HAPPINESS . DIGEST

Suuren Lääkärin SEURAAJANA

Terveys, Elpyminen ja Uusiminen

New Covenant Publications International Ltd. Finnish

Tekijänoikeus © 2020. Uuden Liiton Kansainväliset Julkaisut

Kaikki oikeudet pidätetään. Mitään tämän kirjan osaa ei saa jäljentää tai siirtää missään muodossa tai millään tavalla ilman tekijän nimenomaista kirjallista lupaa, paitsi jos kriittisissä artikkeleissa ja arvosteluissa on lyhyitä lainauksia. Lähetä kaikki olennaiset kysymykset kustantajalle.

Kaikki oikeudet pidätetään. Mitään tämän kirjan osaa ei saa jäljentää tai siirtää missään muodossa tai millään tavalla, sähköisesti tai mekaanisesti, mukaan lukien valokopiointi, tallennus, tai tietojen tallennus- ja hakujärjestelmä - paitsi arvostelija, joka voi lainata lyhyitä kohtia aikakauslehdessä tai sanomalehdessä painettavassa tarkistuksessa - ilman kustantajan kirjallista lupaa.

ISBN: 359-2-85933-609-1

ISBN: 359-2-85933-609-1

Luettelointi julkaisutiedoissa

Toimitus ja Suunnittelu: Uuden Liiton Kansainvälinen Ryhmä

Painettu Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Ensimmäinen painatus 26. toukokuuta 2020

Julkaissut : Uuden Liiton Kansainvälinen Ryhmä

New Covenant Publications International Ltd.,

Kemp House, 160 City Road, London, EC1V 2NX

Käy verkkosivustolla: www.newcovenant.co.uk

Suuren Lääkärin Seuraajana

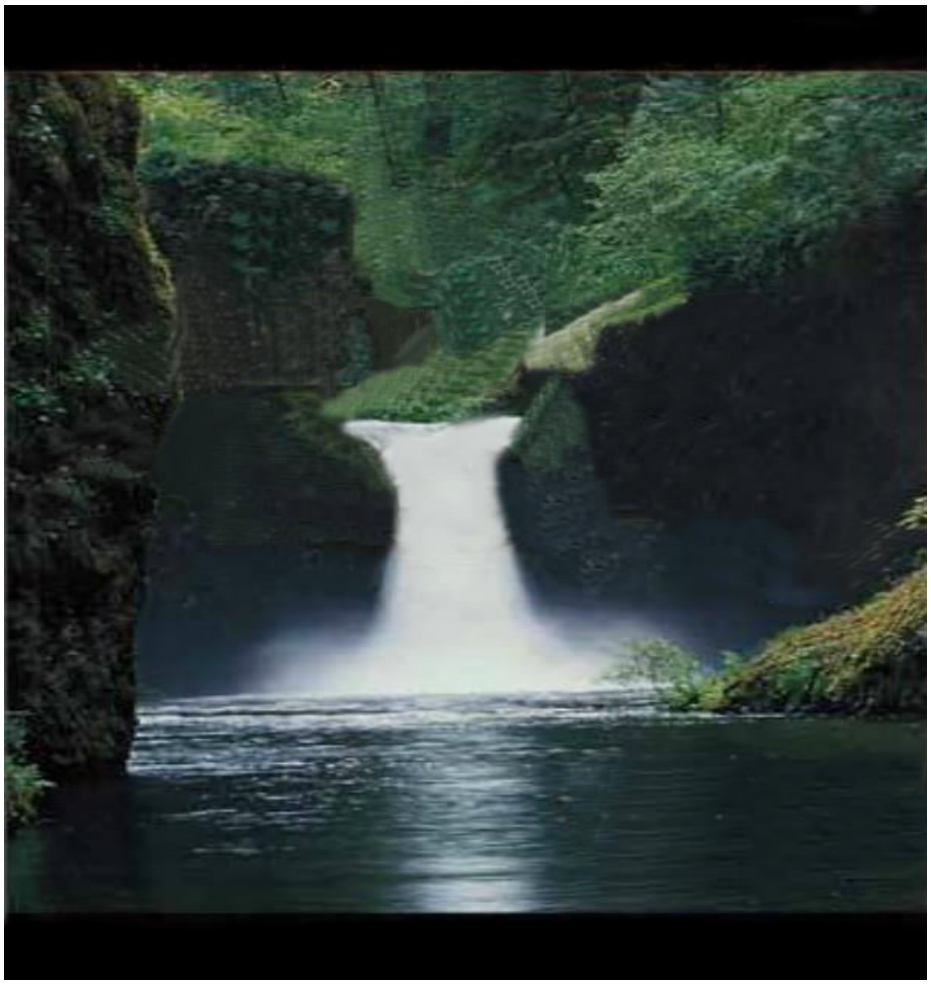

Ellen G. White

Macbeth: Se paranna. Sairasta mieltä etkös auttaa woi ,
Surua juurtunutta poijes nyhtää Muistosta;
Pyyhkii sitä kirjoitusta, Min sieluhun on tuska piirtänynnä ?
Ja unhotuttawaisen vastamyrkyn;
Makean kautta rintaa puhdistella;
Turmelevasta ainehesta, joka;
Sydäntä raskahasti painaa?

V Näytös, Kohtaus III

Macbeth, 1606

William Shakespeare

Tämä sivu on jätetty tarkoituksella tyhjäksi

New Covenant Publications

International Ltd.

Uudistetut Irjat, Muunnetut Mielet

New Covenant Publications International Ltd.,
Kemp House, 160 City Road, London, EC1V 2NX

Email: newcovenantpublicationsintl@gmail.com

Kiitokset

Omistettu Jumalalle.

Esipuhe

New Covenant Publications International yhdistää lukijan jumalalliseen suunnitelmaan, joka sitoo taivaan ja maan ja vahvistaa rakkauden laki jatkuvuutta. Logo, liiton arkki edustavat läheisyyttä Kristuksen Jeesuksen ja Hänen kansansa välillä ja Jumalan lain keskeisyyttä. Kuten on kirjoitettu: “Tämä tulee olemaan liitto, jonka teen Israelin huoneen kanssa, sanoo Herra:" Laitan lakini heidän sisäosaansa ja kirjoitan sen heidän sydämiinsä, ja he ovat minun kansani, ja minä olen heidän jumalansa. ” (Jeremian 31: 31-33; Hepr. 8: 8-10). Itse asiassa uusi liitto osoittaa lunastusta, jonka synnyttävät riistämättömät riidat ja sinetöivät verta.

Lukemattomien vuosisatojen ajan monet ovat kärsineet vaikeista kärsimyksiä ja käsittämätöntä sortoa, joka on laskettu hävittämään totuus. Erityisesti pimeinä aikoina tämä valo oli tunkeutunut ja hämärtänyt ihmisten perinteitä ja suosittua tietämättömyyttä, koska maailman asukkaat olivat halvanneet viisautta ja ylittäneet liiton. Kompromissin heikkeneminen leviävien pahojen kanssa aiheutti tällaisen hallitsemattoman rappeutumisen ja hartaan epäinhimillisyyden vitsauksen, että monet elämät uhrattiin perusteettomasti ja kieltäytyivät antamasta omantunnonvapautta. Kuitenkin menetetty tieto elvytettiin, etenkin uskonpuhdistuksen aikana.

1600-luvun uskonpuhdistuksen aikakausi herätti totuuden, perustavanlaatuisen muutoksen ja siitä seuraavan turbulenssin hetken, mikä heijastui vastareformaatiossa. Kuitenkin tämän volyymin avulla voidaan selvittää tämän yksittäisen vallankumouksen kiistaton merkitys uudistajien ja muiden rohkeiden pioneereiden näkökulmista. Heidän kirjanpidostaan voidaan ymmärtää raivostavat taistelut, syyt tällaiseen ilmiömäiseen vastarintaan ja yliluonnollisiin interventioihin.

Mottomme: “Uudistetut Kirjat, Muunnetut Mielet” korostaa kriittisen aikakauden säveltämää erillistä kirjallisuuden tyyliä ja sen vaikutusta. Se kuvastaa myös henkilökohtaisen uudistamisen, uudestisyntymisen ja muutoksen kiireellisyyttä. Koska Gutenbergin painotalo, jota yhdisti käännöstoimisto, levitti uudistetun uskon periaatteita, noin 500 vuotta sitten, digitalisoitu lehdistö ja verkkomedia välittäisivät kaikilla kielillä totuuden valon viimeisinä aikoina.

Table of Contents

Luku 1—Meidän Esikuvamme 7
Luku 2—Ihmisten Keskellä 13
Luku 3—Luonnossa ja Jumalan Yhteydessä 24
Luku 4—Uskon Kosketus 27
Luku 5—Sielun Parantaminen 35
Luku 6—Pelastettu Palvelemaan 46
Luku 7—Yhteistyössä Jumalan Kanssa 55
Luku 8—Lääkäri Kasvattajana 64
Luku 9—Opetus-Ja Parannustyö 72
Luku 10—Kiusattujen Auttaminen 87
Luku 11—Raittiuteen Opettaminen 93
Luku 12—Työttömien ja Kodittomien Auttaminen 101
Luku 13—Puutteenalaiset 112
Luku 14—Työ Rikkaiden Hyväksi 118
Luku 15—Potilaan Huoneessa 123
Luku 16—Rukous Sairaiden Puolesta 126
Luku 17—Hoitokeinojen Käyttö 132
Luku 18—Mielenterveyden Hoito 136
Luku 19—Ulkona Luonnossa 149
Luku 20—Yleinen Terveydenhoito 153
Luku 21—Raamatullisia Terveydenhoitoperiaatteita 157
Luku 22—Vaatetus 164
Luku 23—Ruokavalio ja Terveys 169
Luku 24—Liharuoka 178
Luku 25—Äärimmäisyyksien Välttäminen 182
Luku 26—Piristeet ja Huumeet 186
Luku 27—Alkoholin Väärinkäytön Ongelma 192
Luku 28—Kodin Tehtävä 199
Luku 29—Kodin Perustajat 203

Luku 30—Kodin Sijainti ja Sisustus 208
Luku 31—Äiti 212
Luku 32—Lapsi 216
Luku 33—Kodin Vaikutus 221
Luku 34—Oikean Kasvatuksen Merkitys 225
Luku 35—Jumalan Tunteminen 234
Luku 36—Järkeisopin Vaarat 249
Luku 37—Väärä Ja Oikea Kasvatus 261
Luku 38—Oikean Tiedon Merkitys 269
Luku 39—Jumalan Sanasta Saatava Tieto 274
Luku 40—Apua Jokapäiväiseen Elämään 281
Luku 41—Ihmissuhteet 289
Luku 42—Kasvu Palvelutyössä 298

Osa 1—Ihmistä auttamassa

”Herran Henki on minun päälläni,
sillä hän on voidellut minut
julistamaan ilosanomaa nöyrille,
lähettänyt minut sitomaan särjettyjä sydämiä,
julistamaan vangituille vapautusta
ja kahlituille kirvoitusta,
julistamaan Herran otollista vuotta — —
lohduttamaan kaikkia murheellisia.” {SLS 10.1}

Luku 1—Meidän Esikuvamme

Meidän Herramme Jeesus Kristus tuli tähän maailmaan täyttämään uupumatta ihmisen tarpeita. ”Hän otti päällensä meidän sairautemme ja kantoi meidän tautimme” voidakseen huolehtia ihmiskunnan jokaisesta tarpeesta. Matt. 8: 17. Hän tuli ottamaan pois sairauden ja kurjuuden ja synnin taakan. Hänen tehtävänään oli uudistaa ihmiset kokonaan. Hän tuli antamaan heille terveyttä ja rauhaa ja luonteen täydellisyyttä. {SLS 11.1}

Hänen apuaan etsivät ihmiset tulivat erilaisista oloista ja heillä oli erilaisia tarpeita, eikä yksikään heistä poistunut hänen luotaan saamatta apua. Hänestä virtasi parantavaa voimaa, ja ihmiset tervehtyivät ruumiiltaan, mieleltään ja sielultaan. {SLS 11.2}

Vapahtajan työ ei rajoittunut mihinkään tiettyyn aikaan tai paikkaan. Hänen säälinsä ei tuntenut mitään rajoja. Hänen parannusja opetustyönsä oli niin laajamittaista, ettei Palestiinassa ollut riittävän suurta rakennusta, johon hänen luokseen tungeksivat kansanjoukot olisivat mahtuneet. Hänen sairaalansa sijaitsi Galilean kukkuloiden vihreillä rinteillä, liikenteen valtaväylillä, merenrannalla, synagoogissa ja jokaisessa paikassa, jonne hänen luokseen voitiin tuoda sairaita. Jokaisessa kaupungissa ja jokaisessa kylässä, jonka läpi hän kulki, hän pani kätensä ahdistettujen päälle ja paransi heidät. Missä tahansa sydämet olivat valmiit ottamaan hänen sanomansa vastaan, siellä hän lohdutti ihmisiä vakuuttamalla heille heidän taivaallisen Isänsä rakkautta. Koko päivän hän palveli niitä, jotka tulivat hänen luokseen. Illalla hän omistautui niille, joiden oli aherrettava koko päivä ansaitakseen niukan elannon perheelleen. {SLS 11.3}

Jeesus kantoi suunnattoman raskaan vastuun ihmisten pelastuksesta. Hän tiesi, että jos ihmissuvun periaatteissa ja tavoitteissa ei tapahtuisi ratkaisevaa muutosta, kaikki olisi hukassa. Tämä oli hänen sielunsa taakka, eikä kukaan voinut täysin ymmärtää kuormaa, joka oli hänen harteillaan. Hän kulki yksin lapsuuden, nuoruuden ja miehuuden. Kuitenkin hänen läsnäolonsa toi mukanaan taivaan rauhan. Hän kohtasi päivittäin koettelemuksia ja kiusauksia; hän joutui päivittäin tekemisiin pahan kanssa ja näki voiman, jolla se piti otteessaan niitä, joita hän pyrki siunaamaan ja pelastamaan. Silti hän ei epäonnistunut eikä masentunut. {SLS 12.1}

Kaikissa asioissa hän piti tehtäväänsä tärkeämpänä kuin omia toivomuksiaan. Hän kirkasti elämänsä alistamalla kaikki siihen kuuluvat asiat Isänsä tahtoon. Kun hän oli nuori ja hänen äitinsä löytäessään hänet rabbiinien koulusta sanoi: ”Poikani, miksi meille näin teit?”, hän vastasi: ”Mitä te minua etsitte? Ettekö tienneet, että minun pitää niissä oleman, mitkä minun Isäni ovat?” Luuk. 2:48,49. Hänen vastauksensa ilmaisi hänen elämänsä päävaikuttimen. {SLS 12.2}

Hänen elämänsä oli jatkuvaa itsensä uhraamista. Hänellä ei ollut kotia tässä maailmassa paitsi milloin ystävät huolehtivat hänestä, matkamiehestä. Hän tuli elämään meidän

puolestamme köyhimmän ihmisen elämää ja vaeltamaan ja työskentelemään puutteellisten ja kärsivien keskellä. Tuntemattomana ja vailla kunniaa hän liikkui sen kansan keskellä, jonka hyväksi hän oli tehnyt paljon. {SLS 12.3}

Hän oli aina kärsivällinen ja iloinen, ja ahdistetut tervehtivät häntä elämän ja rauhan lähettiläänä. Hän näki miesten ja naisten, lasten ja nuorten tarpeet, ja kaikille hän esitti kutsun: ”Tulkaa minun tyköni.” {SLS 12.4}

Työssään Jeesus käytti enemmän aikaa sairaiden parantamiseen kuin saarnaamiseen. Hänen ihmeensä vahvistivat hänen sanojensa totuuden, sen ettei hän tullut tuhoamaan vaan pelastamaan. Mihin tahansa hän meni, sinne uutiset hänen armostaan kulkivat hänen edellään. Missä hän oli käynyt, siellä hänen myötätuntonsa kohteet iloitsivat terveydestä ja kokeilivat vasta saamiaan voimia. Ihmiset tungeksivat heidän ympärillään kuullakseen heidän huuliltaan teoista, jotka Herra oli tehnyt. Hänen äänensä oli ensimmäinen ääni, jonka monet olivat koskaan kuulleet, hänen nimensä ensimmäinen sana, jonka he olivat koskaan lausuneet, hänen kasvonsa ensimmäiset, joihin he olivat koskaan katsoneet. Miksi he eivät rakastaisi Jeesusta ja kaiuttaisi hänen ylistystään? Kulkiessaan kylien ja kaupunkien läpi hän oli kuin elävä virta, joka levitti elämää ja iloa. {SLS 12.5}

”Sebulonin maa ja Naftalin maa, meren tie, Jordanin tuonpuoleinen maa, pakanain Galilea — kansa, joka pimeydessä istui, näki suuren valkeuden, ja jotka istuivat kuoleman maassa ja varjossa, niille koitti valkeus.” Matt. 4: 15, 16. {SLS 13.1}

Vapahtaja käytti jokaista parannustekoa hyväkseen istuttaakseen jumalallisia periaatteita mieleen ja sieluun. Tämä oli hänen työnsä tarkoitus. Hän antoi maallisia siunauksia voidakseen taivuttaa ihmisten sydämen ottamaan vastaan hänen armonsa evankeliumin. {SLS 13.2}

Kristus olisi voinut saavuttaa korkeimman aseman Juudan kansan opettajien keskuudessa, mutta hän piti parempana viedä evankeliumia köyhille. Hän kulki paikasta toiseen, jotta ihmiset teillä ja kujilla kuulisivat totuuden sanat. Merenrannalla, vuorenrinteellä, kaupungin kaduilla ja synagoogassa hänen äänensä kuultiin selittävän kirjoituksia. Usein hän opetti temppelin uloimmalla esipihalla, niin että pakanat voisivat kuulla hänen sanansa. {SLS 13.3}

Kristuksen opetus poikkesi niin paljon kirjanoppineiden ja fariseusten raamatunselityksestä, että se herätti kansan huomion. Rabbiinit keskittyivät perimätietoon, ihmisten teorioihin ja arveluihin. Usein se, mitä ihmiset olivat opettaneet ja kirjoittaneet Raamatusta, asetettiin itse Raamatun sijaan. Kristuksen opetuksen aiheena oli Jumalan sana. Kysyjille hän vastasi yksinkertaisesti: ”Kirjoitettu on”, ”Mitä Raamattu sanoo?” ja ”Kuinkas luet?” Aina tilaisuuden tullen, kun joko ystävä tai vihollinen herätti mielenkiinnon, hän esitti sanaa. Hän julisti evankeliumin sanomaa selvästi ja voimakkaasti. Hänen sanansa loivat

valoa patriarkkojen ja profeettojen opetuksiin, ja Raamattu avautui ihmisille kuin uutena ilmoituksena. Koskaan ennen hänen kuulijansa eivät olleet nähneet Jumalan sanassa niin syvällistä merkitystä. {SLS 13.4}

Kristuksen veroista evankelistaa ei ole milloinkaan ollut. Hän oli taivaan majesteetti, mutta hän nöyrrytti itsensä ja otti meidän luontomme voidakseen kohdata ihmiset siellä, missä he olivat. Kaikille ihmisille, rikkaille ja köyhille, vapaille ja orjille, Kristus, liiton sanansaattaja, toi viestin pelastuksesta. Hänen maineensa suurena parantajana levisi koko Palestiinaan. Sairaat tulivat paikkoihin, joiden läpi hän aikoi kulkea, jotta he voisivat pyytää häneltä apua. Sinne tulivat monet, jotka halusivat kuulla hänen sanojaan ja tuntea hänen kätensä kosketuksen. Näin hän kulki kaupungista ja kylästä toiseen saarnaamassa evankeliumia ja parantamassa sairaita — kunnian kuningas vaatimattomassa ihmishahmossa. {SLS 14.1}

Hän osallistui kansakunnan suuriin vuotuisiin juhliin, puhui ulkonaisiin seremonioihin uppoutuneelle kansanjoukolle taivaallisista asioista ja toi ikuisuuden ihmisten näköpiiriin. Kaikille hän toi aarteita viisauden aarreaitasta. Hän puhui heille niin yksinkertaista kieltä, etteivät he voineet olla ymmärtämättä. Hänelle luonteenomaisella tavalla hän auttoi kaikkia surussa ja ahdistuksissa olevia. Hellän ja kohteliaan rakastavasti hän huolehti synninsairaasta sielusta parantaen ja antaen voimaa. {SLS 14.2}

Hän, opettajien ruhtinas, pyrki lähestymään ihmisiä heille tutuimpien asioiden kautta. Hän esitti totuuden tavalla, joka sai hänen kuulijansa elämänsä loppuun saakka yhdistämään sen rakkaimpiin muistoihinsa ja myöntätuntonsa kohteisiin. Hän opetti tavalla, joka sai heidät tuntemaan, miten täydellisesti hän ajatteli heidän etuaan ja onneaan. Hänen opetuksensa oli niin suoraa, hänen esimerkkinsä niin valaisevia, hänen sanansa niin myötätuntoisia ja rohkaisevia, että hänen kuulijansa ihastuivat. Yksinkertaisuus ja vilpittömyys, joilla hän puhutteli puutteessa eläviä, pyhitti jokaisen sanan. {SLS 14.3}

Miten kiireistä elämää hän viettikään! Päivittäin saatettiin nähdä hänen astuvan puutteen ja murheen täyttämiin vaatimattomiin asuntoihin ja tuovan toivoa masentuneille ja rauhaa ahdistetuille. Ystävällisenä, hyväsydämisenä ja säälivänä hän kulki ympäri ja nosti maahan painettuja ja lohdutti murheellisia. Mihin tahansa hän meni, sinne hän vei siunauksen mukanaan. {SLS 15.1}

Samalla kun Jeesus huolehti köyhistä, hän etsi keinoja myös rikkaiden saavuttamiseksi. Hän hakeutui rikkaan ja sivistyneen fariseuksen, juutalaisen aatelismiehen ja roomalaisen hallitusmiehen seuraan. Hän otti vastaan heidän kutsunsa, osallistui heidän juhliinsa, perehtyi heidän harrastuksiinsa ja työhönsä löytääkseen tien heidän sydämeensä ja paljastaakseen heille katoamattomat rikkaudet. {SLS 15.2}

Kristus tuli tähän maailmaan osoittaakseen, että vastaanottamalla voimaa ylhäältä ihminen voi elää tahratonta elämää. Uupumattoman kärsivällisesti ja myötätuntoista apuaan antaen hän vastasi ihmisten tarpeisiin. Armon lempeällä kosketuksella hän karkotti sielusta rauhattomuuden ja epäilyn muuttaen vihamielisyyden rakkaudeksi ja epäuskon luottamukseksi. {SLS 15.3}

Hän saattoi sanoa kenelle halusi: ”Seuraa minua”, ja puhuteltu nousi ja seurasi häntä. Maailman lumouksen voima murtui. Hänen äänensä kuuluessa ahneuden ja kunnianhimon henki pakeni sydämestä ja ihmiset nousivat vapautettuina seuraamaan Vapahtajaa. {SLS 15.4}

Veljellinen rakkaus

Kristus ei tunnustanut mitään kansallisuuteen, arvoasemaan tai uskontunnustukseen perustuvaa eroa. Kirjanoppineet ja fariseukset halusivat tehdä taivaan lahjoista paikallisen ja kansallisen yksinoikeuden ja sulkea ulkopuolelle Jumalan perheen muut jäsenet maailmassa. Mutta Kristus tuli purkamaan jokaisen erottavan väliseinän. Hän tuli osoittamaan, että hänen armonsa ja rakkautensa lahja on kaikkien ulottuvilla kuten ilma, päivänvalo tai sadekuurot, jotka virkistävät maan. {SLS 15.5}

Elämällään Kristus perusti uskonnon, jossa ei ole kastijakoa ja jossa juutalaiset ja pakanat, vapaat ja orjat liittyvät yhteiseen veljeskuntaan tasa-arvoisina Jumalan edessä. Poliittiset kysymykset eivät vaikuttaneet hänen toimiinsa. Hän ei tehnyt eroa tuttujen ja tuntemattomien, ystävien ja vihollisten välillä. Elämän vettä janoava sielu herätti hänen sydämessään aina myötätuntoa. {SLS 16.1}

Hän ei sivuuttanut ainoatakaan ihmistä arvottomana, vaan pyrki vaikuttamaan parantavasti jokaiseen sieluun. Missä tahansa seurassa hän oli, hän esitti ajankohtaan ja tilanteeseen sopivan opetuksen. Jokainen laiminlyönti tai loukkaus, jonka ihmiset kohdistivat lähimmäisiinsä, teki hänet vain entistä tietoisemmaksi siitä, miten paljon he tarvitsivat hänen jumalallis-inhimillistä myötätuntoaan. Hän pyrki elähdyttämään toivolla kaikkein karkeimpia ja alhaisimpia vakuuttaen heille, että he voisivat tulla moitteettomiksi ja nuhteettomiksi sekä saavuttaa luonteen, joka osoittaisi heidän olevan Jumalan lapsia. {SLS 16.2}

Hän tapasi usein niitä, jotka olivat ajautuneet saatanan vallan alle ja joilla ei ollut voimaa vapautua tämän pauloista. Tällaiselle masentuneelle, sairaalle, kiusatulle ja langenneelle olennolle Jeesus lausui mitä lempeimpiä ja säälivimpiä sanoja, joita kaivattiin ja ymmärrettiin. Hän tapasi sellaisia, jotka kävivät lähitaistelua sielunvihollisen kanssa. Heitä hän rohkaisi pysymään lujina vakuuttaen, että he voittaisivat, sillä Jumalan enkelit olivat heidän puolellaan ja antaisivat heille voiton. {SLS 16.3}

Publikaanien pöydässä hän istui kunniavieraana ja myötätuntoa ja seurallista ystävällisyyttä osoittamalla ilmaisi tunnustavansa ihmiskunnan arvon, ja ihmiset ikävöivät tulla hänen luottamuksensa arvoisiksi. Hänen siunaavat, uutta elämää synnyttävät sanansa lankesivat heidän janoiseen sydämeensä. Heissä heräsi uusia virikkeitä, ja näille yhteiskunnan hylkiöille avautui mahdollisuus uuteen elämään. {SLS 16.4}

Vaikka Jeesus oli juutalainen, hän liikkui avoimesti samarialaisten parissa uhmaten kansansa farisealaisia tapoja. Heidän ennakkoluuloistaan välittämättä hän nautti tämän halveksitun kansan vieraanvaraisuudesta. Hän nukkui heidän kanssaan heidän kattonsa alla, söi heidän kanssaan heidän pöydässään, nautti ruokaa, jonka heidän kätensä olivat valmistaneet ja tarjoilleet, opetti heidän kaduillaan ja kohteli heitä äärimmäisen ystävällisesti ja kohteliaasti. Ja samalla kun hän veti heidän sydämensä puoleensa inhimillisen myötätunnon sitein, hänen jumalallinen armonsa toi heille pelastuksen, jonka juutalaiset torjuivat. {SLS 17.1}

Henkilökohtainen työ

Kristus ei lyönyt laimin ainoatakaan tilaisuutta julistaa pelastuksen evankeliumia. Kuuntele hänen ihmeellisiä sanojaan tuolle yhdelle samarialaiselle naiselle. Hän oli istumassa Jaakobin kaivolla, kun nainen tuli nostamaan vettä. Naisen hämmästykseksi hän pyysi tältä palvelusta. ”Anna minulle juoda”, hän sanoi. Hän halusi viileää juotavaa, ja lisäksi hän halusi löytää keinon, jonka avulla voisi antaa naiselle elämän vettä. ”Kuinka sinä”, nainen sanoi, ”joka olet juutalainen, pyydät juotavaa minulta, samarialaiselta naiselta?” Jeesus vastasi: ”Jos sinä tietäisit Jumalan lahjan, ja kuka se on, joka sinulle sanoo: ’Anna minulle juoda’, niin sinä pyytäisit häneltä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä. — Jokainen, joka juo tätä vettä, janoaa jälleen, mutta joka juo sitä vettä, jota minä hänelle annan, se ei ikinä janoa; vaan se vesi, jonka minä hänelle annan, tulee hänessä sen veden lähteeksi, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään.” Joh. 4: 7-14. {SLS 17.2}

Miten suurta kiinnostusta Kristus osoittikaan tätä yhtä naista kohtaan! Miten vakavia ja kaunopuheisia hänen sanansa olivatkaan! Kun nainen kuuli ne, hän jätti vesiruukkunsa ja meni kaupunkiin sanomaan ystävilleen: ”Tulkaa katsomaan miestä, joka on sanonut minulle kaikki, mitä minä olen tehnyt. Eihän se vain liene Kristus?” Me luemme, että ”monet samarialaiset siitä kaupungista uskoivat häneen”. Jakeet 29, 39. Ja kuka pystyy arvioimaan, miten paljon nämä sanat ovat vaikuttaneet sielujen pelastumiseen vuosina, jotka ovat kuluneet sen jälkeen? {SLS 17.3}

Missä tahansa sydämet ovat avoimet ottamaan vastaan totuuden, siellä Kristus on valmis opettamaan ihmisiä. Hän ilmaisee heille Isän ja palveluksen, joka on mieluista hänelle, joka tuntee sydämet. Tällaisille hän ei puhu vertauksin. Heille hän sanoo kuten naiselle kaivolla: ”Minä olen se, minä, joka puhun sinun kanssasi.” {SLS 18.1}

Luku 2—Ihmisten Keskellä

Kalastajan kodissa Kapernaumissa Pietarin anoppi sairasti ”kovaa kuumetta”, ja ”he puhuivat hänestä Jeesukselle”. Jeesus ”koski tämän käteen, ja kuume lähti hänestä”, ja hän nousi ja palveli Vapahtajaa ja tämän opetuslapsia. Luuk. 4: 38; Mark. 1: 30; Matt. 8: 15. {SLS 19.1}

Uutiset levisivät nopeasti. Ihmetyö oli tehty sapattina, ja rabbiinien pelosta ihmiset eivät uskaltaneet tulla parannettaviksi ennen kuin aurinko oli laskenut. Silloin kaupungin asukkaat kiiruhtivat kodeista, puodeista ja toreilta kohti vaatimatonta asuntoa, jossa Jeesus majaili. Sairaita tuotiin paareilla, heitä tuli sauvoihin nojaten, tai ystävien taluttamina he horjuivat voimattomina Vapahtajan luokse. {SLS 19.2}

Tunti tunnin jälkeen heitä tuli ja meni, sillä kukaan ei tiennyt, olisiko Parantaja enää huomenna heidän keskuudessaan. Milloinkaan aikaisemmin ei Kapernaum ollut kokenut tällaista päivää. Ilma oli täynnä riemua ja voitonhuutoja. {SLS 19.3}

Jeesus ei lopettanut työtään ennen kuin viimeinenkin kärsijä oli saanut avun. Ilta oli jo pitkällä kun väkijoukko hajaantui ja hiljaisuus laskeutui Simonin kotiin. Pitkä, jännittävä päivä oli päättynyt, ja Jeesus asettui levolle. Mutta kun kaupunki vielä nukkui, Vapahtaja nousi, ”kun vielä oli pimeä”, ja ”lähti ulos ja meni autioon paikkaan ; ja siellä hän rukoili”. Mark. 1: 35. {SLS 19.4}

Varhain aamulla Pietari tovereineen tuli Jeesuksen luo sanoen, että Kapernaumin ihmiset jo etsivät häntä. Hämmästyneinä he kuulivat Kristuksen sanat: ”Minun tulee muillekin kaupungeille julistaa Jumalan valtakunnan evankeliumia, sillä sitä varten minä olen lähetetty.” Luuk. 4: 43. {SLS 19.5}

Oli vaara, että Kapernaumissa vallitseva kiihtymys kääntäisi katseet pois hänen työnsä päätarkoituksesta. Jeesus ei halunnut kiinnittää itseensä huomiota vain ihmeiden tekijänä tai ruumiillisten sairauksien parantajana. Hän pyrki vetämään ihmisiä puoleensa heidän Vapahtajanaan. Ihmiset olivat halukkaita uskomaan, että hän oli tullut kuninkaana perustaakseen maallisen valtakunnan, mutta hän halusi kääntää heidän mielensä maallisista asioista hengellisiin. Pelkkä maallinen menestys vain haittaisi hänen työtään. {SLS 20.1}

Sitä paitsi huolettoman väkijoukon ihastelu vaivasi häntä. Itsetehostuksella ei ollut sijaa hänen elämässään. Ihmisen Poika vierasti kunnianosoituksia, joita maailma jakelee aseman, varallisuuden tai lahjakkuuden perusteella. Jeesus ei käyttänyt ainoatakaan niistä keinoista, joilla ihmiset pyrkivät hankkimaan suosiota tai vaikutusvaltaa. Vuosisatoja ennen hänen syntymäänsä hänestä oli ennustettu: ”Ei hän huuda eikä korota ääntään, ei anna sen kuulua kaduilla. Särjettyä ruokoa hän ei muserra, ja suitsevaista kynttilänsydäntä hän ei sammuta. Hän levittää oikeutta uskollisesti.” Jes. 42: 2, 3. {SLS 20.2}

Fariseukset koettivat saada kunniaa pikkutarkalla muotomenojen noudattamisella, mahtailevalla jumalanpalveluksella ja hyväntekeväisyydellä. He osoittivat uskonnollista intoaan keskustelemalla uskonnosta. Väittelyt eri lahkojen välillä olivat äänekkäitä ja pitkiä, eikä ollut epätavallista, että kaduilla kuultiin lainoppineiden vihaista kiistelyä. {SLS 20.3}

Jeesuksen elämä oli täysin erilaista. Hänen elämäänsä ei sisältynyt äänekkäitä väittelyjä, mahtailevaa jumalanpalvelusta eikä tekoja, jotka olisi tehty suosionosoitusten toivossa. Kristus oli Jumalassa, ja Jumala ilmoitettiin Poikansa luonteessa. Tähän ilmoitukseen Jeesus halusi suunnata ihmisten mielen. {SLS 20.4}

Vanhurskauden aurinko ei loistanut maailmaan sokaistakseen ihmiset kirkkaudellaan. Kristuksesta on kirjoitettu: ”Hänen nousunsa on varma kuin aamurusko.” Hoos. 6: 3. Hiljaa ja lempeästi päivänvalo loistaa maahan hälventäen pimeyden ja herättäen maailman elämään. Samalla tavalla nousi vanhurskauden aurinko ”ja parantuminen sen siipien alla”. Mal.4: 2. {SLS 20.5}

”Katso, minun palvelijani, jota minä tuen,

minun valittuni, johon minun sieluni mielistyi.”

Jes. 42: 1 {SLS 21.1}

”Sillä sinä olit turvana vaivaisella,

turvana köyhälle hänen ahdingossansa,

suojana rankkasateelta, varjona helteeltä.”

Jes. 25: 4 {SLS 21.2}

”Näin sanoo Jumala, Herra,

joka on luonut taivaan ja levittänyt sen,

joka on tehnyt maan laveuden ja mitä siinä kasvaa,

antanut henkäyksensä kansalle, joka siinä on,

ja hengen niille, jotka siellä vaeltavat:

Minä, Herra, olen vanhurskaudessa kutsunut sinut,

olen tarttunut sinun käteesi,

varjellut sinut ja pannut sinut kansoille liitoksi,

pakanoille valkeudeksi,

avaamaan sokeat silmät,

päästämään sidotut vankeudesta,

pimeydessä istuvat vankihuoneesta.”

Jes. 42: 5-7 {SLS 21.3}

”Minä johdatan sokeat tietä, jota he eivät tunne;

polkuja, joita he eivät tunne, minä kuljetan heidät.

Minä muutan pimeyden heidän edellään valkeudeksi

ja koleikot tasangoiksi.

Nämä minä teen enkä niitä tekemättä jätä.”

Jae 16 {SLS 21.4}

”Veisatkaa Herralle uusi virsi,

veisatkaa hänen ylistystänsä hamasta maan äärestä, {SLS 21.5}

te merenkulkijat ja meri täysinensä,

te merensaaret ja niissä asuvaiset.

Korottakoot äänensä erämaa ja sen kaupungit,

kylät, joissa Keedar asuu.

Riemuitkoot kallioilla asuvaiset,

vuorten huipuilta huutakoot ilosta.

Antakoot Herralle kunnian

ja julistakoot hänen ylistystään merensaarissa.”

Jakeet 10-12 {SLS 22.1}

”Iloitkaa, te taivaat, sillä Herra sen tekee;

riemuitkaa, te maan syvyydet,

puhjetkaa riemuun, te vuoret,

ynnä metsä ja kaikki sen puut;

sillä Herra lunastaa Jaakobin,

kirkastaa itsensä Israelissa.”

Jes. 44: 23 {SLS 22.2}

Seuratessaan pettyneenä ja huolissaan Vapahtajan toimintaa Herodeksen vankityrmästä käsin Johannes Kastaja lähetti kaksi opetuslastaan Jeesuksen luo kysymään: {SLS 22.3}

”Oletko sinä se tuleva, vai pitääkö meidän toista odottaman?” Matt. 11:3. {SLS 22.4}

Vapahtaja ei heti vastannut opetuslasten kysymykseen. Kun he seisoivat ihmetellen hänen vaitioloaan, hänen luokseen tuli sairaita. Mahtavan Parantajan ääni tunkeutui kuuron korvaan. Yksi ainoa sana ja hänen kätensä kosketus avasivat sokeat silmät näkemään päivänvalon, luonnon näkymät, ystävien kasvot ja Vapauttajan kasvot. Hänen äänensä tavoitti kuolevien korvat, ja he nousivat terveinä ja elinvoimaisina. Halvaantuneet riivatut tottelivat hänen sanojaan, vapautuivat hulluudestaan ja ylistivät häntä. Köyhät talonpojat ja työläiset, joita rabbiinit karttoivat pitäen heitä saastaisina, kerääntyivät hänen ympärilleen, ja hän puhui heille ikuisen elämän sanoja. {SLS 22.5}

Näin päivä kului, ja Johanneksen opetuslapset näkivät ja kuulivat kaiken. Lopulta Jeesus kutsui heidät luokseen ja pyysi heitä menemään ja kertomaan Johannekselle, mitä olivat nähneet ja kuulleet, ja lisäsi: ”Ja autuas on se, joka ei loukkaannu minuun.” Matt.ll: 6. Opetuslapset veivät viestin, ja se riitti. {SLS 22.6}

Johannes palautti mieleensä Messiasta koskevan ennustuksen: ”Herran, Herran Henki on minun päälläni, sillä hän on voidellut minut julistamaan ilosanomaa nöyrille, lähettänyt minut sitomaan särjettyjä sydämiä, julistamaan vangituille vapautusta ja kahlituille kirvoitusta, julistamaan Herran otollista vuotta ja — lohduttamaan kaikkia murheellisia.” Jes. 61: 1, 2. Jeesus Nasaretilainen oli luvattu Messias. Todistus hänen jumaluudestaan näkyi hänen toiminnassaan kärsivän ihmiskunnan hyväksi. Hänen kirkkautensa ilmeni siinä, että hän nöyrtyi ottamaan meidän alhaisen muotomme. {SLS 23.1}

Kristuksen teot eivät ainoastaan julistaneet, että hän oli Messias, vaan osoittivat myös, millä tavalla hänen valtakuntansa perustettaisiin. Johannekselle avautui sama totuus, joka oli selvinnyt Elialle erämaassa, kun ”suuri ja raju myrsky, joka halkoi vuoret ja särki kalliot, kävi Herran edellä; mutta Herra ei ollut myrskyssä. Myrskyn jälkeen tuli maanjäristys; mutta Herra ei ollut maanjäristyksessä. Maanjäristyksen jälkeen tuli tulta; mutta Herra ei ollut tulessa.” Ja tulen jälkeen Jumala puhui profeetalle hiljaisella, hennolla äänellä. 1 Kun. 19: 11,12. Siten oli Jeesuksenkin suoritettava työnsä, ei kukistamalla valtaistuimia ja valtakuntia, ei ylvästelien ulkonaisella loistolla, vaan puhumalla ihmisten sydämelle armon ja itsensä uhraavan elämän kautta. {SLS 23.2}

Jumalan valtakunta ei tule ulkonaisessa loistossa. Se tulee hänen sanansa lempeän innoituksen kautta, hänen Henkensä sisäisen vaikutuksen kautta, sielun yhteydestä häneen, joka on sen elämä. Sen voima näkyy parhaiten ihmisluonnossa, joka on saatettu Kristuksen luonteen täydellisyyteen. {SLS 23.3}

Kristuksen seuraajien on määrä olla maailman valona. Jumala ei kuitenkaan käske heitä ponnistelemaan loistaakseen. Hän ei hyväksy mitään itsetyytyväistä pyrkimystä osoittautua hyvyydessä muita paremmaksi. Hän haluaa, että taivaan periaatteet täyttäisivät heidän sielunsa. Kun he sitten joutuvat tekemisiin maailman kanssa, heissä oleva valo tulee kyllä näkymään. Heidän järkähtämätön uskollisuutensa elämän kaikissa toimissa tulee olemaan valon lähteenä muille. {SLS 23.4}

Rikkaus tai korkea asema, kalliit laitteet, rakennukset tai huonekalut eivät ole välttämättömiä Jumalan asian edistämiselle; eivät myöskään saavutukset, joille ihmiset osoittavat suosiotaan ja jotka ruokkivat turhamaisuutta. Maallinen loisto, oli se miten vaikuttavaa tahansa, on täysin arvotonta Jumalan silmissä. Näkyväisen ja ajallisen yläpuolelle hän asettaa näkymättömän ja ikuisen. Edellisellä on arvoa vain silloin, kun se ilmentää jälkimmäistä. Parhaidenkaan taideteosten kauneutta ei voi verrata luonteen kauneuteen, joka on seurausta Pyhän Hengen työstä sielussa. {SLS 24.1}

Kun Jumala antoi Poikansa maailmallemme, hän lahjoitti ihmisille katoamattomia rikkauksia, joihin verrattuina kaikki ihmisten aarteet maailman alusta asti eivät ole mitään. Kristus tuli maailmaan ihmislasten luo mukanaan ikuinen rakkaus, ja tämä on se aarre, jonka me hänen yhteydessään voimme ottaa vastaan, ilmaista ja jakaa lähimmäisillemme. {SLS 24.2}

Inhimilliset ponnistelut tuottavat hedelmää Jumalan työssä siinä määrin kuin työntekijä pyhittää itsensä ja ilmentävät Kristuksen armon elämää muuttavaa voimaa. Meidän on erottauduttava maailmasta, koska Jumala on painanut sinettinsä meihin ja koska hän ilmaisee meissä oman luonteensa rakkauden. Lunastajamme sulkee meidät vanhurskauteensa. {SLS 24.3}

Valitessaan miehiä ja naisia palvelukseensa Jumala ei kysy, onko heillä maallista varallisuutta, oppineisuutta tai kaunopuheisuutta. Hän kysyy: ”Vaeltavatko he niin nöyrästi, että minä voin opettaa heille tieni? Voinko panna sanani heidän huulilleen? Tulevatko he edustamaan minua?” {SLS 24.4}

Jumala voi käyttää jokaista henkilöä juuri siinä määrin kuin hän voi täyttää sielun temppelin omalla Hengellään. Työ, jonka hän hyväksyy, heijastaa hänen kuvaansa. Hänen seuraajiensa tulee esittää maailmalle valtakirjanaan hänen ikuisten periaatteittensa katoamattomat tunnusmerkit. {SLS 25.1}

”Hän kokoaa karitsat käsivarsillensa”

Kun Jeesus suorittaa laupeudentyötään kaupungin kaduilla, väkijoukon läpi työntyy äitejä, jotka kantavat sylissään sairaita ja kuolevia pienokaisia. He yrittävät päästä Jeesuksen lähelle herättääkseen hänen huomionsa. {SLS 25.2}

Katso näitä äitejä, jotka ovat kalpeita, uupuneita, miltei epätoivoisia, mutta kuitenkin päättäväisiä ja peräänanta-mattomia. Kärsimyksensä taakkaa kantaen he etsivät Vapahtajaa. Kun tungeksiva ihmisjoukko työntää heitä kauemmaksi, Kristus lähestyy heitä askel askeleelta, kunnes hän on aivan heidän lähellään. Toivo syttyy heidän sydämessään. Ilon kyyneleet valuvat, kun he saavat osakseen hänen huomionsa ja katsovat silmiin, jotka ilmaisevat rajatonta sääliä ja rakkautta. {SLS 25.3}

Vapahtaja valitsee joukosta yhden ja pyrkii herättämään hänen luottamuksensa sanoen: ”Mitä haluat minun tekevän sinulle?” Nainen pyytää nyyhkyttäen: ”Mestari, paranna lapseni.” Kristus ottaa pienokaisen hänen käsivarsiltaan ja tauti pakenee hänen kosketuksestaan. Kuoleman kalpeus on poissa, elämää antava voima virtaa suonissa, lihakset vahvistuvat. Äidille lausutaan lohdutuksen ja rauhan sanoja; ja sitten on vuorossa toinen sairaustapaus, aivan yhtä kiireellinen. Jälleen Kristus käyttää elämää antavaa voimaansa, ja kaikki antavat kiitoksen ja kunnian hänelle, joka saa aikaan ihmeitä. {SLS 25.4}

Me mietiskelemme paljon Kristuksen elämän suuruutta. Puhumme niistä suurenmoisista asioista, joita hän sai aikaan, ihmeistä, joita hän teki. Mutta huomio, jonka hän kohdisti vähäpätöisinä pidettyihin seikkoihin, tarjoaa vielä vakuuttavamman todistuksen hänen suuruudestaan. {SLS 25.5}

Juutalaisten keskuudessa oli tapana viedä lapset jonkun rabbiinin luo, jotta tämä panisi kätensä heidän päälleen ja siunaisi heidät. Opetuslapset kuitenkin ajattelivat, että Vapahtajan työ oli liian tärkeää keskeytettäväksi tällä tavalla. Kun äidit tulivat toivoen hänen siunaavan heidän pienokaisiaan, opetuslapset katsoivat heitä paheksuvasti. He ajattelivat näiden lasten olevan liian nuoria hyötyäkseen käynnistä Jeesuksen luona ja päättelivät, että hän olisi tyytymätön heidän läsnäoloonsa. Mutta Vapahtaja ymmärsi äitien huolen ja taakan lapsistaan, joita he yrittivät kasvattaa Jumalan sanan mukaisesti. Hän oli kuullut heidän rukouksensa. Hän itse oli vetänyt heidät luokseen. {SLS 26.1}

Eräs äiti oli lapsensa kanssa lähtenyt kotoa löytääkseen Jeesuksen. Matkalla hän kertoi eräälle naapurille aikeestaan, ja tämä halusi Jeesuksen siunaavan hänenkin lapsiaan. Näin useita äitejä tuli tänne yhdessä pienokaisineen. Muutamat lapsista olivat ohittaneet varhaislapsuuden ja ehtineet lapsuus-ja nuoruusikään. Kun äidit ilmaisivat toiveensa, Jeesus kuunteli myötätuntoisesti heidän arkaa, itkunsekaista pyyntöään. Mutta hän odotti nähdäkseen, miten opetuslapset kohtelisivat heitä. Kun hän huomasi opetuslasten moittivan äitejä ja lähettävän heidät pois luullen siten tekevänsä hänelle palveluksen, hän osoitti heille heidän erehdyksensä sanoen: ”Sallikaa lasten tulla minun tyköni, älkääkä estäkö heitä, sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta.” Mark. 10: 14. Hän otti lapset syliinsä, laski kätensä heidän päälleen ja antoi siunauksen, jota varten he olivat tulleet. {SLS 26.2}

Äidit tunsivat itsensä lohdutetuiksi. He palasivat kotiinsa Kristuksen sanojen vahvistamina ja siunaamina. Rohkaistuneina ja iloisin mielin he ryhtyivät kantamaan taakkaansa ja työskentelemään toiveikkaasti lastensa hyväksi. {SLS 26.3}

Jos voisimme nähdä tuon pienen ryhmän myöhemmän elämän, näkisimme varmasti äitien palauttavan lastensa mieleen tuon päivän tapahtumat ja toistavan heille Vapahtajan rakastavia sanoja. Näkisimme varmasti myös, miten usein myöhempinä vuosina näiden sanojen muisto esti lapsia eksymästä polulta, joka on määrätty Herran lunastetuille. {SLS 26.4}

Kristus on meidän päivinämme sama lempeä Vapahtaja kuin vaeltaessaan ihmisten keskellä. Hän on nykyään aivan yhtä halukas auttamaan äitejä kuin kootessaan pienokaiset käsivarsilleen Juudeassa. Meidän rakkaat lapsemme ovat hänen verellään ostettuja aivan samalla tavalla kuin silloin eläneet lapset. {SLS 27.1}

Jeesus tuntee jokaisen äidin sydäntä painavan taakan. Hän, jolla oli puutetta ja köyhyyttä vastaan taisteleva äiti, tuntee myötätuntoa jokaista ponnistelevaa äitiä kohtaan. Hän, joka teki pitkän matkan huojentaakseen kanaanilaisen naisen ahdistunutta sydäntä, on valmis tekemään aivan yhtä paljon nykyajan äitien hyväksi. Hän lohduttaa ja auttaa kaikissa murheissa ja vastoinkäymisissä. {SLS 27.2}

Äidit tulkoot huolineen Jeesuksen luo. He saavat osakseen riittävästi armoa voidakseen huolehtia lapsistaan. Portit ovat auki jokaista äitiä varten, joka haluaa laskea taakkansa Vapahtajan jalkojen juureen. Hän, joka sanoi: ”Sallikaa lasten tulla minun tyköni, älkääkä estäkö heitä” (Mark. 10: 14), kehottaa yhä äitejä tuomaan pienokaisensa hänen siunattavikseen. {SLS 27.3}

Luokseen tuoduissa lapsissa Jeesus näki miehiä ja naisia, joiden tulisi olla hänen armonsa perillisiä ja hänen valtakuntansa alamaisia ja joista muutamat kuolisivat marttyyrikuoleman hänen tähtensä. Hän tiesi, että nämä lapset kuuntelisivat häntä ja ottaisivat hänet vastaan Lunastajanaan paljon halukkaammin kuin aikuiset ihmiset, joista monet olivat itseriittoisia ja kovasydämisiä. Opettaessaan heitä hän laskeutui heidän tasolleen. Hän, taivaan majesteetti, vastasi heidän kysymyksiinsä ja yksinkertaisti tärkeät opetuksensa vastaamaan heidän lapsenomaista käsityskykyään. Hän kylvi heidän mieleensä totuuden siemeniä, jotka myöhempinä vuosina nousisivat oraalle ja kantaisivat hedelmää ikuiseen elämään. {SLS 27.4}

Kun Jeesus kielsi opetuslapsia estämästä lapsia tulemasta hänen luokseen, hän puhui seuraajilleen kaikkina aikoina — seurakunnan virkailijoille, saarnaajille, avustajille ja kaikille kristityille. Jeesus vetää puoleensa lapsia ja hän käskee meitä: ”Sallikaa heidän tulla”, aivan kuin hän tahtoisi sanoa: ”He tulevat kyllä, mikäli te ette estä heitä.” {SLS 28.1}

Älä anna oman epäkristillisen luonteesi esittää Kristusta väärässä valossa. Älä estä kylmyydelläsi ja kovuudellasi pienokaisia tulemasta hänen luokseen. Älä anna heidän milloinkaan tuntea, että taivas olisi heille vastenmielinen paikka, jos sinä olisit siellä. Älä puhu uskonnosta ikään kuin lapset eivät voisi sitä ymmärtää, äläkä käyttäydy ikään kuin heidän ei pitäisi ottaa Kristusta vastaan jo lapsuudessaan. Älä anna heille sitä väärää käsitystä, että Kristuksen uskonto on synkkä uskonto ja että tullessaan Vapahtajan luo heidän on luovuttava kaikesta, mikä tekee elämän riemukkaaksi. {SLS 28.2}

Kun Pyhä Henki vaikuttaa lasten sydämessä, toimi yhteistyössä hänen kanssaan. Opeta heille, että Vapahtaja kutsuu heitä, ettei mikään tuo hänelle enemmän iloa kuin se, että he antavat itsensä hänelle nuoruutensa kukoistuksessa. {SLS 28.3}

Vapahtaja suhtautuu äärettömän hellästi sieluihin, jotka hän on ostanut omalla verellään. Rakkautensa tähden hänellä on oikeus heihin. Hän katsoo heitä sanomatonta kaipausta tuntien. Hänen sydämensä ei ole kiintynyt vain parhaiten kasvatettuihin ja miellyttävimpiin lapsiin vaan myös niihin, joilla perinnöllisten tekijöiden ja laiminlyöntien vuoksi on epämiellyttäviä luonteenpiirteitä. Monet vanhemmat eivät ymmärrä, miten suuressa määrin he ovat vastuussa näistä luonteenpiirteistä lapsissaan. Heillä ei ole lempeyttä eikä viisautta kohdella oikein harhailevia lapsiaan, jotka he ovat tehneet sellaisiksi kuin nämä ovat. Mutta Jeesus katsoo näitä lapsia säälien. Hän näkee syyn ja seurauksen välisen suhteen. {SLS 28.4}

Kristitty työntekijä voi toimia Kristuksen välikappaleena ja vetää näitä puutteellisia ja erehtyviä olentoja Vapahtajan luo. Menettelemällä viisaasti ja tahdikkaasti hän voi sitoa heidät sydämeensä, antaa rohkeutta ja toivoa ja Kristuksen armon kautta nähdä heidän muuttuvan luonteeltaan, niin että heistä voidaan sanoa: ”Senkaltaisten on taivasten valtakunta.” {SLS 28.5}

Viisi pientä ohraleipää ravitsee kansanjoukon

Koko päivän ihmiset olivat tungeksineet Kristuksen ja hänen opetuslastensa ympärillä hänen opettaessaan meren ran-nalla. He olivat kuunnelleet hänen ystävällisiä sanojaan, jotka olivat niin yksinkertaisia ja selkeitä, että ne olivat kuin Gileadin palsamia heidän sielulleen. Hänen jumalallisen kätensä parantava voima oli tuonut terveyden sairaille ja elämän kuoleville. Päivä oli tuntunut heistä taivaalta maan päällä, eivätkä he huomanneet, miten kauan oli kulunut siitä, kun he olivat viimeksi syöneet. {SLS 29.1}

Aurinko laski jo lännessä mutta ihmiset viipyivät yhä. Lopulta opetuslapset tulivat Kristuksen luo vaatimaan, että kansanjoukko olisi sen parasta ajatellen lähetettävä pois. Monet olivat tulleet kaukaa eivätkä olleet syöneet kuin aamulla. Ympäröivistä kaupungeista ja kylistä he kenties onnistuisivat hankkimaan ruokaa. Mutta Jeesus sanoi: ”Antakaa te

heille syödä.” Matt. 14: 16. Sitten hän kääntyi Filippuksen puoleen ja kysyi: ”Mistä ostamme leipää näiden syödä?” Joh. 6: 5. {SLS 29.2}

Filippus katseli ihmismerta ja ajatteli, miten mahdotonta olisi hankkia ruokaa niin suurelle seurueelle. Hän vastasi, etteivät kahdensadan denarin leivät riittäisi jaettaviksi kaikkien kesken, niin että jokainen saisi edes vähän. {SLS 29.3}

Jeesus tiedusteli, miten paljon ruokaa seurueella oli mukanaan.’’Täällä on poikanen”, sanoi Andreas, ”jolla on viisi ohraleipää ja kaksi kalaa, mutta mitä ne ovat näin monelle?” Joh.6: 9. Jeesus käski tuoda ne hänelle. Sitten hän pyysi opetuslapsiaan asettamaan ihmiset ruohikolle istumaan. Kun se oli tehty, hän otti ruoan, ”katsoi ylös taivaaseen ja siunasi, mursi ja antoi leivät opetuslapsillensa, ja opetuslapset antoivat kansalle. Ja kaikki söivät ja tulivat ravituiksi. Sitten he keräsivät jääneet palaset, kaksitoista täyttä vakallista.” Matt. 14: 19, 20. {SLS 29.4}

Kristus ruokki kansanjoukon jumalallisella ihmevoimallaan, mutta miten yksinkertaista tarjottu ruoka olikaan — ainoastaan kalaa ja ohraleipää, jotka muodostivat Galilean kalastajaväen päivittäisen ruokavalion. {SLS 30.1}

Kristus olisi voinut kattaa ihmisille runsaan juhla-aterian, mutta vain ruokahalun hemmottelemiseksi valmistettu ruoka ei olisi ollut heille siunaukseksi. Tämän ihmeen kautta Jeesus halusi antaa opetuksen yksinkertaisuudesta. Jos nykyajan ihmiset olisivat tavoiltaan yksinkertaisia ja eläisivät sopusoinnussa luonnonlakien kanssa, kuten Aadam ja Eeva alussa tekivät, ihmisperheen tarpeet voitaisiin tyydyttää runsain mitoin. Mutta itsekkyys ja ruokahalun hemmottelu ovat tuoneet mukanaan syntiä ja kurjuutta: toiset elävät kohtuuttomuudessa, toiset taas puutteessa. {SLS 30.2}

Jeesus ei yrittänyt houkutella ihmisiä luokseen tyydyttämällä heidän ylellisyydenhaluaan. Tuolle suurelle väkijoukolle, joka oli väsynyt ja nälissään pitkän, jännittävän päivän jälkeen, yksinkertainen ruoka oli vakuutus sekä hänen voimastaan että siitä hellästä tavasta, jolla hän pitäisi huolta heidän päivittäisistä tarpeistaan. Vapahtaja ei ole luvannut seuraajilleen maailman ylellisyyksiä. Köyhyys saattaa olla heidän osansa, mutta hänen sanansa ovat takeena siitä, että heidän tarpeensa tyydytetään, ja hän on luvannut jotakin parempaa kuin maallinen hyvä, hänen oman läsnäolonsa jatkuvan lohdutuksen. {SLS 30.3}

Kun väkijoukko oli ruokittu, ruokaa oli vielä runsaasti jäljellä. Jeesus pyysi opetuslapsiaan: ”Kootkaa tähteeksi jääneet palaset, ettei mitään joutuisi hukkaan.” Joh. 6: 12. Nämä sanat merkitsivät enemmän kuin vain ruoan kokoamista koreihin. Opetus oli kaksinkertainen. Mitään ei saa haaskata. Emme saa jättää käyttämättä ainoatakaan maallista tilaisuutta. Emme saa laiminlyödä mitään, mikä voisi hyödyttää toista ihmistä. Meidän on koottava talteen kaikki, mikä voi lievittää maailman nälkäisten osaa. Yhtä huolellisesti

meidän on koottava talteen taivaan leipää sielun tarpeiden tyydyttämiseksi. Meidän on elettävä jokaisesta Jumalan sanasta. Emme saa hukata mitään siitä, mitä Jumala on puhunut. Emme saa laiminlyödä ainoatakaan sanaa, joka koskee ikuista pelastustamme. Yksikään sana ei saa pudota hyödyttömänä maahan. {SLS 30.4}

Leipien ihme opettaa meitä luottamaan Jumalaan. Kun Kristus ruokki ne viisituhatta, ruokaa ei ollut saatavilla. Näytti siltä, ettei hänellä ollut mitään keinoja käytettävissään. Siellä hän oli, erämaassa, mukanaan viisituhatta miestä sekä naiset ja lapset. Hän ei ollut pyytänyt kansanjoukkoa seuraamaan häntä sinne. He olivat tulleet ilman kutsua tai kehotusta saadakseen olla hänen seurassaan. Hän kuitenkin tiesi, että kuunneltuaan koko päivän hänen opetustaan he olivat nälkäisiä ja uupuneita. He olivat kaukana kotoa ja ilta oli tulossa. Monilla heistä ei ollut rahaa ruokaan. Hän, joka oli paastonnut neljäkymmentä päivää erämaassa heidän tähtensä, ei sallisi heidän palata kotiin nälissään. {SLS 31.1}

Jumalan kaitselmus oli johdattanut Jeesuksen sinne, missä hän nyt oli, ja hän oli riippuvainen taivaallisesta Isästään voidakseen tyydyttää ihmisten tarpeen. Kun me joudumme ahtaalle, meidän on luotettava Jumalaan. Jokaisessa vaikeassa tilanteessa meidän on etsittävä apua häneltä, jolla on rajattomat keinot käytettävissään. {SLS 31.2}

Tässä ihmeessä Jeesus sai ruokaa Isältä. Hän antoi sen edelleen opetuslapsille, opetuslapset antoivat kansalle, ja kansa jakoi keskenään. Samalla tavalla kaikki, jotka ovat Kristuksen yhteydessä, ottavat häneltä vastaan elämän leipää ja jakavat sitä muille. Hänen opetuslapsensa on määrätty hoitamaan Kristuksen ja kansan välistä viestiyhteyttä. {SLS 31.3}

Kun opetuslapset kuulivat Vapahtajan määräyksen: ”Antakaa te heille syödä”, kaikki vaikeudet nousivat heidän mieleensä. He tiedustelivat: ”Menemmekö kyliin ostamaan ruokaa?” Mutta mitä Kristus sanoi? ”Antakaa te heille syödä.” Opetuslapset toivat Jeesukselle kaiken mitä heillä oli, mutta hän ei kehottanut heitä syömään. Hän pyysi heitä tarjoamaan kansalle. Ruoka moninkertaistui hänen käsissään, ja opetuslasten kädet, jotka ojentuivat hänen puoleensa, täyttyivät joka kerta. Tuosta pienestä määrästä riitti kaikille. Kun väkijoukko oli ruokittu, opetuslapset söivät kallisarvoista, taivaasta saatua ruokaa Jeesuksen kanssa. {SLS 31.4}

Kun näemme köyhien, tietämättömien ja kärsivien tarpeet, miten usein sydämemme masentuukaan. Kysymme: ”Miten meidän heikot voimamme ja niukat varamme riittävät tämän suunnattoman tarpeen tyydyttämiseksi? Eikö meidän tulisi odottaa, että joku kyvykkäämpi henkilö ryhtyisi johtamaan työtä tai että jokin järjestö ottaisi huolehtiakseen siitä?” Kristus sanoo: ”Antakaa te heille syödä.” Käytä niitä varoja, sitä aikaa ja niitä kykyjä, joita sinulla on. Tuo ohraleipäsi Jeesukselle. {SLS 32.1}

Vaikka varasi eivät riittäisi tuhansien ruokkimiseen, ne voivat riittää yhden ruokkimiseen. Kristuksen kädessä ne voivat ravita monia. Kristus moninkertaistaa lahjasi. Hän palkitsee vilpittömän, yksinkertaisen luottamuksesi häneen. Se, mikä vaikutti niukalta aterialta, osoittautuukin juhlapäivälliseksi. {SLS 32.2}

”Joka niukasti kylvää, se myös niukasti niittää, ja joka runsaasti kylvää, se myös runsaasti niittää. — — Jumala on voimallinen antamaan teille ylenpalttisesti kaikkea armoa, että teillä kaikessa aina olisi kaikkea riittävästi, voidaksenne ylenpalttisesti tehdä kaikkinaista hyvää; niin kuin kirjoitettu on: {SLS 32.3}

’Hän sirottelee, hän antaa köyhille,

hänen vanhurskautensa pysyy iankaikkisesti.’ {SLS 32.4}

”Ja hän, joka antaa siemenen kylväjälle ja leivän ruuaksi, on antava teillekin ja enentävä kylvönne ja kasvattava teidän vanhurskautenne hedelmät, niin että te kaikessa vaurastuen voitte vilpittömästi harjoittaa kaikkinaista anteliaisuutta.” Kor. 9: 6, 8-11. {SLS 32.5}

Luku 3—Luonnossa ja Jumalan Yhteydessä

Vapahtajan elämä maan päällä oli elämää luonnossa ja Jumalan yhteydessä. Tässä hän paljasti meille voimallisen elämän salaisuuden. {SLS 33.1}

Jeesus oli innokas, uskollinen työntekijä. Milloinkaan ei ole elänyt toista ihmistä, jonka harteilla olisi ollut yhtä raskas vastuu. Milloinkaan ei kukaan ole kantanut raskaampaa taakkaa maailman surun ja synnin vuoksi. Milloinkaan ei kukaan ole ahertanut yhtä innokkaasti ja uhrautuvasti ihmisten hyväksi. Kuitenkin hän oli kuin itse terveys. Ruumiillisesti samoin kuin hengellisestikin häntä edusti uhrikaritsa, joka oli virheetön ja tahraton. 1 Piet. 1: 19. Sekä ruumiin että sielun puolesta hän oli esimerkki siitä, millaisiksi Jumala ihmiset tarkoitti ja millaisia he myös olisivat olleet, jos he olisivat pysyneet kuuliaisina hänen laeilleen. {SLS 33.2}

Katsoessaan Jeesukseen ihmiset näkivät kasvot, joissa jumalallinen myötätunto yhdistyi määrätietoiseen voimaan. Häntä näytti ympäröivän hengellisen elämän ilmapiiri. Vaikka hänen käytöksensä oli lempeää ja vaatimatonta, hän antoi ihmisille vaikutelman voimasta, joka oli kätketty mutta jota ei kuitenkaan voinut täysin salata. {SLS 33.3}

Viekkaat ja tekopyhät miehet vainosivat Jeesusta jatkuvasti hänen toimintansa aikana ja tavoittelivat hänen henkeään. Vakoilijat seurasivat hänen kannoillaan ja tarkkailivat hänen sanojaan löytääkseen jotakin, minkä perusteella syyttää häntä. Kansakunnan terävimmät ja sivistyneimmät miehet yrittivät voittaa hänet väittelyssä. Mutta kertaakaan he eivät saaneet hänestä yliotetta. Heidän oli peräännyttävä taistelukentältä häkeltyneinä, vaatimattoman galilealaisen opettajan häpeään saattamina. Kristuksen opetuksessa oli sellaista tuoreutta ja voimaa, jota ihmiset eivät olleet milloinkaan nähneet. Vieläpä hänen vihollisensa joutuivat tunnustamaan: ”Ei ole koskaan ihminen puhunut niin, kuin se mies puhuu.” Joh.7: 46. {SLS 33.4}

Jeesuksen lapsuutta, jonka hän vietti köyhyydessä, eivät turmeltuneen aikakauden luonnottomat tavat olleet pilanneet. Työskennellessään puusepän höyläpenkin ääressä, kantaessaan kotielämän taakkoja, oppiessaan kuuliaisuutta ja ahkeruutta hän löysi virkistystä luonnon maisemista ja keräsi tietoa yrittäessään ymmärtää luonnon salaisuuksia. Hän tutki Jumalan sanaa, ja suurimmat onnen hetket hän koki voidessaan jättää työnsä ja mennä niityille, mietiskellä hiljaisissa laaksoissa, seurustella Jumalan kanssa vuorenrinteellä tai metsän puiden siimeksessä. Varhain aamulla hän oli usein jossain syrjäisessä paikassa mietiskelemässä, tutkimassa kirjoituksia tai rukoilemassa. Laulaen hän toivotti aamun valon tervetulleeksi. Kiitoslauluilla hän piristi työpäiväänsä ja toi taivaan iloa työn uuvuttamille ja masentuneille. {SLS 34.1}

Toimintansa aikana Jeesus eli hyvin paljon ulkosalla. Hän matkasi paikasta toiseen jalan ja opetti pääasiassa taivasalla. Kouluttaessaan opetuslapsiaan hän vetäytyi usein kaupungin

hälinästä rauhallisille niityille, jotka olivat paremmin sopusoinnussa niiden yksinkertaisuutta, uskoa ja itsekieltämystä korostavien opetusten kanssa, jotka hän halusi antaa heille. Vuorenrinteen suojaavien puiden alla, vain pienen matkan päässä Galileanmerestä, ne kaksitoista kutsuttiin apostolinvirkaan ja vuorisaarna pidettiin. {SLS 34.2}

Kristus keräsi mielellään kansan ympärilleen sinisen taivaan alle, jollekin ruohoiselle mäenrinteelle tai järven rannalle. Täällä, omien luomistekojensa keskellä, hän saattoi suunnata ihmisten ajatukset kaikesta keinotekoisesta luonnolliseen. Luonnossa tapahtuva kasvu ja kehitys ilmaisivat hänen valtakuntansa periaatteet. Kun ihmisten piti nostaa silmänsä Jumalan kukkuloita kohti ja katsoa hänen kätensä ihmeellisiä tekoja, he saattoivat oppia kallisarvoisia asioita jumalallisesta totuudesta. Tulevina päivinä luonto toistaisi heille jumalallisen opettajan opetuksia. Mieli ylenisi ja sydän löytäisi levon. {SLS 34.3}

Työhönsä osallistuville opetuslapsille Jeesus antoi usein vapaata, niin että he saattoivat käydä kotonaan ja levätä, mutta heidän yrityksensä irrottaa hänet työstä olivat turhia. Kaiken päivää hän työskenteli luokseen tulevien väkijoukkojen hyväksi, ja illalla tai varhain aamulla hän meni vuorten yksinäisyyteen seurustellakseen Isänsä kanssa. {SLS 35.1}

Usein hänen taukoamaton työnsä sekä rabbiinien vihamielisyydestä ja vääristä opetuksista aiheutuvat selkkaukset uuvuttivat hänet niin täysin, että hänen äitinsä ja veljensä ja vieläpä opetuslapsensakin pelkäsivät hänen menettävän henkensä. Mutta kun hän palasi rukoushetkestä, joka päätti raskaan päivän, he panivat merkille hänen kasvoillaan vallitsevan rauhan sekä pirteyden, elämän ja voiman, jotka näyttivät täyttävän koko hänen olemuksensa. Jumalan kanssa kahden vietetyistä hetkistä hän palasi aamuisin tuomaan taivaan valoa ihmisille. {SLS 35.2}

Kun opetuslapset palasivat ensimmäiseltä lähetysmatkaltaan, Jeesus kehotti heitä tulemaan yksinäisyyteen lepäämään. Opetuslapset olivat palanneet iloiten menestyksestään evankeliumin sanansaattajina, kun uutiset Johannes Kastajan kuolemasta Herodeksen käsissä olivat saavuttaneet heidät. Katkera suru ja pettymys valtasi heidät. Jeesus tiesi, että salliessaan Kastajan kuolla vankilassa hän oli vakavasti koetellut opetuslasten uskoa. Säälivän hellästi hän katsoi heidän murheellisia, kyyneleisiä kasvojaan. Kyyneleet täyttivät hänen omat silmänsä kun hän ääni väristen sanoi: ”Tulkaa te yksinäisyyteen, autioon paikkaan, ja levähtäkää vähän.” Mark.6: 31. {SLS 35.3}

Beetsaidan lähellä, Galileanmeren pohjoisrannalla, oli yksinäinen paikka, joka raikkaassa keväisessä vehreydessään tarjosi tervetulleen lepopaikan Jeesukselle ja hänen opetuslapsilleen. He purjehtivat tähän paikkaan järven yli. Täällä he saattoivat levätä rauhassa metelöivältä väkijoukolta. Täällä opetuslapset saattoivat kuunnella Kristuksen sanoja fariseusten huomautusten ja syytösten häiritsemättä. Täällä he toivoivat saavansa nauttia tuokion verran toveruudesta Herransa seurassa. {SLS 35.4}

Kauan ei Jeesus saanut olla yksin rakkaittensa kanssa, mutta miten kallisarvoisia nuo muutamat hetket heille olivatkaan. He keskustelivat yhdessä evankeliumin työstä ja siitä, miten he voisivat saavuttaa ihmiset tehokkaammin. Kun Jeesus avasi heille totuuden aarteet, jumalallinen voima elävöitti heidät ja toivo sekä rohkeus täyttivät heidän mielensä. {SLS 36.1}

Mutta pian väkijoukko etsi häntä taas. Arvellen hänen menneen tavanomaiseen levähdyspaikkaansa ihmiset seurasivat häntä sinne. Hänen toivonsa saada nauttia hetken levosta osoittautui turhaksi. Mutta puhtaan, myötätuntoisen sydämensä syvyydessä lampaitten hyvä paimen tunsi ainoastaan rakkautta ja sääliä näitä levottomia, janoavia sieluja kohtaan. Koko päivän hän työskenteli heidän hyväkseen ja lähetti heidät illalla koteihinsa lepäämään. {SLS 36.2}

Eläessään kokonaan muiden hyväksi Vapahtaja huomasi, että hänen oli välillä levättävä loputtomasta työstä, etsittävä yksinäisyyttä ja läheistä yhteyttä Isäänsä. Kun häntä seurannut väkijoukko poistuu, hän lähtee vuorille ja ollessaan kahden kesken Jumalan kanssa vuodattaa sielunsa rukouksessa näiden kärsivien, syntisten, puutteessa olevien ihmisten puolesta. {SLS 36.3}

Kun Jeesus sanoi opetuslapsilleen, että eloa oli paljon mutta työmiehiä vähän, hän ei korostanut heille taukoamattoman uurastuksen merkitystä vaan kehotti heitä: ”Rukoilkaa siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa.” Matt. 9: 38. Nykyisille ponnistusten rasittamille työntekijöilleen hän lausuu samat säälivät sanat kuin ensimmäisille opetuslapsille: ”Tulkaa te yksinäisyyteen — — ja levähtäkää vähän.” {SLS 36.4}

Kaikki, joita Jumala kasvattaa, tarvitsevat hiljaisia hetkiä, jolloin he voivat tutkia sydäntään ja viipyä luonnon ja Jumalan yhteydessä. Heidän tulee elää elämää, joka ei ole sopusoinnussa maailman eikä sen tapojen ja tottumusten kanssa, ja he tarvitsevat henkilökohtaista kokemusta Jumalan tahdon tuntemisessa. Meidän on kunkin erikseen kuultava hänen puhuvan sydämellemme. Kun kaikki muut äänet on vaiennettu ja odotamme rauhassa hänen edessään, sielun hiljaisuus tekee Jumalan äänen selvemmäksi. Hän kehottaa meitä: ”Olkaa hiljaa ja tietäkää, että minä olen Jumala.” Ps. 46: 11, engl.käännös. Tämä on tehokasta valmentautumista kaikkeen Jumalan työhön. Valon ja rauhan ilmapiiri ympäröi sitä, joka väkijoukon hälinässä ja elämän kiihkeän toiminnan pyörteissä virkistäytyy tällä tavalla. Hän saa lisää sekä ruumiillista että henkistä voimaa. Hänen elämänsä huokuu rauhaa ja ilmaisee jumalallista voimaa, joka tulee saavuttamaan ihmisten sydämen. {SLS 37.1}

Luku 4—Uskon Kosketus

”Jos vain saan koskettaa hänen vaippaansa, niin minä tulen terveeksi.” Matt. 9:21. Nämä sanat lausui eräs köyhä nainen, joka kahdentoista vuoden ajan oli kärsinyt sairaudesta, joka oli tehnyt hänen elämästään taakan. Hän oli käyttänyt kaikki varansa lääkäreihin ja lääkkeisiin vain saadakseen tietää olevansa parantumattomasti sairas. Mutta kun hän kuuli suuresta Parantajasta, hänen toivonsa heräsi jälleen. Hän ajatteli: ”Jos vain pääsisin riittävän lähelle puhuakseni hänelle, saattaisin parantua.” {SLS 38.1}

Kristus oli matkalla Jairuksen, juutalaisen rabbiinin, luo, joka oli pyytänyt häntä tulemaan ja parantamaan hänen tyttärensä. Sydäntä särkevä pyyntö: ”Pieni tyttäreni on kuolemaisillaan; tule ja pane kätesi hänen päällensä, että hän tulisi terveeksi ja jäisi eloon” (Mark. 5: 23) oli koskettanut Kristuksen lempeää, myötätuntoista sydäntä, ja hän lähti heti päämiehen kanssa tämän kotiin. {SLS 38.2}

He pääsivät tuskin eteenpäin, sillä väkijoukko piiritti Kristusta joka puolelta. Raivatessaan tietään ihmismassan läpi Vapahtaja tuli lähelle paikkaa, jossa sairas nainen seisoi. Yhä uudestaan tämä oli turhaan yrittänyt päästä Jeesuksen lähelle. Nyt hänen tilaisuutensa oli tullut. Hän ei kuitenkaan tiennyt, miten voisi puhua Jeesukselle. Hän ei yrittäisi estää tämän hidasta etenemistä. Hän oli kuitenkin kuullut, että Jeesuksen vaatteiden koskettamisesta seuraisi paraneminen, ja peläten menettävänsä ainoan paranemismahdollisuutensa hän työntyi eteenpäin puhellen itsekseen: ”Jos vain saan koskettaa hänen vaippaansa, tulen terveeksi.” {SLS 38.3}

Kristus tiesi naisen jokaisen ajatuksen ja raivasi tiensä kohti paikkaa, jossa tämä seisoi. Hän ymmärsi naisen suuren tarpeen ja auttaisi tätä harjoittamaan uskoa. {SLS 39.1}

Jeesuksen kulkiessa ohi nainen kurkotti eteenpäin ja onnistui juuri ja juuri hipaisemaan hänen viittansa helmaa. Sillä hetkellä hän tiesi parantuneensa. Tuohon kosketukseen oli keskittynyt koko hänen elämänsä usko, ja siinä samassa hänen kuumeensa ja heikkoutensa hävisivät. Hänestä tuntui kuin sähkövirta olisi kulkenut koko hänen olemuksensa läpi. Täydellisen terveyden tunne valtasi hänet. ”Hän tunsi ruumiissansa, että oli parantunut vaivastaan.” Mark. 5: 29. {SLS 39.2}

Onnellinen nainen halusi ilmaista kiitollisuutensa suurelle Parantajalle, joka yhdellä ainoalla kosketuksella oli tehnyt hänen hyväkseen enemmän kuin kaikki lääkärit kahdentoista pitkän vuoden aikana, mutta hän ei uskaltanut. Sydän täynnä kiitollisuutta hän yritti vetäytyä väkijoukosta. Yllättäen Jeesus pysähtyi, katsoi ympärilleen ja kysyi: ”Kuka minuun koski?” {SLS 39.3}

Katsoen häntä hämmästyneenä Pietari sanoi: ”Mestari, väentungos ahdistaa ja pusertaa sinua.” Luuk. 8: 45. {SLS 39.4}

”Joku minuun koski”, Jeesus sanoi, ”sillä minä tunsin, että voimaa lähti minusta.” Jae 46. Hän pystyi erottamaan uskon kosketuksen varomattoman väkijoukon sattumanvaraisesta tönimisestä. Joku oli koskenut häntä aivan erityisessä tarkoituksessa ja saanut vastauksen. {SLS 39.5}

Kristus ei esittänyt kysymystä tietoja saadakseen. Hän halusi antaa kansalle, opetuslapsilleen ja naiselle opetuksen. Hän halusi herättää toivoa ahdistuneissa. Hän halusi osoittaa, että juuri usko oli synnyttänyt parantavan voiman. Naisen luottamusta ei tullut sivuuttaa huomiotta. Hänen kiitollisen tunnustuksensa tuli koitua kunniaksi Jumalalle. Kristus tahtoi naisen ymmärtävän, että hän antoi hyväksymisensä tämän uskolle. Hän ei halunnut tämän poistuvan mukanaan vain puoli siunausta. Naisen ei tullut jäädä tietämättömäksi siitä, että hän oli selvillä tämän kärsimyksistä, että hän oli täynnä säälivää rakkautta ja että hän hyväksyi tämän uskon siihen, että hän voi täydellisesti pelastaa kaikki, jotka tulevat hänen luokseen. {SLS 39.6}

Katsoen naista kohti Kristus vaati saada tietää, kuka oli häneen koskenut. Huomaten salailun olevan turhaa nainen astui eteenpäin vapisten ja heittäytyi hänen jalkoihinsa. Kiitollisuuden kyyneleet silmistä valuen hän kertoi Jeesukselle koko kansan edessä, miksi hän oli koskenut tämän viittaa ja miten hän oli heti parantunut. Hän pelkäsi tehneensä julkean teon koskiessaan Jeesuksen vaatteita, mutta Kristuksen huulilta ei kuulunut ainoatakaan moittivaa sanaa. Hän ilmaisi vain hyväksymisensä. Sanat tulivat rakastavasta sydämestä, täynnä myötätuntoa inhimillistä kärsimystä kohtaan: ”Tyttäreni”, hän sanoi lempeästi, ”uskosi on sinut pelastanut; mene rauhaan.” Luuk. 8:48. Miten rohkaisevia nämä sanat olivatkaan hänelle. Pelko siitä, että hän oli menetellyt väärin, ei enää sumentanut hänen iloaan. {SLS 40.1}

Jeesuksen ympärillä tungeksiva utelias ihmisjoukko ei saanut lisää elinvoimaa. Mutta häntä uskossa koskenut kärsivä nainen parani. Myös hengellisissä asioissa on eroa satunnaisen kosketuksen ja uskon kosketuksen välillä. Usko Kristukseen ainoastaan maailman Vapahtajana ei milloinkaan paranna sielua. Pelastava usko ei ole pelkkää evankeliumin totuuden myöntämistä. Oikea usko ottaa Kristuksen vastaan henkilökohtaisena Vapahtajana. Jumala antoi ainokaisen Poikansa, jotta minä en hukkuisi vaan saisin iankaikkisen elämän. Joh. 3:16. Kun tulen Kristuksen luo, minun on hänen sanansa mukaisesti uskottava, että osallistun hänen pelastavasta armostaan. Sitä elämää, jota nyt elän, minun on elettävä ”Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni.” Gal. 2: 20. {SLS 40.2}

Monille usko on vain mielipide. Pelastava usko on sopimus, jonka kautta ne, jotka ottavat vastaan Kristuksen, solmivat liiton Jumalan kanssa. Elävä usko merkitsee lisääntynyttä elinvoimaa, lujaa luottamusta, jonka avulla sielu alkaa Kristuksen armosta saavuttaa voittoja. {SLS 40.3}

Usko on kuolemaakin väkevämpi. Jos sairaat saadaan uskossa kiinnittämään katseensa mahtavaan Parantajaan, tulemme näkemään ihmeellisiä asioita. Usko tuo elämän sekä ruumiille että sielulle. {SLS 41.1}

Kun työskentelet paheiden uhrien hyväksi, älä kiinnitä heidän katsettaan siihen kurjuuteen ja perikatoon, johon he ovat menossa, vaan suuntaa heidän silmänsä Jeesukseen. Kiinnitä ne taivaan loistoon. Tämä tulee edistämään ruumiin ja sielun pelastusta enemmän kuin kaikki ne kuoleman kauhut, joista näitä avuttomia ja näennäisesti toivottomia olentoja muistutetaan. {SLS 41.2}

”Hän pelasti meidät laupeutensa mukaan”

Erään sadanpäämiehen palvelija makasi halvaantuneena sairasvuoteella. Roomalaisten keskuudessa palvelijat olivat orjia, joita ostettiin ja myytiin toreilla ja kohdeltiin usein väkivaltaisesti ja julmasti. Tämä sadanpäämies oli kuitenkin hyvin kiintynyt palvelijaansa ja toivoi hartaasti hänen paranevan. Hän uskoi Jeesuksen voivan parantaa palvelijan. Hän ei ollut nähnyt Vapahtajaa, mutta hänen kuulemansa kertomukset olivat vahvistaneet hänen uskoaan. Juutalaisten kaavamaisuudesta huolimatta hän oli vakuuttunut, että heidän uskontonsa oli parempi kuin hänen omansa. Jo nyt hän oli murtanut kansallisen ennakkoluulon ja vihamielisyyden muurin, joka erotti valloittajat voitetusta kansasta. Hän oli suhtautunut kunnioittavasti Jumalan palvelemiseen ja osoittanut ystävällisyyttä juutalaisia, Herran palvelijoita, kohtaan. Hän oli kuullut Kristuksen opetuksista ja havainnut, että ne tyydyttivät sielun tarpeet. Hän hyväksyi täysin Vapahtajan sanat. Mutta hän piti itseään arvottomana lähestymään Jeesusta, ja siksi hän kääntyi juutalaisten vanhimpien puoleen, jotta nämä esittäisivät pyynnön hänen palvelijansa parantamisesta. {SLS 41.3}

Vanhimmat esittivät tapauksen Jeesukselle ja korostivat: ”Hän ansaitsee, että teet hänelle tämän; sillä hän rakastaa meidän kansaamme, ja hän on rakentanut meille synagoogan.” Luuk. 7: 4, 5. {SLS 41.4}

Mutta ollessaan matkalla sadanpäämiehen kotiin Jeesus saa häneltä itseltään viestin: ”Herra, älä vaivaa itseäsi, sillä en minä ole sen arvoinen, että tulisit minun kattoni alle.” Jae 6. {SLS 42.1}

Vapahtaja jatkaa kuitenkin matkaansa, ja sadanpäämies tulee itse täydentämään viestiään: ” — sentähden en katsonutkaan itseäni arvolliseksi tulemaan sinun luoksesi; vaan sano sana, niin minun palvelijani paranee. Sillä minä itsekin olen toisen vallan alaiseksi asetettu, ja minulla on sotamiehiä käskettävinäni, ja minä sanon tälle: ’Mene’, ja hän menee, ja toiselle: ’Tule’, ja hän tulee, ja palvelijalleni: ’Tee tämä’, ja hän tekee.” Luuk. 7: 7; Matt. 8: 8, 9. {SLS 42.2}

”Minä edustan Rooman valtaa, ja sotilaani tunnustavat arvovaltani. Samalla tavalla sinä edustat äärettömän Jumalan valtaa, ja koko luomakunta tottelee sinun sanaasi. Sinä voit

käskeä tätä tautia poistumaan, ja sen on toteltava sinua. Lausu vain sana, niin palvelijani paranee.” {SLS 42.3}

Kristus sanoi: ”Niinkuin sinä uskot, niin sinulle tapahtukoon.” Matt. 8: 13. {SLS 42.4}

Juutalaisten vanhimmat olivat kehuneet sadanpäämiestä Kristukselle, koska hän oli suhtautunut suopeasti ”meidän kansaamme”. ”Hän on ansainnut sen”, he sanoivat, ” sillä hän on rakentanut meille synagoogan.” Mutta sadanpäämies itse sanoi: ”En minä ole sen arvoinen.” Silti hän ei pelännyt pyytää apua Jeesukselta. Hän ei luottanut omaan hyvyyteensä vaan Vapahtajan armoon. Hän ei vedonnut muuhun kuin suureen tarpeeseensa. {SLS 42.5}

Samalla tavalla voi jokainen ihminen tulla Kristuksen luo. ”Mutta kun Jumalan, meidän vapahtajamme, hyvyys ja ihmisrakkaus ilmestyi, pelasti hän meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta, vaan laupeutensa mukaan.” Tiit. 3: 4, 5. Tuntuuko sinusta, että koska olet syntinen, et voi toivoa saavasi siunausta Jumalalta? Muista, että Kristus tuli maailmaan pelastamaan syntisiä. Meillä ei ole mitään, mikä suosittelisi meitä Jumalalle; nyt ja aina voimme vain vedota täysin avuttomaan tilaamme, joka tekee hänen lunastavan voimansa välttämättömäksi. Omahyväisyydestämme luopuen voimme katsoa Golgatan ristille ja sanoa: {SLS 42.6}

”Ei ansioita ole käsissäni mun,

sinun ristiisi yksin turvaudun.” {SLS 43.1}

”Kaikki on mahdollista sille, joka uskoo.” Mark. 9:23. Juuri usko yhdistää meidät taivaaseen ja antaa meille voiman vastustaa pimeyden valtoja. Kristuksessa Jumala on antanut keinot jokaisen huonon taipumuksen voittamiseksi ja jokaisen kiusauksen vastustamiseksi, oli se miten voimakas tahansa. Monista kuitenkin tuntuu, ettei heillä ole uskoa, ja siksi he pysyvät poissa Kristuksen luota. Näiden sielujen tulisi avuttomassa arvottomuudessaan jättäytyä säälivän Vapahtajansa armon varaan. Älä katso itseesi vaan Kristukseen. Hän, joka paransi sairaita ja ajoi ulos demoneja vaeltaessaan ihmisten parissa, on yhä sama mahtava Lunastaja. Tartu siis hänen lupauksiinsa kuin elämän puun lehtiin: ”Sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos.” Joh. 6:37. Kun tulet hänen luokseen, usko että hän hyväksyy sinut, koska hän on luvannut. Kun näin teet, et milloinkaan voi hukkua — et milloinkaan. {SLS 43.2}

”Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus, kun me vielä olimme syntisiä, kuoli meidän edestämme.” Room. 5: 8. {SLS 43.3}

Ja ”jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan? Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansakaan, vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme,

kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssansa?” Room. 8: 31, 32. {SLS 43.4}

”Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat, ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme. Jakeet 38, 39. {SLS 43.5}

”Sinä voit minut puhdistaa”

Kaikista idässä tunnetuista sairauksista lepra oli pelätyin. Sen parantumaton ja tarttuva luonne sekä kammottava vaikutus uhreihinsa täytti rohkeimmankin kauhulla. Juutalaisten keskuudessa sitä pidettiin rangaistuksena synnistä, ja siksi sitä kutsuttiin ”iskuksi” ja ”Jumalan sormeksi”. Koska se oli syvälle juurtunut, parantumaton ja tappava, sitä pidettiin synnin vertauskuvana. {SLS 44.1}

Seremonialain perusteella pitaalinen julistettiin saastaiseksi. Mihin tahansa hän koski, se muuttui saastaiseksi. Ilma saastui hänen hengityksestään. Hänet suljettiin ihmisasuntojen ulkopuolelle aivan kuin hän olisi ollut kuollut. Sairaudesta epäillyn oli mentävä pappien luo, joiden oli määrä tutkia hänet ja ratkaista hänen kohtalonsa. Jos hänet julistettiin pitaaliseksi, hänet eristettiin perheestään, suljettiin Israelin seurakunnan ulkopuolelle ja tuomittiin oleskelemaan vain kohtalotoveriensa seurassa. Edes kuninkaat ja hallitsijat eivät tehneet poikkeusta. Yksinvaltias, joka joutui tämän kammottavan taudin uhriksi, joutui luopumaan valtikastaan ja pakenemaan yhteiskunnasta. {SLS 44.2}

Poissa ystäviensä ja sukulaistensa luota pitaalinen joutui kantamaan sairautensa kirousta. Hän oli velvollinen kuuluttamaan omaa onnettomuuttaan, repimään vaatteensa ja huutamaan varoitusta, niin että kaikki saattoivat paeta hänen saastuttavasta läheisyydestään. Hylätyn maanpakolaisen suusta kuuluva valittava huuto: ”Saastainen! Saastainen!” oli merkki, joka herätti pelkoa ja inhoa. {SLS 44.3}

Seudulla, jolla Kristus toimi, oli paljon näitä raukkoja, ja kun uutiset hänen työstään saavuttivat heidät, usko alkoi orastaa erään sydämessä. Jos hän voisi mennä Jeesuksen luo, niin kenties hän paranisi. Mutta miten hän löytäisi Jeesuksen? Hänethän on tuomittu loppuiäkseen elämään erillään muista, miten hän muka voisi esittäytyä Parantajalle? Entä parantaisiko Kristus hänet? Eikö hän fariseusten ja lääkärien tavoin kiroaisi hänet ja käskisi häntä pakenemaan ihmisten asuinseuduilta? {SLS 44.4}

Hän miettii kaikkea, mitä hänelle on kerrottu Jeesuksesta. Ainoatakaan avunpyytäjää ei ole torjuttu. Onneton mies päättää löytää Vapahtajan. Häneltä on kielletty pääsy kaupunkeihin, mutta ehkä hän voisi kohdata Jeesuksen jollakin syrjäisellä vuoristotiellä tai löytää hänet opettamasta kaupunkien ulkopuolelta. Vaikeudet ovat suuret, mutta tässä on hänen ainoa toivonsa. {SLS 45.1}

Pitaalinen seisoo kaukana syrjässä ja erottaa muutamia sanoja Vapahtajan huulilta. Hän näkee tämän panevan kätensä sairaiden päälle. Hän näkee rampojen, sokeiden, halvaantuneiden ja erilaisiin sairauksiin kuolemaisillaan olevien nousevan ylös terveinä ja ylistävän Jumalaa pelastuksestaan. Hänen uskonsa vahvistuu. Hän tulee yhä lähemmäksi kuuntelevaa väkijoukkoa. Häntä koskevat rajoitukset, ihmisten turvallisuus, pelko, jolla he suhtautuvat häneen, kaikki unohtuu. Hän ajattelee vain paranemisen autuaallista toivoa. {SLS 45.2}

Hän on vastenmielisen näköinen. Sairaus on saanut aikaan kammottavaa jälkeä hänen märkivässä ruumiissaan. Nähdessään hänet ihmiset vetäytyvät taaksepäin. Kauhuissaan he törmäilevät toisiinsa yrittäessään välttää häntä. Jotkut koettavat estää häntä lähestymästä Jeesusta, mutta turhaan. Hän ei näe eikä kuule heitä. Hän on sokea heidän inhon ilmauksilleen. Hän näkee vain Jumalan Pojan, hän kuulee vain äänen, joka antaa elämän kuoleville. {SLS 45.3}

Hän rientää Jeesuksen luo ja heittäytyy tämän jalkoihin huutaen: ”Herra, jos tahdot, niin sinä voit minut puhdistaa.” {SLS 45.4}

Jeesus vastaa: ”Minä tahdon; puhdistu” ja asettaa kätensä hänen päälleen. Matt. 8: 2, 3. {SLS 45.5}

Pitaalisessa tapahtuu silmänräpäyksellinen muutos. Hänen verensä tulee terveeksi, hermot saavat tunnon, lihakset jäntevöityvät. Pitaaliselle tyypillinen luonnottoman valkoinen, hilseilevä iho muuttuu pienen lapsen ihon kaltaiseksi. {SLS 45.6}

Jos papit saisivat tietää totuuden pitaalisen paranemisesta, heidän vihansa Kristusta kohtaan voisi johtaa heidät julistamaan epärehellisen tuomion. Jeesus halusi varmistaa, että asiassa tehtäisiin puolueeton ratkaisu. Siksi hän käskee miestä olemaan kertomatta kenellekään paranemisesta ja esittäytymään viipymättä temppelissä uhrilahja mukanaan, ennen kuin huhut ihmeestä alkaisivat levitä. Ennen kuin papit saattoivat ottaa uhrin vastaan, heidän oli tutkittava uhraaja ja varmistuttava hänen täydellisestä paranemisestaan. {SLS 46.1}

Tällainen tutkimus suoritettiin. Papit, jotka olivat tuominneet pitaalisen karkotettavaksi, totesivat hänen parantuneen. Parantunut mies palasi kotiinsa ja yhteiskuntaan. Hän piti terveyden lahjaa hyvin kalliina. Hän iloitsi miehuutensa voimista ja paluusta perheensä luo. Jeesuksen varoituksesta huolimatta hän ei enää pystynyt salaamaan parantumistaan vaan iloissaan kertoi kaikille hänet terveeksi tehneen Parantajan voimasta. {SLS 46.2}

Kun tämä mies tuli Jeesuksen luo, hän oli ”yltänsä pitalissa”. Sen kuolettava myrkky oli kyllästänyt koko hänen ruumiinsa. Opetuslapset yrittivät estää Mestariaan koskemasta häneen, sillä joka koski pitaaliseen, tuli itse saastaiseksi. Mutta pannessaan kätensä pitaalisen päälle Jeesus ei saastunut. Pitaalinen puhdistui. Näin tapahtuu myös synnin

pitaalille — syvään juurtuneelle, tappavalle taudille, jota ei ihmisvoimin voida parantaa. ”Koko pää on kipeä, koko sydän sairas. Kantapäästä kiireeseen asti ei ole tervettä paikkaa, ainoastaan haavoja, mustelmia ja vereksiä lyömiä, joita ei ole puserrettu, ei sidottu eikä öljyllä pehmitetty.” Jes. 1:5,6. Ihmiseksi tullut Jeesus ei kuitenkaan saanut tartuntaa. Hänestä virtasi parantavaa voimaa syntiseen. Jokainen, joka heittäytyy hänen jalkojensa juureen jasanoo uskossa: ”Herra, jos tahdot, niin sinä voit minut puhdistaa”, saa kuulla vastauksen: ”Minä tahdon; puhdistu.” {SLS 46.3}

Eräissä paranemistapauksissa Jeesus ei heti antanut pyydettyä siunausta. Mutta pitaalin ollessa kyseessä se annettiin heti, kun pyyntö oli esitetty. Kun rukoilemme ajallisia siunauksia, vastaus rukoukseemme voi viipyä, tai Jumala ehkä antaa meille jotain muuta kuin mitä pyydämme; näin ei kuitenkaan tapahdu silloin, kun pyydämme vapautusta synnistä. Hän haluaa puhdistaa meidät synnistä, tehdä meidät hänen lapsikseen ja kykeneviksi elämään pyhää elämää. Kristus ”antoi itsensä alttiiksi meidän syntiemme tähden, pelastaaksensa meidät nykyisestä pahasta maailmanajasta meidän Jumalamme ja Isämme tahdon mukaan!” Gal. 1: 4. ”Ja tämä on se uskallus, joka meillä on häneen, että jos me jotakin anomme hänen tahtonsa mukaan, niin hän kuulee meitä. Ja jos me tiedämme hänen kuulevan meitä, mitä ikinä anommekin, niin tiedämme, että meillä myös on kaikki se, mitä olemme häneltä anoneet.” 1 Joh. 5: 14, 15. {SLS 47.1}

”Te löydätte levon”

Jeesus katseli onnettomia, masentuneita, toivonsa menettäneitä ja niitä, jotka maallisilla iloilla pyrkivät tyynnyttämään sielun kaipauksen, ja kutsui kaikki luokseen lepäämään. {SLS 47.2}

Hän kehotti ponnistelevia ihmisiä lempeästi: ”Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; niin te löydätte levon sielullenne.” Matt. 11: 29. {SLS 47.3}

Nämä sanat Jeesus osoitti jokaiselle ihmiselle. Kaikki ovat uupuneita ja raskautettuja, tiesivätpä he sen tai eivät. Jokaisella on raskaita taakkoja, jotka vain Kristus voi poistaa. Raskain kantamamme taakka on synnin taakka. Jos meidät jätettäisiin kantamaan tätä taakkaa, se murskaisi meidät. Mutta hän, joka oli synnitön, otti meidän paikkamme. ”Herra heitti hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme.” Jes. 53: 6. {SLS 47.4}

Hän on kantanut syyllisyytemme taakan. Hän ottaa kuorman uupuneilta harteiltamme. Hän antaa meille levon. Hän kantaa myös huolen ja surun taakan. Hän pyytää meitä laskemaan kaikki murheemme hänen harteilleen, sillä hän kantaa meitä sydämellään. {SLS 47.5}

Ihmissuvun vanhin veli on ikuisen valtaistuimen luona. Hän näkee jokaisen sielun, joka kääntää kasvonsa häntä, Vapahtajaa, kohti. Hän tuntee kokemuksesta ihmiskunnan

heikkoudet, tarpeet ja kiusaustemme voiman, sillä hän oli ”kaikessa kiusattu samalla lailla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä”. Hebr. 4: 15. Hän huolehtii sinusta, sinä vapiseva Jumalan lapsi. Oletko joutunut kiusauksiin? Hän auttaa. Oletko heikko? Hän antaa voimaa. Oletko tietämätön? Hän opettaa. Oletko haavoittunut? Hän parantaa. Herra ”on määrännyt tähtien luvun” ja kuitenkin ”hän parantaa ne, joilla on särjetty sydän, ja sitoo heidän haavansa”. Ps. 147: 4,3. {SLS 48.1}

Olivatpa huolesi ja koettelemuksesi millaisia tahansa, kerro niistä Herralle. Hän antaa sinulle voimaa kestää. Tie vaikeuksista ja epäröinnistä vapautumiseen on sinulle avoin. Mitä heikompi ja avuttomampi tiedät olevasi, sitä vahvemmaksi tulet hänen voimassaan. Mitä raskaammat taakkasi ovat, sitä siunatumman levon saat laskiessasi ne taakkojesi kantajan harteille. {SLS 48.2}

Olosuhteet voivat erottaa ystävät toisistaan; aavan meren rauhattomat aallot voivat vyöryä välillämme. Mitkään olosuhteet, mikään välimatka ei kuitenkaan voi erottaa meitä Vapahtajasta. Olimmepa missä tahansa, hän on oikealla puolellamme tukemassa, ylläpitämässä ja rohkaisemassa meitä. Kristuksen rakkaus lunastettujaan kohtaan on suurempaa kuin äidin rakkaus lastaan kohtaan. Meidän etuoikeutemme on levätä hänen rakkaudessaan ja sanoa: ”Minä tahdon luottaa häneen, sillä hän antoi henkensä edestäni.” {SLS 48.3}

Inhimillinen rakkaus voi muuttua, Kristuksen rakkaus ei. Kun me huudamme häntä avuksemme, hänen kätensä ojentuu pelastamaan. {SLS 48.4}

”Sillä vuoret väistyköötja kukkulat horjukoot,mutta minun armoni ei sinusta väisty,eikä minun rauhanliittoni horju,sanoo Herra, sinun armahtajasi.”

Jes. 54: 10 {SLS 49.1}

Luku 5—Sielun Parantaminen

Monet niistä, jotka hakivat Kristukselta apua, olivat itse aiheuttaneet sairautensa, mutta hän ei kieltäytynyt parantamasta heitä. Ja kun hänestä virtasi voimaa näihin sieluihin, he tulivat synnintuntoon, ja monet paranivat sekä hengellisestä että ruumiillisesta sairaudestaan. {SLS 50.1}

Näihin kuului eräs halvaantunut Kapernaumin kaupungista. Pitaalisen tavoin tämä halvaantunut oli menettänyt kaiken toivon paranemisesta. Hänen sairautensa oli seuraus syntisestä elämästä, ja tunnonvaivat lisäsivät hänen kärsimyksiään. Turhaan hän oli etsinyt apua fariseuksilta ja lääkäreiltä. He julistivat hänet parantumattomaksi, leimasivat hänet syntiseksi ja vakuuttivat hänen kuolevan Jumalan vihan alaisena. {SLS 50.2}

Halvaantunut mies oli vajonnut epätoivoon. Sitten hän kuuli Jeesuksen teoista. Muita, yhtä syntisiä ja avuttomia kuin hän, oli parannettu, ja hän sai rohkeutta uskoa, että hänkin saattaisi parantua, jos hänet kannettaisiin Vapahtajan luo. Toivo kuitenkin himmeni, kun hän muisti sairautensa syyn, mutta vieläkään hän ei voinut luopua tuosta paranemismahdollisuudesta. {SLS 50.3}

Hänen suuri kaipauksensa oli vapautua synnin taakasta. Hän halusi nähdä Jeesuksen ja saada vakuutuksen anteeksi-annosta ja rauhasta taivaan kanssa. Sen jälkeen hän olisi valmis elämään tai kuolemaan, miten vain Jumala tahtoi. {SLS 50.4}

Aikaa ei ollut hukattavissa; kuoleman merkit näkyivät jo hänen kuihtuneessa ruumiissaan. Hän pyysi ystäviään kantamaan hänet vuoteellaan Jeesuksen luo, minkä he mielellään tekivätkin. Mutta sen talon edessä, jossa Vapahtaja oli, seisoskeli niin sankka väkijoukko, ettei sairas mies ystävineen voinut päästä hänen luokseen tai edes niin lähelle, että olisi kuullut hänen äänensä. Tällä kertaa Jeesus opetti Pietarin kodissa. Tapansa mukaan opetuslapset istuivat hänen ympärillään, ja lisäksi paikalla oli ”fariseuksia ja lainopettajia, joita oli tullut kaikista Galilean ja Juudean kylistä ja Jerusalemista”. Luuk. 5:17. Monet heistä olivat tulleet vakoilemaan ja etsimään syytöksen aihetta Jeesusta vastaan. Heidän takanaan tungeksi sekalainen väkijoukko, joka koostui innokkaista, kunnioittavista, uteliaista ja epäuskoisista ihmisistä. Paikalla oli edustajia useista kansallisuuksista ja kaikista yhteiskuntaluokista. ”Ja Herran voima vaikutti, niin että hän paransi sairaat.” Jae 17. Elämän Henki lepäsi kokoontuneen joukon yllä, mutta fariseukset ja lainoppineet eivät huomanneet hänen läsnäoloaan. He eivät tunteneet tarvitsevansa mitään, joten paraneminen ei koskenut heitä. ”Nälkäiset hän on täyttänyt hyvyyksillä, ja rikkaat hän on lähettänyt tyhjinä pois.” Luuk. 1: 53. {SLS 50.5}

Yhä uudelleen halvaantuneen kantajat yrittivät tunkeutua joukon läpi, mutta turhaan. Sairas mies katseli ympärilleen sanomattoman tuskaisena. Miten hän saattaisi luopua

toivosta, kun kauan kaivattu apu oli niin lähellä? Hänen ehdotuksestaan ystävät veivät hänet talon katolle, tekivät siihen aukon ja laskivat hänet Jeesuksen jalkojen juureen. {SLS 51.1}

Puhe keskeytyi. Vapahtaja katsoi murheellisiin kasvoihin ja näki rukoilevien silmien anovan ilmeen. Hän kyllä tunsi tuon ahdistuneen sielun kaipauksen. Hän oli herättänyt miehen omantunnon tämän vielä ollessa kotona. Kun mies oli katunut syntejään ja uskonut Kristuksen voimaan parantaa hänet, Vapahtajan armo oli siunannut hänen sydäntään. Jeesus oli katsellut, miten uskon ensimmäinen kipinä oli kasvanut vakaumukseksi siitä, että hän oli syntisen ainoa auttaja, ja nähnyt sen vahvistuvan jokaisesta yrityksestä tulla hänen luokseen. Kristus itse oli vetänyt kärsivää miestä puoleensa. Ja nyt Vapahtaja lausui sanat, jotka olivat kuin musiikkia kuulijan korville: ”Poikani, ole turvallisella mielellä; sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi.” Matt. 9: 2. {SLS 51.2}

Syyllisyyden taakka vierii pois sairaan miehen sielusta. Hän ei pysty epäilemään. Kristuksen sanat paljastavat hänen kykynsä tuntea sydämen ajatukset. Kuka voi kieltää hänen valtansa antaa syntejä anteeksi? Epätoivo vaihtuu toivoksi, ahdistava synkkyys riemuksi. Miehen ruumiillinen kipu on poissa, koko hänen olemuksensa on muuttunut. Pyytämättä enää mitään hän makaa rauhallisena, liian onnellisena lausuakseen sanaakaan. {SLS 52.1}

Monet seurasivat henkeään pidätellen tämän ihmeellisen tapahtuman kulkua. Monet tunsivat, että Kristuksen sanat olivat kutsu myös heille. Eikö heidänkin sielunsa ollut sairas synnistä? Eivätkö hekin olleet halukkaat vapautumaan taakastaan? {SLS 52.2}

Mutta fariseukset, jotka pelkäsivät menettävänsä vaikutusvaltansa kansaan, sanoivat sydämessään: ”Hän pilkkaa Jumalaa. Kuka voi antaa syntejä anteeksi paitsi Jumala yksin?” Mark. 2: 7. {SLS 52.3}

Jeesus käänsi katseensa heihin, mikä sai heidät painamaan päänsä alas ja perääntymään, ja sanoi: ”Miksi te ajattelette pahaa sydämessänne? Sillä kumpi on helpompaa, sanoako: ’Sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi’, vai sanoa: ’Nouse ja käy’? Mutta tietääksenne, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi, niin” — hän sanoi halvatulle — ”nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi.” Matt. 9: 4-6. {SLS 52.4}

Siinä samassa mies, joka oli tuotu paareilla Jeesuksen luo, hypähti pystyyn kuin vahva ja jäntevä nuorukainen. Hän otti ”vuoteensa ja meni ulos kaikkien nähden, niin että kaikki hämmästyivät ja ylistivät Jumalaa sanoen: ’Tämänkaltaista emme ole ikinä nähneet.” Mark. 2: 12. {SLS 52.5}

Mikään luomisvoimaa vähäisempi ei olisi riittänyt palauttamaan terveyttä tuohon kuihtuneeseen ruumiiseen. Sama ääni, joka antoi elämän maan tomusta luodulle ihmiselle, oli antanut elämän kuolevalle halvaantuneelle. Ja sama voima, joka antoi elämän ruumiille, oli uudistanut sydämen. Hän, joka luomisessa ”sanoi, ja tapahtui niin”, joka ”käski, ja se oli

tehty” (Ps. 33: 9), oli sanallaan antanut elämän tuolle rikoksiin ja synteihin kuolleelle sielulle. Ruumiin paraneminen oli todiste voimasta, joka oli uudistanut sydämen. Kristus käski halvaantunutta nousemaan ja kävelemään — ”tietääksenne, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi”. {SLS 52.6}

Halvaantunut löysi Kristuksessa sekä sielun että ruumiin terveyden. Hän tarvitsi sielun terveyttä voidaksen arvostaa ruumiin terveyttä. Ennen kuin ruumiillinen sairaus voitiin parantaa, Kristuksen oli tuotava huojennus sydämen tuskaan ja puhdistettava sielu synnistä. Emme saa sivuuttaa tätä opetusta. Nykyaikana on tuhansia ruumiillisesta sairaudesta kärsiviä, jotka halvaantuneen tavoin kaipaavat sanomaa: ”Sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi.” Synnin taakka sekä siihen liittyvä rauhattomuus ja tyydyttämätön kaipaus ovat heidän sairautensa perussyy. He saavat huojennuksen vasta sitten, kun he tulevat sielun Parantajan luo. Se rauha, jonka vain hän voi antaa, tulee palauttamaan sielun elinvoiman ja ruumiin terveyden. {SLS 53.1}

Halvaantuneen parantaminen vaikutti ihmisiin aivan kuin taivas olisi avautunut ja parempi maailma näkynyt kaikessa loistossaan. Kun parannettu mies kulki joukon läpi siunaten Jumalaa joka askeleella ja kantaen taakkaansa kuin se olisi ollut höyhenenkevyt, ihmiset tekivät hänelle tilaa, tuijottivat pelokkaan kunnioituksen vallassa ja kuiskailivat hiljaa: ”Me olemme tänään nähneet ihmeellisiä.” Luuk. 5: 26. {SLS 53.2}

Halvaantuneen kodissa riemuittiin, kun hän palasi perheensä luo kantaen vaivatta lavitsaa, jolla hänet vasta äsken oli hitaasti kannettu heidän luotaan. He kerääntyivät hänen ympärilleen itkien ilosta ja uskaltaen tuskin uskoa silmiään. Hän seisoi heidän edessään miehuutensa täydessä voimassa. Käsivarret, jotka olivat olleet aivan elottomat, tottelivat nyt helposti hänen tahtoaan. Ryppyinen ja lyijynharmaa iho oli muuttunut kimmoisaksi ja terveenväriseksi. Hän käveli varmoin, kevein askelin. Ilo ja toivo heijastuivat hänen kasvojensa jokaisesta piirteestä, puhtaus ja rauha olivat tulleet synnin ja kärsimyksen merkkien sijaan. Iloiset kiitosrukoukset kohosivat tuosta kodista, ja Jumala tuli kirkastetuksi Pojassaan, joka oli antanut toivottomalle toivon ja sairauden murtamalle voiman. Tämä mies ja hänen perheensä olivat valmiit jättämään elämänsä Jeesukselle. Yksikään epäilys ei himmentänyt heidän uskoaan, pieninkään epäröinti ei häirinnyt heidän uskollisuuttaan häntä kohtaan, joka oli tuonut valon heidän synkkään kotiinsa. {SLS 53.3}

”Kiitä Herraa, minun sieluni,

ja kaikki, mitä minussa on, hänen pyhää nimeänsä.

Kiitä Herraa, minun sieluni,

äläkä unhota, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt,

hän, joka antaa kaikki sinun syntisi anteeksi

ja parantaa kaikki sinun sairautesi,

joka lunastaa sinun henkesi tuonelasta — —

niin että sinun nuoruutesi uudistuu kuin kotkan.

Herra tekee vanhurskauden

ja hankkii oikeuden kaikille sorretuille. — —

Ei hän tee meille syntiemme mukaan

eikä kosta meille pahain tekojemme mukaan. — —

Niinkuin isä armahtaa lapsiansa,

niin Herrakin armahtaa pelkääväisiänsä.

Sillä hän tietää, minkäkaltaista tekoa me olemme:

hän muistaa meidät tomuksi."

Ps. 103: 1-14 {SLS 54.1}

"Tahdotko tulla terveeksi"

"Ja Jerusalemissa on Lammasportin luona lammikko, jonka nimi hebreankielellä on Betesda, ja sen reunalla on viisi pylväskäytävää. Niissä makasi suuri joukko sairaita, sokeita, rampoja ja näivetystautisia, jotka odottivat veden liikuttamista." Joh. 5: 2, 3. {SLS 54.2}

Tiettyinä aikoina tämän lammikon vesi kuohui, ja yleisesti uskottiin, että se johtui yliluonnollisen voiman vaikutuksesta ja että kuka tahansa astui veteen ensimmäisenä lammikon kuohumisen jälkeen, paranisi häntä vaivaavasta sairaudesta. Sadoittain kärsiviä vieraili paikalla, ja väkijoukko oli niin suuri, että kun se veden kuohutessa ryntäsi eteenpäin, heikoimmat miehet, naiset ja lapset jäivät jalkoihin. Monet eivät päässeet lähellekään lammikkoa. Useat niistä, jotka pääsivät, kuolivat sen reunalla. Paikalle oli pystytetty katoksia suojaamaan sairaita päivän kuumuudelta ja yön kylmyydeltä. Muutamat viettivät yönsä näissä pylväskäytävissä ja ryömivät joka päivä lammikon reunalle toivoen turhaan paranevansa. {SLS 55.1}

Jeesus oli Jerusalemissa. Kävellessään yksinään, mietiskelyyn ja rukoukseen vaipuneena, hän tuli lammikolle. Hän näki sairasparkojen odottavan sitä, mitä he pitivät ainoana paranemismahdollisuutenaan. Hän olisi mielellään käyttänyt parantavaa voimaansa ja tehnyt kaikki kärsivät terveiksi. Mutta oli sapatinpäivä. Väkijoukot olivat menossa temppeliin jumalanpalvelukseen, ja hän tiesi, että sellaisen parannusteon tekeminen herättäisi juutalaisten ennakkoluulot ja keskeyttäisi hänen toimintansa. {SLS 55.2}

Mutta sitten Vapahtaja näki äärimmäisen kurjan tapauksen. Kyseessä oli mies, joka oli ollut avuton raajarikko kolmenkymmenenkahdeksan vuoden ajan. Hänen sairautensa johtui pitkälti hänen omista paheistaan, ja sitä pidettiin Jumalan lähettämänä rangaistuksena. Yksin ja vailla ystäviä, tuntien olevansa Jumalan armon ulkopuolella miesparka oli viettänyt pitkät vuodet kurjuudessa. Kun lähestyi aika, jolloin vesi kuohuisi, eräät häntä säälivät ihmiset kantoivat hänet pylväskäytävään, mutta hetken koittaessa kukaan ei ollut auttamassa häntä veteen. Hän oli nähnyt veden väreilyn mutta ei ollut milloinkaan päässyt lammikon reunaa lähemmäksi. Häntä voimakkaammat syöksyivät veteen ennen häntä. Avuton miesparka ei pystynyt kilpailemaan menestyksekkäästi ryntäilevän, itsekkään väkijoukon kanssa. Hänen

hellittämättömät ponnistuksensa yhden ainoan päämäärän saavuttamiseksi sekä hänen ahdistuneisuutensa ja jatkuvat pettymyksensä kuluttivat nopeasti hänen viimeisiä voimiaan. {SLS 56.3}

Sairas makasi matollaan nostaen välillä päätään katsellakseen lammikkoa, kun lempeät, myötätuntoiset kasvot kumartuivat hänen ylleen ja sanat: ”Tahdotko tulla terveeksi?” kiinnittivät hänen huomionsa. Toivo syttyi hänen sydämessään. Hänestä tuntui, että nyt hän tavalla tai toisella saisi apua. Mutta innostuksen hehku sammui pian. Hän muisti, miten usein hän oli yrittänyt ehtiä lammikkoon, ja nyt hänellä oli enää vähäiset mahdollisuudet elää siihen saakka, kun vesi seuraavan kerran kuohuisi. Hän kääntyi väsyneesti poispäin ja sanoi: ”Herra, minulla ei ole ketään, joka veisi minut lammikkoon, kun vesi on kuohutettu; ja kun minä olen menemässä, astuu toinen sinne ennen minua.” {SLS 56.1}

Jeesus käskee häntä: ”Nouse, ota vuoteesi ja käy.” Joh. 5: 6-8. Uusi toivo sydämessään sairas mies katsoo Jeesukseen. Hän ei ole milloinkaan nähnyt sellaista kasvojen ilmettä, kuullut sellaista äänensävyä. Jeesuksen olemuksesta tuntuu huokuvan rakkautta ja voimaa. Raajarikko tarttuu uskossa Kristuksen sanaan. Epäröimättä hän tahtoo totella tämän käskyä, ja kun hän sen tekee, koko hänen ruumiinsa herää eloon. {SLS 56.2}

Uusi elämä värähtelee jokaisessa hermossa ja lihaksessa, ja hänen surkastuneet raajansa vahvistuvat. Hän hypähtää jaloilleen ja menee menojaan vakain, kevein askelin, ylistäen Jumalaa ja iloiten uusista voimistaan. {SLS 56.3}

Jeesus ei ollut luvannut raajarikolle mitään jumalallista apua. Mies olisi voinut sanoa: ”Herra, jos tahdot tehdä minut terveeksi, niin tottelen sanaasi.” Hän olisi voinut ryhtyä epäröimään, jolloin hän olisi menettänyt ainoan paranemismahdollisuutensa. Mutta ei, hän uskoi Kristuksen sanaan, uskoi, että hänet oli tehty terveeksi. Välittömästi hän ponnisti voimansa, ja Jumala antoi hänelle lisää voimaa. Hän pakottautui kävelemään, ja hän myös käveli. Noudattamalla Kristuksen käskyä hän tuli terveeksi. {SLS 56.4}

Synti on erottanut meidät Jumalan elämästä. Sielumme on halvaantunut. Itsessämme olemme yhtä kyvyttömiä elämään pyhää elämää kuin tuo raajarikko oli kävelemään. Monet

tajuavat avuttomuutensa ja kaipaavat sitä hengellistä elämää, joka saattaa ihmisen sopusointuun Jumalan kanssa. He ponnistelevat löytääkseen sen, mutta turhaan. Toivottomina he huutavat: ”Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?” Room. 7: 24. Kääntäköót nämä epätoivoiset taistelijat katseensa ylöspäin. Vapahtaja on kumartunut verellään ostettujen puoleen, sanomattoman hellästi ja säälivästi hän kysyy: ”Tahdotko tulla terveeksi?” Hän käskee sinua nousemaan terveenä ja rauha sydämessä. Usko Vapahtajan sanaan. Aseta tahtosi Kristuksen puolelle. Pakottaudu palvelemaan häntä, ja kun toimit hänen sanojensa mukaisesti, tulet saamaan voimaa. Kristus on kykenevä ja halukas vapauttamaan sinut mistä tahansa huonosta tavasta tai intohimosta, joka pitkän hellimisen tuloksena on kahlinnut sekä sielun että ruumiin. Hän antaa elämän sielulle, joka on kuollut rikoksiinsa ja synteihinsä. Ef. 2: 1. Hän vapauttaa vangin, joka on heikkouden, onnettomuuden ja synnin kahleissa. {SLS 57.1}

Synti on myrkyttänyt elämän lähteet. Mutta Kristus sanoo: ”Minä otan pois syntisi; minä annan sinulle rauhan. Olen ostanut sinut verelläni. Sinä olet minun. Minun armoni tulee vahvistamaan heikkoa tahtoasi, ja minä vapautan sinut tunnonvaivoistasi.” Kun kiusaukset ahdistavat sinua, kun huolet ja murheet ympäröivät sinut, kun masentuneena ja ahdistuneena olet valmis antamaan periksi epätoivolle, katso Jeesukseen, niin hänen läsnäolonsa kirkkaus hälventää si-nua ympäröivän pimeyden. Kun synti pyrkii saamaan yliotteen sielussasi ja painaa omaatuntoasi, katso Vapahtajaan. Hänen armonsa riittää voittamaan synnin. Kääntyköön kii-tollinen, epävarma ja vapiseva sydämesi hänen puoleensa. Tartu toivoon, joka on edessäsi. Kristus odottaa saadakseen ottaa sinut perheensä jäseneksi. Hänen voimansa tulee auttamaan heikkouttasi, hän tulee opastamaan sinua askel kerrallaan. Tartu hänen käteensä ja anna hänen johtaa sinua. {SLS 57.2}

Älä koskaan luule, että Kristus on kaukana. Hän on aina lähelläsi. Hänen rakastava läsnäolonsa ympäröi sinua. Etsiessäsi häntä muista, että hän haluaa sinun löytävän hänet. Hän ei toivo, että kosketat vain hänen viittaansa vaan että vaellat jatkuvasti hänen yhteydessään. {SLS 58.1}

”Mene, äläkä tästedes enää syntiä tee”

Lehtimajan juhla oli juuri päättynyt. Jerusalemin papit ja rabbiinit olivat kärsineet tappion juonitteluissaan Jeesusta vastaan, ja kun ilta tuli, ”he menivät kukin kotiinsa. Mutta Jeesus meni Öljymäelle.” Joh. 7: 53; 8: 1. {SLS 58.2}

Kaupungin melusta ja hälinästä, innokkaiden väkijoukkojen ja petollisten rabbiinien parista Jeesus vetäytyi oliivilehtojen rauhaan ollakseen Jumalan kanssa kahden. Varhain aamulla hän kuitenkin palasi temppeliin, ja kun väki kerääntyi hänen ympärilleen, hän istuutui ja ryhtyi opettamaan heitä. {SLS 58.3}

Pian hänet keskeytettiin. Joukko fariseuksia ja kirjanoppineita lähestyi häntä raahaten mukanaan kauhun valtamaa naista, jota he äänekkäästi ja kiihtyneesti syyttivät seitsemännen käskyn rikkomisesta. He työnsivät hänet Jeesuksen eteen ja sanoivat teeskennellyn kunnioittavasti: ”Opettaja, tämä nainen on tavattu itse teosta, aviorikosta tekemästä. Ja Mooses on laissa antanut meille käskyn, että tuommoiset on kivitettävä. Mitäs sinä sanot?” Jakeet 4, 5. {SLS 58.4}

Heidän teeskennelty kunnioituksensa kätki ovelan juonen, joka oli laadittu Jeesuksen tuhoamiseksi. Jos Jeesus vapauttaisi naisen, häntä voitaisiin syyttää Mooseksen lain halveksimisesta. Jos hän julistaisi, että tämä oli ansainnut kuolemantuomion, häntä voitaisiin syyttää roomalaisten edessä siitä, että hän oli ottanut käsiinsä vallan, joka kuului yksin heille. {SLS 58.5}

Jeesus katseli edessään oleva näkymää — vapisevaa, häpeän vallassa olevaa syytettyä ja kovailmeisiä arvohenkilöitä, jotka eivät tunteneet hiukkaakaan sääliä. Hänen tahrattoman puhdas henkensä tunsi syvää vastenmielisyyttä. Osoittamatta ilmeelläkään, että oli kuullut kysymyksen, hän kumartui ja katse maahan luotuna alkoi kirjoittaa tomuun. {SLS 58.6}

Kärsimättöminä hänen viivyttelystään ja ilmeisestä välinpitämättömyydestään syyttäjät tulivat lähemmäksi ja vaativat häntä kiinnittämään huomionsa asiaan. Mutta kun heidän silmänsä Jeesuksen katsetta seuratessaan osuivat kiveykseen hänen jalkojensa juuressa, heidän äänensä hiljenivät. Siihen oli kirjoitettu heidän omat salaiset syntinsä. {SLS 59.1}

Jeesus nousi, naulitsi katseensa juonitteleviin vanhimpiin ja sanoi: ”Joka teistä on synnitön, se heittäköön häntä ensimmäisenä kivellä.” Jae 7. Sitten hän kumartui ja jatkoi kirjoittamista. {SLS 59.2}

Hän ei ollut syrjäyttänyt Mooseksen lakia eikä loukannut Rooman arvovaltaa. Syyttäjät kärsivät tappion. Nyt kun tekopyhyyden viitta oli riistetty heidän yltään, he seisoivat syyllisinä ja tuomittuina tuon ääretöntä puhtautta säteilevän olennon edessä. Vapisten pelosta, että heidän elämänsä salaiset synnit paljastettaisiin kansanjoukolle, he hiipivät pois pää kumarassa ja silmät maahan luotuina jättäen uhrinsa säälivän Vapahtajan luo. {SLS 59.3}

Jeesus nousi, katsoi naista ja sanoi: ”Nainen, missä ne ovat, sinun syyttäjäsi? Eikö kukaan ole sinua tuominnut?” Nainen vastasi: ”Herra, ei kukaan.” Jeesus sanoi: ”En minäkään sinua tuomitse; mene, äläkä tästedes enää syntiä tee.” Jakeet 10, 11. {SLS 59.4}

Nainen oli pelosta kyyristellen seisonut Jeesuksen edessä. Jeesuksen sanat: ”Joka teistä on synnitön, se heittäköön ensimmäisenä kivellä”, olivat kuulostaneet hänestä kuolemantuomiolta. Hän ei uskaltanut nostaa katsettaan Vapahtajan kasvoihin vaan odotti hiljaa tuomionsa täytäntöönpanoa. Hämmästyksekseen hän näki syyttäjiensä lähtevän sanattomina ja häpeissään. Sitten hän kuuli sanat: ”En minäkään sinua tuomitse; mene, äläkä

tästedes enää syntiä tee.” Hänen sydämensä suli, ja heittäytyen Jeesuksen jalkojen juureen hän sopersi kiitoksensa ja tunnusti syntinsä katkerasti itkien. {SLS 59.5}

Tästä alkoi hänen uusi elämänsä, Jumalalle pyhitetty puhdas, rauhan täyttämä elämä. Nostaessaan tämän langenneen sielun Jeesus teki suuremman ihmeen kuin parantaessaan vaikeimmankin ruumiillisen sairauden; hän paransi hengellisen sairauden, jonka seurauksena on ikuinen kuolema. Tästä katuvasta naisesta tuli hänen uskollisimpia seuraajiaan. Hänen kiitollisuutensa siitä, että Jeesus oli armahtanut hänet, ilmeni uhrautuvana rakkautena ja uskollisuutena. Maailma ainoastaan pilkkasi ja halveksi tätä hairahtunutta naista, mutta synnitön Vapahtaja sääli hänen heikkouttaan ja ojensi hänelle auttavan kätensä. Kun tekopyhät fariseukset tuomitsivat hänet, Jeesus kehotti häntä: ”Mene, äläkä tästedes enää syntiä tee.” {SLS 60.1}

Jeesus tuntee jokaisen ihmisen olot. Mitä suurempi syntisen syyllisyys, sitä enemmän hän tarvitsee Vapahtajaa. Hänen sydämensä, joka on täynnä jumalallista rakkautta ja myötätuntoa, tuntee eniten vetoa niihin, jotka toivottomimmin ovat kietoutuneet vihollisen pauloihin. Omalla verellään hän on allekirjoittanut ihmissuvun vapauttamiskirjan. {SLS 60.2}

Jeesus ei halua, että näin kalliilla hinnalla ostetut jäävät vihollisen kiusausten armoille. Hän ei halua meidän joutuvan perikatoon. Hän, joka piti kurissa leijonat niiden luolassa ja käveli uskollisten todistajiensa kanssa polttavien liekkien keskellä, on aivan yhtä valmis työskentelemään meidän hyväksemme, tukahduttamaan kaiken pahan meidän luonnossamme. Tänään hän seisoo armon alttarin edessä esittämässä Jumalalle niiden rukoukset, jotka kaipaavat hänen apuaan. Hän ei käännytä takaisin ainoatakaan itkevää, katuvaa syntistä. Hän antaa mielellään anteeksi jokaiselle, joka odottaa häneltä anteeksiantoa ja uudistusta. Hän ei kerro kenellekään kaikkea, mitä hän voisi ilmoittaa, mutta sen sijaan hän rohkaisee jokaista vapisevaa sielua. Kuka vain haluaa, voi saada voimaa Jumalalta ja tehdä rauhan hänen kanssaan. {SLS 60.3}

Kun ihmiset etsivät turvaa Jeesuksen luota, hän nostaa heidät syytösten ja riitojen yläpuolelle. Yksikään ihminen tai langennut enkeli ei voi syyttää tällaisia sieluja. Kristus liittää heidät omaan jumalallis-inhimilliseen luontoonsa. He seisovat suuren Synninkantajan rinnalla valossa, joka loistaa Jumalan valtaistuimelta. Jeesuksen Kristuksen veri ”puhdistaa meidät kaikesta synnistä”. 1 Joh. 1: 7. {SLS 61.1}

”Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala on se, joka vanhurskauttaa. Kuka voi tuomita kadotukseen? Kristus Jeesus on se, joka on kuollut, onpa vielä herätettykin, ja hän on Jumalan oikealla puolella, ja hän myös rukoilee meidän edestämme.” Room. 8: 33, 34. {SLS 61.2}

Kristus osoitti, että hänellä oli täydellinen valta hallita tuulia ja aaltoja sekä demonien riivaamia ihmisiä. Hän, joka vaiensi myrskyn ja tyynnytti myllertävän meren, antoi rauhan sieluille, jotka saatana oli ajanut mielipuolisuuteen. {SLS 61.3}

Jeesus puhui Kapernaumin synagoogassa tehtävästään, synnin orjien vapauttamisesta. Äkkiä kuului kammottavaa ulvontaa. Eräs mielenvikainen ryntäsi esiin ihmisten joukosta huutaen: ”Mitä sinulla on meidän kanssamme tekemistä, Jeesus Nasaretilainen? Oletko tullut meitä tuhoamaan? Minä tunnen sinut, kuka olet, sinä Jumalan Pyhä.” Mark. 1: 24. {SLS 61.4}

Jeesus nuhteli demonia sanoen: ”Vaikene ja lähde hänestä.” ”Ja riivaaja viskasi hänet maahan heidän keskelleen ja lähti hänestä, häntä ollenkaan vahingoittamatta.” Luuk. 4:35. {SLS 61.5}

Syy miehen kärsimyksiin oli hänen omassa elämässään. Synnin nautinnot olivat kiehtoneet häntä, ja hän oli päättänyt tehdä elämästään yhden ainoan suuren juhlan. Kohtuuttomuus ja kevytmielisyys turmelivat hänen luonteensa jalot ominaisuudet, ja saatana otti hänet täydellisesti valtaansa. Katumus tuli liian myöhään. Kun hän viimein olisi ollut halukas luopumaan nautinnoistaan ja omaisuudestaankin saadakseen takaisin kadotetun miehuutensa, hän ei enää pystynyt irtaantumaan paholaisen otteesta. {SLS 61.6}

Vapahtajan läsnäolo herätti hänessä vapaudenkaipuun, mutta demoni vastusti Kristuksen valtaa. Kun mies yritti pyytää Jeesukselta apua, paha henki pani sanat hänen suuhunsa, ja hän huusi ahdistavan pelon vallassa. Riivattu ymmärsi hämärästi olevansa lähellä Häntä, joka voisi vapauttaa hänet, mutta kun hän yritti päästä tuon mahtavan käden ulottuville, erään toisen tahto pidätti häntä ja hänen suustaan kuuluivat tuon toisen sanat. {SLS 62.1}

Taistelu saatanan voiman ja hänen oman vapaudenkaipuunsa välillä oli hirvittävä. Näytti siltä, että piinattu mies menettäisi henkensä taistellessaan vihollisen kanssa, joka oli tuhonnut hänen miehuutensa. Mutta Vapahtaja lausui voimalliset sanansa ja päästi vangin vapauteen. Mies, joka oli ollut pahan hengen riivaama, seisoi ihmettelevän väkijoukon edessä vapaana ja rauhallisena. {SLS 62.2}

Iloisella äänellä hän ylisti Jumalaa vapautumisestaan. Silmät, joissa hetki sitten oli hehkunut mielipuolisuuden tuli, säteilivät nyt järjen valoa ja olivat täynnä kiitollisuuden kyyneliä. Ihmiset olivat hämmästyksen mykistämiä. Heti kun he saivat puhekykynsä takaisin, he huudahtivat toisilleen: ”Mitä tämä on? Uusi, voimallinen oppi! Hän käskee saastaisia henkiäkin, ja ne tottelevat häntä.” Mark. 1: 27. {SLS 62.3}

Nykyäänkin on paljon ihmisiä, jotka ovat pahojen henkien vallassa niin kuin tuo riivattu mies Kapernaumissa. Kaikki, jotka tieten tahtoen rikkovat Jumalan käskyjä, luovuttavat itsensä saatanan valtaan. Moni leikkii pahan kanssa uskoen voivansa lopettaa sen milloin tahansa. Hänet kuitenkin houkutellaan yhä pitemmälle, kunnes hän huomaa olevansa itseään

voimakkaamman tahdon vallassa. Hän ei voi paeta sen salaperäistä voimaa. Salainen synti tai intohimo voi pitää hänet otteessaan, ja hän on yhtä avuton kuin Kapernaumin riivattu. {SLS 62.4}

Hänen tilansa ei kuitenkaan ole toivoton. Jumala ei hallitse mieltämme ilman suostumustamme, mutta jokainen ihminen voi vapaasti valita, kenen hallinnassa tahtoo olla. Kukaan ei ole langennut niin syvälle, kukaan ei ole niin kurja, ettei voisi löytää vapautusta Kristuksessa. Rukouksen sijaan riivattu pystyi lausumaan vain saatanan sanoja, mutta sydämen sanaton pyyntö kuultiin. Hädässä olevan sielun huuto, vaikka sitä ei ilmaistaisikaan sanoin, ei milloinkaan jää kuulematta. Niitä, jotka suostuvat liittoon Jumalan kanssa, ei jätetä saatanan tai oman luontonsa heikkouden valtaan. {SLS 62.5}

”Otetaanko sankarilta saalis, tai riistetäänkö vangit vanhurskaalta? Sillä näin sanoo Herra: ’Vaikka vangit otettaisiinkin sankarilta ja saalis riistettäisiin väkevältä, niin minä kuitenkin taistelen sitä vastaan, joka sinua vastaan taistelee, ja minä pelastan sinun lapsesi.” Jes. 49: 24, 25. {SLS 63.1}

Ihmeellinen on se muutos, joka tapahtuu kun ihminen avaa sydämensä oven Vapahtajalle. {SLS 63.2}

”Minä olen antanut teille vallan”

Kahdentoista apostolin tavoin ne seitsemänkymmentä opetuslasta, jotka Kristus myöhemmin lähetti työhön, saivat merkiksi tehtävästään yliluonnollisia kykyjä. Suoritettuaan tehtävänsä he palasivat iloiten ja sanoivat: ”Herra, riivaajatkin ovat meille alamaiset sinun nimesi tähden.” Jeesus vastasi: ”Minä näin saatanan lankeavan taivaasta niinkuin salaman.” Luuk. 10: 17, 18. {SLS 63.3}

Tästä lähtien Kristuksen seuraajien on määrä pitää saatanaa voitettuna vihollisena. Ristillä Jeesus saavuttaisi heidän puolestaan voiton, ja tuon voiton hän toivoi heidän hyväksyvän omanaan. ”Katso”, hän sanoi, ”minä olen antanut teille vallan tallata käärmeitä ja skorpioneja ja kaikkea vihollisen voimaa, eikä mikään ole teitä vahingoittava.” Jae 19. {SLS 63.4}

Pyhän Hengen kaikkivalta on jokaisen katuvan sielun turva. Kristus ei salli kenenkään, joka katuen ja uskossa on pyytänyt hänen suojelustaan, joutua vihollisen armoille. Totta kyllä, että saatana on voimakas olento, mutta Jumalan kiitos meillä on mahtava Vapahtaja, joka karkotti paholaisen taivaasta. Saatana on mielissään, kun liioittelemme hänen voimaansa. Miksi emme puhuisi Jeesuksesta? Miksi emme ylistäisi hänen voimaansa ja rakkauttansa? {SLS 63.5}

Lupauksen sateenkaari, joka ympäröi taivaan valtaistuimen, on ikuinen todistus siitä, että ”niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään,

joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä”. Joh. 3: 16. Se todistaa maailmankaikkeudelle, ettei Jumala milloinkaan tule hylkäämään lapsiaan taistelussa pahaa vastaan. Se on meille vakuutus voimasta ja suojelusta niin kauan kuin itse valtaistuin pysyy. {SLS 64.1}

Luku 6—Pelastettu Palvelemaan

On aamu Galileanmeren rannalla. Jeesus ja hänen opetuslapsensa ovat tulleet rannalle vietettyään myrskyisän yön vesillä, ja nousevan auringon valo koskettaa merta ja maata kuin rauhan siunaus. Mutta kun he nousevat rannalle, heidän eteensä avautuu myrskyn myllertämää mertakin kammottavampi näky. Hautojen keskellä olevasta piilopaikasta kaksi mielenvikaista ryntää heitä kohti aivan kuin aikoen repiä heidät kappaleiksi. Miesten käsistä riippuvat kahleet, jotka he ovat katkaisseet paetessaan vankeudesta. Heidän ihonsa on rikki ja verillä, silmät tuijottavat pitkän ja takkuisen tukan takaa, kaikki ihmisyys näyttää hävinneen heistä. He muistuttavat enemmän villipetoja kuin ihmisiä. {SLS 65.1}

Opetuslapset seuralaisineen pakenevat kauhuissaan. Pian he kuitenkin huomaavat, ettei Jeesus ole heidän mukanaan, ja niin he kääntyvät takaisin etsimään häntä. Hän seisoo siellä, minne he hänet jättivät. Hän, joka tyynnytti myrskyn ja joka on aikaisemminkin kohdannut saatanan ja voittanut hänet, ei pakene näitä pahoja henkiä. Kun miehet lähestyvät häntä kiristellen hampaitaan ja suu vaahdossa, Jeesus kohottaa kätensä, joka on tyynnyttänyt aallokon, eivätkä he voi tulla lähemmäksi. He seisovat hänen edessään raivoissaan mutta avuttomina. {SLS 65.2}

Arvovallallaan Jeesus käskee saastaisia henkiä poistumaan heistä. Onnettomat miesparat ymmärtävät olevansa lähellä olentoa, joka voi vapauttaa heidät piinaavista demoneista. He heittäytyvät Vapahtajan jalkojen juureen rukoillakseen häneltä armoa, mutta kun heidän huulensa avautuvat, demonit puhuvat heidän kauttaan huutaen: ”Mitä sinulla on meidän kanssamme tekemistä, sinä Jumalan Poika? Oletko tullut tänne vaivaamaan meitä ennen aikaa?” Matt. 8:29. {SLS 65.3}

Pahojen henkien on pakko vapauttaa uhrinsa, ja riivatuissa tapahtuu ihmeellinen muutos. Valo tunkeutuu heidän mieleensä. Älykkyys loistaa heidän silmistään. Vääristyneet kasvot, jotka niin kauan olivat heijastaneet saatanan kuvaa, muuttuvat äkkiä lempeiksi, verentahrimat kädet rauhoittuvat ja miehet korottavat äänensä ylistämään Jumalaa. {SLS 66.1}

Sillä välin miehistä karkotetut demonit ovat menneet sikoihin ja ajaneet ne tuhoon. Sikopaimenet kiiruhtavat levittämään uutista, ja koko seudun väestö kerääntyy Jeesuksen luo. Nuo kaksi riivattua ovat olleet koko paikkakunnan kauhuna. Nyt nämä miehet istuvat puettuina ja selväjärkisinä Jeesuksen jalkojen juuressa kuunnellen hänen sanojaan ja ylistäen häntä, joka on tehnyt heidät terveiksi. Mutta tätä ihmeellistä näkyä todistavat ihmiset eivät iloitse. Sikojen menetys on vaikuttanut heihin enemmän kuin näiden saatanan vankien vapauttaminen. Kauhuissaan he tungeksivat Jeesuksen ympärillä ja pyytävät häntä poistumaan luotaan, mihin hän suostuukin ja lähtee heti veneellä vastakkaiselle rannalle. {SLS 66.2}

Parantuneiden riivattujen mieliala on aivan toisenlainen. He haluavat olla Vapauttajansa seurassa. Hänen luonaan he tuntevat olevansa turvassa demoneilta, jotka ovat kiduttaneet heitä ja vieneet heidän miehuutensa. Kun Jeesus on astumaisillaan veneeseen, he polvistuvat hänen jalkojensa juureen ja pyytävät lupaa jäädä hänen luokseen voidakseen kuunnella hänen sanojaan. Mutta Jeesus käskee heitä menemään kotiin ja kertomaan, miten suuria asioita Herra on tehnyt heidän hyväkseen. {SLS 66.3}

Tässä on heille tehtävä — mennä pakanalliseen kotiin kertomaan siunauksista, joita he ovat saaneet Jeesukselta. Heidän on vaikea erota Vapahtajasta. Pakanallisten maanmiestensä parissa heitä odottavat suuret vaikeudet. Lisäksi heistä tuntuu, että pitkä eristyneisyys yhteiskunnasta on tehnyt heidät kykenemättömiksi tähän työhön. Mutta kun Jeesus osoittaa heille heidän velvollisuutensa, he ovat valmiit tottelemaan. {SLS 66.4}

He eivät kertoneet Jeesuksesta vain omalle kotiväelleen ja naapureilleen vaan kiersivät koko Dekapoliin julistaen kaikkialla pelastuksen sanomaa ja kertoen, miten hän oli vapauttanut heidät demoneista. {SLS 67.1}

Vaikka Gerasan asukkaat eivät olleet vastaanottaneet Jeesusta, hän ei jättänyt heitä heidän valitsemaansa pimeyteen. Kun he pyysivät häntä poistumaan luotaan, he eivät vielä olleet kuulleet hänen sanojaan. He eivät tienneet, mitä olivat torjumassa. Siksi hän lähetti valon heidän luokseen niiden välityksellä, joita he eivät kieltäytyisi kuulemasta. {SLS 67.2}

Sikojen menetyksellä saatana pyrki kääntämään ihmiset pois Vapahtajan luota ja estämään evankeliumin julistamisen tuolla seudulla. Mutta juuri tämä tapahtuma herätti asukkaiden mielenkiinnon tehokkaammin kuin mikään muu ja suuntasi huomion Kristukseen. Vaikka Vapahtaja itse poistuikin, hänen parantamansa miehet jäivät todistamaan hänen voimastaan. Pimeyden ruhtinaan välikappaleista tuli valon kanavia, Jumalan Pojan sanansaattajia. Kun Jeesus palasi Dekapoliin, ihmiset kerääntyivät joukoittain hänen luokseen, ja kolmen päivän aikana tuhannet seudun asukkaat kuulivat pelastuksen sanoman. {SLS 67.3}

Kaksi parantunutta riivattua olivat ensimmäiset lähetyssaarnaajat, jotka Kristus lähetti opettamaan evankeliumia Dekapoliin alueelle. Vain lyhyen hetken nämä miehet olivat kuunnelleet hänen sanojaan. He eivät olleet kuulleet yhtään ainoata saarnaa hänen huuliltaan. He eivät voineet opettaa ihmisiä samalla tavalla kuin opetuslapset, jotka olivat päivittäin olleet Jeesuksen seurassa. Mutta he saattoivat kertoa, mitä tiesivät, mitä he itse olivat nähneet ja kuulleet ja miten he olivat kokeneet Vapahtajan voiman. Saman voi tehdä jokainen, jonka sydäntä Jumalan armo on koskettanut. Tämä on se todistustyö, johon Vapahtaja kutsuu meitä ja jonka puutteeseen maailma on menehtymäisillään. {SLS 67.4}

Evankeliumia ei tule esittää hengettömänä teoriana vaan elävänä voimana, joka muuttaa elämän. Jumala haluaa palvelijoidensa todistavan, että hänen armonsa kautta ihmiset voivat

saada Kristuksen kaltaisen luonteen ja iloita varmoina hänen suuresta rakkaudestaan. Hän haluaa meidän todistavan, ettei hän voi olla tyytyväinen ennen kuin kaikki ne, jotka tahtovat ottaa vastaan pelastuksen, on voitettu takaisin ja saatettu osallisiksi pyhistä etuoikeuksistaan hänen poikinaan ja tyttärinään. {SLS 68.1}

Hän ottaa mielellään vastaan nekin, joiden vaellus on loukannut häntä eniten. Kun he katuvat, hän antaa heille jumalallisen Henkensä ja lähettää heidät uskottomien leiriin julistamaan hänen armoaan. Vielä nykyäänkin sieluja, jotka ovat alentuneet saatanan välikappaleiksi, uudistetaan Kristuksen voimasta vanhurskauden sanansaattajiksi ja lähetetään kertomaan, miten suuria asioita Jumala on tehnyt heidän hyväkseen ja miten hän on heitä säälinyt. {SLS 68.2}

”Sinua minä alati ylistän”

Kun uskon kosketus oli parantanut naisen Kapernaumissa, Jeesus halusi hänen kertovan saamastaan siunauksesta muille. Evankeliumin tarjoamia lahjoja ei saa hankkia varkain eikä niistä saa nauttia salassa. {SLS 68.3}

”Te olette minun todistajani, sanoo Herra,

ja minä olen Jumala.”

Jes. 43: 12 {SLS 68.4}

Taivaan päätöksen mukaisesti meidän todistustyömme on se keino, jolla Kristus ilmoitetaan maailmalle. Meidän on kerrottava hänen armostaan sellaisena, kuin se on tehty tunnetuksi muinaisten pyhien miesten kautta, mutta kaikkein tehokkaimmin vaikuttaa todistus omasta kokemuksestamme. Me todistamme Jumalasta vain siinä määrin kuin elämässämme näkyy jumalallisen voiman vaikutus. Jokaisen ihmisen elämä eroaa muiden elämästä, jokaisen kokemus poikkeaa olennaisesti muiden kokemuksesta. Jumala haluaa kuulla ylistystä, jossa on meidän oma yksilöllinen leimamme. Kun tällaisia arvokkaita todistuksia hänen armonsa kirkkauden kiitokseksi tukee Kristuksen kaltainen elämä, ne vaikuttavat vastustamattomalla voimalla sielujen pelastukseksi. {SLS 68.5}

Me itse hyödymme siitä, että pidämme Jumalan jokaisen lahjan tuoreena muistissamme. Tällä tavalla usko vahvistuu pyytämään ja ottamaan vastaan yhä enemmän. Pieninkin siunaus, jonka itse saamme Jumalalta, rohkaisee meitä enemmän kuin kaikki kertomukset, joita voimme lukea muiden uskosta ja kokemuksista. Jumalan armoon vastaava sielu on kuin kasteltu puutarha. Hänen haavansa kasvavat nopeasti umpeen, valkeus koittaa hänelle pimeydessä ja Herran kunnia näkyy hänen yllään. {SLS 69.1}

”Kuinka minä maksan Herralle

kaikki hänen hyvät tekonsa minua kohtaan?

Minä kohotan pelastuksen maljan
ja huudan avukseni Herran nimeä.
Minä täytän lupaukseni Herralle
kaiken hänen kansansa edessä.”
Ps. 116: 12-14 {SLS 69.2}
”Kaiken ikäni minä ylistän Herraa,
minä veisaan Jumalani kiitosta, niin kauan kuin elän.
Olkoot minun tutkisteluni hänelle otolliset;
minä iloitsen Herrassa.”
Ps. 104: 33, 34 {SLS 69.3}
”Kuka voi kertoa Herran voimalliset teot,
julistaa kaiken hänen ylistyksensä?”
Ps. 106: 2 {SLS 69.4}
”Kiittäkää Herraa, julistakaa hänen nimeänsä,
tehkää hänen suuret tekonsa tiettäviksi kansojen keskuudessa. {SLS 69.5}
Laulakaa hänelle, veisatkaa hänelle,
puhukaa kaikista hänen ihmeistänsä.
Hänen pyhä nimensä olkoon teidän kerskauksenne;
iloitkoon niiden sydän, jotka etsivät Herraa.”
Ps. 105: 1-3 {SLS 70.1}
”Sillä sinun armosi on parempi kuin elämä,
minun huuleni ylistäköot sinua. — —
Minun sieluni ravitaan niinkuin lihavuudella ja rasvalla,
ja minun suuni ylistää sinua riemuitsevilla huulilla,
kun minä vuoteessani sinua muistan
ja ajattelen sinua yön vartiohetkinä.
Sillä sinä olet minun apuni,

ja sinun siipiesi suojassa minä riemuitsen.”

Ps. 63: 4, 6-8 {SLS 70.2}

”Jumalaan minä turvaan enkä pelkää.

Mitä ihminen minulle tekisi?

Minulla on lupaus täytettävänä sinulle, Jumala;

minä maksan sinulle kiitosuhrit.

Sillä sinä pelastit minun sieluni kuolemasta,

minun jalkani kompastumasta,

että minä vaeltaisin Jumalan edessä,

eläväin valkeudessa.”

Ps. 56: 12-14 {SLS 70.3}

”Sinä Israelin Pyhä.

Minun huuleni riemuitsevat,

kun minä sinulle soitan,

ja myös minun sieluni,

jonka sinä olet lunastanut.

Minun kieleni julistaa sinun vanhurskauttasi kaiken päivää.”

”Sillä sinä olet minun toivoni — —

hamasta nuoruudestani — — sinua minä alati ylistän.”

”Minä teen sinun nimesi kuuluksi — —

sentähden kansat sinua ylistävät aina ja iankaikkisesti.”

Ps. 71:22-24, 5, 6; 45: 18 {SLS 70.4}

”Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa”

Evankeliumin kutsua ei tule esittää rajoitetusti vain harvoille valituille, joiden oletamme tuovan meille kunniaa, jos he ottavat sen vastaan. Sanoma on vietävä kaikille. Kun Jumala siunaa lapsiaan, se ei tapahdu vain heidän itsensä vaan koko maailman vuoksi. Hän antaa meille lahjojaan siksi, että moninkertaistaisimme ne jakamalla muille. {SLS 71.1}

Samarialainen nainen, joka keskusteli Jeesuksen kanssa Jaakobin lähteellä, oli tuskin löytänyt Vapahtajan, kun hän jo toi muita tämän luokse. Hän osoitti olevansa tehokkaampi lähetystyöntekijä kuin Jeesuksen omat opetuslapset. Opetuslapset eivät nähneet Samariassa mitään, mikä olisi osoittanut sen olevan lupaava työkenttä. Heidän ajatuksensa olivat kohdistuneet tulevaisuudessa tehtävään suureen työhön. He eivät nähneet, että aivan heidän ympärillään oli kypsää satoa korjattavaksi. Mutta heidän halveksimansa naisen ansiosta kokonainen kaupunki tuli kuulemaan Jeesusta. Nainen vei valon välittömästi maanmiehilleen. {SLS 71.2}

Tämä nainen on esimerkki siitä, mitä käytännöllinen usko Kristukseen saa aikaan. Jokainen todellinen opetuslapsi syntyy lähetystyöntekijäksi Jumalan valtakuntaan. Tuskin hän on tullut tuntemaan Vapahtajan kun hän jo haluaa tutustuttaa muutkin häneen. Pelastava ja pyhittävä totuus ei voi jäädä piiloon hänen sydämeensä. Se, joka juo elämän vettä, muuttuu elämän lähteeksi. Vastaanottajasta tulee antaja. Kristuksen armo sielussa on kuin erämaassa pulppuava lähde, joka virkistää kaikkia ja herättää nääntyneissä halun juoda elämän vettä. Tässä työssä saamme suuremman siunauksen kuin jos pyrkisimme hyödyttämään vain itseämme. Pelastuksen ilosanomaa levittämällä me pääsemme lähelle Vapahtajaa. {SLS 71.3}

Niistä, jotka ottavat vastaan hänen armonsa, Herra sanoo: {SLS 71.4}

”Ja minä teen siunatuiksi heidät ja kaiken, mitä minun kukkulani ympärillä on, ja vuodatan sateen ajallansa — ne ovat siunauksen sateita.” Hes. 34: 26. {SLS 71.5}

”Mutta juhlan viimeisenä, suurena päivänä Jeesus seisoi ja huusi ja sanoi: ’Jos joku janoaa, niin tulkoon minun tyköni ja juokoon. Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään on, niinkuin Raamattu sanoo, juokseva elävän veden virrat.’” Joh. 7: 37, 38. {SLS 72.1}

Niiden, jotka saavat, on annettava muille. Kaikkialta kuuluu avunhuutoja. Jumala vetoaa ihmisiin, jotta he työskentelisivät iloisesti lähimmäistensä hyväksi. Meidän on määrä voittaa katoamaton kruunu, saavuttaa taivas, viedä valoa maailmaan, joka hukkuu tietämättömyydessä. {SLS 72.2}

”Ettekö sano: ’Vielä on neljä kuukautta, niin elonleikkuu joutuu’? Katso, minä sanon teille: nostakaa silmänne ja katselkaa vainioita, kuinka ne ovat valjenneet leikattaviksi. Jo nyt saa leikkaaja palkan ja kokoaa hedelmää iankaikkiseen elämään.” Joh. 4: 35, 36. {SLS 72.3}

”Katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä”

Kolmen vuoden ajan opetuslapsilla oli Jeesuksessa suurenmoinen esikuva. Päivästä toiseen he liikkuivat hänen seurassaan, kuulivat hänen lausuvan rohkaisun sanoja väsyneille ja masentuneille, näkivät hänen käyttävän voimaansa sairaiden ja onnettomien hyväksi. Kun

hänen oli aika jättää heidät, hän antoi heille armon ja voiman jatkaa työtä hänen nimessään. Heidän oli määrä levittää rakkauden ja parannuksen evankeliumin valoa kaikkialle. Ja Vapahtaja lupasi olla aina heidän luonaan. Pyhän Hengen kautta hän olisi vieläpä lähempänä heitä kuin vaeltaessaan näkyvästi ihmisten parissa. {SLS 72.4}

Meidän tulee tehdä samaa työtä kuin opetuslapset tekivät. Jokaisen kristityn tulee olla lähetystyöntekijä. Myötätuntoisesti ja säälivästi meidän on työskenneltävä apua tarvitsevien hyväksi ja pyrittävä epäitsekkään innokkaasti keventämään kärsivän ihmiskunnan taakkaa. {SLS 72.5}

Kaikki voivat löytää jotain tekemistä. Kenenkään ei tarvitse tuntea, ettei hänelle ole paikkaa Kristuksen työssä. Vapahtaja samastaa itsensä jokaiseen ihmislapseen. Hän tuli maallisen perheen jäseneksi, jotta meistä voisi tulla taivaallisen perheen jäseniä. Hän on Ihmisen Poika ja siten Aadamin jokaisen pojan ja tyttären veli. Hänen seuraajansa eivät saa luulla olevansa erillään heitä ympäröivästä hukkuvasta maailmasta. He ovat osa ihmiskunnan suurta kudelmaa, ja taivas pitää heitä niin syntisten kuin pyhienkin veljinä. {SLS 72.6}

Miljoonat ja taas miljoonat sairaudessa, tietämättömyydessä ja synnissä elävät ihmiset eivät ole milloinkaan kuulleet edes puhuttavan Kristuksen rakkaudesta heitä kohtaan. Jos osamme vaihtuisivat, mitä toivoisimme heidän tekevän hyväksemme? Kaikki se meidän on tehtävä heidän hyväkseen, mikäli vain siihen pystymme. Kristuksen elämänohje, jonka varassa jokainen meistä seisoo tai kaatuu tuomiolla, kuuluu näin: ”Sentähden kaikki, mitä te tahdotte ihmisten teille tekevän, tehkää myös te samoin heille.” Matt. 7: 12. {SLS 73.1}

Kaiken sen vuoksi, mikä on asettanut meidät muita edullisempaan asemaan, oli sitten kysymyksessä kasvatus ja sivistys, luonteen jalous, kristillinen koulutus tai uskonnollinen kokemus, olemme velassa vähempiosaisille, ja meidän on mahdollisuuksiemme mukaisesti työskenneltävä heidän hyväkseen. Jos me olemme vahvoja, meidän on tuettava heikompia. {SLS 73.2}

Kirkkauden enkelit, jotka aina näkevät taivaallisen Isän kasvot, iloitsevat auttaessaan hänen lapsiaan. Enkelit ovat aina siellä, missä heitä tarvitaan eniten, niiden luona, jotka joutuvat ankarimmin taistelemaan omaa minää vastaan ja jotka elävät kaikkein masentavimmissa olosuhteissa. Heidän tehtävänään on huolehtia erityisesti niistä heikoista ja vapisevista sieluista, joilla on useita huonoja luonteenpiirteitä. Itsekkäät sydämet pitäisivät kurjien ja luonteeltaan kaikinpuolin kehnojen ihmisten auttamista nöyryyttävänä palveluksena, mutta juuri se on taivaan puhtaiden, synnittömien olentojen työtä. {SLS 73.3}

Jeesus ei halunnut jäädä taivaaseen, kun me vielä olimme eksyksissä. Hän jätti taivaan asunnot elääkseen solvattuna ja häväistynä ja kärsiäkseen häpeällisen kuoleman. Hän, joka

omisti taivaan verrattomat aarteet, tuli köyhäksi, jotta me rikastuisimme hänen köyhyydestään. Meidän on seurattava samaa polkua, jota hän kulki. {SLS 73.4}

Jumalan lapseksi tulevan on vastedes pidettävä itseään renkaana ketjussa, joka on laskettu alas maailman pelastukseksi, sekä oltava yhtä Kristuksen kanssa ja lähdettävä hänen mukanaan etsimään ja pelastamaan eksyneitä. {SLS 74.1}

Monet ajattelevat, että olisi suuri etuoikeus käydä Kristuksen maanpäällisen elämän tapahtumapaikoilla, kävellä missä hän asteli, katsella järveä, jonka rannalla hän mielellään opetti, ja mäkiä ja laaksoja, joissa hänen katseensa niin usein lepäsi. Meidän ei kuitenkaan tarvitse mennä Nasaretiin, Kapernaumiin tai Betaniaan kulkeaksemme Jeesuksen askelissa. Me löydämme hänen jalanjälkensä sairasvuoteiden vierestä, köyhien kodeista, suurten kaupunkien täpötäysiltä kaduilta ja kaikkialta, missä ihmissydämet kaipaavat lohdutusta. {SLS 74.2}

Meidän on ruokittava nälkäisiä, vaatetettava alastomia ja lohdutettava kärsiviä ja onnettomia. Meidän on autettava ahdistuneita ja herätettävä toivoa toivottomissa. {SLS 74.3}

Kristuksen rakkaus, joka ilmenee epäitsekkäässä toiminnassa, uudistaa pahantekijän tehokkaammin kuin oikeuden miekka tai tuomioistuimet. Näitä tarvitaan herättämään pelkoa lainrikkojassa, mutta rakastava lähetystyöntekijä voi tehdä paljon enemmän. Usein sydän, joka paatuu moitteista, sulaa Kristuksen rakkauden vaikutuksesta. {SLS 74.4}

Lähetystyöntekijä ei voi ainoastaan lievittää ruumiillisia sairauksia vaan myös johtaa syntisen suuren Lääkärin luo, joka voi puhdistaa sielun synnin pitaalista. Jumalan tarkoitus on, että sairaat, onnettomat ja ne, jotka ovat pahojen henkien vallassa, kuulevat hänen äänensä hänen palvelijoidensa välityksellä. Inhimillisten välikappaleidensa kautta hän haluaa lohduttaa tavalla, jota maailma ei vielä tunne. {SLS 74.5}

Vapahtaja on antanut kalliin elämänsä perustaakseen seurakunnan, joka pystyy auttamaan kärsiviä, murheellisia ja kiusattuja. Uskovien joukko sattaa olla köyhä, oppimaton ja tuntematon, mutta Kristuksessa se voi tehdä kodissa, naapuristossa ja vieläpä vieraissa maissa työtä, jonka tulokset ulottuvat kauaksi ikuisuuteen. {SLS 75.1}

Seuraavat sanat on lausuttu Kristuksen nykyisille seuraajille yhtä hyvin kuin ensimmäisille opetuslapsille: {SLS 75.2}

”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni.” ”Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille.” Matt. 28: 18, 19; Mark. 16: 15. {SLS 75.3}

Ja meillekin kuuluu lupaus hänen läsnäolostaan: ”Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti.” Matt. 28: 20. {SLS 75.4}

Nykyaikana uteliaat väkijoukot eivät keräänny asumattomille seuduille näkemään ja kuulemaan Kristusta. Hänen äänensä ei kuulu vilkkailla kaduilla. Tienreunalta ei kajahda huuto: ”Jeesus Nasaretilainen tulee!” Kuitenkin nämä sanat ovat tosia tänäkin päivänä. Kristus kulkee näkymättömänä kaduillamme. Armon viestejä tuoden hän tulee koteihimme. Hän haluaa olla yhteistyössä kaikkien niiden kanssa, jotka yrittävät auttaa muita hänen nimessään. Hän on meidän keskellämme parantaakseen ja siunatakseen, jos me vain otamme hänet vastaan. {SLS 75.5}

”Näin sanoo Herra: Otollisella ajalla minä olen sinua kuullut ja pelastuksen päivänä sinua auttanut; minä olen valmistanut sinut ja pannut sinut kansoille liitoksi, kohottamaan ennalleen maan, jakamaan hävitetyt perintöosat, sanomaan vangituille: ’Käykää ulos!’” Jes. 49: 8, 9. {SLS 75.6}

”Kuinka suloiset ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat,

hänen, joka julistaa rauhaa, ilmoittaa hyvän sanoman,

joka julistaa pelastusta, sanoo Siionille:

’Sinun Jumalasi on kuningas!’”

Jes. 52: 7 {SLS 75.7}

”Huutakaa ilosta, riemuitkaa, kaikki te Jerusalemin rauniot,

sillä Herra lohduttaa kansaansa, lunastaa Jerusalemin.

Herra paljastaa pyhän käsivartensa kaikkien kansojen nähden,

ja kaikki maan ääret saavat nähdä meidän Jumalamme autuuden.”

Jes. 52: 9, 10 {SLS 76.1}

Osa 2—Lääkärin työ

”Sillä minä annoin teille esikuvan, että myös te niin tekisitte, kuin minä olen teille tehnyt.” {SLS 78.1}

Luku 7—Yhteistyössä Jumalan Kanssa

Hoitotyössä lääkärin tulee toimia Kristuksen työtoverina. Vapahtaja paransi sekä sielun että ruumiin. Hänen opettamansa evankeliumi sisälsi sanoman sekä hengellisestä elä-mästä että ruumiillisesta paranemisesta. Vapautus synnistä ja paraneminen sairaudesta kuuluivat yhteen. Sama työ on uskottu kristitylle lääkärille. Hänen on yhdessä Kristuksen kanssa lievitettävä lähimmäistensä ruumiillista ja myös hengellistä hätää. Hänen on oltava sairaille armon sanansaattaja ja lääkittävä sekä sairasta ruumista että syntistä sielua. {SLS 79.1}

Kristus on terveystyöntekijöiden todellinen johtaja. Ylilääkärinä hän seisoo jokaisen jumalaapelkäävän lääkärin rinnalla, joka työskentelee ihmiskunnan kärsimysten lievittämiseksi. Samalla kun lääkäri käyttää luonnon tarjoamia parannuskeinoja ruumiillisen sairauden hoidossa, hänen tulisi ohjata potilaansa suuren Lääkärin luo, joka voi parantaa sekä sielun että ruumiin vaivat. Kristus vie loppuun työn, jossa lääkärit voivat toimia vain avustajina. He pyrkivät auttamaan luontoa parannustyössä, mutta Kristus on varsinainen parantaja. Lääkäri yrittää säilyttää elämän, Kristus antaa elämän. {SLS 79.2}

Terveyden lähde

Vapahtajan ihmeteoissa ilmeni voima, joka vaikuttaa jatkuvasti ihmisten hyväksi pitäen heistä huolta ja parantaen heitä. Luonnon välityksellä Jumala työskentelee päivästä toiseen, tunnista toiseen, hetkestä toiseen pitääkseen meidät hengissä, vahvistaakseen ja uudistaakseen meitä. Kun mikä tahansa ruumiinosa vahingoittuu, paranemistapahtuma alkaa heti; luonto ryhtyy toimintaan terveyden palauttamiseksi. Mutta voima, joka vaikuttaa luonnon välityksellä, on Jumalan voima. Kaikki elämää antava voima tulee häneltä. Kun ihminen paranee sairaudesta, se tapahtuu Jumalan voiman vaikutuksesta. Sairaus, kärsimys ja kuolema ovat vastustavan voiman aikaansaannosta. Saatana tuhoaa, Jumala uudistaa. {SLS 79.3}

Seuraavat sanat, jotka lausuttiin Israelille, koskevat myös niitä, jotka nykyään saavat takaisin ruumiin tai sielun terveyden: ”Minä olen Herra, sinun parantajasi.” 2 Moos. 15: 26. {SLS 80.1}

Jumalan tahto jokaiseen ihmiseen nähden käy ilmi sanoista: ”Rakkaani, minä toivotan sinulle, että kaikessa menestyt ja pysyt terveenä, niinkuin sielusikin menestyy.” 3 Joh. 2. {SLS 80.2}

Hän on se, joka ”antaa kaikki sinun syntisi anteeksi ja parantaa kaikki sinun sairautesi, joka lunastaa sinun henkesi tuonelasta ja kruunaa sinut armolla ja laupeudella”. Ps. 103: 3, 4. {SLS 80.3}

Kun Kristus paransi sairaita, hän varoitti useita heistä: ”Älä enää syntiä tee, ettei sinulle jotakin pahempaa tapahtuisi.” Joh. 5:14. Näin hän opetti, että he olivat itse aiheuttaneet sairautensa rikkomalla Jumalan lakeja ja että terveys voitiin säilyttää vain olemalla kuuliaisia. {SLS 80.4}

Lääkärin tulee neuvoa potilaitaan, että näiden on yhdessä Jumalan kanssa edistettävä paranemistaan. Hän tulee yhä tietoisemmaksi siitä, että sairaus on synnin seurausta. Hän tietää, että luonnonlait ovat aivan yhtä jumalallisia kuin kymmenen käskyäkin ja että terveys voidaan palauttaa tai säilyttää vain noudattamalla niitä. Hän näkee monien kärsivän vahingollisten tapojen vuoksi, vaikka he voisivat saada terveytensä takaisin, jos tekisivät voitavansa parantuakseen. Näille on opetettava, että jokainen tottumus, joka vahingoittaa ruumiillisia, henkisiä tai hengellisiä voimavaroja, on syntiä ja että terveys voidaan turvata noudattamalla lakeja, jotka Jumala on säätänyt koko ihmiskunnan parhaaksi. {SLS 80.5}

Kun lääkäri huomaa potilaan kärsivän sairaudesta, joka johtuu sopimattomasta ruoasta tai juomasta tai muista vääristä tavoista, eikä kerro sitä, hän tekee väärin lähimmäistään kohtaan. Juopot, mieleltään häiriintyneet ja irstaat osoittavat, että kärsimys on synnin seurausta, ja lääkärin tulisi tehdä tämä selväksi jokaiselle. Niiden, jotka ovat selvillä elämän perusperiaatteista, tulisi vakavasti pyrkiä vastustamaan sairauden syitä. Miten lääkäri voi vaieta nähdessään jatkuvan taistelun kipua vastaan ja pyrkiessään koko ajan lievittämään kärsimyksiä? Onko hän hyväntahtoinen ja armelias, jos hän ei korosta ehdotonta raittiutta parannuskeinona sairauteen? {SLS 81.1}

On syytä tehdä selväksi, että Jumalan käskyjen tie on elämän tie. Jumala on säätänyt luonnonlait, mutta hänen lakinsa eivät ole mielivaltaisia määräyksiä. Jokaiseen kieltoon, oli sitten kyseessä fyysiset lait tai moraalilaki, sisältyy lupaus. Jos me noudatamme sitä, saamme osaksemme siunauksen. Jumala ei milloinkaan pakota meitä tekemään oikein, mutta hän pyrkii pelastamaan meidät pahasta ja johtamaan meidät hyvään. {SLS 81.2}

Ihmisten huomio on kiinnitettävä lakeihin, jotka opetettiin Israelille. Jumala antoi heille heidän elämäntapojaan koskevat selkeät ohjeet. Hän ilmoitti heille lait, jotka liittyvät sekä ruumiilliseen että hengelliseen hyvinvointiin, ja sillä ehdolla että he noudattavat niitä, hän lupasi: ”Ja Herra on poistava sinusta kaikki sairaudet.” 5 Moos. 7: 15. {SLS 81.3}

”Painakaa sydämiinne kaikki ne sanat, jotka minä tänä päivänä teen todistajiksi teitä vastaan.” ”Sillä ne ovat elämä sille, joka ne löytää, ja lääke koko hänen ruumiillensa.” 5 Moos. 32: 46; Sanani. 4: 22. {SLS 81.4}

Jumala haluaa meidän pääsevän sille täydellisyyden tasolle, jonka voimme Kristuksen lahjan avulla saavuttaa. Hän kehottaa meitä valitsemaan oikein, liittymään taivaan voimiin ja omaksumaan periaatteet, jotka palauttavat meihin Jumalan kuvan. Kirjoitetussa sanassaan ja luonnon suuressa kirjassa hän on ilmoittanut elämän periaatteet. Meidän tehtävämme on hankkia tietoa näistä periaatteista ja kuuliaisina työskennellä yhdessä hänen kanssaan sielun ja ruumiin terveyden palauttamiseksi. {SLS 81.5}

Ihmisten on opittava, että kuuliaisuuden siunaukset voivat täysin mitoin tulla heidän osakseen vasta sitten, kun he ottavat vastaan Kristuksen armon. Juuri hänen armonsa antaa ihmiselle voiman totella Jumalan lakeja ja murtaa pahojen tapojen kahleet. Se on ainoa voima, joka saa hänet kulkemaan järkähtämättä oikeaa tietä. {SLS 82.1}

Kun evankeliumi otetaan vastaan puhtaudessaan ja voimassaan, se parantaa synnin aiheuttamat sairaudet. Vanhurskauden aurinko nousee ”ja parantuminen sen siipien alla”. Mal. 4: 2. Mitkään tämän maailman rikkaudet eivät voi parantaa särkynyttä sydäntä, antaa mielenrauhaa, poistaa huolta tai karkottaa sairautta. Kuuluisuus, lahjakkuus, kyvyt — mikään niistä ei kykene ilahduttamaan murheellista sydäntä eikä palauttamaan tuhlattuja elinvoimia. Jumalan elämä sielussa on ihmisen ainoa toivo. {SLS 82.2}

Rakkaus, jonka Kristus vuodattaa koko olemukseemme, on elävöittävä voima. Se parantaa kaikki elimet: sydämen, aivot ja hermot. Se herättää toimintaan olemuksen korkeimmat voimat. Se vapauttaa sielun syyllisyydestä ja surusta, ahdistuksesta ja huolesta, jotka kuluttavat elinvoimia. Se tuo mukanaan mielenrauhan ja tyyneyden. Se täyttää sielun ilolla, jota mikään maallinen ei voi hävittää: Pyhän Hengen ilolla, terveyttä tuovalla, elämää antavalla ilolla. {SLS 82.3}

Vapahtajan sanat: ”Tulkaa minun tyköni, kaikki työtätekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon” (Matt. 11: 28) osoittavat meille parannuskeinon kaikkiin ruumiillisiin, henkisiin ja hengellisiin vaivoihin. Vaikka ihmiset ovat aiheuttaneet itselleen kärsimyksiä väärillä teoillaan, Kristus tuntee sääliä heitä kohtaan. Häneltä he voivat saada avun. Hän tulee tekemään suuria niiden hyväksi, jotka luottavat häneen. {SLS 82.4}

Vaikka synti on tiukentanut otettaan ihmiskunnasta aikakausien kuluessa, vaikka saatana on valheiden ja juonien avulla luonut oman tulkintansa synkän varjon Jumalan sanan ylle ja saanut ihmiset epäilemään hänen hyvyyttään, Isän armo ja rakkaus eivät ole lakanneet vuotamasta maailmaan runsaina virtoina. Jos ihmiset avaisivat sielun ikkunat kohti taivasta ja osoittaisivat siten arvostavansa jumalallisia lahjoja, parantava voima tulvisi runsaana heidän sydämeensä. {SLS 83.1}

Lääkäri, joka haluaa toimia Kristuksen työtoverina, pyrkii kehittymään mahdollisimman päteväksi kaikilla työnsä osaalueilla. Hän opiskelee tunnollisesti voidakseen toimia vastuullisesti ammatissaan ja yrittää jatkuvasti kehittyä paremmaksi laajentaen tietojaan,

hioen taitojaan ja terävöittäen arvostelukykyään. Jokaisen lääkärin olisi ymmärrettävä, että huono, epäpätevä henkilö ei ainoastaan vahingoita sairaita vaan tekee vääryyttä myös virkaveljilleen. Lääkäri, joka tyytyy vähäisiin tietoihin ja taitoihin, ei ainoastaan väheksy lääkärikuntaa vaan häpäisee Kristuksen, suuren Ylilääkärin. {SLS 83.2}

Niiden, jotka huomaavat olevansa sopimattomia lääkintätyöhön, tulisi valita jokin muu ammatti. Ne, jotka soveltuvat hyvin sairaanhoitotyöhön mutta joiden koulutus ja lääketieteellinen pätevyys on riittämätön, tekevät viisaasti jos tyytyvät vaatimattomampaan työhön ja toimivat uskollisesti sairaanhoitajan tehtävissä. Työskennellessään kärsivällisesti taitavien lääkärien alaisina ja hyödyntäessään jokaisen tilaisuuden hankkia tietoa he voivat vähitellen saavuttaa lääkärin työssä tarvittavan pätevyyden. Nuorten lääkäreiden tulee hänen (Ylilääkärin) työtovereina ottaa vastaan ”Jumalan armon niin, ettei se jää turhaksi,” — etteivät ”missään kohden anna aihetta pahennukseen”, ettei heidän virkaansa moitittaisi, vaan kaikessa osoittautuisivat Jumalan palvelijoiksi. 2 Kor. 6: 1-4. {SLS 83.3}

Jumalan tarkoitus on, että kuljemme koko ajan ylöspäin. Uskollinen lääkintälähetystyöntekijä kehittyy koko ajan ammatissaan. Lahjakkaita kristillisiä lääkäreitä tulisi rohkaista astumaan Jumalan palvelukseen paikoissa, joissa he voivat kasvattaa ja kouluttaa muita lääkintälähetystyöhön. {SLS 83.4}

Lääkärin tulisi täyttää sielunsa Jumalan sanan valolla. Hänen tulisi kasvaa jatkuvasti armossa. Hänelle uskonto ei ole vain yksi asia muiden joukossa. Sen tulee olla hallitsevassa asemassa kaikkeen muuhun nähden. Hänen on toimittava puhtaista, pyhistä vaikuttimista, jotka ovat voimakkaita siksi, että ne ovat peräisin häneltä, joka antoi henkensä, jotta me saisimme voiman voittaa pahan. {SLS 84.1}

Jos lääkäri pyrkii uskollisesti ja ahkerasti kehittymään ammatissaan, jos hän pyhittää itsensä Kristuksen palvelukseen ja käyttää aikaa oman sydämensä tutkimiseen, hän tulee pääsemään perille pyhän kutsumuksensa salaisuuksista. Hän voi kouluttaa ja kasvattaa itsensä niin, että kaikki hänen vaikutuspiirissään olevat näkevät, miten erinomaisen koulutuksen ja viisauden voi hankkia se, joka on yhteydessä viisauden ja voiman Jumalaan. {SLS 84.2}

Missään ei tarvita läheisempää yhteyttä Kristukseen kuin lääkärin työssä. Sen, joka haluaa suoriutua hyvin lääkärin velvollisuuksista, on joka hetki elettävä kristillisesti. Potilaan elämä on lääkärin käsissä. Yksikin huolimaton taudinmääritys, yksikin väärä lääkemääräys vaikeassa tapauksessa tai yksikin taitamaton kädenliike leikkauksessa, ehkä vain hiuskarvan verran väärään suuntaan, niin elämä saattaa tuhoutua, sielu poistua ikuisuuteen. Miten vakava ajatus! Miten tärkeää onkaan, että lääkäri on aina jumalallisen Ylilääkärin valvonnassa! {SLS 84.3}

Vapahtaja haluaa auttaa kaikkia, jotka pyytävät häneltä viisautta ja selkeää käsityskykyä. Ja kuka tarvitsee enemmän viisautta ja ajatuksen kirkkautta kuin lääkäri, jonka valinnoista riippuu paljon? Pyytäköön se, joka yrittää pidentää elämää, uskossa Vapahtajaa ohjaamaan jokaista liikettään. Vapahtaja haluaa antaa hänelle viisautta ja taitoa vaikeiden tapauksien hoidossa. {SLS 84.4}

Sairaista vastuussa oleville tarjoutuu suurenmoisia tilaisuuksia. Sairaat tulisi saada ymmärtämään, että kaikessa, mitä lääkäri tekee heidän hyväkseen taudin parantamiseksi, heidän tulee toimia yhteistyössä Jumalan kanssa voittaakseen taudin. Heitä tulee auttaa tuntemaan, että jokaisella askeleella, jonka he ottavat sopusoinnussa Jumalan lakien kanssa, he voivat odottaa apua Jumalalta. {SLS 85.1}

Sairaat ja kärsivät tuntevat paljon suurempaa luottamusta sellaista lääkäriä kohtaan, jonka he tietävät rakastavan ja pelkäävän Jumalaa. He luottavat hänen sanaansa. Heidät täyttää turvallisuuden tunne tällaisen lääkärin läheisyydessä ja hoidossa. {SLS 85.2}

Koska kristitty lääkäri tuntee Herran Jeesuksen, hänen etuoikeutensa on rukouksessa pyytää Vapahtajaa olemaan läsnä sairashuoneessa. Ennen vaikeaa leikkausta lääkärin tulee pyytää suuren Lääkärin apua ja vakuuttaa kärsivälle, että Jumala voi auttaa häntä selviytymään koettelemuksesta ja että hädän hetkellä Vapahtaja tarjoaa aina varman turvan niille, jotka luottavat häneen. Lääkäri, joka ei osaa näin tehdä, menettää potilaan toisensa jälkeen, vaikka hän muuten olisi voinut pelastaa heidät. Jos hän osaisi lausua sanoja, jotka herättävät uskon myötätuntoiseen Vapahtajaan, joka tuntee jokaisen sydämen ahdistuksen, ja voisi esittää sielun tarpeet hänelle rukouksessa, taudin kriittinen vaihe sivuutettaisiin useimmiten onnellisesti. {SLS 85.3}

Vain hän, joka tuntee sydämen, tietää miten suurta pelkoa monet potilaat tuntevat antautuessaan kirurgin leikattaviksi. He ymmärtävät uhkaavan vaaran. Vaikka he luottaisivatkin lääkärin taitoon, he tietävät ettei hän ole erehtymätön. Mutta kun he näkevät lääkärin kumartuvan rukoukseen ja pyytävän apua Jumalalta, heidän luottamuksensa vahvistuu. Kiitollisuus ja luottamus avaa sydämen Jumalan parantavalle voimalle, koko olemus saa uutta elinvoimaa ja elämä saavuttaa suuren voiton. {SLS 85.4}

Myös lääkäri saa voimaa Vapahtajan läsnäolosta. Työn vastuullisuus ja hänen omat mahdollisuutensa herättävät pelkoa. Epävarmuuden ja pelon aiheuttama kuumeinen jännitys tekee käden kömpelöksi. Mutta lääkäri saa tyyneyttä ja rohkeutta siitä varmuudesta, että jumalallinen Neuvonantaja seisoo hänen rinnallaan neuvomassa ja vahvistamassa. Vapahtajan käden kosketus antaa lääkärille tarmoa, mielenrauhaa, varmuutta ja voimaa. {SLS 85.5}

Kun taudin käännekohta on onnellisesti takana ja paraneminen näyttää varmalta, lääkärin tulisi viettää rukoushetki potilaan kanssa ja ilmaista kiitollisuutensa elämän varjeltumisesta.

Kun potilas kiittelee vuolaasti lääkäriä, tämän tulee suunnata ylistys ja kiitos Jumalalle ja kertoa potilaalle, että hänen elämänsä varjeltui, koska hän oli taivaallisen Lääkärin suojeluksessa. {SLS 86.1}

Lääkäri, joka menettelee tällä tavalla, johtaa potilaansa hänen luokseen, josta elämä riippuu, hänen, joka voi täydellisesti pelastaa kaikki, jotka tulevat hänen luokseen. {SLS 86.2}

Lääkintälähetystyöntekijöiden tulisi olla hyvin kiinnostuneita ihmisten sielusta. Lääkärille ja sananjulistajalle on uskottu vakavampi vastuu kuin kenellekään muulle ihmiselle. Ymmärsipä hän sitä tai ei, sielunhoito on uskottu jokaisen lääkärin tehtäväksi. {SLS 86.3}

Työssään sairauden ja kuoleman keskellä lääkärit aivan liian usein unohtavat tulevan elämän vakavan todellisuuden. Pyrkiessään innokkaasti torjumaan ruumista uhkaavan vaaran he unohtavat vaaran, joka uhkaa sielua. Ihminen, jota he auttavat, saattaa menettää otteensa elämään. Sen tarjoamat viimeiset mahdollisuudet valuvat hukkaan. Tämän sielun lääkäri joutuu kohtaamaan uudelleen Kristuksen tuomioistuimen edessä. {SLS 86.4}

Usein menetämme mitä kallisarvoisimpia siunauksia, kun emme lausu oikeaa sanaa oikeaan aikaan. Jos kultaisesta tilaisuudesta ei oteta vaarin, se menetetään. Sairaan vuoteen vierellä ei tule puhua opillisista riitakysymyksistä. Kärsivä tulee johtaa hänen tykönsä, joka on halukas pelastamaan kaikki, jotka tulevat uskossa hänen luokseen. Pyri vakavasti ja lempeästi auttamaan sielua, joka häilyy elämän ja kuoleman välillä. {SLS 86.5}

Lääkäri, joka tuntee Kristuksen henkilökohtaisena Vapahtajana saatuaan itse hänen luotaan turvapaikan, osaa suhtautua vapiseviin, syyllisyydentuntoisiin ja synninsairaisiin sieluihin, jotka kääntyvät hänen puoleensa saadakseen apua. Hän osaa vastata kysymykseen: ”Mitä minun on tehtävä pelastuakseni?” Hän osaa kertoa Vapahtajan rakkaudesta. Omasta kokemuksestaan hän osaa puhua katumuksen ja uskon voimasta. Yksinkertaisin, vilpittömin sanoin hän voi esittää sielun tarpeet Jumalalle rukouksessa ja rohkaista sairasta itseään pyytämään ja ottamaan vastaan säälivän Vapahtajan armo. Kun hän näin palvelee sairaita ja yrittää puhua sanoja, jotka tuovat apua ja lohtua, Herra työskentelee hänen kanssaan ja kauttaan. Kun kärsivän mieli suuntautuu Vapahtajaan, Kristuksen rauha täyttää hänen sydämensä ja Jumala käyttää apunaan hänen uutta hengellistä terveyttään palauttaakseen ruumiin terveyden. {SLS 87.1}

Sairaasta huolehtiessaan lääkäri saa usein mahdollisuuden auttaa kärsivän ystäviä. Kun he valvovat sairaan vuoteen vierellä ja tuntevat olevansa voimattomia lievittämään kärsivän tuskia, heidän sydämensä pehmenee. Muilta kätketty murhe ilmaistaan usein lääkärille. Silloin tarjoutuu tilaisuus ohjata nämä surevat hänen luokseen, joka on kutsunut kaikki ahdistuneet ja masentuneet tykönsä. Usein lääkäri voi rukoilla heidän puolestaan ja heidän

kanssaan ja esittää heidän tarpeensa kaikkien haavojen Parantajalle, kaikkien murheellisten Lohduttajalle. {SLS 87.2}

Jumalan lupauksia

Lääkärille tarjoutuu kallisarvoisia tilaisuuksia esittää potilaalleen Jumalan sanan lupauksia. Hänen on tuotava aarrekammiosta esille uutta ja vanhaa, puhuttava silloin tällöin potilaan kaipaamia lohdun ja neuvon sanoja. Täyttäköön lääkäri mielensä tuoreilla ajatuksilla. Tutkikoon hän ahke

rasti Jumalan sanaa oppiakseen tuntemaan sen lupaukset. Hänen on opittava toistamaan samoja lohduttavia sanoja, joita Kristus lausui maanpäällisen toimintansa aikana opettaessaan ja parantaessaan sairaita. Hänen tulee puhua Kristuksen suorittamista parannustöistä, hänen lempeydestään ja rakkaudestaan. Milloinkaan hän ei saa laiminlyödä potilaidensa ajatusten suuntaamista Kristukseen, suureen Ylilääkäriin. {SLS 87.3}

Sama voima, jota Kristus käytti vaeltaessaan näkyvästi ihmisten parissa, ilmenee hänen sanassaan. Sanallaan Jeesus paransi sairaita ja ajoi ulos pahoja henkiä; sanallaan hän tyynnytti meren ja herätti kuolleet; ja kansa vahvisti, että hänen sanansa oli voimallinen. Hän puhui Jumalan sanaa, kuten hän oli puhunut kaikille Vanhan testamentin profeetoille ja opettajille. Koko Raamattu on Kristuksen julistusta. {SLS 88.1}

Raamattu on otettava vastaan Jumalan sanana meille, ei vain kirjoitettuna vaan myös puhuttuna. Kun ahdistuneet ihmiset tulivat Kristuksen luo, hän ei nähnyt edessään vain niitä, jotka pyysivät apua, vaan kaikki ne, jotka halki aikakausien tulisivat hänen luokseen samanlaisessa hädässä, samanlaisessa uskossa. Kun hän sanoi halvaantuneelle: ”Poikani, ole turvallisella mielellä; sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi” (Matt. 9: 2) ja naiselle Kapernaumissa: ”Tyttäreni, uskosi on sinut pelastanut; mene rauhaan” (Luuk. 8:48), hän puhui kaikille ahdistuneille, synnin taakkaa kantaville ihmisille, jotka tulisivat etsimään hänen apuaan. {SLS 88.2}

Sama koskee kaikkia Jumalan sanan lupauksia. Niissä hän puhuu meille yhtä suoraan kuin jos kuulisimme hänen äänensä. Juuri näiden lupausten kautta Kristus välittää meille armonsa ja voimansa. Ne ovat lehtiä puusta, joka on ”kansojen tervehtymiseksi”. Ilm. 22: 2. Kun otamme ne vastaan ja omistamme itsellemme, ne vahvistavat luonnettamme ja tarjoavat innoitusta ja ravintoa elämällemme. Millään muulla ei ole sellaista parantavaa voimaa. Mikään muu ei anna sellaista rohkeutta ja uskoa, josta virtaa elinvoimaa koko olemukseen. {SLS 88.3}

Ihmiselle, joka seisoo vapisten haudan partaalla, sielulle, joka on väsynyt kärsimyksen ja synnin taakkaan, lääkäri toistakoon tilaisuuden tullen näitä Vapahtajan sanoja — sillä kaikki sanat Pyhässä Raamatussa ovat hänen: {SLS 89.1}

”Älä pelkää, sillä minä olen lunastanut sinut, minä olen sinut nimeltä kutsunut; sinä olet minun. Jos vetten läpi kuljet, olen minä sinun kanssasi, jos virtojen läpi, eivät ne sinua upota; jos tulen läpi käyt, et sinä kärvenny, eikä liekki sinua polta. Sillä minä olen Herra, sinun Jumalasi, Israelin Pyhä, sinun vapahtajasi — -sinä olet minun silmissäni kallis ja suuriarvoinen — minä sinua rakastan.” ”Minä, minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi itseni tähden, enkä sinun syntejäsi muista.” ”Älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssasi.” Jes. 43: 1-4, 25, 5. {SLS 89.2}

”Niinkuin isä armahtaa lapsiansa, niin Herrakin armahtaa pelkääväisiänsä. Sillä hän tietää, minkäkaltaista tekoa me olemme: hän muista meidät tomuksi.” Ps. 103: 13, 14. {SLS 89.3}

”Ainoastaan tunne rikoksesi, että olet luopunut Herrasta, Jumalastasi.” ”Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.” Jer. 3: 13; 1 Joh. 1:9. {SLS 89.4}

”Minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi niinkuin pilven ja sinun syntisi niinkuin sumun. Palaja minun tyköni, sillä minä lunastan sinut.” Jes. 44: 22. {SLS 89.5}

”Niin tulkaa, käykäämme oikeutta keskenämme, sanoo Herra. Vaikka teidän syntinne ovat veriruskeat, tulevat ne lumivalkeiksi, vaikka ne ovat purppuranpunaiset, tulevat ne villanvalkoisiksi. Jos suostutte ja olette kuuliaiset, niin te saatte syödä maan hyvyyttä.” Jes.l: 18, 19. {SLS 89.6}

”Iankaikkisella rakkaudella minä olen sinua rakastanut, sentähden minä olen vetänyt sinua puoleeni armosta.” ”Minä peitin sinulta kasvoni silmänräpäykseksi, mutta minä armahdan sinut iankaikkisella armolla.” Jer. 31: 3; Jes. 54: 8. {SLS 89.7}

”Älköön teidän sydämenne olko murheellinen.” ”Rauhan minä jätän teille: minun rauhani — sen minä annan teille. En minä anna teille, niinkuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönkä peljätkö.” Joh. 14: 1,27. {SLS 89.8}

”Silloin on jokainen heistä oleva turvana tuulelta ja suojana rankkasateelta, oleva kuin vesipurot kuivassa maassa, kuin korkean kallion varjo nääntyvässä maassa.” Jes. 32: 2. {SLS 90.1}

”Kurjat ja köyhät etsivät vettä, eikä sitä ole; heidän kielensä kuivuu janosta. Mutta minä, Herra, kuulen heitä, minä, Israelin Jumala, en heitä hylkää.” Jes. 41:17. {SLS 90.2}

”Näin sanoo Herra, sinun Luojasi, joka on valmistanut sinut hamasta äidin kohdusta, joka sinua auttaa —. Sillä minä vuodatan vedet janoavaisen päälle ja virrat kuivan maan päälle. Minä vuodatan Henkeni sinun siemenesi päälle ja siunaukseni sinun vesojesi päälle.” Jes. 44: 2, 3. {SLS 90.3}

”Kääntykää minun tyköni ja antakaa pelastaa itsenne, te maan ääret kaikki.” Jes. 45: 22. {SLS 90.4}

”Hän otti päällensä meidän sairautemme ja kantoi meidän tautimme.” ”Hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällänsä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut.” Matt. 8:17; Jes. 53: 5. {SLS 90.5}

Luku 8—Lääkäri Kasvattajana

Oikea lääkäri on myös kasvattaja. Hän ymmärtää vastuunsa ei ainoastaan hoidossaan olevista sairaista vaan myös yhteisöstä, jossa hän elää. Hän on sekä ruumiillisen että moraalisen terveyden valvoja. Hän ei ainoastaan pyri opettamaan oikeita sairaanhoitomenetelmiä vaan myös rohkaisemaan oikeita elintapoja ja levittämään tietoa oikeista periaatteista. {SLS 91.1}

Terveysperiaatteiden opettamisen tarve

Milloinkaan ei terveysperiaatteiden opettaminen ole ollut tärkeämpää kuin nyt. Huolimatta ihmeellisestä edistyksestä, jota on tapahtunut monissa hyvinvointiin ja mukavuuksiin liittyvissä asioissa ja vieläpä terveydenja sairaanhoidossa, ihmisten ruumiinvoimat ja kestävyys ovat vähentyneet hälyttävästi. Tämä vaatii kaikkien niiden huomion, jotka kantavat huolta lähimmäistensä hyvinvoinnista. {SLS 91.2}

Keinotekoinen sivistyksemme suosii paheita, jotka ovat terveiden periaatteiden vastaisia. Tavat ja muoti sotivat luontoa vastaan. Ihmisten tottumukset ja heidän hellimänsä nautinnot vähentävät jatkuvasti sekä ruumiin että hengen voimia ja rasittavat ihmiskuntaa sietämättömästi. Kohtuuttomuutta ja rikollisuutta, sairautta ja kurjuutta esiintyy kaikkialla. {SLS 91.3}

Monet rikkovat terveyden lakeja tietämättään, ja he kaipaavat opetusta. Mutta useimmat tekevät vastoin parempaa tietoaan. Heidät on saatava vakuuttuneiksi siitä, miten tärkeää on elää sen mukaan, minkä tietää oikeaksi. Lääkärille tarjoutuu monia tilaisuuksia antaa ohjausta terveysperiaatteissa ja osoittaa, miten tärkeää on soveltaa niitä käytäntöön. Sopivilla neuvoilla hän voi korjata monia huonoja tottumuksia, jotka saavat aikaan mittaamatonta vahinkoa. {SLS 91.4}

Myrkyllisten lääkkeiden runsas käyttö on tapa, joka laskee perustuksen lukemattomille sairauksille ja muille vielä pahemmille epäkohdille. Sairauden iskiessä monikaan ei viitsi ottaa selvää taudin syystä. He haluavat ainoastaan päästä eroon kivusta ja epämukavuudesta. Niin he turvautuvat patenttilääkkeisiin, joiden todellisista vaikutuksista he eivät tiedä juuri mitään, tai kääntyvät lääkärin puoleen saadakseen helpotusta vaivoihin, jotka johtuvat heidän omista epäterveellisistä tavoistaan, aikomattakaan muuttaa niitä. Jos välitöntä apua ei saada, kokeillaan toista lääkettä, ja sitten taas toista. Näin kierre jatkuu. {SLS 92.1}

Ihmisille on opetettava, etteivät lääkkeet paranna sairautta. Totta kyllä, että ne joskus antavat tilapäisen helpotuksen ja että potilas näyttää toipuvan niiden avulla. Tämä johtuu siitä, että luonto on riittävän voimakas ajamaan myrkyn ulos ruumiista ja korjaamaan syyt, jotka aiheuttivat sairauden. Terveys palautuu lääkkeestä huolimatta. Mutta useimmissa tapauksissa lääke vain muuttaa sairauden luonnetta ja paikkaa. Usein näyttää siltä, että

myrkyn vaikutukset voitetaan, mutta seuraukset jäävätkin elimistöön ja aiheuttavat myöhemmin suurta vahinkoa. {SLS 92.2}

Myrkyllisillä lääkkeillä monet hankkivat itselleen elinikäisen sairauden, ja monia sellaisia ihmishenkiä menetetään, jotka voitaisiin pelastaa luonnollisia parannusmenetelmiä käyttämällä. Myrkyt, joita monet niin kutsutut lääkkeet sisältävät, synnyttävät tottumuksia ja himoja, jotka merkitsevät tuhoa sekä sielulle että ruumiille. Monet suositut patenttilääkkeet ja osa lääkärienkin määräämistä lääkkeistä ovat osaltaan laskemassa perustusta alkoholin, oopiumin ja morfiinin käytölle, joka on muodostunut hirvittäväksi kiroukseksi nykyajan yhteiskunnalle. {SLS 92.3}

Ainoa toivo asian korjaamiseksi on opettaa ihmisille oikeita periaatteita. Lääkärit opettakoot ihmisiä, ettei parantava voima ole lääkkeissä vaan luonnossa. Sairaus on luonnon keino yrittää vapauttaa elimistö seurauksista, jotka johtuvat terveyden lakien rikkomisesta. Sairauden sattuessa sen perussyy on selvitettävä. Epäterveelliset olosuhteet on muutettava, väärät tavat korjattava. Sen jälkeen on autettava luontoa sen yrityksessä poistaa epäpuhtaudet ja luoda oikeat olosuhteet elimistöön. {SLS 93.1}

Luonnonmukaiset parannuskeinot

Puhdas ilma, auringonvalo, kohtuullisuus, lepo, liikunta, sopiva ruokavalio, veden käyttö, luottamus Jumalan voimaan — siinä todelliset parannuskeinot. Jokaisella ihmisellä tulisi olla tietoa luonnon parantavista voimista ja niiden käytöstä. On tärkeää ymmärtää sairaanhoitoon liittyvät periaatteet ja saada käytännön koulutusta tämän tiedon oikeassa soveltamisessa. {SLS 93.2}

Luonnonmukaisten parannuskeinojen käyttäminen vaatii sen verran huolellisuutta ja vaivannäköä, etteivät monet halua ryhtyä siihen. Luonnollinen paraneminen ja uudistuminen tapahtuu asteittain, ja kärsimättömistä se tuntuu hitaalta. Vahingollisista nautinnoista luopuminen vaatii uhrausta. Lopulta kuitenkin havaitaan, että kun luonto saa toimia esteettä, se tekee työnsä viisaasti ja hyvin. Ne, jotka noudattavat kuuliaisesti sen lakeja, saavat palkinnoksi terveen ruumiin ja mielen. {SLS 93.3}

Yleensä terveyden säilyttämiseen kiinnitetään liian vähän huomiota. On paljon parempi ehkäistä sairaus kuin osata parantaa se kun se on saatu. {SLS 93.4}

Jokaisen ihmisen velvollisuus on sekä itsensä että ihmiskunnan vuoksi hankkia tietoa elämän laeista ja noudattaa niitä kuuliaisesti. Kaikkien on tutustuttava eliöistä ihmeellisimpään — ihmisruumiiseen. Meidän on tunnettava eri elinten tehtävät ja niiden keskinäinen riippuvuus koko elimistön terveyden kannalta. Meidän on tutkittava mielen vaikutusta ruumiiseen ja ruumiin vaikutusta mieleen sekä lakeja, jotka ohjaavat niiden toimintoja. {SLS 93.5}

Itsekurin tarve

Meitä ei voi liian usein muistuttaa, ettei terveys riipu sattumasta. Se on seurausta lain noudattamisesta. Urheilukilpailujen ja voimainkoetusten osanottajat myöntävät tämän. Nämä miehet valmentautuvat mitä huolellisimmin. He harjoitelevat perusteellisesti ja kurinalaisesti. Jokainen ruumiillinen tottumus on tarkan valvonnan alainen. He tietävät, että laiminlyönti, kohtuuttomuus tai huolimattomuus, jonka seurauksena on yhdenkin elimen tai ruumiintoiminnon heikentyminen tai lamaantuminen, merkitsee varmaa tappiota. {SLS 94.1}

Miten paljon tärkeämpää onkaan osoittaa samanlaista huolellisuutta menestyäkseen elämän taistelussa. Taistelut, joihin osallistumme, eivät ole leikkisotaa. Käymme sotaa, jonka lopputuloksesta riippuu ikuinen kohtalomme. Joudumme kohtaamaan näkymättömiä vihollisia. Pahat enkelit pyrkivät saamaan yliotteen jokaisesta ihmisestä. Kaikki mikä vahingoittaa terveyttä ei ainoastaan vähennä ruumiinvoimia vaan heikentää myös henkisiä ja moraalisia voimavaroja. Mistä tahansa epäterveellisestä tottumuksesta kiinni pitäminen vaikeuttaa hyvän ja pahan erottamista toisistaan ja siten pahan vastustamista. Epäonnistumisen ja tappion vaara kasvaa. {SLS 94.2}

”Ettekö tiedä, että jotka kilparadalla juoksevat, ne tosin kaikki juoksevat, mutta yksi saa voittopalkinnon?” 1 Kor. 9: 24. Sodassa, jossa me olemme mukana, voi voittaa jokainen, joka kuuliaisesti noudattaa oikeita periaatteita. Näiden periaatteiden soveltamista elämän pieniin yksityiskohtiin pidetään liian usein yhdentekevänä asiana — joutavana pikkuseikkana, johon ei kannata kiinnittää huomiota. Mutta kun otamme huomioon kaiken, mikä on vaakalaudalla, ei mikään meitä koskeva asia ole vähäpätöinen. Jokainen teko painaa vaa’assa, joka ratkaisee elämän lopullisen voiton tai tappion. Raamattu kehottaakin meitä: ”Juoskaa niinkuin hän, että sen saavuttaisitte. Jae 24. {SLS 94.3}

Ensimmäisten esivanhempiemme kohtuuttomuus johti Eedenin menetykseen. Meidän paluumme Eedeniin riippuu kohtuullisuudesta enemmän kuin ihmiset luulevatkaan. {SLS 95.1}

Viitatessaan muinaisiin kreikkalaisiin kisoihin osallistuvien itsehillintään apostoli Paavali kirjoittaa: ”Mutta jokainen kilpailija noudattaa itsensähillitsemistä kaikessa; he saadakseen vain katoavaisen seppeleen, mutta me katoamattoman. Minä en siis juokse umpimähkään, en taistele niinkuin ilmaan hosuen, vaan minä kuritan ruumistani ja masennan sitä, etten minä, joka muille saarnaan, itse ehkä joutuisi hyljättäväksi.” Jakeet 25-27. {SLS 95.2}

Uudistuksen edistyminen riippuu perustotuuksien selvästä ymmärtämisestä. Yhtäältä meitä uhkaa ahdaskatseisen ajattelun ja kovan, kylmän oikeaoppisuuden vaara, toisaalta taas huolimattomaan vapaamielisyyteen sisältyvä vakava uhka. Jumalan laki on kaiken kestävän

uudistuksen perustus. Meidän on osoitettava selvästi ja yksityiskohtaisesti, miksi tämän lain noudattaminen on välttämätöntä. Sen periaatteet on aina pidettävä ihmisten silmien edessä. Ne ovat yhtä ikuisia ja muuttumattomia kuin Jumala itse. {SLS 95.3}

Ensimmäisen luopumuksen valitettavimpia seurauksia oli se, että ihminen menetti kyvyn hillitä itsensä. Vasta kun tämä kyky saadaan takaisin, voi tapahtua todellista edisty-mistä. {SLS 95.4}

Mieltä, sielua ja luonnetta voidaan kehittää ainoastaan ruumiin välityksellä. Siksi sielunvihollinen pyrkii kiusauksillaan heikentämään ja huonontamaan ruumiinvoimia. Jos hän onnistuu siinä, se merkitsee koko olemuksen joutumista pahan valtaan. Ruumiillisen luontomme taipumukset, mikäli ne eivät ole korkeamman voiman hallinnassa, johtavat varmasti tuhoon ja kuolemaan. {SLS 95.5}

Ruumis on alistettava. Ihmisen korkeampien voimien on hallittava sitä. Intohimojen on oltava tahdon valvonnassa, jonka puolestaan tulee olla Jumalan valvonnassa. Järjen kuninkaallisen voiman on jumalallisen armon pyhittämänä hallittava elämäämme. {SLS 95.6}

Jumalan vaatimukset on tehtävä selviksi omalletunnolle. Miehet ja naiset on saatava ymmärtämään, että heidän velvollisuutensa on hillitä itsensä, olla puhtaat ja vapaat jokaisesta turmelevasta halusta ja häpeällisestä tavasta. Heidän mieleensä on juurrutettava, että kaikki heidän ruumiinja sielunvoimansa ovat Jumalan lahjoja ja että ne on säilytettävä parhaassa mahdollisessa kunnossa hänen palveluksessaan käytettäviksi. {SLS 96.1}

Ikivanhoissa jumalanpalvelusmenoissa, jotka esittivät evankeliumin vertauskuvallisessa muodossa, ei Jumalan alttarille saanut tuoda viallista uhrieläintä. Kristusta kuvaavan uhrin piti olla virheetön. Jumalan sanan mukaan tämä oli esikuva siitä, minkälaisia hänen lastensa tulee olla: eläviä, pyhiä, Jumalalle otollisia uhreja, joissa ei ole tahraa eikä ryppyä. Room. 12: 1; Ef. 5: 27. {SLS 96.2}

Ilman jumalallista voimaa ei saada aikaan todellista uudistusta. Inhimilliset esteet luonnollisia ja hankittuja taipumuksia vastaan ovat kuin hiekkasärkkä vuolaassa virrassa. Vasta kun Kristuksen elämä tulee elvyttäväksi voimaksi omaan elämäämme, voimme vastustaa sekä sisältä että ulkoa tulevia kiusauksia. {SLS 96.3}

Kristus tuli tähän maailmaan ja eli Jumalan lain mukaisesti, jotta ihminen voisi täydellisesti hallita luonnollisia taipumuksiaan, jotka turmelevat sielun. Sielun ja ruumiin lääkärinä hän antaa meille voiton sotivista intohimoista. Hän on luonut edellytykset sille, että ihminen voi saavuttaa luonteen täydellisyyden. {SLS 96.4}

Kun ihminen jättäytyy Kristukselle, hän alistaa mielensä lain valvontaan, mutta kyseessä on kuninkaallinen laki, joka julistaa vapautta jokaiselle vangille. Tulemalla yhdeksi

Kristuksen kanssa ihminen vapautuu. Alistuminen Kristuksen tahtoon merkitsee täyden ihmisarvon saamista takaisin. {SLS 96.5}

Kuuliaisuus Jumalalle merkitsee vapautta synnin orjuudesta, vapautusta inhimillisistä intohimoista ja mielijohteista. Ihminen voi voittaa itsensä, omat taipumuksensa ja tulla voittajaksi taistelussa ”tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa”. Ef. 6:12. {SLS 96.6}

Missään muualla ei tällaista opetusta kaivata kipeämmin kuin kotona, eikä se myöskään saa missään enemmän hyvää aikaan kuin juuri kotona. Vanhemmat laskevat perustuksen tavoille ja luonteelle. Uudistuksen tulee alkaa siten, että Jumalan lain periaatteet esitetään heille sekä ruumiilliseen että moraaliseen terveyteen vaikuttavana voimana. Osoita, että kuuliaisuus Jumalan sanalle tarjoaa ainoan turvan pahuutta vastaan, joka on syöksemässä maailman perikatoon. Tee vanhemmille selväksi heidän vastuunsa ei vain itseään vaan myös lapsiaan kohtaan. He antavat lapsilleen esimerkin joko kuuliaisuudesta tai tottelemattomuudesta. Heidän esimerkkinsä ja opetuksensa määrää kodin kohtalon. Lapset tulevat sellaisiksi kuin vanhemmat heidät tekevät. {SLS 97.1}

Jos vanhemmat voitaisiin opettaa näkemään menettelynsä seuraukset ja huomaamaan, miten he esimerkillään ja opetuksellaan jatkavat ja vahvistavat joko synnin tai vanhurskauden voimaa, tapahtuisi varmasti muutos. Monet hylkäisivät tapansa ja tottumuksensa ja alkaisivat noudattaa elämän jumalallisia periaatteita. {SLS 97.2}

Esimerkin voima

Lääkäri, joka käy ihmisten kodeissa, valvoo sairaiden vuoteen vierellä, helpottaa heidän kärsimyksiään, tuo heidät takaisin haudan partaalta ja valaa toivoa kuoleviin, voittaa heidän luottamuksensa ja kiintymyksensä aivan toisella tavalla kuin muut ihmiset. Evankeliumin julistajallakaan ei ole yhtä suuria vaikutusmahdollisuuksia kuin hänellä. {SLS 97.3}

Lääkärin esimerkin samoin kuin hänen neuvojensakin tulee vaikuttaa myönteisesti oikean asian edistämiseksi. Uudistusliike tarvitsee miehiä ja naisia, joiden elintavat ovat esimerkkinä itsehillinnästä. Soveltamalla teroittamiamme periaatteita käytäntöön me annamme niille kantavuutta. Maailma tarvitsee havainnollisen esimerkin siitä, mitä Jumalan armo voi tehdä ihmisten palauttamiseksi kuninkaalli-seen asemaansa, miten se voi antaa heille kyvyn hallita itseään. Maailma ei tarvitse mitään niin kipeästi kuin tietoa evankeliumin pelastavasta voimasta, joka ilmenee Kristuksen kaltaisessa elämässä. {SLS 97.4}

Lääkäri joutuu jatkuvasti tekemisiin niiden kanssa, jotka tarvitsevat oikean esimerkin antamaa voimaa ja rohkaisua. Monet ovat moraaliselta voimaltaan heikkoja. Heiltä puuttuu itsehillintää, ja he lankeavat helposti kiusaukseen. Lääkäri voi auttaa näitä sieluja vain jos hänen omassa elämässään näkyy periaatteellista lujuutta, joka auttaa häntä voittamaan

jokaisen vahingollisen tavan ja turmiollisen himon. Hänen elämässään täytyy näkyä jumalallisen voiman vaikutus. Jos hän epäonnistuu tässä, hänen vaikutuksensa on pahaksi, olivat hänen sanansa miten vakuuttavia tai uskottavia hyvänsä. {SLS 98.1}

Monet, jotka kääntyvät lääkärin puoleen saadakseen neuvoja ja apua, ovat omien huonojen tapojensa vuoksi kärsineet moraalisen haaksirikon. He ovat vammautuneita, heikkoja ja haavoittuneita, selvillä mielettömyydestään ja kyvyttömyydestään vastustaa kiusausta. Tällaisten ihmisten ympäristössä ei saisi olla mitään, mikä rohkaisee heitä pitämään kiinni niistä ajatuksista ja tunteista, jotka ovat tehneet heidät sellaisiksi kuin he ovat. Heidän on elettävä puhtaassa ilmapiirissä, ylevien ja jalojen ajatusten ympäröiminä. Miten vakava vastuu onkaan niillä, joiden tulisi olla hyvänä esimerkkinä mutta jotka itse ovat vahingollisten tapojen orjia ja vaikutuksellaan vain voimistavat kiusausta! {SLS 98.2}

Lääkäri ja raittiustyö

Lääkärin hoitoon tulee monia, jotka tupakkaa ja väkijuomia käyttämällä vahingoittavat sieluaan ja ruumistaan. Vastuunsa tuntevan lääkärin täytyy tehdä näille potilaille selväksi heidän kärsimystensä todellinen syy. Mutta jos hän itse käyttää tupakkaa tai päihdyttäviä aineita, minkä verran hänen sanoilleen pannaan painoa? Eikö hän tietoisena omasta paheestaan epäröi kertoa potilaalle, mikä tämän elämässä on vikana? Miten hän voi saada nuoret vakuuttuneiksi näiden aineiden haitoista, jos hän itse käyttää niitä? {SLS 98.3}

Miten lääkäri voi olla puhtauden ja itsekurin esikuvana yhteisössä, miten hän voi edistää raittiusasiaa tehokkaasti, kun hän itse on vahingollisen tavan orja? Miten hän voi menestyksellisesti työskennellä sairaiden ja kuolevien hyväksi, kun hänen hengessään tuntuu väkijuomien tai tupakan vastenmielinen tuoksu? {SLS 99.1}

Jos hän vahingoittaa hermojaan ja sumentaa aivonsa käyttämällä huumaavia myrkkyjä, miten hän voi olla sen luottamuksen arvoinen, jota hänelle osoitetaan taitavana lääkärinä? Hänenhän on aivan mahdotonta tehdä nopeita päätöksiä ja tarkkuutta vaativia toimenpiteitä! {SLS 99.2}

Jos hän ei noudata lakeja, jotka vallitsevat hänen omassa olemuksessaan, jos hän pitää itsekkäitä nautintoja tärkeämpinä kuin mielen ja ruumiin terveyttä, eikö hän siten osoita olevansa kykenemätön kantamaan vastuuta muiden elämästä? {SLS 99.3}

Olipa lääkäri miten taitava ja uskollinen hyvänsä, hän tulee kohtaamaan paljon vaikeuksia ja vastoinkäymisiä. Usein hän ei ponnisteluillaan saa aikaan sitä mitä toivoi. Vaikka hänen potilaansa paranevatkin, siitä ei kenties koidu todellista hyötyä heille sen enempää kuin maailmallekaan. Monet saavat takaisin terveytensä vain palatakseen nautintoihin, jotka sairauden aiheuttivat. Entisellä innolla he syöksyvät kohtuuttomuuden ja mielettömyyden pyörteisiin. Lääkärin työ heidän hyväkseen näyttää hukkaan heitetyltä. {SLS 99.4}

Kristus joutui kokemaan samaa, mutta hän ei lakannut ponnistelemasta yhdenkään kärsivän sielun hyväksi. Kymmenestä puhdistetusta pitaalisesta vain yksi arvosti saamaansa lahjaa, ja hänkin oli muukalainen, samarialainen. Tuon yhden vuoksi Kristus paransi kaikki kymmenen. Jos lääkäri ei kohtaa parempaa menestystä kuin Vapahtaja, ottakoon hän silloin oppia Ylilääkäristä. Kristuksesta on kirjoitettu: ”Hän itse ei sammu eikä murru.” ”Sielunsa vaivan tähden hän saa nähdä sen ja tulee ravituksi.” Jes. 42: 4; 53: 11. {SLS 99.5}

Vaikka vain yksi ainoa sielu olisi ottanut vastaan armon evankeliumin, Kristus olisi hänet pelastaakseen tullut elämään vaivalloisen, nöyryyttävän elämän ja kärsimään häpeällisen kuoleman. Eikö meillä sitten ole aihetta iloon, jos yksikin sielu meidän ponnistustemme kautta jalostuu ja tulee sopivaksi loistamaan Herran valtakunnassa? {SLS 100.1}

Lääkärin työ on vaikeaa ja rasittavaa. Selviytyäkseen siitä parhaalla mahdollisella tavalla hänellä tulee olla vahva ruumiinrakenne ja hyvä terveys. Heikko tai sairaalloinen henkilö ei kestä sitä kuluttavaa uurastusta, joka liittyy lääkärin ammattiin. Se, jolta puuttuu täydellinen itsekuri, ei voi tulla päteväksi hoitamaan erilaisia sairauksia. {SLS 100.2}

Lääkärin elämä tuntuu usein synkältä, kun häneltä riistetään yöuni, säännölliset ateriat ja mahdollisuus osallistua täysipainoisesti seuraelämään ja uskonnolliseen toimintaan. Hänen näkemänsä kärsimykset, apua kaipaavat kuolevat ja kosketus rappiolla oleviin ihmisiin tekevät sydämen sairaaksi ja melkein tuhoavat hänen uskonsa ihmisyyteen. {SLS 100.3}

Taistelussa sairautta ja kuolemaa vastaan voimat jännittyvät sietokyvyn rajoille asti. Tämä hirvittävä paine asettaa luonteen äärimmäiselle koetukselle. Tällaisessa tilanteessa kiusaus on voimakkaimmillaan. Lääkäri tarvitsee enemmän itsehillintää, hengen puhtautta ja Jumalasta kiinni pitävää uskoa kuin minkään muun ammattikunnan edustajat. Muiden ja itsensä vuoksi hänellä ei ole varaa suhtautua välinpi-tämättömästi terveyden lakeihin. Huolettomuus elintavoissa johtaa helposti huolettomuuteen moraalikysymyksissä. {SLS 100.4}

Lääkärin ainoa turva on toimia kaikissa oloissa periaatteellisesti sen määrätietoisuuden vahvistamana ja jalostamana, jonka vain Jumala voi antaa. Hän voi kestää Jumalan luonteen moraalisen paremmuuden turvin. Päivästä päivään, tunnista tuntiin ja hetkestä hetkeen hänen on elettävä kuin näkymättömän maailman silmien edessä. Hänen on kestettävä kuten Mooses, joka ”ikäänkuin näki sen, joka on näkymätön”. Hebr. 11: 27. {SLS 100.5}

Vanhurskauden juuret ovat jumalisuudessa. Yksikään ihminen ei voi jatkuvasti elää lähimmäistensä edessä puhdasta, vakuuttavaa elämää, jos hänen elämänsä ei ole kätkettynä Kristuksen kanssa Jumalassa. Mitä enemmän ihmisten parissa toimitaan, sitä läheisemmässä yhteydessä sydämen on oltava taivaaseen. {SLS 101.1}

Mitä kiireellisempiä lääkärin velvollisuudet ovat ja mitä suurempi hänen vastuunsa, sitä enemmän hän tarvitsee jumalallista voimaa. Aikaa on otettava ajallisista asioista ikuisten asioiden mietiskelyyn. Lääkäri ei saa antaa maailman jatkuvien kohtuuttomien vaatimusten erottaa itseään voiman lähteestä. Hänen tulisi enemmän kuin kenenkään muun asettua Jumalan suojaavan kilven taakse rukoilemalla ja tutkimalla Raamattua. Hänen tulisi elää jatkuvassa tietoisessa yhteydessä totuuden periaatteisiin, vanhurskauteen ja armoon, jotka ilmaisevat Jumalan ominaisuuksia ihmisessä. {SLS 101.2}

Jumalan sana antaa elämää ja voimaa kaikkeen toimintaan ja jokaiseen luonteenpiirteeseen juuri siinä määrin, kuin se omaksutaan ja sitä noudatetaan. Se puhdistaa jokaisen ajatuksen, valvoo jokaista halua. Ne, jotka luottavat Jumalan sanaan, ovat miehuullisia ja lujia. He nousevat kaiken alhaisen yläpuolelle turmeluksesta vapaaseen ilmapiiriin. {SLS 101.3}

Kun ihminen on Jumalan yhteydessä, sama järkkymätön määrätietoisuus, joka varjeli Joosefia ja Danielia pakanallisten hovien turmeluksen keskellä, tekee hänen elämästään ehdottoman puhtaan. Hänen luonteensa vaatteet ovat tahrattomat. Kristuksen valo säteilee kirkkaana hänen elämässään. Kirkas aamutähti loistaa hänen yläpuolellaan muuttumattomassa kirkkaudessaan. {SLS 101.4}

Tällaisen ihmisen elämä lujittaa yhteiskuntaa. Se toimii sulkuna pahaa vastaan, se on turvana kiusatuille ja opastavana valona niille, jotka vaikeuksien ja vastoinkäymisten keskellä etsivät oikeata tietä. {SLS 102.1}

Osa 3—Lääkäri sielunhoitajana ja parantajana

He ovat kansojen keskellä ”niinkuin kaste, joka tulee Herralta.” {SLS 104.1}

Luku 9—Opetus-Ja Parannustyö

Kun Kristus lähetti kaksitoista opetuslastaan ensimmäiselle lähetysmatkalle, hän käski heitä: ”Ja missä kuljette, saarnatkaa ja sanokaa: Taivasten valtakunta on tullut lähelle’. Parantakaa sairaita, herättäkää kuolleita, puhdistakaa pitalisia, ajakaa ulos riivaajia. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa.” Matt. 10: 7, 8. {SLS 105.1}

Myöhemmin lähettämälleen seitsemällekymmenelle hän sanoi: ”Ja mihin kaupunkiin te tulettekin — parantakaa sairaat siellä ja sanokaa heille: ’Jumalan valtakunta on tullut lähelle’.” Luuk. 10: 8, 9. Kristuksen läsnäolon voima seurasi heitä, ja ”ne seitsemänkymmentä palasivat iloiten ja sanoivat: ’Herra, riivaajatkin ovat meille alamaiset sinun nimesi tähden’.” Luuk. 10: 17. {SLS 105.2}

Samaa työtä jatkettiin Kristuksen taivaaseen astumisen jälkeen. Samanlaisia tekoja ja ihmeitä tapahtui. ”Myöskin kaupungeista Jerusalemin ympäriltä tuli paljon kansaa, ja he toivat sairaita ja saastaisten henkien vaivaamia, ja ne kaikki tulivat parannetuiksi.” Ap.t. 5: 16. {SLS 105.3}

Ja opetuslapset ”lähtivät ja saarnasivat kaikkialla, ja Herra vaikutti heidän kanssansa”. Mark. 16: 20. ”Ja Filippus meni Samarian kaupunkiin ja saarnasi heille Kristusta. Ja kansa otti yksimielisesti vaarin siitä, mitä Filippus puhui — . Sillä monista, joissa oli saastaisia henkiä, ne lähtivät pois — ja moni halvattu ja rampa parani. Ja syntyi suuri ilo siinä kaupungissa.” Ap.t. 8: 5-8. {SLS 105.4}

Opetuslasten työ

Luukas, evankeliumin kirjoittaja, oli lähetyslääkäri. Raamatussa häntä kutsutaan ”rakkaaksi lääkäriksi” Kol. 4:14. Apostoli Paavali kuuli hänen lääkärintaidoistaan ja etsi hänet käsiinsä aavistaen, että Herra oli uskonut hänelle erityisen tehtävän. Hän sai Luukkaan suostumaan yhteistyöhön, ja jonkin aikaa tämä seurasi häntä hänen matkoillaan paikasta toiseen. Jonkin ajan kuluttua Paavali jätti Luukkaan Filippiin, Makedoniaan. Täällä tämä toimi usean vuoden ajan sekä lääkärinä että evankeliumin opettajana. Lääkärintyössään hän auttoi sairaita ja rukoili sitten heille Jumalan parantavaa voimaa. Näin tie avautui evankeliumin sanomalle. Luukkaan menestys lääkärinä tarjosi hänelle usein tilaisuuden saarnata Kristusta pakanoille. Jumalan suunnitelman mukaan meidän on työskenneltävä samalla tavalla kuin opetuslapset. Lääkintätyö liittyy kiinteästi evankeliumin julistustehtävään. Evankelioimistyössä ei opetusja parannustyötä saa milloinkaan erottaa toisistaan. {SLS 106.1}

Opetuslasten työnä oli levittää tietoa evankeliumista. Heidän tehtäväkseen oli uskottu julistaa koko maailmalle niitä hyviä uutisia, jotka Kristus oli tuonut ihmisille. Sen työn he suorittivat loppuun oman aikansa ihmisten parissa. Yhden sukupolven aikana evankeliumin sanoma vietiin kaikille kansoille. {SLS 106.2}

Evankeliumin välittäminen maailmalle on se työ, jonka Jumala on uskonut niille, jotka kantavat hänen nimeään. Evankeliumi on ainoa vastamyrkky maailman syntiin ja kurjuuteen. Jumalan armon sanoman julistaminen koko ihmiskunnalle on niiden tärkein tehtävä, jotka tuntevat sen parantavan voiman. {SLS 106.3}

Kun Kristus lähetti opetuslapset viemään evankeliumin sanomaa, usko Jumalaan ja hänen sanaansa olivat miltei kokonaan hävinneet maailmasta. Juutalaiset, jotka väittivät tuntevansa Jehovan, olivat korvanneet Jumalan sanan perimätiedolla ja inhimillisillä teorioilla. Itsekäs kunnianhimo, kerskailunhalu ja voitonhimo täyttivät ihmisten ajatukset. Kun kunnioitus Jumalaa kohtaan hävisi, hävisi myös myötätunto ihmisiä kohtaan. Isekkyys oli toiminnan päävaikutin, ja saatana toteutti tahtonsa saattamalla ihmiskunnan kurjuuteen ja alennustilaan. {SLS 106.4}

Saatanalliset voimat ottivat ihmiset hallintaansa. Jumalan temppeliksi luodut ihmisruumiit muuttuivat demonien asunnoiksi. Yliluonnolliset voimat kiihottivat ihmisten aisteja, hermoja ja elimiä, niin että he vajosivat tyydyttämään mitä alahaisimpia intohimoja. Paholainen oli painanut leimansa ihmisten kasvoihin. Heidän ilmeissään näkyi pahuuden voimien vaikutus, joka oli riivannut ihmiset. {SLS 107.1}

Minkälainen on maailman tilanne nykyään? Eivätkö ”korkeampi kritiikki” ja teoreettinen ajattelu ole hävittäneet uskon Raamattuun aivan yhtä tehokkaasti kuin perimätieto ja kirjanoppineisuus Kristuksen päivinä? Eivätkö ahneus ja kunnianhimo ja nautinnonhalu pidä ihmisiä aivan yhtä lujassa otteessa nyt kuin silloinkin? Kristityksi tunnustautuvassa maailmassa ja vieläpä kristillisissä kirkoissakin on vain harvoja, joiden toimintaa kristilliset periaatteet ohjaavat. Liike-elämässä, seuraelämässä, kotona ja uskovaistenkin piirissä vain harvat pitävät Kristuksen opetuksia päivittäisen elämänsä ohjeena. Eikö ole totta, että ”oikeus työnnetään takaperin — suoruus ei voi sisälle tulla. — ja joka pahasta luopui, se ryöstettiin paljaaksi”? Jes. 59: 14, 15. {SLS 107.2}

Elämme keskellä ”rikollisuuden kulkutautia”, joka herättää tyrmistystä ajattelevissa Jumalaa pelkäävissä ihmisissä kaikkialla. Vallitsevaa turmelusta ei voi sanoin kuvata. Joka päivä tulee julki uusia esimerkkejä poliittisista riidoista, lahjonnasta ja petoksista. Joka päivä kuulemme sydäntä särkeviä uutisia väkivallasta ja laittomuudesta, välinpitämättömyydestä inhimillisiä kärsimyksiä kohtaan sekä raa’asta ja julmasta ihmiselämän tuhoamisesta. Jokainen päivä todistaa mielenvikaisuuden, murhien ja itsemurhien lisääntymisestä. Kuka voi epäillä, etteivätkö saatanalliset voimat vaikuttaisi yhä enentyvästi ihmisissä hämmentääkseen ja {SLS 107.3}

turmellakseen mielen sekä saastuttaakseen ja tuhotakseen ruumiin? {SLS 108.1}

Ja vaikka maailma on täynnä tällaista pahuutta, evankeliumia julistetaan silti aivan liian usein niin välinpitämättömästi, ettei se juurikaan vaikuta ihmisten omaantuntoon tai elämään. Kaikkialla ihmiset kaipaavat jotain sellaista, jota heiltä puuttuu. He kaipaavat voimaa, joka auttaisi heitä voittamaan synnin, voimaa, joka vapauttaisi heidät pahan orjuudesta, voimaa, joka antaisi heille terveyden, elämän ja rauhan. Monet, jotka aikaisemmin tunsivat Jumalan sanan voiman, asuvat seudulla, jossa Jumalaa ei tunnusteta, ja he kaipaavat Jumalan läsnäoloa. {SLS 108.2}

Maailma tarvitsee nykyään samaa kuin yhdeksäntoista vuosisataa sitten — Kristuksen ilmestystä. Tarvitaan suurta uudistusta, ja vain Kristuksen armon kautta voidaan ruumiillinen, henkinen ja hengellinen parannustyö suorittaa loppuun. {SLS 108.3}

Vain noudattamalla Kristuksen menetelmää voimme todella tavoittaa ihmiset. Vapahtaja liikkui siellä, missä ihmiset olivat ja osoitti haluavansa heidän parastaan. Hän ilmaisi myötätuntonsa heitä kohtaan, täytti heidän tarpeensa ja voitti heidän luottamuksensa. Sitten hän pyysi heitä: ”Seuraa minua.” {SLS 108.4}

Meidän on lähestyttävä ihmisiä henkilökohtaisesti. Jos aikaa käytettäisiin vähemmän saarnaamiseen ja enemmän henkilökohtaiseen työhön, näkisimme parempia tuloksia. Köyhiä on autettava, sairaista huolehdittava, murheellisia ja surevia lohdutettava, oppimattomia opetettava ja kokemattomia neuvottava. Meidän on itkettävä itkevien kanssa ja iloittava iloitsevien kanssa. Jos työssä on mukana vakaumuksen, rukouksen ja Jumalan rakkauden voima, se ei voi olla kantamatta hedelmää. {SLS 108.5}

Lääkintälähetystyön tarkoituksena on ohjata synninsairaat miehet ja naiset Golgatan miehen luo. Vain hän ottaa pois maailman synnin. Katsomalla häntä he muuttuvat hänen kaltaisikseen. Meidän on rohkaistava sairaita ja kärsiviä katsomaan Jeesukseen, jolloin he alkavat elää. Ne, jotka ruumiin ja sielun sairauden vuoksi ovat masentuneita tarvitsevat työntekijöiden apua jaksaakseen aina kääntää katseensa Kristukseen, suureen Lääkäriin. Ohjatkaa heidät hänen luokseen, joka voi parantaa sekä ruumiilliset että hengelliset sairaudet. Kertokaa heille hänestä, joka säälii heidän heikkouttaan. Rohkaiskaa heitä jättämään itsensä hänen huostaansa, joka antoi henkensä, jotta he voisivat saada ikuisen elämän. Kertokaa hänen rakkaudestaan. Kertokaa hänen voimastaan pelastaa. {SLS 108.6}

Tämä on lähetyslääkärin tärkeä velvollisuus ja suurenmoinen etuoikeus. Henkilökohtainen työ valmistaa usein tietä tähän. Jumala tavoittaa usein sydämiä niiden ponnistusten kautta, joita me teemme ruumiillisen kärsimyksen lievittämiseksi. {SLS 109.1}

Lääkintälähetystyö valmistaa maaperää evankeliumille. Evankeliumia on julistettava ja sovellettava käytäntöön sekä saarnatyössä että lääkintälähetystyössä. {SLS 109.2}

Melkein jokaisessa yhteisössä on suuri joukko sellaisia, jotka eivät kuuntele Jumalan sanan saarnaa eivätkä käy missään uskonnollisissa tilaisuuksissa. Mikäli haluamme evankeliumin saavuttavan heidät, meidän on vietävä se heidän kotiinsa. Usein heidän ruumiillisen hätänsä lievittäminen tarjoaa ainoan keinon heidän tavoittamisekseen. Lähetyssairaanhoitajat, jotka huolehtivat sairaista ja auttavat köyhiä näiden ahdingossa, saavat usein tilaisuuden rukoilla heidän kanssaan, lukea heille Jumalan sanaa ja kertoa heille Vapahtajasta. He voivat rukoilla niiden avuttomien kanssa ja puolesta, joilla ei ole tahdonvoimaa hillitä synnin turmelemia halujaan. He voivat tuoda toivon säteen epäonnistuneiden ja masentuneiden elämään. Heidän epäitsekäs rakkautensa, joka ilmenee pyyteettömässä hyväntekemisessä, auttaa näitä kärsiviä uskomaan Kristuksen rakkauteen. {SLS 109.3}

Monet eivät usko Jumalaan ja ovat myös menettäneet luottamuksensa ihmisiin. Mutta he arvostavat myötätuntoa ja avuliaisuutta ilmaisevia tekoja. Kun he näkevät jonkun tulevan heidän kotiinsa ajallista kiitosta ja korvausta tavoittelematta auttamaan sairaita, ruokkimaan nälkäisiä, vaatettamaan alastomia, lohduttamaan murheellisia ja ohjaamaan kaikki lempeästi hänen luokseen, jonka rakkauden ja säälin sanansaattajia ihmiset ovat, heidän sydämensä heltyy. Kiitollisuus herää. Usko syttyy. He huomaavat Jumalan välittävän heistä ja ovat valmiit kuuntelemaan, kun hänen sanansa avataan. {SLS 109.4}

Kaikki lähetystyöntekijät, sekä ulkoettä sisälähetystyössä toimivat miesja naistyöntekijät, pystyvät lähestymään ihmisiä paremmin ja saavat enemmän aikaan, jos he osaavat auttaa sairaita. Tällä tavoin naistyöntekijät saavat usein tilaisuuden viedä evankeliumia lähetysmaiden naisille silloinkin, kun muut ovet ovat suljettuja. Jokaisen, joka on mukana evankelioimistyössä, tulisi hallita yksinkertaiset hoitokeinot, joiden avulla voidaan tehdä paljon tuskien lievittämiseksi ja sairauksien poistamiseksi. {SLS 110.1}

Terveysperiaatteiden opettaminen

Evankeliumin julistajien tulisi kyetä opettamaan myös terveelliseen elämään liittyviä periaatteita. Kaikkialla on sairautta. Suurin osa siitä voitaisiin kuitenkin välttää noudattamalla terveyden lakeja. Ihmisten on opittava näkemään terveysperiaatteiden vaikutus heidän omaan hyvinvointiinsa sekä tämän että tulevan elämän osalta. Heidät on herätettävä näkemään vastuunsa itsestään temppelinä, jonka Luoja valmisti asunnokseen ja josta hän haluaa heidän pitävän hyvää huolta. Heidän mieleensä on juurrutettava totuus, joka sisältyy seuraaviin Pyhän Raamatun sanoihin: {SLS 110.2}

”Sillä me olemme elävän Jumalan temppeli, niinkuin Jumala on sanonut: ’Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellänsä ja oleva heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.” 2 Kor. 6: 16. {SLS 110.3}

Tuhannet ihmiset tarvitsisivat ja ottaisivat iloiten vastaan opetusta hoitomenetelmistä, jotka korvaisivat myrkyllisten lääkkeiden käytön. Ruokavalion uudistukseen liittyvissä asioissa tarvitaan paljon opetusta. Väärät ruokailutottumukset ja epäterveellinen ravinto ovat osasyyllisiä maailmassa kirouksena olevaan juoppouteen, rikollisuuteen ja kurjuuteen. {SLS 110.4}

Kun opetat terveysperiaatteita, korosta sitä, että terveysuudistuksen tarkoituksena on kehittää ihmistä fyysisesti, psyykkisesti ja hengellisesti mahdollisimman korkealle tasolle. Osoita, että luonnonlait, jotka ovat Jumalan lakeja, on laadittu meidän parhaaksemme ja että niiden noudattaminen edistää onnea tässä elämässä ja auttaa valmistautumaan tulevaan elämään. {SLS 111.1}

Ohjaa ihmiset tutkimaan Jumalan rakkauden ja viisauden ilmenemistä luonnon ihmeissä. Neuvo heitä perehtymään ihmisruumiin ihmeelliseen rakenteeseen ja sen toimintaa ohjaaviin lakeihin. Ne, jotka tajuavat Jumalan rakkauden ja ymmärtävät hieman hänen lakiensa viisautta ja hyödyllisyyttä sekä kuuliaisuuden seurauksia, alkavat suhtautua aivan toisella tavalla velvollisuuksiinsa ja tehtäviinsä. Sen sijaan että pitäisivät terveyden lakien noudattamista uhrauksena tai itsekieltäymyksenä, he pitävätkin sitä mittaamattoman suurena siunauksena, mitä se todellisuudessa onkin. {SLS 111.2}

Jokaisen evankeliumin julistajan tulisi tuntea, että terveellistä elämää koskevien periaatteiden opetus muodostaa osan hänelle uskotusta työstä. Tällaista työtä kaivataan kipeästi, ja maailma on avoin sitä varten. {SLS 111.3}

Yksilöiden toiminta pyritään kaikkialla korvaamaan järjestöjen toiminnalla. Inhimillinen viisaus johtaa yhdistymiseen, keskittymiseen, suurten kirkkojen ja laitosten rakentamiseen. Ihmiset jättävät hyväntekeväisyystyön laitoksille ja järjestöille ja eristäytyvät maailmasta, ja niin heidän sydämensä kovettuu. Heistä tulee itsekeskeisiä ja välinpitämättömiä. Rakkaus Jumalaan ja ihmisiin sammuu sielusta. {SLS 111.4}

Kristus velvoittaa seuraajansa henkilökohtaiseen työhön, jota ei voida jättää muiden tehtäväksi. Sairaiden ja köyhien auttamista ja evankeliumin viemistä eksyneille ei saa jättää toimikuntien tai hyväntekeväisyysjärjestöjen huoleksi. Evankeliumi vaatii henkilökohtaista vastuuta, yksilöllistä ponnistelua ja henkilökohtaista uhrausta. {SLS 111.5}

”Mene teille ja aitovierille ja pakota heitä tulemaan sisälle”, kuuluu Kristuksen käsky, ”että minun taloni täyttyisi.” Luuk. 14:23. Hän johtaa ihmiset kosketuksiin niiden kanssa, joita he pyrkivät auttamaan. Hän pyytää meitä viemään kurjat kulkijat kotiimme ja vaatettamaan alastomat. Jes. 58: 7. ”He panevat kätensä sairasten päälle, ja ne tulevat terveiksi.” Mark. 16: 18. Evankeliumin siunaukset on välitettävä suoran kosketuksen ja henkilökohtaisen työn kautta. {SLS 112.1}

Antaessaan muinoin valoa kansalleen Jumala ei käyttänyt välikappaleenaan mitään tiettyä yhteiskuntaluokkaa. Daniel oli Juudan heimoon kuuluva ruhtinas. Myös Jesaja kuului kuninkaalliseen sukuun. Daavid oli paimenpoika, Aamos karjapaimen, Sakarja vanki Babylonista, Elisa maanviljelijä. Herra valitsi edustajikseen profeettoja ja ruhtinaita, ylhäisiä ja alhaisia, ja opetti heille totuudet, jotka oli määrä julistaa maailmalle. {SLS 112.2}

Herra lähettää jokaisen, joka osallistuu hänen armostaan, työskentelemään muiden hyväksi. Jokaisen meistä on oltava valmiina paikallamme ja sanottava: ”Tässä minä olen, lähetä minut.” Jes. 6:8. Kaikki ovat vastuussa työstä — niin sananjulistajat, lähetyssairaanhoitajat, kristityt lääkärit kuin yksityiset kristitytkin, olivatpa he kauppiaita tai maanviljelijöitä, sivistyneistöön kuuluvia tai työläisiä. Tehtävämme on julistaa ihmisille pelastuksen evankeliumia. Kaikkien toimiemme tulisi tähdätä tähän päämäärään. {SLS 112.3}

Ne, jotka ryhtyvät heille määrättyyn työhön, eivät ainoastaan siunaa muita vaan saavat itsekin siunauksen. Tietoisuus hyvin tehdystä työstä vaikuttaa heidän omaan sieluunsa. Epätoivoiset unohtavat epätoivonsa, heikoista tulee voimakkaita, tietämättömistä viisaita, ja kaikki saavat luotettavan avun häneltä, joka on heidät kutsunut. {SLS 112.4}

Kristuksen seurakunta on perustettu palvelutyötä varten. Sen tunnussana on palvelu. Sen jäsenet ovat sotilaita, joiden on valmistauduttava taisteluun pelastuksensa Päällikön alaisuudessa. Kristittyjen sananjulistajien, lääkärien ja opettajien työ on laajaalaisempaa kuin yleensä luullaan. Heidän tehtävänsä ei ole vain palvella ihmisiä vaan opettaa näitä palvelemaan. Heidän ei ole vain opetettava oikeita periaatteita vaan kasvatettava kuulijansa vuorostaan opettamaan niitä. Totuus, jota ei eletä, jota ei välitetä muille, menettää elämää antavan voimansa ja parantavan vaikutuksensa. Sen siunaus säilyy vain kun siitä kerrotaan muille. {SLS 113.1}

Jumalan palvelemisemme yksitoikkoisuudesta on päästävä eroon. Jokaisen seurakunnanjäsenen on tehtävä jotain Mestarinsa hyväksi. Kaikki eivät voi tehdä yhtä paljon, mutta jokaisen tulisi mahdollisuuksiensa mukaan pyrkiä torjumaan sairauden ja ahdingon hyökyaaltoa, joka vyöryy maailmamme yli. Monet haluaisivat ryhtyä työhön, jos vain joku neuvoisi heille miten aloittaa. Heitä on opetettava ja rohkaistava. {SLS 113.2}

Jokaisen seurakunnan tulisi toimia kristittyjen työntekijöiden harjoituskouluna. Jäsenet tulisi opettaa pitämään raamatuntutkisteluja, johtamaan ja opettamaan raamatuntutkisteluryhmiä, auttamaan köyhiä ja huolehtimaan sairaista parhaalla mahdollisella tavalla sekä työskentelemään kääntymättömien hyväksi. On perustettava terveydenhoitokouluja, keittokouluja ja annettava opetusta kristillisen avustustyön eri muodoissa. Tietopuolisen opetuksen lisäksi kokeneiden opettajien on annettava ohjausta käytännön työssä. Näyttäköot opettajat esimerkkiä ihmisten hyväksi tehtävässä työssä, niin

muut liityvät heihin ja seuraavat sitä. Yksi ainoa esimerkki on arvokkaampi kuin kaikki määräykset. {SLS 113.3}

Kaikkien tulisi kehittää ruumiillisia ja henkisiä voimiaan parhaalla mahdollisella tavalla voidakseen työskennellä Jumalan hyväksi siellä, minne hän kaitselmuksessaan heidät johtaa. Sama armo, jonka Kristus antoi Paavalille ja Apollokselle ja joka osoitti heidän olevan hengellisiä ruhtinaita, annetaan uskollisille kristillisille lähetystyöntekijöille nykyaikana. Jumala toivoo lapsillaan olevan älyä ja tietoa, jotta hänen kirkkautensa paljastuisi maailmallemme kiistattoman selvästi ja voimakkaasti. {SLS 113.4}

Koulutetut, Jumalalle pyhittäytyneet työntekijät voivat palvella useammalla tavalla ja saada aikaan enemmän kuin oppimattomat. Heidän kasvatuksensa asettaa heidät edullisempaan asemaan. Mutta nekin, joilta erityislahjat ja laajapohjainen koulutus puuttuvat, voivat tyydyttävästi auttaa muita. Jumala käyttää ihmisiä, jotka tarjoutuvat hänen käytettävikseen. Suurimmat ja kestävimmät tulokset eivät välttämättä ole seurausta etevimpien ja lahjakkaimpien työstä. Tarvitaan miehiä ja naisia, jotka ovat kuulleet sanoman taivaasta. Tehokkaimpia työntekijöitä ovat ne, jotka vastaavat kutsuun: ”Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta.” Matt. 11: 29. {SLS 114.1}

Tarvitaan lähetystyöntekijöitä, joiden sydän on mukana työssä. Se, jonka sydäntä Jumala koskettaa, palaa halusta auttaa niitä, jotka eivät milloinkaan ole tunteneet hänen rakkauttaan. Heidän tilansa saa hänet tuntemaan henkilökohtaista tuskaa. Oman henkensä uhalla hän lähtee taivaan lähettämänä ja innoittamana sanansaattajana suorittamaan työtä, johon enkelit osallistuvat. {SLS 114.2}

Jos ne, joille Jumala on uskonut suuret hengenlahjat, käyttävät kykyjään itsekkäästi, hän jättää heidät koeajan jälkeen kulkemaan omia teitään. Heidän sijaansa hän valitsee ihmisiä, jotka eivät vaikuta yhtä lahjakkailta, joilla ei ole niin suurta itseluottamusta, ja muuttaa heikot voimakkaiksi, koska he uskovat hänen tekevän heidän puolestaan sen, mihin he eivät itse pysty. Jumala hyväksyy kokosydämisen palvelun, ja hän itse korjaa siinä esiintyvät puutteet. {SLS 114.3}

Herra on usein valinnut työtovereikseen ihmisiä, joilla on ollut tilaisuus vain puutteellisen koulusivistyksen hankkimiseen. He ovat käyttäneet kykyjään erittäin tunnollisesti, ja Herra on palkinnut heidän uskollisuutensa, ahkeruutensa ja tiedonjanonsa. Hän on nähnyt heidän kyyneleensä ja kuullut heidän rukouksensa. Hän antaa viisautta ja tietoa työntekijöilleen nykyaikana niin kuin hän siunasi pakkosiirtolaisia Babylonin hovissa. {SLS 114.4}

Puutteellisen koulusivistyksen saaneet, alhaisessa yhteiskunnallisessa asemassa olevat henkilöt ovat Kristuksen armosta joskus olleet erittäin menestyksekkäitä sielujen

voittamisessa. Heidän menestyksensä salaisuus oli heidän luottamuksessaan Jumalaan. He oppivat päivittäin häneltä, jonka neuvot ovat ihmeelliset ja voima mahtava. {SLS 115.1}

Tällaisia työntekijöitä on rohkaistava. Herra johtaa heidät yhteen kyvykkäämpien henkilöiden kanssa täyttääkseen heidän puutteensa. Heidän kykynsä nähdä nopeasti, mitä tulee tehdä, heidän halukkuutensa auttaa tarvitsevia ja heidän ystävälliset sanansa avaavat ovia, jotka muuten pysyisivät lukittuina. He pystyvät lähestymään vaikeuksissa olevia, ja heidän vakuuttaviin sanoihinsa sisältyy voima, joka vetää monia heikkoja sieluja Jumalan luo. Heidän työnsä osoittaa, mitä tuhannet muut saattaisivat tehdä, jos vain haluaisivat. {SLS 115.2}

Hyödyllinen elämä

Mikään ei herätä uhrimieltä eikä avarra ja vahvista luonnetta enemmän kuin työskenteleminen muiden hyväksi. Monet kristityiksi tunnustautuvat ajattelevat vain itseään liittyessään seurakuntaan. He haluavat nauttia seurakuntayhteydestä ja pastorin huolenpidosta. He liittyvät suuriin, varakkaisiin seurakuntiin ja tyytyvät tekemään vain vähän muiden hyväksi. Näin he riistävät itseltään kaikkein suurimmat siunaukset. Monet hyötyisivät suuresti jos luopuisivat miellyttävästä, rauhoittavasta seurastaan. Heidän olisi parasta lähteä jonnekin, missä he voisivat käyttää voimansa kristilliseen työhön ja oppia kantamaan vastuuta. {SLS 115.3}

Liian lähekkäin olevat taimet eivät kasva terveiksi ja vahvoiksi puiksi. Puutarhuri siirtää ne kauemmaksi toisistaan, jotta niillä olisi tilaa kehittyä. Samanlaisesta menettelystä olisi hyötyä monille isojen seurakuntien jäsenille. Heidät pitäisi siirtää paikkakunnille, joissa he joutuisivat käyttämään voimiaan kristilliseen työhön. Heidän hengellinen elämänsä kituu, he kuihtuvat ja tulevat heikoiksi, koska he eivät työskentele epäitsekkäästi muiden hyväksi. Jos heidät siirrettäisiin jollekin lähetyskentälle, he kehittyisivät vahvoiksi ja elinvoimaisiksi. {SLS 115.4}

Kenenkään ei kuitenkaan tarvitse odottaa kutsua jollekin kaukaiselle kentälle, ennen kuin ryhtyy auttamaan muita. Palveluksen ovet ovat auki kaikkialla. Kaikkialla ympärillämme on ihmisiä, jotka tarvitsevat apuamme. Leskiä, orpoja, sairaita, kuolevia, ahdistuneita, masentuneita, tietämättömiä ja kodittomia on joka puolella. {SLS 116.1}

Meidän on tunnettava erityistä vastuuta niistä, jotka asuvat naapuristossa. Ota selvää, miten voit parhaiten auttaa niitä, jotka eivät ole kiinnostuneita uskonnollisista asioista. Kun vierailet ystäviesi ja naapuriesi luona, osoita mielenkiintoa sekä heidän hengellistä elämäänsä että ajallista hyvinvointiaan kohtaan. Kerro heille Kristuksesta, syntejä anteeksi antavasta Vapahtajasta. Kutsu naapurit kotiisi ja lue heidän kanssaan Raamattua ja totuutta käsitteleviä kirjoja. Pyydä heitä laulamaan ja rukoilemaan kanssasi. Näissä kokoontumisissa

Kristus itse on lupauksensa mukaisesti läsnä, ja hänen armonsa koskettaa sydämiä. {SLS 116.2}

Seurakunnanjäsenten tulisi kouluttaa itsensä tähän työhön. Se on aivan yhtä tärkeää kuin pimeydessä elävien sielujen pelastaminen vieraissa maissa. Toisten huolehtiessa sieluista kaukaisissa maissa tulee kotiin jäävien huolehtia ympärillään olevista kallisarvoisista sieluista ja työskennellä aivan yhtä uutterasti heidän pelastamisekseen. {SLS 116.3}

Monet valittavat elämänsä tyhjyyttä. He voivat kuitenkin itse tehdä elämästään rikkaan ja hyödyllisen, jos vain haluavat. Niille, jotka rakastavat Jeesusta kaikesta sydämestään, mielestään ja sielustaan ja lähimmäistään niin kuin itseään, avautuu suuri kenttä, jolla he voivat käyttää kykyjään ja voimiaan. {SLS 116.4}

Pienet tilaisuudet

Älköön kukaan sivuuttako pieniä tilaisuuksia suuren työn toivossa. Saattaisit selvitä hyvin pienestä työstä mutta epäonnistua surkeasti suuremmassa ja vajota masennukseen. Suorittamalla parhaan kykysi mukaan käsillä olevat työt tulet kykeneväksi suurempiin tehtäviin. Välinpitämätön suhtautuminen päivittäin tarjoutuviin tilaisuuksiin ja käsillä olevien pikkuasioiden laiminlyöminen tekee monet hedel-mättömiksi ja heikoiksi. {SLS 117.1}

Älä ole riippuvainen inhimillisestä avusta. Katso ihmisten yli häneen, jonka Jumala valitsi kantamaan meidän sairautemme ja kipumme sekä huolehtimaan meidän tarpeistamme. Luota Jumalan lupauksiin, tartu käsillä olevaan työhön ja kulje järkähtämättömässä uskossa eteenpäin. Usko, että Kristuksen läsnäolo antaa voimaa ja kestävyyttä. Työskentele epäitsekkäästi, tunnollisesti ja peräänantamattomasti. {SLS 117.2}

Uhrautuvat työntekijät ovat saaneet huomattavia muutoksia aikaan sellaisillakin kentillä, joilla olot ovat olleet niin epämiellyttävät ja masentavat, että monet ovat kieltäytyneet menemästä niille. He ovat työskennelleet kärsivällisesti ja sisukkaasti eivätkä ole turvautuneet ihmisvoimiin vaan Jumalaan, ja hänen armonsa on vahvistanut heitä. Näin suoritetun hyvän määrää ei saada milloinkaan tietää tässä maailmassa, mutta siunatut tulokset tulevat näkymään ikuisuudessa. {SLS 117.3}

Omavaraista työtä toisten hyväksi

Toimintansa itse kustantavat lähetystyöntekijät voivat työskennellä menestyksekkäästi monilla paikkakunnilla. Apostoli Paavalikin hankki itse elantonsa levittäessään tietoa Kristuksesta kautta koko maailman. Opettaessaan evankeliumia Aasian ja Euroopan suurissa kaupungeissa hän työskenteli samalla käsityöläisenä elättääkseen itsensä ja toverinsa. Hänen jäähyväissanansa Efesoksen vanhimmille ilmaisevat hänen työtapansa, ja ne sisältävät arvokkaita opetuksia jokaiselle evankeliumin julistajalle: {SLS 117.4}

”Te tiedätte ensimmäisestä päivästä asti, kun minä Aasiaan tulin, miten minä kaiken aikaa olen ollut teidän kanssanne — — kuinka minä en ole vetäytynyt pois julistamasta teille sitä, mikä hyödyllistä on, ja opettamasta teitä sekä julkisesti että huone huoneelta — — .En minä ole halunnut kenenkään hopeata tai kultaa tai vaatteita; te tiedätte itse, että nämä minun käteni ovat työllänsä hankkineet, mitä minä ja seuralaiseni olemme tarvinneet. Kaikessa minä olen osoittanut teille, että näin työtä tehden tulee huolehtia heikoista ja muistaa nämä Herran Jeesuksen sanat, jotka hän itse sanoi: Autuaampi on antaa kuin ottaa’.” Ap.t. 20: 18-35. {SLS 118.1}

Monet voisivat nykyään tehdä hyvää työtä samalla tavalla, jos sama uhrautuva mielenlaatu täyttäisi heidät. Kahden tai useamman henkilön tulee ryhtyä yhdessä evankelioivaan työhön. Heidän tulee käydä ihmisten kodeissa rukoilemassa, laulamassa, opettamassa, selittämässä Raamattua ja auttamassa sairaita. Jotkut voivat elättää itsensä kirjaevankelistoina, toiset taas voivat apostolin tavoin työskennellä käsityöläisinä tai jossain muussa ammatissa. Kun he siten jatkavat työtään, avuttomuutensa ymmärtäen mutta samalla nöyrästi Jumalaan luottaen, he saavat osakseen suuren siunauksen. Herra Jeesus kulkee heidän edellään, ja sekä rikkaiden että köyhien keskuudessa he saavat suosiota ja apua. {SLS 118.2}

Niitä, jotka ovat saaneet koulutuksen lääkintälähetystyöhön ulkomailla, tulisi rohkaista lähtemään viipymättä kohdemaahansa ja aloittamaan työnsä kansan keskuudessa ja samalla opettelemaan kielen. Hyvin pian he tulevat kykeneviksi opettamaan Jumalan sanan yksinkertaisia totuuksia. {SLS 118.3}

Kaikkialla maailmassa tarvitaan armon sanansaattajia. Kristittyjä perheitä kutsutaan lähtemään paikkakunnille, joissa vallitsee pimeys ja eksytys, menemään ulkomaisille kentille, perehtymään lähimmäistensä tarpeisiin ja työskenteleinään Mestarin asian edistämiseksi. Jos tällaiset perheet asettuisivat asumaan paikkoihin, joissa ihmisiä ympäröi hengellinen pimeys, ja antaisivat Kristuksen valon loistaa, miten paljon hyvää saataisiinkaan aikaan! {SLS 118.4}

Tämä työ vaatii uhrauksia. Monet odottavat, että kaikki esteet raivattaisiin pois tieltä, ja siksi työ, jonka he voisivat tehdä, jää tekemättä, ja ihmiset kuolevat joukoittain ilman toivoa ja ilman Jumalaa. Taloudellisen hyödyn tavoittelu tai tieteellinen kiinnostus saa monet uskaltautumaan asumattomille seuduille ja kestämään iloisesti vastoinkäymisiä ja koettelemuksia, mutta miten harvat ovat lähimmäistensä tähden valmiit muuttamaan perheineen alueille, joilla tarvitaan evankeliumia. {SLS 119.1}

Ihmisten tavoittaminen siellä, missä he ovat, riippumatta heidän asemastaan tai tilastaan, ja heidän auttamisensa kaikin mahdollisin keinoin on todellista palvelutyötä. Siten voidaan voittaa sydämiä ja tavoittaa hukkuvia sieluja. {SLS 119.2}

Muista kaikessa työssäsi, että olet sitoutunut olemaan yhtä Kristuksen kanssa, olet osa suuresta lunastussuunnitelmasta. Kristuksen rakkaus on silloin pulppuava parantavana, elävöittävänä virtana elämäsi kautta muille. Kun yrität vetää muita hänen rakkautensa piiriin, anna puhtaan kielenkäyttösi, epäitsekkään palveluksesi ja iloisen käytöksesi todistaa hänen armonsa voimasta. Anna maailmalle hänestä niin puhdas ja vanhurskas kuva, että ihmiset näkevät hänet kaikessa kauneudessaan. {SLS 119.3}

Hienotunteisuus ja myötätunto

On vain vähän hyötyä siitä, että yrittää saada toisia tekemään parannusta syyttämällä heitä tottumuksista, joita itse pidämme väärinä. Tämä saa usein aikaan enemmän pahaa kuin hyvää. Sen sijaan että olisi samarialaisen naisen kanssa keskustellessaan puhunut halveksivasti Jaakobin lähteestä, Kristus kertoi jostain paremmasta. ”Jos sinä tietäisit Jumalan lahjan”, hän sanoi, ”ja kuka se on, joka sinulle sanoo: ’Anna minulle juoda’, niin sinä pyytäisit häneltä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä.” Joh. 4: 10. Hän ohjasi keskustelun siihen aarteeseen, joka hänellä oli annettavana, ja tarjosi naiselle jotain parempaa kuin tällä oli, elävää vettä, evankeliumin iloa ja toivoa. {SLS 119.4}

Tämä on esimerkki siitä, miten meidän on toimittava. Meidän on tarjottava ihmisille jotakin parempaa kuin heillä on, nimittäin Kristuksen rauhaa, joka ylittää kaiken ymmärryksen. Meidän on kerrottava heille Jumalan pyhästä laista, joka on hänen luonteensa ilmaus ja osoitus siitä, millaisiksi hän tahtoo heidän muuttuvan. Osoita heille, miten äärettömän paljon parempi on taivaan katoamaton kirkkaus maailman hetkellisiin iloihin ja nautintoihin verrattuna. Kerro heille siitä vapaudesta ja levosta, joka voidaan löytää Vapahtajassa. ”Joka juo sitä vettä, jota minä hänelle annan, se ei ikinä janoa”, hän julisti. Joh. 4: 14. {SLS 120.1}

Korota Jeesusta sanoen: ”Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin.” Joh. 1: 29. Vain hän voi tyydyttää sydämen kaipauksen ja antaa sielulle rauhan. {SLS 120.2}

Uskonpuhdistajien tulisi olla muita ihmisiä epäitsekkäämpiä, ystävällisempiä ja kohteliaampia. Aidon hyvyyden tulisi näkyä heidän elämässään epäitsekkäinä tekoina. Työntekijä voi sulkea sydänten ovet niin peruuttamattomasti, ettei enää koskaan pysty niitä avaamaan, jos hän ei ole kohtelias ja suhtautuu kärsimättömästi muiden tietämättömyyteen tai oikullisuuteen, puhuu harkitsemattomasti tai toimii ajattelemattomasti. {SLS 120.3}

Kun yrität saada ihmisiä luopumaan erheistään, puheesi tulee olla yhtä lempeää kuin kuihtuvien kasvien ylle lempeästi lankeava kaste tai sade. Jumalan tarkoitus on ensin saavuttaa sydän. Meidän on esitettävä totuus rakkaudessa ja luotettava siihen, että Jumala antaa sille elämää uudistavan voiman. Pyhä Henki vaikuttaa sieluun rakastavan puheen välityksellä. {SLS 120.4}

Me olemme luonnostamme itsekeskeisiä ja jyrkkiä, mutta kun opimme mitä Kristus haluaa meille opettaa, alamme

saada hänen luonteenpiirteitään. Sen jälkeen elämme hänen elämäänsä. Kristuksen ihmeellisen esimerkin, sen verrattoman herkkyyden, jolla hän eläytyi toisten tunteisiin, itkien itkevien kanssa, iloiten iloitsevien kanssa, on vaikutettava voimakkaasti jokaisen sellaisen ihmisen luonteeseen, joka haluaa vilpittömästi seurata häntä. He pyrkivät tasoittamaan uupuneiden polkua ystävällisin sanoin ja teoin. {SLS 120.5}

”Herra, Herra on minulle antanut opetuslasten kielen, niin että minä taidan sanalla virvoittaa väsynyttä.” Jes. 50:4. {SLS 121.1}

Kaikkialla ympärillämme on ahdistuneita ihmisiä. Voimme löytää heitä joka puolelta. Etsikäämme nämä kärsivät ja lausukaamme heille oikea sana oikeaan aikaan lohduttaaksemme heidän sydäntään. Olkaamme joka hetki kanavia, joiden kautta myötätunnon virkistävät vedet virtaavat. {SLS 121.2}

Joutuessamme kosketuksiin ihmisten kanssa meidän on muistettava, että heidän elämässään on lukuja, joita kukaan ihminen ei tunne. Muistissa on surullisia kertomuksia, jotka pidetään visusti salassa uteliailta silmiltä. Sinne on tallennettu pitkiä ja vaikeita taisteluja, jotka on käyty koettelevissa oloissa. Ehkä siellä on kotielämään liittyviä vaikeuksia, jotka vähitellen jäytävät rohkeutta, luottamusta ja uskoa. Ne, jotka käyvät elämän taistelua suurissa vaikeuksissa, voivat saada apua ja rohkaisua pienistä huomionosoituksista. Se vaatii meiltä vain hitusen rakkaudellista vaivannäköä. Uupunut ihminen arvostaa todellisen ystävän lujaa, auttavaa kättä enemmän kuin kultaa tai hopeaa. Ystävälliset sanat ovat yhtä tervetulleita kuin enkelien hymy. {SLS 121.3}

Suuret ihmisjoukot taistelevat köyhyyttä vastaan pakotettuina raatamaan pienellä palkalla, joka riittää juuri ja juuri elämän perustarpeiden tyydyttämiseen. Raadanta, puute ja ankeat tulevaisuudennäkymät tekevät heidän elämänsä erittäin raskaaksi. Kivut ja sairaudet muuttavat taakan sietämättömäksi. Huolten uuvuttamina ja masentamina he eivät tiedä, mistä saisivat apua. Osoita heille myötätuntoa heidän vastoinkäymisissään, ahdistuksissaan ja pettymyksissään. Näin saat mahdollisuuden auttaa heitä. Kerro heille Jumalan lupauksista. Rukoile heidän kanssaan ja heidän puolestaan, anna heille toivoa. {SLS 121.4}

Sairaille ja pelokkaille sieluille lausuttuihin lohdun ja rohkaisun sanoihin Vapahtaja suhtautuu aivan kuin ne olisi lausuttu hänelle itselleen. Taivaan enkelit ilahtuvat nähdessään ihmisten rohkaisevan toisiaan. {SLS 122.1}

Herra on pyrkinyt aina herättämään ihmisissä tunteen siitä, että he kuuluvat veljinä ja sisarina Jumalan perheeseen. Jumala kutsuu meitä osallistumaan tähän työhön. Epäluulon ja vieraantumisen yleistyessä maailmassa Kristuksen opetuslasten on ilmaistava samaa henkeä, joka hallitsee taivaassa. {SLS 122.2}

Puhu niin kuin Jeesus puhuisi, toimi niin kuin hän toimisi. Ilmaise jatkuvasti hänen luonteensa kauneutta. Osoita samaa rajatonta rakkautta, joka oli keskeistä hänen opetuksessaan ja toiminnassaan. Vähäisimmätkin työntekijät voivat yhteistyössä Kristuksen kanssa koskettaa kieliä, joiden värähtelevä sointi kaikuu maan ääriin ja halki ikuisuuden. {SLS 122.3}

Taivaalliset olennot toivovat yhteistyötä ihmisten kanssa. Vain tämän yhteistyön kautta maailma voi nähdä, mitä ihmisistä voi tulla ja mitä Jumalan avulla voidaan tehdä hukkumaisillaan olevien sielujen pelastamiseksi. Ei ole mitään rajoja sellaisen henkilön käyttökelpoisuudella, joka panee oman minän syrjään, antaa Pyhälle Hengelle mahdollisuuden vaikuttaa sydämessään ja elää kokonaan Jumalalle pyhitettyä elämää. Kaikki, jotka pyhittävät ruumiinsa, sielunsa ja henkensä hänen palvelukseensa, saavat jatkuvasti lisää ruumiillista, henkistä ja hengellistä voimaa. Taivaan rajattomat voimavarat ovat heidän käytettävinään. Kristus antaa heille osuuden omasta Hengestään, elämän omasta elämästään. Pyhä Henki ryhtyy vaikuttamaan täysivoimaisesti mielessä ja sydämessä. Lahjaksi saatu armo mahdollistaa voitot, jotka omien virheellisten käsitystemme ja ennakkoluulojemme sekä luonteen virheidemme ja vähäisen uskomme vuoksi ovat vaikuttaneet mahdottomilta. {SLS 122.4}

Jokaiselle, joka jättää itsensä Herran palvelukseen pidättämättä mitään itsellään, annetaan voimaa rajattomien tulosten saavuttamiseksi. Jumala tekee suuria heidän puolestaan. Hän vaikuttaa ihmisten mieleen, niin että jo tässä maailmassa voidaan nähdä, miten tulevaisuutta koskeva lupaus toteutuu heidän elämässään. {SLS 122.5}

”Erämaa ja hietikko iloitsee,

aromaa riemuitsee ja kukoistaa kuin lilja.

Se kauniisti kukoistaa

ja iloitsee ilolla ja riemulla.

Sille annetaan Libanonin kunnia,

Karmelin ja Saaronin ihanuus.

He saavat nähdä Herran kunnian,

meidän Jumalamme ihanuuden.

”Vahvistakaa hervonneet kädet,

voimistakaa horjuvat polvet.

Sanokaa hätääntyneille sydämille:

’Olkaa lujat, älkää peljätkö.
Katso, teidän Jumalanne!’ — —
”Silloin avautuvat sokeain silmät
ja kuurojen korvat aukenevat.
Silloin rampa hyppii niinkuin peura
ja mykän kieli riemuun ratkeaa;
sillä vedet puhkeavat erämaahan
ja aromaahan purot.
”Hehkuva hiekka tulee lammikoiksi
ja kuiva maa vesilähteiksi — —
Ja siellä on oleva valtatie,
ja sen nimi on ’pyhä tie’:
sitä ei kulje saastainen;
se on heitä itseänsä varten.
Joka sitä tietä kulkee, ei eksy — eivät hullutkaan.
”Ei ole siellä leijonaa,
ei nouse sinne raateleva peto; {SLS 123.1}
ei sellaista siellä tavata:
lunastetut sitä kulkevat.
Niin Herran vapahdetut palajavat
ja tulevat Siioniin riemuiten,
päänsä päällä iankaikkinen ilo.
Riemu ja ilo saavuttavat heidät,
mutta murhe ja huokaus pakenevat.”
Jes. 35: 1-10. {SLS 124.1}

Luku 10—Kiusattujen Auttaminen

Kristus ei rakastanut meitä siksi, että me rakastimme häntä ensin, vaan hän kuoli puolestamme, ”kun me vielä olimme syntisiä”. Hän ei kohtele meitä ansiomme mukaan. Vaikka syntimme ovat ansainneet tuomion, ei hän tuomitse meitä. Vuodesta toiseen hän on sietänyt meidän heikkouttamme, tietämättömyyttämme, kiittämättömyyttämme ja itsepäisyyttämme. Harharetkistämme, sydämemme kovuudesta ja hänen pyhän sanansa laiminlyömisestä huolimatta hänen kätensä pysyy ojennettuna. {SLS 125.1}

Armo on Jumalan ominaisuus, ja se ilmenee hänen suhteessaan ansiottomiin ihmisiin. Me emme etsineet sitä, vaan se lähetettiin etsimään meitä. Jumala antaa mielellään armonsa meille, ei siksi että me olisimme sen ansainneet, vaan siksi että olemme täysin arvottomia. Meillä ei ole muuta perustetta vaatia hänen armoaan kuin suuri tarpeemme. {SLS 125.2}

Jeesuksessa Kristuksessa Herra Jumala pitää kättään ojennettuna kaiken päivää kutsuen luokseen syntisiä ja langenneita. Hän tahtoo ottaa vastaan jokaisen. Hän toivottaa kaikki tervetulleiksi. Hän kirkastaa itsensä antaessaan anteeksi suurimmillekin syntisille. Hän riistää saaliin maailman valtiaalta, vapauttaa vangin ja tempaa kekäleen tulesta. Hän laskee armonsa kultaisen ketjun inhimillisen kurjuuden alimpiin syvyyksiin ja nostaa pohjalle vaipuneen, synnin saastuttaman sielun. {SLS 125.3}

Hän, joka antoi henkensä johtaakseen ihmiset takaisin Jumalan luo, tuntee rakastavaa mielenkiintoa jokaista ihmistä kohtaan. Niin kuin paimen huolehtii laumansa lampaista, niin hän huolehtii syyllisistä ja avuttomista sieluista, jotka saatana johtaa helposti turmioon viekkailla juonillaan. {SLS 126.1}

Työssämme kiusattujen ja eksyneiden hyväksi meidän on seurattava Vapahtajan esimerkkiä. Meidän on osoitettava muita kohtaan samanlaista mielenkiintoa, lempeyttä ja pit-kämielisyyttä kuin hän osoitti meille. ”Uuden käskyn minä annan teille”, hän sanoo, ”että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut — että tekin niin rakastatte toisianne.” Joh. 13: 34. Jos Kristus asuu meissä, osoitamme hänen epäitsekästä rakkauttaan kaikille, joiden kanssa olemme tekemisissä. Kun näemme myötätunnon ja avun tarpeessa olevia miehiä ja naisia, emme kysy: ”Ovatko he sen arvoisia?” vaan: ”Miten voin auttaa heitä?” {SLS 126.2}

Rikkaat ja köyhät, ylhäiset ja alhaiset, vapaat ja orjat, kaikki kuuluvat Jumalalle. Hän, joka antoi henkensä lunastaakseen ihmiskunnan, arvioi jokaisen yksilön niin kalliiksi, että se ylittää inhimillisen käsityskykymme. Ristin salaisuuden ja kirkkauden valossa voimme aavistaa, miten suuren arvon hän antaa ihmiselle. Tämän jälkeen ymmärrämme, että olivatpa ihmiset miten kurjia tahansa, he ovat maksaneet liian paljon, jotta voisimme kohdella heitä kylmästi tai halveksivasti. Ymmärrämme, miten tärkeää on toimia lähimmäistemme hyväksi, niin että heidät voidaan korottaa Jumalan valtaistuimen luo. {SLS 126.3}

Vapahtajan vertauksen kadonnut raha oli yhä hopearaha, vaikka se lojuikin lian ja roskien keskellä. Omistaja etsi sitä, koska se oli arvokas. Samalla tavalla jokainen sielu on arvokas Jumalan silmissä, vaikka olisikin synnin turmelema. Kuten rahassa oli hallitsijan kuva ja nimikirjoitus, niin on ihmiseenkin luomisen yhteydessä painettu Jumalan kuva ja nimikirjoitus. Vaikka synti onkin turmellut ja himmentänyt tuon kirjoituksen, sen ääriviivat näkyvät yhä jokaisessa ihmisessä. Jumala haluaa voittaa takaisin kaikki ihmiset ja piirtää heihin uudelleen oman vanhurskaan ja pyhän kuvansa. {SLS 126.4}

Miten vähän yhteistä meillä ja Kristuksella onkaan siinä tärkeimmässä asiassa, minkä tulisi muodostua lujimmaksi siteeksi välillemme — myötätunnossa langenneita, syyllisiä, kärsiviä sieluja kohtaan, jotka ovat kuolleet rikoksiinsa ja synteihinsä! Epäinhimillisyys toisia kohtaan on suurin syntimme. Monet luulevat edustavansa Jumalan oikeudenmukaisuutta vaikka epäonnistuvat täysin hänen lempeytensä ja rakkautensa osoittamisessa. Usein ne, joita he kohtelevat tylysti ja ankarasti, ovat kiusauksen paineen alaisia. Saatana kamppailee näiden sielujen kanssa, ja kovat, töykeät sanat masentavat heidät ja saavat heidät lankeamaan kiusaajan voiman vaikutuksesta. {SLS 127.1}

Ihmisiä on käsiteltävä hellävaraisesti. Vain hän, joka tuntee sydämen, osaa johtaa ihmiset parannukseen. Vain hänen viisautensa avulla voimme saavuttaa eksyneet. Voit seisoa selkä suorana ja ajatella olevasi pyhempi kuin muut, mutta vaikka todistelusi olisi miten terävää tahansa ja sanasi miten tosia hyvänsä, ne eivät kosketa sydämiä. Sanoissa ja teoissa ilmenevä Kristuksen rakkaus sen sijaan saavuttaa sielun silloinkin, kun käskyjen ja väitteiden toistaminen ei saa mitään aikaan. {SLS 127.2}

Me tarvitsemme enemmän Kristuksen kaltaista myötätuntoa; ei vain myötätuntoa niitä kohtaan, jotka meistä näyttävät moitteettomilta, vaan onnettomia, kärsiviä ja taistelevia sieluja kohtaan, joiden näemme usein lankeavan, tekevän syntiä ja katuvan, joutuvan kiusaukseen ja masentuvan. Meidän on mentävä lähimmäistemme luo säälien heidän heikkouksiaan kuten armollinen Ylimmäinen pappimme. {SLS 127.3}

Juuri laitapuolen kulkijoita, publikaaneja, syntisiä ja ihmiskunnan hylkiöitä Kristus kutsui ja veti luokseen laupeudellaan. Ainoa ryhmä, jota hän ei koskaan hyväksynyt, koostui niistä, jotka omahyväisesti eristäytyivät muista ja halveksivat toisia. {SLS 127.4}

”Mene teille ja aitovierille”, kehottaa Kristus meitä, ”ja pakota heitä tulemaan sisälle, että minun taloni täyttyisi.” Tämän käskyn mukaisesti meidän on mentävä niiden pakanoiden luo, jotka ovat lähellämme, ja niiden, jotka ovat kaukana. ”Publikaanien ja porttojen” on kuultava Vapahtajan kutsu. Hänen sanansaattajiensa ystävällisyys ja kärsivällisyys antavat kutsulle vastustamattoman voiman, joka nostaa ihmiset synnin syvyyksistä. {SLS 128.1}

Kristilliset tavoitteet vaativat meitä toimimaan määrätietoisesti, kiinnostuneesti ja yhä sitkeämmin niiden ihmisten hyväksi, jotka saatana pyrkii tuhoamaan. Mikään ei saa estää meitä työskentelemästä innokkaasti ja hellittämättömästi eksyneiden pelastamiseksi. {SLS 128.2}

Huomaa, miten kaikkialla Jumalan sanassa esitetään kiireellinen kutsu, harras vetoomus miehille ja naisille tulla Kristuksen luo. Meidän on tartuttava jokaiseen tilaisuuteen, niin yksityiseen kuin julkiseenkin. Meidän on esitettävä kaikki todisteet ja vedottava jokaiseen asiaan, jolla on ikuisuusarvoa vetääksemme ihmiset Vapahtajan luo. Kaikin voimin meidän on kehotettava heitä katsomaan Jeesukseen ja ottamaan vastaan hänen uhrautuva, kieltäymysten täyttämä elämänsä. Meidän on osoitettava, että odotamme heidän ilahduttavan Kristusta käyttämällä kaikkia hänen lahjojaan hänen nimensä kunniaksi. {SLS 128.3}

Toivossa pelastetut

”Sillä toivossa me olemme pelastetut.” Room. 8: 24. Langenneet on saatava tuntemaan, että he voivat vielä muuttua. Kristus arvosti ihmisiä osoittamalla heille luottamusta ja herätti näin heidän kunniantuntonsa. Kaikkein syvimmällekin langenneita hän kohteli kunnioittavasti. Kristus kärsi jatkuvasti siitä, että joutui kohtaamaan vihamielisyyttä, turmelusta ja epäpuhtautta, mutta milloinkaan hän ei sanallakaan osoittanut, että hänen tunteitaan tai hienostunutta makuaan oli loukattu. Ihmisten huonoihin tapoihin, vahvoihin ennakkoluuloihin ja hillittömiin intohimoihin hän suhtautui aina säälivän hellästi. Kun osallistumme hänen Hengestään, tulemme pitämään kaikkia ihmisiä veljinä, joilla on samoja kiusauksia ja koettelemuksia kuin meilläkin. Hekin lankeavat usein ja ponnistelevat noustakseen jälleen, kamppailevat vaikeuksien ja masennuksen keskellä ja tarvitsevat myötätuntoa ja apua. Lähestymme heitä tavalla, joka ei aiheuta heissä masennusta eikä vastenmielisyyttä, vaan herättää toivoa. Kun heitä näin rohkaistaan, he voivat sanoa luottavasti: ”Älkää iloitko, minun viholliseni, minusta: jos minä olen langennut, niin minä nousen; jos istun pimeydessä, on Herra minun valkeuteni. — hän minun asiani toimittaa ja hankkii minulle oikeuden. Hän tuo minut valkeuteen, minä saan nähdä hänen vanhurskautensa.” Miika 7: 8, 9. {SLS 128.4}

Jumala ”katselee kaikkia maan asukkaita,

hän, joka on luonut kaikkien heidän sydämensä.”

Ps. 33: 14, 15. {SLS 129.1}

Hän kehottaa meitä suhteessamme kiusattuihin ja erehtyviin olemaan varuillamme, ettemme itse ”joutuisi kiusaukseen”. Gal. 6: 1. Kun tunnemme oman heikkoutemme, voimme sääliä muiden heikkouksia. {SLS 129.2}

”Sillä kuka antaa sinulle etusijan? Ja mitä sinulla on, jota et ole lahjaksi saanut?” 1 Kor. 4: 7. ”Yksi on teidän opettajanne, ja te olette kaikki veljiä.” Matt. 23: 8. ”Mutta sinä, minkätähden sinä tuomitset veljeäsi? Taikka sinä toinen, minkätähden sinä halveksit veljeäsi?” Room. 14: 10. ”Älkäämme siis enää toisiamme tuomitko, vaan päättäkää pikemmin olla panematta veljenne eteen loukkauskiveä tai langetusta.” Room. 14: 13. {SLS 129.3}

Virheistä huomauttaminen

Tuntuu aina nöyryyttävältä, kun joku huomauttaa virheistämme. Kenenkään ei tulisi tehdä kokemusta vielä katkerammaksi tarpeettomalla moittimisella. Ketään ei ole milloinkaan palautettu oikealle tielle moitteilla, vaan päinvastoin ne ovat karkottaneet monet pois ja saaneet heidät kovettamaan sydämensä omantunnon äänelle. Lempeä asenne ja ystävällinen, myötätuntoinen käytös sen sijaan voi pelastaa eksyneen ja peittää syntien paljouden. {SLS 129.4}

Apostoli Paavali piti tarpeellisena nuhdella synnistä, mutta hän yritti aina osoittaa olevansa hairahtuneiden ystävä! Kuinka huolellisesti hän perustelikaan menettelyänsä! Hän sai heidät ymmärtämään, että tuskan tuottaminen muille aiheutti tuskaa hänelle itselleen. Hän osoitti luottamusta ja myötätuntoa niitä kohtaan, jotka kamppailivat saavuttaakseen voiton. {SLS 130.1}

”Sillä suuressa sydämen ahdistuksessa ja hädässä minä kirjoitin teille monin kyynelin”, hän sanoi, ”en sitä varten, että te murheellisiksi tulisitte, vaan että tuntisitte sen erinomaisen rakkauden, joka minulla on teihin.” 2 Kor. 2:4. ”Sillä vaikka murehutinkin teitä kirjeelläni, en sitä kadu, ja jos kadunkin — — nyt iloitsen, en siitä, että tulitte murheellisiksi, vaan siitä, että murheenne oli teille parannukseksi — —. Sillä katsokaa, kuinka suurta intoa juuri tuo Jumalan mielen mukainen murehtimisenne on saanut teissä aikaan, mitä puolustautumista, mitä paheksumista, mitä pelkoa, ikävöimistä, kiivautta, mitä kurittamista! Olette kaikin tavoin osoittaneet olevanne puhtaat tässä asiassa. — — Sentähden me olemme nyt lohdutetut.” 2 Kor. 7: 8-13. {SLS 130.2}

”Minä iloitsen, että kaikessa voin olla teistä turvallisella mielellä.” 2 Kor. 7:16. ”Minä kiitän Jumalaani, niin usein kuin teitä muistan, aina kaikissa rukouksissani ilolla rukoillen teidän kaikkien puolesta, kiitän siitä, että olette olleet osallisia evankeliumiin ensi päivästä alkaen tähän päivään saakka, varmasti luottaen siihen, että hän, joka on alkanut teissä hyvän työn, on sen täyttävä Kristuksen Jeesuksen päivään saakka. Ja oikein onkin, että minä näin ajattelen teitä kaikkia, koska te olette minun sydämessäni.” Fil. 1: 3-7. ”Sentähden, rakkaat ja ikävöidyt veljeni, te minun iloni ja kruununi, seisokaa näin Herrassa lujina, rakkaat!” Fil. 4: 1. ”Sillä nyt me elämme, jos te seisotte lujina Herrassa.” 1 Tess. 3: 8. {SLS 130.3}

Paavali kirjoitti näille veljille kuin ”pyhille Kristuksessa Jeesuksessa”, mutta hän ei kirjoittanut sellaisille, jotka olivat luonteeltaan täydellisiä. Hän kirjoitti miehille ja naisille, jotka taistelivat kiusauksia vastaan ja olivat vaarassa langeta. Hän kiinnitti heidän huomionsa rauhan Jumalaan, ”joka on kuolleista nostanut — meidän Herramme Jeesuksen”. Hän vakuutti heille, että ”iankaikkisen liiton veren kautta” Jumala tekisi heidät ”kykeneviksi kaikkeen hyvään, voidaksenne toteuttaa hänen tahtonsa, ja vaikuttakoon teissä sen, mikä on hänelle otollista, Jeesuksen Kristuksen kautta”. Hebr. 13: 20, 21. {SLS 131.1}

Kun lähimmäisesi tulee tietoiseksi erehdyksestään, varo tuhoamasta hänen itsekunnioitustaan. Älä masenna häntä osoittamalla välinpitämättömyyttä tai epäluuloisuutta. Älä sano: ”En luota häneen ennen kuin näen, tuleeko hän kestämään.” Usein juuri tällainen epäluottamus saa kiusatun kompastumaan. {SLS 131.2}

Meidän on pyrittävä ymmärtämään muiden heikkouksia. Me tiedämme kovin vähän niiden ihmisten koettelemuksista, jotka ovat olleet pimeyden kahleissa ja joilta puuttuu lujuutta ja siveellistä voimaa. Ihminen, joka kärsii omantunnon tuskista on kaikkein säälittävimmässä tilassa. Hän on kuin huumaantunut, horjuva ja maahan vaipuva raukka. Hän ei näe mitään selvästi. Mieli on sumentunut eikä hän tiedä mihin ryhtyä. Moni ihmisparka on väärinymmärretty, väheksytty, täynnä ahdistusta ja tuskaa — eksynyt, harhaileva lammas. Hän ei löydä Jumalaa, ja kuitenkin hän kaipaa suunnattomasti anteeksiantoa ja rauhaa. {SLS 131.3}

Sanallakaan et saa lisätä uupuneen tuskaa! Synnilliseen elämään väsynyt ihminen, joka ei tiedä mistä saisi avun, on vietävä säälivän Vapahtajan luo. Tartu hänen käteensä, lausu hänelle rohkaisun ja toivon sanoja. Auta häntä tarttumaan Vapahtajan käteen. {SLS 131.4}

Menetämme liian helposti toivomme niiden ihmisten suhteen, jotka eivät heti vastaa ponnistuksiimme. Emme milloinkaan saisi lakata työskentelemästä jonkun sielun hyväksi, niin kauan kuin näkyvissä on pieninkin toivon pilkahdus. Arvokkaat sielut tulivat uhrautuvalle Lunastajallemme liian kalliiksi, jotta voisimme muitta mutkitta jättää heidät kiusaajan valtaan. {SLS 131.5}

Meidän on asetettava itsemme kiusattujen asemaan. Ottakaamme huomioon perinnöllisyyden, huonojen toverien ja ympäristön sekä huonojen tapojen vaikutus. Voimmeko ihmetellä, jos monet turmeltuvat sellaisissa olosuhteissa? Voimmeko ihmetellä, jos he ovat hitaat vastaamaan heidän hyväkseen tekemiimme ponnistuksiin? {SLS 132.1}

Usein ne, jotka vaikuttavat karkeilta ja vähemmän lupaavilta, osoittautuvat evankeliumin uskollisimmiksi kannattajiksi ja esitaistelijoiksi, kun heidät ensin voitetaan sen puolelle. He eivät ole täysin turmeltuneita. Kovan ulkokuoren alla on hyviä ominaisuuksia, jotka voidaan herättää eloon. Ilman auttavaa kättä monikaan ei toipuisi, mutta kärsivällisellä, hellittämättömällä yrityksellä heidät voidaan nostaa. Tällaiset ihmiset tarvitsevat lempeitä

sanoja, ystävällistä huomiota ja kouriintuntuvaa apua. He tarvitsevat neuvoja, jotka eivät tukahduta sielussa kytevää rohkeuden kipinää. Muistakoot heidän kanssaan kosketuksiin joutuvat työntekijät tämän. {SLS 132.2}

Joskus kohtaamme ihmisiä, jotka ovat eläneet alennustilassa niin kauan, etteivät he enää tässä elämässä voi saavuttaa tasoa, joka suotuisammissa oloissa olisi ollut mahdollinen. Mutta vanhurskauden auringon säteet voivat valaista myös tällaisen sielun. Heidän etuoikeutensa on elää Jumalan yhteydessä. Istuta heidän mieleensä kohottavia, jalostavia ajatuksia. Anna oman elämäsi todistaa heille, mikä ero on paheen ja puhtauden, pimeyden ja valon välillä. Osoita esimerkilläsi, mitä merkitsee olla kristitty. Kristus pystyy nostamaan syntisimmätkin ihmiset ja tekemään heidät Jumalan lapsiksi, jotka yhdessä hänen kanssaan osallistuvat katoamattomasta perinnöstä. {SLS 132.3}

Jumalan armo voi ihmeellisellä tavalla auttaa monia elämään hyödyllistä elämää. Halveksittuina ja hylättyinä he ovat masentuneet täysin ja saattavat vaikuttaa hitailta ja tylsiltä. Tylsyys, joka saa heidän auttamisensa näyttämään niin toivottomalta haihtuu Pyhän Hengen vaikutuksesta. Välinpitämätön, samea mieli kirkastuu. Synnin orja vapautuu. Paheet häviävät ja tietämättömyyden valta murtuu. Rakkauden kautta vaikuttava usko puhdistaa sydämen ja valaisee mielen. {SLS 132.4}

Luku 11—Raittiuteen Opettaminen

Jokainen oikea terveysuudistus auttaa ihmistä elämään uutta, jalompaa elämää, ja siksi sillä on oma paikkansa evankelioimistyössä. Erityisesti raittiustyö tarvitsee kristittyjen työntekijöiden tukea. Heidän on kiinnitettävä ihmisten huomio tähän työhön ja tehtävä siitä päivänpolttava asia. Heidän tulisi kaikkialla opettaa ihmisille todellisen raittiuden periaatteita ja kehottaa heitä allekirjoittamaan raittiuslupaus. Vakavia ponnistuksia on tehtävä niiden hyväksi, jotka ovat huonojen tottumusten orjia. {SLS 134.1}

Kaikkialla on tehtävä työtä niiden hyväksi, jotka ovat sortuneet juoppouteen. Seurakunnissa, uskonnollisissa laitoksissa ja kristinuskoa tunnustavissa kodeissa monet nuoret valitsevat turmioon johtavan tien. Hillittömillä elintavoillaan he aiheuttavat itselleen sairautta, ja saadakseen rahaa synnillisiin nautintoihin he sortuvat epärehellisyyteen. Terveys ja luonne turmeltuvat. Erossa Jumalasta ja yhteiskunnan hylkiöinä nämä ihmisparat luulevat olevansa ilman toivoa sekä tämän että tulevan elämän suhteen. Vanhempien sydän murtuu. Ihmiset pitävät näitä erehtyviä toivottomina, mutta Jumala ei. Hän on perillä oloista, jotka ovat tehneet heistä sellaisia kuin he ovat, ja hän katsoo heitä säälien. Nämä ihmiset tarvitsevat apua. Älä milloinkaan anna heille aihetta sanoa: ”Kukaan ei välitä sielustani.” {SLS 134.2}

Juoppouden uhreja on kaikissa yhteiskuntaluokissa ja ammateissa. Korkeassa asemassa olevat älykkäät, erittäin lahjakkaat miehet ovat antautuneet nautintojen valtaan eivätkä enää pysty vastustamaan kiusausta. Eräät niistä, joilla kerran oli omaisuutta, ovat nyt ilman kotia ja ystäviä, ovat kärsiviä kurjia, sairaita ja rappiolla. He ovat menettäneet itsehallintansa. Ellei heille ojenneta auttavaa kättä, he tulevat vajoamaan yhä syvemmälle. Näissä tapauksissa nautinnonhalu on paitsi moraalinen synti myös ruumiillinen sairaus. {SLS 134.3}

Auttaessamme juoppoja meidän on ensin kiinnitettävä huomiota heidän ruumiilliseen tilaansa, kuten Kristus niin usein teki. He tarvitsevat terveellistä ruokaa ja juomaa, jossa ei ole kiihottavia aineita. He tarvitsevat puhtaita vaatteita ja peseytymismahdollisuudet. Heidät on ohjattava huolehtivaan, kohottavaan kristilliseen ilmapiiriin. Jokaiseen kaupunkiin tulisi perustaa paikka, jossa huonojen tottumusten orjat voisivat vapautua kahleistaan. Monet pitävät väkijuomia ainoana lohtunaan vaikeuksissa, mutta tilanne muuttuu, kun kristityiksi tunnustautuvat hylkäävät papin ja leeviläisen esimerkin ja alkavat toimia kuin laupias samarialainen. {SLS 135.1}

Juoppouden uhrit eivät ole terveitä. He ovat ihmisiä, jotka sillä hetkellä ovat demonin vallassa. Ole kärsivällinen ja pitkämielinen. Älä ajattele heidän epämiellyttävää, luotaantyöntävää ulkoasuaan. Ajattele sitä arvokasta elämää, jonka lunastaakseen Kristus kuoli. Kun juoppo oivaltaa rappiotilansa, tee kaikkesi osoittaaksesi, että olet hänen ystävänsä. Älä lausu ainoatakaan moittivaa tai arvostelevaa sanaa. Älä teoin tai katsein

ilmaise inhoa tai vastenmielisyyttä. Todennäköisesti sieluparka kiroaa itseään. Auta häntä nousemaan. Puhu sanoja, jotka lujittavat uskoa. Pyri vahvistamaan hänen luonteensa hyviä piirteitä. Opeta häntä pyrkimään ylöspäin. Näytä, että hän pystyy elämällään voittamaan lähimmäistensä kunnioituksen. Auta häntä arvostamaan Jumalalta saamiaan kykyjä, joiden kehittämisen hän on lyönyt laimin. {SLS 135.2}

Vaikka tahto on turmeltunut ja heikentynyt, hänellä on toivoa Kristuksessa, joka tahtoo herättää hänen sydämessään jalompia vaikuttimia ja pyhempiä toiveita. Rohkaise häntä tarttumaan toivoon, joka annetaan hänelle evankeliumissa. Avaa tuolle kiusatulle, taistelevalle ihmiselle Raamattu ja lue hänelle yhä uudelleen Jumalan lupauksia. Ne ovat hänelle kuin elämän puun lehtiä. Jatka kärsivällisesti ponnistuksiasi, kunnes vapiseva käsi tarttuu kiitollisena ja iloiten lunastuksen toivoon Kristuksessa. {SLS 135.3}

Sinun on pidettävä kiinni niistä, joita haluat auttaa, muuten et milloinkaan saavuta voittoa. He kohtaavat jatkuvasti kiusauksia. Yhä uudelleen he ovat joutumaisillaan juomahimon valtaan, yhä uudelleen he saattavat langeta, mutta älä tämän vuoksi lakkaa yrittämästä. {SLS 136.1}

He ovat päättäneet yrittää elää Kristukselle, mutta heidän tahdonvoimansa on heikentynyt. Sielunhoitajien on tilivelvollisuutensa tuntien valvottava heitä. He ovat menettäneet ihmisarvonsa, ja se heidän on saatava takaisin. Monet joutuvat vastustamaan voimakkaita perinnöllisiä taipumuksia pahaan. Luonnottomat himot ja hillitön aistillisuus ovat heidän synnynnäisiä ominaisuuksiaan. Niiden suhteen heidän on oltava varuillaan. Sisältä ja ulkoa tuleva paha taistelee ylivallasta. Ihmiset, jotka eivät ole kokeneet samaa, eivät tunne himon valtavaa voimaa eivätkä niitä ankaria taisteluja, joita nautinnonhalun vallassa oleva ihminen joutuu käymään pyrkiessään elämään kaikin puolin raitista elämää. Taistelua käydään lakkaamatta. {SLS 136.2}

Monilta, jotka ovat tulleet Kristuksen luo, puuttuu moraalista rohkeutta jatkaa taistelua haluja ja himoja vastaan. Työntekijä ei kuitenkaan saa masentua tämän vuoksi. Eivätkö muka muut kuin syvimmästä rappiosta pelastetut lankea uudelleen? {SLS 136.3}

Muista, ettet työskentele yksin. Palvelevat enkelit auttavat jokaista uskollista Jumalan poikaa ja tytärtä. Ja Kristus on se, joka uudistaa. Suuri Lääkäri itse seisoo uskollisten työntekijöidensä rinnalla ja sanoo katuvalle sielulle: ”Poikani, sinun syntisi annetaan anteeksi.” Mark. 2: 5. {SLS 136.4}

Monet hyljeksityt ihmiset tarttuvat evankeliumissa tarjottuun toivoon ja astuvat taivaan valtakuntaan. Toiset, joille annettiin suuret mahdollisuudet ja suuri valo, eivät hyödyntäneet lahjojaan ja heidät jätetään ulos pimeyteen. {SLS 136.5}

Oma apu välttämätön

Paheiden orjat on saatava tajuamaan, että heidän on itse autettava itseään. Muut voivat tehdä kaikkensa heidän hyväkseen: Jumala voi antaa heille runsaasti armoaan, Kristus voi rukoilla heidän puolestaan, enkelit antavat heille apuaan, mutta se on kaikki turhaa, jos he eivät itse herää taistelemaan oman asiansa puolesta. {SLS 137.1}

Daavidin viimeiset sanat nuorelle Salomolle, joka pian saisi Israelin kruunun, olivat: ”Ole luja ja ole mies.” 1 Kun. 2:2. Jokaiselle ihmislapselle, katoamattoman kruunun tavoittelijalle, lausutaan samat innostavat sanat: ”Ole luja ja ole mies.” {SLS 137.2}

Nautinnonhaluisia on autettava näkemään ja tuntemaan, että suuri moraalinen uudistus on tarpeen, mikäli he haluavat olla miehiä. Jumala pyytää heitä heräämään ja voittamaan Kristuksen voimassa takaisin Jumalalta saadun ihmisarvonsa, jonka he ovat uhranneet synnillisissä nautinnoissa. {SLS 137.3}

Tuntiessaan kiusauksen kammottavan voiman, himon hehkun, joka johtaa nautinnonhalun tyydyttämiseen, moni huudahtaa epätoivoisesti: ”En pysty vastustamaan pahaa!” Kerro hänelle, että hän voi ja että hänen tulee vastustaa. Ehkä hän on langennut yhä uudelleen, mutta näin ei tarvitse jatkua. Hänen moraalinen voimansa on heikko, synnillisen elämän tapojen hallitsema. Hänen lupauksensa ja päätöksensä ovat kuin hiekkaköysiä. Tietoisuus rikotuista päätöksistä ja raittiuslupauksista heikentää hänen luottamustaan omaan vilpittömyyteensä ja saa hänet tuntemaan, ettei Jumala voi hyväksyä häntä eikä auttaa häntä hänen ponnistuksissaan. Mutta hänen ei tarvitse vajota epätoivoon. {SLS 137.4}

Niiden, jotka panevat luottamuksensa Kristukseen, ei tule olla perinnöllisten tai hankittujen tottumusten tai taipumusten orjuuttamia. Sen sijaan että olisivat turmeltuneen luontonsa orjia, heidän on hallittava jokaista halua ja intohimoa. Jumala ei ole jättänyt meitä taistelemaan pahaa vastaan oman rajallisen voimamme varassa. Olivatpa perityt tai hankitut taipumuksemme pahaan millaiset hyvänsä, voimme saavuttaa voiton sen voiman turvin, jonka hän on valmis antamaan. {SLS 137.5}

Tahdonvoima

Kiusauksissa olevan tulee ymmärtää tahdon todellinen merkitys. Se on ihmisluonnon hallitseva voima — kyky tehdä päätöksiä, valintoja. Kaikki riippuu tahdon oikeasta käytöstä. Halu hyvyyteen ja puhtauteen on itsessään kiitettävää, mutta jos kaikki jää siihen, ei se hyödytä mitään. Monet joutuvat perikatoon, vaikka koko ajan toivovatkin voittavansa pahat taipumuksensa. He eivät jätä tahtoaan Jumalalle. He eivät valitse palvella häntä. {SLS 138.1}

Jumala on antanut meille kyvyn valita; sen käyttö riippuu itsestämme. Me emme voi muuttaa sydäntämme, hallita ajatuksiamme, mielijohteitamme, tunteitamme. Me emme voi

tehdä itseämme puhtaiksi, sopiviksi Jumalan palvelukseen. Mutta me voimme valita palvella Jumalaa, me voimme antaa hänelle tahtomme. Silloin hän vaikuttaa meissä sekä tahtomisen että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi. Näin koko luontomme tulee Kristuksen valvontaan. {SLS 138.2}

Tahdon oikea käyttö voi muuttaa koko elämän. Luovuttamalla tahtomme Kristukselle pääsemme osallisiksi jumalallisesta voimasta. Saamme voimaa ylhäältä pysyäksemme lujina. Puhdas ja pyhä elämä, voitto haluista ja himoista, on mahdollinen jokaiselle, joka liittää heikon, horjuvan inhimillisen tahtonsa Jumalan kaikkivaltiaaseen, horjumattomaan tahtoon. {SLS 138.3}

Nautinnonhalun voimaa vastaan taistelevia on neuvottava terveellisen elämän periaatteissa. Heille on näytettävä, että terveyden lakien rikkominen luo perustan alkoholinkäytölle, koska se aiheuttaa ruumiiseen sairaalloisen tilan ja herättää luonnottomia himoja. Vain noudattamalla terveysperiaatteita he voivat toivoa vapautuvansa luonnottomien

piristeiden himosta. Päihteiden käyttäjät ovat riippuvaisia jumalallisesta voimasta vapautuakseen nautinnonhalun kahleista, silti heidän on toimittava Jumalan kanssa yhteistyössä noudattamalla hänen lakejaan, sekä moraalisia että luonnonlakeja. {SLS 138.4}

Uutta, raitista elämää yrittäville tulisi tarjota työtä. Työkykyisiä ihmisiä ei saa opettaa odottamaan, että he voivat saada ruoan, vaatteet ja asunnon ilmaiseksi. Heidän itsensä ja myös muiden vuoksi olisi keksittävä tapa, jolla he voisivat korvata saamansa avun. Kannusta heitä kaikin tavoin tulemaan toimeen omillaan. Tämä lujittaa itsekunnioitusta ja edistää riippumattomuutta. Lisäksi hyödyllinen henkinen ja ruumiillinen työ on tarpeen suojaamaan kiusauksilta. {SLS 139.1}

Pettymyksiä ja vaaroja

Langenneiden hyväksi työskentelevät tulevat pettymään moniin, jotka lupaavat aloittaa uuden elämän. Monissa tapahtuu vain pintapuolinen muutos. He ovat hetkellisten mielijohteiden vallassa, ja jonkin aikaa vaikuttaa siltä, että he ovat muuttuneet; todellista sydämen muutosta ei kuitenkaan ole tapahtunut. He ovat yhtä itserakkaita kuin ennenkin, tuntevat samaa vetoa järjettömiin huvituksiin ja itsekkäisiin nautintoihin. Heillä ei ole aavistustakaan siitä, mitä luonteen kehittäminen merkitsee, eikä heihin voi luottaa niin kuin periaatteen miehiin. He ovat turmelleet henkiset ja hengelliset voimansa tyydyttämällä halujaan ja himojaan, ja se tekee heidät heikoiksi. He ovat epävakaita ja ailahtelevia, aistillisuuteen taipuvia. Tällaiset ihmiset ovat usein vaaraksi muille. Koska heitä pidetään parannuksen tehneinä miehinä ja naisina, heille uskotaan vastuullisia tehtäviä, joissa he vaikutuksellaan turmelevat viattomia. {SLS 139.2}

Nekin, jotka vilpittömästi haluavat aloittaa uuden elämän, ovat vaarassa langeta. Heitä on kohdeltava erittäin viisaasti ja lempeästi. Ihmisten taipumus imarrella ja kehua niitä, jotka on pelastettu rappion kuilusta, koituu joskus näiden tuhoksi. Tapa kehottaa miehiä ja naisia kertomaan julkisesti elämästään synnissä on erittäin vaarallinen sekä puhujalle että kuulijoille. Synnillisen elämän yksityiskohtiin syventyminen vaikuttaa turmelevasti mieleen ja sieluun. Sitä paitsi pelastuneiden saama julkisuus vaikuttaa heihin haitallisesti. Monet alkavat ajatella, että synnillinen elämä on tuonut heille eräänlaista kunniaa. Heidän itseluottamustaan ja rakkauttaan maineeseen ruokitaan, ja se osoittautuu kohtalokkaaksi sielulle. He voivat kestää ainoastaan epäilemällä itseään ja turvautumalla Kristuksen armoon. {SLS 139.3}

Kaikkia todella kääntyneitä tulisi rohkaista työskentelemään muiden hyväksi. Älköön kukaan torjuko luotaan sielua, joka siirtyy saatanan palveluksesta Kristuksen palvelukseen. Kun ihmisestä näkyy, että Jumalan Henki vaikuttaa hänessä, rohkaise häntä kaikin tavoin astumaan Herran palvelukseen. ”Ja armahtakaa toisia, niitä, jotka epäilevät.” Juuda 22. Ne, jotka ovat täynnä Jumalan viisautta, löytävät kyllä apua tarvitsevia ihmisiä, sellaisia, jotka ovat vilpittömästi katuneet mutta jotka ilman rohkaisua tuskin uskaltaisivat tarttua toivoon. Herra tekee palvelijoidensa sydämenasiaksi näiden vapisevien, katuvien ihmisten lausumisen tervetulleiksi keskuuteensa. Olivatpa heidän helmasyntinsä olleet millaisia tahansa ja olivatpa he langenneet miten syvälle hyvänsä, Kristus ottaa heidät vastaan, kun he katuen tulevat hänen luokseen. Anna heidän silloin tehdä jotain hänen hyväkseen. Jos he haluavat toimia nostaakseen muita samasta kadotuksen kuilusta, josta heidät pelastettiin, anna heille siihen mahdollisuus. Pane heidät työskentelemään yhdessä kokeneiden kristittyjen kanssa, niin että heidän hengellinen voimansa kasvaisi. Täytä heidän sydämensä ja kätensä Mestarin hyväksi tehtävällä työllä. {SLS 140.1}

Kun valo syttyy sielussa, saattavat kaikkein syvimmälle langenneet ihmiset ryhtyä menestyksekkääseen työhön samanlaisten syntisten hyväksi, jollaisia he itse ennen olivat. Luottamalla Kristukseen jotkut nousevat tärkeisiin asemiin, ja heille voidaan antaa vastuullisia tehtäviä sieluja pelastavassa työssä. He ovat selvillä omista heikkouksistaan ja ymmärtävät luonteensa turmeltuneisuuden. He tuntevat synnin vallan ja pahojen tapojen voiman. He tietävät, etteivät he voi voittaa ilman Kristuksen apua. Siksi he huutavat jatkuvasti: ”Sinun käsiisi jätän avuttoman sieluni.” {SLS 140.2}

Nämä ihmiset voivat auttaa muita. Kiusaukset ja koettelemukset läpikäynyt henkilö, jonka toivo oli melkein sammunut mutta joka pelastui kuullessaan rakkauden sanoman, tuntee sielujen pelastamistaidon. Se, jonka sydämen täyttää rakkaus Kristukseen, osaa kyllä etsiä kadonneita, koska Vapahtaja on etsinyt hänet ja tuonut takaisin lammastarhaan. Hän voi ohjata syntiset Jumalan Karitsan luo. Hän on jättänyt itsensä ehdoitta Jumalalle, ja hänet on hyväksytty Jumalan rakkaassa Pojassa. Apua anovaan heikkoon käteen on tartuttu. Näiden ihmisten avulla monet tuhlaajapojat palaavat Isän luo. {SLS 141.1}

Jokaista sielua, joka kamppailee noustakseen synnillisestä elämästä puhtaaseen elämään, odottaa suuri voima siinä ainoassa ihmisille annetussa nimessä, ”jossa meidän pitäisi pelastuman”. Ap.t. 4: 12. ”Jos joku janoaa” levollista toivoa, vapautusta synnillisistä taipumuksista, ”niin tulkoon minun tyköni ja juokoon”, Kristus sanoo. Joh. 7: 37. Ainoa lääke paheeseen löytyy Kristuksen armosta ja voimasta. {SLS 141.2}

Omassa voimassa tehdyt hyvät päätökset eivät auta vähääkään. Mitkään maailman lupaukset eivät voi murtaa vahingollisen tavan valtaa. Ihmiset eivät ryhdy elämään kaikin puolin raitista elämää ennen kuin jumalallinen armo on uudistanut heidän sydämensä. Emme voi varjella itseämme synniltä hetkenkään vertaa. Olemme joka hetki riippuvaisia Jumalasta. {SLS 141.3}

Todellinen uudistus alkaa sielun puhdistamisesta. Työmme langenneiden hyväksi menestyy toden teolla vain jos Kristuksen armo uudistaa luonteen, ja sielun ja Jumalan välille syntyy elävä yhteys. {SLS 141.4}

Kristus eli täydellisessä kuuliaisuudessa Jumalan laille, ja siten hän oli esimerkkinä jokaiselle ihmiselle. Hänen voimassaan ja ohjauksessaan meidän on elettävä tässä maailmassa samalla tavalla kuin hän. {SLS 141.5}

Toimiessamme langenneiden hyväksi meidän on juurrutettava heidän mieleensä ja sydämeensä Jumalan lain vaatimukset ja korostettava, miten välttämätöntä on olla uskollinen häntä kohtaan. Älä milloinkaan jätä osoittamatta, miten selvästi Jumalan palvelija eroaa sellaisesta ihmisestä, joka ei häntä palvele. Jumala on rakkaus, mutta hän ei voi antaa anteeksi tahallista piittaamattomuutta hänen käskyistään. Hänen säätämänsä lait ovat sellaisia, etteivät ihmiset voi välttää kapinallisuutensa seurauksia. Hän voi kunnioittaa vain niitä, jotka kunnioittavat häntä. Ihmisen käytös tässä maailmassa ratkaisee hänen ikuisen kohtalonsa. Mitä hän on kylvänyt, sitä hänen on niitettävä. Syyn ja seurauksen laki vaikuttaa. {SLS 142.1}

Jumalan vaatimuksia ei tyydytä mikään vähempi kuin täydellinen kuuliaisuus. Eivätkä hänen säädöksensä ole mitenkään epämääräisiä. Hän ei ole määrännyt mitään, mikä ei ole tarpeen ihmisen saattamiseksi sopusointuun hänen kanssaan. Meidän on kiinnitettävä syntisten huomio siihen ihanteeseen, jonka Jumala on luonteelle asettanut. Meidän on johdettava heidät Kristuksen luo, sillä vain hänen armonsa avulla tämä ihanne voidaan saavuttaa. {SLS 142.2}

Vapahtaja osallistui ihmiskunnan heikkoudesta ja eli synnittömän elämän, jotta ihmisten ei tarvitsisi pelätä, etteivät he ihmisluonteen heikkouden vuoksi voisi saavuttaa voittoa. Kristus tuli tekemään meidät ”jumalallisesta luonnosta osallisiksi”. Hänen elämänsä osoittaa, ettei ihminen Jumalan yhteydessä eläessään tee syntiä. {SLS 142.3}

Vapahtaja voitti näyttääkseen ihmiselle, miten tämä voi voittaa. Kristus torjui kaikki saatanan kiusaukset Jumalan sanalla. Luottamalla Jumalan lupauksiin hän sai voiman totella Jumalan käskyjä, eikä kiusaaja päässyt voitolle. Jokaiseen kiusaukseen hän vastasi: ”Kirjoitettu on.” Meillekin Jumala on antanut sanansa vastustaaksemme sen avulla pahaa. Kalliit ja mitä suurimmat lupaukset kuuluvat meille, jotta me niiden kautta tulisimme ”jumalallisesta luonnosta osallisiksi” ja pelastuisimme ”siitä turmeluksesta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee”. 2 Piet. 1: 4. {SLS 142.4}

Varoita kiusauksissa olevaa tuijottamasta olosuhteita, omaa heikkouttaan tai kiusauksen voimaa. Hänen tulee katsoa Jumalan sanan voimaan. Se kuuluu kokonaisuudessaan meille. Psalmista sanoo: ”Minä kätken sinun sanasi sydämeeni, etten tekisi syntiä sinua vastaan.” ”Sinun huultesi sanassa minä pysyn ja kavahdan väkivaltaisen teitä.” Ps. 119: 11; 17:4. {SLS 143.1}

Rohkaise ihmisiä. Vie heidät Jumalan eteen rukouksessa. Kiusaukseen langenneet tuntevat usein häpeää epäonnistumistensa vuoksi ja ajattelevat, ettei heidän kannata lähestyä Jumalaa. Mutta tämä ajatus on peräisin vihollisesta. Kun ihmiset ovat tehneet syntiä ja tuntevat itsensä arvottomiksi rukoilemaan, sano heille, että juuri silloin on aika rukoilla. He voivat olla häpeissään ja syvästi masentuneita, mutta kun he tunnustavat syntinsä, hän, joka on uskollinen ja vanhurskas, antaa ne anteeksi ja puhdistaa heidät kaikesta vääryydestä. {SLS 143.2}

Sielu, joka tuntee oman mitättömyytensä ja luottaa täydellisesti Vapahtajan ansioihin, on näennäisesti aivan avuton. Todellisuudessa hän on vahvempi kuin kukaan muu. Rukoilemalla, tutkimalla Jumalan sanaa ja uskomalla hänen jatkuvaan läsnäoloonsa heikoinkin ihminen voi olla yhteydessä elävään Kristukseen, joka pitää häntä kädestä eikä milloinkaan irrota otettaan. {SLS 143.3}

Jokainen, joka pysyy Kristuksessa, saa omistaa seuraavat kallisarvoiset sanat itselleen: {SLS 143.4}

”Mutta minä panen toivoni Herraan,

odotan pelastukseni Jumalaa:

minun Jumalani on minua kuuleva.

Älkää iloitko, minun viholliseni, minusta:

jos minä olen langennut, niin minä nousen;

jos istun pimeydessä, on Herra minun valkeuteni.” {SLS 143.5}

”Hän armahtaa meitä jälleen,

polkee maahan meidän pahat tekomme.

Kaikki heidän syntinsä sinä heität meren syvyyteen.” {SLS 144.1}

Miika 7: 7, 8, 19

Jumala on luvannut: {SLS 144.2}

”Minä teen kuolevaiset harvinaisemmiksi (kalliimmiksi, engl. käännös) kuin puhdas kulta,

ihmiset harvinaisemmiksi kuin Oofirin kulta.”

Jes. 13: 12 {SLS 144.3}

”Jäättekö makailemaan karjatarhojen vaiheille?

Kyyhkysen siivet ovat hopealla silatut,

sen sulat keltaisella kullalla!”

Ps. 68: 14 {SLS 144.4}

Ne, joille Kristus on antanut eniten anteeksi, rakastavat häntä eniten. Viimeisenä päivänä he tulevat seisomaan lähimpänä hänen valtaistuintaan. {SLS 144.5}

He ”näkevät hänen kasvonsa, ja hänen nimensä on heidän otsissansa.”

Ilm. 22: 4 {SLS 144.6}

Luku 12—Työttömien ja Kodittomien Auttaminen

On olemassa avarasydämisiä miehiä ja naisia, jotka ovat huolissaan köyhien tilasta ja miettivät, miten heitä voitaisiin auttaa. Monet etsivät innokkaasti ratkaisua siihen, miten parantaa työttömien ja kodittomien elinoloja, miten auttaa heitä elämään Jumalan tahdon mukaista ihmisarvoista elämää. Mutta ei ole montakaan, ei edes valtiomiesten ja kasvattajien joukossa, jotka ovat selvillä yhteiskunnan nykytilan syistä. Hallitusohjasten pitäjät eivät kykene ratkaisemaan köyhyyden, työttömyyden ja kasvavan rikollisuuden ongelmia. Turhaan he yrittävät saada talouselämää vakaammalle pohjalle. {SLS 145.1}

Jos ihmiset ottaisivat paremmin vaarin Jumalan sanan opetuksista, he löytäisivät ratkaisun ongelmiin, jotka vaivaavat heitä. Vanhasta testamentista he voisivat oppia paljon työväenkysymykseen ja köyhien auttamiseen liittyvistä asioista. {SLS 145.2}

Jumalan suunnitelma muinaista Israelia varten

Jumalan Israelille laatiman suunnitelman mukaan jokaisella perheellä oli koti maaseudulla ja riittävästi maata viljeltäväksi. Tämä tarjosi edellytykset ja kannustimen hyödylliseen, toimeliaaseen ja omavaraiseen elämään. Tätä suunnitelmaa eivät ihmiset ole pystyneet parantamaan. Nykyinen köyhyys ja kurjuus johtuu suurelta osin siitä, että maailma on luopunut tuosta suunnitelmasta. {SLS 145.3}

Kun Israel asettui Kanaaniin, maa jaettiin koko kansan kesken. Vain leeviläiset, pyhäkön palvelijat, jäivät osattomiksi tästä tasajaosta. Sukukunnat jaettiin perheisiin, ja kullekin perheelle annettiin perintöosa pääluvun mukaan. {SLS 146.1}

Ja vaikka joku saattoikin tilapäisesti myydä omaisuutensa, hän ei voinut lopullisesti vaihtaa pois lastensa perintöosaa. Jos hän kykeni ostamaan maansa takaisin, hän saattoi tehdä sen milloin tahansa. Velat annettiin anteeksi joka seitsemäs vuosi, ja joka viidentenäkymmenentenä eli riemuvuotena palautettiin kaikki maaomaisuus alkuperäisille omistajilleen. {SLS 146.2}

”Älköön maata ainaiseksi myytäkö”, kuului Herran käsky, ”sillä maa on minun ja te olette muukalaisia ja vieraita minun luonani. Ja kaikessa siinä maassa, jonka te saatte perintömaaksenne, antakaa oikeus maan sukulunastamiseen. Jos veljesi köyhtyy ja myy perintömaatansa, niin hänen lähin sukulunastajansa tulkoon ja lunastakoon sen, mitä hänen veljensä on myynyt. Mutta jos — — hän itse voi hankkia niin paljon, kuin lunastukseen tarvitaan — — palatkoon perintömaallensa. Mutta jos hän ei voi hankkia niin paljon, kuin maksamiseen tarvitaan, niin jääköön se, mitä hän on myynyt, ostajan haltuun riemuvuoteen asti.” 3 Moos. 25: 23-28. {SLS 146.3}

”Ja pyhittäkää viideskymmenesvuosi ja julistakaa vapautus maassa kaikille sen asukkaille. Se olkoon teille riemuvuosi; jokainen teistä saa silloin palata perintömaallensa ja sukunsa luo.” 3 Moos. 25: 10. {SLS 146.4}

Tämä turvasi jokaisen perheen omaisuuden ja esti sekä ylettömän rikastumisen että köyhtymisen. {SLS 146.5}

Ammattiopetus

Israelissa pidettiin ammattitaidon hankkimista velvollisuutena. Jokaisen isän piti opettaa pojilleen jokin hyödyllinen ammatti. Israelin huomattavimmat miehet koulutettiin käytännön ammattiin. Kodinhoitoon kuuluvien tehtävien tuntemista pidettiin välttämättömänä jokaiselle naiselle. Taloustöiden taitava suorittaminen oli kunniaksi korkeimmissakin yhteiskunnallisissa asemissa oleville naisille. {SLS 146.6}

Erilaisia ammatteja opetettiin profeettojen kouluissa, ja monet oppilaat elättivät itsensä ruumiillisella työllä. {SLS 147.1}

Anteliaisuus

Nämä järjestelyt eivät kuitenkaan kokonaan poistaneet köyhyyttä. Jumalan tarkoitus ei ollut, että köyhyys kokonaan häviäisi. Köyhyys on yksi hänen keinoistaan luonteen kehittämiseksi. Hän sanoo: ”Koska köyhiä ei koskaan puutu maasta, sen tähden minä käsken sinua näin: Avaa auliisti kätesi veljellesi, kurjalle ja köyhälle, joita sinun maassasi on.” 5 Moos. 15: 11. {SLS 147.2}

”Jos sinun keskuudessasi on joku köyhä, joku veljesi jossakin porttiesi sisäpuolella siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, niin älä kovenna sydäntäsi äläkä sulje kättäsi köyhältä veljeltäsi, vaan avaa auliisti kätesi hänelle ja lainaa mielelläsi, mitä hän puutteessansa tarvitsee.” 5 Moos. 15: 7, 8. {SLS 147.3}

”Jos veljesi sinun luonasi köyhtyy tai ei jaksa pysyä pystyssä, tue häntä samoin kuin muukalaista tai loista; hän eläköön luonasi.” 3 Moos. 25: 35. {SLS 147.4}

”Kun te korjaatte eloa maastanne, niin älä leikkaa viljaa pelloiltasi reunoja myöten.” ”Jos korjatessasi eloa pelloltasi unhotat pellolle lyhteen, älä palaa sitä hakemaan — —. Kun olet pudistanut öljypuustasi hedelmät, älä enää jäännöstä oksilta poimi — —. Kun olet korjannut sadon viinitarhastasi, älä enää jälkikorjuuta pidä; se jääköön muukalaiselle, orvolle ja leskelle.” 3 Moos. 19: 9; 5 Moos. 24: 19-21. {SLS 147.5}

Kenenkään ei tarvitse pelätä, että anteliaisuus köyhdyttäisi hänet. Kuuliaisuus Jumalan käskyille johtaa varmasti hyvinvointiin. ”Sillä lahjasi tähden on Herra, sinun Jumalasi, siunaava sinua kaikissa töissäsi, kaikessa, mihin ryhdyt.” ”Sinä lainaat monelle kansalle,

mutta sinun ei tarvitse lainaa ottaa, ja sinä vallitset monia kansoja, mutta he eivät vallitse sinua.” 5 Moos. 15: 10, 6. {SLS 147.6}

Liikeperiaatteet

Jumalan sana ei hyväksy toimintaa, joka rikastuttaa yhtä kansanluokkaa toista sortamalla ja riistämällä. Se opettaa meitä asettamaan itsemme kaikissa liiketoimissamme niiden asemaan, joiden kanssa olemme tekemisissä, ja ajattelemaan oman etumme lisäksi myös heidän etuaan. Se, joka pyrkii hyötymään toisen vastoinkäymisistä, heikkouksista tai taitamattomuudesta, rikkoo sekä Jumalan sanan periaatteita että käskyjä. {SLS 148.1}

”Älä vääristä muukalaisen äläkä orvon oikeutta, äläkä ota lesken vaatteita pantiksi.” 5 Moos. 24:17. ”Jos lainaat jotakin lähimmäisellesi, älä mene hänen taloonsa ottamaan panttia. Jää ulos, ja se mies, jolle lainasit, tuokoon pantin sinulle ulos. Ja jos hän on köyhä mies, niin älä mene maata, pitäen hänen panttiansa.” 5 Moos. 24:10-12. ”Jos sinä olet lähimmäiseltäsi ottanut pantiksi vaipan, anna se hänelle takaisin, ennenkuin aurinko laskee; sillä se on hänen ainoa peitteensä — —. Missä hän muutoin makaisi? Ja jos hän huutaa minua avukseen, kuulen minä häntä, sillä minä olen laupias.” 2 Moos. 22: 26, 27. ”Jos myyt jotakin lähimmäisellesi tai ostat jotakin lähimmäiseltäsi, niin älkää tehkö vääryyyttä toinen toisellenne.” 3 Moos. 25: 14. {SLS 148.2}

”Älkää tehkö vääryyttä tuomitessanne älkääkä käyttäessänne pituus-, painotai astiamittaa.” ”Älä pidä kukkarossasi kahdenlaisia punnuksia, suurempia ja pienempiä. Älä pidä talossasi kahdenlaista eefa-mittaa, suurempaa ja pienempää.” ”Olkoon teillä oikea vaaka, oikeat punnukset, oikea eefa-mitta ja oikea hiin-mitta.” 3 Moos. 19: 35; 5 Moos.25: 13,14; 3 Moos. 19: 36. {SLS 148.3}

”Anna sille, joka sinulta anoo, äläkä käännä selkääsi sille, joka sinulta lainaa pyytää.” ”Jumalaton ottaa lainan eikä maksa, mutta vanhurskas on armahtavainen ja antelias.” Matt.5: 42; Ps. 37: 21. {SLS 148.4}

”Anna neuvo, käy välittämään, tee varjosi yön kaltaiseksi keskellä päivää, kätke karkoitetut, älä ilmaise pakenevia. Salli minun karkoitettujeni asua tykönäsi, ole — suojana hävittäjää vastaan.” Jes. 16: 3, 4. {SLS 149.1}

Elämäntapa, jonka Jumala antoi Israelille, oli tarkoitettu opetukseksi koko ihmiskunnalle. Jos näitä periaatteita noudatettaisiin nykyaikana, miten erilainen paikka maailma oli-sikaan! {SLS 149.2}

Avarassa luonnossa on yhä riittävästi tilaa, jotta kaikki kärsivät ja köyhät saisivat kodin. Sen helmasta he voivat hankkia elantonsa. Maan syvyyksiin on kätketty siunaksia jokaiselle, jolla on rohkeutta, halua ja kestävyyttä kerätä sen aarteita. {SLS 149.3}

Maanviljely, työ, jonka Jumala antoi ihmisille Eedenissä, tarjoaa suurille joukoille mahdollisuudet itsensä elättämiseen. {SLS 149.4}

”Turvaa Herraan ja tee sitä, mikä hyvä on,

asu maassa ja noudata totuutta;

silloin sinulla on ilo Herrassa,

ja hän antaa sinulle,

mitä sinun sydämesi halajaa.”

Ps. 37: 3, 4 {SLS 149.5}

Maalla voisivat työskennellä tuhannet ja kymmenet tuhannet sellaiset, jotka tungeksivat kaupungeissa odottaen tilaisuutta muutaman lantin ansaitsemiseksi. Usein näitä lantteja ei käytetä leipään, vaan ne päätyvät väkijuomakauppiaan kassaan, ja vastikkeeksi saadaan ainetta, joka tuhoaa sielun ja ruumiin. {SLS 149.6}

Monet pitävät työtä raadantana ja yrittävät ansaita elantonsa keinottelulla mieluummin kuin rehellisellä uurastuksella. Tällainen halu hankkia toimeentulonsa ilman työtä avaa oven lähes äärettömälle kurjuudelle, paheille ja rikoksille. {SLS 149.7}

Kaupunkien slummit

Suurissa kaupungeissa on tuhansittain ihmisiä, jotka saavat osakseen vähemmän huolenpitoa kuin mykät luontokappaleet. Ajattele perheitä, jotka ovat ahtautuneet kurjiin vuokrataloihin ja synkkiin, kosteisiin, likaisiin kellareihin. Näissä kolkoissa paikoissa lapsia syntyy, kasvaa ja kuolee. He eivät näe pilkahdustakaan luonnon kauneudesta, jonka Jumala on luonut ilahduttaakseen aisteja ja kohottaakseen sielua. Resuisina ja nälkiintyneinä he elävät paheiden ja kurjuuden keskellä synnin ja turmeluksen muovatessa heidän luonnettaan. Lapset kuulevat Jumalan nimen vain herjauksissa. Rivoudet, kiroukset ja solvaukset täyttävät heidän korvansa. Viinahöyryjen ja tupakansavun vastenmielinen katku sekä moraalinen rappio turmelevat heidän mielensä. Näin suuret joukot oppivat rikollisiksi, sen yhteiskunnan vihollisiksi, joka on jättänyt heidät köyhyyteen ja kurjuuteen. {SLS 150.1}

Kaikki slummien köyhät eivät kuulu tähän ryhmään. Sairaudet, vastoinkäymiset ja toisten kustannuksella elävien henkilöiden epärehellinen keinottelu ovat vieneet monia jumalaapelkääviä miehiä ja naisia syvälle köyhyyteen. Ammattikoulutuksen puute johtaa monet rehelliset ja hyvää tarkoittavat ihmiset köyhyyteen. Tietämättömyys tekee heidät kykenemättömiksi vastaamaan elämän haasteisiin. He ajautuvat kaupunkeihin eivätkä useinkaan onnistu löytämään työtä. Paheiden ympäröiminä he joutuvat voimakkaisiin kiusauksiin. Heidät sullotaan yhteen paheellisten ja turmeltuneiden olentojen kanssa, joihin

heidät usein luetaan kuuluviksi, ja vain ankarat ponnistukset ja yliluonnollinen voima voivat estää heitä vajoamasta samalle tasolle. Monet pitävät kiinni ihmisarvostaan ja mieluummin kärsivät kuin tekevät syntiä. Erityisesti tämä ryhmä tarvitsee apua, myötätuntoa ja rohkaisua. {SLS 150.2}

Jos kaupunkeihin ahtautuneet köyhät löytäisivät itselleen kodin maalta, he voisivat paitsi elättää itsensä myös osallistua heille nyt tuntemattomasta terveydestä ja onnesta. Kova työ, yksinkertainen ruoka, tarkka säästäväisyys, vieläpä vastoinkäymiset ja puutekin olisivat heidän osanaan. Mutta miten suuren siunauksen he saisivatkaan vaihtaessaan kaupungin viettelykset, sekasorron ja rikollisuuden, kurjuuden ja lian maaseudun hiljaisuuteen, rauhaan ja puhtauteen! {SLS 150.3}

Monilla kaupungin asukkailla ei koskaan ole tilaisuutta kävellä vihreällä nurmella. Vuodesta toiseen he ovat katselleet likaisia pihoja ja kapeita kujia, tiilimuureja ja katukiveystä, pölyn ja savun peittämää taivasta. Jos tällaiset ihmiset vietäisiin jollekin maanviljelyseudulle, keskelle vihreitä peltoja, metsiä, kukkuloita ja puroja, maaseudun puhtaaseen ilmaan, he varmaan luulisivat tulleensa taivaaseen. {SLS 151.1}

Erossa ja riippumattomina ihmisistä ja maailman turmiollisista periaatteista, tavoista ja huvituksista he pääsisivät lähemmäksi luonnon sydäntä. Jumalan läsnäolo tuntuisi heistä todellisemmalta. Monet oppisivat luottamaan häneen. Luonnossa he kuulisivat hänen äänensä kertovan heille hänen rauhastaan ja rakkaudestaan, ja parantava, elähdyttävä voima pääsisi vaikuttamaan heidän mieleensä, sieluunsa ja ruumiiseensa. {SLS 151.2}

Monet tarvitsevat apua, rohkaisua ja opetusta, ennen kuin heistä voi tulla uutteria ja omavaraisia. On lukemattomia köyhiä perheitä, joiden hyväksi ei voida tehdä parempaa lähetystyötä kuin auttaa heitä asettumaan maalle ja opettaa hankkimaan elantonsa maasta. Tällaisen avun ja opetuksen tarve ei rajoitu ainoastaan kaupunkeihin. Maaseudullakin, missä on kaikki mahdollisuudet parempaan elämään, asuu paljon köyhiä suuressa puutteessa. Kokonaiset yhdyskunnat ovat vailla ammattija terveyskasvatusta. Perheitä asuu niukasti kalustetuissa hökkeleissä, heillä on vähän vaatteita eikä lainkaan työkaluja ja kirjoja, ja heiltä puuttuvat kokonaan sekä sivistyksen suomat mukavuudet että mahdollisuudet niiden hankkimiseen. Raaistuneet mielet, heikot ja epämuodostuneet ruumiit kertovat huonojen perintötekijöiden ja väärien tapojen vaikutuksesta. Näiden ihmisten opettaminen on aloitettava alkeista. He ovat viettäneet velttoa, laiskaa ja turmeltunutta elämää; heille on opetettava paremmat elintavat. {SLS 151.3}

Miten heidät saadaan ymmärtämään muutoksen välttämättömyys? Miten heidät saadaan omaksumaan korkeampia ihanteita? Miten heitä voidaan auttaa nousemaan? Mitä voidaan tehdä alueilla, joissa köyhyyttä vastaan on taisteltava joka askeleella? Epäilemättä työ on vaikeata. Tarvittavaa uudistusta ei milloinkaan saada aikaan, jos nämä ihmiset eivät saa apua ulkopuoliselta voimalta. Jumalan tarkoitus on, että myötätunnon ja avuliaisuuden siteet

liittäisivät rikkaat ja köyhät läheisesti toisiinsa. Varakkaiden, lahjakkaiden ja kyvykkäiden on käytettävä lahjojaan siunaukseksi lähimmäisilleen. {SLS 152.1}

Kristityt maanviljelijät voivat tehdä todellista lähetystyötä auttamalla köyhiä löytämään kodin maaseudulta ja opettamalla heitä viljelemään maata ja tekemään sen tuottavaksi. Opettakaa heitä käyttämään maanviljelykalustoa, viljelemään eri viljalajeja sekä istuttamaan ja hoitamaan hedelmäpuita. {SLS 152.2}

Monet maanviljelijät eivät laiminlyöntiensä vuoksi saa riittävää satoa. Hedelmäpuista ei huolehdita kunnolla, sato korjataan väärään aikaan ja maanmuokkaus on huolimatonta. Huonosta menestyksestään he syyttävät hedelmätöntä maaperää. Usein lausutaan väärä todistus kun tuomitaan maaperä, joka tuottaisi runsaan sadon, jos sitä viljeltäisiin kunnolla. Rajoittunut ajattelu ja heikko suunnittelu, riittämättömät ponnistukset ja riittämätön paneutuminen parempien työmenetelmien tutkimiseen puhuvat selvästi uudistuksen välttämättömyyden puolesta. {SLS 152.3}

Oikeat menetelmät tulee opettaa kaikille halukkaille. Jos joku ei halua kuulla sinun kertovan uudenaikaisista aatteista, käytä sanatonta opetusta. Viljele omaa maatasi. Lausu naapurillesi sana silloin kun voit, ja anna sadon puhua kaunopuheista kieltään oikeiden menetelmien puolesta. Näytä, mitä maasta voidaan saada, kun sitä viljellään oikein. {SLS 152.4}

Huomiota olisi kiinnitettävä erilaisten teollisuusyritysten perustamiseen, niin että köyhät perheet saisivat työtä. Puuseppien, seppien ja jokaisen, joka osaa jonkin hyödyllisen ammatin, tulisi tuntea velvollisuudekseen opettaa ja auttaa oppimattomia ja työttömiä. {SLS 152.5}

Köyhien hyväksi tehtävässä työssä on runsaasti tilaa niin naisille kuin miehillekin. Taitavia keittäjiä, taloudenhoitajia, ompelijoita ja sairaanhoitajia — kaikkia tarvitaan. Köyhien kotien jäsenet on opetettava laittamaan ruokaa, ompelemaan ja korjaamaan omat vaatteensa, hoitamaan sairaita ja pitämään kunnolla huolta kodistaan. Pojille ja tytöille on annettava perusteellinen koulutus johonkin hyödylliseen ammattiin tai toimeen. {SLS 153.1}

Esimerkiksi muille

Tarvitaan lähetystyötä tekeviä perheitä, jotka asettuisivat asumaan syrjäisille seuduille. Maanviljelijöiden, liikemiesten, rakentajien ja muiden ammattimiesten tulisi mennä laiminlyödyille kentille kehittämään maanviljelyä, perustamaan teollisuutta, rakentamaan vaatimattomia koteja itselleen ja auttamaan naapureitaan. {SLS 153.2}

Jumala on tehnyt syrjäiset ja karut seudut viehättäviksi asettamalla kolkon maiseman keskelle kauniita yksityiskohtia. Meitä kutsutaan samaan työhön. Erämaaseudutkin, joiden

maisemat vaikuttavat luotaantyöntäviltä, voivat muuttua Jumalan puutarhan kaltaisiksi. {SLS 153.3}

”Sinä päivänä kuurot kuulevat kirjan sanat,

ja sokeain silmät näkevät vapaina synkeästä pimeydestä.

Nöyrät saavat yhä uutta iloa Herrassa,

ja ihmisistä köyhimmätkin riemuitsevat Israelin Pyhästä.”

Jes. 29: 18, 19 {SLS 153.4}

Usein voimme parhaiten auttaa köyhiä antamalla heille opetusta jossain käytännön työssä. Yleensä työhön kouluttamattomat eivät ole tottuneet ahkeruuteen, kestävyyteen, säästäväisyyteen ja itsekieltäymykseen. He eivät osaa hoitaa asioitaan. Usein huolellisuuden ja arvostelukyvyn puute saa aikaan sen, että he tuhlaavat varat, jotka huolellisesti ja taloudellisesti käytettyinä riittäisivät perheen kohtuullisen mukavaan ylläpitoon. ”Köyhän uudiskyntö antaa runsaan ruuan; mutta moni tuhoutuu, joka ei oikeudessa pysy.” Sanani. 13: 23. {SLS 153.5}

Me voimme antaa köyhille ja siten vahingoittaa heitä, koska opetamme heidät riippuvaisiksi muista. Tällainen antaminen lisää itsekkyyttä ja avuttomuutta. Usein se johtaa laiskuuteen, tuhlailuun ja juopotteluun. Yhdelläkään ihmisellä, joka pystyy itse ansaitsemaan elantonsa, ei ole oikeutta elää toisten kustannuksella. Sananlaskussa ”Maailma on minulle elatuksen velkaa” on vääryyden, petoksen ja ryöstön maku. Maailma ei ole elatusta velkaa kenellekään, joka pystyy työllään elättämään itsensä. {SLS 154.1}

Todellinen lähimmäisenrakkaus auttaa ihmisiä auttamaan itseään. Jos joku tulee ovellemme ja pyytää ruokaa, emme saa lähettää häntä pois nälkäisenä; hänen köyhyytensä voi johtua onnettomuudesta. Mutta aito hyväntekeväisyys merkitsee enemmän kuin vain lahjoja. Se merkitsee vilpitöntä kiinnostusta toisten hyvinvoinnista. Meidän tulisi pyrkiä ymmärtämään köyhien ja ahdingossa olevien tarpeita ja antamaan heille sitä apua, joka hyödyttää heitä eniten. Huomion osoittaminen, ajan uhraaminen ja henkilökohtainen työ tulevat paljon kalliimmiksi kuin pelkät rahalahjoitukset. Mutta se onkin todellista lähimmäisenrakkautta. {SLS 154.2}

Ne, jotka opetetaan ansaitsemaan sen, minkä saavat, oppivat myös parhaiten käyttämään ansionsa. Ja oppiessaan omavaraisiksi he eivät ainoastaan tule omillaan toimeen vaan pystyvät myös auttamaan muita. Opeta elämän velvollisuuksien merkitys niille, jotka tuhlaavat mahdollisuuksiaan. Osoita heille, ettei Raamatun uskonto milloinkaan tee ihmisistä laiskureita. Kristus kannusti aina toimeliaisuuteen. ”Miksi te seisotte täällä kaiken päivää joutilaina?” hän sanoi laiskoille. ”Niin kauan kuin päivä on, tulee meidän tehdä

hänen tekojansa — — ; tulee yö, jolloin ei kukaan voi työtä tehdä.” Matt. 20: 6; Joh. 9: 4. {SLS 154.3}

Kaikkien etuoikeus on osoittaa maailmalle kotielämällään, tavoillaan, tottumuksillaan ja järjestyksellään, miten evankeliumi vaikuttaa niihin, jotka ovat sille kuuliaisia. Kristus tuli maailmaan antaakseen meille esimerkin siitä, mitä meistä voi tulla. Hän odottaa seuraajiensa olevan tunnollisuuden esikuvia kaikilla elämänaloilla. Hän haluaa jumalallisen kosketuksen näkyvän ulkonaisissa asioissa. {SLS 155.1}

Kotimme ja ympäristömme tulisi tarjota havainto-opetusta tiellä parannukseen, niin että ahkeruus, siisteys, hyvä maku ja hienostuneisuus syrjäyttäisivät laiskuuden, epäsiisteyden, karkeuden ja epäjärjestyksen. Elämämme ja esimerkkimme avulla voimme auttaa muita huomaamaan, mikä heidän luonteessaan tai ympäristössään on vastenmielistä. Osoittamalla kristillistä kohteliaisuutta voimme rohkaista heitä parannukseen. Kun olemme kiinnostuneita heistä, saamme tilaisuuden opettaa heitä käyttämään voimiaan parhaalla tavalla. {SLS 155.2}

Toivoa ja rohkeutta

Emme voi tehdä mitään ilman rohkeutta ja kestävyyttä. Puhu toivon ja rohkaisun sanoja köyhille ja masentuneille. Osoita tarvittaessa kiinnostuksesi auttamalla heitä käytännön asioissa silloin, kun he joutuvat ahtaalle. Paremmassa asemassa olevien tulisi muistaa, että he itsekin yhä erehtyvät monissa asioissa ja että heistäkin tuntuu tuskalliselta, kun joku muistuttaa heitä heidän virheistään ja kertoo, minkälaisia heidän tulisi olla. Muista siksi, että ystävällisyys saa aikaan enemmän kuin arvostelu. Yrittäessäsi auttaa muita osoita, että toivot heidän saavuttavan korkeimman tason ja että olet valmis antamaan heille apua. Jos he epäonnistuvat joissakin asioissa, älä ole kärkäs tuomitsemaan heitä. {SLS 155.3}

Yksinkertaisuus, itsekieltämys ja taloudellisuus, joita köyhien välttämättä olisi opittava, tuntuvat heistä usein vaikeilta ja vastenmielisiltä. Maailman esimerkki ja henki kiihottaa ja ruokkii jatkuvasti ylpeyttä, komeilunhalua, nautinnonhalua, tuhlaavaisuutta ja laiskuutta. Nämä huonot ominaisuudet johtavat tuhannet köyhyyteen ja estävät heitä nousemasta alennustilastaan ja kurjuudestaan. Kristittyjen tulee rohkaista köyhiä vastustamaan näitä vaikutuksia. {SLS 155.4}

Jeesus tuli tähän maailmaan nöyryydessä. Hän oli alhaista syntyperää. Taivaan majesteetti, kunnian kuningas, koko enkelien sotajoukon komentaja nöyrtyi ottamaan ihmishahmon ja valitsi sitten köyhän ja vaatimattoman elämän. Hänellä oli samat lähtökohdat kuin kaikilla köyhillä. Raadanta, vastoinkäymiset ja puute olivat osa hänen päivittäistä elämäänsä. ”Ketuilla on luolat”, hän sanoi, ”ja taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin hän päänsä kallistaisi.” Luuk. 9: 58. {SLS 156.1}

Jeesus ei tavoitellut ihmisten ihailua eikä suosionosoituksia. Hän ei komentanut armeijaa. Hän ei hallinnut maallista valtakuntaa. Hän ei kosiskellut tämän maailman rikkaiden ja kunnioitettujen suosiota. Hän ei vaatinut paikkaa kansakunnan johtajien keskuudessa. Hän liikkui alhaisten parissa. Hän ei pannut painoa yhteiskunnan keinotekoisille rajoituksille. Syntymän, varallisuuden, lahjakkuuden, oppineisuuden ja korkean aseman tuomaan arvonantoon hän ei kiinnittänyt huomiota. {SLS 156.2}

Hän oli taivaan ruhtinas, mutta hän ei valinnut opetuslapsiaan oppineiden lakimiesten, hallitusmiesten, kirjanoppineiden tai fariseusten parista. Nämä hän sivuutti, koska he ylpeilivät oppineisuudestaan ja asemastaan sekä pitivät kiinni perinnäistavoistaan ja taikauskoisista käsityksistään. Hän, joka pystyi lukemaan jokaisen sydämen ajatukset, valitsi vaatimattomia kalastajia, jotka olivat halukkaita oppimaan. Hän söi publikaanien ja syntisten karissa sekä liikkui tavallisen kansan parissa, ei siksi, että olisi tullut rahvaanomaiseksi ja maailmalliseksi kuten he, vaan opettaakseen heille puheellaan ja esimerkillään oikeita periaatteita ja kohottaakseen heidät maailmallisuudestaan ja alennustilastaan. {SLS 156.3}

Jeesus yritti muuttaa ne väärät perusteet, joilla maailma arvosteli ihmisiä. Hän asettui köyhien pariin poistaakseen köyhyydestä sen häpeällisen leiman, jonka maailma oli siihen painanut. Ikuisiksi ajoiksi hän mitätöi siihen kohdistuvan pilkan julistamalla autuaiksi köyhät, Jumalan valtakunnan perilliset. Hän ohjaa meidät tielle, jota hän itse kulki, sanoen: ”Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä, ottakoon joka päivä ristinsä ja seuratkoon minua.” Luuk. 9: 23. {SLS 157.1}

Kristittyjen työntekijöiden on kohdattava ihmiset siellä, missä he ovat, ja kasvatettava heitä, ei ylpeyteen, vaan kehittämään luonnettaan. Opeta heille, miten Kristus työskenteli ja kielsi itsensä. Auta heitä oppimaan häneltä itsekieltämystä ja uhrautuvaisuutta. Opeta heitä varomaan itsekeskeistä mukautumista muotiin. Elämä on liian arvokas, liian täynnä arvokkaita, pyhiä velvollisuuksia, tuhlattavaksi itsekkäissä nautinnoissa. {SLS 157.2}

Parhainta elämässä

Miehet ja naiset eivät juurikaan ymmärrä elämän todellista tarkoitusta. Heitä kiehtoo koreus ja loisto. Kunnianhimoisesti he tavoittelevat maallista arvoasemaa. Sen vuoksi uhrataan elämän todelliset tavoitteet. Elämän parhaita asioita — yksinkertaisuutta, rehellisyyttä, totuudellisuutta, puhtautta, eheyttä — ei voi ostaa eikä myydä. Ne ovat ilmaisia niin oppimattomille kuin oppineille, niin vaatimattomille työmiehille kuin kunnioitetuille valtiomiehille. Jumala on antanut niin rikkaille kuin köyhillekin tilaisuuden kokea puhtaitten ajatusten ja epäitsekkäitten tekojen synnyttämää iloa ja myötätuntoisten sanojen ja ystävällisten tekojen tuomaa mielihyvää. Tällaista palvelusta suorittavista loistaa Kristuksen valo, joka kirkastaa monen tummien varjojen synkentämän elämän. {SLS 157.3}

Auttaessasi köyhiä ajallisissa asioissa pidä aina mielessäsi heidän hengelliset tarpeensa. Anna oman elämäsi todistaa Vapahtajan huolenpidosta. Anna luonteesi ilmaista se korkea taso, joka on kaikkien saavutettavissa. Opeta evankeliumia yksinkertaisen havainnollisesti. Anna kaikkien toimiesi olla esimerkkinä luonteen kehittämisestä. {SLS 157.4}

Arkisessa aherruksessa voivat heikoimmatkin, syrjäytetyimmätkin olla Jumalan työtovereita ja saada lohtua hänen läsnäolostaan ja ylläpitävästä armostaan. Heidän ei tule rasittaa itseään alituisilla huolilla ja tarpeettomilla murheilla. Heidän tulee päivittäin suorittaa uskollisesti ne tehtävät, jotka Jumala kaitselmuksessaan antaa, niin hän pitää heistä huolen. Hän sanoo: ”Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tiettäväksi, ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa.” Fil. 4: 6,7. {SLS 158.1}

Herra huolehtii kaikista luoduistaan. Hän rakastaa heitä kaikkia eikä tee heidän välillään mitään eroa, paitsi että säälii eniten niitä, jotka joutuvat kantamaan elämän raskaimpia taakkoja. Jumalan lapset joutuvat kohtaamaan koetuksia ja vaikeuksia. Mutta heidän tulisi iloisin mielin hyväksyä osansa muistaen, että kaiken minkä maailma heiltä kieltää, sen Jumala itse korvaa parhaimmassa lahjassaan. {SLS 158.2}

Juuri vaikeuksia kohdatessamme hän paljastaa voimansa ja viisautensa vastaamalla nöyrään rukoukseen. Luota häneen rukouksia kuulevana ja niihin vastaavana Jumalana. Hän ilmaisee itsensä sinulle Jumalana, jolla on apu jokaiseen kriisiisi. Hän, joka loi ihmisen ja lahjoitti tälle ihmeelliset ruumiilliset, henkiset ja hengelliset kyvyt, ei kieltäydy antamasta sitä, mitä hänen antamansa elämän ylläpitämiseen tarvitaan. Hän, joka on antanut meille sanansa — elämän puun lehdet — ei kiellä meiltä tietoa, miten hankkia ruokaa hänen puutteenalaisille lapsilleen. {SLS 158.3}

Miten hän, joka pitää kiinni aurasta ja ajaa härkiä, voi hankkia viisautta? Hakemalla sitä kuin hopeaa ja etsimällä sitä kuin aarretta. ”Hänen Jumalansa on neuvonut hänelle oikean tavan ja opettaa häntä.” Jes. 28:26. ”Tämäkin on tullut Herralta Sebaotilta; hänen neuvonsa on ihmeellinen ja ymmärryksensä ylen suuri.” Jae 29. {SLS 158.4}

Hän, joka opetti Aadamia ja Eevaa hoitamaan puutarhaa Eedenissä, haluaa neuvoa ihmisiä myös nykyaikana. Viisautta on varattu sille, joka kyntää auralla ja kylvää siemenen. Jumala avaa etenemismahdollisuuksia niille, jotka luottavat häneen ja ovat kuuliaisia. Heidän on edettävä rohkeasti luottaen siihen, että hän huolehtii heidän tarpeistaan hyvyytensä rikkauden mukaisesti. {SLS 159.1}

Hän, joka ruokki väkijoukon viidellä leivällä ja kahdella pienellä kalalla, kykenee nykyäänkin antamaan meille työmme hedelmät. Hän, joka sanoi Galilean kalastajille: ”Heittäkää verkkonne apajalle” ja joka heidän totellessaan täytti verkot niin että ne

repeilivät, haluaa kansansa näkevän tässä osoituksen siitä, mitä hän tulee tekemään heidän hyväkseen nykyaikana. Sama Jumala, joka erämaassa antoi Israelin lapsille mannaa taivaasta, elää ja hallitsee yhä. Hän tulee opastamaan kansaansa sekä antamaan taitoa ja ymmärrystä työssä, jota heidät on kutsuttu tekemään. Hän tulee antamaan viisautta niille, jotka pyrkivät suorittamaan velvollisuutensa huolellisesti ja järkevästi. Hänellä, joka omistaa maailman, on paljon keinoja käytettävissään, ja hän tulee siunaamaan jokaista, joka pyrkii siunaamaan muita. {SLS 159.2}

Meidän on katsottava luottavasti taivaaseen. Emme saa antaa näennäisen epäonnistumisen tai viivytyksen masentaa itseämme. Meidän on työskenneltävä iloisesti, toiveikkaasti ja kiitollisesti uskoen, että maan helmassa odottavat runsaat aarteet uskollista työntekijää. Nämä aarteet ovat kallisarvoisempia kuin kulta tai hopea. Vuoret ja kukkulat horjuvat, maa vanhenee kuin vaate, mutta sen Jumalan siunaus, joka kattaa kansalleen pöydän erämaahan, ei koskaan lakkaa. {SLS 159.3}

Luku 13—Puutteenalaiset

Kun olemme tehneet kaikkemme auttaaksemme köyhiä auttamaan itseään, jäljelle jäävät vielä lesket ja orvot, vanhukset, avuttomat ja sairaat, jotka vaativat myötätuntoamme ja apuamme. Heitä ei saa milloinkaan lyödä laimin. Jumala itse on jättänyt heidät kaikkien niiden armon, rakkauden ja hellän huolenpidon varaan, joista hän on tehnyt taloudenhoitajiaan. {SLS 160.1}

Uskonystävät

”Sentähden, kun meillä vielä aikaa on, tehkäämme hyvää kaikille, mutta varsinkin uskonveljille.” Gal. 6: 10. {SLS 160.2}

Kristus on erityisellä tavalla antanut seurakuntansa velvollisuudeksi huolehtia puutteenalaisista jäsenistään. Hänen sallimuksestaan jokaisen seurakunnan piirissä on hänen köyhiään. He tulevat aina olemaan keskuudessamme, ja Jeesus velvoittaa seurakunnan jäseniä huolehtimaan heistä henkilökohtaisesti. {SLS 160.3}

Kuten oikean perheen jäsenet huolehtivat toisistaan auttaen sairasta, tukien heikkoa, opettaen tietämätöntä ja kasvattaen kokematonta, niin ”uskonveljienkin” tulee huolehtia puutteenalaisista ja avuttomista jäsenistään. Heitä ei missään tapauksessa saa sivuuttaa. {SLS 160.4}

Lesket ja orvot

Lesket ja orvot ovat Herran erityisen huolenpidon kohde. {SLS 160.5}

”Hän on orpojen isä ja leskien puolustaja,

Jumala pyhässä asunnossansa.”

Ps. 68: 6 {SLS 161.1}

”Sillä hän, joka sinut teki, on sinun aviomiehesi,

Herra Sebaot on hänen nimensä,

sinun lunastajasi on Israelin Pyhä,

hän joka kaiken maan Jumalaksi kutsutaan.”

Jes. 54: 5 {SLS 161.2}

”Jätä orposi minun elätettävikseni,

ja sinun leskesi turvatkoot minuun.”

Jer. 49:11 {SLS 161.3}

Moni isä, jonka kuolema on erottanut rakkaistaan, on luottanut Jumalan lupaukseen pitää näistä huolen. Herra huolehtii leskistä ja orvoista, ei ihmeen kautta lähettämällä mannaa taivaasta, ei lähettämällä korppeja tuomaan ruokaa, vaan suorittamalla ihmeen ihmisten sydämessä, poistamalla itsekkyyden ja avaamalla Kristuksen kaltaisen rakkauden lähteen. Murheelliset ja turvattomat hän uskoo seuraajiensa kallisarvoisiksi suojateiksi. Nämä tarvitsevat myötätuntoamme eniten. {SLS 161.4}

Elämän mukavuuksilla varustettuihin koteihin, runsaan sadon täyttämän laareihin ja viljaaittoihin, kutomatuotteita pursuaviin varastoihin sekä kultaa ja hopeaa täynnä oleviin holveihin Jumala on tallettanut varat näiden puutteenalaisten ylläpitämiseksi. Hän vetoaa meihin, jotta jakaisimme hänen runsaita antimiaan muille. {SLS 161.5}

Moni leskiäiti orpoine lapsineen ponnistelee urhoollisesti kantaakseen kaksinkertaisen taakkansa, raataen usein yli voimiensa pitääkseen pienokaisensa luonaan ja tyydyttääkseen heidän tarpeensa. Hänellä ei juurikaan ole aikaa kasvattaa ja opettaa heitä eikä mahdollisuutta hankkia heille virikkeitä, jotka rikastuttaisivat heidän elämäänsä. Hän tarvitsee rohkaisua, myötätuntoa ja aineellista apua. {SLS 161.6}

Jumala pyytää meitä mahdollisuuksiemme mukaan korvaamaan näille lapsille isän huolenpidon. Sen sijaan että pysyttelisit välimatkan päässä ja valittaisit heidän vioistaan ja ikävyyksistä, joita he mahdollisesti saavat aikaan, auta heitä kaikin mahdollisin keinoin. Pyri tukemaan huolten uuvuttamaa äitiä. Kevennä hänen taakkaansa. {SLS 161.7}

Sitten on niiden lasten suuri joukko, joilta on kokonaan riistetty vanhempien ohjaus ja kristillisen kodin hillitsevä vaikutus. Avatkoot kristityt sydämensä ja kotinsa näille avuttomille olennoille. Työtä, jonka Jumala on uskonut heidän henkilökohtaiseksi velvollisuudekseen, ei tule jättää jonkin hyväntekeväisyysjärjestön vastuulle tai maailman sattumanvaraisen armeliaisuuden varaan. Jos lapsilla ei ole sukulaisia, jotka pystyvät huolehtimaan heistä, seurakunnan jäsenten tulee tarjota heille koti. Hän, joka meidät loi, on määrännyt meidät elämään perheittäin, ja lapsen luonto kehittyy parhaiten kristillisen kodin rakastavassa ilmapiirissä. {SLS 162.1}

Monet, joilla ei ole omia lapsia, voisivat tehdä hyvää työtä huolehtimalla muiden lapsista. Sen sijaan että kohdistaisivat huomionsa lemmikkieläimiin ja tuhlaisivat rakkauttaan mykkiin luontokappaleisiin, heidän tulisi huolehtia pienistä lapsista, joiden luonnetta he voivat muovata jumalallisen esikuvan mukaiseksi. Kohdista rakkautesi ihmisperheen kodittomiin jäseniin. Katso, miten monta näistä lapsista pystyt kasvattamaan Herran kurissa ja nuhteessa. Moni hyötyisi siten itsekin suuresti. {SLS 162.2}

Vanhukset

Myös vanhukset tarvitsevat perheen hyödyllistä vaikutusta. Oman kodin menetyksestä koituva haitta voidaan parhaiten korvata heille Kristukseen uskovien veljien ja sisarten

kodissa. Jos heitä rohkaistaan osallistumaan perheen tavoitteista ja toimista, se auttaa heitä tuntemaan itsensä hyödyllisiksi. Osoita heille, että heidän apuaan arvostetaan, että he voivat yhä toimia muiden auttamiseksi. Niin he saavat iloa sydämeensä ja mielekkyyttä elämäänsä. {SLS 162.3}

Mikäli suinkin mahdollista, antakaamme vanhusten, joiden harmaat hapset ja horjuva käynti osoittavat heidän jo olevan haudan partaalla, jäädä ystäviensä ja läheistensä pariin. Antakaamme heidän palvella Jumalaa yhdessä tuntemiensa ja rakastamiensa henkilöiden kanssa. Huolehtikaamme heistä rakastavin, hellin käsin. {SLS 163.1}

Jokaisen perheen jäsenten tulisi pitää etuoikeutenaan huolehtia omista sukulaisistaan, milloin se suinkin on mahdollista. Jos se on mahdotonta, tehtävä kuuluu seurakunnalle, ja sitä on pidettävä sekä etuoikeutena että velvollisuutena. Kaikki ne, joissa on Kristuksen Henki, suhtautuvat lempeästi heikkoihin vanhuksiin. {SLS 163.2}

Tällaisen avuttoman ihmisen läsnäolo kodissamme tarjoaa kallisarvoisen tilaisuuden ottaa osaa Kristuksen rakkaudentyöhön ja kehittää hänen kaltaistaan luonnetta. Vanhojen ja nuorten yhdessäolo on siunauksellista. Nuoret voivat tuoda auringonpaistetta vanhusten sydämeen ja elämään. Ne, joiden ote elämästä on irtoamassa, tarvitsevat nuorten toiveikkuuden ja eloisuuden tuomaa piristystä. Ja nuoret voivat saada apua vanhusten viisaudesta ja kokemuksesta. Ennen kaikkea heidän on opittava palvelemaan epäitsekkäästi. Myötätuntoa, kärsivällisyyttä ja uhrautuvaa rakkautta vaativan ihmisen läsnäolo olisi korvaamaton siunaus monelle perheelle. Se sulostuttaisi ja jalostaisi kotielämää sekä kehittäisi vanhoissa ja nuorissa Kristuksen kaltaisia hyveitä, jotka antaisivat heille jumalallista kauneutta ja rikastuttaisivat heitä taivaan katoamattomilla aarteilla. {SLS 163.3}

Luonteen koetukseksi

”Köyhät teillä on aina keskuudessanne”, Kristus sanoi, ”ja milloin tahdotte, voitte heille tehdä hyvää.” ”Puhdas ja tahraton jumalanpalvelus Jumalan ja Isän silmissä on käydä katsomassa orpoja ja leskiä heidän ahdistuksessaan ja varjella itsensä niin, ettei maailma saastuta.” Mark. 14: 7; Jaak. 1:27. {SLS 163.4}

Kristus koettelee niitä, jotka tunnustautuvat hänen seuraajikseen asettamalla heidän keskuuteensa avuttomia ja köyhiä, jotka ovat riippuvaisia heidän huolenpidostaan. Rakastamalla ja palvelemalla hänen köyhiä lapsiaan todistamme, että rakkautemme häntä kohtaan on aitoa. Lyömällä heidät laimin osoitamme olevamme vääriä opetuslapsia, jotka eivät tunne Kristusta ja hänen rakkauttaan. Vaikka tekisimme kaiken voitavamme tarjotaksemme orpolapsille kodin perheissä, jäljelle jäisi vielä paljon avun tarvitsijoita. Moni heistä on perinyt huonon luonteen. He ovat lahjattomia, epämiellyttäviä ja turmeltuneita, mutta heidät on ostettu Kristuksen verellä, ja hänen silmissään he ovat aivan yhtä arvokkaita

kuin meidän omat lapsemme. Mikäli heille ei ojenneta auttavaa kättä, he varttuvat tietämättömyydessä ja ajautuvat paheisiin ja rikoksiin. Orpokodeissa moni näistä lapsista voitaisiin pelastaa. {SLS 164.1}

Jotta tällaiset laitokset toimisivat tehokkaasti, niiden tulisi mahdollisimman paljon muistuttaa kristittyä kotia. Suurten laitosten sijaan, joihin mahtuu paljon lapsia, olisi eri paikkakunnille perustettava pieniä orpokoteja. Asutuskeskusten ja suurten kaupunkien asemesta niiden tulisi sijaita maaseudulla, jossa maata voidaan varata viljelyyn. Siellä lapset pääsevät läheiseen kosketukseen luonnon kanssa ja voivat oppia tekemään hyödyllistä työtä. {SLS 164.2}

Tällaisten orpokotien johdossa tulisi olla miehiä ja naisia, jotka ovat avarasydämisiä, sivistyneitä ja uhrautuvia, miehiä ja naisia, jotka ryhtyvät työhön rakkaudesta Kristukseen ja jotka kasvattavat lapset hänelle. Tällaisessa hoidossa monista kodittomista ja laiminlyödyistä lapsista voi tulla hyödyllisiä yhteiskunnan jäseniä, jotka ovat kunniaksi Kristukselle ja jotka vuorostaan voivat auttaa muita. {SLS 164.3}

Monet halveksivat säästäväisyyttä ja sekoittavat sen saituuteen ja kitsauteen. Mutta säästäväisyys on sopusoinnussa kaikkein avokätisimmän anteliaisuuden kanssa. Itse asiassa ilman säästäväisyyttä ei voi olla todellista anteliaisuutta. Meidän on säästettävä voidaksemme antaa. {SLS 164.4}

Kukaan ei voi harrastaa todellista hyväntekeväisyyttä ilman kieltäymystä. Vain elämällä yksinkertaista, itsemme kieltävää ja tiukan säästäväistä elämää voimme suorittaa työn, joka meille Kristuksen edustajina on uskottu. Ylpeys ja maailmallinen kunnianhimo on poistettava sydämestämme. Kaikissa toimissamme tulee ilmetä sama epäitsekkyyden periaate, joka näkyi Kristuksen elämässä. Kotimme seiniltä, tauluista ja huonekaluista meidän on luettava: ”Vie kurjat kulkijat huoneeseesi.” Vaatekaappimme ovella tulee näkyä kuin Jumalan sormen kirjoittamana: ”Vaateta alastomat.” Ruokailuhuoneemme runsaasti katetulla pöydällä meidän on nähtävä sanat: ”Taita leipäsi isoavalle.” Jes. 58: 7. {SLS 165.1}

Voimme olla avuksi tuhansin eri tavoin. Usein valitamme niukkoja varojamme, mutta jos kristityt olisivat todella vakavissaan, he voisivat kasvattaa varallisuuttaan tuhatkertaiseksi. Itsekkyys ja nautinnonhalu estävät meitä olemasta hyödyksi. {SLS 165.2}

Miten paljon varoja käytetäänkään asioihin, jotka ovat pelkkiä epäjumalia ja jotka vaativat kokonaan ajatuksemme, aikamme ja voimamme, jotka tulisi käyttää jalommalla tavalla! Miten paljon rahaa tuhlataankaan kalliisiin taloihin ja huonekaluihin, itsekkäisiin nautintoihin, ylelliseen ja epäterveelliseen ruokaan, vahingollisiin nautintoihin! Miten paljon haaskataankaan lahjoihin, jotka eivät hyödytä ketään! Kristityiksi tunnustautuvat käyttävät

nykyään paljon enemmän rahaa tarpeettomiin, suorastaan vanhingollisiin asioihin kuin sielujen pelastamiseen kiusaajan vallasta. {SLS 165.3}

Monet kristityiksi tunnustautuvat tuhlaavat vaatteisiin niin paljon, ettei heille jää mitään lahjoitettavaksi muiden tarpeisiin. He luulevat tarvitsevansa arvokkaita koruja ja kalliita vaatteita eivätkä välitä niiden tarpeista, joilla on hädin tuskin varaa edes yksinkertaisimpiin vaatteisiin. {SLS 165.4}

Sisareni, jos noudattaisitte Raamatussa annettuja ohjeita pukeutumisessanne, teille jäisi yltäkyllin lahjoitettavaa köyhemmille sisarillenne. Teillä ei olisi ainoastaan rahaa vaan myös aikaa. Usein tätä tarvitaan eniten. Voisitte auttaa monia ehdotuksillanne, tahdikkuudellanne ja taidoillanne. Näyttäkää heille, miten he voivat pukeutua yksinkertaisesti mutta tyylikkäästi. Moni nainen pysyy poissa Herran huoneesta, koska hänen kuluneet, huonosti istuvat vaatteensa poikkeavat niin silmiinpistävästi muiden asusta. Tämä vastakohtaisuus synnyttää monessa herkkätunteisessa sielussa syvää katkeruutta ja epäoikeudenmukaisuuden tunnetta. Siksi monet alkavat epäillä uskonnon todenperäisyyttä ja paaduttavat sydämensä evankeliumille. {SLS 165.5}

Kristus kehottaa meitä: ”Kootkaa tähteeksi jääneet palaset, ettei mitään joutuisi hukkaan.” Tuhansien menehtyessä päivittäin nälkään, verenvuodatukseen, tuleen ja kulkutauteihin on jokaisen lähimmäistään rakastavan huolehdittava siitä, ettei mitään tuhlata, ettei tarpeettomasti heitetä pois mitään, mistä voisi olla hyötyä jollekin ihmiselle. {SLS 166.1}

On väärin tuhlata aikaamme, väärin tuhlata ajatuksiamme. Menetämme jokaisen hetken, jonka käytämme oman edun tavoitteluun. Jos arvostaisimme ja käyttäisimme jokaisen hetken oikein, meillä olisi riittävästi aikaa kaikkeen, mitä meidän on tehtävä itsemme ja maailman hyväksi. Rahan, ajan, voimien ja mahdollisuuksien käytössä jokaisen kristityn tulisi pyytää Jumalan johdatusta. ”Mutta jos joltakin teistä puuttuu viisautta, anokoon sitä Jumalalta, joka antaa kaikille alttiisti ja soimaamatta, niin se hänelle annetaan.” Jaak. 1: 5. {SLS 166.2}

”Tehkää hyvää ja lainatkaa, toivomatta saavanne mitään takaisin; niin teidän palkkanne on oleva suuri, ja te tulette Korkeimman lapsiksi, sillä hän on hyvä kiittämättömille ja pahoille.” Luuk. 6: 35. {SLS 166.3}

”Joka köyhälle antaa, se ei puutteeseen joudu; mutta joka silmänsä häneltä sulkee, saa kirouksia paljon.” Sanani. 28:27. {SLS 166.4}

”Antakaa, niin teille annetaan. Hyvä mitta, sullottu, pudistettu ja kukkurainen, annetaan teidän helmaanne.” Luuk. 6:38. {SLS 166.5}

Luku 14—Työ Rikkaiden Hyväksi

Kornelius, roomalainen sadanpäämies, oli rikas ja jalosukuinen mies. Hän oli vastuullisessa ja ylhäisessä asemassa. Syntyperältään, koulutukseltaan ja kasvatukseltaan hän oli pakana, mutta jouduttuaan kosketuksiin juutalaisten kanssa hän oli oppinut tuntemaan oikean Jumalan, jota hän palveli osoittaen uskonsa vilpittömyyden kohtelemalla köyhiä myötätuntoisesti. Hän ”antoi paljon almuja kansalle ja rukoili alati Jumalaa”. Ap.t. 10: 2. {SLS 167.1}

Kornelius ei tuntenut evankeliumia sellaisena kuin se ilmeni Kristuksen elämässä ja kuolemassa, mutta Jumala lähetti hänelle sanoman suoraan taivaasta ja opasti toisella kertaa apostoli Pietarin opettamaan häntä. Kornelius ei kuulunut juutalaiseen seurakuntaan, ja rabbiinit olisivat pitäneet häntä pakanana ja saastaisena; mutta Jumala näki hänen sydämensä vilpittömyyden ja lähetti sanansaattajia valtaistuimeltaan auttamaan maan päällä olevaa palvelijaansa opettamaan evankeliumia tälle roomalaiselle upseerille. {SLS 167.2}

Samalla tavalla Jumala nykyäänkin etsii sieluja niin ylhäisten kuin alhaistenkin parista. On paljon Korneliuksen kaltaisia ihmisiä, jotka hän haluaa liittää seurakuntaansa. Heidän myötätuntonsa on Herran kansan puolella. Mutta siteet, jotka liittävät heidät tähän maailmaan, pitävät heidät lujasti otteessaan. Näiltä ihmisiltä vaaditaan moraalista rohkeutta ottaa paikkansa alhaisten joukossa. On ryhdyttävä erityisiin ponnistuksiin näiden sielujen auttamiseksi, jotka vastuunalaisen asemansa ja suhteittensa vuoksi ovat suuressa vaarassa. {SLS 167.3}

Puhutaan paljon velvollisuudestamme laiminlyötyjä köyhiä kohtaan, mutta eikö jonkin verran huomiota olisi syytä kiinnittää myös laminlyötyihin rikkaisiin? Monet pitävät tähän luokkaan kuuluvia ihmisiä toivottomina tapauksina eivätkä tee juuri mitään avatakseen niiden silmät, jotka maallisen kunnian kimalluksen sokaisemina ovat kadottaneet ikuisuuden laskelmistaan. Tuhannet rikkaat ovat joutuneet hautaan varoitusta saamatta. Mutta vaikka he saattavat vaikuttaa välinpitämättömiltä, monet rikkaista ovat sielussaan tyytymättömiä. ”Joka rakastaa rahaa, ei saa rahaa kylläkseen, eikä voittoa se, joka rakastaa tavaran paljoutta.” Joka sanoo hienolle kullalle: ”Sinä olet minun turvani”, se on ”kieltänyt korkeuden Jumalan.” ”Kukaan ei voi veljeänsä lunastaa eikä hänestä Jumalalle sovitusta maksaa. Sillä hänen sielunsa lunastus on ylen kallis ja jää iäti suorittamatta.” Saarn. 5: 9; Job 31: 24, 28; Ps. 49: 8, 9. {SLS 168.1}

Rikkaus ja maallinen kunnia eivät voi tyydyttää sielua. Monet rikkaista kaipaavat jumalallista lohtua, hengellistä toivoa. Monet kaipaavat jotakin, mikä katkaisisi heidän tarkoituksettoman elämänsä yksitoikkoisuuden. Julkisen elämän henkilöistä moni tuntee tarvitsevansa jotakin, mitä hänellä ei ole. Harvat heistä käyvät kirkossa, sillä he eivät tunne saavansa sieltä mitään. Heidän kuulemansa opetus ei kosketa sydäntä. Eikö meidän tulisi vedota heihin henkilökohtaisesti? {SLS 168.2}

Köyhyyden ja synnin uhrien joukossa on niitä, jotka kerran omistivat huomattavia rikkauksia. Maailman turmelus, väkijuomien käyttö ja intohimojen tyydyttäminen on saanut valtaansa erilaisissa ammateissa ja yhteiskunnallisissa asemissa olevia ihmisiä, jotka ovat langenneet kiusaukseen. Nämä langenneet vaativat osakseen sääliä ja apua, mutta eikö olisi syytä kiinnittää huomiota myös niihin, jotka eivät vielä ole vajonneet yhtä syvälle mutta ovat lähteneet samalle tielle? {SLS 168.3}

Tuhannet tärkeässä ja arvostetussa asemassa olevat henkilöt noudattavat tapoja, jotka merkitsevät tuhoa sekä sielulle että ruumiille. Evankeliumin palvelijat, valtiomiehet, kirjailijat, rikkaat ja lahjakkaat ihmiset sekä taitavat ja kyvykkäät liikemiehet ovat suunnattomassa vaarassa, koska he eivät näe, miten välttämätöntä on hillitä itsensä kaikissa asioissa. Heidän huomionsa on suunnattava raittiusperiaatteisiin, ei kapeakatseisesti tai mielivaltaisesti, vaan Jumalan ihmiskuntaa varten laatiman suuren suunnitelman valossa. Jos todellisen raittiuden periaatteet esitettäisiin heille tällä tavalla, monet ylempiin luokkiin kuuluvista tunnustaisivat niiden arvon ja hyväksyisivät ne innokkaasti. {SLS 169.1}

Meidän tulisi osoittaa näille henkilöille, miten vahingolliset nautinnot vähentävät ruumiillisia, henkisiä ja moraalisia voimia. Auta heitä ymmärtämään vastuunsa Jumalan lahjojen taloudenhoitajina. Näytä heille, mitä hyvää he voisivat tehdä rahalla, jonka he nyt käyttävät asioihin, jotka vain vahingoittavat heitä. Kehota heitä tekemään ehdoton raittiuslupaus ja antamaan köyhien sairaiden hoitoon tai lasten ja nuorten kasvattamiseen ne rahat, jotka muuten kuluisivat väkijuomiin, tupakkaan tai muihin vastaaviin nautintoihin. Harva kieltäytyisi kuuntelemasta tällaista vetoomusta. {SLS 169.2}

On toinenkin vaara, jolle rikkaat ovat erityisen alttiita, ja myös tässä tarjoutuu työkenttä lähetyslääkärille. Maailmassa on paljon menestyviä ihmisiä, jotka eivät milloinkaan lankea tavanomaisiin paheisiin mutta jotka rakkaus rahaan johtaa tuhoon. Vaikeinta ei ole kantaa tyhjää maljaa vaan sellainen, joka on reunojaan myöten täynnä. Se vaatii huolellisinta tasapainoilua. Koettelemukset ja vastoinkäymiset tuottavat pettymyksiä ja surua, mutta hengelliselle elämälle vaarallisinta on menestys. {SLS 169.3}

Vastoinkäymisistä kärsiviä kuvaa Mooseksen erämaassa näkemä pensas, joka paloi mutta ei kulunut. Herran enkeli oli pensaan keskellä. Samalla tavalla näkymättömän Jumalan läsnäolon kirkkaus lohduttaa ja tukee meitä puutteessamme ja ahdistuksessamme. Usein kehotetaan rukoilemaan sairaudesta tai vastoinkäymisistä kärsivien puolesta, mutta eniten rukouksiamme tarvitsevat ihmiset, joille on uskottu varallisuutta ja vaikutusvaltaa. {SLS 169.4}

Nöyryytyksen laaksossa, jossa ihmiset tuntevat hätänsä ja ovat riippuvaisia Jumalan johdatuksesta, on suhteellisen turvallista. Mutta huipulla olevia ihmisiä, joiden oletetaan asemansa vuoksi olevan erityisen viisaita, uhkaa suurin vaara. Jos tällaiset henkilöt eivät turvaa Jumalaan, he varmasti kompastuvat. {SLS 170.1}

Raamattu ei tuomitse ihmistä rikkauksien vuoksi, jos ne on hankittu rehellisin keinoin. Ei raha, vaan rakkaus rahaan on kaiken pahan juuri. Jumala itse antaa ihmisille kyvyn hankkia rikkautta, ja sellaisen ihmisen käsissä, joka toimii Jumalan taloudenhoitajana ja käyttää varojaan epäitsekkäästi, rikkaus on siunaus sekä omistajalleen että maailmalle. Mutta monet maallisiin aarteisiin kiintyneet muuttuvat välinpitämättömiksi Jumalan vaatimuksia ja lähimmäistensä tarpeita kohtaan. He pitävät rikkautta keinona saada kunniaa itselleen. He hankkivat lisää taloja ja maita sekä täyttävät kotinsa ylellisyysesineillä, vaikka heidän ympärillään on kurjuudessa ja rikoksissa eläviä ja sairaita ja kuolevia ihmisiä. Ne, jotka näin elävät vain itselleen, eivät kehitä itsessään Jumalan vaan paholaisen ominaisuuksia. {SLS 170.2}

Nämä ihmiset tarvitsevat evankeliumia. Heidän katseensa on käännettävä aineellisten asioiden turhuudesta pysyvien rikkauksien kauneuteen. Heidän on opittava tuntemaan antamisen ilo ja Jumalan työtoverina olemisen siunauksellisuus. {SLS 170.3}

Herra kehottaa meitä: ”Kehoita niitä, jotka nykyisessä maailmanajassa ovat rikkaita, etteivät ylpeilisi eivätkä panisi toivoansa epävarmaan rikkauteen. vaan Jumalaan, joka runsaasti antaa meille kaikkea nautittavaksemme, kehoita heitä, että tekevät hyvää, hyvissä töissä rikastuvat, ovat anteliaita ja omastansa jakelevat, kooten itsellensä aarteen, hyvän perustuksen tulevaisuuden varalle, että saisivat todellisen elämän.” 1 Tim. 6: 17-19. {SLS 170.4}

Varakkaat, maailmanmieliset, maailmaa palvovat sielut eivät tule Kristuksen luo satunnaisen, tilapäisen kosketuksen kautta. Näitä henkilöitä on usein erittäin vaikea tavoittaa. Lähetyshengen täyttämien miesten ja naisten on väsymättä ja masentumatta työskenneltävä heidän hyväkseen. {SLS 171.1}

Joillekin sopii erityisen hyvin ylempien kansankerrosten parissa tehtävä työ. Heidän tulisi pyytää Jumalalta viisautta ymmärtääkseen, miten tällaiset ihmiset voidaan saavuttaa, miten solmia heidän kanssaan läheinen ystävyys ja sitten henkilökohtaisen työn ja elävän uskon avulla saada heidät ymmärtämään sielun tarpeet ja johtaa heidät tuntemaan totuus sellaisena kuin se ilmeni Jeesuksessa. {SLS 171.2}

Monet luulevat, että ylempien kansankerrosten saavuttamiseksi on omaksuttava sellaiset elämäntavat ja työmenetelmät, jotka vastaavat näiden vaateliasta makua. Ulkonaista loistoa, mahtavia taloja, kalliita vaatteita ja ajoneuvoja, mukautumista maailmallisiin tapoihin, muodikkaiden seurapiirien teennäistä hienostuneisuutta, klassista sivistystä ja sulavaa puhetaitoa pidetään välttämättöminä. Tämä on erehdys. Jumala ei käytä maailmallisia menettelytapoja saavuttaakseen ylemmät kansankerrokset. Nämä voidaan saavuttaa julistamalla Kristuksen evankeliumia johdonmukaisesti ja epäitsekkäästi. {SLS 171.3}

Apostoli Paavalin kokemus hänen kohdatessaan Ateenan filosofit tarjoaa meille opetuksen. Julistaessaan evankeliumia Areiopagilla Paavali vastasi logiikkaan logiikalla, tieteeseen tieteellä, filosofiaan filosofialla. Viisaimmatkin kuulijat hämmästyivät ja vaikenivat. Hänen sanojaan ei voitu kumota. Mutta työ kantoi vain vähän hedelmää. Harvat ottivat vastaan evankeliumin. Tämän jälkeen Paavali omaksui toisenlaisen työtavan. Hän vältti monimutkaisia todisteluja ja väittelyä teorioista ja kiinnitti miesten ja naisten huomion Kristukseen, syntisten Vapahtajaan. Kirjoittaessaan korinttolaisille työstään heidän luonaan hän sanoi: {SLS 171.4}

”Niinpä, kun minä tulin teidän tykönne, veljet, en tullut puheen tai viisauden loistolla teille Jumalan todistusta julistamaan. Sillä minä olin päättänyt olla teidän tykönänne tuntematta mitään muuta paitsi Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna. — minun puheeni ja saarnani ei ollut kiehtovia viisauden sanoja, vaan Hengen ja voiman osoittamista, ettei teidän uskonne perustuisi ihmisten viisauteen, vaan Jumalan voimaan.” 1 Kor. 2: 1-5. {SLS 171.5}

Ja kirjeessään roomalaisille hän sanoo: {SLS 172.1}

”Sillä minä en häpeä evankeliumia; sillä se on Jumalan voima, itsekullekin uskovalle pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle.” Room. 1: 16. {SLS 172.2}

Ylempien kansankerrosten parissa työskentelevien on käyttäydyttävä arvokkaasti ja muistettava, että enkelit ovat heidän seuralaisiaan. Heidän mielensä ja sydämensä aarreaitan tulee olla täynnä Raamatun sanaa: ”Kirjoitettu on.” Heidän tulee tallentaa muistiinsa Kristuksen kallisarvoiset sanat. Niitä on arvostettava paljon enemmän kuin kultaa tai hopeaa. {SLS 172.3}

Kristus on sanonut, että kamelin on helpompi mennä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan. Tämän luokan hyväksi tehtävässä työssä kohdataan paljon vastoinkäymisiä ja koetaan murheellisia asioita. Mutta Jumalalle kaikki on mahdollista. Hän voi ja tahtoo vaikuttaa inhimillisten välikappaleiden kautta niiden ihmisten mieleen, jotka ovat käyttäneet elämänsä rahan keräämiseen. {SLS 172.4}

Aidon kääntymyksen ihmeitä tulee tapahtumaan, sellaista, mitä nyt ei nähdä. Maan mahtavimmat miehet eivät ole ihmeitä tekevän Jumalan voiman tavoittamattomissa. Jos hänen työntekijänsä tekevät oman osansa rohkeasti ja uskollisesti, Jumala tulee käännyttämään vastuullisilla paikoilla olevia älykkäitä ja vaikutusvaltaisia henkilöitä. Pyhän Hengen voiman kautta monet saadaan hyväksymään jumalalliset periaatteet. {SLS 172.5}

Kun ihmisille tehdään selväksi, että Herra odottaa heidän hänen edustajinaan lievittävän ihmiskunnan kärsimyksiä, monet ovat valmiit vastaamaan kutsuun ja antamaan köyhille sekä varojaan että myötätuntoaan. Kun heidän mielensä näin suuntautuu pois itsekkäistä päämääristä, monet sielut jättäytyvät Kristukselle. He käyttävät mielellään vaikutusvaltaansa

ja varojaan hyväntekeväisyyteen ja työskentelevät yhdessä sen nöyrän lähetystyöntekijän kanssa, jota Jumala käytti välikappaleenaan heidän käännyttämisekseen. Käyttämällä oikein maallisia aarteitaan he kokoavat ”aarteita taivaaseen, missä ei koi eikä ruoste raiskaa ja missä varkaat eivät murtaudu sisään eivätkä varasta”. {SLS 172.6}

Jättäydyttyään Kristukselle monista tulee Jumalan aseita työhön oman yhteiskuntaluokkansa jäsenten hyväksi. He tuntevat, että evankeliumi on uskottu heille siksi, että he veisivät sen niille, joille tämä maailma on kaikki kaikessa. He pyhittävät aikansa ja varansa Jumalalle ja käyttävät kykyjään ja vaikutusvaltaansa sielujen voittamiseksi Kristukselle. {SLS 173.1}

Vasta ikuisuus tulee paljastamaan, mitä tällaisella työllä on saatu aikaan, miten monta epätoivoista, maailmallisuuteen ja levottomuuteen väsynyttä sielua on tuotu suuren Parantajan luo, joka haluaa täydellisesti pelastaa kaikki, jotka tulevat hänen luokseen. Kristus on ylösnoussut Vapahtaja, ja hänen siipiensä alla on parantuminen. {SLS 173.2}

Osa 4—Sairaanhoito

”He panevat kätensä sairasten päälle, ja nämä tulevat terveiksi.” {SLS 176.1}

Luku 15—Potilaan Huoneessa

Niiden, jotka hoitavat sairaita, tulisi ymmärtää, miten tärkeätä on noudattaa huolellisesti terveyden lakeja. Missään näiden lakien noudattaminen ei ole yhtä tärkeätä kuin sairaan huoneessa. Missään ei hoitajilta vaadita suurempaa tunnollisuutta pikkuasioissa. Vakavissa sairaustapauksissa pienikin laiminlyönti, vähäinenkin potilaan yksilöllisten tarpeiden tai vaarojen huomiotta jättäminen voi olla ratkaiseva. Pelon, kiihtymyksen tai ärtyisyyden ilmaiseminen, vieläpä myötätunnon puutekin voi kallistaa elämän ja kuoleman vaa’an ja viedä hautaan potilaan, joka muuten olisi voinut toipua. {SLS 177.1}

Sairaanhoitajan tehokkuus riippuu suuressa määrin hänen ruumiillisista voimistaan. Mitä terveempi hän on, sitä paremmin hän pystyy kestämään sairaanhoidon rasitukset ja sitä menestyksekkäämmin suoriutumaan tehtävistään. Sairaita hoitavien tulisi kiinnittää erityistä huomiota ruokavalioon, siisteyteen, puhtaaseen ilmaan ja liikuntaan. Potilaan perheen tulee noudattaa samanlaista huolellisuutta voidakseen kestää kotia kohdanneen ylimääräisen rasituksen ja kyetäkseen paremmin vastustamaan sairautta. {SLS 177.2}

Jos sairaus on niin vakava, että hoitajan apua tarvitaan yötä päivää, on työ jaettava vähintään kahden kyvykkään sairaanhoitajan kesken. Näin kumpikin saa tilaisuuden levätä ja liikkua ulkoilmassa. Erityisen tärkeätä tämä on silloin, kun sairaan huoneeseen ei saada riittävästi raitista ilmaa. Tietämättömyys raittiin ilman merkityksestä johtaa joskus siihen, että tuuletusta rajoitetaan. Tämä vaarantaa usein sekä potilaan että hoitajan hengen. {SLS 177.3}

Jos ryhdytään tarpeellisiin varokeinoihin, ei muiden tarvitse sairastua. Muuttakaa virheelliset elintavat, pitäkää sairaan huone puhtaana myrkyllisistä aineista siivoamalla ja tuulettamalla riittävän usein. Tällaisissa olosuhteissa sairaat paranevat helpommin, ja useimmiten sekä hoitajat että perheenjäsenet välttyvät sairastumasta. {SLS 178.1}

Auringonvalo, tuuletus ja lämpötila

Potilaan paranemista edistää suuri, valoisa ja miellyttävä huone, joka voidaan tuulettaa perusteellisesti. Potilaan huoneeksi valitaan kodin huoneista se, joka parhaiten täyttää nämä vaatimukset. Monissa taloissa ilmanvaihtoon ei ole kiinnitetty riittävästi huomiota, ja kunnollisen tuuletuksen järjestäminen voi olla vaikeata. Kaikki voitava on kuitenkin tehtävä, jotta potilaan huoneeseen virtaisi raitista ilmaa sekä yöllä että päivällä. {SLS 178.2}

Potilaan huoneen lämpötila on pidettävä niin tasaisena kuin mahdollista. Lämpömittaria on tarkkailtava. Hoitajien on usein vaikea arvioida, onko huoneen lämpötila terveellinen,

kun he itse palelevat helposti yöllä unen puutteen ja yöllisten herätysten vuoksi. {SLS 178.3}

Sairaan ravinto

Sairaan ruokavaliosta huolehtiminen on tärkeä osa sairaanhoitajan työtä. Potilas ei saa kärsiä eikä kohtuuttomasti heiketä ravinnon puutteen vuoksi, mutta heikkoja ruoansulatuselimiä ei myöskään saa kuormittaa liikaa. Ruoka on valmistettava ja tarjoiltava siten, että se on maukasta mutta määrällisesti ja laadullisesti potilaan tarpeisiin sopivaa. Erityisesti toipilasaikana, jolloin ruokahalu on erinomainen, virheellinen ruokavalio voi saada aikaan suurta vahinkoa, koska ruoansulatuselimet eivät vielä ole vahvistuneet riittävästi. {SLS 178.4}

Hoitajien velvollisuudet

Sairaanhoitajien ja kaikkien, jotka ovat tekemisissä potilaan kanssa, tulisi olla iloisia, tyyniä ja rauhallisia. Kaikkea kiirettä, kiihtymystä ja epäjärjestystä on vältettävä. Ovet on avattava ja suljettava varovasti, ja koko kodin on oltava hiljainen. Kuumetapauksissa on osoitettava erityistä varovaisuutta, kun käännekohta saavutetaan ja kuume alkaa laskea. Jatkuva valvonta on silloin usein tarpeen. Tietämättömyys, huolimattomuus ja välinpitämättömyys ovat aiheuttaneet kuoleman monille, jotka olisivat voineet jäädä eloon arvostelukykyisten, huolellisten sairaanhoitajien hoidossa. {SLS 179.1}

Vierailut sairaiden luona

Joskus sairaiden luona käydään liian usein siksi, että ystävällisyyden ja kohteliaisuuden velvoitus ymmärretään väärällä tavalla. Heikkojen potilaiden luona ei tulisi käydä vieraita. Kävijöiden vastaanottoon liittyvä jännitys uuvuttaa potilaan juuri silloin kun hän eniten tarvitsee rauhallista, häiriötöntä lepoa. {SLS 179.2}

Toipilaalle ja kroonisesta sairaudesta kärsivälle potilaalle on yleensä iloa ja hyötyä ystävällisestä muistamisesta. Useimmiten on kuitenkin tarkoituksenmukaisempaa ja riskittömämpää osoittaa se myötätuntoisella viestillä tai pienellä lahjalla kuin henkilökohtaisella käynnillä. {SLS 179.3}

Sairaan hoito laitoksissa

Parantoloissa ja sairaaloissa työskentelevät hoitajat ovat jatkuvasti tekemisissä monien sairaiden ihmisten kanssa. Heiltä vaaditaan määrätietoista pyrkimystä olla aina miellyttäviä ja iloisia ja osoittaa huomaavaista ystävällisyyttä sanoin ja teoin. On äärimmäisen tärkeätä, että sairaanhoitajat pyrkivät tekemään työnsä näissä laitoksissa viisaasti ja hyvin. Heidän on aina muistettava, että päivittäisiä velvollisuuksia suorittaessaan he palvelevat Herraa Kristusta. {SLS 179.4}

Sairaille on puhuttava viisauden sanoja. Sairaanhoitajien tulisi tutkia Raamattua päivittäin, jotta he voisivat lausua sanoja, jotka valaisevat ja auttavat kärsiviä. Jumalan enkelit ovat huoneissa, joissa näitä kärsiviä autetaan. Hoitoa antavaa henkilöä tulisi ympäröidä puhdas ja miellyttävä ilmapiiri. Lääkärien ja sairaanhoitajien tulee vaalia Kristuksen periaatteita. Heidän elämänsä tulee ilmentää hänen hyveitään. Silloin heidän sanansa ja tekonsa vetävät sairaat Vapahtajan luo. {SLS 180.1}

Samalla kun kristitty sairaanhoitaja työskentelee terveyden palauttamiseksi, hän suuntaa potilaan ajatukset lempeästi ja menestyksekkäästi Kristukseen, sielun ja ruumiin parantajaan. Pieninä annoksina esitetyt ajatukset tuottavat tulosta. Kokeneiden sairaanhoitajien ei tulisi menettää ainoatakaan suotuisaa tilaisuutta kiinnittää sairaiden huomio Kristukseen. Heidän tulisi aina olla valmiit yhdistämään hengellinen paraneminen ruumiilliseen paranemiseen. {SLS 180.2}

Ystävällisellä ja lempeällä tavalla sairaanhoitajien on opetettava, että jos joku haluaa parantua, hänen on lakattava rikkomasta Jumalan lakia. Hänen on luovuttava syntisestä elämästä. Jumala ei voi siunata ihmistä, joka jatkaa sairauden ja kärsimyksen tuottamista itselleen rikkomalla tietoisesti taivaan lakeja. Mutta Kristus tulee parantavana voimana Pyhän Henkensä kautta niiden luo, jotka lakkaavat tekemästä pahaa ja opettelevat tekemään oikein. {SLS 180.3}

Ne, jotka eivät rakasta Jumalaa, toimivat jatkuvasti vastoin ruumiin ja sielun hyvinvointia. Mutta ne, jotka heräävät arvostamaan, kuuliaisuutta Jumalalle, luopuvat halukkaasti jokaisesta pahasta tavasta. Kiitollisuus ja rakkaus täyttää heidän sydämensä. He tietävät, että Kristus on heidän ystävänsä. Monissa tapauksissa tietoisuus tällaisesta ystävästä vaikuttaa kärsivien toipumiseen sairaudesta enemmän kuin paraskaan saatavilla oleva hoito. Mutta kumpaakin auttamismuotoa tarvitaan. Ne kulkevat käsi kädessä. {SLS 180.4}

Luku 16—Rukous Sairaiden Puolesta

Raamattu sanoo, että ihmisten tulee ”aina rukoilla, eikä väsyä.” Luuk. 18: 1. Eniten ihmiset tarvitsevat rukousta silloin, kun voimat uupuvat ja elämä näyttää luisuvan käsistä. Terveet ihmiset unohtavat usein ne siunaukset, joista he nauttivat päivästä toiseen ja vuodesta toiseen. He eivät anna Jumalalle kiitosta hänen avustaan. Mutta kun sairaus yllättää, Jumala tulee mieleen. Kun ihmisen voimat ehtyvät, hän tuntee tarvitsevansa jumalallista apua. Eikä armollinen Jumalamme milloinkaan käännä selkäänsä sielulle, joka vilpittömästi etsii hänen apuaan. Hän on meidän turvamme niin sairauden kuin terveydenkin aikana. {SLS 181.1}

”Niinkuin isä armahtaa lapsiansa,

niin Herrakin armahtaa pelkääväisiänsä.

Sillä hän tietää, minkäkaltaista tekoa me olemme:

hän muistaa meidät tomuksi.”

Ps. 103: 13, 14 {SLS 181.2}

”Heidän vaelluksensa oli syntinen,

ja he kärsivät vaivaa pahojen tekojensa tähden.

Heidän sielunsa inhosi kaikkea ruokaa,

ja he olivat lähellä kuoleman portteja.”

”Mutta hädässänsä he huusivat Herraa,

ja hän pelasti heidät heidän ahdistuksistaan.

Hän lähetti sanansa ja paransi heidät

ja pelasti heidät haudasta.”

Ps. 107: 17-20 {SLS 181.3}

Jumala on yhtä halukas parantamaan sairaita nyt kuin silloinkin, kun Pyhä Henki puhui nämä sanat psalmistan kautta. Ja Kristus on nykyäänkin sama säälivä lääkäri kuin maanpäällisen toimintansa aikana. Hänellä on parantavaa palsamia jokaiseen sairauteen, elvyttävää voimaa jokaiseen heikkouteen. Hänen opetuslastensa on tänä aikana rukoiltava sairaiden puolesta yhtä hartaasti kuin ensimmäisten opetuslasten. Ja paranemisia tapahtuu, sillä ”uskon rukous pelastaa sairaan”. Meillä on Pyhän Hengen voima, levollinen varmuus uskossa, joka voi tarttua Jumalan lupauksiin. Herran lupaus: ”He panevat kätensä sairasten päälle, ja ne tulevat terveiksi” (Mark. 16:18), on yhtä luotettava nyt kuin apostolienkin

päivinä. Se ilmoittaa Jumalan lasten etuoikeuden. Meidän tulisi uskossa ottaa vastaan kaikki, mitä siihen liittyy. Kristuksen palvelijat ovat hänen vaikutuksensa kanavia. Heidän kauttaan hän haluaa käyttää parantavaa voimaansa. Meidän tehtävämme on kantaa sairaat ja kärsivät Jumalan luo uskomme käsivarsilla. Meidän on opetettava heitä uskomaan suureen Parantajaan. {SLS 182.1}

Vapahtaja haluaa, että me rohkaisemme sairaita, epätoivoisia ja ahdistuneita tarttumaan hänen voimaansa. Uskon ja rukouksen kautta potilashuone voi muuttua Beeteliksi. Sanoin ja teoin lääkärit ja sairaanhoitajat voivat sanoa niin selvästi, ettei sitä voi ymmärtää väärin: ”Jumala on tässä paikassa pelastaakseen, ei tuhotakseen.” Kristus haluaa ilmaista läsnäolonsa potilashuoneessa täyttämällä lääkärit ja sairaanhoitajat suloisella rakkaudellaan. Jos Kristus vallitsee hoitajan elämää, tämä ei toimi yksin, vaan Kristus itse astuu hänen kanssaan potilaan vuoteen vierelle. Tällöin potilas tulee vakuuttuneeksi säälivän Vapahtajan läsnäolosta, ja tämä tietoisuus edistää huomattavasti sekä sielun että ruumiin paranemista. {SLS 182.2}

Ja Jumala kuulee rukoukset. Kristus on sanonut: ”Jos te anotte minulta jotakin minun nimessäni, niin minä sen teen.” Lisäksi hän sanoo: ”Jos joku minua palvelee — — Isä on kunnioittava häntä.” Joh. 14: 14; 12: 26. Jos me elämme hänen sanansa mukaisesti, jokainen hänen antamansa kallisarvoinen lupaus tulee toteutumaan meille. Me emme ansaitse hänen armoaan, mutta kun annamme itsemme hänelle, hän ottaa meidät vastaan. Hän työskentelee seuraajiensa hyväksi ja heidän kauttaan. {SLS 182.3}

Mutta ainoastaan silloin, kun noudatamme hänen sanaansa, voimme odottaa hänen lupaustensa täyttyvän. Psalmista sanoo: ”Jos minulla olisi vääryys sydämessäni, ei Herra minua kuulisi.” Ps. 66:18. Jos tottelemme häntä vain osittain, puolisydämisesti, hänen lupauksensa eivät toteudu meille. {SLS 183.1}

Jumalan sanassa meille annetaan ohjeita, jotka koskevat sairaiden paranemisen puolesta esitettävää rukousta. Mutta tällaisen rukouksen esittäminen on mitä vakavin toimitus, eikä siihen tule ryhtyä ilman huolellista harkintaa. Useissa tapauksissa sairaiden paranemisen puolesta rukoiltaessa se, mitä kutsutaan uskoksi, on pelkkää omahyväisyyttä. {SLS 183.2}

Monet aiheuttavat itselleen sairautta tyydyttämällä nautinnonhaluaan. He eivät ole noudattaneet luonnonlakeja eivätkä ehdottoman puhtauden periaatteita. Toiset ovat rikkoneet terveyden lakeja ruoan, juoman, vaatetuksen tai työnteon suhteen. Usein mielen tai ruumiin heikkouden syynä on pahe muodossa tai toisessa. Jos tällaiset ihmiset saisivat terveyden siunauksen, moni heistä jatkaisi huolettomasti Jumalan säätämien luonnonlakien ja hengellisten lakien rikkomista. He ajattelisivat, että koska Jumala parantaa heidät vastauksena rukoukseen, heillä on oikeus vapaasti jatkaa epäterveellisten elämäntapojen noudattamista ja turmeltuneiden halujen tyydyttämistä. Jos Jumala tekisi ihmeen näiden henkilöiden parantamiseksi, hän suosisi syntiä. {SLS 183.3}

On turha opettaa ihmisiä odottamaan, että Jumala parantaa heidän sairautensa, jos heitä ei samalla opeteta luopumaan epäterveellisistä elintavoistaan. Saadakseen hänen siunauksensa vastauksena rukoukseen heidän on lakattava tekemästä pahaa ja opittava tekemään hyvää. Heidän elinympäristönsä tulee olla terveellinen, heidän elintapansa oikeat. Heidän on elettävä Jumalan lakien mukaisesti, sekä luonnonlakien että hengellisten lakien. {SLS 183.4}

Syntien tunnustaminen

Niille, jotka toivovat esirukousta terveytensä palauttamiseksi, on tehtävä selväksi, että Jumalan lakien rikkominen on syntiä. Tämä koskee sekä luonnonlakeja että hengellisiä lakeja. Heidän on ymmärrettävä, että saadakseen hänen siunauksensa heidän on tunnustettava ja hylättävä syntinsä. {SLS 184.1}

Raamattu kehottaa meitä: ”Tunnustakaa siis toisillenne syntinne ja rukoilkaa toistenne puolesta, että te parantuisitte.” Jaak. 5:16. Esirukousta pyytävälle on esitettävä seuraavanlaisia ajatuksia: ”Me emme osaa lukea sydämen ajatuksia emmekä tiedä elämäsi salaisuuksia. Jos kadut syntejäsi, velvollisuutesi on tunnustaa ne.” Luonteeltaan yksityinen synti on tunnustettava Kristukselle, ainoalle välittäjälle Jumalan ja ihmisen välillä. Sillä ”jos joku syntiä tekeekin, niin meillä on puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas”. 1 Joh. 2:1. Jokainen synti on rikkomus Jumalaa vastaan, ja se on tunnustettava hänelle Kristuksen kautta. Jokainen julkinen synti on tunnustettava julkisesti. Lähimmäiselle tehty vääryys on sovittava sen kanssa, jota vastaan on rikottu. Toisinaan parantumista toivova on syyllistynyt sellaiseen syntiin, joka on tunnustettava sekä Jumalalle että niille, joita vastaan hän on rikkonut. Tällaisia syntejä ovat pahan puhuminen, epäsovun kylväminen kotona, naapuristossa tai seurakunnassa. Myös vieraantumisen ja eripuraisuuden aiheuttaminen tai toisten johtaminen syntiin väärillä elintavoilla. ”Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.” 1 Joh. 1: 9. {SLS 184.2}

Kun vääryydet on korjattu, voimme tuoda sairaan tarpeet Herralle luottavasti, niin kuin hänen Henkensä kehottaa. Hän tuntee jokaisen ihmisen nimeltä ja välittää jokaisesta aivan kuin tämä olisi maan päällä ainoa, jonka puolesta hän antoi rakkaan Poikansa. Koska Jumalan rakkaus on niin suuri ja horjumaton, sairaita tulisi rohkaista luottamaan häneen ja olemaan iloisia. Pelko tuo helposti mukanaan heikkoutta ja sairautta. Jos he nousevat masennuksen ja synkkyyden yläpuolelle, heidän tervehtymismahdollisuutensa paranevat, sillä ”Herran silmä valvoo niitä, jotka — panevat toivonsa hänen laupeuteensa”. Ps. 33: 18. {SLS 184.3}

Sairaiden puolesta rukoiltaessa on muistettava, että ”me emme tiedä, mitä meidän pitää rukoileman, niinkuin rukoilla tulisi”. Room. 8:26. Me emme tiedä, onko pyytämämme siunaus parhaaksi vai ei. Siksi meidän rukouksiimme tulisi sisältyä seuraava ajatus: ”Herra,

sinä tiedät sielun kaikki salaisuudet. Sinä tunnet nämä ihmiset. Jeesus, heidän Puolustajansa, antoi henkensä heidän puolestaan. Hänen rakkautensa heitä kohtaan on suurempi kuin meidän voi ikinä olla. Jos se koituu kunniaksi sinun nimellesi ja sairaiden parhaaksi, pyydämme Jeesuksen nimessä heille terveyttä. Jos sinun tahtosi on, että he eivät parane, pyydämme että sinun armosi lohduttaisi heitä ja sinun läsnäolosi tukisi heitä heidän kärsimyksissään.” {SLS 185.1}

Jumala tietää lopun alusta. Hän tuntee kaikkien ihmisten sydämen. Hän on selvillä kaikista sielun salaisuuksista. Hän tietää tulisivatko ne, joiden puolesta rukoilemme, kestämään koetukset, jotka kohtaisivat heitä, jos he jäisivät eloon. Hän tietää, olisiko heidän elämänsä siunaukseksi vai kiroukseksi heille itselleen ja maailmalle. Tässä on yksi syy siihen, miksi meidän rukoillessamme hartaasti tulisi sanoa: ”Älköön kuitenkaan tapahtuko minun tahtoni, vaan sinun.” Luuk. 22: 42. Näillä sanoilla Jeesus ilmaisi alistuvansa Jumalan viisauteen ja tahtoon, kun hän Getsemanessa rukoili: ”Isäni, jos mahdollista on, niin menköön minulta pois tämä malja.” Matt. 26:39. Ja jos nämä sanat sopivat hänelle, Jumalan Pojalle, miten paljon paremmin ne sopivatkaan rajallisten, erehtyvien kuolevaisten huulille! {SLS 185.2}

Varminta on jättää kaikki toivomuksemme kaikkitietävälle taivaalliselle Isällemme ja täydellisesti luottaen uskoa kaikki hänelle. Me tiedämme, että Jumala kuulee meitä, jos me anomme hänen tahtonsa mukaisesti. Mutta vastauksen vaatiminen ilman alistuvaa mielenlaatua ei ole oikein; meidän on esitettävä rukouksemme pyynnön, ei käskyn muodossa. {SLS 185.3}

On tapauksia, joissa Jumala suoranaisesti käyttää jumalallista voimaansa terveyden palauttamiseksi. Mutta kaikki sairaat eivät parane. Monet nukkuvat pois Jeesukseen uskoen. Johannesta pyydettiin Patmossaarella kirjoittamaan: ”Autuaat ovat ne kuolleet, jotka Herrassa kuolevat tästedes. Totisesti — sanoo Henki — he saavat levätä vaivoistansa, sillä heidän tekonsa seuraavat heitä.” Ilm. 14:13. Tästä näemme, että vaikka ihmiset eivät tulisikaan terveiksi, heitä ei sen perusteella tule syyttää uskon putteesta. {SLS 186.1}

Kaikki me toivomme välittömiä ja suoria vastauksia rukouksiimme. Meillä on kiusaus masentua, kun vastaus viipyy tai tulee odottamattomassa muodossa. Mutta Jumala on liian viisas ja hyvä vastatakseen rukouksiimme aina juuri sillä hetkellä ja sillä tavalla kuin me toivomme. Hän tekee hyväksemme paljon enemmän kuin vain toiveemme täyttämisen. Koska voimme luottaa hänen viisauteensa ja rakkauteensa, meidän ei tulisi pyytää häntä myöntymään tahtoomme, vaan pyrkiä alistumaan hänen suunnitelmiinsa ja toteuttamaan niitä. Halujemme ja tavoitteidemme tulee mukautua hänen tahtoonsa. Nämä uskoamme koettelevat kokemukset ovat meidän parhaaksemme. Ne ilmaisevat, onko uskomme aitoa ja vilpitöntä ja perustuuko se yksin Jumalan sanaan, vai onko se tilanteesta riippuvaa, epävarmaa ja vaihtelevaa. Usko vahvistuu harjoituksesta. Meidän on annettava

kärsivällisyyden kehittyä täyteen kypsyyteen ja muistettava, että Raamatussa on kallisarvoisia lupauksia niille, jotka odottavat Herraa. {SLS 186.2}

Kaikki eivät ymmärrä näitä periaatteita. Monet, jotka etsivät Herran parantavaa armoa, luulevat, että jos he eivät saa suoraa ja välitöntä vastausta rukouksiinsa, heidän uskonsa on puutteellinen. Tämän vuoksi sairauden heikentämiä on neuvottava viisaasti, jotta he osaisivat toimia arvostelukykyisesti. He eivät saa lyödä laimin velvollisuuksiaan niitä ystäviään kohtaan, jotka mahdollisesti jäävät suremaan heidän kuolemaansa, eikä heidän tule jättää käyttämättä luonnon tarjoamia parannuskeinoja. {SLS 186.3}

Usein tässä erehdytään. Uskoessaan että heidät parannetaan vastauksena rukoukseen, jotkut pelkäävät tehdä mitään, mikä voitaisiin tulkita uskon puutteeksi. Heidän ei kuitenkaan tule lyödä laimin asioidensa järjestämistä. Niistä on huolehdittava aivan kuin he odottaisivat kuoleman korjaavan heidät. He eivät myöskään saa pelätä lausua niitä rohkaisun tai neuvon sanoja, jotka he eron hetkellä haluaisivat sanoa rakkailleen. {SLS 187.1}

Niiden, jotka etsivät parannusta rukouksen kautta, ei tule lyödä laimin käytettävissään olevia hoitokeinoja. Ei merkitse uskon kieltämistä, jos hyödyntää sellaisia parannuskeinoja, jotka Jumala on antanut käyttöömme kivun lievittämiseksi ja luonnon auttamiseksi parannustyössään. Emme kiellä uskoa, jos työskentelemme yhdessä Jumalan kanssa ja pyrimme kaikin keinoin edistämään toipumistamme. Jumala on antanut meille mahdollisuuden päästä selville elämän laeista. Tämä tieto on ulottuvillamme, jotta käyttäisimme sitä. Meidän on hyödynnettävä kaikkia mahdollisuuksia terveyden palauttamiseksi ja käytettävä jokaista tilaisuutta ja toimittava luonnonlakien mukaisesti. Kun olemme rukoilleet sairaan paranemisen puolesta, voimme työskennellä entistä tarmokkaammin ja kiittää Jumalaa etuoikeudesta toimia yhdessä hänen kanssaan ja pyytäen hänen siunaustaan keinoille, jotka hän itse on antanut käyttöömme. {SLS 187.2}

Meillä on Jumalan sanan velvoitus parannuskeinojen käyttämiseen. Hiskia, Israelin kuningas, oli sairas, ja Jumalan profeetta toi hänelle tiedon, että hän kuolisi. Hän huusi avuksi Herraa, ja Herra kuuli palvelijaansa ja lähetti hänelle sanoman, että viisitoista vuotta lisättäisiin hänen elämäänsä. Sen sijaan että Jumala olisi sanallaan parantanut Hiskian välittömästi, hän antoi palvelijansa kautta erityiset hoitoohjeet: ”Ja Jesaja käski tuoda viikunakakkua ja hautoa paisetta, että hän tulisi terveeksi.” Jes. 38: 21. {SLS 187.3}

Kerran tapahtui, että Kristus voiteli sokean miehen silmät savella ja käski: ”Mene ja peseydy Siiloan lammikossa — —. Niin hän meni ja peseytyi ja palasi näkevänä.” Joh. 9: 7. Paraneminen tapahtui yksinomaan suuren Parantajan voimasta, mutta siitä huolimatta Kristus käytti luonnon yksinkertaisia apukeinoja. Vaikka hän ei kannattanut lääkehoitoa, hän kuitenkin antoi luvan käyttää yksinkertaisia ja luonnonmukaisia hoitokeinoja. {SLS 188.1}

Kun olemme rukoilleet sairaan paranemisen puolesta, älkäämme menettäkö uskoamme Jumalaan, vaikka lopputulos olisi minkälainen hyvänsä. Jos joudumme menettämään omaisemme, juokaamme katkera kalkki muistaen, että Isän kädet pitävät sitä huulillamme. Mutta jos terveys palautuu, ei tule unohtaa, että parantavan armon osakseen saanut on uudessa kiitollisuudenvelassa Luojalle. Jeesuksen puhdistamasta kymmenestä pitaalisesta vain yksi palasi takaisin ylistämään häntä. Älköön kukaan meistä olko kuten ne yhdeksän ajattelematonta miestä, joiden sydäntä Jumalan armo ei koskettanut. ”Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, valkeuksien Isältä, jonka tykönä ei ole muutosta, ei vaihteen varjoa.” Jaak. 1:17. {SLS 188.2}

Luku 17—Hoitokeinojen Käyttö

Sairaus ei milloinkaan tule ilman syytä. Piittaamattomuus terveyden laeista valmistaa tietä sairaudelle ja aiheuttaa taudin. Monet kärsivät vanhempiensa rikkomusten vuoksi. Vaikka he eivät ole vastuussa vanhempiensa teoista, heidän velvollisuutensa on kuitenkin varmistua siitä, mikä on terveyden lakien rikkomista ja mikä ei. Heidän tulisi välttää vanhempiensa vääriä elintapoja ja luoda itselleen paremmat olosuhteet elämällä oikein. {SLS 189.1}

Useimmat kuitenkin kärsivät omien väärien elintapojensa vuoksi. He eivät välitä syömiseen, juomiseen, pukeutumiseen ja työhön liittyvistä terveysperiaatteista. Luonnonlakien rikkomisen seuraus on väistämätön. Kun sairaus yllättää ihmiset, monet eivät ymmärrä kärsimystensä todellista syytä vaan syyttävät Jumalaa koettelemuksistaan. Jumala ei kuitenkaan ole vastuussa kärsimyksistä, jotka aiheutuvat luonnonlakien rikkomisesta. {SLS 189.2}

Jumala on lahjoittanut meille tietyn määrän elinvoimaa. Lisäksi hän on luonut meille elimet, jotka kykenevät pitämään yllä elämän eri toimintoja. Hänen tarkoituksensa on, että nämä elimet toimisivat sopusoinnussa keskenään. Jos säilytämme huolellisesti elinvoimamme ja pidämme ruumiin herkän järjestelmän kunnossa, seurauksena on terveys. Mutta jos elinvoimaa kulutetaan liian nopeasti, hermosto lainaa voimaa tämän hetken tarpeisiin tulevaisuutta varten varatuista voimavaroista, ja kun yksi elin vahingoittuu, kaikki muut kärsivät. Luonto näyttää sietävän paljon huonoa kohtelua, mutta sitten se nousee vastarintaan ja pyrkii määrätietoisesti poistamaan kokemansa väärän kohtelun seuraukset. Luonnon ponnistukset olosuhteiden korjaamiseksi ilmenevät usein kuumeena ja muina sairauden oireina. {SLS 189.3}

Järkeviä hoitokeinoja

Kun terveyden väärinkäyttö lopulta johtaa sairauteen, sairas voi usein itse tehdä hyväkseen enemmän kuin kukaan muu. Ensiksi on varmistuttava sairauden todellisesta luonteesta. Sen jälkeen on pyrittävä poistamaan järkevästi sen syy. Jos elimistön tasapainoinen toiminta on järkkynyt liiallisen työnteon, ylensyömisen tai muiden epäsäännöllisten elintapojen vuoksi, älä pyri ratkaisemaan ongelmia kuormittamalla elimistöä enää myrkyllisillä lääkkeillä. {SLS 190.1}

Ruokavalio

Väärät ruokailutottumukset ovat usein sairauden syy. Luonto kaipaa eniten vapautusta sen kannettavaksi sälytetystä liiallisesta kuormasta. Useissa sairaustapauksissa parasta hoitoa on se, että potilas paastoaa yhden tai kahden aterian ajan, niin että liikarasittuneet ruoansulatuselimet saavat mahdollisuuden levätä. Muutamia päiviä kestävä hedelmäpaasto on usein tuonut suuren helpotuksen henkisen työn tekijöille. Monta kertaa lyhyt täydellinen

pidättyminen ruoasta ja sen jälkeen noudatettu yksinkertainen, kohtuullinen ruokavalio on luonnon oman parantavan voiman vaikutuksesta johtanut toipumiseen. Kuukauden tai kahden ajan noudatettu tiukan terveellinen ruokavalio saisi monet sairaat vakuuttuneiksi, että kieltäymyksen tie on tie terveyteen. {SLS 190.2}

Lepo

Monet sairastuvat liikarasituksesta. Lepo, huolista vapaa elämä ja yksinkertainen, niukka ruokavalio ovat tarpeen, jotta he saisivat takaisin terveytensä. Ne, jotka ovat henkisesti uupuneita ja hermostuneita jatkuvan työn ja sisätiloissa oleskelun vuoksi, hyötyvät suuresti vierailusta maaseudulle, missä he voivat elää yksinkertaista, huoletonta elämää ja olla läheisessä yhteydessä luontoon. Kuljeskelu pelloilla ja metsissä, kukkien poimiminen ja lintujen laulun kuunteleminen edistävät heidän toipumistaan enemmän kuin mikään muu. {SLS 190.3}

Veden käyttö

Puhdas vesi on taivaan parhaita siunauksia niin terveille kuin sairaillekin. Sen oikea käyttö edistää terveyttä. Se on juoma, jonka Jumala antoi eläinten ja ihmisten janon sammuttamiseksi. Runsaasti nautittuna se osaltaan tyydyttää elimistön tarpeet ja auttaa luontoa vastustamaan sairautta. Veden ulkoinen käyttö on helpoimpia ja tyydyttävimpiä tapoja säädellä verenkiertoa. Kylmä tai viileä kylpy on erinomainen virkistyskeino. Lämpimät kylvyt avaavat ihohuokoset ja edistävät näin epäpuhtauksien poistumista. Sekä lämpimät että haaleat kylvyt rauhoittavat hermoja ja tasoittavat verenkiertoa. {SLS 191.1}

Mutta monet eivät koskaan ole kokemuksesta oppineet veden oikean käytön hyödyllisiä vaikutuksia vaan pelkäävät sitä. Vesihoidoille ei anneta niille kuuluvaa arvoa, ja niiden taitava käyttö vaatii työtä, johon monet eivät halua ryhtyä. Kukaan ei kuitenkaan saa vedota tietämättömyyteen tai välinpitämättömyyteen tässä asiassa. Vettä voidaan käyttää usealla tavalla kivun lievitykseen ja sairauden torjumiseen. Jokaisen tulisi oppia käyttämään sitä yksinkertaisissa kotihoidoissa. Erityisesti äitien tulisi hallita veden käyttö sekä perheen terveydenettä sairaanhoidossa. {SLS 191.2}

Liikunta

Toiminta on olemuksemme laki. Ruumiin jokaisella elimellä on oma tehtävänsä, jonka suorittamisesta sen kehitys ja voima riippuvat. Kaikkien elinten normaali kuormittaminen antaa voimia ja virkeyttä, kun taas toimettomuus rappeuttaa ja johtaa kuolemaan. Sido toinen käsivartesi vaikkapa vain muutamaksi viikoksi ja vapauta se sitten siteestä, niin huomaat, että se on heikompi kuin toinen, jota olet käyttänyt kohtuullisesti koko ajan. Toimettomuudella on sama vaikutus koko lihaksistoon. {SLS 191.3}

Toimettomuus saa aikaan paljon sairautta. Liikunta tehostaa ja tasaa verenkiertoa, mutta joutilaan ihmisen veri ei kierrä vapaasti eikä siinä tapahdu muutoksia, jotka ovat välttämättömiä elämälle ja terveydelle. Myös ihon eritystoiminta vaikeutuu. Epäpuhtaudet eivät poistu samalla tavalla kuin jos reipas liikunta olisi kiihdyttänyt verenkiertoa. Siksi liikunnan seurauksena myös iho säilyy terveenä ja keuhkot saavat runsaasti puhdasta, raitista ilmaa. Liikunnan puute aiheuttaa kaksinkertaisen kuormituksen erityselimille, ja seurauksena on sairaus. {SLS 192.1}

Sairaita ei tule rohkaista toimettomuuteen. Jos elimistö on tavalla tai toisella vakavasti liikarasittunut, tilapäinen täydellinen lepo voi joissakin tapauksissa estää vakavan sairauden puhkeamisen. Pysyvästi sairaita ei kuitenkaan yleensä ole syytä määrätä täydelliseen toimettomuuteen. {SLS 192.2}

Henkisestä liikarasituksesta aiheutuneen romahduksen jälkeen on vältettävä uuvuttavaa ajatustyötä. Potilaalle ei tule kuitenkaan uskotella, että henkisten voimien käyttö sinänsä olisi vaarallista. Monilla on taipumus pitää tilaansa pahempana kuin se todellisuudessa on. Tällainen mielentila on toipumisen kannalta epäedullinen, eikä sitä pidä rohkaista. {SLS 192.3}

Sananjulistajat, opettajat, opiskelijat ja muut henkisen työn tekijät sairastuvat usein, koska he eivät katkaise ankaria henkisiä ponnistuksiaan liikunnalla. Tällaisten ihmisten on vietettävä toimeliaampaa elämää. Ehdottoman raitis suhtautuminen ruokaan ja juomiseen sekä sopiva liikunta turvaisivat sekä henkisen että ruumiillisen terveyden ja antaisivat kaikille henkisen työn tekijöille voimaa ja kestävyyttä. {SLS 192.4}

Ruumiillisesta liikarasituksesta kärsiviä ei tule kehottaa kokonaan luopumaan ruumillisesta työstä. Mutta jotta työstä koituisi suurin mahdollinen hyöty, sen on oltava järjestelmällistä ja miellyttävää. Ulkoilmassa liikkuminen on parasta. Liikunta on suunniteltava siten, että se vahvistaa heikentyneitä elimiä. Koko sydämen on oltava mukana työssä, sillä käsin tehtävä työ ei ikinä saa muuttua pelkäksi raadannaksi. {SLS 193.1}

Kun sairailla ei ole mitään, mihin käyttäisivät aikansa ja suuntaisivat huomionsa, he kohdistavat ajatuksensa itseensä ja muuttuvat sairaalloisiksi ja ärtyisiksi. He hautovat usein katkeria ajatuksiaan, kunnes uskovat olevansa huonompia kuin ovatkaan ja täysin kykenemättömiä tekemään mitään. {SLS 193.2}

Kaikissa näissä tapauksissa osoittautuisi hyvin ohjattu liikunta tehokkaaksi hoitokeinoksi. Muutamissa tapauksissa se on ehdottoman välttämätöntä toipumisen kannalta. Tahto ja työ liittyvät läheisesti toisiinsa, ja näiden sairaiden suurin tarve on, että heidän tahtonsa herää. Tahdon ollessa lamassa mielikuvitus muuttuu epänormaaliksi, ja sairautta on mahdotonta vastustaa. {SLS 193.3}

Toimettomuus on suurin kirous, mikä saattaa kohdata useimpia sairaita. Kevyt hyödyllinen työ ei rasita mieltä eikä ruumista, vaan vaikuttaa molempiin suotuisasti. Se vahvistaa lihaksia, parantaa verenkiertoa ja antaa sairaalle tyydytyksen tunteen. Hän huomaa, ettei ole täysin hyödytön tässä kiireisessä maailmassa. Aluksi hän ehkä pystyy tekemään vain vähän, mutta pian hän huomaa voimiensa lisääntyvän, ja niin työmäärää voidaan lisätä vastaavasti. {SLS 193.4}

Liikunta on hyödyksi heikkovatsaiselle, sillä se edistää ruoansulatuselinten toimintaa. Ankara opiskelu tai raju liikunta heti syönnin jälkeen vaikeuttaa ruoansulatusta, mutta lyhyt kävely aterian jälkeen, pää pystyssä ja olkapäät taakse vedettyinä, on suureksi avuksi. {SLS 193.5}

Vaikka niin paljon on sanottu ja kirjoitettu liikunnan merkityksestä, monet silti lyövät sen laimin. Jotkut lihovat, koska elimistön toiminta estyy; toiset muuttuvat laihoiksi ja heikoiksi, koska elinvoima kuluu liiallisen ravinnon poistamiseen. Maksa kuormittuu yrittäessään puhdistaa verta epäpuhtauksista, ja seurauksena on sairaus. {SLS 193.6}

Paikallaan oloon tottuneiden tulisi sään salliessa liikkua ulkoilmassa joka päivä, kesät talvet. Käveleminen on parempaa kuin ratsastus tai ajelu, sillä se antaa työtä useammille lihasryhmille. Keuhkot pakotetaan terveelliseen toimintaan, sillä on mahdonta kävellä reippaasti täyttämättä niitä ilmalla. {SLS 194.1}

Tällaisesta liikunnasta olisi monissa tapauksissa terveydelle enemmän hyötyä kuin lääkkeistä. Lääkärit kehottavat usein potilaitaan lähtemään merimatkalle, vierailemaan jollain terveyslähteellä tai käymään erilaisissa paikoissa ilmaston vaihdoksen vuoksi, vaikka nämä useimmissa tapauksissa voisivat tervehtyä sekä säästää aikaa ja rahaa, jos söisivät kohtuullisesti ja harrastaisivat virkistävää, terveellistä liikuntaa. {SLS 194.2}

Luku 18—Mielenterveyden Hoito

Mielen ja ruumiin välillä vallitsee hyvin läheinen vuorovaikutus. Toisen vahingoittuessa toinenkin kärsii. Mielentila vaikuttaa terveyteen paljon enemmän kuin monet luulevatkaan. Monet ihmisiä vaivaavista sairauksista johtuvat henkisestä masennuksesta. Murhe, ahdistus, tyytymättömyys, tunnonvaivat, syyllisyys, epäluottamus pyrkivät tuhoamaan elinvoimia ja johtavat rappeutumiseen ja kuolemaan. {SLS 195.1}

Joskus sairauden tai sen pahenemisen syynä on mielikuvitus. Moni kärsii elinikäisestä sairaudesta vaikka voisi olla terve, jos vain itse ajattelisi niin. Monet kuvittelevat, että jokainen pieni altistuminen tekee heidät sairaiksi, ja vahingolliset vaikutukset ilmenevätkin, koska niitä odotetaan. Monet kuolevat sairauteen, joka on kokonaan mielikuvituksen tuotetta. {SLS 195.2}

Rohkeus, toivo, usko, myötätunto ja rakkaus edistävät terveyttä ja pidentävät elämää. Tyytyväinen mieli ja iloinen sydän on terveydeksi ruumiille ja voimaksi sielulle. ”Terveydeksi on iloinen sydän.” Sanani. 17: 22. {SLS 195.3}

Sairaiden hoidossa ei tule sivuuttaa mielen vaikutusta ruumiiseen. Oikein käytettynä tämä vaikutus on tehokkaimpia hoitokeinoja taistelussa sairautta vastaan. {SLS 195.4}

Mieli toisen valvonnassa

Yksi henkisen parantamisen muodoista on kuitenkin mitä tehokkain ase pahuuden voimien käsissä. Tämän tieteen nimellä kulkevan menetelmän avulla ihmisen mieli alistetaan toisen valvontaan, niin että heikomman yksilön persoonallisuus sulautuu vahvemman persoonallisuuteen. Ihminen toteuttaa toisen tahtoa. Väitetään, että näin voidaan vaikuttaa ajatusten kulkuun, antaa terveyttä edistäviä herätteitä ja auttaa potilasta vastustamaan sairautta ja voittamaan se. {SLS 195.5}

Tätä hoitomenetelmää ovat käyttäneet henkilöt, jotka olivat tietämättömiä sen todellisesta luonteesta ja vaikutuksesta ja jotka uskoivat sen olevan hyödyksi sairaille. Mutta tämä tieteen nimellä kulkeva menetelmä perustuu vääriin periaatteisiin. Se on vieras Kristuksen luonnolle ja hengelle. Se ei johda ihmisiä hänen luokseen, joka on elämä ja pelastus. Se, joka kiinnittää ihmisten mielen itseensä, johtaa heidät eroon heidän voimansa todellisesta lähteestä. {SLS 196.1}

Jumalan tarkoitus ei ole, että yksikään ihminen alistaisi mielensä ja tahtonsa toisen valvontaan ja muuttuisi tahdottomaksi välikappaleeksi tämän käsissä. Kenenkään ei tule antaa yksilöllisyytensä sulautua toisen persoonallisuuteen. Emme saa pitää ketään ihmistä parannuksen lähteenä. Meidän on luotettava Jumalaan. Jumala on antanut meille ihmisyyden, ja siihen perustuvalla arvokkuudella meidän on jättäydyttävä Jumalan itsensä valvontaan, ei kenenkään ihmisen. {SLS 196.2}

Jumala haluaa johtaa ihmiset suoraan yhteyteen kanssaan. Suhteessaan ihmisiin hän aina tunnustaa henkilökohtaisen vastuun periaatteen. Hän pyrkii synnyttämään henkilökohtaisen riippuvuuden tunnetta ja tähdentämään persoonallisen ohjauksen tarvetta. Hän haluaa saattaa ihmiset jumaluuden yhteyteen, jotta he muuttuisivat hänen kuvansa kaltaisiksi. Saatana pyrkii tekemään tyhjäksi tämän suunnitelman. Hän yrittää tehdä meidät riippuvaisiksi ihmisistä. Kun mielet kääntyvät pois Jumalasta, kiusaaja voi alistaa ne valvontaansa. Näin hän voi hallita ihmiskuntaa. {SLS 196.3}

Saatana loi teorian mielen alistumisesta toisen hallintaan suunnatakseen päähuomion itseensä ja korvatakseen jumalallisen filosofian ihmisfilosofialla. Kaikista erehdyksistä, jotka ovat saamassa jalansijaa kristityiksi tunnustautuvien joukossa, tämä on vaarallisin ja erottaa varmemmin kuin mikään muu ihmisen Jumalasta. Vaikka se saattaa vaikuttaa viattomalta, sen soveltaminen potilaisiin on pikemmin haitaksi kuin hyödyksi. Se avaa oven, jonka kautta saatana pääsee kummankin valtiaaksi, sekä hallittavan että hallitsijan. {SLS 196.4}

Pelottava on se valta, joka näin annetaan pahojen miesten ja naisten käsiin. Mitä mahdollisuuksia se suokaan niille, jotka elättävät itsensä hyötymällä toisten heikkouksista ja tyhmyydestä! Miten monet saavatkaan tilaisuuden tyydyttää intohimojaan tai voitonhaluaan otettuaan valtaansa moraalisesti heikon tai sairaan sielun! {SLS 197.1}

Meillä on parempaakin tekemistä kuin harrastaa menetelmiä, joilla ihmiset pyrkivät alistamaan toisiaan valvontaansa. Lääkärin on ohjattava ihmiset kääntämään katseensa muista ihmisistä Jumalaan. Sen sijaan että opettaisi sairaita turvautumaan ihmisiin sielun ja ruumiin hoidossa, hänen on ohjattava heidät hänen tykönsä, joka pystyy täydellisesti pelastamaan kaikki, jotka tulevat hänen luokseen. Hän, joka loi ihmisen mielen, tietää mitä se tarvitsee. Vain Jumala pystyy parantamaan. Mieleltään tai ruumiiltaan sairaiden on katsottava Kristukseen, parantajaan. ”Koska minä elän”, hän sanoo, ”niin tekin saatte elää.” Joh. 14: 19. Tästä elämästä meidän on kerrottava sairaille ja sanottava, että jos he uskovat Kristukseen parantajana, jos he ovat yhteistyössä hänen kanssaan, noudattavat terveyden lakeja ja pyrkivät saavuttamaan täydellisen pyhyyden hänen pelossaan, niin hän tulee antamaan heille oman elämänsä. Kun esitämme heille Kristuksen tällä tavalla, annamme heille voiman, jolla on arvoa, koska se tulee ylhäältä. Tämä on sielun ja ruumiin parantamisen todellista tiedettä. {SLS 197.2}

Myötätunto

Suurta viisautta tarvitaan, kun ollaan tekemisissä mielen aiheuttamien sairauksien kanssa. Kipeä, sairas sydän ja masentunut mieli tarvitsee hellää hoitoa. Usein jokin kotielämään liittyvä ongelma on kuin syöpä, joka jäytää sielua ja heikentää elinvoimia. Joskus taas synnistä johtuvat tunnonvaivat heikentävät terveyttä ja saattavat mielen epätasapainoon. Tähän ryhmään kuuluvia sairaita voidaan parhaiten auttaa osoittamalla

heille lempeää myötätuntoa. Ensin lääkärin tulisi voittaa heidän luottamuksensa ja sitten ohjata heidät suuren Parantajan luo. Jos heidän uskonsa voidaan suunnata suureen Lääkäriin ja jos he pystyvät luottamaan siihen, että hän on ottanut hoitaakseen heidän asiansa, se rauhoittaa heidän mielensä ja parantaa usein ruumiinkin. {SLS 197.3}

Myötätunto ja tahdikkuus vaikuttavat usein tehokkaammin sairaaseen kuin taitavinkaan hoito, joka annetaan tunteettomasti ja välinpitämättömästi. Lääkäri aiheuttaa potilaalle huomattavaa vahinkoa, jos hän tulee sairasvuoteen viereen haluttoman ja hajamielisen näköisenä, katsoo sairasta välinpitämättömästi ja sanoin tai teoin antaa sellaisen vaikutelman, ettei tapaus vaadi suurta huomiota, ja sitten jättää potilaan mietteisiinsä. Hänen välinpitämättömyytensä synnyttämä epäilys ja masennus kumoavat usein hänen mahdollisesti määräämänsä hoidon hyvät vaikutukset. {SLS 198.1}

Jos lääkärit pystyisivät asettumaan kärsimyksissä nöyryytetyn ja tahdoltaan heikentyneen, myötätuntoisia ja rohkaisevia sanoja kaipaavan ihmisen asemaan, he osaisivat paremmin ymmärtää hänen tunteitaan. Kun Kristuksen sairaita kohtaan osoittama rakkaus ja myötätunto yhdistyvät lääkärin tietoon, hänen pelkkä läsnäolonsa tulee osoittautumaan siunaukseksi. {SLS 198.2}

Potilasta kohtaan osoitettu vilpittömyys synnyttää hänessä luottamusta ja siten edistää tärkeällä tavalla hänen toipumistaan. Eräiden lääkärien mielestä on viisasta salata potilaalta hänen kärsimänsä sairauden laatu ja syy. Monet pelkäävät, että potilas hermostuu tai masentuu kuullessaan totuuden, ja siksi he pitävät yllä väärää paranemisen toivoa ja jopa antavat potilaan kuolla varoittamatta häntä vaarasta. Kaikki tämä on epäviisasta. Aina ei ehkä ole turvallista eikä parasta selostaa potilaalle häntä uhkaavan vaaran koko laajuutta. Se saattaisi pelästyttää hänet ja hidastaa paranemista tai jopa estää sen. Koko totuutta ei aina voi kertoa myöskään niille, joiden vaivat ovat pääasiassa mielikuvituksen tuotetta. Monet heistä ovat arvostelukyvyttömiä ja tottumattomia hillitsemään itseään.

Heillä on omalaatuisia päähänpistoja, ja he kuvittelevat kaikenlaista olematonta itsestään ja muista. Heille nämä asiat ovat tosia, ja heitä hoitavien tulee osoittaa jatkuvaa ystävällisyyttä ja uupumatonta kärsivällisyyttä ja hienotunteisuutta. Jos näille potilaille kerrottaisiin heitä koskevat tosiasiat, jotkut heistä loukkaantuisivat, toiset taas masentuisivat. Kristus sanoi opetuslapsilleen: ”Minulla on vielä paljon sanottavaa teille, mutta te ette voi nyt sitä kantaa.” Joh. 16: 12. Mutta vaikka totuutta ei ehkä ole syytä kertoa joka tilanteessa, pettäminen ei koskaan ole tarpeellista eikä oikeutettua. Lääkärin tai sairaanhoitajan ei tule milloinkaan alentua valehtelemaan. Se, joka näin tekee, ei voi työskennellä yhdessä Jumalan kanssa. Menettäessään potilaidensa luottamuksen hän samalla menettää yhden parhaista inhimilllisistä apukeinoista heidän parantamisekseen. {SLS 198.3}

Tahdonvoima

Tahdonvoimaa ei arvosteta niin kuin sitä tulisi. Kun tahto säilytetään valppaana ja kohdistetaan oikein, se antaa voimaa koko olemukselle ja auttaa suurenmoisella tavalla terveyden säilyttämisessä. Sitä voidaan käyttää myös sairauden hoidossa. Oikein harjoitettuna se pystyy valvomaan mielikuvitusta ja tehokkaalla tavalla vastustamaan ja voittamaan sekä henkiset että ruumiilliset sairaudet. Tahdonvoimaa käyttämällä potilaat voivat asennoitua elämään oikein ja siten merkittävästi tukea lääkärin ponnistuksia terveyden palauttamiseksi. Tuhannet voivat saada takaisin terveytensä jos vain tahtovat. Herra ei halua heidän sairastavan. Hän toivoo heidän olevan terveitä ja onnellisia, ja heidän tulisi päättää tulla terveiksi. Usein vammaiset voivat vastustaa sairautta kieltäytymällä yksinkertaisesti antamasta periksi ja vaipumasta toimettomuuteen. Heidän on noustava kipujensa ja vaivojensa yläpuolelle ja tehtävä voimillensa sopivaa hyödyllistä työtä. Tällainen työ sekä runsas ilma ja auringonvalo voisivat antaa terveyden ja voiman takaisin monelle riutuneelle sairaalle. {SLS 199.1}

Niille, jotka haluavat saada takaisin tai säilyttää terveytensä, löytyy opetus Raamatun sanoista: ”Älkää juopuko viinistä, sillä siitä tulee irstas meno, vaan täyttykää Hengel-lä.” Ef. 5: 18. Luonnottomien ja epäterveellisten kiihotusaineiden tuottama kiihtymys tai lamaannus tai alhaisten halujen ja himojen tyydyttäminen eivät tuo ruumiille ja sielulle todellista terveyttä ja virkistystä. Sairaiden joukossa on monia, jotka ovat ilman Jumalaa ja ilman toivoa. He kärsivät tyydyttämättömistä haluista, harhautuneista himoista a omantunnon syytöksistä. He ovat menettämäisillään otteensa tästä elämästä eikä heillä ole toivoa tulevan elämän suhteen. Näistä potilaista huolehtivien henkilöiden ei tule kuvitella auttavansa heitä järjestämällä heille kevytmielisiä, jännittäviä nautintoja. Juuri ne ovat olleet heidän elämänsä kirous. Nälkäinen ja janoinen sielu pysyy nälkäisenä ja janoisena niin kauan kuin yrittää löytää tyydytystä maallisista asioista. Itsekkään nautinnon lähteestä juovat ihmiset pettyvät. He erehtyvät luulemaan hilpeyttä voimaksi, ja kun jännitys on ohi, heidän innostuksensa lakkaa ja he jäävät tyytymättömyyden ja alakuloisuuden valtaan. {SLS 200.1}

Kestävällä rauhalla, aidolla levon hengellä, on vain yksi lähde. Siitä Kristus puhui sanoessaan: ”Tulkaa minun tyköni, kaikki työtätekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon.” Matt. 11:28. ”Rauhan minä jätän teille: minun rauhani — sen minä annan teille. En minä anna teille, niinkuin maailma antaa.” Joh. 14: 27. Tätä rauhaa hän ei anna irrallaan itsestään. Se on Kristuksessa, ja me voimme saada sen vain vastaanottamalla hänet. {SLS 200.2}

Kristus on elämän lähde. Monet tarvitsevat selvempää tietoa hänestä. Heille on kärsivällisesti, ystävällisesti ja samalla vakavasti opetettava, miten koko olemus avataan taivaan parantavalle vaikutukselle. Kun Jumalan rakkauden auringonpaiste valaisee sielun

synkät kammiot, rauhaton kyllästyneisyys ja tyytymättömyys väistyvät ja tyytyväinen ilo täyttää mielen tarmolla ja ruumiin terveydellä ja elinvoimalla. {SLS 200.3}

Apu kaikissa koettelemuksissa

Me elämme kärsimysten maailmassa. Vaikeudet, koettelemukset ja murheet odottavat meitä pitkin matkaa tiellämme taivaskotiin. Mutta monet tekevät elämän taakan kaksinverroin raskaammaksi odottamalla jatkuvasti vaikeuksia. Jos he kohtaavat vastoinkäymisiä tai pettymyksiä, he ajattelevat, että kaikki on hukassa, että heidän osansa on kaikkein raskain, että he varmasti joutuvat elämään puutteessa. Näin he vaipuvat surkeuteen ja luovat varjon kaikkien lähimmäistensäkin ylle. Itse elämä muuttuu heille taakaksi. Mutta näin ei tarvitse olla. Ajatusten suunnan muuttaminen vaatii määrätietoisia ponnistuksia, mutta se on mahdollista. Heidän onnensa sekä tässä että tulevassa elämässä riippuu siitä, pystyvätkö he suuntaamaan mielensä iloisiin asioihin. Heidän on käännettävä katseensa synkistä kuvitelmistaan niihin siunauksiin, joita Jumala on sirotellut heidän polulleen, ja niiden tuolle puolen näkymättömiin ja ikuisiin asioihin. {SLS 201.1}

Jumala on varautunut auttamaan jokaisessa koettelemuksessa. Kun Israel tuli erämaassa Maaran karvaiden vesien ääreen, Mooses huusi apua Herralta. Herra ei antanut mitään uutta apukeinoa, vaan kiinnitti huomion siihen, mitä jo oli saatavilla. Puu, jonka hän oli luonut, piti heittää lähteeseen, jotta vedestä tulisi puhdasta ja makeaa. Kun tämä oli tehty, kansa joi vettä ja virkistyi. Kristus auttaa meitä kaikissa koettelemuksissa, jos etsimme häntä. Silmämme avataan näkemään hänen sanansa parantavat lupaukset. Pyhä Henki opettaa meille, miten voimme omistaa jokaisen siunauksen vastalääkkeeksi murheillemme. Jokaiselle katkeralle juomalle, joka nostetaan huulillemme, löydämme parantavan oksan. {SLS 201.2}

Me emme saa antaa tulevaisuuden vaikeine ongelmineen ja epätyydyttävine näköaloineen masentaa sydäntämme, vapisuttaa polviamme ja lamauttaa käsiämme. Jumala kehottaa meitä tekemään rauhan hänen kanssaan. Ne, jotka jättävät elämänsä hänen johtoonsa ja palvelukseensa, eivät koskaan joudu olosuhteisiin, joissa hän ei antaisi apua. Oli tilanteemme mikä hyvänsä, meillä on Opas näyttämässä tietä, jos olemme hänen sanansa tekijöitä; oli vaikeutemme mikä hyvänsä, meillä on luotettava Neuvonantaja; oli surumme, murheemme ja yksinäisyytemme minkälainen tahansa, meillä on myötätuntoinen Ystävä. {SLS 202.1}

Jos me tietämättömyydessämme astumme harhaan, Vapahtaja ei hylkää meitä. Meidän ei milloinkaan tarvitse tuntea olevamme yksin. Enkelit ovat seuralaisiamme. Lohduttaja, jonka Kristus lupasi lähettää nimessään, on luonamme. Tiellä Jumalan kaupunkiin ei ole vaikeuksia, joita häneen luottavat eivät voisi voittaa. Ei ole vaaroja, joita he eivät voisi välttää. Ei ole surua, ei murhetta, ei inhimillistä heikkoutta, johon hänellä ei olisi apua. {SLS 202.2}

Kenenkään ei tarvitse jäädä masennuksen ja epätoivon valtaan. Saatana voi tulla luoksesi ja väittää julmasti: ”Olet toivoton tapaus. Et voi pelastua.” Mutta sinulla on toivoa Kristuksessa. Jumala ei vaadi meitä voittamaan omassa voimassamme. Hän pyytää meitä tulemaan lähelle itseään. Hän odottaa voidakseen vapauttaa meidät kaikista vaikeuksista, jotka painavat sieluamme ja ruumistamme. Hän, joka tuli ihmiseksi, osaa osoittaa sääliä ihmiskunnan kärsimyksiä kohtaan. Kristus ei ainoastaan tunne jokaista ihmistä erityisine tarpeineen ja vaikeuksineen, vaan hän on selvillä kaikesta, mikä ärsyttää ja hämmentää tämän mieltä. Hänen kätensä on ojentunut säälivän hellästi jokaista kärsivää lasta kohti. Ne, jotka kärsivät eniten, saavat eniten osakseen hänen myötätuntoaan ja sääliään. Hän on liikuttunut meidän heikkouksistamme, ja hän haluaa meidän laskevan huolemme ja murheemme hänen jalkojensa juureen ja jättävän ne sinne. {SLS 202.3}

Ei ole viisasta katsoa itseään ja tarkkailla omia tunteitaan. Jos teemme näin, vihollinen tuo vaikeuksia ja kiusauksia, jotka heikentävät uskoa ja tuhoavat rohkeuden. Mielenliikkeiden yksityiskohtainen erittely ja ylivallan antaminen tunteille johtaa epäilyksiin ja tekee neuvottomaksi. Meidän on käännettävä katseemme pois itsestämme Jeesukseen. {SLS 203.1}

Kun kiusaukset ahdistavat sinua, kun huolet, neuvottomuus ja pimeys näyttävät ympäröivän sielusi, katso sinne, missä viimeksi näit valon. Lepää Kristuksen rakkaudessa ja hänen suojeluksessaan. Kun synti pyrkii saamaan määräysvallan sydämessä, kun syyllisyys vaivaa sielua ja painaa omaatuntoa, kun epäusko synkentää mielen, muista, että Kristuksen armo pystyy voittamaan synnin ja karkottamaan pimeyden. Kun solmimme yhteyden Vapahtajaan, saavumme rauhan valtakuntaan. {SLS 203.2}

”Herra lunastaa palvelijainsa sielut,

eikä yksikään, joka häneen turvaa, tule syynalaiseksi.”

Ps. 34:23 {SLS 203.3}

”Herran pelossa on vahva varmuus

ja turva vielä lapsillekin.”

Sanani. 14: 26 {SLS 203.4}

”Mutta Siion sanoo: ’Herra on minut hyljännyt,

Herra on minut unhottanut’.

Unhottaako vaimo rintalapsensa,

niin ettei hän armahda kohtunsa poikaa?

Ja vaikka he unhottaisivatkin, minä en sinua unhota.

Katso, kätteni hipiään olen minä sinut piirtänyt.”

Jes. 49: 14-16 {SLS 203.5}

”Älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssasi;

älä arkana pälyile, sillä minä olen sinun jumalasi; {SLS 203.6}

minä vahvistan sinua, minä autan sinua,

minä tuen sinua vanhurskauteni oikealla kädellä.”

Jes. 41: 10 {SLS 204.1}

”Kuulkaa minua, te Jaakobin heimo,

te kaikki Israelin heimon tähteet,

te, joita on pitänyt kantaa äidinkohdusta asti,

nostaa hamasta äidinhelmasta.

Teidän vanhuuteenne asti minä olen sama,

hamaan harmaantumiseenne saakka minä kannan;

niin minä olen tehnyt, ja vastedeskin minä nostan,

minä kannan ja pelastan.”

Jes. 46: 3, 4 {SLS 204.2}

Kiitollisuus

Mikään ei edistä ruumiin ja sielun terveyttä enemmän kuin kiitollisuuden ja ylistyksen henki. Meidän ehdoton velvollisuutemme on vastustaa alakuloisia, tyytymättömiä ajatuksia ja tunteita — se on yhtä tärkeä velvollisuus kuin rukoileminen. Jos olemme matkalla taivaaseen, miten voimme kulkea Isän kotia kohti koko ajan huokaillen ja valittaen kuin hautajaissaatossa? {SLS 204.3}

Todellisia uskovaisia eivät ole ne kristityiksi tunnustautuvat, jotka valittavat jatkuvasti ja näyttävät pitävän iloisuutta ja onnellisuutta syntinä. Ne, jotka saavat katkeraa nautintoa tämän maailman synkkyydestä, jotka katsovat kuolleita lehtiä mieluummin kuin poimivat kauniita eläviä kukkia, jotka eivät näe jylhien vuorenhuippujen ja rehevän vihreiden laaksojen kauneutta ja jotka sulkevat aistinsa kuulemasta sitä riemukasta ääntä, joka puhuu heille luonnossa ja joka vastaanottavaisessa korvassa kuulostaa suloiselta ja sointuvalta, eivät ole Kristuksessa. He viipyvät pimeydessä ja synkkyydessä, vaikka heidän sydämessään voisi loistaa päivä, vanhurskauden aurinko ja parantuminen sen siipien alla. {SLS 204.4}

Usein tuska saa mielesi hämärtymään. Älä silloin yritä pohtia asioita. Sinä tiedät, että Jeesus rakastaa sinua. Hän ymmärtää heikkouttasi. Voit tehdä hänen tahtoaan yksinkertaisesti lepäämällä hänen käsivarsillaan. {SLS 204.5}

Luonnonlaki on, että ajatuksemme ja tunteemme vahvistuvat ja lujittuvat, kun puemme ne sanoiksi. Sanat ilmaisevat ajatuksia, mutta on myös totta, että ajatukset seuraavat sanoja. Jos sanamme osoittaisivat enemmän uskoa ja iloa Jumalan siunauksista, suuresta armosta ja rakkaudesta, niin uskomme ja ilomme kasvaisi. Kieli ei voi kuvata eikä rajallinen mieli ymmärtää siunausta, joka kohtaa meitä, kun osoitamme arvostavamme Jumalan hyvyyttä ja rakkautta. Jo maan päällä sydämessämme voi olla ilon lähde, joka ei milloinkaan ehdy, sillä siihen virtaa koko ajan lisää vettä Jumalan valtaistuimelta. {SLS 205.1}

Kasvattakaamme siis sydämemme ja huulemme ylistämään Jumalaa hänen verrattomasta rakkaudestaan. Opetelkaamme olemaan toiveikkaita ja pysymään Golgatan ristiltä loistavassa valossa. Milloinkaan emme saa unohtaa olevamme taivaallisen kuninkaan lapsia, Herran Sebaotin poikia ja tyttäriä. Etuoikeutemme on luottaa tyynesti Jumalaan. {SLS 205.2}

”Ja vallitkoon teidän sydämissänne Kristuksen rauha — ja olkaa kiitolliset.” Kol. 3: 15. Unohtakaamme omat vaikeutemme ja ongelmamme ja ylistäkäämme Jumalaa mahdollisuudesta elää hänen nimensä kunniaksi. Kunpa näkisimme jokaisen uuden päivän tuoreet siunaukset osoituksina Jumalan huolenpidosta niin, että sydämessämme heräisi kiitollisuus häntä kohtaan. Kun avaat silmäsi aamulla, kiitä Jumalaa hänen varjeluksestaan yön aikana. Kiitä häntä hänen rauhastaan, joka täyttää sydämesi. Aamuin, päivin ja illoin nouskoon kiitollisuutesi taivaaseen kuin suloinen suitsutus. {SLS 205.3}

Kun joku kysyy vointiasi, älä yritä löytää jotakin ikävää kerrottavaa saadaksesi osaksesi myötätuntoa. Älä puhu uskon puutteestasi äläkä suruistasi ja kärsimyksistäsi. Kiusaaja iloitsee kuullessaan sellaisia sanoja. Puhuessasi synkistä asioista tuotat kunniaa hänelle. Meidän ei tule puhua saatanan suuresta voimasta, jolla hän pyrkii voittamaan meidät. Usein annamme itsemme hänen käsiinsä puhumalla hänen voimastaan. Puhukaamme sen sijaan Jumalan suuresta voimasta, jolla hän voi yhdistää kaikki pyrkimyksemme omiinsa. Kerro Kristuksen verrattomasta voimasta ja puhu hänen kirkkaudestaan. Koko taivas on kiinnostunut pelastuksestamme. Jumalan enkelit, joita on tuhat kertaa tuhat ja kymmenen tuhatta kertaa kymmenen tuhatta, on määrätty palvelemaan niitä, jotka perivät autuuden. He varjelevat meitä pahalta ja ajavat pois pimeyden joukot, jotka pyrkivät tuhoamaan meidät. Eikö meidän ole syytä olla kiitollisia joka hetki, silloinkin kun tiellämme näyttää olevan esteitä? {SLS 205.4}

Laula ylistystä

Ilmaise ylistys ja kiitos laululla. Kun joudumme kiusaukseen, älkäämme tuoko julki omia tunteitamme vaan virittäkäämme uskossa kiitoslaulu Jumalalle. {SLS 206.1}

Me kiitämme sua, Herra taivaan ja maan,

Kun Poikasi eestämme soit kuolemaan.

Me kiitämme myös, Herra, Hengestä sun,

joka juurelle ristin vie ahdistetun.

Me kiitämme Kristusta, Vapahtajaa,

joka synneistä päästää ja myös puhdistaa.

Sua kiitämme, Herra, kun korvesta maan,

meitä etsit ja käyt kotiin johdattamaan.

Meit' uudista, Herra, ja rakkauden

tulen hehkua rinnassa suo jokaisen.

Kertosäe:

Halleluja, kiitos Sulle, halleluja aamen!

Halleluja, Hengen voimaa suot sydämiimme. {SLS 206.2}

Laulu on ase, jota voimme aina käyttää masennusta vastaan. Kun näin avaamme sydämen Vapahtajan läsnäolon päivänpaisteelle, saamme terveyttä ja hänen siunauksensa. {SLS 206.3}

”Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä,

sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

Niin sanokoot Herran lunastetut,

jotka hän on lunastanut ahdistuksen alta.”

Ps. 107: 1,2 {SLS 207.1}

”Laulakaa hänelle, veisatkaa hänelle,

puhukaa kaikista hänen ihmeistänsä.

Hänen pyhä nimensä olkoon teidän kerskauksenne;

Iloitkoon niiden sydän, jotka etsivät Herraa.”

Ps. 105: 2, 3 {SLS 207.2}

”Sillä hän ravitsee nääntyvän sielun

ja täyttää nälkäisen sielun hyvyydellä.

He istuivat pimeydessä ja synkeydessä,

vangittuina kurjuuteen ja rautoihin — —

Mutta hädässänsä he huusivat Herraa,

ja hän pelasti heidät heidän ahdistuksistaan.

Hän vei heidät ulos pimeydestä ja synkeydestä,

hän katkaisi heidän kahleensa.

Kiittäköot he Herraa hänen armostansa

ja hänen ihmeellisistä teoistaan ihmislapsia kohtaan.”

Ps. 107: 9, 10, 13-15 {SLS 207.3}

”Miksi murehdit, minun sieluni,

ja miksi olet minussa niin levoton?

Odota Jumalaa.

Sillä vielä minä saan kiittää häntä,

minun kasvojeni apua, minun Jumalaani.”

Ps. 42: 12 {SLS 207.4}

”Kiittäkää joka tilassa. Sillä se on Jumalan tahto teihin nähden Kristuksessa Jeesuksessa.” 1 Tess. 5:18. Tämä käsky vakuuttaa, että nekin asiat, jotka näyttävät olevan meitä vastaan, koituvat meidän parhaaksemme. Jumala ei käskisi meitä olemaan kiitollisia sellaisesta, mikä vahingoittaa meitä. {SLS 207.5}

”Herra on minun valkeuteni ja autuuteni:

ketä minä pekään!

Herra on minun elämäni turva:

ketä minä vapisen!”

”Sillä hän kätkee minut majaansa pahana päivänä,

hän suojaa minua telttansa suojassa — —

ja minä uhraan riemu-uhreja hänen majassansa,

Herralle minä veisaan ja soitan.”

Ps. 27: 1, 5, 6 {SLS 208.1}

”Hartaasti minä odotin Herraa,

ja hän kumartui minun puoleeni

ja kuuli minun huutoni.

Ja hän nosti minut ylös turmion kuopasta,

lokaisesta liejusta,

ja asetti minun jalkani kalliolle,

hän vahvisti minun askeleeni.

Hän antoi minun suuhuni uuden virren,

kiitoslaulun Jumalallemme.”

Ps. 40: 2-4 {SLS 208.2}

”Herra on minun voimani ja kilpeni;

häneen minun sydämeni turvasi,

ja minä sain avun.

Siitä minun sydämeni riemuitsee,

ja veisuullani minä häntä ylistän.”

Ps. 28: 7 {SLS 208.3}

Yritä auttaa muita

Varmimpia esteitä sairaiden toipumiselle on se, että he kohdistavat huomion itseensä. Monet sairaat ajattelevat, että jokaisen tulisi osoittaa heille myötätuntoa ja antaa apua, kun heidän suurin tarpeensa itse asiassa on, että heidän huomionsa suunnattaisiin pois heistä itsestään muiden auttamiseen. {SLS 208.4}

Usein pyydetään rukoilemaan kärsivien, murheellisten ja masentuneiden puolesta, niin kuin oikein onkin. Meidän on rukoiltava, että Jumala valaisisi synkän mielen ja lohduttaisi murheellista sydäntä. Mutta Jumala vastaa niiden puolesta esitettäviin rukouksiin, jotka ryhtyvät hänen siunaustensa kanaviksi. Samalla kun rukoilemme murheellisten puolesta, meidän tulisi rohkaista heitä auttamaan niitä, jotka ovat suuremmassa avuntarpeessa kuin

he. Pimeys tulee hälvenemään heidän sydämestään, kun he yrittävät auttaa muita. Kun pyrimme lohduttamaan muita sillä lohdutuksella, josta itse olemme osallistuneet, siunaus kohdistuu takaisin meihin. {SLS 208.5}

Jesajan 58. luvussa on ohjeet sekä ruumiin että sielun sairauksien hoitoon. Jos kaipaamme terveyttä ja aitoa elämäniloa, meidän on sovellettava käytäntöön periaatteita, jotka esitetään tässä luvussa. Hyväksymästään palveluksesta ja sen siunauksista Herra sanoo: {SLS 209.1}

”Eikö tämä: että taitat leipäsi isoavalle

ja viet kurjat kulkijat huoneeseesi,

kun näet alastoman, vaatetat hänet

etkä kätkeydy siltä, joka on omaa lihaasi?

Silloin sinun valkeutesi puhkeaa esiin niinkuin aamurusko,

ja haavasi kasvavat nopeasti umpeen;

sinun vanhurskautesi käy sinun edelläsi,

ja Jumalan kunnia seuraa suojanasi.

Silloin sinä rukoilet, ja Herra vastaa,

sinä huudat, ja hän sanoo: ’Katso, tässä minä olen’.

Jos sinä keskuudestasi poistat ikeen,

sormella-osoittelun ja vääryyden puhumisen,

jos taritset elannostasi isoavalle

ja ravitset vaivatun sielun,

niin valkeus koittaa sinulle pimeydessä,

ja sinun pilkkopimeäsi on oleva niinkuin keskipäivä.

Ja Herra johdattaa sinua alati

ja ravitsee sinun sielusi kuivissa erämaissa; {SLS 209.2}

hän vahvistaa sinun luusi,

ja sinä olet oleva niinkuin runsaasti kasteltu puutarha,

niinkuin lähde, josta vesi ei koskaan puutu.”

Jes. 58: 7-11 {SLS 210.1}

Hyvät teot tuovat kaksinkertaisen siunauksen, sillä ne hyödyttävät sekä lahjan antajaa että vastaanottajaa. Tietoisuus hyvän tekemisestä on parhaita lääkkeitä sairaalle ruumiille ja mielelle. Hyvin suoritettu velvollisuus ja tyydytys, jonka koemme tehdessämme muut onnellisiksi, vaikuttavat rohkaisevasti ja virkistävästi koko olemukseen. {SLS 210.2}

Sen sijaan että sairas vaatisi jatkuvasti myötätuntoa osakseen, hänen tulisi pyrkiä osoittamaan sitä muille. Jätä oman heikkoutesi, murheesi ja tuskasi taakka myötätuntoiselle Vapahtajalle. Avaa sydämesi hänen rakkaudelleen ja anna sen virrata muihin. Muista, että kaikilla on raskaita vastoinkäymisiä, vaikeasti vastustettavia kiusauksia ja että sinä voit tehdä jotain näiden taakkojen keventämiseksi. Osoita kiitollisuutta siunauksista, joita sinulla on; osoita arvostavasi saamiasi huomionosoituksia. Säilytä sydämessäsi Jumalan kallisarvoisia lupauksia voidaksesi jakaa tästä aarteesta lohdutuksen ja voiman sanoja muille. Näin ympärillesi kehittyy jalostava ja kohottava ilmapiiri. Pyri siunaamaan lähimmäisiäsi, niin löydät keinoja auttaa sekä oman perheesi jäseniä että muita. {SLS 210.3}

Jos huonosta terveydestä kärsivät unohtaisivat itsensä ja tekisivät työtä muiden hyväksi, jos he noudattaisivat Herran käskyä auttaa niitä, jotka ovat suuremmassa tarpeessa kuin he itse, he saisivat kokea tämän profeetallisen lupauksen totuuden: ”Silloin sinun valkeutesi puhkeaa esiin niinkuin aamurusko, ja haavasi kasvavat nopeasti umpeen.” {SLS 210.4}

Luku 19—Ulkona Luonnossa

Luoja valitsi ensimmäisille esivanhemmillemme ympäristön, joka parhaiten edisti heidän terveyttään ja onneaan. Hän ei pannut heitä asumaan palatsiin eikä ympäröinyt heitä niillä keinotekoisilla koristeilla ja ylellisyyksillä, joita niin monet nykyään kiihkeästi tavoittelevat. Hän asetti heidät läheiseen kosketukseen luonnon kanssa ja taivaan pyhien olentojen yhteyteen. {SLS 211.1}

Puutarhassa, jonka Jumala valmisti kodiksi lapsilleen, viehättävät pensaat ja kauniit kukat ilahduttivat silmää kaikkialla. Siellä oli kaikenlaisia puita, monet niistä täynnä tuoksuvia ja herkullisia hedelmiä. Puiden oksilla linnut visersivät ylistyslaulujaan, ja niiden varjossa eläimet leikkivät yhdessä mitään pelkäämättä. {SLS 211.2}

Tahrattomassa puhtaudessaan Aadam ja Eeva iloitsivat Eedenin näkymistä ja äänistä. Jumala pani heidät puutarhaan ”viljelemään ja varjelemaan sitä”. 1 Moos. 2: 15. Jokaisen päivän työ antoi heille terveyttä ja iloa, ja onnellinen pariskunta odotti innokkaasti Luojansa vierailuja, kun hän illan viileydessä keskusteli heidän kanssaan. Joka päivä Jumala opetti heitä. {SLS 211.3}

Niistä elämänohjeista, jotka Jumala antoi ensimmäisille esivanhemmillemme, voimme mekin oppia. Vaikka synti on luonut varjonsa maailman ylle, Jumala toivoo lastensa löytävän iloa hänen kättensä töistä. Mitä tarkemmin hänen elämänohjeitaan seurataan, sitä ihmeellisemmin hän tulee vaikuttamaan kärsivän ihmiskunnan parantamiseksi. Sairaat on saatettava läheiseen yhteyteen luonnon kanssa. Ulkonaolo luonnon keskellä tekisi ihmeitä monelle avuttomalle ja lähes toivottoman sairaalle ihmiselle. {SLS 211.4}

Kaupunkien melu, kiihkeys ja sekasorto, niiden väkinäinen, keinotekoinen elämä vaikuttavat sairaaseen erittäin väsyttävästi ja kuluttavasti. Savun, pölyn, myrkyllisten kaasujen ja taudinaiheuttajien kyllästämä ilma on vaaraksi elämälle. Enimmäkseen neljän seinän sisällä oleskelevat sairaat tuntevat melkein olevansa vankina omassa huoneessaan. He katselevat taloja ja jalkakäytäviä ja kiiruhtavia ihmisjoukkoja eivätkä kenties näe vilaukseltakaan sinistä taivasta, auringonpaistetta, ruohoa, kukkia tai puita. Sisälle suljettuina he hautovat kärsimyksiään ja surkeuttaan ja joutuvat omien murheellisten ajatustensa uhreiksi. {SLS 212.1}

Moraaliselta voimaltaan heikoille kaupungit ovat täynnä vaaroja. Niissä potilaat, joilla on luonnottomia haluja voitettavanaan, joutuvat jatkuvasti kohtaamaan kiusauksia. Heidät on siirrettävä uuteen ympäristöön, jossa heidän ajatustensa suunta muuttuu, heidät on ympäröitävä vaikutteilla, jotka poikkeavat täysin niistä, jotka ovat tuhonneet heidän elämänsä. Heidät on joksikin aikaa eristettävä vaikutuksista, jotka johtavat poispäin Jumalasta, ja vietävä puhtaampaan ilmapiiriin. {SLS 212.2}

Sairaanhoitolaitokset olisivat paljon menestyksekkäämpiä, jos ne voitaisiin perustaa kaupunkien ulkopuolelle. Ja mikäli mahdollista kaikkien, jotka yrittävät saada takaisin terveytensä, tulisi asettua maaseudulle, jossa he voivat hyötyä ulkonaolosta. Luonto on Jumalan lääkäri. Puhdas ilma, kaunis auringonpaiste, kukat ja puut, hedelmäja viinitarhat sekä liikunta ulkona tällaisessa ympäristössä antavat terveyttä ja elinvoimia. {SLS 212.3}

Lääkärien ja sairaanhoitajien tulisi kannustaa potilaitaan olemaan mahdollisimman paljon ulkona. Monet sairaat eivät tarvitse muuta hoitoa kuin oleskelua ulkoilmassa. Sillä on ihmeellinen voima parantaa sairauksia, jotka johtuvat muodinmukaisen elämän kiihkeydestä ja kohtuuttomuudesta, elämän, joka heikentää ja tuhoaa ruumiin, mielen ja sielun voimia. {SLS 212.4}

Miten suurenmoiselta maaseudun rauha ja vapaus tuntuukaan sairaista, jotka ovat väsyneet kaupunkielämään, räikeiden valojen loisteeseen ja katujen meluun! Miten innokkaasti he katsovatkaan luonnon maisemia! Miten iloisia he olisivatkaan, jos voisivat istua avoimen taivaan alla, iloita auringonpaisteesta ja hengittää kukkien ja puiden tuoksua! Männyn palsamissa, setrin ja kuusen tuoksussa on elämää antavia ominaisuuksia, ja myös muissa puissa on ominaisuuksia, jotka edistävät terveyttä. {SLS 213.1}

Mikään ei edistä pitkäaikaissairaan paranemista ja onnea paremmin kuin asuminen miellyttävässä maalaisympäristössä. Siellä avuttomimmatkin voivat istua tai maata auringonpaisteessa tai puiden varjossa. Heidän on vain nostettava katseensa nähdäkseen yläpuolellaan olevan kauniin lehvistön. Suloinen rauhan ja virkistyksen tunne laskeutuu heidän sydämeensä heidän kuunnellessaan tuulen huminaa. Masentunut mieli piristyy. Kadonneet voimat palautuvat. Huomaamatta mieli rauhoittuu, kiihtynyt valtimo hidastuu ja muuttuu säännölliseksi. Kun sairaat vahvistuvat, he uskaltautuvat ottamaan muutamia askelia poimiakseen kauniita kukkia, jotka niin suloisella tavalla kertovat rakkaudesta, jota Jumala tuntee täällä alhaalla kärsivää perhettään kohtaan. {SLS 213.2}

On tehtävä suunnitelmia potilaiden pitämiseksi ulkona. Työhön pystyville tulisi järjestää miellyttävää, helppoa työtä. Näytä heille, miten mukavaa ja hyödyllistä työ ulkoilmassa on. Kehota heitä hengittämään raitista ilmaa. Opeta heidät hengittämään syvään ja käyttämään vatsalihaksia hengittäessään ja puhuessaan. Tästä taidosta on heille korvaamatonta hyötyä. {SLS 213.3}

Sairaille tulisi määrätä liikuntaa ulkoilmassa välttämättömänä elinvoiman antajana. Eikä tällaiseksi liikunnaksi mikään ole parempaa kuin maanviljely. Potilailla tulee olla kukkapenkki hoidettavanaan tai työtä tehtävänä hedelmätarhassa tai vihannespalstalla. Kun heitä rohkaistaan jättämään huoneensa ja viettämään aikaa ulkosalla kukkia hoitaen tai muuta kevyttä, mukavaa työtä tehden, he unohtavat itsensä ja kärsimyksensä. {SLS 213.4}

Mitä enemmän potilas saadaan pysymään ulkona, sitä vähemmän hoitoa hän tarvitsee. Mitä miellyttävämpi ympäröivä luonto, sitä toiveikkaampi hän on. Sisälle taloon suljettuna hän muuttuu hermostuneeksi ja synkäksi, vaikka se olisi sisustettu miten tyylikkäästi tahansa. Vie hänet luonnon kauneuden keskelle, sijoita hänet paikkaan, jossa hän voi nähdä kukkien kasvavan ja kuulla lintujen laulavan, niin hänen sydämensä puhkeaa lauluun yhdessä lintujen kanssa. Sekä ruumis että mieli saavat avun. Äly terävöityy, mielikuvitus elävöityy, ja mieli valmistuu arvostamaan Jumalan sanan kauneutta. {SLS 214.1}

Luonnosta löytyy aina jotakin, mikä kääntää sairaiden huomion pois heistä itsestään ja kohdistaa ajatukset Jumalaan. Hänen ihmeellisten tekojensa ympäröimänä heidän mielensä kohoaa näkyvistä asioista näkymättömiin. Luonnon kauneus saa heidät ajattelemaan taivaallista kotia, missä mikään ei pilaa kauneutta, mikään ei turmele eikä tuhoa, mikään ei aiheuta sairautta eikä kuolemaa. {SLS 214.2}

Lääkärien ja sairaanhoitajien tulisi ottaa luonnosta esimerkkinsä kertoessaan Jumalasta. Heidän tulisi suunnata potilaiden katseet häneen, jonka käsi on tehnyt mahtavat puut, ruohon ja kukat ja auttaa heitä näkemään jokaisessa silmussa ja kukassa ilmaus hänen rakkaudestaan lapsiaan kohtaan. Hän, joka huolehtii linnuista ja kukista, huolehtii myös olennoista, jotka on luotu hänen kuvakseen. {SLS 214.3}

Sairaille voidaan parhaiten kertoa uudesta elämästä Kristuksessa heidän ollessaan ulkona, Jumalan luomien asioiden keskellä, ja hengittäessään raitista, terveyttä antavaa ilmaa. Siellä heille voidaan lukea Jumalan sanaa. Siellä Kristuksen vanhurskauden valo pääsee loistamaan synnin pimentämiin sydämiin. {SLS 214.4}

Ruumiillista ja hengellistä parantumista tarvitsevat miehet ja naiset on näin johdettava niiden yhteyteen, joiden sanat ja teot vetävät heitä Kristuksen luo. Heidät on tuotava suuren Lähetyslääkärin vaikutuspiiriin, hänen, joka voi parantaa sekä sielun että ruumiin. Heidän on kuultava kertomus Vapahtajan rakkaudesta ja anteeksiannosta, joka tarjotaan auliisti kaikille, jotka tulevat hänen luokseen tunnustaen syntinsä. {SLS 214.5}

Tällaisten vaikutusten alaisina tulevat monet kärsivät johdetuiksi elämän tielle. Taivaan enkelit toimivat yhteistyössä inhimillisten välikappaleiden kanssa tuoden rohkaisua, toivoa, iloa ja rauhaa sairaiden ja kärsivien sydämeen. Tällaisissa oloissa sairaat saavat kaksinkertaisen siunauksen ja monet paranevat. Horjuva askel saa takaisin jäntevyytensä. Silmä kirkastuu uudelleen. Toivottomissa herää toivo. Synkät kasvot saavat iloisen ilmeen. Valittavat äänensävyt vaihtuvat iloisiin, tyytyväisiin sävyihin. {SLS 215.1}

Ruumiillisen terveyden palautuessa miehet ja naiset voivat paremmin harjoittaa uskoa Kristukseen, mikä varmistaa sielun terveyden. Tietoisuus syntien anteeksiannosta tuo mukanaan sanoin kuvaamattoman rauhan, ilon ja tyyneyden. Kristityn hämärtynyt toivo kirkastuu. Sanat ilmaisevat uskon: ”Jumala on meidän turvamme ja väkevyytemme,

apumme hädässä aivan vahva.” ”Vaikka minä vaeltaisin pimeässä laaksossa, en minä pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet minun kanssani; sinun vitsasi ja sauvasi minua lohduttavat.” ”Hän antaa väsyneelle väkeä ja voimattomalle voimaa yltäkyllin.” Ps. 46: 2; 23: 4; Jes. 40: 29. {SLS 215.2}

Osa 5—Terveysperiaatteita

Terveysperiaatteita tuntematon on varustautunut puutteellisesti kohtaamaan elämän haasteita. {SLS 218.1}

Luku 20—Yleinen Terveydenhoito

Tiedon siitä, että ihmisen on määrä olla Jumalan temppeli, hänen kirkkautensa ilmestymispaikka, tulisi olla meille voimakkaimpana kannustimena ruumiinvoimiemme hoitamiseen ja kehittämiseen. Jumala on suunnitellut ihmisen ihmeellisesti. Siksi hän kehottaa meitä tutkimaan sitä, perehtymään sen tarpeisiin ja tekemään oman osamme sen varjelemiseksi vahingolta ja saastumiselta. {SLS 219.1}

Verenkierto

Hyvä terveys edellyttää hyvää verta, sillä veri on elämän virta. Se huolehtii kuona-aineiden poistosta ja elimistön ravitsemisesta. Kun veri saa sopivia ravintoaineita ja kun se puhdistuu puhtaan ilman vaikutuksesta, se vie elämää ja voimaa kaikkialle elimistöön. Mitä parempi verenkierto on, sitä paremmin tämä työ suoritetaan. {SLS 219.2}

Jokaisella sydämenlyönnillä veren tulisi virrata nopeasti ja helposti kaikkialle ruumiiseen. Verenkiertoa ei saa häiritä kiristävillä vaatteilla tai siteillä eikä raajojen riittämättömällä vaatetuksella. Kaikki, mikä estää verenkiertoa, pakottaa veren takaisin tärkeisiin elimiin aiheuttaen verentungosta. Seurauksena on usein päänsärkyä, yskää, sydämentykytystä tai ruoansulatushäiriöitä. {SLS 219.3}

Hengitys

Hyvä veri edellyttää kunnollista hengitystä. Kun hengitämme syvään ja voimakkaasti puhdasta ilmaa, joka täyttää keuhkot hapella, veremme puhdistuu. Veri saa keuhkoissa kirkkaan värin ja lähtee elämää kuljettavana virtana kiertämään kaikkialle ruumiiseen. Kunnollinen hengitys rauhoittaa hermoja, parantaa ruokahalua, edistää ruoansulatusta ja antaa terveen, virkistävän unen. {SLS 220.1}

Keuhkojen toiminnalle tulee suoda suurin mahdollinen vapaus. Niiden suorituskyky kasvaa, kun ne pääsevät vapaasti laajenemaan, mutta laskee, kun ne ovat painuneet kasaan. Siksi on haitallista työskennellä kumarassa, mikä on erittäin yleistä etenkin istumatyössä. Tässä asennossa on mahdotonta hengittää syvään. Pinnallinen hengitys muuttuu pian tavaksi, ja keuhkot menettävät laajenemiskykynsä. Tiukoilla korseteilla on samanlainen vaikutus. Rintakehän alaosalle ei jää riittävästi tilaa; vatsalihakset, jotka on tarkoitettu auttamaan hengityksessä, eivät voi toimia täydellä teholla, ja keuhkojen toiminta häiriintyy. {SLS 220.2}

Näin elimistö ei saa riittävästi happea. Verenkierto hidastuu. Myrkylliset kuona-aineet, joiden pitäisi poistua keuhkoista uloshengityksen aikana, jäävät elimistöön, ja veri muuttuu epäpuhtaaksi. Keuhkojen lisäksi myös vatsa, maksa ja aivot kärsivät. Iho muuttuu kelmeäksi, ruoansulatus hidastuu, sydän lamaantuu, aivot sumentuvat, ajatukset tulevat sekaviksi ja mieli alakuloiseksi. Koko elimistö lamaantuu ja tulee entistä alttiimmaksi sairauksille. {SLS 220.3}

Keuhkot poistavat koko ajan epäpuhtauksia ja tarvitsevat jatkuvasti raitista ilmaa. Huono ilma ei anna riittävästi happea, ja niin veri joutuu virtaamaan aivoihin ja muihin elimiin puhdistumattomana. Siksi perusteellinen tuulettaminen on välttämätöntä. Koko elimistö heikentyy, jos elämme ahtaissa, huonosti tuuletetuissa huoneissa, joiden ilma on kuollutta ja pilaantunutta. Elimistö tulee erityisen herkäksi kylmälle, ja pienikin vilustuminen johtaa sairastumiseen. Juuri jatkuva sisätiloissa oleskeleminen tekee monet naiset kalpeiksi ja heikoiksi. He hengittävät samaa ilmaa yhä uudelleen, kunnes se on täynnä keuhkojen ja ihohuokosten kautta poistuneita myrkyllisiä aineita, ja niin epäpuhtaudet joutuvat takaisin vereen. {SLS 220.4}

Tuuletus ja auringonvalo

Taloja rakennettaessa, tulivat ne sitten julkiseen käyttöön tai asunnoiksi, on huolehdittava hyvän tuuletuksen järjestämisestä ja runsaan auringonvalon saannista. Kirkot ja koulut ovat usein tässä suhteessa puutteellisia. Kunnollisen tuuletuksen laiminlyöminen on usein syynä uneliaisuuteen ja tylsyyteen, joka mitätöi monen saarnan vaikutuksen ja tekee opettajan työn raskaaksi ja tehottomaksi. {SLS 221.1}

Jos suinkin mahdollista, kaikki asunnoiksi tarkoitetut rakennukset tulisi sijoittaa korkeille, hyvin ojitetuille paikoille. Näin varmistetaan maapohjan kuivuus ja torjutaan kosteudesta aiheutuvat sairaudet. Tähän asiaan suhtaudutaan usein liian kevyesti. Alavalla maalla sijaitsevien huonosti ojitettujen paikkojen kosteus ja suohöyryt aiheuttavat jatkuvia terveysongelmia, vakavia sairauksia ja useita kuolemantapauksia. {SLS 221.2}

Taloja rakennettaessa on erityisen tärkeätä varmistaa perusteellinen ilmanvaihto ja runsas auringonvalo. Talon jokaiseen huoneeseen on saatava raitista ilmaa ja paljon valoa. Makuuhuoneet on järjestettävä niin, että ilma pääsee vaihtumaan esteettä päivin ja öin. Sellainen huone ei sovellu makuuhuoneeksi, jonka ikkunoita ei voi päivittäin avata, niin että ilma ja auringonvalo pääsevät sisään. Useimmissa maissa makuuhuoneisiin on järjestettävä lämmitys, jotta ne saadaan kunnolla lämpimiksi ja kuiviksi kylmällä tai kostealla säällä. {SLS 221.3}

Vierashuoneesta on huolehdittava samalla tavalla kuin vakituiseen käyttöön tarkoitetuista huoneista. Muiden makuuhuoneiden tavoin siihen on saatava riittävästi ilmaa ja auringonvaloa. Myös vierashuonetta on voitava lämmittää, jotta käyttämättä olevaan

huoneeseen aina kertyvä kosteus kuivuisi. Jokainen, joka nukkuu auringottomassa huoneessa tai vuoteessa, jota ei ole kunnolla kuivattu ja tuuletettu, vaarantaa siten terveytensä ja jopa henkensäkin. {SLS 221.4}

Rakentaessaan monet ottavat huomioon kasviensa ja kukkiensa hyvinvoinnin. Niille omistettu kasvihuone tai ikkuna on lämmin ja aurinkoinen, sillä ilman lämpöä, ilmaa ja auringonpaistetta kasvit eivät menesty. Jos tällaiset olot ovat välttämättömät kasveille, miten paljon tarpeellisemmat ne ovatkaan omalle terveydellemme sekä perheemme ja vieraidemme terveydelle! {SLS 222.1}

Jos haluamme kotimme olevan terveyden ja onnen tyyssija, meidän on sijoitettava se alavien maiden sumujen ja huurujen yläpuolelle. Taivaan elähdyttäville voimille on annettava vapaa pääsy. Luovu paksuista verhoista, avaa ikkunat ja kaihtimet, älä anna kauniidenkaan köynnösten varjostaa ikkunoita. Älä anna myöskään puiden kasvaa niin lähellä taloa, että ne peittävät auringonpaisteen. Auringonvalo saattaa haalistuttaa verhoilun ja matot ja tummentaa taulujen kehykset, mutta samalla se antaa terveen punan lasten poskille. {SLS 222.2}

Vanhuksia hoitavien tulisi muistaa, että etenkin nämä tarvitsevat lämpimiä, mukavia huoneita. Vuosien karttuessa elinvoimat vähenevät ja niiden myötä kyky vastustaa epäterveellisiä vaikutuksia. Siksi vanhukset tarvitsevat runsaammin auringonvaloa ja raitista, puhdasta ilmaa. {SLS 222.3}

Puhtaus

Ehdoton puhtaus on välttämätöntä sekä ruumiin että mielen terveydelle. Kuona-aineita poistuu ruumiista jatkuvasti ihon kautta. Ihon miljoonat huokoset tukkeutuvat nopeasti, jos sitä ei pidetä puhtaana kylpemällä riittävän usein. Jos peseytyminen lyödään laimin, kuona-aineet, joiden pitäisi poistua ihon kautta, aiheuttavat lisäkuormituksen muille erityselimille. {SLS 222.4}

Aamulla tai illalla otetut päivittäiset viileät tai haaleat kylvyt olisivat hyödyksi useimmille. Sen sijaan että kylpy lisäisi taipumusta vilustumiseen, se oikein otettuna karaisee kylmää vastaan, koska se parantaa verenkiertoa. Veri tulee pinnalle ja pääsee kiertämään helpommin ja säännöllisemmin. Sekä mieli että ruumis saavat uusia voimia. Lihakset jäntevöityvät, äly terävöityy. Kylpeminen rauhoittaa hermoja, auttaa suolistoa, vatsaa ja maksaa antaen niille terveyttä ja energiaa, ja edistää ruoansulatusta. {SLS 223.1}

On myös tärkeätä, että vaatteet pidetään puhtaina. Vaatteet imevät itseensä ihohuokosten kautta poistuvia kuonaaineita. Jos vaatteita ei vaihdeta ja pestä usein, epäpuhtaudet imeytyvät takaisin elimistöön. {SLS 223.2}

Likaisuus kaikissa muodoissaan aiheuttaa sairautta. Kuolemaa aiheuttavia pieneliöitä kuhisee pimeissä, huonosti siivotuissa nurkissa, mätänevissä jätteissä, kosteissa, homeisissa ja ummehtuneissa tiloissa. Vihannesjätteitä tai lehtikasoja ei saa jättää talon lähistölle mätänemään ja myrkyttämään ilmaa. Likaa tai mätäneviä jätteitä ei tule suvaita kodissa. Täysin terveellisinä pidetyissä kaupungeissa monet kulkutaudit ovat saaneet alkunsa jonkin huolimattoman asukkaan talon lähellä olevasta jätekasasta. {SLS 223.3}

Puhtaus, runsas auringonvalo ja terveydenhoidollisten vaatimusten tarkka noudattaminen ovat välttämättömiä kodin asukkaiden terveydelle, iloisuudelle ja elinvoimaisuudelle. {SLS 223.4}

Luku 21—Raamatullisia Terveydenhoitoperiaatteita

Jumalan Israelille antamassa opetuksessa kiinnitettiin erityistä huomiota terveyden säilyttämiseen. Kansa oli orjuudessa omaksunut epäsiistit, saastaiset ja epäterveelliset tavat. Se joutui käymään läpi mitä tiukimman koulutuksen erämaassa ennen Kanaaniin menoa. Terveys periaatteita opetettiin, ja terveyssääntöjä korostettiin. {SLS 224.1}

Sairauksien ehkäiseminen

Ei ainoastaan uskonnollisissa toimituksissa vaan myös kaikissa arkielämän asioissa tehtiin ero puhtaan ja saastaisen välillä. Kaikki, jotka joutuivat kosketuksiin tarttuvien tai saastuttavien tautien kanssa, eristettiin leiristä. He eivät saaneet palata pesemättä perusteellisesti sekä itseään että vaatteitaan. Jos joku sairasti saastuttavaa tautia, oli noudatettava seuraavia ohjeita: {SLS 224.2}

”Jokainen vuode, jossa — — sairastava lepää, tulee saastaiseksi, ja jokainen istuin, jolla hän istuu, tulee saastaiseksi. Ja se, joka koskee hänen vuoteeseensa, pesköön vaatteensa ja peseytyköön vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti. Ja se, joka istuu istuimelle, jolla — — sairastava on istunut, pesköön vaatteensa ja peseytyköön vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti. Ja se, joka koskee — — sairastavan ruumiiseen, pesköön vaatteensa ja peseytyköön vedessä ja olkoon saastäinen iltaan asti. — — Ja jokainen, joka koskee mihin hyvänsä, mikä on ollut hänen allaan, olkoon saastainen iltaan asti; ja joka sellaista kantaa, pesköön vaatteensa ja peseytyköön vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti. Ja jokainen, johon — — sairastava koskee, ennenkuin on huuhtonut kätensä vedessä, pesköön vaatteensa ja peseytyköön vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti. Ja saviastia, johon — — sairastava koskee, rikottakoon; mutta jokainen puuastia huuhdottakoon vedessä.” 3 Moos. 15: 4-12. {SLS 224.3}

Pitaalia koskeva laki tarjoaa esimerkin siitä, miten tarkasti näitä määräyksiä oli noudatettava: {SLS 225.1}

”Niin kauan kuin sairaus hänessä on, olkoon hän saastainen; saastaisena hän asukoon yksinänsä, hänen asuinsijansa olkoon leirin ulkopuolella. Jos pitalitartuntaa tulee vaatekappaleeseen, olipa vaatekappale villainen tai pellavainen, tai kudottuun tai solmustettuun kankaaseen, olipa se pellavaista tai villaista, tai nahkaan tai mihin nahasta tehtyyn esineeseen tahansa, — — se on näytettävä papille. — — Ja jos hän seitsemäntenä päivänä tarkastaessaan tartunnan paikkaa huomaa, että tarttuma on levinnyt vaatekappaleessa tai kuodotussa tai solmustetussa kankaassa tai nahassa tai missä nahasta tehdyssä esineessä tahansa, on tarttuma pahalaatuista pitalia; ne ovat saastaiset. Ja hän polttakoon vaatekappaleen tai kudotun tai solmustetun kankaan, olipa se villainen tai pellavainen, tai nahasta tehdyn esineen, olipa se mikä tahansa, jossa tarttuma on, sillä se on

pahanlaatuista pitalia; kaikki sellainen poltettakoon tulessa.” 3 Moos. 13: 46-52. {SLS 225.2}

Samoin oli tuhottava jokainen tartuntalähteeksi osoittautuva talo. ”Sentähden se talo revittäköön, sekä sen kivet että puuaineet ja kaikki sen savi, ja vietäköön ne ulos kaupungista saastaiseen paikkaan. Ja se, joka on käynyt talossa sinä aikana, jona sen oli oltava suljettuna, olkoon saastainen iltaan asti. Ja se, joka siinä talossa on maannut, pesköön vaatteensa, ja se, joka siinä talossa on syönyt, pesköön vaatteensa.” 3 Moos. 14: 45-47. {SLS 225.3}

Puhtaus

Henkilökohtaisen puhtauden välttämättömyyttä opetettiin hyvin vaikuttavalla tavalla. Ennen kokoontumistaan Siinain vuorelle kuulemaan Jumalan äänen julistamaa lakia kansan oli pestävä sekä itsensä että vaatteensa. Tämä määräys annettiin kuoleman uhalla. Mitään epäpuhtautta ei tullut suvaita Jumalan edessä. {SLS 226.1}

Erämaavaelluksen aikana israelilaiset oleskelivat miltei jatkuvasti ulkoilmassa, missä epäpuhtauksien vahingolliset vaikutukset olivat vähäisempiä kuin umpinaisissa taloissa. Silti puhtautta oli noudatettava erittäin tarkasti niin teltoissa kuin niiden ulkopuolellakin. Roskia ei saanut jättää leiriin eikä sen välittömään läheisyyteen. Herra sanoi: {SLS 226.2}

”Sillä Herra, sinun Jumalasi, vaeltaa leirissä auttaaksensa sinua ja antaakseen vihollisesi sinulle alttiiksi; sentähden olkoon sinun leirisi pyhä.” 5 Moos. 23: 14. {SLS 226.3}

Ruokavalio

Puhtaan ja saastaisen välillä tehtiin ero kaikissa ruokavalioon liittyvissä asioissa: {SLS 226.4}

”Minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka olen teidät erottanut muista kansoista. Erottakaa myös puhtaat eläimet saastaisista ja saastaiset linnut puhtaista, ettette saattaisi itseänne inhottaviksi koskemalla nelijalkaisiin eläimiin, lintuihin tai maan matelijoihin, mihin tahansa, jotka minä olen erottanut, että te pitäisitte ne saastaisina.” 3 Moos. 20:24,25. {SLS 226.5}

Monet ympärillä asuvien pakanoiden yleisesti käyttämistä ravintoaineista olivat kiellettyjä israelilaisille. Kysymys ei ollut mielivaltaisesta määräyksestä. Kielletyt asiat olivat epäterveellisiä. Ja niiden julistaminen saastaiseksi opetti, että vahingollisen ravinnon nauttiminen saastuttaa. Se mikä turmelee ruumiin, pyrkii turmelemaan myös sielun. Se tekee ihmisen kelvottomaksi Jumalan yhteyteen, kelvottomaksi arvokkaaseen ja pyhään palvelukseen. {SLS 226.6}

Erämaassa alkanut kasvatus jatkui luvatussa maassa oloissa, jotka olivat suotuisia hyvien tapojen kehittymiselle. Ihmisiä ei ahdettu kaupunkeihin, vaan jokaisella perheellä oli oma maaomaisuutensa, joka takasi kaikille luonnollisen, turmeltumattoman elämän terveyttä edistävät siunaukset. {SLS 227.1}

Israelilaisten karkottamien kanaanilaisten julmista ja paheellisista tavoista Herra oli sanonut: {SLS 227.2}

”Ja älkää vaeltako sen kansan tapojen mukaan, jonka minä karkoitan teidän tieltänne; sillä kaikkia näitä he ovat tehneet ja nostaneet minun inhoni.” 3 Moos. 20: 23. ”Äläkä vie sitä kauhistusta taloosi, ettet sinäkin samoin kuin se joutuisi vihittäväksi tuhon omaksi.” 5 Moos. 7: 26. {SLS 227.3}

Kaikissa arkielämän asioissa israelilaisille tähdennettiin Pyhän Hengen antamaa opetusta: {SLS 227.4}

”Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä? Jos joku turmelee Jumalan temppelin, on Jumala turmeleva hänet; sillä Jumalan temppeli on pyhä, ja sellaisia te olette.” 1 Kor. 3: 16, 17. {SLS 227.5}

Ilo

”Terveydeksi on iloinen sydän.” Sanani. 17: 22. Kiitollisuus, iloisuus, hyväntahtoisuus, luottamus Jumalan rakkauteen ja huolenpitoon — nämä ovat terveyden varmin turva. Niiden oli määrä muodostua koko elämän perussäveleksi israelilaisille. {SLS 227.6}

Kolmesti vuodessa Jerusalemiin juhlille tehty matka ja viikon oleskelu lehtimajoissa lehtimajanjuhlan aikana tarjosivat tilaisuuden seurusteluun ja virkistäytymiseen ulkoilmassa. Nämä olivat ilojuhlia, ja erityisen suloisiksi ne teki muukalaisille, leeviläisille ja köyhille osoitettu vieraanvaraisuus. {SLS 227.7}

”Ja iloitse kaikesta hyvästä, minkä Herra, sinun Jumalasi, on antanut sinulle ja sinun perheellesi, sinä ja leeviläinen ja muukalainen, joka asuu sinun keskuudessasi.” 5 Moos. 26:11. {SLS 227.8}

Myöhempinä vuosina, kun Jumalan lakia luettiin Babyloniasta palanneille pakkosiirtolaisille Jerusalemissa ja kansa itki rikkomuksiaan, lausuttiin nämä armolliset sanat: {SLS 227.9}

”Älkää murehtiko — —. Menkää ja syökää rasvaisia ruokia ja juokaa makeita juomia ja lähettäkää maistiaisia niille, joilla ei ole mitään valmistettuna, sillä tämä päivä on pyhitetty meidän Herrallemme. Ja älkää olko murheelliset, sillä ilo Herrassa on teidän väkevyytenne.” Neh. 8: 9, 10. {SLS 228.1}

Ja ”kaikissa heidän kaupungeissaan ja Jerusalemissa oli julistettava ja kuulutettava näin: ’Menkää vuorille ja tuokaa öljypuun lehviä tai metsäöljypuun lehviä sekä myrtin, palmupuun ja muiden tuuheiden puiden lehviä, ja tehkää lehtimajoja, niinkuin on säädetty. Ja kansa meni ja toi niitä ja teki itselleen lehtimajoja kukin katollensa ja pihoihinsa ja Jumalan temppelin esipihoihin sekä vesiportin aukealle ja Efraimin portin aukealle. Ja koko seurakunta, kaikki vankeudesta palanneet, tekivät lehtimajoja ja asuivat lehtimajoissa. — — Ja vallitsi hyvin suuri ilo.” Jakeet 15-17. {SLS 228.2}

Jumala antoi Israelille opetusta kaikissa periaatteissa, jotka ovat välttämättömiä sekä ruumiilliselle että moraaliselle terveydelle, ja hän tarkoitti sekä näitä periaatteita että moraalilakia antaessaan käskyn: {SLS 228.3}

”Nämä sanat, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, painukoot sydämeesi. Ja teroita niitä lastesi mieleen ja puhu niistä kotona istuessasi ja tietä käydessäsi, maata pannessasi ja ylös noustessasi. Ja sido ne merkiksi käteesi, ja ne olkoot muistolauseena sinun otsallasi. Ja kirjoita ne talosi pihtipieliin ja portteihisi.” 5 Moos. 6-9. {SLS 228.4}

”Kun poikasi vastaisuudessa kysyy sinulta ja sanoo: ’Mitä merkitsevät ne todistukset, säädökset ja oikeudet, jotka Herra, meidän Jumalamme, on teille antanut?’ niin vastaa pojallesi: ’— — Ja Herra käski meidän pitää kaikki nämä säädökset ja peljätä Herraa, meidän Jumalaamme, että me aina menestyisimme ja hän pitäisi meitä elossa, niinkuin tähän päivään saakka on tapahtunut.’” 5 Moos. 6: 20, 21, 24. {SLS 228.5}

Jos israelilaiset olisivat noudattaneet saamiansa opetuksia ja hyötyneet niiden tarjoamista eduista, he olisivat olleet maailmalle terveyden ja hyvinvoinnin esikuvia. Jos he kansana olisivat eläneet Jumalan suunnitelman mukaisesti, he olisivat varjeltuneet sairauksilta, jotka vaivasivat muita kansoja. Ruumiin voimiltaan ja älyn terävyydeltään he olisivat olleet kaikkia muita kansoja parempia He olisivat olleet maailman mahtavin kansa. Jumala sanoi: {SLS 228.6}

”Siunattu olet sinä oleva yli kaikkien muitten kansojen.” 5 Moos. 7: 14. {SLS 229.1}

”Ja Herra on kuullut sinun tänä päivänä julistavan, että sinä tahdot olla hänen omaisuuskansansa, niinkuin hän on sinulle puhunut, ja noudattaa kaikkia hänen käskyjänsä, että hän asettaisi sinut korkeammaksi kaikkia luomiansa kansoja, ylistykseksi, kunniaksi ja kiitokseksi, ja että olisit Herralle, sinun Jumalallesi, pyhitetty kansa, niinkuin hän on puhunut.” 5 Moos. 26: 18, 19. {SLS 229.2}

”Ja kaikki nämä siunaukset tulevat sinun osaksesi ja saavuttavat sinut, jos kuulet Herran, sinun Jumalasi, ääntä. Siunattu olet sinä kaupungissa ja siunattu olet kedolla. Siunattu on sinun kohtusi hedelmä ja maasi hedelmä ja sinun karjasi hedelmä, raavaittesi vasikat ja lampaittesi karitsat. Siunattu on sinun korisi ja sinun taikinakaukalosi. Siunattu olet tullessasi ja siunattu olet lähtiessäsi.” 5 Moos. 28: 2-6. {SLS 229.3}

”Herra käskee siunauksen seurata sinua jyväaitoissasi ja kaikessa, mihin ryhdyt; hän siunaa sinua siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa. Herra korottaa sinut hänelle pyhitetyksi kansaksi, niinkuin hän valalla vannoen on sinulle luvannut, jos sinä noudatat Herran, sinun Jumalasi, käskyjä ja vaellat hänen teitänsä. Ja kaikki kansat maan päällä näkevät, että Herra on ottanut sinut nimiinsä; ja he pelkäävät sinua. Ja Herra antaa sinulle ylen runsaasti hyvää, tekee sinun kohtusi hedelmän ja maasi hedelmän ylen runsaaksi siinä maassa, jonka Herra sinun isillesi vannotulla valalla on luvannut antaa sinulle. Herra avaa sinulle rikkaan aarrekammionsa, taivaan, antaakseen sinun maallesi sateen aikanansa ja siunatakseen kaikki sinun kättesi työt — — .Ja Herra tekee sinut pääksi eikä hännäksi; sinä aina vain ylenet etkä koskaan alene, jos tottelet Herran, sinun Jumalasi, käskyjä, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, että ne tarkoin pitäisit.” Jakeet 8-13. {SLS 229.4}

Ylipappi Aaronille ja hänen pojilleen annettiin ohje: {SLS 230.1}

”Siunatessanne israelilaisia sanokaa heille:

Herra siunatkoon sinua ja varjelkoon sinua;

Herra valistakoon kasvonsa sinulle

ja olkoon sinulle armollinen;

Herra kääntäköön kasvonsa sinun puoleesi

ja antakoon sinulle rauhan.

Näin he laskekoot minun nimeni israelilaisten ylitse,

ja minä siunaan heitä.”

Moos. 6: 23-27 {SLS 230.2}

”Niinkuin sinun päiväsi, niin olkoon sinun voimasikin.

Ei kukaan ole niinkuin Jesurunin Jumala,

joka kulkee taivasten yli sinun apunasi

ja korkeudessaan pilvien päällitse.

Sinun turvasi on ikiaikojen Jumala,

sinua kannattavat iankaikkiset käsivarret. — —

Näin Israel asuu turvassa,

Jaakobin lähde erillänsä

viljan ja viinin maassa,

jonka taivaskin tiukkuu kastetta.

Autuas olet sinä, Israel;

kuka on sinun vertaisesi!

Sinä olet kansa, jota Herra auttaa,

hän, joka on sinun kiipesi ja suojasi,

sinun miekkasi ja korkeutesi.”

Moos. 33: 25-29 {SLS 230.3}

Israelilaiset eivät täyttäneet Jumalan tarkoitusta, ja siksi he eivät saaneet siunauksia, jotka olisivat voineet kuulua heille. Mutta Joosef ja Daniel, Mooses ja Elisa sekä monet muut tarjoavat meille kauniin esimerkin siitä, mihin oikean elämänsuunnitelman seuraaminen johtaa. Samanlainen uskollisuus nykyaikana johtaa samanlaisiin tuloksiin. Meille on kirjoitettu: {SLS 230.4}

”Mutta te olette ’valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja’, joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa.” 1 Piet. 2: 9. {SLS 231.1}

”Siunattu on se mies, joka turvaa Herraan,

jonka turvana Herra on.”

Hän ”viheriöitsee kuin palmupuu,

hän kasvaa kuin Libanonin setri.

He ovat istutetut Herran huoneeseen,

he viheriöitsevät meidän Jumalamme kartanoissa.

Vielä vanhuudessaan he tekevät hedelmää,

ovat mehevät ja vihannat.”

Jer. 17: 7; Ps. 92: 13-15 {SLS 231.2}

”Sinun sydämesi säilyttäköön minun käskyni;

sillä pitkää ikää, elinvuosia

ja rauhaa ne sinulle kartuttavat. — —

Silloin sinä kuljet tiesi turvallisesti

etkä loukkaa jalkaasi.

Kun menet maata, et pelkää mitään,

ja maata mentyäsi on unesi makea.

Pääset peljästymästä äkkikauhistuksia

ja turmiota, joka jumalattomat yllättää.

Sillä sinä saat luottaa Herraan,

hän varjelee sinun jalkasi joutumasta kiinni.”

Sanani. 3: 1, 2, 23-26 {SLS 231.3}

Luku 22—Vaatetus

Raamattu opettaa pukeutumaan vaatimattomasti. ” — niin myös, että naiset ovat säädyllisessä puvussa.” 1 Tim. 2: 9. Tässä kielletään huomiota herättävät vaatteet, räikeät värit ja liiallinen koristelu. Jumalan sanan määräämään säädylliseen pukuun ei kuulu mitään, minkä tarkoituksena on huomion ja ihailun herättäminen käyttäjäänsä kohtaan. Vaatteidemme on oltava halpoja — emme saa koreilla ”kullalla, ei helmillä eikä kallisarvoisilla vaatteilla”. Jae 9. {SLS 232.1}

Raha on Jumalan antamaa lainaa. Me emme saa käyttää sitä oman ylpeytemme tai kunnianhimomme tyydyttämiseen. Jumalan lasten käsissä raha merkitsee ruokaa nälkäisille ja vaatteita alastomille, apua sorretuille ja terveyttä sairaille. Sen avulla voidaan julistaa evankeliumia köyhille. Voit tuoda onnea moneen sydämeen käyttämällä viisaasti varoja, jotka nyt tuhlataan komeiluun. Ajattele Kristuksen elämää. Tutki hänen luonnettaan ja osallistu hänen epäitsekkäästä elämästään. {SLS 232.2}

Kristityksi tunnustautuvassa maailmassa käytetään jalokiviin ja tarpeettoman kalliisiin vaatteisiin niin paljon rahaa, että sillä voitaisiin ruokkia kaikki nälkäiset ja pukea alastomat. Varat, joilla voitaisiin auttaa köyhiä ja kärsiviä, tuhlataan muotiin ja hienosteluun, jotka riistävät maailmalta Vapahtajan rakkauden evankeliumin. Lähetystyö kärsii. Tuhannet tuhoutuvat kristillisen opetuksen puutteessa. Omalla kotiseudullamme ja vieraissa maissa pakanat jäävät ilman opetusta ja pelastusta. Jumala on täyttänyt maan runsailla lahjoillaan ja sen varastohuoneet elämän mukavuuksilla. Kun hän niin auliisti on antanut meille tiedon pelastavasta totuudestaan, millä voimme puolustaa sitä, että sallimme leskien ja orpojen, sairaiden ja kärsivien sekä opetuksesta ja pelastuksesta osattomiksi jääneiden huutojen kohota taivaaseen? Miten ne, jotka käyttävät aikansa ja rahansa Jumalan kieltämiin nautintoihin, voivat puolustautua Jumalan päivänä joutuessaan kasvokkain hänen kanssaan, joka antoi henkensä puutteenalaisten puolesta? Eikö Kristus tule sanomaan sellaisille: ”Minun oli nälkä, ja te ette antaneet minulle syödä; minun oli jano, ja te ette antaneet minun juoda; — minä olin alaston, ja te ette vaatettaneet minua; sairaana ja vankeudessa, ja te ette käyneet minua katsomassa.” Matt. 25: 42, 43. {SLS 232.3}

Vaikka vaatteidemme on oltava vaatimattomia ja yksinkertaisia, niiden on samalla oltava hyvälaatuisia, väriltään pukevia ja tarkoitukseensa sopivia. Valinnassa on kiinnitettävä huomiota kestävyyteen pikemmin kuin muodinmukaisuuteen. Vaatteiden on oltava riittävän lämpimiä ja suojaavia. Sananlaskuissa kuvattu viisas nainen ei pelkää lunta, ”sillä koko hänen perheensä on puettu purppuravillaan”. Sanani. 31: 21. {SLS 233.1}

Vaatteidemme tulee olla puhtaita. Likaiset vaatteet ovat epäterveellisiä ja saastuttavat siten ruumiin ja sielun. ”Te olette Jumalan temppeli — . Jos joku turmelee Jumalan temppelin, on Jumala turmeleva hänet.” 1 Kor. 3: 16, 17. {SLS 233.2}

Vaatteiden on oltava joka suhteessa terveyttä edistäviä. Jumala haluaa ennen kaikkea, että pysymme terveinä sekä ruumiiltamme että sielultamme. Yhdessä hänen kanssaan meidän on edistettävä ruumiimme ja sielumme terveyttä. {SLS 233.3}

Luonnolliseen yksinkertaisuuteen kuuluvan miellyttävyyden, kauneuden ja tarkoituksenmukaisuuden tulisi näkyä vaatteissamme. Kristus on varoittanut meitä pyrkimyksestä näyttävyyteen elämässämme mutta ei sen suloudesta ja luonnollisesta kauneudesta. Hän viittasi kedon kukkiin, kaikessa puhtaudessaan avautuvaan liljaan, ja sanoi: ”Ei Salomo kaikessa loistossansa ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä.” Matt. 6:29. Näin Kristus luonnon välityksellä valaisee sitä kauneutta, jota taivas arvostaa, sitä vaatimatonta suloutta, yksinkertaisuutta, puhtautta ja sopivuutta, joka tekee vaatteemme miellyttäviksi hänen silmissään. {SLS 233.4}

Kauneimman puvun hän kehottaa meitä varaamaan sielullemme. Ei mikään ulkonainen koreus voi vetää vertoja ”hiljaisen ja rauhaisan hengen” kauneudelle, joka ” on Jumalan silmissä kallis”. 1 Piet. 3: 4. {SLS 234.1}

Miten kalliita ovatkaan nämä Vapahtajan lupauksen sanat niille, jotka ottavat hänen periaatteensa oppaakseen: {SLS 234.2}

”Mitä te murehditte vaatteista? — Jos siis Jumala näin vaatettaa kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna uuniin heitetään, eikö paljoa ennemmin teitä, te vähäuskoiset? Älkää siis murehtiko sanoen: ’ — Millä me itsemme vaatetamme?’ — Teidän taivaallinen Isänne kyllä tietää teidän kaikkea tätä tarvitsevan. Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan.” Matt. 6: 28, 30-33. {SLS 234.3}

”Vakaamieliselle sinä talletat rauhan, rauhan, sillä hän turvaa sinuun.” Jes. 26: 3. {SLS 234.4}

Muodin valta

Minkä vastakohdan tämä muodostaakaan muodin ylivallan aiheuttamalle kyllästymiselle, rauhattomuudelle, sairaudelle ja kurjuudelle! Miten jyrkässä ristiriidassa monet muodin vaatimat pukeutumistavat ovatkaan Raamatussa esitettyjen periaatteiden kanssa! Ajattele muoteja, jotka ovat olleet vallalla muutaman viime vuosisadan tai vaikkapa vuosikymmenen aikana. Miten monet niistä julistettaisiinkaan säädyt-tömiksi nyt, kun ne eivät enää ole muodissa; miten monet todettaisiinkaan sopimattomiksi hienostuneelle, Jumalaa pelkäävälle, itseään kunnioittavalle naiselle. {SLS 234.5}

Jumalan sana ei hyväksy muutoksien tekemistä vaatetukseen vain siksi, että muoti vaatii sitä. Tyylien ja taidokkaiden, kalliiden koristeiden muuttaminen vie rikkailta aikaa ja rahaa sekä kuluttaa mielen ja sielun voimia. Keskiluokalle ja alemmille luokille se merkitsee

raskasta rasitusta. Monet, jotka tuskin pystyvät ansaitsemaan elantonsa ja jotka osaisivat itse tehdä yksinkertaisen kuosin mukaiset vaatteensa, joutuvat turvautumaan ompelijaan pysyäkseen muodikkaana. Moni köyhä tyttö on tyylikkään leningin vuoksi luopunut lämpimistä alusvaatteista ja saanut maksaa sen hengellään. Moni muu on rikkaiden loistoa ja tyylikkyyttä kadehtiessaan joutunut epärehellisyyden ja häpeän poluille. Monelta kodilta on viety mukavuudet, moni mies on joutunut tekemään kavalluksen tai vararikon yrittäessään tyydyttää vaimon tai lasten kohtuuttomia vaatimuksia. {SLS 234.6}

Moni nainen on joutunut jatkuvasti raatamaan siksi, että hän on tuntenut velvollisuudekseen valmistaa itselleen tai lapsilleen muodinmukaisia tyylikkäitä vaatteita. Moni äiti ahertaa hermot kireällä ja vapisevin sormin myöhään yöhön laittaakseen lastensa vaatteisiin koristeita, jotka eivät lainkaan lisää niiden terveellisyyttä, mukavuutta tai todellista kauneutta. Hän uhraa muodin vuoksi terveytensä ja mielenrauhansa, joka on tuiki välttämätöntä lasten kasvatuksessa. Mielen ja sydämen kehittäminen lyödään laimin. Sielunelämä surkastuu. Äidillä ei ole aikaa perehtyä ruumiillisen kehityksen lakeihin, jotka auttaisivat häntä huolehtimaan lastensa terveydestä. Hänellä ei ole aikaa huolehtia heidän henkisistä tai hengellisistä tarpeistaan eikä osoittaa heille myötätuntoa heidän pienissä pettymyksissään ja vaikeuksissaan tai ottaa osaa heidän harrastuksiinsa ja pyrkimyksiinsä. {SLS 235.1}

Lapset joutuvat muodin vaikutuspiiriin melko pian maailmaan tulonsa jälkeen. He kuulevat puhuttavan enemmän vaatteista kuin Vapahtajasta. He näkevät äitinsä tutkivan muotilehtiä hartaammin kuin Raamattua. Hienoja vaatteita pidetään luonteen kehitystä tärkeämpinä. Vanhemmilta ja lapsilta riistetään se, mikä on parasta, suloisinta ja kestävintä elämässä. Muodin pettäminä he lyövät laimin valmistautumisen tulevaan elämään. {SLS 235.2}

Sopimattoman vaatetuksen haitat

Alati muuttuvien muotien keksiminen tapahtui kaiken hyvän vihamiehen yllytyksestä. Kaikkein mieluiten hän murehduttaa ja loukkaa Jumalaa johtamalla ihmisiä kurjuuteen ja tuhoon. Hänen parhaita keinojaan tämän päämäärän saavuttamiseksi ovat muodin oikut, jotka ruumiin lisäksi heikentävät mieltä ja kuihduttavat sielun. {SLS 236.1}

Naiset ovat alttiita monille vakaville sairauksille. Väärä pukeutumistapa vain lisää heidän kärsimyksiään. Siksi heidän tulisi pyrkiä säilyttämään terveytensä voidakseen kestää elämän tuomat rasitteet. Todellisuudessa moni nainen uhraa terveytensä, jopa henkensä väärien tottumusten vuoksi. Perinnöksi lapsilleen he jättävät heikon ruumiinrakenteen, turmeltuneet tavat ja väärän elämänkatsomuksen. {SLS 236.2}

Maata laahaava hame on yksi muodin tuhlailevista ja vahingollisista oikuista. Se on muun muassa epäsiisti, hankala ja epäterveellinen. Se on kohtuuttoman kallis, koska se

vaatii paljon kangasta ja koska se pituutensa vuoksi kuluu tarpeettomasti. Eikä tällaisen vaatekappaleen hankaluudesta ja epämukavuudesta tarvitse lisätodisteita kukaan, joka on nähnyt laahushameeseen pukeutuneen naisen, jolla on kädet täynnä paketteja, yrittävän nousta tai laskeutua portaita, nousta raitiovaunuun, tunkeutua väkijoukon läpi tai kävellä sateessa tai mutaisella tiellä. {SLS 236.3}

Toinen vahingollinen tapa on käyttää hameita, joiden paino on kokonaan lantion varassa. Tämä raskas paino ahdistaa sisäelimiä ja painaa niitä alaspäin aiheuttaen vatsa-vaivoja ja väsymyksen tunnetta sekä vetää henkilön kumaraan, mikä edelleen puristaa keuhkoja ja vaikeuttaa hengitystä. {SLS 236.4}

Viime vuosina on puhuttu niin paljon vyötärön kuristamisen vaaroista, että vain harvat ovat niistä tietämättömiä. Muodin valta on kuitenkin niin suuri, että tuo vahingollinen tapa jatkuu. Naiset ja nuoret tytöt aiheuttavat siten itselleen suunnatonta vahinkoa. Terveyttä ajatellen on välttämätöntä, että rintakehällä on tilaa laajeta täyteen mittaansa, jotta keuhkot voitaisiin vetää täyteen ilmaa. Kun keuhkojen laajeneminen on estetty, niiden saama hapen määrä pienenee. Veri ei puhdistu tehokkaasti, ja myrkylliset kuona-aineet, joiden tulisi poistua keuhkojen kautta, jäävät elimistöön. Tämän lisäksi verenkierto häiriintyy ja sisäelimet joutuvat puristuksiin ja pois paikoiltaan eivätkä pysty suorittamaan tehtäväänsä kunnollisesti. {SLS 236.5}

Tiukat kureliivit eivät paranna vartalon muotoa. Fyysisen kauneuden tärkeimpiä osatekijöitä on symmetria, ruumiinosien sopusuhtaisuus. Eikä oikean ruumiillisen kehityksen mittapuuna ole ranskalaisten muodinluojien mallit, vaan Jumalan luonnonlakien mukaisesti kehittynyt ihmisvartalo. Jumala on kaiken kauneuden Luoja, ja vasta mukautuessamme hänen ihanteeseensa lähestymme todellista kauneutta. {SLS 237.1}

Töinen yleinen vahingollinen tapa on pukeutua siten, että vaatetus jakaantuu epätasaisesti: osa ruumiista puetaan liian lämpimästi, osa taas riittämättömästi. Erityisesti raajat, jotka sijaitsevat kaukana sisäelimistä, tulisi suojata kylmältä riittävällä vaatetuksella. Ihminen ei voi olla terve, jos raajat ovat jatkuvasti kylmät. Jos niissä on verta liian vähän, sitä on muualla ruumiissa liikaa. Täydellinen terveys edellyttää täydellistä verenkiertoa, jota ei synny, jos se osa vartaloa, jossa sisäelimet ovat, puetaan neljä tai viisi kertaa niin lämpimästi kuin raajat. {SLS 237.2}

Monet naiset ovat hermostuneita ja väsyneitä, siksi, että he eivät suo itselleen riittävästi raitista ilmaa, joka puhdistaisi veren, ja liikuntaa, joka vilkastuttaisi elämää, terveyttä ja voimia tuottavan veren kiertoa suonissa. Monet naiset ovat sairastuneet parantumattomasti, vaikka he olisivat voineet pysyä terveinä, ja monet ovat kuolleet keuhkotautiin ja muihin sairauksiin, vaikka he olisivat voineet elää jos olisivat pukeutuneet terveyden vaatimusten mukaisesti ja liikkuneet paljon raittiissa ilmassa. {SLS 237.3}

Mahdollisimman terveellisen vaatetuksen varmistamiseksi on perehdyttävä huolellisesti eri ruumiinosien tarpeisiin. On otettava huomioon ilmaston luonne, ympäristö, terveydentila, ikä ja ammatti. Jokaisen vaatekappaleen tulisi olla sopivan kokoinen, eikä se saisi häiritä verenkiertoa ja vapaata, luonnollista hengitystä. Vaatteiden tulisi olla niin löysiä, että ne käsivarsia kohotettaessa nousevat mukana. {SLS 237.4}

Horjuvasta terveydestä kärsivät naiset voivat tehdä paljon omaksi hyväkseen pukeutumalla ja liikkumalla järkevästi. Pukeuduttuaan siten, että voivat nauttia liikunnasta, he voivat harrastaa sitä raittiissa ilmassa, ensin varovasti ja sitten lisäten rasitusta voimiensa mukaan. Siten monet voisivat saada takaisin terveytensä ja täyttää paikkansa maailmassa. {SLS 238.1}

Sen sijaan että ponnistelisivat täyttääkseen muodin vaatimukset, naisten tulisi rohkeasti pukeutua terveellisesti ja yksinkertaisesti. Äidin ja vaimon ei tule alistua pelkäksi kotiorjaksi, vaan hänen on käytettävä aikaa lukemiseen pysyäkseen ajan tasalla. Hänen on seurusteltava miehensä kanssa ja tarkkailtava lastensa henkistä kehitystä. Hänen on käytettävä viisaasti hyväkseen kaikki mahdollisuudet suunnatakseen rakkaittensa mielenkiinnon jalompaan elämään. Hänen tulee omistaa päivittäin aikaa seurusteluun rakkaan Vapahtajansa, läheisen ystävänsä kanssa. Hänen on varattava aikaa Jumalan sanan tutkimiseen ja ulkoiluun lasten kanssa oppiakseen tuntemaan paremmin Jumalaa hänen kauniiden luomistekojensa kautta. {SLS 238.2}

Äidin on oltava iloinen ja vireä. Sen sijaan että käyttäisi jokaisen hetken ompelemiseen, hänen tulisi tehdä illoista miellyttäviä seurustelutilaisuuksia, jolloin perhe kokoontuu yhteen päivän töiden päätyttyä. Moni mies jäisi silloin mieluummin kotiin kuin lähtisi kerhoonsa tai kapakkaan. Moni poika pysyisi poissa kadulta tai kioskilta. Moni tyttö varjeltuisi kevytmielisiltä, harhaan johtavilta tovereilta. Kodin vaikutus vanhempiin ja lapsiin olisi sellainen, miksi Jumala sen suunnitteli, elinikäinen siunaus. {SLS 238.3}

Luku 23—Ruokavalio ja Terveys

Ruumiimme rakentuu syömästämme ruoasta. Ruumiin kudoksissa tapahtuu jatkuvaa uudistumista. Jokaisen elimen toimiessa syntyy kuona-aineita, jotka on korvattava uudella ravinnolla. Ruumiin jokainen elin tarvitsee osansa ravinnosta. Aivojen on saatava oma osansa, samoin luiden, lihasten ja hermojen. Ruoan muuttuminen vereksi ja veren käyttäminen eri kudosten rakentamiseen on ihmeellinen tapahtumasarja, joka tuottaa jatkuvasti elämää ja voimaa jokaiselle hermolle, lihakselle ja kudokselle. {SLS 239.1}

Ruoan valinta

Meidän on valittava ruokia, joista parhaiten saamme ruumiin rakentamiseen tarvittavia aineita. Tässä valinnassa ei ruokahalu ole turvallinen opas. Väärät ruokailutottumukset ovat turmelleet ruokahalun. Usein se vaatii ruokaa, joka vahingoittaa terveyttä ja heikentää pikemmin kuin vahvistaa. Emme myöskään voi turvallisesti seurata enemmistön tottumuksia. Kaikkialla vallitsevat sairaudet ja kärsimykset johtuvat pääasiassa yleisistä ruokavalioon liittyvistä virheistä. {SLS 239.2}

Oppiaksemme tuntemaan parhaat ruoat meidän on tutkittava Jumalan alkuperäistä suunnitelmaa ihmisen ruokavalioksi. Hän, joka loi ihmisen ja tietää tämän tarpeet, määräsi Aadamille ravinnon. ”Katso”, hän sanoi, ”minä annan teille kaikkinaiset siementä tekevät ruohot, joita kasvaa kaikkialla maan päällä, ja kaikki puut, joissa on siementä tekevä hedelmä; olkoot ne teille ravinnoksi.” 1 Moos. 1: 29. Kun ihminen lähti Eedenistä elättääkseen itsensä viljelemällä maata synnin kirouksen alaisena, hän sai luvan syödä myös ”kedon ruohoja”. 1 Moos. 3: 18. {SLS 239.3}

Vilja, hedelmät, pähkinät ja vihannekset muodostavat Luojan meille antaman ruokavalion. Mahdollisimman yksinkertaisella ja luonnollisella tavalla valmistettuina ne ovat kaikkein terveellisintä ja ravitsevinta ruokaa. Niiden antamaa voimaa, kestävyyttä ja älyn terävyyttä ei saada monimutkaisemmasta ja kiihottavammasta ravinnosta. {SLS 240.1}

Mutta kaikki sinänsä terveelliset ruoat eivät välttämättä sovi tarpeisiimme yhtä hyvin kaikissa oloissa. Ruoan valinnassa on oltava huolellinen. Ruokavaliomme on sovitettava vuodenajan, ilmaston ja ammattimme mukaiseksi. Jotkut ruoat, jotka sopivat käytettäviksi jonakin vuodenaikana tai jossakin ilmastossa, eivät sovi käytettäviksi toisessa. Samoin eri ruoat sopivat eri työtä tekeville. Usein ruoka, joka sopii raskasta ruumiillista työtä tekevälle, on sopimatonta istumatyössä tai vaativassa henkisessä työssä olevalle. Jumala on antanut meille runsaan valikoiman terveellisiä ruokia, ja jokaisen tulisi valita niistä ne, jotka kokemuksen ja terveen järjen mukaan parhaiten vastaavat hänen tarpeitaan. {SLS 240.2}

Luonto tarjoaa runsaasti hedelmiä, pähkinöitä ja viljaa, ja parantuneiden kuljetusmahdollisuuksien vuoksi eri maiden tuotteiden jakelu on järjestetty entistä paremmin. Siksi monet ruokatavarat, joita pidettiin kalliina herkkuina joitakin vuosia sitten,

ovat nyt kaikkien saatavilla olevaa jokapäiväistä ravintoa. Erityisesti tämä koskee kuivattuja ja säilöttyjä hedelmiä. {SLS 240.3}

Pähkinät ja pähkinäruoat korvaavat yhä suuremmassa määrin liharuoan. Terveellisten ja ravitsevien ruokien valmistamiseksi pähkinöihin voi yhdistää viljaa, hedelmiä ja eräitä juureksia. On kuitenkin varottava käyttämästä pähkinöitä liikaa. Pähkinäruoista vatsavaivoja saavat voivat huomata vaivojensa häviävän, kun he noudattavat tätä ohjetta. On myös muistettava, että kaikki pähkinät eivät ole yhtä terveellisiä. Mantelit ovat parempia kuin maapähkinät, mutta pieninä määrinä yhdessä viljan kanssa käytettyinä maapähkinät ovat ravitsevia ja helposti sulavia. {SLS 240.4}

Oikein valmistettuina oliivit korvaavat pähkinöiden tavoin voin ja liharuoan. Öljy, jota saamme syömällä oliiveja, on paljon parempaa kuin eläinkunnasta peräisin olevat rasvat. Se toimii ulostusaineena. Sen käyttö on hyväksi keuhkotautisille, ja se vaikuttaa parantavasti tulehtuneeseen, ärtyneeseen mahalaukkuun. {SLS 241.1}

Voimakkaasti maustettuun, rasvaiseen ja kiihottavaan ruokaan tottuneilla henkilöillä on turmeltunut makuaisti, eivätkä he voi heti oppia pitämään vaatimattomasta, yksinkertaisesta ruoasta. Vie aikansa ennen kuin makuaisti muuttuu luonnolliseksi ja vatsa toipuu kärsimästään väkivallasta. Mutta ne, jotka jatkavat sitkeästi terveellisen ruoan käyttöä, huomaavat sen ennen pitkää maukkaaksi. He alkavat arvostaa sen hienoa ja herkullista aromia ja nauttivat siitä enemmän kuin epäterveellisistä makupaloista. Ja hyvässä kunnossa oleva vatsa, joka ei ole ärtynyt eikä liikarasittunut, selviytyy tehtävästään hienosti. {SLS 241.2}

Vaihtelua

Terveyden säilyttämiseksi tarvitaan riittävästi hyvää, ravitsevaa ruokaa. {SLS 241.3}

Suunnittelemalla viisaasti voimme melkein jokaisessa maassa hankkia ruokaa, joka parhaiten edistää terveyttä. Erilaisia riisi-, vehnä-, maissi-ja kauratuotteita viedään kaikkialle samoin kuin papuja, herneitä ja linssejä. Nämä yhdessä kotimaisten tai ulkomaisten hedelmien sekä kullakin seudulla kasvavien erilaisten vihannesten kanssa muodostavat ruokavalion, joka on täysipainoinen ilman liharuokaa. {SLS 241.4}

Kaikkialla missä voidaan kasvattaa runsaasti hedelmiä, niitä tulee säilöä reilusti talven varalle. Marjoja, kuten herukoita, karviaismarjoja, mansikoita, vadelmia ja karhunvatukoita voidaan viljellä menestyksekkäästi monissa sellaisissa paikoissa, joissa niitä on käytetty vain vähän ja joissa niiden viljely on lyöty laimin. {SLS 241.5}

Kotisäilönnässä on mikäli mahdollista aina käytettävä lasitölkkejä peltipurkkien asemesta. On erittäin tärkeätä, että säilöntään käytetyt hedelmät ovat hyvälaatuisia. Käytä

hieman sokeria ja keitä hedelmiä vain sen verran, että ne säilyvät. Näin säilötyt hedelmät ovat erinomainen korvike tuoreille hedelmille. {SLS 242.1}

Missä vain kuivattuja hedelmiä kuten rusinoita, luumuja, omenia, päärynöitä, persikoita ja aprikooseja on saatavana kohtuuhintaan, niitä voidaan käyttää peruselintarvikkeina paljon runsaammin kuin yleensä on tapana, terveydeksi ja elinvoimaksi kaikille työntekijöille. {SLS 242.2}

Yhdellä aterialla ei tulisi tarjota kovin monia ruokia, sillä se johtaa helposti ylensyöntiin ja aiheuttaa ruoansulatushäiriöitä. {SLS 242.3}

Ei ole hyvä syödä hedelmiä ja vihanneksia samalla aterialla. Jos ruoansulatus on huono, niiden samanaikainen käyttö voi aiheuttaa vatsavaivoja ja kyvyttömyyttä henkisiin ponnistuksiin. On parempi syödä hedelmät yhdellä aterialla ja vihannekset toisella. {SLS 242.4}

Aterioiden tulee olla vaihtelevia. Samalla tavalla valmistettuja samoja ruokia ei tule tarjoilla ateriasta toiseen ja päivästä toiseen. Ateriat nautitaan paremmalla ruokahalulla ja elimistö tulee paremmin ravituksi, kun ruoka on vaihtelevaa. {SLS 242.5}

Ruoanvalmistus

On väärin syödä pelkästään ruokahalun tyydyttämiseksi, mutta ruoan laatuun ja valmistukseen ei saa suhtautua välinpitämättömästi. Jos ruoka ei maistu, ruumiskaan ei tule hyvin ravituksi. Ruoka on valittava huolellisesti ja valmistettava järkevästi ja taitavasti. {SLS 242.6}

Erittäin hieno valkoinen jauho ei ole parasta leivän leivontaan. Sen käyttö ei ole terveellistä eikä taloudellista. Hienoista jauhoista valmistetusta leivästä puuttuu ravintoaineita, joita täysjyväleipä sisältää. Valkoinen leipä aiheuttaa usein ummetusta ja muita vaivoja. {SLS 243.1}

Soodan tai leivinjauheen käyttö leivän valmistuksessa on vahingollista ja tarpeetonta. Sooda aiheuttaa tulehduksia vatsassa ja myrkyttää usein koko elimistön. Monet perheenäidit luulevat, etteivät he voi valmistaa hyvää leipää ilman soodaa, mutta se on erehdys. Jos he vaivautuisivat opettelemaan parempia menetelmiä, heidän leipänsä olisi terveellisempää ja maittavampaa luonnollisen makuaistin omaaville. {SLS 243.2}

Hiivaleivän leivonnassa ei vettä tule korvata maidolla. Maidon käyttö lisää kustannuksia ja vähentää huomattavasti leivän terveellisyyttä. Maitoon leivottu leipä ei säily tuo-reena yhtä kauan kuin veteen leivottu ja rupeaa käymään vatsassa helpommin. {SLS 243.3}

Leivän tulee olla helposti sulavaa ja maukasta. Se ei saa olla vähääkään hapanta. Leipien tulee olla pieniä ja niin kypsiksi paistettuja, että hiivasienet tuhoutuvat mahdollisimman

tarkoin. Kuumana tai tuoreena kaikki nostatetut leivät ovat vaikeasti sulavia. Niitä ei koskaan tule tuoda pöytään. Tämä sääntö ei kuitenkaan koske nostattamatonta leipää. Tuoreet leipäset, jotka on leivottu vehnäjauhoista ilman hiivaa tai hapatusta ja paistettu kuumassa uunissa, ovat sekä terveellisiä että maukkaita. {SLS 243.4}

Puuroon käytettävää viljaa on keitettävä useita tunteja. Pehmeät ja nestemäiset ruoat eivät kuitenkaan ole yhtä terveellisiä kuin kuivat, jotka vaativat perusteellista pureskelua. Korput eli kahdesti paistettu leipä on helposti sulavaa ja maukkasta ruokaa. Viipaloi tavallinen nostatettu leipä ja kuivaa se lämpimässä uunissa, kunnes kaikki kosteus haihtuu siitä. Anna sen sen jälkeen ruskistua kevyesti. Kuivassa paikassa tällainen leipä säilyy paljon kauemmin kuin tavallinen leipä, ja uudelleen kuumennettuna se on tuoreen veroista. {SLS 243.5}

Yleensä ruoassa käytetään aivan liikaa sokeria. Kakut, makeat vanukkaat, leivokset, hyytelöt ja hillot aiheuttavat ruoansulatushäiriöitä. Erityisen haitallisia ovat sellaiset jälkiruoat ja vanukkaat, jotka tehdään maidosta, munista ja sokerista. Maidon ja sokerin runsasta samanaikaista käyttöä on vältettävä. {SLS 244.1}

Jos maitoa käytetään, sen tulee olla perusteellisesti pastöroitua, mikä pienentää sairastumisen vaaraa. Voi on vähemmän haitallista kylmälle leivälle siveltynä kuin ruoanvalmistuksessa käytettynä, mutta yleensä on parasta luopua siitä kokonaan. Juusto on vielä arveluttavampaa; se on täysin kelpaamatonta ravinnoksi.* {SLS 244.2}

Niukka, huonosti valmistettu ruoka turmelee veren heikentämällä verta muodostavia elimiä. Se häiritsee elimistön toimintaa ja aiheuttaa sairautta, hermostuneisuutta ja huonotuulisuutta. Huonon keittotaidon uhreja on tuhansia, ja jopa kymmeniä tuhansia. Monen haudalle voitaisiin kirjoittaa: ”Kuoli huonon keittotaidon vuoksi” tai: ”Kuoli pahoinpidellyn vatsan vuoksi”. {SLS 244.3}

Ruoanlaittajien pyhä velvollisuus on oppia valmistamaan terveellistä ruokaa. Monet sielut hukkuvat huonon keittotaidon vuoksi. Hyvän leivän valmistaminen vaatii harkintaa ja huolellisuutta. Hyvään leipään sisältyykin enemmän uskontoa kuin monet luulevat. Todella hyviä keittäjiä on vähän. Nuorten naisten mielestä ruoanlaitto ja muut taloustyöt ovat toisarvoisia tehtäviä. Siksi monilla tytöillä, jotka menevät naimisiin ja perustavat perheen, ei juuri olekaan käsitystä vaimon ja äidin velvollisuuksista. {SLS 244.4}

Keittotaito ei ole mikään vähäpätöinen taito, vaan tärkeimpiä avuja käytännön elämässä. Se on taito, joka kaikkien naisten olisi opittava, ja sen opetuksessa on erityisesti kiinnitettävä huomiota köyhien tarpeisiin. Ruoan valmistaminen maukkaaksi ja samalla yksinkertaiseksi ja ravitsevaksi vaatii taitoa, mutta se voidaan oppia. Ruoanlaittajien tulisi osata valmistaa yksinkertaista ruokaa yksinkertaisella ja terveellisellä tavalla, niin että juuri yksinkertaisuus tekee sen maukkaammaksi ja terveellisemmäksi. {SLS 244.5}

Jokaisen perheestään huolehtivan naisen, joka ei vielä osaa valmistaa terveellistä ruokaa, tulisi lujasti päättää opetella nämä perheen hyvinvoinnin kannalta niin välttämättömät taidot. Monilla paikkakunnilla keittokoulut tarjoavat mahdollisuuden tämän alan opintoihin. Joka ei voi käyttää hyväkseen tällaisia palveluja, pyytäköön apua joltakin taitavalta ruoanlaittajalta ja ponnistelkoon ahkerasti, kunnes on tullut keittotaidon mestariksi. {SLS 245.1}

Säännölliset ateriat

Säännölliset ateriat ovat ehdottoman tärkeitä. Jokaisella aterialla tulee olla määrätty aikansa. Jokaisen on silloin syötävä tarpeensa mukaan ja oltava sitten syömättä seuraavaan ateriaan saakka. Monet syövät silloinkin, kun elimistö ei tarvitse ruokaa. He mutustavat epäsäännöllisesti aterioiden välillä, koska heillä ei ole riittävästi tahdonvoimaa kiusauksen vastustamiseen. Matkustaessaan monet napostelevat koko ajan, jos vain saatavilla on jotakin purtavaa. Tämä on erittäin vahingollista. Jos matkustajat söisivät säännöllisesti yksinkertaista ja ravitsevaa ruokaa, he eivät tuntisi itseään niin väsyneiksi eivätkä olisi niin sairaita. {SLS 245.2}

Toinen turmiollinen tapa on syödä juuri ennen nukkumaan menoa. Säännölliset ateriat on ehkä nautittu, mutta heikotuksen tunne saa ihmisen syömään lisää. Ruokahalun tyydyttäminen muuttaa tämän väärän menettelyn tavaksi, joka saattaa mennä veriin niin, että nukkumista pidetään mahdottomana, jos ensin ei ole saanut syödä jotakin. Myöhäisten illallisten vuoksi ruoansulatus jatkuu nukkumisen aikana. Mutta vaikka vatsa työskentelee koko ajan, se ei selviä tehtävästään kunnolla. Epämiellyttävät unet häiritsevät usein nukkumista. Aamulla ihminen herää väsyneenä eikä juurikaan välitä aamiaisesta. Kun käymme levolle, vatsan työn pitäisi olla valmis, niin että se samoin kuin ruumiin muutkin elimet voisivat levätä. Istumatyötä tekeville myöhäiset illalliset ovat erityisen haitallisia. Niiden aiheuttamat häiriöt käynnistävät usein sairauden, joka päättyy kuolemaan. {SLS 245.3}

Usein heikotuksen tunne, joka herättää ruokahalun, johtuu siitä, että ruoansulatuselimiä on rasitettu päivän aikana liikaa. Suoritettuaan tehtävänsä ruoansulatuselimet tarvitsevat lepoa. Aterioiden välillä tulisi olla ainakin viisi tai kuusi tuntia. Useimmat uutta järjestystä kokeilevista huomaavat, että kaksi ateriaa päivässä on parempi kuin kolme. {SLS 246.1}

Vääriä ruokailutottumuksia

Ruokaa ei tule syödä liian kuumana eikä liian kylmänä. Jos ruoka on kylmää, vatsa joutuu käyttämään energiaa sen lämmittämiseen ennen kuin ruoansulatus voi alkaa. Kylmät juomat ovat haitallisia samasta syystä. Kuumien juomien runsas käyttö sen sijaan vaikuttaa heikentävästi. Mitä enemmän nestettä aterioilla nautitaan, sitä vaikeammin ruoka sulaa, sillä nesteen on imeydyttävä ennen kuin ruoansulatus voi alkaa. Älä syö paljon suolaa, vältä

etikkasäilykkeitä sekä maustettua ruokaa ja syö runsaasti hedelmiä, niin tarve juoda suuria määriä aterialla häviää. {SLS 246.2}

Ruoka on syötävä hitaasti ja pureskeltava perusteellisesti. Tämä on tarpeen, jotta sylki sekoittuisi ruokaan kunnolla ja ruoansulatusnesteet aloittaisivat toimintansa. {SLS 246.3}

Toinen vahingollinen tapa on syödä sopimattomana aikana, kuten rajun tai liiallisen liikunnan jälkeen, jolloin ihminen on uupunut ja kuumissaan. Välittömästi syömisen jälkeen hermovoimat joutuvat kovaan kulutukseen, ja jos aivoja tai ruumista rasitetaan ankarasti juuri ennen syömistä tai sen jälkeen, ruoansulatus vaikeutuu. Kiihtyneen, levottoman tai kiireisen on paras syödä vasta sitten, kun mieli on rauhoittunut. {SLS 246.4}

Vatsa on läheisessä yhteydessä aivoihin. Kun vatsa on huonossa kunnossa, aivojen hermovoimaa tarvitaan auttamaan heikentyneitä ruoansulatuselimiä. Jos tämä tarve toistuu usein, aivoissa syntyy verentungos. Kun aivoja rasitetaan jatkuvasti ja liikunta on vähäistä, yksinkertaistakin ruokaa tulisi syödä niukasti. Heitä pois huolesi ja levottomat ajatukset aterian ajaksi. Älä pidä kiirettä, vaan syö hitaasti ja iloisin mielin, sydän täynnä kiitollisuutta Jumalaa kohtaan kaikista hänen siunauksistaan. {SLS 247.1}

Monet liharuoasta ja muista huonoista, vahingollisista ravintoaineista luopuneet ajattelevat, että koska heidän ruokansa on yksinkertaista ja terveellistä, he voivat vapaasti tyydyttää ruokahaluaan. He syövät liikaa, joskus suorastaan ahmien. Tämä on väärin. Ruoansulatuselimiä ei tule kuormittaa ruoalla, joka laadun tai määrän puolesta rasittaa elimistöä kohtuuttomasti. {SLS 247.2}

Yleinen tapa sanelee, että ruoka tuodaan pöytään ruokalajeittain. Tietämättä mitä seuraavaksi tulee ihminen saattaa syödä vatsansa täyteen ruokaa, joka ei ehkä ole sopivinta hänelle. Kun viimeinen ruokalaji tuodaan pöytään, hän ei enää pysy kohtuuden rajoissa. Hän ottaa houkuttelevaa jälkiruokaa, joka ei kuitenkaan ole hänelle lainkaan hyväksi. Jos kaikki ruoat tuotaisiin pöytään heti aterian alussa, jokaisella olisi tilaisuus valita niistä itselleen sopivimmat. {SLS 247.3}

Joskus ylensyönnin seuraukset huomataan heti. Toisissa tapauksissa taas kipua ei tunneta, mutta ruoansulatuselimet menettävät elinvoimansa ja terveyden perusta murenee. {SLS 247.4}

Liiallinen ruoka kuormittaa elimistöä ja synnyttää epäterveen, sairaalloisen tilan. Se vaatii vatsaan kohtuuttoman paljon verta, jolloin raajat palelevat helposti. Ruoansulatuselimet joutuvat kovalle rasitukselle, ja kun ne ovat suorittaneet tehtävänsä, ihminen tuntee itsensä heikoksi ja voimattomaksi. Jotkut, jotka syövät säännöllisesti liikaa, kutsuvat tätä uupumuksen tunnetta näläksi. Sen todellisena syynä on kuitenkin ruoansulatuselinten liikarasittuminen. Ajoittain aivot turtuvat, ja ruumiilliset ja henkiset ponnistukset tuntuvat vastenmielisiltä. {SLS 247.5}

Nämä epämiellyttävät oireet johtuvat siitä, että elimistö on tehtäväänsä suorittaessaan joutunut käyttämään liikaa elinvoimia ja on aivan lopussa. Vatsa sanoo: ”Anna minun levätä.” Mutta monet tulkitsevat heikkouden lisäruoan tarpeeksi. Sen sijaan että vatsa saisi levätä, sitä kuormitetaankin lisää. Tämän vuoksi ruoansulatuselimet ovat usein lopen uupuneet, vaikka niiden pitäisi pystyä suorittamaan tehtävänsä kunnolla. {SLS 248.1}

Sapatiksi ei tulisi varata enemmän tai useamman laatuista ruokaa kuin muiksi päiviksi. Päinvastoin ruoan tulisi olla yksinkertaisempaa ja sitä tulisi nauttia vähemmän, jotta mieli olisi kirkas ja terävä ymmärtämään hengellisiä asioita. Täyteen ahdettu vatsa sumentaa aivot. Voimme kuulla kallisarvoisia sanoja niitä ymmärtämättä, koska sopimaton ruoka on tylsistyttänyt mielen. Monet eivät arvaakaan, missä määrin liiallinen syöminen sapattina tekee heidät kykenemättömiksi hyötymään lepopäivän tarjoamista pyhistä tilaisuuksista. {SLS 248.2}

Ruoanlaittoa on sapattina vältettävä, mutta silti ei ole pakko syödä kylmää ruokaa. Kylmällä ilmalla edellisenä päivänä valmistettu ruoka on lämmitettävä. Ja vaikka ateriat ovatkin yksinkertaisia, niiden on oltava maukkaita ja ruokahalua herättäviä. Etenkin lapsiperheissä on syytä tarjota sapattina jotain erikoista, jotain, jota perhe ei joka päivä saa. {SLS 248.3}

Ruokavalion uudistaminen

Vinoutuneet ruokatottumukset on viipymättä korjattava. Jos vatsan pahoinpitely on johtanut ruoansulatushäiriöihin, jäljellä oleva elinvoima on kaikin voimin pyrittävä säilyttämään poistamalla kaikki häiritsevät tekijät. Vatsa ei ehkä koskaan täysin parane huonosta kohtelusta, mutta oikea ruokavalio tulee estämään tilanteen pahenemisen, ja monet toipuvat kokonaan tai lähes kokonaan. Ei ole helppo laatia ohjeita, jotka sopivat jokaiseen tapaukseen. Oikeita periaatteita soveltamalla voidaan ruokailutottumuksissa silti saada aikaan suuria muutoksia, eikä ruoanlaittajan tarvitse jatkuvasti ponnistella herättääkseen ruokahalua. {SLS 248.4}

Kohtuullisuus syömisessä palkitaan henkisellä ja moraalisella voimalla. Lisäksi se auttaa intohimojen hillitsemisessä. Erityisen haitallista ylensyöminen on niille, jotka ovat luonteeltaan velttoja. Heidän tulisi syödä niukasti ja harrastaa paljon liikuntaa. On paljon lahjakkaita miehiä ja naisia, jotka eivät saa aikaan puoltakaan siitä mitä voisivat saada, jos he harjoittaisivat itsehillintää pitämällä ruokahalunsa kurissa. {SLS 249.1}

Monet kirjoittajat ja puhujat epäonnistuvat tässä. Syötyään tukevasti he istuvat työpöydän ääreen lukemaan, opiskelemaan tai kirjoittamaan käyttämättä lainkaan aikaa liikuntaan. Seurauksena on sanojen ja ajatusten vapaan juoksun estyminen. He eivät pysty kirjoittamaan tai puhumaan niin innoittavasti, että se koskettaisi ihmisiä. Heidän ponnistuksensa ovat vaisuja ja hedelmättömiä. {SLS 249.2}

Vastuunalaisissa tehtävissä olevien henkilöiden ja ennen kaikkea niiden, jotka valvovat ihmisten hengellistä hyvinvointia, tulisi omata terävä äly ja nopea käsityskyky. Heidän on vielä enemmän kuin muiden oltava kohtuullisia ruokailutottumuksissaan. Heidän pöydässään ei tule näkyä rasvaisia, raskaita ruokia. {SLS 249.3}

Luottamustehtävissä olevien henkilöiden on päivittäin tehtävä seurauksiltaan kauaskantoisia päätöksiä. Usein he joutuvat ajattelemaan nopeasti, ja tämä onnistuu ainoastaan niiltä, jotka noudattavat ehdotonta kohtuullisuutta. Ruumiillisten ja henkisten voimien oikea harjoittaminen vahvistaa mieltä. Jos kuormitus ei ole liian suuri, jokainen rasitus lisää voimia. Usein kuitenkin sopimattoman ruokavalion seuraukset vaikuttavat kielteisesti niiden työhön, jotka joutuvat laatimaan tärkeitä suunnitelmia ja tekemään tärkeitä päätöksiä. Huonokuntoinen vatsa tekee mielen sekavaksi ja epävarmaksi. Usein se synnyttää ärtyisyyttä, tylyyttä ja epäoikeudenmukaisuutta. Väärien ruokailutottumusten aiheuttama sairaalloinen tila on usein saanut ihmiset luopumaan suunnitelmista, jotka olisivat koituneet ihmiskunnalle siunaukseksi. Samasta syystä on ryhdytty epäoikeudenmukaisiin, tyrannimaisiin, jopa julmiin toimiin. {SLS 249.4}

Tässä on ehdotus kaikille sellaisille istumatyötä tekeville, joilla on riittävästi moraalista rohkeutta ja itsehillintäkykyä: Ota jokaisella aterialla vain kahta tai kolmea yksinkertaista ruokalajia äläkä syö enempää kuin on tarpeen nälän tyydyttämiseksi. Harrasta liikuntaa päivittäin ja katso, hyödytkö siitä vai et. {SLS 250.1}

Ruumiillista työtä tekevien vahvojen miesten ei tarvitse kiinnittää yhtä paljon huomiota ruoan määrään ja laatuun kuin istumatyötä tekevien, mutta hekin omaisivat paremman terveyden, jos harjoittaisivat itsehillintää syömisessä ja juomisessa. {SLS 250.2}

Jotkut toivovat, että heille annettaisiin tarkat ruokailuohjeet. He syövät liikaa ja katuvat sitten sitä, ja niin he jatkuvasti ajattelevat mitä syövät ja juovat. Näin ei tule olla. Kukaan ei voi laatia ehdottomia sääntöjä toisille. Jokaisen on käytettävä järkeään, osoitettava itsehillintää ja toimittava periaatteellisesti. {SLS 250.3}

Kristus on ostanut ruumiimme, eikä meillä ole vapautta menetellä sen suhteen niin kuin itse haluamme. Kaikkien, jotka ovat selvillä terveyden laeista, tulisi ymmärtää velvollisuutensa noudattaa niitä, sillä Jumala on luonut heidät toimimaan näiden lakien mukaisesti. Kuuliaisuus terveyden lakeja kohtaan on tehtävä henkilökohtaiseksi velvollisuudeksi. Me joudumme itse kärsimään lain rikkomisesta koituvat seuraukset. Meidän on henkilökohtaisesti vastattava Jumalalle tavoistamme ja tottumuksistamme. Siksi meidän ei tule kysyä: ”Miten maailma menettelee?” vaan: ”Miten voin yksilönä hoitaa Jumalan minulle antamaa ruumista?” {SLS 250.4}

Luku 24—Liharuoka

Ihmiselle alussa määrättyyn ruokaan ei sisältynyt eläinkunnan tuotteita. Vasta vedenpaisumuksen jälkeen, kun vihreä kasvillisuus oli tuhoutunut, ihminen sai luvan syödä lihaa. {SLS 251.1}

Valitessaan ihmiselle ravinnon Eedenissä Herra osoitti, mikä on parasta ruokaa. Israelille tekemässään valinnassa hän antoi saman opetuksen. Hän johti israelilaiset pois Egyptistä ja ryhtyi kasvattamaan heitä omaisuuskansakseen. Heidän kauttaan hän halusi siunata ja opettaa koko maailmaa. Hän antoi heille parasta mahdollista ruokaa, ei lihaa vaan mannaa, ”taivaan leipää”. Vasta heidän tyytymättömyytensä ja kaipauksensa Egyptin lihapatojen luo johti siihen, että heille annettiin liharuokaa, ja silloinkin vain vähäksi aikaa. Lihan käyttö toi sairautta ja kuoleman tuhansille. Lihatonta ruokavaliota ei kuitenkaan koskaan hyväksytty innokkaasti. Se aiheutti jatkuvaa tyytymättömyyttä sekä avointa ja salaista nurinaa, eikä se jäänyt pysyväksi. {SLS 251.2}

Asettuessaan Kanaaniin israelilaiset saivat luvan käyttää lihaa, mutta määrätyin rajoituksin, mikä oli omiaan vähentämään haittavaikutuksia. Sianlihan käyttö kiellettiin samoin kuin muiden saastaisiksi julistettujen eläinten, lintujen ja kalojen. Rasvan ja veren syöminen oli kuitenkin aina ankarasti kielletty. {SLS 251.3}

Vain hyvässä kunnossa olevia eläimiä saatiin käyttää ruoaksi. Eläintä, joka oli raadeltu, kuollut itsestään tai jonka verta ei ollut kunnolla laskettu, ei saanut käyttää ruoaksi. {SLS 251.4}

Kun israelilaiset poikkesivat Jumalan suunnitelmasta ruokavaliossaan, he kokivat suuren menetyksen. He halusivat liharuokaa ja saivat kärsiä seurauksista. He eivät saavuttaneet Jumalan luonteelle asettamaa ihannetta eivätkä toteuttaneet hänen tarkoitustaan. Herra ”antoi heille, mitä he pyysivät, mutta lähetti heihin hivuttavan taudin”. Ps. 106:15. He arvostivat maallisia asioita enemmän kuin hengellisiä eivätkä saavuttaneet sitä pyhää ja tärkeää asemaa, jonka Jumala oli heille tarkoittanut. {SLS 251.5}

Miksi luopua liharuoasta

Lihansyöjät syövät itse asiassa viljaa ja vihanneksia kertaalleen käytetyssä muodossa. Eläin sai syömästään ravinnosta sen elinvoiman, jota se tarvitsee kasvuunsa. Viljan ja vihannesten sisältämä elinvoima siirtyy syöjään. Me saamme sen syömällä eläinten lihaa. Miten paljon parempi onkaan saada se suoraan siitä ruoasta, jonka Jumala meille antoi! {SLS 252.1}

Liha ei ole koskaan ollut parasta ruokaa, mutta nyt sen käyttö on kaksinverroin arveluttavampaa, koska eläinsairaudet lisääntyvät nopeasti. Lihan käyttäjät eivät juurikaan tiedä, mitä syövät. Jos he voisivat nähdä eläimet ennen teurastusta ja tietäisivät,

minkälaatuista lihaa he syövät, he useimmiten kääntäisivät sille inhoten selkänsä. Ihmiset syövät jatkuvasti lihaa, joka on täynnä tuberkuloosin ja syövän aiheita. Tuberkuloosi, syöpä ja muut vaaralliset sairaudet leviävät tällä tavalla. {SLS 252.2}

Sian kudokset kuhisevat loiseläimiä. Siasta Jumala sanoi: ”Se olkoon teille saastainen. Näiden lihaa älkää syökö, ja niiden raatoihin älkää koskeko.” 5 Moos. 14: 8. Tämä määräys annettiin, koska sianliha ei kelpaa ravinnoksi. Siat ovat jätteidensyöjiä eikä niitä muuhun tarkoitukseen ajateltukaan. Niiden lihaa ei ole missään oloissa tarkoitettu ihmisten ravinnoksi. Sellaisen eläimen liha ei milloinkaan voi olla terveellistä, joka viihtyy lian keskellä ja syö kaikenlaista inhottavaa. {SLS 252.3}

Usein eläimet viedään markkinoille ja myydään ruoaksi, kun ne ovat niin sairaita, etteivät niiden omistajat enää uskalla pitää niitä. Myös niiden lihotuksessa käytetyt menetelmät saattavat aiheuttaa sairautta. Eristettyinä valosta ja raittiista ilmasta ne joutuvat hengittämään likaisten eläinsuojien tunkkaista ilmaa ja ehkä syömään pilaantunutta ruokaa, jolloin koko niiden elimistö saastuu. {SLS 252.4}

Eläimiä kuljetetaan usein pitkiä matkoja, ja ne joutuvat kärsimään paljon ennen kuin ne saadaan markkinoille. Vihreiltä laitumiltaan otettuina niitä kuljetetaan kilometrikaupalla polttavia, pölyisiä teitä tai ahdetaan kuumeisina ja uupuneina likaisiin vaunuihin, joissa ne joutuvat olemaan tuntikausia ilman ruokaa ja vettä. Näin eläinparat viedään kuolemaan, jotta ihmiset saisivat herkutella niiden ruhoilla. {SLS 253.1}

Monin paikoin kalat ovat niin saastuneita, että ne aiheuttavat sairauksia. Tämä koskee etenkin kaloja, jotka joutuvat kosketuksiin suurten kaupunkien jätevesien kanssa. Viemärien sisällöstä ruokansa saaneet kalat saattavat kulkeutua kauas ja joutua pyydyksiin alueella, jonka vesi on puhdasta ja raikasta. Ruoaksi käytettyinä ne sitten aiheuttavat sairautta ja jopa kuoleman ihmisissä, jotka eivät osaa epäillä vaaraa. {SLS 253.2}

Liharuoan käytön seurauksia ei ehkä huomata heti, mutta tämä ei suinkaan todista, että se olisi vaaratonta. Harvat saadaan vakuuttuneiksi, että juuri heidän nauttimansa liha on myrkyttänyt heidän verensä ja aiheuttanut heidän kärsimyksensä. Monet kuolevat sairauksiin, jotka aiheutuvat yksinomaan lihansyönnistä, vaikka he itse sen paremmin kuin muutkaan eivät aavista todellista syytä. {SLS 253.3}

Liharuoan moraaliset vaikutukset eivät ole vähemmän ilmeisiä kuin ruumiilliset sairaudet. Liharuoka vahingoittaa terveyttä, ja kaikki, mikä vaikuttaa ruumiiseen, vaikuttaa samalla tavalla mieleen ja sieluun. Ajattele lihansyöntiin liittyvää julmuutta, joka kohdistuu eläimiin, ja sen vaikutusta sekä teurastajiin että katsojiin. Miten se tukahduttaakaan hellyyden, jota meidän tulisi osoittaa näitä Jumalan luontokappaleita kohtaan! {SLS 253.4}

Monen mykän eläimen osoittama äly muistuttaa hämmästyttävällä tavalla ihmisen älyä. Eläimet näkevät ja kuulevat, rakastavat ja pelkäävät ja kärsivät. Ne käyttävät elimiään

paljon uskollisemmin kuin monet ihmiset omiaan. Ne osoittavat myötätuntoa ja hellyyttä kärsiviä tovereitaan kohtaan. Usein eläimet kiintyvät hoitajiinsa paljon läheisemmin kuin monet ihmiset kiintyvät toisiinsa. Näiden siteiden katkaiseminen aiheuttaa niille suuria kärsimyksiä. {SLS 254.1}

Kuinka kukaan inhimillisiä tunteita omaava ihminen, joka joskus on hoitanut kotieläimiä, voisi katsoa niiden luottamusta ja kiintymystä osoittaviin silmiin ja halukkaasti lähettää ne teurastajan veitsen armoille? Kuinka hän voisi niellä palaakaan niiden lihaa ja pitää sitä herkkuna? {SLS 254.2}

Mitä liharuoan tilalle?

On väärin luulla, että lihasvoima riippuu liharuoan käytöstä. Elimistön tarpeet tyydytetään paremmin ilman sitä, ja seurauksena on vahvempi terveys. Vilja, hedelmät, pähkinät ja vihannekset sisältävät kaikkia hyvän veren muodostamiseen tarvittavia ravintoaineita. Näitä aineita ei saa yhtä hyvin eikä runsaasti liharuoasta. Jos lihan käyttö olisi ollut välttämätöntä terveydelle ja voimalle, liharuoka olisi kuulunut ihmiselle alussa annettuun ruokavalioon. {SLS 254.3}

Kun lihan käyttö lopetetaan, tunnetaan usein heikkoutta ja voiman puutetta. Monet väittävät tämän todistavan, että liharuoka on välttämätöntä, mutta tähän ryhmään kuuluvien ruokien kaipaaminen johtuu siitä, että ne ovat kiihottavia, että ne tekevät veren kuumeiseksi ja ärsyttävät hermoja. Joidenkin on yhtä vaikea luopua lihansyönnistä kuin juopon ryypystään, mutta muutos on heille hyväksi. {SLS 254.4}

Kun liharuoasta luovutaan, se olisi korvattava erilaisilla viljoilla, pähkinöillä, vihanneksilla ja hedelmillä, jotka ovat sekä ravitsevia että ruokahalua herättäviä. Erityisen tärkeätä tämä on niille, jotka ovat heikkoja tai jatkuvan työnteon uuvuttamia. Eräissä köyhissä maissa liha on halvinta ruokaa. Näissä oloissa muutos on vaikeammin toteutettavissa, mutta silti mahdollinen. Meidän on kuitenkin otettava huomioon ihmisten olosuhteet sekä elinikäisten tapojen voima. On varottava liikaa tyrkyttämästä omia näkemyksiämme, vaikka ne olisivatkin oikeita. Ketään ei tule vaatia tekemään muutosta silmänräpäyksessä. Liha on korvattava halvoilla terveellisillä ruoka-aineilla. Tässä on ruoanlaittaja avainasemassa. Huolellisesti ja taidokkaasti valmistetut ruoat voivat olla sekä ravitsevia että maukkaita ja suurelta osin korvata liharuoan. {SLS 254.5}

Kun kehitämme omaatuntoa, herätämme tahdon ja hankimme hyvää, terveellistä ruokaa, niin muutos tapahtuu helposti, ja liharuoan tarve lakkaa pian. {SLS 255.1}

Eikö ole jo aika kaikkien pyrkiä luopumaan liharuoasta? Miten ne, jotka yrittävät tulla puhtaiksi, jaloiksi ja pyhiksi päästäkseen taivaan enkelien seuraan, voivat jatkaa sellaisen ruoan käyttöä, jolla on niin haitallinen vaikutus sieluun ja ruumiiseen? Miten he voivat riistää hengen Jumalan luontokappaleilta syödäkseen niiden lihan suurena herkkuna?

Heidän olisi palattava siihen terveelliseen ja herkulliseen ruokaan, joka ihmiselle alussa annettiin, ja osoitettava sekä opetettava lapsensakin osoittamaan sääliä kaikkia mykkiä luontokappaleita kohtaan, jotka Jumala on alistanut valtaamme. {SLS 255.2}

Luku 25—Äärimmäisyyksien Välttäminen

Kaikki ravintouudistuksen kannattajiksi tunnustautuvat eivät ole todellisia uudistajia. Monelle uudistus merkitsee ainoastaan tiettyjen epäterveellisten ruokien välttämistä. Heillä ei ole selvää käsitystä terveyteen liittyvistä periaatteista, ja heidän pöytänsä, jotka ovat yhä täynnä vahingollisia herkkuja, eivät missään tapauksessa tarjoa esimerkkiä kristillisestä raittiudesta ja kohtuullisuudesta. {SLS 256.1}

Toiset taas, innokkaina näyttämään hyvää esimerkkiä, menevät päinvastaiseen äärimmäisyyteen. He eivät pysty hankkimaan parasta mahdollista ruokaa, ja sen sijaan että korvaisivat puutteen parhailla saatavilla olevilla elintarvikkeilla, he omaksuvat riittämättömän ruokavalion. He eivät saa ravinnostaan aineita, joita tarvitaan hyvän veren muodostamiseen. Heidän terveytensä kärsii, heidän käyttökelpoisuutensa vähenee, ja heidän esimerkkinsä puhuu ravintouudistusta vastaan pikemmin kuin sen puolesta. {SLS 256.2}

Toiset ajattelevat, että koska terveys edellyttää yksinkertaista ruokavaliota, ei ruoan valintaan ja valmistukseen tarvitse kiinnittää paljon huomiota. Joidenkin ruokavalio on hyvin puutteellinen eikä tyydytä elimistön tarpeita, ja tämän vuoksi he kärsivät. {SLS 256.3}

Ne, jotka ymmärtävät uudistukseen liittyvät periaatteet vain osittain, ovat usein kaikkein joustamattomimpia eivätkä ainoastaan sovella näkemyksiään itseensä vaan tyrkyttävät niitä omaisilleen ja naapureilleen. Heidän vinoutuneen uudistuksensa seuraukset näkyvät heidän omassa huonossa terveydessään ja yrityksissään pakottaa muut omaksumaan samat näkemykset. Tällä tavoin he antavat monille väärän käsityksen ravintouudistuksesta ja johtavat heidät kokonaan hylkäämään sen. {SLS 256.4}

Periaatteelliset ihmiset, jotka ovat selvillä terveyden laeista, välttävät kumpaakin äärimmäisyyttä, sekä nautinnonhalun tyydyttämistä että liiallista yksipuolisuutta. Valitessaan ruokansa he eivät ajattele ainoastaan ruokahalun tyydyttämistä vaan myös ruumiin vahvistamista. He pyrkivät säilyttämään kaikki voimansa parhaassa mahdollisessa kunnossa palvellakseen parhaiten Jumalaa ja lähimmäisiään. Ruokahalu alistetaan järjen ja omantunnon valvontaan, ja palkaksi nämä ihmiset saavat terveen ruumiin ja mielen. Vaikka he eivät tyrkytä mielipiteitään muille, heidän esimerkkinsä todistaa oikeiden periaatteiden puolesta. Tällaisten ihmisten hyvä vaikutus ulottuu laajalle. {SLS 257.1}

Ravintouudistukseen sisältyy todellista tervettä järkeä. Aihetta tulee tutkia laajasti ja perusteellisesti, eikä kukaan saa arvostella muita siitä, että näiden käsitykset eivät kaikessa vastaa hänen omiaan. On mahdotonta laatia ehdotonta sääntöä, joka soveltuisi jokaiseen, eikä kenenkään tule pitää itseään muiden mittapuuna. Kaikki eivät voi syödä samaa ruokaa. Ruoka, joka on yhdelle terveellistä ja maukasta, voi toiselle olla vastenmielistä ja jopa vahingollista. Toiset eivät voi käyttää maitoa, kun taas toisille se sopii mainiosti. Toiset

eivät pysty sulattamaan herneitä ja papuja, toisille ne taas ovat erittäin terveellisiä. Karkeat viljatuotteet sopivat toisille, kun taas toiset eivät voi käyttää niitä. {SLS 257.2}

Niitä, jotka asuvat köyhillä alueilla, jossa hedelmät ja pähkinät ovat harvinaisia, ei tule vaatia luopumaan maidon ja munien käytöstä. On totta, että liikapainoisten ihmisten, joiden aistilliset himot ovat voimakkaat, tulee välttää kiihottavia ruokia. Munia ei tule missään tapauksessa käyttää perheissä, joiden lapsilla on aistillisia taipumuksia. Sen sijaan niiden, joiden verta tuottavat elimet ovat heikot, ei tule kokonaan luopua maidon ja munien käytöstä, varsinkaan jos tarvittavia aineita ei saada muusta ruoasta. On kuitenkin varmistettava, että maito saadaan terveistä lehmistä ja munat terveistä, hyvin ruokituista ja hoidetuista kanoista. Munat on keitettävä niin, että ne ovat mahdollisimman helposti sulavia. {SLS 257.3}

Ravintouudistuksen tulee olla etenevää. Eläinsairauksien lisääntyessä maidon ja munien käyttö tuiee yhä vaarallisemmaksi. Ne on pyrittävä korvaamaan ravintoaineilla, jotka ovat sekä terveellisiä että edullisia. Ihmisille on kaikkialla opetettava, miten he voivat mahdollisimman pitkälle välttää maidon ja munien käyttöä ruoanvalmistuksessa ilman, että ruoan terveellisyys ja maittavuus siitä kärsii. {SLS 258.1}

Tapa syödä vain kaksi ateriaa päivässä on yleensä havaittu terveydelle hyödylliseksi, mutta joissakin oloissa ihmiset saattavat tarvita kolmannen aterian. Sen tulee kuitenkin olla hyvin kevyt ja helposti sulava. Korput, hedelmät ja viljakahvi sopivat parhaiten iltaruoaksi. {SLS 258.2}

Jotkut ovat koko ajan huolissaan siitä, että heidän ruokansa saattaa vahingoittaa heitä, vaikka se onkin yksinkertaista ja terveellistä. Heille haluan sanoa: Älkää missään tapauksessa ajatelko, että ruokanne vahingoittaa teitä. Syökää parhaan ymmärryksenne mukaan, ja kun olette pyytäneet Herraa siunaamaan ruoan voimaksi ruumiillenne, uskokaa, että hän kuulee rukouksenne, ja olkaa levollisia. {SLS 258.3}

Periaatteet vaativat meitä luopumaan ruoista, jotka ärsyttävät vatsaa ja vahingoittavat terveyttä, mutta meidän on samalla muistettava, että huono ruokavalio tuottaa huonoa verta. Tässä on syy moniin vaikeasti parannettaviin sairauksiin. Elimistö ei saa riittävästi ravintoa, ja seurauksena on ruoansulatushäiriöitä ja yleistä heikkoutta. Tällaisen ruokavalion syynä ei aina ole köyhyys. Ihmiset valitsevat usein väärän ruokavalion tietämättömyydestä tai välinpitämättömyydestä tai toteuttaakseen omia virheellisiä uudistusnäkemyksiään. {SLS 258.4}

Jumalalle ei tule kunniaa siitä, että kohtelemme väärin ruumistamme tai lyömme sen laimin ja siten teemme sen kelpaamattomaksi hänen palvelukseensa. Perheenäidin tärkeimpiä velvollisuuksia on huolehtia perheensä jäsenistä antamalla heille maittavaa ja

vahvistavaa ruokaa. On paljon parempi ostaa vähemmän kalliita vaatteita ja huonekaluja kuin kitsastella ruoan suhteen. {SLS 258.5}

Jotkut äidit säästävät perheen ruokamenoissa tarjotakseen kalliita herkkuja vieraille. Tämä ei ole viisasta. Vieraiden kestityksessä tulee osoittaa suurempaa yksinkertaisuutta. Perheen tarpeet on asetettava etusijalle. {SLS 259.1}

Harkitsematon säästäväisyys ja keinotekoiset tavat estävät usein vieraanvaraisuuden osoittamisen silloin, kun se olisi tarpeen ja siunaukseksi. Pöydässämme tulisi aina olla ruokaa niin paljon, että odottamatonkin vieras voidaan lausua tervetulleeksi ilman, että perheenäiti joutuu suorittamaan ylimääräisiä valmisteluja. Kaikkien tulisi oppia tietämään mitä syödä ja miten valmistaa ruokansa. Niin miesten kuin naistenkin on osattava tehdä yksinkertaista, terveellistä ruokaa. Työssään miehet joutuvat usein tilanteeseen, jossa terveellistä ruokaa ei ole saatavilla. Tällöin keittotaidosta on todellista hyötyä. {SLS 259.2}

Harkitse huolellisesti ruokavaliotasi. Mieti sen vaikutuksia. Harjoita itsehillintää. Alista ruokahalu järjen valvontaan. Älä koskaan rasita vatsaa syömällä liikaa, mutta älä myöskään kiellä itseltäsi sitä terveellistä, maukasta ruokaa, jota terveys vaatii. {SLS 259.3}

Eräiden terveysuudistajina esiintyneiden henkilöiden ahtaat näkemykset ovat suuresti vahingoittaneet terveydenhoidon asiaa. Terveysuudistajien on muistettava, että ravintouudistusta arvostellaan lähinnä sen mukaan, mitä he hankkivat omaan ruokapöytäänsä. Sen sijaan että he menettelyllään saattaisivat asian huonoon huutoon, heidän tulisi esimerkillään valaista sen periaatteita tavalla, joka saa en-nakkoluulottomat ihmiset kiinnostumaan. Suuri joukko ihmisiä tulee vastustamaan kaikenlaisia uudistuksia, olivat ne miten järkeviä tahansa, jos ne rajoittavat heidän vapauttaan tyydyttää ruokahaluaan. Heitä ohjaa makuaisti, ei järki eivätkä terveyden lait. Nämä ihmiset pitävät kiihkoilijoina kaikkia, jotka luopuvat totunnaisista tavoista ja ajavat uudistuksia, olivat ne miten johdonmukaisia hyvänsä. Jotta tällaiset ihmiset eivät saisi mitään aihetta arvosteluun, terveysuudistajien ei tule yrittää olla mahdollisimman erilaisia kuin muut, vaan mahdollisimman samanlaisia, kuitenkaan periaatteitaan uhraamatta. {SLS 259.4}

Jos terveysuudistuksen kannattajat menevät äärimmäisyyksiin, ei ole ihme että monet, jotka pitävät heitä terveysperiaatteiden edustajina, hylkäävät koko uudistuksen. Tällaiset äärimmäisyydet saavat usein lyhyessä ajassa enemmän vahinkoa aikaan kuin voidaan korjata koko ihmisiän kestävällä johdonmukaisella toiminnalla. {SLS 260.1}

Terveysuudistus perustuu avariin ja kauaskantoisiin periaatteisiin, eikä meidän tule typistää sitä ahtailla näkemyksillä ja menettelytavoilla. Toisaalta kenenkään ei tule antaa vastustuksen, pilkan eikä miellyttämistai vaikuttamishalun johtaa itseään luopumaan oikeista periaatteista tai suhtautumaan niihin kevyesti. Periaatteen johtamat ihmiset

puolustavat totuutta lujasti ja päättäväisesti, mutta samalla he osoittavat kaikissa ihmissuhteissaan jaloa, Kristuksen kaltaista henkeä ja todellista maltillisuutta. {SLS 260.2}

Luku 26—Piristeet ja Huumeet

Piristeisiin ja huumeisiin luetaan suuri joukko aineita, joita käytetään ruokana ja juomana, vaikka ne ärsyttävät vatsaa, myrkyttävät veren ja kiihottavat hermoja. Niiden käyttö on ehdottomasti haitallista. Ihmiset etsivät piristeistä kiihotusta, koska vaikutukset ovat jonkin aikaa miellyttävät. Mutta aina seuraa vastavaikutus. Luonnottomien piristeiden käytössä mennään helposti kohtuuttomuuteen, ja tämä edistää huomattavasti ruumiin vanhenemista ja rappeutumista. {SLS 261.1}

Mausteet

Mitä vähemmän kiihottavaa ruoka tänä kiireisenä aikana on, sitä parempi. Mausteet ovat luonnostaan vahingollisia. Sinappi, pippuri, kaikki mausteet, etikkakurkut ja muut vastaavat tuotteet ärsyttävät vatsaa ja tekevät veren sairaaksi ja epäpuhtaaksi. Juopon tulehtunutta vatsaa käytetään usein valaisemaan alkoholijuomien vaikutusta. Ärsyttävien mausteiden käyttö johtaa samanlaiseen tulehdusreaktioon. Pian ei tavallinen ruoka enää tyydytä ruokahalua. Elimistö kaipaa ja vaatii jotakin kiihottavampaa. {SLS 261.2}

Tee ja kahvi

Tee vaikuttaa piristävästi ja saa aikaan eräänlaisen myrkytystilan. Kahvi ja monet muut suositut juomat vaikuttavat samalla tavalla. Ensimmäinen vaikutus on piristävä. Vatsahermot ärtyvät ja välittävät ärsykkeen aivoihin, jotka puolestaan kiihdyttävät sydämen toimintaa ja antavat lyhytaikaista energiaa koko elimistöön. Väsymys unohtuu, voimat tuntuvat lisääntyvän. Ajatukset kirkastuvat ja mielikuvitus vilkastuu. {SLS 261.3}

Nämä vaikutukset saavat monet luulemaan, että teestä tai kahvista on heille suurta hyötyä. Mutta tämä on erehdys. Tee ja kahvi eivät ravitse elimistöä. Niiden vaikutus tuntuu jo ennen kuin ne ovat ehtineet sulaa ja imeytyä vereen. Se, mikä tuntuu voimalta, onkin vain hermoston kiihotusta. Kun piristeen vaikutus lakkaa, luonnoton voima vähenee ja seurauksena on vastaava määrä väsymystä ja voimattomuutta. {SLS 262.1}

Näiden hermoja ärsyttävien aineiden jatkuva käyttö aiheuttaa päänsärkyä, unettomuutta, sydämentykytystä, ruoansulatushäiriöitä, vapinaa ja monia muita häiriöitä, sillä ne kuluttavat elinvoimia. Väsyneet hermot tarvitsevat kiihotuksen ja liikarasituksen sijaan lepoa ja rauhaa. Luonto tarvitsee aikaa kuluneiden voimien palauttamiseksi. Kun elimistöä piiskataan piristeillä, suorituskyky lisääntyy joksikin aikaa. Kun ruumis heikkenee piristeiden jatkuvan käytön vuoksi, toivotun vaikutuksen saaminen tulee vähitellen yhä vaikeammaksi. Piristeiden käyttöä on yhä vaikeampi hallita, kunnes tahto joutuu antamaan periksi eikä ihmisellä enää tunnu olevan lainkaan voimaa vastustaa luonnotonta haluaan. Yhä voimakkaammat piristeet ovat tarpeen, kunnes uupunut elimistö on aivan lopussa. {SLS 262.2}

Tupakointi

Tupakka on hitaasti vaikuttavaa, salakavalaa ja mitä pahanlaatuisinta myrkkyä. Käytettiin sitä missä muodossa hyvänsä, se vaikuttaa terveyteen. Erittäin vaarallista se on siksi, että sen vaikutukset ovat hitaita ja alussa aivan huomaamattomia. Se kiihottaa hermoja ja sitten lamaannuttaa ne. Se heikentää ja sumentaa aivoja. Usein se vaikuttaa hermoihin voimakkaammin kuin päihdyttävät juomat. Se on niitä salakavalampi, ja sen vaikutukset elimistöön ovat pysyvämpiä. Sen käyttö herättää himon väkijuomiin, ja usein se luo pohjan juomatavalle. {SLS 262.3}

Tupakointi on sopimatonta, kallista ja epäsiistiä. Tupakka saastuttaa harrastajansa ja tuntuu muista vastenmieliseltä. Sen innokkaita käyttäjiä tapaa kaikkialla. Harvoin voi kulkea väkijoukon läpi jonkun tupakoitsijan puhaltamatta myrkyllistä henkäystään vasten kasvoja. On epämiellyttävää ja epäterveellistä oleskella junanvaunussa tai huoneessa, jonka ilma on kyllästetty tupansavulla ja viinanhuuruilla. Vaikka ihmiset eivät itse haluakaan luopua näiden myrkkyjen käytöstä, mikä oikeus heillä on saastuttaa se ilma, jota muiden on hengitettävä? {SLS 263.1}

Lasten ja nuorten parissa tupakointi aiheuttaa sanoin kuvaamatonta vahinkoa. Menneiden sukupolvien epäterveelliset tavat vaikuttavat nykyajan lapsiin ja nuoriin. Henkinen kyvyttömyys, ruumiillinen heikkous, huonot hermot ja luonnottomat halut siirtyvät perintönä vanhemmilta lapsille. Lapset omaksuvat samat elintavat, ja näin niiden huonot vaikutukset leviävät ja vahvistuvat. Tämä seikka on suurelta osin syypää siihen ruumiilliseen, henkiseen ja moraaliseen rappeutumiseen, josta on tulossa todellinen huolenaihe. {SLS 263.2}

Pojat aloittavat tupakoinnin hyvin varhaisella iällä, jolloin ruumis ja mieli ovat erityisen alttiita sen vaikutuksille. Tämä tapa häiritsee voimien kehitystä ja ruumiin kasvua sekä turruttaa mielen ja turmelee moraalin. {SLS 263.3}

Mutta miten saadaan lapset ja nuoret vakuuttuneiksi sellaisen tavan haitoista, jossa vanhemmat, opettajat ja papit näyttävät heille huonoa esimerkkiä? Pikkupoikienkin, jotka tuskin ovat jättäneet varhaislapsuuden taakseen, voidaan nähdä polttelevan savukkeita. Jos heille puhuu siitä, he sanovat: ”Isäkin polttaa tupakkaa.” He viittaavat pappiin tai pyhäkoulun opettajaan ja sanovat: ”Hänkin polttaa. Mitä haittaa siitä minulle sitten olisi?” Monet raittiustyöntekijät ovat tupakan orjia. Miten tällaiset ihmiset voisivat pysäyttää juoppouden etenemisen? {SLS 263.4}

Vetoan sinuun, joka tunnustat uskovasi ja tottelevasi Jumalan sanaa: Voitko kristittynä suosia tapaa, joka lamaannuttaa älysi ja riistää kykysi arvostaa ikuisia totuuksia? Voitko päivittäin suostua ryöstämään Jumalalta hänelle kuuluvan palveluksen ja lähimmäisiltäsi apusi ja esimerkkisi voiman? {SLS 264.1}

Oletko miettinyt vastuutasi Jumalan taloudenhoitajana sinulle uskotuista varoista? Paljonko Herran rahaa käytät tupakkaan? Laske, paljonko olet tuhlannut siihen elinaikanasi. Miten paljon enemmän olet käyttänyt tähän turmiolliseen nautintoaineeseen kuin köyhien hyväksi ja evankeliumin levittämiseksi tehtävään työhön? {SLS 264.2}

Yksikään ihminen ei tarvitse tupakkaa, mutta suuret joukot ihmisiä tuhoutuu siksi, että rahat, jotka olisi voitu käyttää heidän auttamisekseen, onkin haaskattu tupakkaan. Etkö olekin käyttänyt väärin Herran lahjoja? Etkö olekin ryöstänyt sekä Jumalalta että lähimmäisiltäsi? ”Vai ettekö tiedä, — — ettette ole itsenne omat? Sillä te olette kalliisti ostetut. Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne.” 1 Kor. 6: 19, 20. {SLS 264.3}

Päihdyttävät juomat

”Viini on pilkkaaja, väkijuoma remunpitäjä;

eikä ole viisas kenkään, joka siitä hoipertelee.”

”Kenellä on voivotus, kenellä vaikerrus?

Kenellä torat, kenellä valitus?

Kenellä haavat ilman syytä?

Kenellä sameat silmät?

Niillä, jotka viinin ääressä viipyvät,

jotka tulevat makujuomaa maistelemaan.

Älä katsele viiniä, kuinka se punoittaa,

kuinka se maljassa hohtaa ja helposti valahtaa alas.

Lopulta se puree kuin käärme

ja pistää kuin myrkkylisko.”

Sanani. 20: 1; 23: 29-32 {SLS 264.4}

Koskaan ei ihmiskäsi ole piirtänyt elävämpää kuvaa päihdyttävien juomien uhrin alennustilasta ja orjuudesta. Kahlehdittuna ja viheliäisenä hänellä ei ole voimaa murtautua vapaaksi, vaikka havahtuisikin tajuamaan kurjuutensa; hän haluaa ”taas hakea tätä samaa”. Jae 35. {SLS 265.1}

Ei ole tarpeen esittää todisteita päihteiden vaikutuksista juoppoon. Näitä sameasilmäisiä, tylsiä ihmisraunioita — sieluja, joiden puolesta Kristus kuoli ja joiden vuoksi enkelit itkevät — on kaikkialla. He ovat kehutun sivistyksemme tahra. He ovat jokaisen maan häpeä, kirous ja vaara. {SLS 265.2}

Kuka voi kuvata sitä kurjuutta, ahdistusta ja epätoivoa, joka vallitsee juopon kodissa? Ajattele vaimoa, usein hyvän kasvatuksen saanutta herkkää, sivistynyttä ja hienostunutta olentoa sellaisen miehen elämäntoverina, jonka alkoholi muuttaa rentuksi tai hirviöksi. Ajattele lapsia, joilta on riistetty kodin rauha, kasvatus ja sivistys. He joutuvat pelkäämään isää, jonka tulisi olla heidän ylpeytensä ja turvansa. Nämä lapset sysätään maailmaan häpeän leimaamina, usein perinnöllisen juomahimon kirouksesta kärsivinä. {SLS 265.3}

Ajattele kammottavia onnettomuuksia, joita päivittäin tapahtuu alkoholin vaikutuksesta. Junassa joku rautatieläinen ei välitä näkemästään merkistä tai ymmärtää saamansa käskyn väärin. Juna jatkaa kulkuaan, tapahtuu törmäys, ja monet menettävät henkensä. Tai höyrylaiva ajaa karille ja matkustajat ja miehistö hukkuvat aaltoihin. Kun asiaa tutkitaan, havaitaan, että joku tärkeässä tehtävässä toiminut henkilö oli alkoholin vaikutuksen alainen. Voidaanko juopon vastuulle uskoa ihmishenkiä? Häneen voidaan luottaa vain, jos hän on täysin raitis. {SLS 265.4}

Miedot alkoholijuomat

Ihmisillä, jotka ovat perineet himon luonnottomiin päihteisiin, ei tulisi olla näkyvissään tai ulottuvillaan viiniä, olutta tai siideriä, sillä ne muodostavat heille jatkuvan kiusauksen. Monet pitävät omenatuoremehua vaarattomana ja ostavat sitä suuria määriä. Mutta se säilyy tuoreena vain vähän aikaa; sitten alkaa käyminen. Juoman tällöin saama pistävä maku miellyttää monia kovasti, ja he ovat haluttomia myöntämään, että mehu on muuttunut väkeväksi eli käyneeksi. {SLS 265.5}

Tavallisen omenatuoremehunkin käyttö on terveydelle vaarallista. Jos ihmiset voisivat nähdä, mitä mikroskooppi paljastaa heidän ostamastaan omenatuoremehusta, harvat suostuisivat juomaan sitä. Usein tuoremehun valmistajat ovat huolimattomia käyttämiensä hedelmien laadun suhteen ja puristavat mehua matoisista ja pilaantuneista omenista. Ihmiset, jotka eivät missään tapauksessa käyttäisi myrkyllisiä, pilaantuneita omenia muussa muodossa, juovat niistä puristettua mehua ja pitävät sitä mainiona juomana. Mutta mikroskooppi osoittaa, että vastapuristettunakin tämä miellyttävä juoma on täysin kelvotonta nautittavaksi. {SLS 266.1}

Viini, olut ja siideri aiheuttavat aivan yhtä todellisen humalan kuin väkevämmätkin juomat. Näiden juomien käyttö herättää halun väkeviin juomiin, ja näin syttyy juomahimo. Kohtuullinen juominen on koulu, jossa ihmiset kasvatetaan juopoiksi. Näiden miedompien päihteiden vaikutus on kuitenkin niin salakavala, että uhri on matkalla juoppouteen jo ennen kuin hän aavistaakaan olevansa vaarassa. {SLS 266.2}

Jotkut, joita ei koskaan nähdä todella juovuksissa, ovat jatkuvasti lievässä humalassa. He ovat kiihtyneitä, epäluotettavia ja tasapainottomia. Kuvitellen olevansa turvassa he jatkavat, kunnes kaikki esteet on murrettu, kaikki periaatteet uhrattu. Lujimmatkin päätökset

murenevat, jaloimmatkaan vaikuttimet eivät kykene pitämään turmeltunutta himoa järjen valvonnassa. {SLS 266.3}

Raamattu ei missään anna lupaa päihdyttävän viinin käytölle. Viini, jota Kristus teki vedestä Kaanan häissä, oli puhdasta rypälemehua. Tästä Raamattu sanoo: ”Älä hävitä sitä, sillä siinä on siunaus.” Jes. 65: 8. {SLS 266.4}

Juuri Kristus antoi Vanhassa testamentissa israelilaisille varoituksen: ”Viini on pilkkaaja, väkijuoma remunpitäjä; eikä ole viisas kenkään, joka siitä hoipertelee.” Sanani. 20:1. Hän itse ei hankkinut sellaista juomaa. Saatana houkuttelee ihmisiä nautintoihin, jotka sumentavat järjen ja lamaavat hengellisen käsityskyvyn. Kristus opettaa meitä pitämään alemman luontomme kurissa. Hän ei milloinkaan aseta ihmisten eteen mitään, mikä voisi olla kiusaukseksi. Koko hänen elämänsä oli esimerkki itsensä kieltämisestä. Murtaakseen himon voiman hän kärsi puolestamme ankarimman koetuksen, minkä ihminen voi kestää, paastotessaan neljäkymmentä päivää erämaassa. Juuri Kristus kielsi Johannes Kastajaa juomasta viiniä tai väkijuomaa. Hän kehotti Maanoahin vaimoa samanlaiseen pidättyvyyteen. Kristus ei menetellyt oman opetuksensa vastaisesti. Käymätön viini, jota hän tarjosi häävieraille, oli terveellistä ja virkistävää juomaa. Samanlaista viiniä Vapahtaja ja opetuslapset nauttivat ensimmäisellä ehtoollisella. Vastaavanlaista viiniä tulee aina käyttää ehtoollispöydässä vertauskuvana Vapahtajan verestä. Tämän sakramentillisen toimituksen tarkoituksena on virkistää sielua ja antaa sille uutta elämää. Siihen ei saa liittyä mitään, mikä voisi edistää pahaa. {SLS 266.5}

Sen valossa mitä Raamattu, luonto ja järki opettavat päihteiden käytöstä, miten kristityt voivat ryhtyä viljelemään humalia oluenpanoa varten tai valmistamaan viiniä tai siideriä myytäväksi? Jos he rakastavat lähimmäistään kuin itseään, miten he voivat auttaa ansan virittämisessä hänelle? {SLS 267.1}

Juoppous alkaa usein kodissa. Maustettujen, epäterveellisten ruokien käyttö heikentää ruoansulatuselimiä, ja ihmisessä herää halu yhä kiihottavampiin ruokiin. Näin makuaisti totutetaan yhä väkevämpiin ärsykkeisiin. Kiihottavien aineiden tarve toistuu yhä tiheämmin ja tulee yhä vaikeammin vastustettavaksi. Elimistö myrkyttyy. Mitä heikommaksi se tulee, sitä voimakkaampi on mieliteko näihin aineisiin. Yksi väärään suuntaan otettu askel valmistaa seuraavaan. Monet, jotka eivät syyllistyisi asettamaan pöytäänsä minkäänlaista viiniä tai alkoholijuomaa, täyttävät sen ruoalla, joka synnyttää niin vahvan himon väkijuomiin, että sitä on lähes mahdotonta vastustaa. Väärät ruokailuja juomatottumukset tuhoavat terveyden ja valmistavat tietä juoppoudelle. Nuoriso muuttaa ja muovaa yhteiskuntaamme. Jos oikeat raittiusperiaatteet saataisiin juurrutetuiksi nuorisoon, vähenisi pian myös raittiuskampanjoiden tarve. Vanhempien tulisi ryhtyä taisteluun juoppoutta vastaan oman kotilietensä ääressä ja opettaa lapsensa pienestä pitäen seuraamaan oikeita periaatteita. Silloin heillä on hyvät mahdollisuudet onnistua. {SLS 267.2}

Äitien tehtävänä on auttaa lapsiaan oppimaan oikeita tapoja ja puhtaita mieltymyksiä. Koulikaa makuaistia; opettakaa lapset inhoamaan kiihottavia aineita. Kasvattakaa lapsenne niin, että heillä on moraalista rohkeutta vastustaa ympärillä olevaa pahuutta. Opettakaa heille, että muut eivät saa horjuttaa heitä, että he eivät saa antaa periksi voimakkaillekaan kiusauksille vaan että heidän on vaikutuksellaan johdettava muita hyvään. {SLS 268.1}

Juoppouden lakkauttamiseksi tehdään suuria ponnisteluja, mutta osa niistä suuntautuu harhaan. Raittiusuudistuksen kannattajien tulisi herätä tajuamaan epäterveellisen ruoan, mausteiden, teen ja kahvin vahingolliset vaikutukset. Toivomme raittiustyöntekijöiden menestyvän työssään, mutta kehotamme heitä myös perehtymään lähemmin alkoholiongelmien syihin ja olemaan johdonmukaisia uudistuksessaan. {SLS 268.2}

Ihmisille on tähdennettävä, että henkisten ja moraalisten voimien oikea tasapaino riippuu suuressa määrin ruumiin hyvästä kunnosta. Kaikki päihteet ja luonnottomat piristeet, jotka heikentävät ja rappeuttavat ruumista, heikentävät helposti myös älyä ja moraalia. Epäraittius on maailman moraalisen rappion taustalla. Tyydyttäessään turmeltuneita halujaan ihminen menettää voiman vastustaa kiusausta. {SLS 268.3}

Raittiusuudistajilla on työsarkaa ihmisten kasvattamisessa näiden suuntaviivojen mukaisesti. Opettakaa heille, että he vaarantavat terveytensä, luonteensa ja jopa henkensä käyttämällä piristeitä, jotka piiskaavat uupuneen elimistön luonnottoman kiihkeään toimintaan. {SLS 268.4}

Teen, kahvin, tupakan ja alkoholijuomien suhteen ainoa turvallinen menettelytapa on: älä tartu, älä maista, älä koske. Teen, kahvin ja vastaavien juomien vaikutukset ovat samansuuntaiset kuin alkoholin ja tupakan. Niistä luopuminen saattaa olla yhtä vaikeata kuin juopon luopuminen väkijuomista. Yrittäessään luopua näistä piristeistä ihmiset tuntevat jonkin aikaa olevansa jotain vailla ja kärsivät niiden puutteesta. Mutta jos he eivät hellitä, he voittavat himonsa ja lakkaavat tuntemasta ”puutetta”. Saattaa viedä aikaa ennen kuin elimistö toipuu kärsimästään väkivallasta, mutta mahdollisuuden saatuaan se kokoaa voimansa ja ryhtyy suorittamaan tehtäväänsä uljaasti ja hyvin. {SLS 269.1}

Luku 27—Alkoholin Väärinkäytön Ongelma

”Voi häntä, joka ei vanhurskaudella taloansa rakenna eikä yläsalejansa oikeudella; — joka sanoo: ’Minä rakennan itselleni tilavan talon ja avarat yläsalit’, joka hakkauttaa siihen ikkunat, laudoittaa sen setripuulla ja maalauttaa punavärillä. Siksikö sinä olet kuningas, että sinulla on into setripuuhun? — sinun silmäsi ja sydämesi eivät pyydä muuta kuin omaa voittoasi, muuta kuin vuodattaa viatonta verta ja harjoittaa väkivaltaa ja sortoa.” Jer. 22: 13-17. {SLS 270.1}

Turmiollista toimintaa

Tämä raamatunkohta kuvaa niiden toimintaa, jotka valmistavat ja myyvät päihdyttäviä juomia. Heidän liiketoimintansa on ryöstämistä. Saamalleen rahalle he eivät anna mitään vastinetta. Jokainen heidän ansaitsemansa markka on kiroukseksi kuluttajalleen. {SLS 270.2}

Jumala on lahjoittanut runsaasti siunauksiaan ihmisille. Jos hänen lahjojaan käytettäisiin viisaasti, miten vähän maailmassa olisikaan köyhyyttä ja ahdistusta! Ihmisten pahuus muuttaa hänen siunauksensa kiroukseksi. Voitonhimo ja nautinnonhalu saavat aikaan sen, että ravinnoksemme annetut viljat ja hedelmät muutetaan kurjuutta ja tuhoa tuoviksi myrkyiksi. {SLS 270.3}

Vuosittain kulutetaan miljoonia litroja väkijuomia. Miljoonilla ja taas miljoonilla markoilla ostetaan kurjuutta, köyhyyttä, sairautta, rappiota, himoja, rikoksia ja kuolemaa. Voittoa saadakseen väkijuomakauppias toimittaa uhreilleen ainetta, joka turmelee ja tuhoaa sekä mielen että ruumiin. Juopon perheen hän syöksee köyhyyteen ja kurjuuteen. {SLS 270.4}

Viinakauppiaan kiskonta ei lakkaa edes uhrin kuoltua. Hän ryöstää lesken rahat ja tekee lapsista kerjäläisiä. Epäröimättä hän riistää toimeentulon hätää kärsivältä perheeltä aviomiehen ja isän juomalaskujen maksuksi. Kärsivien lasten itku ja ahdistuneen äidin kyynelet vain ärsyttävät häntä. Mitä se hänelle kuuluu, jos nämä raukat nääntyvät nälkään? Mitä se hänelle kuuluu, jos hekin joutuvat rappiolle ja tuhoon? Hän rikastuu niiden kustannuksella, jotka hän johtaa perikatoon. {SLS 271.1}

Ilotalot, paheiden pesät, rikostuomioistuimet, vankilat, köyhäintalot, mielisairaalat ja sairaalat täyttyvät pääasiassa viinakauppiaiden toimesta. Ilmestyskirjan salaperäisen Babylonin tavoin he käyvät kauppaa orjilla ja ihmissieluilla. Väkijuomakauppiaiden takana on suuri sielujen tuhooja, joka käyttää kaikkia mahdollisia keinoja saadakseen ihmisiä valtaansa. Hän on virittänyt ansansa kaupunkeihin ja maalle, juniin, matkustajalaivoihin, liiketaloihin, huvipaikkoihin, apteekkeihin ja vieläpä kirkkoihinkin pyhälle ehtoollispöydälle. Hän tekee kaikkensa synnyttääkseen ja lisätäkseen halua päihteisiin. Melkein joka kulmassa on kapakka, joka kirkkaine valoineen ja iloisine ilmapiireineen

houkuttelee työläisiä, varakkaita tyhjäntoimittajia ja pahaa aavistamattomia nuoria. {SLS 271.2}

Yksityisissä ruokasaleissa ja muodikkaissa huvipaikoissa naisille tarjotaan suosittuja, kauniinnimisiä juomia, jotka itse asiassa ovat humalluttavia. Sairaita ja uupuneita varten on laajalti mainostettuja ”katkeroita”, jotka sisältävät pääasiassa alkoholia. {SLS 271.3}

Väkijuomahimon herättämiseksi pienissä lapsissa lisätään makeisiinkin alkoholia. Näitä makeisia myydään kaupoissa. Lahjoittamalla tällaisia karamelleja lapsille väkijuomakauppias houkuttelee heitä asiakkaikseen. {SLS 271.4}

Päivästä toiseen, kuukaudesta toiseen ja vuodesta toiseen tämä jatkuu. Isiä, aviomiehiä ja veljiä, jotka ovat kansakunnan tuki, toivo ja ylpeys, ajautuu viinakauppoihin ja kapakoihin, joista he palaavat kurjina ja raunioituneina. {SLS 271.5}

Vielä kauheampaa on, että kirous on iskemässä kotien sydämeen. Yhä useammat naiset ovat joutumassa alkoholin orjiksi. Monessa kodissa pienet lapset, vieläpä viattomat ja avuttomat vauvat, ovat päivittäin vaarassa juopuneen äidin laiminlyöntien, väkivaltaisuuden ja holtittomuuden vuoksi. Pojat ja tytöt varttuvat tämän kammottavan paheen varjossa. Mitä muutakaan heidän tulevaisuudeltaan voi odottaa, kuin että he vajoavat vielä syvemmälle kuin vanhempansa? {SLS 272.1}

Niin kutsutuista kristityistä maista tämä kirous viedään kehitysmaihin. Niiden köyhät, oppimattomat asukkaat opetetaan käyttämään väkijuomia. Heidänkin keskuudessaan ymmärtävät ihmiset oivaltavat vaaran ja esittävät vastalauseensa tämän tappavan myrkyn johdosta, mutta turhaan he ovat yrittäneet varjella maataan sen tuhoilta. Sivistyskansat myyvät väkisin tupakkaa, väkijuomia ja oopiumia heille. Alkoholijuomat kiihottavat oppimattomien ihmisten rajuja intohimoja ja syöksevät heidät ennen näkemättömään alennustilaan. Näin lähetystyöntekijöiden tehtävä näissä maissa muodostuu lähes toivottomaksi. {SLS 272.2}

Kosketus kansoihin, joiden olisi tullut antaa heille tietoa Jumalasta, on johtanut pakanat paheisiin, jotka ovat osoittautumassa kokonaisten heimojen ja rotujen tuhoksi. Tämän vuoksi maailman kehitysalueilla vihataan sivistyskansojen ihmisiä. {SLS 272.3}

Seurakunnan vastuu

Väkijuomakauppa on mahtitekijä maailmassa. Sillä on puolellaan rahan, tottumusten ja halujen yhtyneet voimat. Sen valta tuntuu kirkossakin. Ne, jotka ovat ansainneet omaisuutensa suoraan tai epäsuorasti väkijuomakaupasta, ovat hyvämaineisia kirkkojen jäseniä. Monet heistä lahjoittavat runsaasti hyväntekeväisyyteen. Lahjoituksillaan he tukevat kirkon toimintaa ja elättävät sen työntekijöitä. He nauttivat rahavallalle osoitettua kunnioitusta. Kirkot, jotka hyväksyvät tällaisia henkilöitä jäsenikseen, tukevat itse asiassa

väkijuomakauppaa. Liian usein papilta puuttuu rohkeutta puolustaa sitä, mikä on oikein. Hän ei julista seurakunnalleen, mitä Jumala on sanonut väkijuomakauppiaan toiminnasta. Suorien sanojen lausuminen merkitsisi seurakunnan loukkaamista, kansansuosion uhraamista ja palkan menetystä. {SLS 272.4}

Mutta kirkon tuomion yläpuolella on Jumalan tuomio. Hän, joka sanoi ensimmäiselle murhaajalle: ”Veljesi veri huutaa minulle maasta”, ei hyväksy alttarilleen väkijuomakauppiaan lahjoja. Hänen vihansa syttyy niitä vastaan, jotka yrittävät verhota syyllisyytensä anteliaisuuden viittaan. Heidän rahansa ovat veren tahraamia. Niiden yllä lepää kirous. {SLS 273.1}

”Mitä ovat minulle teidän paljot teurasuhrinne?

sanoo Herra. — —

Kun te tulette minun kasvojeni eteen,

kuka teiltä sitä vaatii —

minun esikartanoitteni tallaamista?

Älkää enää tuoko minulle turhaa ruokauhria — —

Kun te ojennatte käsiänne,

minä peitän silmäni teiltä;

vaikka kuinka paljon rukoilisitte,

minä en kuule:

teidän kätenne ovat verta täynnä.”

Jes. 1: 11-15. {SLS 273.2}

Juopolla on edellytyksiä parempaan elämään. Hänelle on uskottu kykyjä, joilla hän voisi tuoda kunniaa Jumalalle ja siunauksia maailmalle, mutta hänen lähimmäisensä ovat virittäneet ansan hänen sielulleen ja hyötyneet hänen rappiostaan. He ovat eläneet ylellisyydessä, kun taas riiston kohteina olleet alkoholin uhrit elivät köyhyydessä ja kurjuudessa. Mutta Jumala tulee asettamaan vastuuseen sen, joka on nopeuttanut juopon matkaa tuhoon. Taivaitten valtias ei ole unohtanut juoppouden alkusyytä eikä sen lopullisia seurauksia. Hän, joka huolehtii varpusesta ja vaatettaa kedon ruohon, ei jätä huomiotta niitä, jotka on luotu hänen kuvakseen ja ostettu hänen verellään. Hän kuulee heidän hätähuutonsa. Jumala huomaa kaiken tämän pahuuden, joka pitää yllä rikollisuutta ja kurjuutta. {SLS 273.3}

Maailma ja kirkko saattavat hyväksyä ihmisen, joka on rikastunut johtamalla ihmisieluja alennustilaan. Ne saattavat hymyillä sille, joka vie ihmisiä askel askeleelta alaspäin häpeän ja rappion tiellä. Mutta Jumala näkee kaiken ja tuomitsee oikeudenmukaisesti. Maailma saattaa pitää väkijuomakauppiasta hyvänä liikemiehenä, mutta Herra sanoo: ”Voi häntä.” Häntä tullaan syyttämään siitä epätoivosta, kurjuudesta ja kärsimyksestä, jota väkijuomakauppa on maailmalle aiheuttanut. Hänen on vastattava siitä puutteesta ja hädästä, jota kaiken toivon ja ilon menettäneet äidit ja lapset ovat joutuneet kärsimään eläessään ilman ruokaa, vaatteita ja suojaa. Hänen on vastattava sieluista, jotka hän on lähettänyt valmistautumattomina ikuisuuteen. Kaikki ne, jotka tukevat väkijuomakauppiaan toimintaa, jakavat hänen syyllisyytensä. Heille Jumala sanoo: ”Teidän kätenne ovat verta täynnä.” {SLS 274.1}

Anniskelu-ja myyntioikeudet

Monen mielestä väkijuomien haittavaikutuksia voidaan rajoittaa saattamalla myynti luvanvaraiseksi. Mutta lupien myöntäminen merkitsee myynnin suojaamista lailla. Valtio laillistaa väkijuomakaupan ja siten suosii pahetta, jota se väittää pyrkivänsä rajoittamaan. Lain turvin perustetaan panimoita, tislaamoja ja viinitehtaita kaikkialle maahan. Väkijuomakauppiaat harjoittavat ammattiaan aivan kotimme vieressä. {SLS 274.2}

Usein kielletään myymästä väkijuomia niille, jotka ovat humalassa tai jotka tunnetaan parantumattomiksi juopoiksi, mutta työ nuorten muuttamiseksi juopoiksi jatkuu koko ajan. Väkijuomakaupan tulevaisuus riippuu täysin siitä, että nuorissa saadaan heräämään mieltymys väkijuomiin. Nuoria johdetaan eteenpäin askel kerrallaan, kunnes juominen muuttuu tavaksi ja himoksi, joka on tyydytettävä hinnalla millä hyvänsä. Vähemmän haitallista olisi antaa väkijuomia parantumattomille juopoille, joiden tuho useimmissa tapauksissa on jo varma, kuin sallia tämän kammottavan paheen houkutella turmioon parasta nuorisoamme. {SLS 274.3}

Laillistettu väkijuomakauppa saattaa jatkuvaan kiusaukseen nekin, jotka yrittävät tehdä parannuksen. On perustettu laitoksia, joissa juoppouden uhreja autetaan voittamaan himonsa. Tämä on jaloa työtä, mutta niin kauan kuin laki sallii väkijuomakaupan, eivät juopot juurikaan hyödy alkoholistiparantoloista. Eivät he voi jäädä sinne loppuiäkseen. Heidän on uudestaan palattava yhteiskuntaan. Vaikka mieltymys päihdyttäviin juomiin heikkenisikin, se ei kokonaan häviä. Kun kiusaus kohtaa heitä kaikkialla, he lankeavat liian usein ja helposti sen saaliiksi. {SLS 275.1}

Ihminen, joka omistaa vihaisen eläimen ja antaa sen liikkua vapaasti vaikka tunteekin sen luonteenlaadun, on maan lakien mukaan vastuussa eläimen aiheuttamista vahingoista. Israelille annetuissa laeissa Herra määräsi, että jos vihaiseksi tunnettu eläin aiheutti jonkun ihmisen kuoleman, omistajan piti hengellään maksaa huolimattomuutensa tai ilkeytensä. Saman periaatteen mukaisesti valtiota olisi pidettävä vastuullisena niistä vahingoista, joita

sen laillistamat väkijuomakauppiaat aiheuttavat toiminnallaan. Ja jos se, että vihaisen eläimen sallitaan kulkea vapaana, on kuoleman ansaitseva rikos, miten paljon suurempi rikos onkaan se, että väkijuomakauppiaan toiminta laillistetaan! {SLS 275.2}

Anniskeluoikeuksia myönnetään sillä perusteella, että ne tuovat tuloja valtion kassaan. Mutta mitä nämä tulot ovatkaan verrattuina niihin valtaviin kustannuksiin, joita väkijuomakaupan uhrit — rikolliset, mielisairaat ja köyhät — aiheuttavat! Mies tekee väkijuomien vaikutuksen alaisena rikoksen. Hänet haastetaan oikeuteen, ja ne, jotka laillistivat väkijuomien myynnin, joutuvat kohtaamaan oman toimintansa seurauksia. He antoivat luvan myydä juomaa, joka pystyy tekemään täysijärkisen miehen hulluksi. Nyt heidän on pakko lähettää mies vankilaan tai hirsipuuhun. Köyhä vaimo ja lapset jäävät asuinkuntansa huollettaviksi. {SLS 275.3}

Jo pelkästään taloudelliselta kannalta tällaisen liiketoiminnan suvaitseminen on mieletöntä! Ja miten suuri pitäisikään valtion saaman voiton olla, jotta se riittäisi korvaamaan järjen valon menetyksen, Jumalan kuvan turmeltumisen ja vääristymisen ihmisessä, sosiaaliavun varaan joutuneiden lasten ahdingon ja juoppojen isien pahojen taipumusten siirtymisen seuraaville sukupolville? {SLS 276.1}

Kieltolaki

Päihteitä käyttämään oppinut ihminen on epätoivoisessa tilanteessa. Hänen aivonsa ovat sairaat, hänen tahdonvoimansa heikentynyt. Omassa voimassaan hän ei pysty hillitsemään himoaan. Hänen kanssaan ei voi keskustella, häntä ei voi suostutella itsehillintään. Lopettamispäätöksen tehnyt ihminen tuntee yhä vetoa paheiden pesiin, joissa hän tarttuu uudelleen lasiin. Ensimmäinen ryyppy saa kaikki hyvät päätökset unohtumaan ja tuhoaa tahdonvoiman viimeisetkin rippeet. Yksi siemaus hulluksi tekevää juomaa hälventää mielestä kaikki ajatukset seurauksista. Murheellinen vaimo unohtuu. Hurjasteleva isä ei enää piittaa siitä, että lapset ovat nälkäisiä ja alastomia. Laillistamalla väkijuomakaupan valtio osoittaa hyväksyvänsä ihmisten turmelemisen ja kieltäytyy lakkauttamasta liiketoimintaa, joka täyttää maailman pahuudella. {SLS 276.2}

Onko tämän jatkuttava loputtomiin? Onko ihmisten aina taisteltava voitosta kiusauksen oven ollessa selkoselällään heidän edessään? Onko juoppouden kirouksen aina levättävä sivistyneen maailman yllä? Onko sen vuosittain tuhottava tuhansittain onnellisia koteja kuin esteettä riehuva tulipalo? Kun laiva haaksirikkoutuu rannan tuntumassa, ihmiset eivät katsele välinpitämättöminä vieressä. He vaarantavat henkensä yrittäessään pelastaa ihmiset hukkumiskuolemalta. Miten paljon enemmän ponnistuksia tarvitaankaan heidän pelastamisekseen juoppouden kohtalolta! {SLS 276.3}

Väkijuomakauppiaan toiminta ei uhkaa ainoastaan juoppoa ja hänen perhettään. Lisääntynyt verorasitus ei ole suurin ongelma, minkä hänen liikeyrityksensä yhteiskunnalle

aiheuttaa. Ihmiskuntana me kaikki olemme yhtä. Turmio, joka kohtaa mitä tahansa osaa suuresta ihmisyhteisöstä, vaarantaa koko ihmiskunnan tulevaisuuden. {SLS 277.1}

Moni ihminen ei ole voitontai mukavuudenhalusta halunnut olla missään tekemisissä väkijuomakaupan rajoittamisen kanssa. Liian myöhään hän on huomannut, että väkijuomakaupalla on ollut tekemistä hänen kanssaan. Hän on nähnyt omien lastensa tylsistyvän ja rappeutuvan. Rikollisuus kukoistaa. Omaisuus on vaarassa. Elämä on turvatonta. Onnettomuudet merellä ja maalla lisääntyvät. Likaisissa ja kurjissa asunnoissa viihtyvät sairaudet leviävät ylhäisiin ja rikkaisiin koteihin. Irstaiden ja rikollisten vanhempien lasten harrastamat paheet tarttuvat hienostuneiden ja sivistyneiden kotien poikiin ja tyttäriin. {SLS 277.2}

Sellaista ihmistä ei ole, jonka etuja väkijuomakauppa ei vaarantaisi. Siksi jokaisen tulisi oman turvallisuutensa vuoksi ryhtyä toimiin sen lakkauttamiseksi. {SLS 277.3}

Maallisista laitoksista ennen kaikkea lakia säätävien elinten ja oikeusistuinten tulisi olla vapaita juoppouden kirouksesta. Ministereiden, kansanedustajien, maaherrojen ja tuomareiden tulisi olla ehdottoman raittiita. He säätävät ja valvovat kansakunnan lakeja. Heidän käsissään on lähimmäisten henki, hyvä maine ja omaisuus. Vain raittiina heidän ajatuksensa ovat kirkkaat, niin että he voivat erottaa oikean väärästä. Vain silloin he voivat pysyä periaatteellisina ja jakaa viisaasti oikeutta ja osoittaa armoa. Mutta miten on? Miten monet näistä ihmisistä ovatkaan antaneet väkijuomien sumentaa mielensä ja vääristää käsityksensä oikeasta ja väärästä! Miten paljon onkaan säädetty tyrannimaisia lakeja, miten monia viattomia henkilöitä tuomittu kuolemaan juopottelevien lainsäätäjien, todistajien, valamiesten, lakimiesten ja vieläpä tuomarien epäoikeudenmukaisuuden vuoksi! Monet ovat ”urhoja viinin juonnissa ja aimomiehiä väkijuoman sekoittamisessa, jotka lahjuksesta julistavat syyllisen syyttömäksi ja ottavat oikeuden siltä, joka oikeassa on”. Heistä Jumala sanoo: {SLS 277.4}

”Sentähden, niinkuin tulen kieli syö oljet

ja kuloheinä raukeaa liekkiin,

niin heidän juurensa mätänee,

ja heidän kukkansa hajoaa tomuna ilmaan,

sillä he ovat ylenkatsoneet Herran Sebaotin lain

ja pitäneet pilkkanansa Israelin Pyhän sanaa.”

Jes. 5: 22, 24 {SLS 278.1}

Jumalan kunnia, kansakunnan tulevaisuus sekä yhteiskunnan, kodin ja yksilön hyvinvointi vaativat meitä ryhtymään kaikkiin mahdollisiin toimiin saadaksemme ihmiset

tajuamaan juoppouden vaarat. Pian tulemme näkemään tämän kauhistuttavan paheen seuraukset selvemmin kuin nyt. Kuka haluaa ryhtyä päättäväiseen toimintaan tämän turmiollisen kaupan lakkauttamiseksi? Taistelu on vasta alussa. Muodostakaamme armeija, joka lakkauttaa ihmiset hulluiksi tekevien myrkyllisten juomien myynnin. Väkijuomakaupan vaarat on tehtävä selviksi ja yleinen mielipide on saatava vaatimaan sen kieltämistä. Viinan villitsemien ihmisten on saatava mahdollisuus vapautua orjuudestaan. Kansakunnan äänen on vaadittava lainsäätäjiä lakkauttamaan tämä pahamaineinen liiketoiminta. {SLS 278.2}

”Pelasta ne, joita kuolemaan viedään,

pysäytä ne, jotka surmapaikalle hoippuvat.

Jos sanot: ’Katso, emme tienneet siitä’,

niin ymmärtäähän asian sydänten tutkija;

sinun sielusi vartioitsija sen tietää,

ja hän kostaa ihmiselle hänen tekojensa mukaan.”

Sanani. 24: 11, 12 {SLS 278.3}

Osa 6—Koti

Elämä on koulu, jossa vanhemmat ja lapset valmistuvat Jumalan valtakunnan korkeakouluun. {SLS 280.1}

Luku 28—Kodin Tehtävä

Ihmiskunnan uudistaminen ja jalostaminen alkaa kodista. Vanhempien työ laskee perustan kaikelle muulle. Yhteiskunta muodostuu perheistä ja on sellainen, miksi perheenpäät sen tekevät. Sydämestä ”elämä lähtee” (Sanani. 4:23), ja koti on yhteiskunnan, kirkon ja kansakunnan sydän. Yhteiskunnan hyvinvointi, seurakunnan menestys ja kansakunnan vauraus riippuvat kodin vaikutuksesta. {SLS 281.1}

Jeesuksen elämä valaisee kodin merkitystä ja sen tarjoamia mahdollisuuksia. Hän, joka tuli taivaasta meidän esikuvaksemme ja opettajaksemme, eli kolmekymmentä vuotta erään kodin jäsenenä Nasaretissa. Raamattu kertoo näistä vuosista hyvin lyhyesti. Kansan huomiota ei vangittu mahtavilla ihmeillä. Innokkaat joukot eivät seuranneet Kristusta tai kuunnelleet hänen sanojaan. Mutta näidenkin vuosien aikana hän toteutti jumalallista tehtäväänsä. Hän eli meidän tavallamme osallistuen kodin elämään, alistuen sen kuriin, suorittaen siihen kuuluvat velvollisuudet ja kantaen siihen kuuluvat taakat. Vaatimattoman kodin hellässä hoivassa ja yhteisistä elämänkokemuksistamme osallistuen hän ”varttui viisaudessa ja iässä ja armossa Jumalan ja ihmisten edessä”. Luuk. 2: 52. {SLS 281.2}

Kaikkien näiden syrjässä vietettyjen vuosien aikana hänestä huokui myötätuntoa ja avuliaisuutta. Hänen epäitsekkyytensä ja kärsivällisyytensä, hänen rohkeutensa ja uskollisuutensa, hänen kestävyytensä kiusauksia vastaan, hänen järkkymätön mielenrauhansa ja tyyni iloisuutensa innoittavat jatkuvasti muita. Hän loi kotiin puhtaan, suloisen ilmapiirin, ja hänen elämänsä vaikutti yhteiskuntaan hapatuksen tavoin. Kukaan ei kertonut hänen tehneen yhtään ihmetekoa, ja kuitenkin rakkauden parantavaa, elävöittävää voimaa virtasi hänestä kiusattuihin, sairaisiin ja masentuneisiin ihmisiin. Vaatimattomalla tavalla hän auttoi muita lapsuudestaan saakka, ja tämän vuoksi monet kuulivat häntä mielellään hänen aloittaessaan julkisen toimintansa. {SLS 281.3}

Vapahtajan varhaiset vuodet eivät ole esimerkkinä ainoastaan nuorille. Ne ovat opetukseksi ja rohkaisuksi myös jokaiselle vanhemmalle. Perhepiiri ja velvollisuudet naapureita kohtaan muodostavat ensimmäisen työkentän niille, jotka pyrkivät vaikuttamaan jalostavasti lähimmäisiinsä. Ei ole tärkeämpää työkenttää kuin se, joka on annettu kodin perustajille ja huoltajille. Mikään ihmisille uskottu tehtävä ei ole tärkeämpi eikä seurauksiltaan kauaskantoisempi kuin isien ja äitien työ. {SLS 282.1}

Nykyajan lapset ja nuoret määräävät yhteiskunnan tulevaisuuden, ja kodista riippuu, millaisiksi nämä lapset ja nuoret kehittyvät. Oikean kotikasvatuksen puutteesta johtuu suurin osa siitä sairaudesta, kurjuudesta ja rikollisuudesta, joka on ihmiskunnan kirouksena.

Jos kotielämä olisi puhdasta ja tasapainoista, jos kodin suojasta lähtevät lapset valmistettaisiin kohtaamaan elämän velvollisuudet ja vaarat, miten erilaiseksi maailma muuttuisikaan! {SLS 282.2}

Suuria ponnistuksia tehdään, aikaa, rahaa ja vaivaa uhrataan lähes rajattomasti pyrittäessä parantamaan paheiden uhreiksi joutuneita. Mutta nämäkään yritykset eivät riitä tyydyttämään suurta tarvetta. Miten vähän niillä saadaankaan aikaan! Miten harvat paranevatkaan pysyvästi! {SLS 282.3}

Monet kaipaavat parempaa elämää, mutta heillä ei ole riittävästi rohkeutta ja päättäväisyyttä tottumusten vallan murtamiseksi. He pelkäävät vaadittavaa ponnistusta, taistelua ja uhrausta, ja niin heidän elämänsä kariutuu ja tuhoutuu. Näin mitä älykkäimmätkin ihmiset, joilla on korkeat tavoitteet ja jalot hengenvoimat ja jotka luonnon ja kasvatuksen puolesta muuten ovat sopivia vastuunalaisiin tehtäviin, joutuvat rappiolle ja menettävät sekä tämän että tulevan elämän. {SLS 282.4}

Miten katkeraa taistelua joutuvatkaan käymään ne, jotka pyrkivät saamaan takaisin miehuutensa! Koko loppuelämänsä ajan monet korjaavat huonon kylvönsä satoa. He ovat turmelleet terveytensä, menettäneet älynsä ja sielunsa voimat, heidän tahtonsa horjuu. Miten paljon enemmän saataisiinkaan aikaan, jos paheesta päästäisiin eroon heti alussa! {SLS 283.1}

Tämä työ on suurelta osin vanhempien vastuulla. Jos juoppouden ja yhteiskuntaa syövän tavoin jäytävien muiden paheiden torjumiseksi tehtävissä ponnistuksissa kiinnitettäisiin enemmän huomiota vanhempien opettamiseen, niin että he osaisivat muovata lastensa tapoja ja luonnetta, seurauksena olisi satakertaisesti enemmän hyvää. Heidän vallassaan on muuttaa pahuutta kammottavasti edistävä tottumuksen voima voimaksi hyvään. He ovat kosketuksissa virtaan sen alkulähteillä, ja heidän velvollisuutensa on ohjata se oikeaan suuntaan. {SLS 283.2}

Vanhemmat voivat laskea lapsilleen perustuksen terveeseen, onnelliseen elämään. He voivat lähettää heidät kodista maailmaan täynnä moraalista päättäväisyyttä kiusauksien vastustamiseksi ja täynnä rohkeutta ja voimaa, jonka avulla he selviytyvät menestyksekkäästi elämän ongelmista. He voivat valaa heihin määrätietoisuutta ja auttaa heitä elämään tavalla, joka on kunniaksi Jumalalle ja siunaukseksi maailmalle. He voivat tehdä polut suoriksi heidän jaloilleen, läpi auringonpaisteen ja varjojen, perille taivaan kirkkauteen saakka. {SLS 283.3}

Kodin tehtävä ulottuu perhepiirin ulkopuolelle. Kristillisen kodin on määrä toimia havainnollisena esimerkkinä ja valaista oikeiden elämänperiaatteiden erinomaisuutta. Tällainen esimerkki edistää hyvää maailmassa. Hyvällä kodilla on paljon voimakkaampi vaikutus ihmisten sydämeen ja elämään kuin millään saarnalla. Kun nuoret lähtevät

tällaisesta kodista, he vievät oppimansa asiat mukanaan. Muut kodit saavat tutustua jalompiin elämänperiaatteisiin, ja niin kohottava vaikutus tekee työtään yhteiskunnassa. {SLS 283.4}

Kotimme voi olla siunaukseksi monille muille. Vieraskutsuja järjestäessämme meidän ei tule noudattaa maailmallisia tapoja vaan Kristuksen Hengen ja hänen sanansa opetuksia. Israelilaisten juhlissa oli aina tilaa köyhille, muukalaisille ja leeviläisille, jotka olivat paitsi pappien apulaisia pyhäkössä myös uskonnonopettajia ja lähetyssaarnaajia. Heitä pidettiin kansan vieraina, ja he nauttivat vieraanvaraisuutta kaikissa yhteiskunnallisissa ja uskonnollisissa juhlissa, ja heistä pidettiin hyvää huolta heidän sairastuessaan tai joutuessaan puutteeseen. Tällaiset ihmiset meidänkin tulee lausua tervetulleiksi kotiimme. Miten paljon tällainen tervetulotoivotus ilahduttaisikaan ja rohkaisisikaan lähetystyössä olevaa sairaanhoitajaa tai opettajaa, huolten rasittamaa, ankarasti ponnistelevaa äitiä tai voimattomia vanhuksia, joilta usein puuttuu koti ja jotka kamppailevat köyhyyttä ja muita vaikeuksia vastaan. {SLS 284.1}

”Kun laitat päivälliset tai illalliset”, Kristus sanoo, ”älä kutsu ystäviäsi, älä veljiäsi, älä sukulaisiasi äläkä rikkaita naapureita, etteivät hekin vuorostaan kutsuisi sinua, ja ettet sinä siten saisi maksua. Vaan kun laitat pidot, kutsu köyhiä, raajarikkoja, rampoja, sokeita; niin sinä olet oleva autuas, koska he eivät voi maksaa sinulle; sillä sinulle maksetaan vanhurskasten ylösnousemuksessa.” Luuk. 14: 12-14. {SLS 284.2}

Tällaisten vieraiden vastaanottaminen ei muodostu suureksi rasitukseksi. Heille ei tarvitse järjestää suuritöistä tai kallista kestitystä. Hienostelu on täysin tarpeetonta. Lämmin ja sydämellinen tervetulotoivotus, paikka takkavalkean tai ruokapöydän ääressä sekä etuoikeus osallistua rukoushetken siunauksista olisi monelle heistä kuin pilkahdus taivaasta. {SLS 284.3}

Myötätuntomme tulee ylittää itsemme ja kotimme seinien rajat. Arvokkaita tilaisuuksia tarjoutuu niille, jotka kotinsa välityksellä haluavat siunata muita. Seurustelulla on ihmeellinen vaikutus. Jos haluamme, voimme käyttää sitä keinona lähimmäistemme auttamiseksi. {SLS 284.4}

Kotimme tulisi olla turvapaikka kiusatuille nuorille. Moni heistä seisoo tienhaarassa. Jokainen ympäristötekijä vaikuttaa ratkaisuun, joka tulee määräämään heidän nykyisen ja tulevan kohtalonsa. Synti houkuttelee heitä. Sen tyyssijat ovat kirkkaasti valaistuja ja puoleensavetäviä. Jokainen tulija lausutaan tervetulleeksi. Kaikkialla ympärillämme on kodittomia nuoria ja sellaisia, joiden kodista puuttuu auttava, kohottava voima, ja niin nuoret ajautuvat paheisiin. He matkaavat tuhoaan kohti aivan ovemme edessä. {SLS 285.1}

Nämä nuoret tarvitsevat myötätuntoisen käden apua. Koruttomasti lausutut ystävälliset sanat ja yksinkertaiset huomionosoitukset pyyhkivät pois kiusauksen pilvet, jotka

kerääntyvät sielun ylle. Taivassyntyisen myötätunnon vilpitön ilmaiseminen pystyy avaamaan oven sydämiin, jotka tarvitsevat Kristuksen kaltaisten sanojen lohtua ja Kristuksen rakkauden hengen yksinkertaista, hellää kosketusta. Jos me osoittaisimme mielenkiintoa nuoria kohtaan, kutsuisimme heidät kotiimme ja ympäröisimme heidät rohkaisevilla, kohottavilla vaikutteilla, monet heistä kääntäisivät ilomielin askeleensa ylöspäin johtavalle polulle. {SLS 285.2}

Elämän tarjoamat tilaisuudet

Aikamme täällä on lyhyt. Kuljemme tämän maailman läpi vain kerran. Käyttäkäämme siis elämä hyväksemme parhaalla mahdollisella tavalla. Työ, johon meidät on kutsuttu, ei vaadi varakkuutta, yhteiskunnallista asemaa eikä suuria lahjoja. Se vaatii ystävällistä, itsensä kieltävää henkeä ja päämäärätietoisuutta. Pienelläkin lampulla voidaan sytyttää monia muita lamppuja, jos se vain pidetään palamassa. Vaikutuspiirimme saattaa näyttää ahtaalta, kykymme pieniltä, mahdollisuutemme vähäisiltä ja tietomme rajallisilta, mutta kuitenkin meille tarjoutuu loistavia tilaisuuksia, jos uskollisesti käytämme hyväksemme oman kotimme suomat mahdollisuudet. Jos avaamme kotimme ja sydämemme jumalallisille elämän periaatteille, meistä tulee kanavia elävöittävän voiman virroille. Silloin kodistamme juoksee parantavia puroja, jotka tuovat elämää, kauneutta ja hedelmällisyyttä sinne, missä nyt vallitsee puute ja niukkuus. {SLS 285.3}

Luku 29—Kodin Perustajat

Hän, joka antoi Eevan Aadamille avuksi, suoritti ensimmäisen ihmetekonsa hääjuhlassa. Kristus aloitti julkisen toimintansa juhlasalissa, jossa ystävät ja sukulaiset yhdessä iloitsivat. Näin hän vahvisti avioliiton ja tunnusti sen laitokseksi, jonka hän itse oli perustanut. Hän sääti, että miesten ja naisten tuli liittyä yhteen pyhässä aviossa ja kasvattaa perheitä, joiden jäsenet kunnialla kruunattuina oli määrä tunnustaa taivaallisen perheen jäseniksi. {SLS 287.1}

Kristus kunnioitti avioliittoa myös tekemällä siitä vertauskuvan liitosta hänen ja lunastettujen välillä. Hän itse on sulhanen; morsiamena on seurakunta, hänen valittunsa, josta hän sanoo: ”Kaikin olet kaunis, armaani, ei ole sinussa ainoatakaan virheä.” Kork.v. 4: 7. {SLS 287.2}

Kristus ”rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä, että hän sen pyhittäisi, puhdistaen sen, vedellä pesten, sanan kautta, saadakseen asetetuksi eteensä seurakunnan, jossa ei olisi tahraa eikä ryppyä eikä mitään muuta sellaista, vaan joka olisi pyhä ja nuhteeton.” ”Samalla tavoin tulee myös miesten rakastaa vaimojansa.” Ef. 5: 25-28. {SLS 287.3}

Perhesiteet ovat läheisimmät, hellimmät ja pyhimmät siteet maan päällä. Ne tarkoitettiin ihmiskunnalle siunaukseksi. Ja ne ovat siunaukseksi kaikkialla, missä avioliitto solmitaan järkevästi, Jumalan pelossa ja tietoisena siihen liittyvistä velvollisuuksista. {SLS 287.4}

Avioliittoon aikovien on harkittava, millaiseksi heidän suunnittelemansa koti tulee hengeltään ja vaikutukseltaan muodostumaan. Kun heistä tulee vanhempia, heille uskotaan pyhä luottamustehtävä. Heistä riippuu suuressa määrin lasten hyvinvointi tässä maailmassa ja onni tulevassa maailmassa. Heidän vaikutuksensa pienokaisten ruumiilliseen ja moraaliseen kehitykseen on ratkaiseva. Ja kodin luonteesta riippuu yhteiskunnan tila; jokainen perhe vaikuttaa joko hyvään tai huonoon suuntaan. {SLS 287.5}

Elämäntoverin valinnan tulisi parhaalla tavalla varmistaa vanhempien ja heidän lastensa ruumiillinen, henkinen ja hengellinen hyvinvointi, sillä näin sekä vanhemmat että lapset voivat olla siunaukseksi lähimmäisilleen ja kunniaksi Luojalleen. {SLS 288.1}

Ennen kuin nuoret miehet ja naiset voivat ottaa vastuulleen avioliittoon kuuluvat velvollisuudet, heidän tulisi hankkia käytännön kokemusta, joka valmistaa heidät selviytymään avioelämän tehtävistä ja rasituksista. Varhaiset avioliitot eivät ole suositeltavia. Avioliitto on luonteeltaan niin tärkeä ja seurauksiltaan kauaskantoinen, ettei sitä tule solmia hätäisesti ilman riittävää valmistautumista eikä ennen kuin henkiset ja ruumiilliset voimat ovat täysin kehittyneitä. {SLS 288.2}

Osapuolilla ei ehkä ole maallista rikkautta, mutta sen sijaan heiltä vaaditaan hyvää terveyttä, joka on paljon suurempi siunaus. Ja useimmissa tapauksissa ikäero ei saisi olla kovin suuri. Piittaamattomuus tästä ohjeesta saattaa vakavasti vahingoittaa nuoremman puolison terveyttä. Lisäksi se vaikuttaa usein haitallisesti lasten henkiseen ja ruumiilliseen kehitykseen. He eivät voi saada ikääntyneeltä vanhemmalta sitä huolenpitoa ja toveruutta, mitä heidän nuori elämänsä vaatii, ja kuolema saattaa riistää heiltä isän tai äidin hetkellä, jolloin he eniten tarvitsevat rakkautta ja ohjausta. {SLS 288.3}

Avioliitto voidaan solmia turvallisesti vain Kristuksessa. Inhimillisen rakkauden tulisi saada lähimmät siteensä jumalallisesta rakkaudesta. Syvää, aitoa, epäitsekästä rakkautta voi olla vain siellä, missä Kristus hallitsee. {SLS 288.4}

Rakkaus on kallisarvoinen lahja, jonka saamme Jeesukselta. Puhdas ja pyhä kiintymys ei ole tunne vaan periaate. Ne, joiden vaikuttimena on aito rakkaus, eivät ole kohtuuttomia eivätkä sokeita. Pyhän Hengen opettamina he rakastavat Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistään niin kuin itseään. {SLS 288.5}

Avioliittoa harkitsevien on tarkoin punnittava jokaista mielipidettä ja seurattava jokaisen luonteenpiirteen kehitystä henkilössä, johon he aikovat liittää elämänsä kohtalon. Vaatimattomuuden, yksinkertaisuuden, vilpittömyyden ja halun miellyttää Jumalaa tulee näkyä jokaisessa avioliittoa kohti otetussa askeleessa. Avioliitto vaikuttaa elämään sekä tässä että tulevassa maailmassa. Vilpitön kristitty ei tee suunnitelmia, joita Jumala ei voi hyväksyä. {SLS 289.1}

Jos sinua on siunattu Jumalaa pelkäävillä vanhemmilla, pyydä heiltä neuvoa. Kerro heille toiveistasi ja suunnitelmistasi, opi heidän elämänkokemuksestaan, niin vältyt monelta sydänsurulta. Ennen kaikkea tee Kristuksesta neuvonantajasi. Tutki hänen sanaansa rukoillen. {SLS 289.2}

Tällaisen ohjauksen alaisena nuori nainen hyväksyköön elämäntoverikseen vain sellaisen miehen, jolla on puhtaat, miehekkäät luonteenpiirteet, joka on tunnollinen, eteenpäin pyrkivä ja rehellinen ja joka rakastaa ja pelkää Jumalaa. Nuori mies etsiköön rinnalleen naisen, joka kykenee kantamaan oman osansa elämän taakoista, naisen, joka vaikuttaa häneen jalostavasti ja hiovasti ja joka voi tehdä hänet onnelliseksi rakkaudellaan. {SLS 289.3}

”Toimellinen vaimo tulee Herralta.” ”Hänen miehensä sydän häneen luottaa — . Hän tekee miehellensä hyvää, ei pahaa, kaikkina elinpäivinänsä.” ”Suunsa hän avaa viisauden sanoihin, hänen kielellään on lempeä opetus. Hän tarkkaa talonsa menoa, eikä hän laiskan leipää syö. Hänen poikansa nousevat ja kiittävät hänen onneansa; hänen miehensä nousee ja ylistää häntä: ’Paljon on naisia, toimellisia menoissaan, mutta yli niitten kaikkien kohoat

sinä.’” Joka tällaisen vaimon löysi, ”se onnen löysi, sai Herralta mielisuosion.” Sanani. 19: 14; 31: 11, 12, 26-29; 18: 22. {SLS 289.4}

Vaikka avioliitto solmittaisiin miten huolellisesti ja viisaasti hyvänsä, harvat parit ovat täysin yhtä vihkitoimitusta suoritettaessa. Todellinen yhdistyminen tapahtuu vasta vuosien kuluessa. {SLS 290.1}

Kun elämän vaikeudet ja huolet kohtaavat vastanainutta paria, mielikuvituksen avioliitolle usein luoma romanttinen hohde katoaa. Mies ja vaimo oppivat tuntemaan toistensa luonteen tavalla, joka aikaisemman seurustelun puitteissa ei ollut mahdollista. Tämä on ratkaisevan tärkeä vaihe heidän yhteiselämässään. Koko heidän tuleva onnensa ja käyttökelpoisuutensa riippuu siitä, lähtevätkö he nyt oikeaan suuntaan. Usein he havaitsevat toisissaan odottamattomia heikkouksia ja vikoja, mutta rakkauden yhdistämät sydämet löytävät myös hyviä puolia, jotka tähän asti ovat olleet kätkössä. Etsikäämme ennemmin hyviä puolia kuin puutteita. Usein juuri oma asenteemme ja suhtautumisemme ratkaisee, mitä saamme selville toisesta. Monet pitävät rakkauden ilmaisemista heikkoutena ja osoittavat pidättyvyyttä, joka karkottaa muut. Tällainen mielenlaatu ehkäisee myötätunnon kehittymisen. Kun sosiaaliset ja ystävälliset taipumukset tukahdutetaan, ne kuihtuvat ja sydän muuttuu kovaksi ja kylmäksi. Tätä erehdystä meidän on varottava. Rakkaus ei säily hengissä, jos sitä ei ilmaista. Älä anna sinuun kiintyneen sydämen nääntyä ystävyyden ja myötätunnon puutteeseen. {SLS 290.2}

”Kärsien toinen toistanne rakkaudessa”

Vaikka vaikeuksia, hankaluuksia ja vastoinkäymisiä ilmaantuukin, miehen ja vaimon ei tule pitää liittoaan erehdyksenä eikä pettymyksenä. Päättäkää olla toisillenne kaikkea, mitä voitte olla. Jatkakaa varhaista huomaavaisuuttanne. Rohkaiskaa toisianne kaikin tavoin elämän taisteluissa. Pyrkikää edistämään toistenne onnea. Osoittakaa molemminpuolista rakkautta, molemminpuolista kärsivällisyyttä. Silloin avioliitto ei ole rakkauden loppu vaan sen todellinen alku. Aidon ystävyyden lämpö ja sydämet yhdistävä rakkaus on esimakua taivaan iloista. {SLS 290.3}

Jokaista perhettä ympäröi pyhä piiri, joka on säilytettävä ehjänä. Tämän piirin sisälle ei ulkopuolisilla ole oikeutta tulla. Mies ja vaimo eivät saa kertoa muille luottamuksellisia asioita, jotka koskevat ainoastaan heitä itseään. {SLS 291.1}

Kummankin tulee antaa rakkautta pikemmin kuin vaatia sitä. Kehitä itsessäsi olevaa hyvää ja ole nopea huomaamaan toisen hyvät puolet. Tietoisuus siitä, että sinua arvostetaan, tarjoaa voimakkaan kannustimen ja tyydytyksen. Myötätunto ja kunnioitus innostavat pyrkimään korkealle, ja rakkauskin lisääntyy kannustaessaan jalompiin päämääriin. {SLS 291.2}

Miehen sen enempää kuin vaimonkaan ei tule sulauttaa persoonallisuuttaan toisen persoonallisuuteen. Kummallakin on henkilökohtainen suhde Jumalaan. Häneltä kummankin on kysyttävä: ”Mikä on oikein?” ”Mikä on väärin?” ”Miten voin parhaiten täyttää elämän tarkoituksen?” Kohdistakaa rakkautenne runsaus häneen, joka antoi henkensä puolestanne. Asettakaa Kristus ensimmäiseksi, viimeiseksi ja parhaaksi kaikesta. Kun rakkautenne häneen syvenee ja lujittuu, myös keskinäinen rakkautenne puhdistuu ja vahvistuu. {SLS 291.3}

Miehen ja vaimon on osoitettava toisiaan kohtaan samaa henkeä, jota Kristus osoittaa meitä kohtaan. ”Vaeltakaa rakkaudessa, niinkuin Kristuskin rakasti teitä.” ”Mutta niinkuin seurakunta on Kristukselle alamainen, niin olkoot vaimotkin miehillensä kaikessa alamaiset. Miehet, rakastakaa vaimojanne, niinkuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä.” Ef. 5:2,24,25. {SLS 291.4}

Mies sen enempää kuin vaimokaan ei saa pyrkiä mielivaltaisesti hallitsemaan toistaan. Älkää yrittäkö pakottaa toisianne myöntymään omiin toivomuksiinne. Ette voi tehdä niin ja säilyttää toistenne rakkautta. Olkaa ystävällisiä, maltillisia, kärsivällisiä, huomaavaisia ja kohteliaita. Jumalan armon avulla voitte tehdä toisenne onnellisiksi, kuten aviolupauksessanne vakuutitte. {SLS 291.5}

Epäitsekkään palveluksen onni

Muistakaa kuitenkin, että te ette löydä onnea käpertymällä itsenne ympärille ja tyytymällä vuodattamaan kaiken rakkautenne toisillenne. Käyttäkää hyväksenne jokaista tilaisuutta lisätä ympärillänne olevien onnea. Muistakaa, että todellinen ilo löytyy ainoastaan epäitsekkäästä palveluksesta. {SLS 292.1}

Kärsivällisyys ja epäitsekkyys ovat tunnusomaisia niiden sanoille ja teoille, jotka elävät uutta elämää Kristuksessa. Kun pyritte elämään hänen elämäänsä, voittamaan oman minän ja itsekkyyden ja huolehtimaan muiden tarpeista, saavutatte voiton toisensa jälkeen. Näin vaikutuksenne on maailmalle siunaukseksi. {SLS 292.2}

Miehet ja naiset voivat saavuttaa Jumalan heille asettaman ihanteen, jos he tahtovat ottaa Kristuksen auttajakseen. Mitä ihmisviisaus ei voi suorittaa, sen Jumalan armo voi tehdä niiden puolesta, jotka jättävät itsensä rakastavassa luottamuksessa hänelle. Hänen kaitselmuksensa voi liittää sydämet toisiinsa sitein, jotka ovat taivaallista alkuperää. Rakkaus ei silloin ole pelkkien hellien ja imartelevien sanojen vaihtoa. Taivaan kangaspuilla kudotaan hienommilla mutta samalla lujemmilla loimilla ja kuteilla kuin maailman kangaspuilla. Tuloksena ei ole harsoa vaan kangasta, joka kestää kulutusta, koetusta ja vastoinkäymisiä. Sydän liittyy sydämeen kestävän rakkauden kultaisin sitein. {SLS 292.3}

Luku 30—Kodin Sijainti ja Sisustus

Evankeliumi yksinkertaistaa suurenmoisella tavalla elämän ongelmia. Sen neuvoja noudattamalla selviäisimme monista pulmatilanteista ja välttyisimme monilta erehdyksiltä. Se opettaa meidät arvioimaan asioita niiden todellisen arvon perusteella ja omistamaan suurimmat ponnistuksemme kaikkein tärkeimmille asioille — niille, jotka pysyvät. Tätä ohjetta tarvitsevat ne, jotka ovat vastuussa kodin valitsemisesta. He eivät saa antaa minkään suunnata ajatuksiaan pois korkeimmasta tavoitteesta. Muistakoot he, että maallisen kodin tulee olla taivaallisen kodin vertauskuva ja paikka, jossa valmistaudutaan sitä varten. Elämä on koulu, josta vanhempien ja lasten on määrä siirtyä korkeampaan kouluun Jumalan asunnoissa. Kodin sijaintia harkittaessa on syytä antaa tämän tavoitteen ohjata valintaa. Rikkaudenhalu, muodin vaatimukset tai yhteiskunnalliset tavat eivät saa hallita sinua. Harkitse, mitkä seikat tulevat parhaiten edistämään yksinkertaisuutta, puhtautta, terveyttä ja todellisia arvoja. {SLS 293.1}

Kaupungit ovat kaikkialla maailmassa muuttumassa paheiden pesäpaikoiksi. Pahuus näkyy ja kuuluu joka puolella. Aistillisuus ja huvitukset houkuttelevat kaikkialla. Turmeluksen ja rikosten vuoksiaalto kohoaa yhä korkeammalle. Jokainen päivä kertoo väkivaltaisuuksista: ryöstöistä, murhista, itsemurhista ja rikoksista, joista ei voi edes puhua. {SLS 293.2}

Elämä kaupungeissa on valheellista ja keinotekoista. Kiihkeä halu rahan ansaitsemiseen, jännityksen etsiminen huvitusten pyörteistä, kerskailunhalu, ylellinen elämä ja tuhlailu ovat kaikki kääntämässä ihmismassojen mielen pois elämän todellisesta tarkoituksesta. Ne avaavat oven tuhansille paheille. Nuoriin ne vaikuttavat lähes vastustamattomalla voimalla. {SLS 293.3}

Huvittelunhalu kuuluu salakavalimpiin ja vaarallisimpiin kiusauksiin, jotka ahdistavat lapsia ja nuoria kaupungeissa. Vapaapäiviä on runsaasti. Urheilu-ja ratsastuskilpailut vetävät puoleensa tuhansia, ja nautintojen ja huvitusten pyörre houkuttelee heidät pois elämän vakavista velvollisuuksista. Rahat, jotka olisi pitänyt säästää parempaan tarkoitukseen, tuhlataan huveihin. {SLS 294.1}

Trustien ja ammattiliittojen toiminnan sekä lakkojen johdosta elinehdot kaupungeissa muuttuvat jatkuvasti vaikeammiksi. Edessämme on vakavia ongelmia, ja monet perheet joutuvat muuttamaan pois kaupungeista. {SLS 294.2}

Kaupunkiympäristö vaarantaa usein terveyden. Vallitsevista epäkohdista voidaan mainita jatkuva tartuntavaara, saastainen ilma, likainen vesi, epäpuhdas ravinto sekä ahtaat, pimeät ja epäterveelliset asunnot. {SLS 294.3}

Jumalan tarkoitus ei ollut, että ihmiset kerääntyisivät kaupunkeihin ja ahtautuisivat lähiöihin ja kerrostaloihin. Alussa hän sijoitti esivanhempamme keskelle kauniita maisemia

ja ääniä, joista hän haluaa meidän nykyaikanakin nauttivan. Mitä läheisemmässä sopusoinnussa olemme Jumalan alkuperäisen suunnitelman kanssa, sitä paremmin voimme varmistaa ruumiin, mielen ja sielun terveyden. {SLS 294.4}

Kallis asunto, hieno sisustus, loisto, ylellisyys ja helppo elämä eivät luo onnelliselle, hyödylliselle elämälle välttämättömiä puitteita. Jeesus tuli maailmaan suorittaakseen suurimman tehtävän, mikä ihmisten parissa milloinkaan on suoritettu. Hän tuli Jumalan lähettiläänä osoittaakseen, miten meidän on elettävä päästäksemme parhaisiin tuloksiin. Millaiset olot Jumala valitsi Pojalleen? Syrjäisen kodin Galilean kukkuloilla; perheen, joka elätti itsensä rehellisellä, kunniallisella työllä; yksinkertaisen elämän; päivittäisen taistelun vaikeuksiajakoettelemuksia vastaan; uhrautumisen, säästäväisyyden ja kärsivällisen, iloisen palveluksen; tutkisteluhetken äidin rinnalla avoimen kirjakäärön äärellä; sarastuksen ja iltahämärän hiljaiset hetket vihreässä laaksossa; luonnon pyhän rauhan; luomisen ja kaitselmuksen tutkimisen; sielun yhteyden Jumalaan — nämä olivat Jeesuksen varhaisen elämän puitteet ja mahdollisuudet. {SLS 294.5}

Sama koskee kaikkien aikojen parhaiden ja jaloimpien miesten enemmistöä. Lue kertomukset Aabrahamista, Jaakobista, Joosefista, Mooseksesta, Daavidista ja Elisasta. Tutki niiden myöhempien aikojen miesten elämää, jotka ovat parhaiten suoriutuneet vastuunalaisista luottamustehtävistä, miesten, jotka ovat tehokkaimmin vaikuttaneet maailman kohottamiseksi. {SLS 295.1}

Miten moni heistä varttuikaan maalaiskodissa. Ylellisyys oli heille tuntematonta. He eivät tuhlanneet nuoruuttaan huvituksissa. Monet joutuivat taistelemaan köyhyyttä ja vaikeuksia vastaan. Työtä he oppivat tekemään varhain, ja toimelias elämä ulkoilmassa vahvisti kaikkia heidän ruumiinja sielunvoimiaan. Pakotettuina tulemaan toimeen omillaan he oppivat voittamaan vaikeudet ja ylittämään esteet sekä saivat rohkeutta ja kestävyyttä. He oppivat itseluottamusta ja itsehillintää. Koska he olivat yleensä erossa huonosta seurasta, he oppivat tyytymään luonnollisiin huvituksiin ja tervehenkisiin ystäviin. Heidän makutottumuksensa olivat yksinkertaisia ja elintapansa raittiita. He olivat periaatteellisia ja varttuivat puhtaiksi, vahvoiksi ja uskollisiksi miehiksi. Kun heidät kutsuttiin suorittamaan elämäntehtäväänsä, he osoittivat sellaista ruumiillista ja henkistä voimaa, joustavuutta, suunitteluja toteutuskykyä sekä päättäväisyyttä pahan vastustamisessa, että heistä tuli voimakkaita hyvän puolustajia maailmassa. {SLS 295.2}

Terve ruumis ja mieli sekä jalo luonne ovat parempi lahja lapsillesi kuin mikään aineellinen perintö. Ne, jotka ymmärtävät mitä tosi menestys elämässä on, ovat viisaita ajoissa. Kotia valitessaan he pitävät mielessään elämän parhaat asiat. {SLS 295.3}

Älkää asuko alueella, missä näkyy vain ihmiskäden töitä, missä näkymät ja äänet tuovat jatkuvasti mieleen pahoja ajatuksia, missä epäjärjestys ja hälinä aiheuttavat väsymystä ja rauhattomuutta, vaan muuttakaa seudulle, missä voitte katsella Jumalan tekoja. Löytäkää

sielullenne lepo luonnon kauneudesta, hiljaisuudesta ja rauhasta. Antakaa silmän levätä vihreillä niityillä, lehdoissa ja kukkuloilla. Katsokaa sinistä taivasta, jota kaupungin pöly ja savu eivät himmennä, ja hengittäkää taivaan virkistävää ilmaa. Muuttakaa seudulle, missä voitte erossa kaupungin huveista ja kevytmielisestä elämästä olla lastenne tovereita, opettaa heidät tuntemaan Jumalan hänen tekojensa kautta ja kasvattaa heidät rehelliseen, hyödylliseen elämään. {SLS 296.1}

Sisustuksen yksinkertaisuus

Meidän keinotekoiset tapamme riistävät meiltä useita siunauksia ja paljon iloa sekä tekevät meidät kyvyttömiksi elämään mahdollisimman hyödyllistä elämää. Taidokkaat ja kalliit sisusteet eivät ole ainoastaan rahojen vaan jonkin tuhat kertaa arvokkaamman tuhlaamista. Ne tuovat kotiin paljon huolta, työtä ja vaivaa. {SLS 296.2}

Millaisia ovat monet sellaisetkin kodit, joissa varoja on niukasti ja kodinhoito pääasiassa äidin vastuulla? Parhaat huoneet on sisustettu tavalla, joka ylittää asukkaiden varallisuuden ja tekee niiden käytön hankalaksi ja epämukavaksi. On kalliita mattoja, taidokkaasti veistettyjä ja ylellisesti pehmustettuja huonekaluja sekä hienoja verhoja. Pöydät, takanreunukset ja kaikki muut vapaat tilat on täynnä koristeesineitä, ja seinät täynnä tauluja, niin että silmä väsyy niitä katsomaan. Ja miten paljon työtä vaatiikaan kaiken tämän pitäminen järjestyksessä ja pölyttömänä! Tämä työ sekä muut keinotekoiset tavat, jotka perhe on omaksunut mukautuessaan yleiseen muotiin, vaativat perheenäidiltä loputonta raatamista. {SLS 296.3}

Monessa kodissa vaimolle ja äidille ei jää lainkaan aikaa lukemiseen, itsensä pitämiseen ajan tasalla, seurusteluun miehensä kanssa eikä lastensa henkisen kehityksen seuraamiseen. Ei ole aikaa eikä paikkaa hiljentymiseen, jotta kallis Vapahtaja voisi tulla hänen läheiseksi, rakkaaksi Ystäväkseen. Vähitellen vaimo vajoaa pelkäksi kotiorjaksi ja hänen voimansa, aikansa ja mielenkiintonsa suuntautuvat kokonaan toisarvoisiin asioihin. Liian myöhään hän havahtuu huomaamaan itsensä lähes muukalaiseksi omassa kodissaan. Ne kallisarvoiset tilaisuudet, jotka hänellä kerran oli vaikuttaa rakkaittensa henkiseen ja hengelliseen kehitykseen, ovat iäksi menetettyjä. {SLS 297.1}

Päättäköötperheenäidit elää viisaammin. Tärkein tavoitteenne tulisi olla kodin tekeminen miellyttäväksi. Hankkikaa käyttöönne välineitä, jotka helpottavat työtä ja edistävät terveyttä ja hyvinvointia. Laatikaa suunnitelmia niiden vieraiden kestitsemiseksi, joita Kristus on käskenyt meitä kutsumaan ja joista hän sanoo: ”Kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.” Matt. 25:40. {SLS 297.2}

Sisustakaa kotinne sellaisin yksinkertaisin ja vaatimattomin esinein, jotka kestävät käyttöä, jotka on helppo pitää puhtaina ja jotka voidaan tarvittaessa uusia ilman suuria

kustannuksia. Hyvällä maulla voitte tehdä vaatimattomankin kodin miellyttäväksi ja viehättäväksi, jos vain rakkaus ja tyytyväisyys viihtyvät siellä. {SLS 297.3}

Kaunis ympäristö

Jumala rakastaa kauneutta. Hän on verhonnut maan ja taivaan kauneudella, ja isällistä iloa tuntien hän katselee, miten hänen lapsensa nauttivat hänen luomistaan asioista. Hän toivoo meidän ympäröivän kotimme luonnon tarjoamalla kauneudella. {SLS 297.4}

Lähes kaikilla maaseutuasukkailla, köyhimmilläkin, voisi olla kotinsa ympärillä pala vihreätä nurmikkoa, muutama varjoisa puu, kukkivia pensaita tai tuoksuvia kukkia. Ne edistävät perheen onnea paljon enemmän kuin mitkään keinotekoiset koristeet. Ne vaikuttavat kotielämään pehmentävästi ja jalostavasti, lujittavat rakkautta luontoon ja vetävät perheenjäsenet lähemmäksi toisiaan ja lähemmäksi Jumalaa. {SLS 298.1}

Luku 31—Äiti

Millaisia vanhemmat ovat, sellaisiksi lapsetkin yleensä kehittyvät. Vanhempien ruumiinkunto, heidän luonteenlaatunsa ja tottumuksensa, heidän henkiset ja moraaliset taipumuksensa toistuvat suuremmassa tai pienemmässä määrin heidän lapsissaan. {SLS 299.1}

Mitä jalommat päämäärät, suuremmat henkiset ja hengelliset kyvyt ja paremmin kehittyneet ruumiinvoimat vanhemmilla on, sitä paremmat lähtöasemat he antavat lapsilleen elämää varten. Parhaita puoliaan kehittämällä vanhemmat vaikuttavat kohottavasti yhteiskuntaan ja tuleviin sukupolviin. {SLS 299.2}

Isien ja äitien on ymmärrettävä vastuunsa. Maailma on täynnä ansoja nuorten jaloille. Itsekäs ja aistillinen elämä houkuttelee ihmisiä joukoittain. He eivät havaitse polun varrella vaanivia vaaroja eivätkä sen kauhistuttavaa loppua. Polku näyttää heistä tieltä onneen. Halujaan ja himojaan tyydyttämällä he tuhlaavat voimiaan, ja miljoonat joutuvat turmioon sekä tässä että tulevassa elämässä. Vanhempien tulisi muistaa, että heidän lastensa on pakko kohdata nämä kiusaukset. Jo ennen lapsen syntymää on ryhdyttävä valmisteluihin, jotka auttavat häntä taistelemaan menestyksekkäästi pahaa vastaan. {SLS 299.3}

Vastuu tästä lepää erityisesti äidin harteilla. Äiti, jonka veri on ravinnut lasta ja rakentanut sen ruumiin, välittää myös henkisiä ja hengellisiä vaikutuksia, jotka muovaavat mieltä ja luonnetta. Mooseksen, Israelin vapauttajan, synnytti heprealainen äiti Jookebed, joka oli luja uskossa eikä pelännyt ”kuninkaan käskyä”. Hebr. 11:23. Samuelin, taivaan opettaman lapsen, lahjomattoman tuomarin ja Israelin pyhien koulujen perustajan, synnytti Hanna, rukoileva, uhrautuva ja taivaan innoittama nainen. Vapahtajan edelläkävijän äiti oli Elisabet, Nasaretin Marian sukulainen ja hengenheimolainen. {SLS 299.4}

Raittius ja itsehillintä

Raamattu opettaa, miten huolellisesti äidin tulee valvoa elintapojaan. Kun Herra aikoi tehdä Simsonista Israelille vapauttajan, ”Herran enkeli” ilmestyi äidille antaakseen erityisohjeita hänen elintavoistaan ja lapsen hoidosta. ”Varo siis”, hän sanoi, ”ettet juo viiniä ja väkijuomaa etkä syö mitään saastaista.” Tuom. 13: 3, 4. {SLS 300.1}

Monet vanhemmat pitävät sikiökauden vaikutuksia merkityksettöminä, mutta taivas ei ajattele samoin. Jumalan enkelin välittämä sanoma, joka annettiin kaksi kertaa hyvin vakavalla tavalla, osoittaa asian tärkeyden. {SLS 300.2}

Jumala puhuu kaikille äideille kaikkina aikoina heprealaiselle äidille lausuttujen sanojen kautta. ”Varokoon vaimo kaikkea, mistä minä olen hänelle puhunut.” Äidin elintavat vaikuttavat lapsen hyvinvointiin. Periaatteiden tulee hallita hänen halujaan ja himojaan. Hänen on vältettävä ja vastustettava tiettyjä asioita voidakseen täyttää sen tarkoituksen,

jonka vuoksi Jumala hänelle lapsen antaa. Jos hän ennen lapsen syntymää on nautinnonhaluinen, itsekäs, kärsimätön ja vaativa, nämä piirteet tulevat heijastumaan lapsen luonteessa. Näin monet lapset saavat perinnökseen lähes vastustamattoman taipumuksen pahaan. {SLS 300.3}

Mutta jos äiti noudattaa tinkimättä oikeita periaatteita, jos hän on raitis ja itsensäkieltävä, jos hän on ystävällinen, lempeä ja epäitsekäs, hän voi antaa lapselleen samat arvokkaat luonteenpiirteet. Käsky, joka kielsi äidiltä viininkäytön, oli hyvin selvä. Vähäinenkin alkoholimäärä, jonka hän nauttii tyydyttääkseen mielitekoaan, vaarantaa hänen lapsensa ruumiillisen, henkisen ja moraalisen terveyden. Se on suoranainen synti hänen Luojaansa vastaan. Monet väittävät, että odottavan äidin jokainen toivomus on täytettävä ja jos hän haluaa jotain tiettyä ruokaa, oli se miten vahingollista hyvänsä, hänen on vapaasti saatava tyydyttää mielitekonsa. Tällainen neuvo on väärä ja vahingollinen. Äidin ruumiillisia tarpeita ei missään tapauksessa saa lyödä laimin. Hänen hyvinvoinnistaan riippuu kaksi elämää, ja kaikki hänen toivomuksensa on otettava hellästi huomioon ja kaikki hänen tarpeensa on runsain mitoin tyydytettävä. Mutta juuri raskausaikana hänen tulisi sekä ruokavaliossaan että elämäntavoissaan välttää kaikkea, mikä heikentää ruumiin tai hengen voimia. Jumalan itsensä antama käsky velvoittaa häntä harjoittamaan itsehillintää. {SLS 300.4}

Liikarasitus

Äidin voimia on hellästi vaalittava. Hän ei saa kuluttaa kallisarvoisia voimiaan raskaaseen työhön. Hänen huoliaan ja taakkojaan on vähennettävä. Aviomies ja isä on usein tietämätön terveyden laeista, vaikka hänen perheensä hyvinvointi edellyttäisi niiden tuntemista. Mies saattaa olla uppoutunut elatuksen murheisiin tai rikkauden hankkimiseen tai olla huolten ja vaikeuksien ahdistama. Sen vuoksi hän jättää vaimon ja äidin harteille taakkoja, jotka kuormittavat tätä liikaa tärkeänä odotusaikana. Liikarasitus aiheuttaa äidille heikkoutta ja sairautta. {SLS 301.1}

Moni aviomies ja isä voisi ottaa hyödyllistä oppia uskollisen paimenen huolenpidosta. Kun Jaakobia vaadittiin lähtemään nopealle ja vaikealle matkalle, hän vastasi: {SLS 301.2}

”Herrani näkee itse, että lapset ovat pieniä ja että minulla on imettäviä lampaita ja lehmiä mukanani; jos näitä ajaa kiivaasti päivänkään, kuolee koko lauma. — — minä seuraan hiljalleen jäljessä, sen mukaan kuin karja, jota kuljetan, ja lapset jaksavat käydä.” 1 Moos. 33: 13, 14. {SLS 301.3}

Elämän raskaalla taipaleella aviomiehen ja isän on kuljettava ”hiljalleen” vauhtia, jossa hänen matkatoverinsa pysyvät mukana. Maailman tavoitellessa innokkaasti rikkautta ja valtaa miehen tulee oppia hidastamaan askeleitaan sekä lohduttamaan ja tukemaan naista, joka kulkee hänen rinnallaan. {SLS 302.1}

Iloisuus

Äidin tulee vaalia iloista, tyytyväistä ja onnellista mieltä. Jokainen tämän suuntainen yritys palkitaan runsain mitoin sekä lasten ruumiillisessa hyvinvoinnissa että heidän moraalisessa luonteessaan. Iloinen mieli edistää perheen onnea ja huomattavalla tavalla parantaa äidin omaa terveyttä. {SLS 302.2}

Miehen tulee auttaa vaimoaan osoittamalla myötätuntoa ja kestävää rakkautta. Jos hän haluaa äidin pysyvän pirteänä ja iloisena, kodin auringonpaisteena, hänen on autettava tätä kantamaan taakkojaan. Isän ystävällisyys ja hellä kohteliaisuus tarjoaa äidille korvaamatonta rohkaisua. Tekemällä äidin onnelliseksi hän täyttää oman sydämensä ilolla ja rauhalla. {SLS 302.3}

Äreä, itsekäs ja määräilevä isä ei vain itse ole onneton vaan luo synkän varjon kaikkien kodin asukkaiden ylle. Tämän seurauksena hän saa nähdä vaimonsa alakuloisena ja sairastelevana ja lapsensa oman epämiellyttävän luonteensa turmelemina. {SLS 302.4}

Äiti, jolta riistetään hänen tarvitsemansa hoito ja tuki, kuluttaa loppuun voimansa liikarasituksen, pelon ja huolten vuoksi. Tällöin myös lapset jäävät ilman sitä elinvoimaa, henkistä joustavuutta ja iloista eloisuutta, joka heidän tulisi periä häneltä. Siksi on tärkeää tehdä äidin elämä onnelliseksi ja iloiseksi, varjella hänet puutteelta, kuluttavalta työltä ja ahdistavilta murheilta. Näin lapset saavat periä hyvän terveyden ja pystyvät omin voimin raivaamaan tiensä läpi elämän. {SLS 302.5}

Isien ja äitien suuri kunnia ja vastuu on siinä, että he edustavat Jumalaa lapsilleen. Heidän luonteensa, päivittäinen elämänsä ja kasvatusmenetelmänsä tulkitsevat pienokaisille Jumalan sanoja. Vaikutuksellaan he saavat lapsen joko luottamaan Herran lupauksiin tai suhtautumaan niihin torjuvasti. {SLS 302.6}

Vanhemmat lastensa ohjaajina

On onnellista, jos vanhempien elämä on todellista jumaluuden heijastusta. Silloin Jumalan lupaukset ja käskyt herättävät lapsessa kiitollisuutta ja kunnioitusta. Vanhempien lempeys, oikeudenmukaisuus ja kärsivällisyys kertovat lapselle Jumalan rakkaudesta, oikeudenmukaisuudesta ja kärsivällisyydestä. Opettaessaan lasta rakastamaan ja tottelemaan isää ja äitiä sekä luottamaan heihin vanhemmat opettavat samalla hänet rakastamaan ja tottelemaan taivaallista Isää ja luottamaan myös häneen. Tällaisen lahjan antaneet vanhemmat ovat lahjoittaneet lapselleen ikuisen aarteen, joka on arvokkaampi kuin kaikki maailman rikkaudet. {SLS 303.1}

Jumala antaa äidille pyhän luottamustehtävän uskoessaan lapsen hänen hoitoonsa. ”Ota tämä poika, tämä tyttö”, hän sanoo, ”ja kasvata hänet minulle. Muovaa hänen luonnettaan niin, että se säteilee kuin palatsi, ja loistaa Herran valtakunnassa ikuisesti.” {SLS 303.2}

Äidistä tuntuu hänen oma työnsä usein vähäpätöiseltä. Se on työtä, jota ei juurikaan arvosteta. Muut tietävät vähän hänen huolistaan ja vaivoistaan. Hänen päivänsä ovat täynnä pieniä arkisia velvollisuuksia, jotka kaikki vaativat kärsivällistä ponnistusta, itsehillintää, hienotunteisuutta, viisautta ja uhrautuvaa rakkautta. Silti hän ei voi kerskua tehneensä mitään todella suurta. Hän on vain huolehtinut kotielämän kitkattomasta jatkumisesta. Usein väsyneenä ja neuvottomana hän on koettanut puhua ystävälliseti lapsille, järjestää heille puuhaa ja pitää heidät tyytyväisinä sekä ohjata pienet jalat oikealle tielle. Hänestä tuntuu, ettei hän ole saanut mitään aikaan. Mutta tämä ei ole totta. Taivaan enkelit tarkkailevat huolten uuvuttamaa äitiä ja panevat merkille hänen päivittäisen uurastuksensa. Hänen nimensä ei ehkä ole kuuluisa maailmassa, mutta se on kirjoitettu Karitsan elämän kirjaan. {SLS 303.3}

Äidin tilaisuudet

Taivaan Jumalan valtaistuimelta säteilee valoa äidille, joka pyrkii uskollisesti kasvattamaan lapsensa vastustamaan pahan vaikutusta. Mikään muu työ ei ole yhtä tärkeää kuin hänen. Äiti ei ole taiteilija, joka maalaa kaunista hahmoa kankaalle eikä kuvanveistäjä, joka hakkaa sitä marmoriin. Kirjailija pyrkii pukemaan jalot ajatuksensa vaikuttaviin sanoihin ja säveltäjä ilmaisemaan kaunista tunnetta sävelinä, mutta äidin arvokkaana tehtävänä on Jumalan avulla kehittää ihmissielua Jumalan kaltaisuuteen. {SLS 304.1}

Äiti, joka ymmärtää tämän, pitää hänelle tarjoutuvia tilaisuuksia korvaamattomina. Hän pyrkii innokkaasti oman luonteensa ja kasvatusmenetelmiensä avulla opettamaan lapsille korkeimmat ihanteet. Hän yrittää vakavasti, kärsivällisesti ja rohkeasti kehittää omia kykyjään voidakseen käyttää oikein korkeimpia sielunvoimiaan lastensa kasvattamisessa. Joka askeleella hän kysyy vilpittömästi: ”Mitä Jumala on sanonut?” Hän tutkii ahkerasti Jumalan sanaa ja kiinnittää katseensa Kristukseen. Näin hänen oma päivittäinen kokemuksensa arkielämän vaatimattomissa velvollisuuksissa voi heijastaa oikein ainoata todellista Elämää. {SLS 304.2}

Luku 32—Lapsi

Enkelin heprealaisille vanhemmille antamat ohjeet eivät koskeneet ainoastaan äidin elintapoja vaan myös lapsen kasvatusta. Ei riittänyt että Simson, Israelin tuleva vapauttaja, saisi syntyessään hyvän perinnön. Myöhemmin seuraisi perusteellinen koulutus. Varhaislapsuudesta saakka hänelle piti opettaa ehdottoman raittiita elintapoja. {SLS 305.1}

Samanlaiset ohjeet annettiin Johannes Kastajan tapauksessa. Ennen lapsen syntymää isälle lähetettiin taivaasta seuraava sanoma: {SLS 305.2}

”Ja hän on oleva sinulle iloksi ja riemuksi, ja monet iloitsevat hänen syntymisestään. Sillä hän on oleva suuri Herran edessä; viiniä ja väkijuomaa hän ei juo, ja hän on oleva täytetty Pyhällä Hengellä hamasta äitinsä kohdusta.” Luuk. 1: 14, 15. {SLS 305.3}

Vapahtaja julisti, ettei taivaan jalojen miesten luettelossa ollut ketään suurempaa kuin Johannes Kastaja. Hänelle uskottu työ ei vaatinut ainoastaan ruumiillista voimaa ja kestävyyttä vaan myös parhaita mielen ja sielun ominaisuuksia. Oikea ruumiillinen valmistautuminen tähän työhön oli niin tärkeää, että taivaan korkea-arvoisin enkeli lähetettiin tuomaan ohjeita lapsen vanhemmille. {SLS 305.4}

Heprealaisia lapsia koskevista neuvoista opimme, että emme saa lyödä laimin mitään, millä on vaikutusta lapsen ruumiilliseen hyvinvointiin. Mikään ei ole merkityksetöntä. Kaikki, mikä vaikuttaa ruumiin terveyteen, vaikuttaa myös mieleen ja luonteeseen. {SLS 305.5}

Lapsen varhaisen kasvatuksen merkitystä ei voi korostaa liikaa. Lapsuudessa opitut tavat ja tottumukset vaikuttavat luonteen kehitykseen ja elämän suuntaan enemmän kuin kaikki myöhempien vuosien ohjeet ja kasvatus yhteensä. {SLS 306.1}

Vanhempien on otettava tämä huomioon. Heidän on ymmärrettävä ne periaatteet, joille lasten kasvattaminen ja hoitaminen perustuu. Heidän on kyettävä kasvattamaan nämä ruumiiltaan, mieleltään ja moraaliltaan terveiksi. Vanhempien on perehdyttävä luonnonlakeihin. Heidän on tutustuttava ihmisen elintoimintoihin. Heidän on oltava selvillä eri elinten toiminnasta ja niiden keskinäisestä riippuvuudesta. Heidän on perehdyttävä henkisten ja ruumiillisten voimien vuorovaikutukseen ja niiden kunnollisen toiminnan edellytyksiin. Vanhemmuuden vastuun ottaminen ilman tällaista valmistautumista on synti. {SLS 306.2}

Kuolleisuuden, sairastavuuden ja rappeutumisen syihin kiinnitetään aivan liian vähän huomiota kaikkein sivistyneimmissäkin ja vauraimmissakin maissa. Ihmissuku heikentyy jatkuvasti. Suuri osa lapsista kuolee maailmassa ensimmäisten ikävuosien aikana. Suurin osa aikuisista kärsii jostain sairaudesta, ja vain harvat saavuttavat ihmisiän ylimmän rajan. {SLS 306.3}

Vanhempien vallassa ovat useimmat ihmiskunnalle kurjuutta ja vahinkoa aiheuttavat epäkohdat. Pienten lasten kuoleman syynä ei ole mikään ”selittämätön sallimus”. Ei Jumala toivo heidän kuolemaansa. Hän antaa heidät vanhemmille kasvatettaviksi hyödylliseen elämään maan päällä ja tulevaan elämään taivaassa. Jos isät ja äidit pyrkisivät antamaan lapsilleen hyvän perinnön ja yrittäisivät korjata kaikki syntymän jälkeiset vääristymät, maailmassa tapahtuisi suuri muutos. {SLS 306.4}

Pikkulasten hoito

Mitä rauhallisempaa ja yksinkertaisempaa lapsen elämä on, sitä suotuisammin ruumiillinen ja henkinen kehitys etenee. Äidin on aina pyrittävä olemaan rauhallinen, levollinen ja hillitty. Monet pikkulapset ovat äärimmäisen herkkiä hermojännitykselle. Äidin lempeä, kiireetön hoivaamistapa tyynnyttää lasta ja on hänelle suureksi hyödyksi. {SLS 306.5}

Vauvat tarvitsevat lämpöä, mutta usein tehdään vakava virhe, kun heitä pidetään liian kuumissa huoneissa, joissa ei ole riittävästi raitista ilmaa. Tapa peittää nukkuvan lapsen kasvot on haitallinen, sillä se estää vapaan hengityksen. {SLS 307.1}

Vauvaa on varjeltava kaikelta, mikä voisi heikentää sen elimistöä tai myrkyttää sitä. On huolehdittava äärimmäisen tarkasti siitä, että kaikki lapsen ympärillä on siistiä ja puhdasta. Vaikka voi olla tarpeen suojella pienokaisia äkilisiltä tai liian suurilta lämpötilan vaihteluilta, samalla on kuitenkin huolehdittava siitä, että he saavat hengittää raitista ilmaa päivin ja öin sekä nukkuessaan että ollessaan valveilla. {SLS 307.2}

Lapsen vaatteiden valmistuksessa on pyrittävä käytännöllisyyteen, mukavuuteen ja terveellisyyteen pikemmin kuin muodikkuuteen tai ihailun herättämiseen. Äidin ei tule käyttää aikaa kirjontaan ja koruompeluun tehdäkseen pikku vaatteista kauniita. Tämä rasittaa äitiä tarpeettomasti oman ja lapsen terveyden kustannuksella. Hänen ei tule kyyhöttää silmiä ja hermoja rasittavan ompelutyön ääressä aikana, jolloin hän tarvitsee paljon lepoa ja miellyttävää liikuntaa. Hänen on ymmärrettävä voimien säästäminen velvollisuudekseen, jotta hän pystyisi täyttämään hänelle esitettävät vaatimukset. {SLS 307.3}

Jos lapsen vaatteet ovat lämpimät, suojaavat ja mukavat, on päästy eroon yhdestä suurimmasta ärtyisyyden ja rauhattomuuden aiheuttajasta. Pienokaisen terveys on parempi, eikä lapsen hoitaminen vaadi äidiltä mahdottomasti voimia eikä aikaa. {SLS 307.4}

Kireät vyöt ja liivit häiritsevät sydämen ja keuhkojen toimintaa. Minkään ruumiinosan oloa ei milloinkaan saa tehdä tukalaksi vaatetuksella, joka painaa jotakin elintä tai rajoittaa sen vapaata toimintaa. Lasten vaatteiden on oltava niin väljiä, että vapaa ja syvä hengittäminen sujuu esteettä. Niiden painon on levättävä hartioiden varassa. {SLS 307.5}

Eräissä maissa on yhä tapana, että pienten lasten olkapäät ja raajat jätetään paljaiksi. Tämä tapa on hyvin haitallinen. Raajat, jotka ovat kaukana verenkierron keskuksesta, tarvitsevat enemmän suojaa kuin muut ruumiinosat. Raajojen verenkierrosta huolehtivat verisuonet ovat suuria. Siksi ne pystyvät varmistamaan riittävän ravinnon ja lämmönsäätelyn raajoissa. Jos raajat jätetään paljaiksi tai ilman riittävää vaatetusta, valtimot ja laskimot supistuvat, arat ruumiinosat palelevat ja verenkierto estyy. {SLS 308.1}

Elimistö tarvitsee kaiken avun voidakseen suorittaa menestyksekkäästi kasvavien lasten ruumiillista kehitystä. Jos raajoja ei ole suojattu kunnollisesti, lapset ja etenkin tytöt voivat olla ulkona vain jos sää on leuto. Siksi heidät pidetään sisällä kylmettymisen pelosta. Jos lapset on puettu kunnollisesti, heidän on terveellistä liikkua ulkoilmassa kesät talvet. {SLS 308.2}

Äitien, jotka haluavat poikiensa ja tyttöjensä olevan terveitä ja elinvoimaisia, tulisi pukea heidät kunnollisesti ja rohkaista heitä liikkumaan paljon ulkona aina kun sää vähänkin sallii. Tottumusten murtaminen ja lasten pukeminen ja kasvattaminen terveyden edellyttämällä tavalla vaatii kenties ponnistuksia, mutta se on vaivan arvoista. {SLS 308.3}

Lapsen ruokavalio

Parasta ruokaa pikkulapselle on se, minkä Luoja on hänelle järjestänyt. Sitä ei lapselta tule tarpeettomasti kieltää. Äiti on sydämetön, jos hän mukavuudentai seurustelunhalun vuoksi kieltäytyy pienokaisen imettämisen herkästä tehtävästä. {SLS 308.4}

Äidin, joka jättää lapsensa toisen ruokittavaksi, tulisi huolellisesti harkita tekonsa mahdollisia seurauksia. Imettäjä siirtää suuremmassa tai pienemmässä määrin omia luonteenpiirteitään lapseen. {SLS 308.5}

Tuskin voidaan liikaa korostaa, miten tärkeätä oikeiden ruokailutottumusten opettaminen on lapsille. Pienokaisten on opittava, että he syövät elääkseen eivätkä elä syödäkseen. Kasvatus on aloitettava, kun pienokainen vielä on äidin sylissä. Lapselle tulee antaa ruokaa vain säännöllisin väliajoin ja sitä harvemmin, mitä vanhemmaksi hän tulee. Hänelle ei saa antaa makeisia eikä aikuisten ruokaa, jota hän ei pysty sulattamaan. Pikkulasten ruokinnassa osoitettu huolellisuus ja säännöllisyys edistää terveyttä ja siten tekee heistä rauhallisia ja hyväntuulisia. Oikeat tottumukset ovat heille myös elinikäiseksi siunaukseksi. {SLS 309.1}

Kun lapset sivuuttavat vauvaiän, heidän makutottumustensa ja ruokahalunsa ohjaamiseen on yhä kiinnitettävä suurta huomiota. Usein lasten annetaan syödä mitä ja milloin vain terveysnäkökohdista välittämättä. Epäterveellisten herkkujen hankintaan käytetty vaiva ja raha johtavat nuoret usein ajattelemaan, että elämän korkein tavoite ja suurin onni on saada tyydyttää nautinnonhaluaan. Tällainen kasvatus johtaa ylensyöntiin ja sairauteen, joka tavallisesti johtaa myrkyllisten lääkkeiden käyttöön. {SLS 309.2}

Vanhempien on koulutettava lastensa makutottumuksia ja estettävä epäterveellisten ruokien nauttiminen. Ruokailutottumusten valvonnassa emme kuitenkaan saa erehtyä vaatimaan, että lapset söisivät vastenmielistä ruokaa tai että he söisivät enemmän kuin on tarpeen. Lapsilla on oikeuksia, heillä on mieltymyksiä, ja kun nämä mieltymykset ovat kohtuullisia, ne tulisi ottaa huomioon. {SLS 309.3}

Ruokailussa tulee ehdottomasti noudattaa säännöllisyyttä. Aterioiden välillä ei saa syödä mitään, ei makeisia, ei pähkinöitä, ei hedelmiä eikä muutakaan ruokaa. Epäsäännöllinen syöminen vahingoittaa ruoansulatuselimiä sekä turmelee terveyden ja iloisen mielen. Kun lapset sitten istuvat ruokapöytään, ei terveellinen ruoka enää maistu heille. Heidän tekee mieli sellaista, mikä on heille vahingoksi. {SLS 309.4}

Äidit, jotka tyydyttävät lastensa mielitekoja terveyden ja iloisen mielenlaadun kustannuksella, kylvävät pahan siementä, joka itää ja kantaa hedelmää. Nautinnonhalu kasvaa tasatahtia pienokaisten kanssa, ja sekä henkinen että ruumiillinen terveys uhrataan. Näin menettelevät äidit saavat katkerin mielin korjata kylvämäänsä satoa. He näkevät lastensa varttuvan mieleltään ja luonteeltaan sopimattomiksi mihinkään jaloon ja hyödylliseen työhön yhteiskunnassa tai kotona. Niin hengelliset, henkiset kuin ruumiillisetkin voimat kärsivät epäterveellisen ruoan vuoksi. Omatunto turtuu, ja alttius hyville vaikutteille vähenee. {SLS 309.5}

Samalla kun lapsia opetetaan hillitsemään mielitekojaan ja syömään terveellistä ruokaa, heille tulisi tehdä selväksi, että he luopuvat vain sellaisesta, mikä vahingoittaisi heitä. He luopuvat vahingollisista asioista saadakseen jotakin parempaa. Ruokapöytä on tehtävä miellyttäväksi ja houkutelevaksi ja katettava kaikella hyvällä, mitä Jumala runsain mitoin suo. Ruokailuhetken tulee olla iloinen, onnellinen tapahtuma. Nauttiessamme Jumalan lahjoista ylistäkäämme kiitollisesti kaiken antajaa. {SLS 310.1}

Sairaiden lasten hoito

Monissa tapauksissa lasten sairaudet johtuvat virheellisestä hoidosta. Epäsäännöllinen ruokailu, riittämätön vaatetus kylminä iltoina, tervettä verenkiertoa edistävän liikunnan puute tai veren puhdistamiseen tarvittavan raittiin ilman puute saattavat olla ongelman syynä. Vanhempien on selvitettävä sairauden syyt ja sitten korjattava ne niin pian kuin mahdollista. {SLS 310.2}

Kaikki vanhemmat voivat oppia paljon sairauksien ehkäisystä ja jopa hoidosta. Etenkin äidin olisi tiedettävä, mitä tehdä silloin kun joku perheenjäsenistä sairastuu. Hänen olisi osattava hoitaa sairasta lastaan. Koska äiti rakastaa ja ymmärtää lapsen tarpeet, hän on usein sopivampi hoitaja lapselle kuin kukaan vieras. {SLS 310.3}

Elimistön toimintaan perehtyminen

Vanhempien tulisi jo varhain herättää lasten kiinnostus elimistön toimintaa kohtaan ja opettaa heille siitä yksinkertaisia perusasioita. Opettakaa heille, miten he voivat parhaiten säilyttää ruumiilliset, henkiset ja hengelliset voimansa ja miten he voivat käyttää lahjojaan siunaukseksi muille ja kunniaksi Jumalalle. Tämä tieto on nuorille korvaamatonta. Elämää ja terveyttä koskevissa asioissa saatu kasvatus on heille tärkeämpää kuin monien koulussa opetettujen aineiden tuntemus. {SLS 311.1}

Vanhempien on elettävä enemmän lapsiaan kuin seuraelämää varten. Tutkikaa terveyskysymyksiä ja soveltakaa tietojanne käytäntöön. Opettakaa lapsenne näkemään syyn ja seurauksen välinen suhde. Opettakaa heille, että jos he haluavat terveyttä ja onnea, heidän on toteltava luonnonlakeja. Vaikka ette näkisikään niin nopeaa kehitystä kuin toivoisitte, älkää masentuko vaan jatkakaa työtänne kärsivällisesti ja sitkeästi. {SLS 311.2}

Opettakaa lapsenne kehdosta saakka kieltämään ja hillitsemään itsensä. Opettakaa heidät nauttimaan luonnon kauneudesta ja harjoittamaan hyödyllisessä työssä järjestel-mällisesti kaikkia ruumiin ja hengen voimia. Kasvattakaa heidät niin, että he saavat vahvan ruumiinrakenteen ja hyvän moraalin, valoisan mielenlaadun ja miellyttävän luonteen. Painakaa heidän herkkään mieleensä se totuus, ettei Jumala toivo meidän tavoittelevan vain hetkellistä mielihyvää vaan ikuista parastamme. Opettakaa heille, että kiusaukseen lankeaminen on merkki heikkoudesta ja synnillisyydestä, kun taas sen vastustaminen on jaloa ja miehekästä. Nämä opetukset ovat kuin hyvään maahan kylvetty siemen ja kantavat hedelmää, josta saatte iloita. {SLS 311.3}

Ennen muuta vanhempien tulee luoda ilmapiiri, jossa lapset saavat kokea iloa, kohteliaisuutta ja rakkautta. Koti, jossa rakkaus asuu ja jossa se ilmaistaan katsein, sanoin ja teoin, on paikka, jossa enkelit viihtyvät. {SLS 311.4}

Vanhemmat, antakaa rakkauden, ilon, onnen ja tyytyväisyyden päivänpaisteen valaista oma sydämenne ja antakaa sen suloisen, rohkaisevan vaikutuksen ilmetä kodissanne. Vaalikaa ystävällisyyttä ja kärsivällisyyttä ja kannustakaa siihen myös lapsianne harjoittamalla avuja, jotka tuovat iloa kotielämään. Näin luotu ilmapiiri merkitsee lapsille samaa kuin ilma ja auringonpaiste kasvimaailmalle; se edistää mielen ja ruumiin terveyttä ja elinvoimia. {SLS 312.1}

Luku 33—Kodin Vaikutus

Kodin tulisi olla lapsille mieluisin paikka maailmassa, ja äidin läsnäolon tulisi olla sen suurin viehätys. Lapset ovat luonnostaan hyvin herkkiä ja helliä. Heidät on yhtä helppo tehdä iloisiksi kuin onnettomiksikin. Lempeällä kasvatuksella, rakastavilla sanoilla ja teoilla äiti voi voittaa lastensa kiintymyksen. {SLS 313.1}

Pienet lapset pitävät seurasta eivätkä yleensä ole mielellään yksin. He kaipaavat myötätuntoa ja hellyyttä. Mistä he nauttivat, siitä he luulevat äidinkin iloitsevan. Heistä on luonnollista mennä äidin luokse pienine iloineen ja suruineen. Äidin ei tulisi haavoittaa heidän herkkää sydäntään suhtautumalla välinpitämättömästi asioihin, jotka hänestä tuntuvat vähäpätöisiltä. Ne ovat lapsille mahdottoman tärkeitä. Hänen osoittamansa myötätunto ja hyväksyminen ovat kallisarvoisia. Hyväksyvä katse, rohkaiseva sana tai kiitos on auringonpaistetta lasten sydämelle ja tekee usein koko päivästä onnellisen. {SLS 313.2}

Äidin ei tule hätistellä lapsia pois luotaan, jotta heidän metelöintinsä tai pienet pyyntönsä eivät häntä ärsyttäisi. Hänen tehtävänsä on suunnitella leikkejä tai kevyttä työtä toimeliaille käsille ja mielille. {SLS 313.3}

Astumalla heidän tunnemaailmaansa ja järjestämällä heille leikkejä ja askartelua äiti voittaa lastensa luottamuksen ja voi tehokkaammin oikaista vääriä tapoja ja estää itsekkyyden tai kiukun ilmaukset. Oikealla hetkellä lausuttu varoituksen tai nuhteen sana on erittäin arvokas. Suhtautumalla lapsiin kärsivällisesti ja huolehtimalla heistä rakastavasti hän voi kääntää heidän mielensä oikeaan suuntaan ja kehittää heissä kauniita ja miellyttäviä luonteenpiirteitä. {SLS 313.4}

Äitien on varottava kasvattamasta lapsiaan muista riippuvaisiksi ja itsekeskeisiksi. Älkää milloinkaan johtako heitä ajattelemaan, että he muodostavat keskipisteen, jonka ympäri kaiken muun on pyörittävä. Jotkut vanhemmat käyttävät paljon aikaa ja vaivaa lastensa hauskuttamiseen, mutta lapset tulisi opettaa viihtymään omin avuin ja kehittämään kekseliäisyyttään ja taitojaan. Näin he oppivat tyytymään hyvin yksinkertaisiin huveihin. Lapset tulisi opettaa kohtaamaan rohkeasti pienet pettymyksensä ja vastoinkäymisensä. Älkää kiinnittäkö heidän huomiotaan jokaiseen vähäpätöiseen vaivaan tai naarmuun vaan kääntäkää heidän ajatuksensa muualle ja opettakaa heidät sivuuttamaan kevyesti pikku harmit ja vaivat. Pyrkikää löytämään tapoja, joilla lapset voidaan opettaa ajattelemaan muiden parasta. {SLS 314.1}

Lapsia ei myöskään tule lyödä laimin. Monien huolten vaivaamista äideistä tuntuu joskus, ettei heillä ole aikaa opettaa kärsivällisesti pienokaisiaan eikä osoittaa heille rakkautta ja myötätuntoa. Mutta heidän on muistettava, että mikäli lapset eivät löydä kaipaamaansa myötätuntoa ja ystävyyttä vanhemmiltaan ja kodista, he etsivät sitä muualta. Tämä voi olla vaaraksi sekä heidän mielelleen että luonteelleen. {SLS 314.2}

Moni äiti käyttää aikansa ja voimansa pelkkään koristelutyöhön, joka parhaimmillaankin opettaa lapsille vain turhamaisuutta ja tuhlailua. Ajan puutteen vuoksi ja ajattelemattomuuttaan äiti sitten kieltää lapsiltaan viattomiakin iloja puurtaessaan työnsä ääressä. Lapsen varttuessa aikuiseksi nämä opetukset kantavat ylpeyden ja ala-arvoisen moraalin hedelmää. {SLS 314.3}

Jotkut äidit eivät ole johdonmukaisia lastensa kohtelussa. Joskus he hemmottelevat heitä heidän vahingokseen, joskus taas kieltävät heiltä jonkin viattoman ilon, joka tekisi heidän mielensä hyvin onnelliseksi. Tässä he eivät seuraa Kristuksen esimerkkiä. Hän rakasti lapsia, hän ymmärsi heidän tunteitaan ja otti osaa heidän iloihinsa ja koettelemuksiinsa. {SLS 314.4}

Isän vastuu

Aviomies ja isä on perheen pää. Vaimo odottaa häneltä rakkautta ja myötätuntoa sekä apua lasten kasvatukseen, niin kuin oikein onkin. Lapset ovat isän yhtä hyvin kuin äidinkin, ja isä on yhtä lailla kiinnostunut näiden hyvinvoinnista. Lapset odottavat isältä tukea ja ohjausta. Isällä tulee olla oikea näkemys elämästä ja siitä, minkälaisia vaikutteita ja ystäviä perhe valitsee. Ennen kaikkea Jumalan pelon ja rakkauden ja hänen sanansa opetusten tulisi ohjata isää, jotta hän voisi johtaa lastensa jalat oikealle tielle. {SLS 315.1}

Isä on perheen lainsäätäjä, ja Aabrahamin tavoin hänen tulisi tehdä Jumalan laista kotinsa ohjenuora. Jumala sanoi Aabrahamista: ”Minä olen valinnut hänet, että hän käskisi lapsiansa ja perhettänsä.” 1 Moos. 18: 19. Aabraham ei tehnyt sitä syntiä, että hän olisi lyönyt laimin pahan vastustamisen. Hän ei osoittanut heikkoa, epäviisasta, hemmottelevaa puolueellisuutta. Hän ei antanut väärän kiintymyksen houkutella itseään luopumaan velvollisuudentunnostaan. Hän antoi oikeaa opetusta ja valvoi oikeudenmukaisten ja vanhurskaiden sääntöjen noudattamista. Jumala on antanut oppaaksemme sääntöjä. Lasten ei saa antaa harhautua Jumalan sanan viitoittamalta turvalliselta polulta teille, jotka johtavat kaikkialla ympärillämme vaaniviin vaaroihin. Ystävällisesti mutta päättävästi meidän on kestävin ja hartain ponnistuksin hillittävä heidän vääriä halujaan ja tukahdutettava heidän väärät taipumuksensa. {SLS 315.2}

Isän tulisi kasvattaa perhettään miehisissä hyveissä: tarmokkuudessa, lahjomattomuudessa, rehellisyydessä, kärsivällisyydessä, rohkeudessa, ahkeruudessa ja käytän-nöllisyydessä. Ja mitä hän vaatii lapsiltaan, sitä hänen on itsekin noudatettava ja ilmaistava näitä hyveitä omalla miehekkäällä käytöksellään. {SLS 315.3}

Mutta isät, älkää masentako lapsianne. Yhdistäkää arvovaltaanne rakkautta, lujaan kurinpitoon ystävällisyyttä ja myötätuntoa. Antakaa osa vapaa-ajastanne lapsille; tutustukaa heihin, ottakaa osaa heidän puuhiinsa ja leikkeihinsä ja voittakaa heidän luottamuksensa.

Pitäkää yllä ystävyyssuhdetta heihin, erityisesti poikiinne. Tällä tavalla voitte saada aikaan paljon hyvää. {SLS 316.1}

Isän tulisi omalta osaltaan edistää kodin onnea. Olivat hänen murheensa ja työhuolensa minkälaisia hyvänsä, ne eivät saa varjostaa hänen perhettään; hänen on tultava kotiin hymyillen ja ystävällisiä sanoja puhuen. {SLS 316.2}

Eräässä mielessä isä on perheen pappi, joka laskee aamuja iltauhrin perhealttarille. Mutta äidin ja lasten tulisi yhtyä rukoukseen ja kiitoslauluun. Aamulla ennen töihin lähtöään isän tulee kerätä lapset ympärilleen ja Jumalan eteen polvistuen jättää heidät taivaan Isän haltuun. Päivän toimien päätyttyä perheen tulee kokoontua rukoilemaan ja laulamaan ylistystä kiitokseksi Jumalan varjeluksesta päivän aikana. {SLS 316.3}

Isät ja äidit, vaikka työnne olisivat miten kiireisiä hyvänsä, älkää lyökö laimin perheen kokoamista Jumalan alttarin ympärille. Pyytäkää pyhien enkelien suojelusta kodillenne. Muistakaa, että rakkaanne ovat alttiina kiusauksille. Harmit vaanivat päivittäin nuorten ja aikuisten polulla. Jos haluamme elää kärsivällistä, rakastavaa ja iloista elämää, meidän on rukoiltava. Vain ottamalla vastaan jatkuvaa apua Jumalalta voimme saavuttaa voiton itsestämme. {SLS 316.4}

Kodin tulisi olla paikka, missä ilo, kohteliaisuus ja rakkaus vallitsevat. Missä nämä hyveet viihtyvät, siellä asuu onni ja rauha. Vastoinkäymiset saattavat yllättää, mutta ne ovat ihmiskunnan osa. Antakaa kärsivällisyyden, kiitollisuuden ja rakkauden tuoda auringonpaistetta sydämeenne, vaikka päivä olisi miten pilvinen hyvänsä. Tällaisiin koteihin Jumalan enkelit jäävät. {SLS 316.5}

Miehen ja vaimon on edistettävä toistensa onnea lyömättä milloinkaan laimin pieniä kohteliaisuuksia ja ystävyydenosoituksia. Ne juuri tuovat iloa ja päivänpaistetta elämään. Miehen ja vaimon välillä tulee vallita ehdoton luottamus. Yhdessä heidän on paneuduttava velvollisuuksiinsa. Yhdessä heidän on toimittava lastensa ikuiseksi parhaaksi. Milloinkaan he eivät saa lasten läsnäollessa arvostella toistensa suunnitelmia tai epäillä toistensa arvostelukykyä. Vaimon on varottava vaikeuttamasta aviomiehen työtä lasten hyväksi. Miehen on kannatettava vaimon käsiä ja annettava hänelle viisaita neuvoja ja hellää tukea. {SLS 316.6}

Vanhempien ja lasten välille ei missään tapauksessa saa tulla etäistä viileyttä. Vanhempien on opittava tuntemaan lapsensa, pyrittävä ymmärtämään heidän mieltymyksiään ja luonteenlaatuaan. Vanhempien on astuttava lastensa tunnemaailmaan ja saatava heidät avaamaan heille sydäntään. {SLS 317.1}

Vanhemmat, näyttäkää lapsillenne, että rakastatte heitä ja haluatte kaikin voimin edistää heidän onneaan. Jos teette näin, asettamanne välttämättömät rajoitukset tulevat vaikuttamaan heihin paljon tehokkaammin. Kasvattakaa lapsianne lempeästi ja hellästi

muistaen, että ”heidän enkelinsä taivaissa näkevät aina minun Isäni kasvot, joka on taivaissa”. Matt. 18:10. Jos haluatte enkelien suorittavan Jumalan heille antaman työn lastenne hyväksi, työskennelkää yhdessä heidän kanssaan tekemällä oma osuutenne. {SLS 317.2}

Jos lapset varttuvat hyvän kodin viisaassa ja rakastavassa ohjauksessa, heillä ei ole mitään halua lähteä etsimään huvituksia ja tovereita muualta. Paha ei viehätä heitä. Kodissa vallitseva henki tulee muovaamaan heidän luonnettaan; he oppivat tapoja ja periaatteita, jotka tarjoavat varman turvan kiusausta vastaan, kun he jättävät kodin suojan ja löytävät paikkansa maailmassa. {SLS 317.3}

Lapsilla on niin kuin vanhemmillakin tärkeitä velvollisuuksia kodissa. Heille on opetettava, että he ovat osa perhettä. Heidät ruokitaan ja vaatetetaan, heitä rakastetaan ja heistä pidetään huolta; vastavuoroisesti heidän tulisi kantaa oma osansa kodin taakoista. Lapset ovat perheen jäseniä. Hekin voivat lisätä kaikin tavoin yhteistä onnea. {SLS 317.4}

Lapset tuntevat joskus rajoitusten vuoksi ärtymystä, mutta myöhemmin elämässä he tulevat siunaamaan vanhempiaan siitä uskollisesta huolenpidosta ja tarkasta valppaudesta, jota nämä osoittivat valvoessaan ja ohjatessaan heitä, kun he vielä olivat nuoria ja kokemattomia. {SLS 318.1}

Luku 34—Oikean Kasvatuksen Merkitys

Oikea kasvatus on koulutusta lähetystyöhön. Jokainen Jumalan poika ja tytär on kutsuttu lähetyssaarnaajaksi; meidät on kutsuttu palvelemaan Jumalaa ja lähimmäisiämme. Kasvatuksemme tavoitteena tulisi olla meidän valmistamisemme tähän tehtävään. {SLS 319.1}

Koulutus palvelukseen

Kristittyjen vanhempien ja opettajien on aina pidettävä tämä tavoite silmiensä edessä. Me emme tiedä, millä alalla lapsemme tulevat palvelemaan. He voivat viettää koko ikänsä kodin piirissä, toimia tavallisissa ammateissa tai lähteä evankeliumin opettajina pakanamaihin. Kaikki he kuitenkin ovat saaneet kutsun Jumalan työntekijöiksi, armon palvelijoiksi maailmaan. {SLS 319.2}

Lapsilla ja nuorilla on vireyttä, energiaa, rohkeutta ja ennakkoluulottomuutta. Jumala rakastaa heitä ja haluaa saattaa heidät sopusointuun taivaan voimien kanssa. He tarvitsevat kasvatusta, joka auttaa heitä seisomaan Kristuksen rinnalla ja palvelemaan epäitsekkäästi. {SLS 319.3}

Seuraavat Kristuksen sanat koskevat kaikkia hänen lapsiaan ajan loppuun saakka yhtä hyvin kuin hänen ensimmäisiä optuslapsiaan: ”Niinkuin sinä olet lähettänyt minut maailmaan, niin olen minäkin lähettänyt heidät maailmaan. ” Joh. 17:18. Heidän tulee olla Jumalan edustajia, ilmaista hänen Henkeään ja luonnettaan ja suorittaa hänen työtään. {SLS 319.4}

Lapsemme ovat tienhaarassa. Joka puolella maailma houkuttelee heitä itsekkyyteen ja nautinnonhalun tyydyttämiseen pois tieltä, joka on viitoitettu Herran lunastetuille. Heidän valinnastaan riippuu, muodostuuko heidän elämänsä siunaukseksi vai kiroukseksi. Koska he ovat täynnä elinvoimaa ja intoa kokeilla kykyjään, heidän on löydettävä jokin purkautumistie suunnattomalle tarmolleen. Toimeliaita he joka tapauksessa ovat — joko hyvässä tai pahassa. {SLS 320.1}

Jumalan sana ei tukahduta toiminnanhalua vaan ohjaa sen oikeaan suuntaan. Jumala ei kiellä nuoria pyrkimästä korkealle. Emme saa tukahduttaa niitä luonteenpiirteitä, jotka tekevät ihmisestä todella menestyksekkään ja kunnioitetun maailmassa: lannistumatonta pyrkimystä parempaan, taipumatonta tahtoa, sinnikästä uutteruutta, väsymätöntä kestävyyttä. Jumalan armon avulla ne on suunnattava korkeisiin tavoitteisiin, jotka ovat yhtä kaukana maasta kuin itsekkäät ja maailmalliset tavoitteet ovat taivaallisista. {SLS 320.2}

Vanhempina ja kristittyinä olemme velvolliset antamaan lapsillemme oikean suunnan. Heidät on huolellisesti, viisaasti ja lempeästi ohjattava kristilliseen palvelukseen. Jumala on antanut meille pyhän tehtävän kasvattaa lapsemme hänen palvelukseensa. Tärkein

velvollisuutemme on ympäröidä heidät sellaisilla vaikutteilla, jotka saavat heidät valitsemaan palvelemisen elämäntehtäväkseen, ja antaa heille siihen tarvittava koulutus. {SLS 320.3}

”Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa”, ettemme me hukkuisi, vaan saisimme ikuisen elämän. ”Kristuskin rakasti teitä ja antoi itsensä meidän edestämme.” Jos me rakastamme, niin annamme. ”Ei — — palveltavaksi, vaan palvelemaan”; tämä tärkeä asia meidän on opittava ja opetettava muillekin. Joh. 3: 16; Ef. 5: 2; Matt. 20: 28. {SLS 320.4}

Tehkää nuorille selväksi, etteivät he ole itsensä omat. He kuuluvat Kristukselle. Heidät on ostettu hänen verellään, lunastettu hänen rakkaudellaan. He elävät, koska hän pitää heitä yllä voimallaan. Heidän aikansa, voimansa ja kykynsä ovat hänen, ja niitä on kehitettävä, harjoitettava ja käytettävä hänen asiansa hyväksi. {SLS 320.5}

Enkelien jälkeen ihmiset, jotka luotiin Jumalan kuvaksi, ovat luomakunnan jaloin osa. Jumala haluaa heidän olevan kaikkea sitä, mikä heille hänen voimassaan on mahdollista. Hän toivoo ihmisten tekevän parhaansa niillä kyvyillä, jotka hän on antanut heille. {SLS 321.1}

Elämä on selittämätön, pyhä asia. Siinä ilmenee itse Jumala, kaiken elämän lähde. Sen tarjoamat tilaisuudet ovat kallisarvoisia, ja niitä on innokkaasti ja tosissaan pyrittävä hyödyntämään. Jos nuo tilaisuudet menetetään, niitä ei milloinkaan saada takaisin. {SLS 321.2}

Jumala asettaa eteemme ikuisuuden vakavine tosiasioineen ja auttaa meitä ymmärtämään kuolemattomia, katoamattomia asioita. Hän lahjoittaa kallisarvoisia, jalostavia totuuksia voidaksemme kulkea eteenpäin turvallista, luotettavaa tietä pyrkiessämme kohti päämäärää, jota kannattaa tavoitella kaikin voimin. {SLS 321.3}

Jumala katsoo luomaansa siementä ja näkee siinä kauniin kukan, pensaan tai mahtavan, tuuhean puun. Samoin hän näkee jokaisen ihmisen mahdollisuudet. Elämällämme on tarkoitus. Jumala on antanut meille suunnitelman elämäämme varten, ja hän toivoo meidän saavuttavan kehityksen korkeimman tason. {SLS 321.4}

Jumala toivoo, että pyhyytemme, onnemme ja käyttökelpoisuutemme kasvaisi jatkuvasti. Kaikilla on kykyjä, joita heidän on opittava arvostamaan pyhinä Herran lahjoina ja käyttämään oikein. Hän toivoo nuorten harjoittavan kaikkia kykyjään ja käyttävän aktiivisesti kaikkia taitojaan. Hän toivoo heidän nauttivan kaikesta hyödyllisestä ja arvokkaasta tässä elämässä. Herra haluaa heidän olevan hyviä ja tekevän hyvää ja kokoavan siten taivaaseen aarteita tulevan elämän varalle. {SLS 321.5}

Nuorten tulisi pyrkiä innokkaasti kunnostautumaan kaikessa, mikä on epäitsekästä, ylevää ja jaloa. Pitäköötnuoret Kristusta esikuvana, jonka kaltaisiksi heidän on muututtava. Heillä tulee olla sama pyhä pyrkimys, kuin Kristuksella: tehdä maailma paremmaksi elämällään. Tähän työhön meidät kaikki on kutsuttu. {SLS 321.6}

Laaja perusta

Kaikkein jaloin taito on sielujen pelastamisen taito. Suurin tehtävä, mihin ihmisolennot voivat pyrkiä, on voittaa ihmisiä synnistä pyhyyteen. Tämän työn suorittamista varten on laskettava laaja pohja. Tarvitaan monipuolista kasvatusta, joka vaatii vanhemmilta ja opettajilta sellaista syventymistä ja ponnistusta, jota tavallinen kouluopetus ei vaadi. Vaaditaan enemmän kuin vain älyn kehittämistä. Kasvatus ei ole täydellinen, jos ruumis, mieli ja sielu eivät ole saaneet tasapuolista koulutusta. Voidakseen saavuttaa korkeimman kehitystasonsa luonne tarvitsee sopivaa harjoitusta. Kaikkia mielen ja ruumiin voimia on kehitettävä ja koulutettava oikein. Velvollisuutemme on kehittää ja harjoittaa kaikkia niitä lahjoja, jotka tekevät meidät tehokkaammiksi Jumalan työntekijöiksi. {SLS 322.1}

Oikea kasvatus kohdistuu koko olemukseen. Se opettaa meitä käyttämään minuuttamme oikein. Oikea kasvatus auttaa meitä parhaiten hyödyntämään aivojamme, luitamme ja lihaksiamme, ruumistamme, mieltämme ja sydäntämme. Mielen kykyjen tulee hallita fyysistä elimistöä. Luonnolliset halut ja himot on alistettava omantunnon ja hengellisyyden valvontaan. Kristus on ihmiskunnan pää. Jos antaudumme hänen palvelukseensa, hän johtaa meidät puhtauden yleville ja pyhille teille. Hänen armonsa vaikutuksesta meidät tehdään täydellisiksi hänessä. {SLS 322.2}

Jeesus sai kasvatuksensa kotonaan. Äiti oli hänen ensimmäinen inhimillinen opettajansa. Tämän huulilta ja profeettojen kirjakääröistä hän oppi taivaallisia asioita. Hän eli maalaiskodissa ja suoritti iloisesti ja uskollisesti oman osansa kodin tehtävistä. Hän, entinen taivaan hallitsija, oli avulias palvelija, hellä ja tottelevainen poika. Hän oppi ammatin ja teki omin käsin töitä puusepänverstaassa Joosefin kanssa. Tavallisen työmiehen vaatteissa hän kulki pikkukaupungin katuja vaatimattomaan työpaikkaansa ja sieltä takaisin. {SLS 322.3}

Sen ajan ihmiset arvostivat asioita ulkonaisten seikkojen perusteella. Sitä mukaa kuin uskonnon voima oli vähentynyt, oli sen ulkonainen loisto lisääntynyt. Silloiset kasvattajat yrittivät huomiota herättävällä esiintymisellään ja hienostelulla saada osakseen kunnioitusta. Kaikelle tälle Jeesuksen elämä muodosti jyrkän vastakohdan. Hänen elämänsä osoitti niiden asioiden arvottomuuden, joita ihmiset pitivät elämän suurina pääasioina. Hän ei hakeutunut oman aikansa kouluihin, joissa pienistä asioista tehtiin suuria ja suurista pieniä. Hän sai kasvatuksensa taivaan määräämällä tavalla hyödyllisestä työstä, Pyhän kirjan tutkimisesta, luonnosta ja elämänkokemuksista, näistä Jumalan oppikirjoista, jotka ovat täynnä opetusta kaikille, jotka tarttuvat niihin halukkain käsin, näkevin silmin ja ymmärtäväisin sydämin. {SLS 323.1}

”Ja lapsi kasvoi ja vahvistui ja täyttyi viisaudella, ja Jumalan armo oli hänen päällänsä.” Luuk. 2: 40. {SLS 323.2}

Näin valmistautuneena Jeesus lähti suorittamaan tehtäväänsä ihmisten pariin. Hän vaikutti heihin joka hetki niin siunaavalla, muuttavalla voimalla, ettei maailma ollut sellaista milloinkaan nähnyt. {SLS 323.3}

Koti on lapsen ensimmäinen koulu, ja siellä luodaan pohja palvelevalle elämälle. Sitä koskevia periaatteita ei tule opettaa vain teoriassa. Niiden on vaikutettava kasvatukseen kokonaisvaltaisesti. {SLS 323.4}

Avuliaisuutta on opetettava lapselle hyvin varhain. Heti kun voimat ja ajattelukyky ovat kehittyneet riittävästi, lapselle on annettava kodissa tehtäviä. Häntä on rohkaistava auttamaan isää ja äitiä, kieltämään ja hillitsemään itsensä, asettamaan muiden onni ja mukavuus omansa edelle. Hänen tulisi oppia käyttämään hyväkseen tilaisuudet ilahduttaa ja auttaa veljiä, sisaria ja leikkitovereita sekä osoittamaan ystävällisyyttä vanhuksia, sairaita ja kovaonnisia kohtaan. Mitä täydellisemmin todellinen auttamisen henki vallitsee kodissa, sitä täydellisemmin se tulee ilmenemään lasten elämässä. He oppivat löytämään iloa palvelusta ja uhrautumisesta muiden hyväksi. {SLS 323.5}

Koulun tehtävä

Koulun tehtävänä on täydentää kotikasvatusta. Kaiken on tähdättävä jatkuvasti koko olemuksen — ruumiin, sielun ja hengen — kehittämiseen sekä palvelun ja uhrautumisen opettamiseen. {SLS 324.1}

Arkielämän pikku palvelukset, jotka tehdään Kristuksen tähden, ovat todellinen voimatekijä. Ne muovaavat luonnetta ja ohjaavat epäitsekkääseen palveluun paremmin kuin mikään kasvatuskeino. Tällaisen mielen herättäminen, rohkaiseminen ja ohjaaminen oikeaan suuntaan on vanhemman ja opettajan tehtävä. Tärkeämpää tehtävää ei heille voi antaa. Palvelun henki on taivaan henki, ja enkelit tukevat jokaista ponnistusta sen kehittämiseksi ja rohkaisemiseksi. {SLS 324.2}

Tällainen kasvatus on perustettava Jumalan sanalle. Vain siitä löytyvät sen periaatteet täydellisinä. Raamatusta on tehtävä opiskelun ja opetuksen perustus. Tärkeintä on tieto Jumalasta ja hänestä, jonka Jumala on lähettänyt. {SLS 324.3}

Jokaisella lapsella ja nuorella tulisi olla tietoa omasta itsestään. Hänen tulisi tuntea sitä ruumista, jonka Jumala on hänelle antanut, sekä niitä lakeja, joiden noudattaminen pitää sen terveenä. Kaikille tulisi antaa hyvät perustiedot eri aloilta. Lisäksi he tarvitsevat käytännön koulutusta, joka auttaa heitä selviytymään arkielämän velvollisuuksista. Näiden lisäksi tarvitaan opetusta ja harjoittelua eri lähetystyömuodoissa. {SLS 324.4}

Opettamalla oppii itse

Nuorten tulisi opiskella niin nopeasti ja niin pitkälle kuin voivat. Heidän tulisi hankkia niin laajat tiedot kuin heidän voimansa sallivat. Ja samalla kun he oppivat uutta, heidän tulee jakaa tietojaan muille. Tällä tavalla heidän mielensä harjaantuu ja voimistuu. Se, miten he käyttävät tietoaan, määrää heidän kasvatuksensa arvon. Pitkän ajan käyttäminen opiskeluun ilman, että pyritään jakamaan opittua tietoa muille, osoittautuu pikemminkin esteeksi kuin avuksi kehitykselle. Sekä kotona että koulussa opiskelijan tulisi pyrkiä oppimaan, miten opiskellaan ja miten hankittua tietoa jaetaan muille. Oli hänen kutsumuksensa mikä hyvänsä, hänen on oltava sekä oppilas että opettaja elämänsä loppuun saakka. Näin hän voi edistyä jatkuvasti luottaen Jumalaan ja pitäen yhteyttä häneen, jonka viisaus on ääretön ja joka voi paljastaa kauan kätkössä olleet salaisuudet ja ratkaista mitä vaikeimmat ongelmat niiden puolesta, jotka uskovat häneen. {SLS 324.5}

Jumalan sana painottaa seuran vaikutusta. Miten paljon enemmän se vaikuttaakaan lasten ja nuorten kehittyvään mieleen ja luonteeseen! Toverit, joiden kanssa he seurustelevat, sekä periaatteet ja tavat, jotka he omaksuvat, ratkaisevat heidän käyttökelpoisuutensa tämän maan päällä ja heidän ikuisen kohtalonsa. {SLS 325.1}

Vanhempien, jotka lähettävät nuorensa saamaan sivistystä ja opetusta kouluihin ja yliopistoihin, tulisi kavahtaa niissä vallitsevaa henkeä, joka kierouttaa luonteen, suuntaa mielen pois elämän todellisesta tarkoituksesta ja turmelee moraalin. Jumalattomien, huvinhaluisten ja turmeltuneiden toverien vaikutuksesta lukemattomat nuoret menettävät aitoutensa ja puhtautensa, uskonsa Jumalaan ja sen uhrautuvan mielen, jota kristityt isät ja äidit ovat vaalineet ja varjelleet ja opettaneet heille uskollisesti ja hartaasti rukoillen. Monet niistä, jotka aloittavat koulun valmistuakseen johonkin epäitsekkääseen palvelutehtävään, joutuvat kokonaan maallisten opintojen lumoihin. He alkavat himoita korkeita oppiarvoja sekä asemaa ja kunniaa maailmassa. He kadottavat sen päämäärän, jonka vuoksi he opiskelun aloittivat, ja omistavat elämänsä itsekkäille ja maailmallisille tavoitteille. He omaksuvat usein tapoja, jotka tuhoavat sekä heidän nykyisen että tulevan elämänsä. {SLS 325.2}

Suuria aatteita, epäitsekkäitä tavoitteita ja jaloja pyrkimyksiä omaavat ihmiset kehittyivät tavallisesti sellaisiksi hyvien nuoruuden toverien vaikutuksesta. Ohjeissaan Israelin kansalle Jumala korosti jatkuvasti lasten ystävyyssuhteiden valvonnan tärkeyttä. Kaikki yhteiskunnallista, uskonnollista ja seuraelämää koskevat järjestelyt tehtiin lasten varjelemiseksi huonoilta tovereilta ja perehdyttämiseksi pienestä pitäen Jumalan lain vaatimuksiin ja periaatteisiin. Israelin kansan syntyvaiheessaan saama opetus teki syvän vaikutuksen kaikkiin: Ennen kuin viimeinen hirvittävä tuomio, esikoisten kuolema kohtasi egyptiläisiä, Jumala käski kansansa koota lapset kotiin. Jokaisen talon ovenpielet merkittiin verellä, ja kaikkien oli pysyttävä tämän merkin takaaman suojan piirissä. Samoin on

nykyisten vanhempien, jotka rakastavat ja pelkäävät Jumalaa, saatettava lapsensa ”liiton siteeseen” — niiden pyhien vaikutusten suojaan, jotka Kristuksen lunastava veri on tehnyt mahdollisiksi. {SLS 326.1}

Opetuslapsistaan Kristus sanoi: ”Minä olen antanut heille sinun sanasi, ja — — he eivät ole maailmasta, niinkuin en minäkään maailmasta ole.” Joh. 17: 14. {SLS 326.2}

”Älkää mukautuko tämän maailmanajan mukaan”, Jumala käskee meitä, ”vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta.” Room. 12: 2. {SLS 326.3}

”Älkää antautuko kantamaan vierasta iestä yhdessä uskottomien kanssa; sillä mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä? Tai mitä yhteyttä on valkeudella ja pimeydellä? — — Ja miten soveltuvat yhteen Jumalan temppeli ja epäjumalat? Sillä me olemme elävän Jumalan temppeli, niinkuin Jumala on sanonut: ’Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani’. Sentähden: {SLS 326.4}

’Lähtekää pois heidän keskeltänsä

ja erotkaa heistä — —

älkääkä saastaiseen koskeko;

niin minä otan teidät huostaani {SLS 326.5}

ja olen teidän Isänne,

ja te tulette minun pojikseni ja tyttärikseni,

sanoo Herra, Kaikkivaltias.’”

Kor. 6: 14-18 {SLS 327.1}

”Kootkaa lapset.” Ilmoittakaa heille ”Jumalan säädökset ja lait”. Jooel 2:16; 2 Moos. 18:16. ”Näin he laskekoot minun nimeni israelilaisten ylitse, ja minä siunaan heitä.” 4 Moos. 6:27. ”Ja kaikki kansat maan päällä näkevät, että Herra on ottanut sinut nimiinsä.” 5 Moos. 28: 10. {SLS 327.2}

”Ja ne, jotka ovat jäljellä Jaakobista

monien kansain seassa,

ovat niinkuin kaste, joka tulee Herralta,

niinkuin sadekuuro ruohikolle;

se ei odota miestä, ei varro ihmislapsia.”

Miika 5: 6 {SLS 327.3}

Meidät luetaan Israeliin. Kaikki muinaisille israelilaisille annetut ohjeet lasten kasvatuksesta ja koulutuksesta sekä kaikki lupaukset kuuliaisuuden tuomasta siunauksesta ovat meitä varten. {SLS 327.4}

Jumalan sana meille kuuluu: ”Niin minä — — siunaan sinut — — ja sinä olet tuleva siunaukseksi.” 1 Moos. 12: 2. {SLS 327.5}

Ensimmäisistä opetuslapsista ja kaikista, jotka heidän sanansa perusteella uskoisivat häneen, Kristus sanoi: ”Ja sen kirkkauden, jonka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille, että he olisivat yhtä, niinkuin me olemme yhtä — minä heissä, ja sinä minussa — että he olisivat täydellisesti yhtä, niin että maailma ymmärtäisi, että sinä olet minut lähettänyt ja rakastanut heitä, niinkuin sinä olet minua rakastanut.” Joh. 17: 22, 23. {SLS 327.6}

Ihmeellisiä sanoja, joita usko tuskin voi käsittää! Kaikkien maailmojen Luoja rakastaa hänen palvelukseensa antautuvia samalla tavalla kuin hän rakastaa omaa Poikaansa. Tässä ja nyt hän osoittaa meille armollista suosiotaan näin uskomattoman runsaasti. Hän on antanut meille taivaan Valon ja Majesteetin, ja hänen mukanaan hän on lahjoittanut kaikki taivaan aarteet. Hän on luvannut meille paljon tulevassa elämässä, ja jo tässä elämässä hän antaa ruhtinaallisia lahjoja. Hän toivoo, että me hänen armostaan osallisina nauttisimme kaikesta, mikä jalostaa, avartaa ja kohottaa luonnettamme. Hän haluaa innoittaa nuoria antamalla heille taivaan voimia, jotta he voisivat pysyä Kristuksen verilipun alla, työskennellä kuten hän, johtaa sieluja turvallisille poluille, laskea monen jalat ikiaikojen kalliolle. {SLS 327.7}

Kaikki, jotka pyrkivät työskentelemään Jumalan kasvatussuunnitelman mukaisesti, osallistuvat hänen ylläpitävästä armostaan, hänen jatkuvasta läsnäolostaan ja hänen varjelevasta voimastaan. Hän sanoo jokaiselle: ”Ole luja ja rohkea; älä säikähdy äläkä arkaile, sillä Herra, sinun Jumalasi, on sinun kanssasi.” ”Minä en jätä sinua enkä hylkää sinua.” Joos. 1:9, 5. {SLS 328.1}

”Sillä niinkuin sade ja lumi, joka taivaasta tulee,

ei sinne palaja,

vaan kostuttaa maan,

tekee sen hedelmälliseksi ja kasvavaksi,

antaa kylväjälle siemenen ja syöjälle leivän,

niin on myös minun sanani,

joka minun suustani lähtee:

ei se minun tyköni tyhjänä palaja,

vaan tekee sen, mikä minulle otollista on,

ja saa menestymään sen,

mitä varten minä sen lähetin.

Sillä iloiten te lähdette,

ja rauhassa teitä saatetaan;

vuoret ja kukkulat puhkeavat riemuun teidän edessänne,

ja kaikki kedon puut paukuttavat käsiänsä.

Orjantappurain sijaan on kasvava kypressejä,

nokkosten sijaan on kasvava myrttipuita; {SLS 328.2}

ja se tulee Herran kunniaksi,

iankaikkiseksi merkiksi, joka ei häviä.

Jes. 55: 10-13 {SLS 329.1}

Kaikkialla maailmassa yhteiskunta on epäjärjestyksen vallassa. Tarvitaan perusteellista uudistusta. Nuorille annetun kasvatuksen tarkoituksena on muovata koko yhteiskuntaa. {SLS 329.2}

”Ja he rakentavat jälleen ikivanhat rauniot,

kohottavat ennalleen esi-isien autiot paikat;

ja he uudistavat rauniokaupungit,

jotka ovat olleet autiot polvesta polveen. — —

Mutta teitä kutsutaan Herran papeiksi,

sanotaan meidän Jumalamme palvelijoiksi;

te saatte nauttia kansain rikkaudet

ja periä heidän kunniansa.”

”Sillä minä, Herra, rakastan oikeutta,

vihaan vääryyttä Ja ryöstöä;

ja minä annan heille palkan uskollisesti

ja teen heidän kanssaan iankaikkisen liiton.

Heidän siemenensä tulee tunnetuksi kansain

keskuudessa

ja heidän jälkeläisensä kansakuntien keskellä;

kaikki, jotka näkevät heitä,

tuntevat heidät Herran siunaamaksi siemeneksi. — —

Sillä niinkuin maa tuottaa kasvunsa

ja niinkuin kasvitarha saa siemenkylvönsä versomaan,

niin saattaa Herra, Herra

versomaan vanhurskauden ja kiitoksen

kaikkien kansojen nähden.”

Jes. 61:4. 6-9. 11 {SLS 329.3}

Osa 7—Välttämätön teito

”Että Jumalan kirkkauden tunteminen levittäisi valoansa.” {SLS 332.1}

Luku 35—Jumalan Tunteminen

Vapahtajamme tavoin olemme maailmassa palvellaksemme Jumalaa. Me olemme täällä tullaksemme luonteeltamme Jumalan kaltaisiksi ja ilmoittaaksemme hänet palvelevalla elämällämme maailmalle. Jotta voisimme olla Jumalan työtovereita, tulla hänen kaltaisikseen ja ilmentää hänen luonnettaan, meidän täytyy tuntea hänet oikein. Meidän täytyy tuntea hänet sellaisena kuin hän ilmaisee itsensä. {SLS 333.1}

Jumalan tunteminen on kaiken tosi kasvatuksen ja tosi palveluksen perustus. Se on ainoa todellinen suoja kiusaustavastaan. Vain se voi tehdä meidät luonteeltamme Jumalan kaltaisiksi. {SLS 333.2}

Tätä tuntemusta tarvitsevat kaikki ne, jotka työskentelevät lähimmäistensä kohottamiseksi. Luonteen muutos, elämän puhtaus, tehokkuus palveluksessa, oikeiden periaatteiden noudattaminen, kaikki riippuu Jumalan oikeasta tuntemisesta. Tämä tuntemus on välttämätöntä valmistautuaksemme sekä tähän että tulevaan elämään. {SLS 333.3}

”Pyhimmän tunteminen on ymmärrystä.” Sanani. 9: 10. {SLS 333.4}

Kun tunnemme Jumalan, meille annetaan kaikki, ”mitä elämään ja jumalisuuteen tarvitaan”. 2 Piet. 1: 3. {SLS 333.5}

Tämä on iankaikkinen elämä”, sanoi Jeesus, ”että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen.” Joh. 17: 3. {SLS 333.6}

”Näin sanoo Herra:

Älköön viisas kerskatko viisaudestansa, {SLS 333.7}

älköön väkevä kerskatko väkevyydestänsä,

älköön rikas kerskatko rikkaudestansa;

vaan joka kerskaa, kerskatkoon siitä,

että hän on ymmärtäväinen ja tuntee minut:

että minä, Herra, teen laupeuden,

oikeuden ja vanhurskauden maan päällä.

Sillä senkaltaisiin minä mielistyn, sanoo Herra.”

Jer. 9: 23, 24 {SLS 334.1}

Meidän on tutkittava Jumalan antamia ilmoituksia itsestään. {SLS 334.2}

”Tee siis sovinto ja elä rauhassa hänen kanssaan,

niin saavutat onnen.

Ota opetusta hänen suustaan

ja kätke hänen sanansa sydämeesi. — —

Jos Kaikkivaltias tulee sinun kulta-aarteeksesi — —

silloin on ilosi oleva Kaikkivaltiaassa,

ja sinä nostat kasvosi Jumalan puoleen.

Kun rukoilet häntä, niin hän kuulee sinua,

ja sinä saat täyttää lupauksesi.

Jos mitä päätät, niin se sinulle onnistuu,

ja sinun teillesi loistaa valo.

Jos tie painuu alaspäin,

niin sinä sanot: ’Ylös!’

ja hän auttaa nöyrtyväistä.”

Job 22: 21-29 {SLS 334.3}

Jumalan ilmeneminen luonnossa

”Sillä hänen näkymätön olemuksensa, hänen iankaikkinen voimansa ja jumalisuutensa, ovat, kun niitä hänen teoissansa tarkataan, maailman luomisesta asti nähtävinä.” Room. 1:20. {SLS 334.4}

Luonto, jonka näemme nyt, antaa meille vain kalpean kuvan Eedenin loistosta. Synti on turmellut maan kauneuden; kaikkialla näkyy jälkiä pahan vaikutuksesta. Mutta paljon kaunistakin on jäljellä. Luonto todistaa, että hän, joka on rajaton voimassa, suuri hyvyydessä, armossa ja rakkaudessa, loi maan ja täytti sen elämällä ja ilolla. Turmeltuneessa tilassaankin kaikki paljastaa suuren Mestarin käden jäljen. Minne tahansa käännymmekin, voimme kuulla Jumalan äänen ja nähdä osoituksia hänen hyvyydestään. {SLS 334.5}

Ukkosen kumeasta, juhlallisesta jyrinästä ja ikivanhan valtameren lakkaamattomasta kohinasta niihin iloisiin viserryksiin, jotka saavat metsän kaikumaan sävelistä, luonnon

kymmenettuhannet äänet lausuvat hänen ylistystään. Maassa, meressä ja taivaalla, joiden ihmeelliset värisävyt muodostavat upeita vastakohtia tai sekoittuvat tasapainoisiksi kokonaisuuksiksi, me näemme hänen kunniansa. Ikuiset kukkulat kertovat meille hänen voimastaan. Vihreitä lippujaan auringonvalossa liehuttavat puut ja kukat hennossa kauneudessaan kääntävät katseemme niiden Luojaan. Vehreä kasvillisuuden matto, joka peittää ruskean maan, kertoo Jumalan huolenpidosta vähäisintäkin luontokappalettaan kohtaan. Meren syvyydet ja maan uumenet paljastavat hänen aarteitaan. Hän, joka pani helmet valtameriin sekä ametistit ja krysoliitit kallioihin, rakastaa kauneutta. Taivaalle kohoava aurinko edustaa häntä, joka on koko luomakunnan elämä ja valo. Kaikki se loisto ja kauneus, mikä koristaa maan ja kirkastaa taivaan, puhuu Jumalasta. {SLS 335.1}

”Hänen valtasuuruutensa peittää taivaat.”

Hab. 3: 3 {SLS 335.2}

”Maa on täynnä sinun luotujasi.”

”Päivä sanoo päivälle,

ja yö ilmoittaa yölle.

Se ei ole puhetta, se ei ole kieltä,

jonka ääni ei kuuluisi.

Niiden mittanuora ulottuu yli kaiken maan

ja niiden sanat maanpiirin ääriin.”

Ps. 104: 24; 19: 3-5 {SLS 335.3}

Kaikki asiat kertovat hänen hellästä, isällisestä huolenpidostaan ja hänen halustaan tehdä lapsensa onnellisiksi. {SLS 336.1}

Se mahtava voima, joka vaikuttaa kaikkialla luonnossa ja pitää kaikkea yllä, ei ole, kuten eräät tiedemiehet väittävät, pelkkä kaikkialla vallitseva periaate, liikkeelle paneva voima. Jumala on Henki, mutta hän on myös persoonallinen Olento, sillä sellaisena hän on itsensä ilmoittanut: {SLS 336.2}

”Herra on totinen Jumala;

hän on elävä Jumala ja iankaikkinen kuningas. — —

Jumalat, jotka eivät ole tehneet taivasta eikä maata,

ne katoavat maan päältä ja taivaan alta. ”

”Näiden kaltainen ei ole hän,

joka on Jaakobin osa,

sillä hän on kaiken Luoja. ”

”Hän on tehnyt maan voimallansa,

vahvistanut maanpiirin viisaudellansa

ja levittänyt taivaat taidollansa.”

Jer. 10: 10, 11, 16, 12. {SLS 336.3}

Luonto ei ole Jumala

Jumalan käden jälki luonnossa ei ole itse Jumala luonnossa. Luonto on ilmaus Jumalan luonteesta ja voimasta, mutta me emme saa pitää luontoa Jumalana. Taiteellisesti lahjakkaat ihmiset osaavat tehdä hyvin kauniita töitä, esineitä, jotka ilahduttavat silmää, ja nämä esineet paljastavat meille jotaj kin tekijän ajatusmaailmasta, mutta valmis työ ei ole sama kuin tekijä. Kunnia ei kuulu työlle vaan sen tekijälle. Vaikka luonto on ilmaus Jumalan ajatuksista, meidän ei tule ylistää luontoa vaan luonnon Jumalaa. {SLS 336.4}

”Tulkaa, kumartukaamme ja polvistukaamme,

polvillemme langetkaamme

Herran, meidän Luojamme, eteen.”

”Maan syvyydet ovat hänen kädessänsä, {SLS 336.5}

ja hänen ovat vuorten kukkulat.

Hänen on meri, sillä hän on sen tehnyt,

ja kuiva maa, jonka hänen kätensä ovat valmistaneet.”

Ps. 95: 6; 95: 4, 5 {SLS 337.1}

”Etsikää Herraa — —

joka on tehnyt Otavan ja Kalevanmiekan

ja muuttaa synkeyden aamuksi

ja pimentää päivän yöksi.”

”Hän on se, joka on tehnyt vuoret

ja luonut tuulen,

joka ilmoittaa ihmiselle,

mikä hänen aivoituksensa on.”

”Hän, joka rakentaa yliskammionsa taivaisiin

ja perustaa holvinsa maan päälle,

joka kutsuu meren vedet ja vuodattaa ne maan pinnalle —

Herra on hänen nimensä.”

Aam. 5: 6-8; 4: 13; 9: 6 {SLS 337.2}

Maailman luominen

Tiede ei voi selittää luomistyötä. Mikä tiede voi ratkaista elämän arvoituksen? {SLS 337.3}

”Uskon kautta me ymmärrämme, että maailma on rakennettu Jumalan sanalla, niin että se, mikä nähdään, ei ole syntynyt näkyväisestä.” Hebr. 11: 3. {SLS 337.4}

”Minä, joka teen valkeuden ja luon pimeyden — —

minä, Herra, teen kaiken tämän. — —

Minä olen tehnyt maan

ja luonut ihmisen maan päälle;

minun käteni ovat levittäneet taivaan,

minä olen kutsunut koolle kaikki sen joukot.”

”Minä kutsun ne, ja siinä ne ovat.”

Jes. 45: 7, 12; 48: 13 {SLS 337.5}

Maan luomisessa Jumala ei ollut riippuvainen jo olemassa olevasta aineesta. ”Sillä hän sanoi, ja tapahtui niin, hän käski, ja se oli tehty.” Ps. 33: 9. Kaikki olevainen, niin aineellinen kuin hengellinenkin, ilmestyi Herran Jehovan eteen hänen käskystään ja luotiin hänen tarkoitukseensa. Taivas kaikkine joukkoineen, maa sekä kaikki, mitä siinä on, tulivat olemaan hänen suunsa henkäyksestä. {SLS 338.1}

Ihmisen luomisessa näkyi persoonallisen Jumalan vaikutus. Kun Jumala oli luonut ihmisen omaksi kuvakseen, ihmisruumis oli joka suhteessa täydellinen, mutta ilman elämää. Sitten persoonallinen, itsestään olemassa oleva Jumala puhalsi tuohon ruumiiseen elämän hengen, ja niin ihmisestä tuli elävä, älykäs olento. Kaikki ihmisen elimistön osat alkoivat toimia. Sydän, valtimot, laskimot, kieli, kädet, jalat, aistit, sielunkyvyt, kaikki aloittivat työnsä määrättyjen lakien alaisina. Ihmisestä tuli elävä sielu. Kristuksen, Sanan, kautta persoonallinen Jumala loi ihmisen ja antoi hänelle ymmärryksen ja vallan. {SLS 338.2}

Luumme eivät olleet häneltä salattuja, kun meidät salassa valmistettiin; hänen silmänsä näkivät meidät idussamme, kaikki päivämme oli määrätty ja kirjoitettu hänen kirjaansa, ennen kuin ainoakaan niistä oli tullut. {SLS 338.3}

Jumalan suunnitelma oli, että muun luomakunnan yläpuolella oleva ihminen, luomistyön kruunu, ilmentäisi hänen ajatuksiaan ja julistaisi hänen kunniaansa. Mutta ihminen ei saa korottaa itseään Jumalaksi. {SLS 338.4}

”Kohottakaa riemuhuuto Herralle — — .

Palvelkaa Herraa ilolla,

tulkaa hänen kasvojensa eteen riemulla.

Tietäkää, että Herra on Jumala.

Hän on meidät tehnyt, ja hänen me olemme,

hänen kansansa ja hänen laitumensa lampaat.

Käykää hänen portteihinsa kiittäen,

hänen esikartanoihinsa ylistystä veisaten.

Ylistäkää häntä, kiittäkää hänen nimeänsä.” {SLS 338.5}

”Ylistäkää Herraa, meidän Jumalaamme,

rukoilkaa kumartuneina hänen pyhää vuortansa kohti;

sillä Herra, meidän Jumalamme, on pyhä.”

Ps. 100: 1-4; 99: 9 {SLS 339.1}

Jumala toimii jatkuvasti pitäen yllä ja käyttäen palvelijoinaan asioita, jotka hän on luonut. Hän vaikuttaa luonnonlakien kautta käyttäen niitä välikappaleinaan. Ne eivät ole itsetoimivia. Luonto vahvistaa sellaisen älykkään, toimivan Olennon olemassaolon, joka vaikuttaa kaikissa asioissa tahtonsa mukaan. {SLS 339.2}

”Iankaikkisesti pysyy sinun sanasi, Herra,

vahvana taivaissa.

Sinun uskollisuutesi kestää polvesta polveen,

sinä perustit maan, ja se pysyy.

Sinun järjestyksesi mukaan ne pysyvät

vielä tänä päivänä,

sillä ne kaikki ovat sinun palvelijoitasi.”

Ps. 119: 89-91 {SLS 339.3}

”Kaiken, mitä Herra tahtoo, hän tekee,

sekä taivaassa että maassa,

merissä ja kaikissa syvyyksissä.”

”Hän käski, ja ne tulivat luoduiksi.

Ja hän asetti ne olemaan

aina ja iankaikkisesti,

hän antoi niille lain,

josta ne eivät poikkea. ”

Ps. 135: 6; 148: 5, 6 {SLS 339.4}

Maa ei itsestään anna runsaita lahjojaan vuodesta toiseen ja jatka kulkuaan auringon ympäri. Kaikkivaltiaan käsi vaikuttaa jatkuvasti ohjaten tätä planeettaa. Jumalan voima pitää maan radallaan. Jumala saa auringon nousemaan taivaalle. Hän avaa taivaan ikkunat ja antaa sateen. {SLS 339.5}

”Hän antaa sataa lunta niinkuin villaa

ja sirottaa härmää niinkuin tuhkaa.”

Ps. 147: 16 {SLS 340.1}

”Kun hän jylisee, käy vetten pauhina taivaalla,

ja hän nostaa pilvet maan ääristä,

tekee salamat ja sateen

ja tuo tuulen sen säilytyspaikoista.”

Jer. 10:13 {SLS 340.2}

Hänen voimastaan kasvillisuus menestyy, jokainen lehti puhkeaa, jokainen kukka kukkii, jokainen hedelmä kypsyy. {SLS 340.3}

Ihmisruumiin koneistoa ei voi täysin ymmärtää; siihen sisältyy arvoituksia, jotka saattavat älykkäimmätkin ymmälle. Se ei ole mikään kone, joka kerran käynnistettynä jatkaisi toimintaansa, niin että sydän sykkisi ja hengenveto seuraisi toistaan. Jumalassa me elämme, liikumme ja olemme. Sykkivä sydän, tykyttävä valtimo, elimistön jokainen hermo

ja lihas pysyy kunnossa ja toiminnassa jatkuvasti läsnäolevan Jumalan voimasta. {SLS 340.4}

Jumalan kaitselmus

Raamattu näyttää meille Jumalan korkealla ja pyhällä paikallaan, ei toimettomana, ei hiljaisuudessa ja yksinäisyydessä, vaan miljoonien pyhien olentojen ympäröimänä, kaikki valmiina täyttämään hänen tahtonsa. Näiden sanansaattajien välityksellä hän on vilkkaassa yhteydessä valtakuntansa kaikkiin osiin. Henkensä kautta hän on läsnä kaikkialla. Henkensä ja enkeliensä välityksellä hän huolehtii ihmislapsista. {SLS 340.5}

Maan sekasorron yläpuolella hän istuu valtaistuimellaan; kaikki on avoinna hänen jumalalliselle katseelleen, ja suuresta, rauhallisesta ikuisuudestaan käsin hän säätää sen, minkä kaitselmuksessaan näkee parhaaksi. {SLS 340.6}

”Ihmisen tie ei ole hänen vallassansa,

eikä miehen vallassa,

kuinka hän vaeltaa ja askeleensa ohjaa.”

Jer. 10: 23 {SLS 341.1}

”Turvaa Herraan kaikesta sydämestäsi — — .

Tunne hänet kaikilla teilläsi,

niin hän sinun polkusi tasoittaa.”

Sanani. 3: 5, 6 {SLS 341.2}

”Herran silmä valvoo niitä,

jotka häntä pelkäävät

ja panevat toivonsa hänen laupeuteensa,

pelastaaksensa heidän sielunsa kuolemasta,

elättääksensä heitä nälän aikana.”

Ps. 33: 18, 19 {SLS 341.3}

”Kuinka kallis on sinun armosi, Jumala!

Ihmislapset etsivät sinun siipiesi suojaa.”

Ps. 36: 8 {SLS 341.4}

”Autuas se, jonka apuna on Jaakobin Jumala,

se, joka panee toivonsa Herraan, Jumalaansa.”

Ps. 146: 5 {SLS 341.5}

”Maa on täynnä sinun laupeuttasi, Herra.”

Sinä rakastat ”vanhurskautta ja oikeutta”.

”Sinä, kaikkien maan äärten ja kaukaisen meren turva,

joka voimallasi vahvistat vuoret

ja olet vyötetty väkevyydellä,

sinä, joka asetat merten pauhinan — —

ja kansojen metelin.” {SLS 341.6}

Ps. 119: 64; 33: 5; 65:6-8

”Aamun ja ehtoon ääret sinä täytät riemulla.”

”Sinä kaunistat vuoden hyvyydelläsi,

ja sinun askeleesi tiukkuvat lihavuutta.”

Ps. 65: 9, 12 {SLS 341.7}

”Herra tukee kaikkia kaatuvia,

ja kaikki alaspainetut hän nostaa.

Kaikkien silmät vartioitsevat sinua,

ja sinä annat heille heidän ruokansa ajallaan.

Sinä avaat kätesi

ja ravitset suosiollasi kaikki, jotka elävät.”

Ps. 145: 14-16 {SLS 342.1}

Jumalan olemus ilmaistuna Kristuksessa

Persoonallisena olentona Jumala on ilmaissut itsensä Pojassaan. Jeesus tuli maailmaan persoonallisena Vapahtajana, Isän kirkkauden säteilynä ja hänen olemuksensa kuvana. Hebr. 1: 3. Persoonallisena Vapahtajana hän nousi taivaaseen. Persoonallisena Vapahtajana hän suorittaa välitystyötä taivaan pyhäkössä. Jumalan valtaistuimen edessä meitä puolustaa hän, joka on Ihmisen Pojan muotoinen. Ilm. 1: 13. {SLS 342.2}

Kristus, maailman valo, verhosi jumaluutensa häikäisevän kirkkauden ja tuli elämään ihmisenä ihmisten keskelle, niin että he voisivat tuhoutumatta oppia tuntemaan Luojansa. Sen jälkeen kun synti erotti ihmisen tekijästään, ei yksikään ihminen ole milloinkaan nähnyt Jumalaa muutoin kuin ilmaistuna Kristuksessa. {SLS 342.3}

”Minä ja Isä olemme yhtä”, Kristus julisti. ”Eikä kukaan muu tunne Poikaa kuin Isä, eikä Isää tunne kukaan muu kuin Poika ja se, kenelle Poika tahtoo hänet ilmoittaa.” Joh. 10:30; Matt. 11: 27. {SLS 342.4}

Kristus tuli opettamaan ihmisille, mitä Jumala haluaa heidän tietävän. Ylhäällä taivaassa, maassa ja valtameren avarissa vesissä me näemme Jumalan käden jäljen. Koko luomakunta todistaa hänen voimastaan, viisaudestaan ja rakkaudestaan. Mutta eivät tähdet, eivät valtameret eivätkä vesiputoukset pysty kertomaan meille Jumalan persoonallisuudesta siten kuin se on ilmaistu Kristuksessa. {SLS 342.5}

Jumala näki, että hänen persoonallisuutensa ja luonteensa kuvaamiseksi tarvittiin luontoa selkeämpi ilmoitus. Hän lähetti Poikansa maailmaan ilmaisemaan näkymättömän Jumalan luontoa ja ominaisuuksia siinä määrin kuin ihmissilmä saattoi kestää. {SLS 342.6}

Opetuslapsille annettu ilmoitus

Tutkikaamme sanoja, jotka Kristus lausui yläsalissa ristiinnaulitsemistaan edeltäneenä yönä. Hänen koetuksensa hetki lähestyi ja hän yritti lohduttaa opetuslapsiaan, jotka joutuisivat niin ankaraan kiusaukseen ja koetukseen. {SLS 343.1}

”Älköön teidän sydämenne olko murheellinen”, hän sanoi. Uskokaa Jumalaan, ja uskokaa minuun. Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos ei niin olisi, sanoisinko minä teille, että minä menen valmistamaan teille sijaa? — — {SLS 343.2}

”Tuomas sanoi hänelle: ’Herra, me emme tiedä, mihin sinä menet; kuinka me sitten tietäisimme tien?’ Jeesus sanoi hänelle: ’Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani. Jos te olisitte tunteneet minut, niin te tuntisitte myös minun Isäni; tästälähin te tunnette hänet, ja te olette nähneet hänet.’ {SLS 343.3}

”Filippus sanoi hänelle: ”Herra, näytä meille Isä, niin me tyydymme.’ Jeesus sanoi hänelle: ’Niin kauan aikaa minä olen ollut teidän kanssanne, etkä sinä tunne minua, Filippus! Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän; kuinka sinä sitten sanot: ’Näytä meille Isä’? Etkö usko, että minä olen Isässä, ja että Isä on minussa? Niitä sanoja, jotka minä teille puhun, minä en puhu itsestäni; ja Isä, joka minussa asuu, tekee teot, jotka ovat hänen.” Joh. 14: 1-10. {SLS 343.4}

Opetuslapset eivät vielä ymmärtäneet Kristuksen sanoja, jotka kuvasivat hänen suhdettaan Jumalaan. Suuri osa hänen opetuksestaan oli heille yhä hämärän peitossa. Kristus halusi, että heillä olisi selkeämpi, täsmällisempi tieto Jumalasta. {SLS 343.5}

”Tämän minä olen puhunut teille kuvauksilla”, hän sanoi, mutta tulee aika, jolloin minä en puhu teille kuvauksilla, vaan avonaisesti julistan teille sanomaa Isästä.” Joh. 16: 25. {SLS 343.6}

Kun Pyhä Henki vuodatettiin opetuslasten päälle helluntaina, he ymmärsivät paremmin niitä totuuksia, joista Kristus oli puhunut vertauksilla. Käsittämättömiltä tuntuneet opetukset muuttuivat suurelta osin selviksi. Mutta vielä silloinkaan eivät opetuslapset kokeneet Kristuksen lupauksen lopullista täyttymystä. He saivat Jumalasta kaiken sen tiedon, jonka he kykenivät omaksumaan, mutta se lupaus, että Kristus näyttäisi heille selvästi Isän, toteutuisi täydellisesti vasta tulevaisuudessa. Näin on nykyäänkin. Tietomme Jumalasta on osittaista ja epätäydellistä. Kun taistelu on päättynyt ja Ihminen Kristus Jeesus tunnustaa Isän edessä uskolliset työntekijänsä, jotka synnin maailmassa ovat uskollisesti todistaneet hänestä, he tulevat ymmärtämään selvästi sen, mikä heistä nyt tuntuu käsittämättömältä. {SLS 344.1}

Kristus otti kirkastetun ihmisyytensä mukaansa taivaan kartanoihin. Niille, jotka ottavat hänet vastaan, hän antaa voiman tulla Jumalan lapsiksi, jotta Jumala vihdoin voisi ottaa heidät vastaan ominaan asumaan luonaan halki ikuisuuden. Jos he ovat tässä elämässä uskollisia Jumalalle, niin viimein he saavat nähdä ”hänen kasvonsa, ja hänen nimensä on heidän otsissansa”. Ilm. 22:4. Ja mitä muuta taivaan onni on kuin Jumalan näkemistä? Mikä suurempi ilo voisi tulla Kristuksen armosta pelastetun syntisen osaksi kuin saada katsoa Jumalan kasvoihin ja tuntea hänet Isäkseen? {SLS 344.2}

Raamattu ilmoittaa selvästi Jumalan ja Kristuksen välisen suhteen ja tuo yhtä selvästi esille kummankin persoonallisuuden ja yksilöllisyyden. {SLS 344.3}

”Sittenkuin Jumala muinoin monesti ja monella tapaa oli puhunut isille profeettain kautta, on hän näinä viimeisinä päivinä puhunut meille Pojan kautta — joka, ollen hänen kirkkautensa säteily ja hänen olemuksensa kuva ja kantaen kaikki voimansa sanalla, on, toimitettuaan puhdistuksen synneistä, istunut Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa, tullen enkeleitä niin paljoa korkeammaksi, kuin hänen perimänsä nimi on jalompi kuin heidän. Sillä kenelle enkeleistä hän koskaan on sanonut:

’Sinä olet minun Poikani,

tänä päivänä minä sinut synnytin’;

ja taas:

’Minä olen oleva hänen Isänsä,

ja hän on oleva minun Poikani’?”

Hebr. 1: 1-5 {SLS 344.4}

Isän ja Pojan persoonallisuus samoin kuin heidän ykseytensä esitetään Johanneksen evankeliumin seitsemännessätoista luvussa, Kristuksen rukouksessa opetuslastensa puolesta: {SLS 345.1}

”Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun, että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin että maailma uskoisi, että sinä olet minut lähettänyt.” Joh. 17: 20,21. {SLS 345.2}

Kristuksen ja hänen opetuslapsensa välinen yhteys ei hävitä kummankaan persoonallisuutta. He ovat yhtä päämäärältään, mieleltään ja luonteeltaan, mutta eivät persoonaltaan. Näin myös Jumala ja Kristus ovat yhtä. {SLS 345.3}

Jumalan luonne ilmaistuna Kristuksessa

Ottaessaan ihmisyyden Kristuksen tarkoituksena oli tulla yhdeksi ihmiskunnan kanssa ja samalla ilmoittaa taivaallinen Isämme syntisille ihmisille. Vain hän, joka oli ollut Isän luona alusta alkaen ja joka oli näkymättömän Jumalan kuva, pystyi ilmaisemaan jumaluuden luonteen ihmiskunnalle. Hän tuli kaikessa veljiensä kaltaiseksi. Hän tuli lihaksi kuten mekin. Hän oli nälkäinen, janoinen ja väsynyt. Ruoasta hän sai voimia, unesta virkistystä. Hän jakoi ihmisten kohtalon, ja silti hän oli viaton Jumalan Poika. Hän oli vieras ja muukalainen maan päällä — maailmassa, vaan ei maailmasta, kiusattu ja koeteltu, kuten ihmiset nykyäänkin ovat, ja kuitenkin hän eli synnittömän elämän. Lempeänä, säälivänä, myötäuntoisena ja aina muut huomioon ottavana hän edusti Jumalan luonnetta ja palveli jatkuvasti Jumalaa ja ihmisiä. {SLS 345.4}

”Herran, Herran Henki on minun päälläni,

sillä hän on voidellut minut

julistamaan ilosanomaa nöyrille,

lähettänyt minut sitomaan särjettyjä sydämiä,

julistamaan vangituille vapautusta”,

”ja sokeille näkönsä saamista”,

”julistamaan Herran otollista vuotta — —

lohduttamaan kaikkia murheellisia.”

Jes. 61: 1; Luuk. 4: 18; Jes. 61: 2 {SLS 346.1}

”Rakastakaa vihollisianne”, hän käskee meitä, ”ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat, että olisitte Isänne lapsia, joka on taivaissa”, ”sillä hän on hyvä kiittämättömille

ja pahoille.” ”Hän antaa aurinkonsa koittaa niin pahoille kuin hyvillekin, ja antaa sataa niin väärille kuin vanhurskaillekin.” ”Olkaa armahtavaiset, niinkuin teidän Isänne on armahtavainen.” Matt. 5: 44, 45; Luuk. 6: 35; Matt. 5: 45; Luuk. 6: 36. {SLS 346.2}

”Meidän Jumalamme sydämellisen laupeuden tähden — —

meidän puoleemme katsoo aamun koitto korkeudesta,

loistaen meille, jotka istumme

pimeydessä ja kuoleman varjossa,

ja ohjaten meidän jalkamme rauhan tielle.”

Luuk. 1: 78, 79 {SLS 346.3}

Ristin kunnia

Ilmoitus Jumalan rakkaudesta ihmistä kohtaan keskittyy ristiin. Sen täyttä merkitystä ei kieli voi kertoa, kynä kuvata, ihmisen mieli käsittää. Katsoessamme Golgatan ristiä voimme ainoastaan sanoa: ”Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.” Joh. 3: 16. {SLS 346.4}

Kristus on ristiinnaulittu meidän syntiemme vuoksi, Kristus on noussut kuolleista, Kristus on astunut taivaaseen — tätä pelastustotuutta meidän on opiskeltava ja opetettava. {SLS 347.1}

Se oli Kristus

”Joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliikseen olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen; hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti.” Fil. 2: 6-8. {SLS 347.2}

”Kristus Jeesus on se, joka on kuollut, onpa vielä herätettykin, ja hän on Jumalan oikealla puolella.” ”Jonka tähden hän myös voi täydellisesti pelastaa ne, jotka hänen kauttaan Jumalan tykö tulevat, koska hän aina elää rukoillakseen heidän puolestansa.” Room. 8: 34; Hebr. 7: 25. {SLS 347.3}

”Sillä ei meillä ole sellainen ylimmäinen pappi, joka ei voi sääliä meidän heikkouksiamme, vaan joka on ollut kaikessa kiusattu samalla lailla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä.” Hebr. 4: 15. {SLS 347.4}

Tässä on ääretön viisaus, ääretön rakkaus, ääretön oikeudenmukaisuus, ääretön armo — Jumalan rikkauden ja viisauden ja tiedon syvyydet! {SLS 347.5}

Kristuksen lahjan välityksellä me saamme kaikki siunaukset. Tuon lahjan kautta Jehovan hyvyyden katkeamaton virta kohtaa meitä päivittäin. Jokainen kukka hentoine värisävyineen ja tuoksuineen annetaan iloksemme tuon saman lahjan kautta. Hän on luonut auringon ja kuun. Taivasta ei kaunista yksikään tähti, jota hän ei olisi luonut. Jokainen putoava sadepisara, jokainen kiittämätöntä maailmaamme kohtaava valonsäde todistaa Jumalan rakkaudesta Kristuksessa. Me saamme kaiken tämän tuon sanomattoman lahjan, Jumalan ainosyntyisen Pojan, kautta. Hänet naulittiin ristiin, jotta kaikki nämä lahjat voisivat tulla Jumalan luomakunnan osaksi. {SLS 347.6}

”Katsokaa, minkäkaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi.” 1 Joh. 3: 1. {SLS 348.1}

”Ei ole ikiajoista kuultu,

ei ole korviin tullut,

ei ole silmä nähnyt

muuta Jumalaa, paitsi sinut,

joka senkaltaisia tekisi häntä odottavalle.”

Jes. 64: 4 {SLS 348.2}

Tieto, joka saa aikaan muutoksen

Kaikilla pelastetuilla on oltava tieto Jumalasta sellaisena kuin se on ilmoitettu Kristuksessa. Se on tietoa, joka saa aikaan muutoksen luonteessa. Vastaanotettuna tämä tieto luo uudelleen sielun Jumalan kuvaksi. Se antaa koko olemukselle jumalallista ja hengellistä voimaa. {SLS 348.3}

”Me kaikki, jotka peittämättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutumme saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen.” 2 Kor. 3: 18. {SLS 348.4}

Omasta elämästään Vapahtaja sanoi: ”Minä olen pitänyt Isäni käskyt.” Joh. 15: 10. Isä ”ei ole jättänyt minua yksinäni, koska minä aina teen sitä, mikä on hänelle otollista”. Joh. 8:29. Jumalan tarkoitus on, että Jeesuksen seuraajat ovat samanlaisia kuin hän ihmisenä oli. Hänen voimassaan meidän tulee elää samaa puhdasta ja jaloa elämää kuin Vapahtaja eli. {SLS 348.5}

”Sentähden”, Paavali sanoo, ”minä notkistan polveni Isän edessä, josta kaikki, millä Isä on, taivaissa ja maan päällä, saa nimensä, että hän kirkkautensa runsauden mukaisesti antaisi teidän, sisällisen ihmisenne puolesta, voimassa vahvistua hänen Henkensä kautta ja Kristuksen asua uskon kautta teidän sydämissänne, niin että te, rakkauteen juurtuneina ja

perustuneina, voisitte kaikkien pyhien kanssa käsittää, mikä leveys ja pituus ja korkeus ja syvyys on, ja oppia tuntemaan Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea tietoa ylempänä; että tulisitte täyteen Jumalan kaikkea täyteyttä.” Ef. 3: 14-19. {SLS 348.6}

Me emme ”ole lakanneet teidän edestänne rukoilemasta ja anomasta, että tulisitte täyteen hänen tahtonsa tuntemista kaikessa hengellisessä viisaudessa ja ymmärtämisessä, vaeltaaksenne Herran edessä arvollisesti, hänelle kaikessa otollisesti, kaikessa hyvässä työssä hedelmää kantaen ja kasvaen Jumalan tuntemisen kautta, ja hänen kirkkautensa väkevyyden mukaan kaikella voimalla vahvistettuina olemaan kaikessa kestäviä ja pitkämielisiä, ilolla kiittäen Isää”. Kol. 1: 9-12. {SLS 349.1}

Tämä on sitä tietoa, jota Jumala pyytää meitä vastaanottamaan ja jonka rinnalla kaikki muu on turhaa ja tyhjää. {SLS 349.2}

Luku 36—Järkeisopin Vaarat

Tiedon hankinnan ja tieteellisen tutkimustyön suurimpia vaaroja on taipumus korottaa ihmisjärki sen todellista arvoa ja vaikutuspiiriä korkeammalle. Monet yrittävät arvostella Luojaa ja hänen töitään oman epätäydellisen tietonsa varassa. He yrittävät määritellä Jumalan luonnon, ominaisuudet ja etuoikeudet ja esittävät teorioita Korkeimmasta. Ne, jotka syventyvät tällaiseen pohdintaan, astuvat kielletylle alueelle. Heidän tutkimuksensa ei tuota arvokkaita tuloksia ja on vain vaaraksi sielulle. {SLS 350.1}

Ensimmäiset esivanhempamme lankesivat syntiin halutessaan tietoa, jonka Jumala oli heiltä pidättänyt. Tätä tietoa tavoitellessaan he menettivät kaiken omistamisen arvoisen. Jos Aadam ja Eeva eivät olisi koskeneet kiellettyyn puuhun, Jumala olisi antanut heille tietoa, johon ei olisi sisältynyt synnin kirousta ja joka olisi tuonut heille ikuisen ilon. Kiusaajaa kuuntelemalla he eivät saavuttaneet muuta kuin tiedon synnistä ja sen seurauksista. Heidän tottelemattomuutensa vieraannutti ihmiskunnan Jumalasta ja erotti maan taivaasta. {SLS 350.2}

Tässä on meille opetus. Alue, jolle saatana johti ensimmäiset esivanhempamme, on sama, jolle hän nykyäänkin houkuttelee ihmisiä. Hän täyttää maailman miellyttävillä saduilla. Kaikin käytettävissään olevin keinoin hän viettelee ihmisiä kehittämään teorioita Jumalasta. Näin hän yrittää estää heitä hankkimasta Jumalasta sitä tietoa, joka on pelastukseksi. {SLS 350.3}

Panteistiset teoriat

Nykyään on oppilaitoksiin ja kirkkoihin kaikkialla tunkeutumassa spiritualistisia oppeja, jotka horjuttavat uskoa Jumalaan ja hänen sanaansa. Monet, jotka tunnustavat uskovansa Raamattuun, hyväksyvät teorian, jonka mukaan Jumala ja luonto ovat perusolemukseltaan sama asia. Vaikka tämä teoria esitettäisiin miten kauniissa muodossa hyvänsä, se on kuitenkin mitä vaarallisinta petosta. Se esittää Jumalan väärässä valossa ja häpäisee hänen suuruutensa ja majesteettiutensa. Lisäksi se ei ainoastaan johda ihmisiä harhaan vaan myös turmelee heidän luonteensa. Pimeys muodostaa sen ytimen, aistillisuus sen luonnollisen ilmenemismuodon. Sen hyväksyminen johtaa eroon Jumalasta. Ja langenneelle ihmisluonnolle tämä merkitsee tuhoa. {SLS 351.1}

Meidän tilamme on synnin vuoksi luonnoton, siksi meidät uudistavan voiman tulee olla yliluonnollinen, muutoin sillä ei ole lainkaan arvoa. On vain yksi voima, joka voi murtaa pahan otteen ihmisten sydämestä, ja se on Jumalan voima Jeesuksessa Kristuksessa. Vain ristiinnaulitun veressä on puhdistus synnistä. Vain hänen armonsa tekee meidät kykeneviksi vastustamaan langenneen luontomme taipumuksia ja voittamaan ne. Jumalaa koskevat spiritualistiset teoriat mitätöivät hänen armonsa. Jos Jumala ja luonto ovat

perusolemukseltaan sama asia, silloin hän asuu kaikissa ihmisissä, ja saavuttaakseen pyhyyden ihmisen täytyy vain kehittää sisäistä voimaansa. {SLS 351.2}

Näiden teorioiden johdonmukainen seuraaminen pyyhkäisee pois koko kristillisen oppirakennelman. Ne kieltävät sovituksen välttämättömyyden ja tekevät ihmisestä oman vapahtajansa. Nämä Jumalaa koskevat teoriat tekevät hänen sanansa tehottomaksi, ja henkilöt, jotka hyväksyvät ne, ovat suuressa vaarassa eksyä lopulta pitämään koko Raamattua mielikuvituksen tuotteena. He voivat asettaa hyveen paheen edelle, mutta syrjäytettyään Jumalan hänelle kuuluvalta hallitsijan paikalta he turvautuvat inhimilliseen voimaan, joka ilman Jumalaa on arvoton. Avuttomalla ihmistahdolla ei ole todellista voimaa pahan vastustamiseen ja voittamiseen. Sielun puolustusmekanismit pettävät. Ihmisellä ei ole suojaa syntiä vastaan. Kun Jumalan sanan ja hänen Henkensä pidäkkeet kerran on hylätty, me emme tiedä, miten syvälle ihminen saattaa vajota. {SLS 351.3}

”Jokainen Jumalan sana on taattu;

hän on niiden kilpi, jotka häneen turvaavat.

Älä lisää hänen sanoihinsa mitään,

ettei hän vaatisi sinua tilille

ja ettet valhettelijaksi joutuisi.”

”Jumalattoman vangitsevat hänen rikoksensa,

ja hän tarttuu oman syntinsä pauloihin.”

Sanani. 30: 5, 6; 5: 22. {SLS 352.1}

Jumalallisten salaisuuksien tutkiminen

”Se, mikä on salassa, se on Herran, meidän Jumalamme; mutta mikä on ilmoitettu, se on meitä ja meidän lapsiamme varten ikuisesti.” 5 Moos. 29: 29. Me voimme tutkia sitä ilmoitusta, jonka Jumala on antanut itsestään sanassaan. Sitä me voimme yrittää ymmärtää. Mutta kauemmaksi me emme saa tunkeutua. Älykkäinkin ihminen voi uupumukseen saakka esittää arvailuja Jumalan luonteesta, mutta kaikki ponnistukset ovat tuloksettomia. Tätä ongelmaa ei ole annettu meidän ratkaistavaksemme. Ihmisjärki ei voi käsittää Jumalaa. Kenenkään ei tule rakennella teorioita hänen luonteestaan. Tässä vaitiolo on kaunopuheisuutta. Kaikkitietävä Jumala on väittelyn yläpuolella. {SLS 352.2}

Enkeleilläkään ei ollut lupa osallistua Isän ja Pojan neuvonpitoon, kun lunastussuunnitelma laadittiin. Niin ei ihmistenkään pidä tunkeutua Korkeimman salaisuuksiin. Me olemme yhtä tietämättömiä Jumalasta kuin pienet lapset; mutta pieninä lapsina me saamme rakastaa ja totella häntä. Sen sijaan että rakentelisimme teorioita hänen

luonnostaan ja ominaisuuksistaan, ottakaamme vaarin sanoista, jotka hän on lausunut: {SLS 352.3}

”Sinäkö käsittäisit Jumalan tutkimattomuuden

tahi pääsisit Kaikkivaltiaan täydellisyydestä perille?

Se on korkea kuin taivas — mitä voit tehdä,

syvempi kuin tuonela — mitä voit ymmärtää?

Se on pitempi kuin maa ja laveampi kuin meri.”

Job 11: 7,8 {SLS 353.1}

”Mutta viisaus — mistä se löytyy,

ja missä on ymmärryksen asuinpaikka?

Ei tunne ihminen sille vertaa,

eikä sitä löydy elävien maasta.

Syvyys sanoo: ’Ei ole se minussa’,

ja meri sanoo: ’Ei ole se minunkaan tykönäni’.

Sitä ei voida ostaa puhtaalla kullalla

eikä sen hintaa punnita hopeassa.

Ei korvaa sitä Oofirin kulta,

ei kallis onyks-kivi eikä safiiri.

Ei vedä sille vertoja kulta eikä lasi,

eivät riitä sen vaihtohinnaksi aitokultaiset kalut.

Koralleja ja kristalleja ei sen rinnalla mainita,

ja viisauden omistaminen on helmiä kalliimpi.

Ei vedä sille vertoja Etiopian topaasi,

ei korvaa sitä puhdas kulta.

Mistä siis tulee viisaus

ja missä on ymmärryksen asuinpaikka? — —

Manala ja kuolema sanovat:

’Korvamme ovat kuulleet siitä vain kerrottavan’.

Jumala tietää tien sen luokse

hän tuntee sen asuinpaikan.

”Sillä hän katsoo maan ääriin saakka,

hän näkee kaiken, mitä taivaan alla on.

Kun hän sääti lain sateelle

ja ukkospilvelle tien, {SLS 353.2}

silloin hän sen näki ja ilmoitti,

toi sen esille ja sen myös tutki.

Ja ihmiselle hän sanoi:

’Katso, Herran pelko — se on viisautta,

ja pahan karttaminen on ymmärrystä’.”

Job 28: 12-24; 26-28 {SLS 354.1}

Viisautta ei löydetä tutkimalla maan uumenia eikä yrittämällä turhaan tunkeutua Jumalan olemuksen salaisuuksiin. Se löytyy kun otamme nöyrästi vastaan sen ilmoituksen, jonka hän on nähnyt hyväksi meille antaa, ja mukautamme elämämme hänen tahtoonsa. {SLS 354.2}

Älykkäimmätkään ihmiset eivät pysty ymmärtämään luonnossa ilmoitettuja Jehovan salaisuuksia. Jumalallinen innoitus esittää monia kysymyksiä, joihin suurimmatkaan oppineet eivät osaa vastata. Näitä kysymyksiä ei esitetty siksi, että me voisimme niihin vastata, vaan siksi, että ne suuntaisivat huomiomme Jumalan suuriin salaisuuksiin ja opettaisivat meille, että viisautemme on rajallista; että arkielämämme puitteisiin mahtuu monia asioita, jotka ovat rajallisten olentojen ymmärryksen tuolla puolen. {SLS 354.3}

Epäilijät kieltäytyvät uskomasta Jumalaan, koska he eivät pysty käsittämään sitä ääretöntä voimaa, jolla hän ilmoittaa itsensä. Mutta Jumalan olemassaolo on tunnustettava yhtä hyvin sen perusteella, mitä hän ei ilmoita itsestään, kuin sen, mikä on avointa meidän rajalliselle käsityskyvyllemme. Sekä jumalalliseen ilmoitukseen että luontoon Jumala on sisällyttänyt salaisuuksia, jotka vaativat meiltä uskoa. Näin on oltava. Me voimme tutkia, kysellä ja oppia loputtomiin, ja aina jää jäljelle äärettömyys. {SLS 354.4}

”Kuka on kourallaan mitannut vedet

ja vaaksalla määrännyt taivaitten mitat?

Kuka on kolmannesmittaan mahduttanut maan tomun,

puntarilla punninnut vuoret,

vaa’alla kukkulat?

Kuka on Herran Henkeä ohjannut, {SLS 354.5}

ollut hänen neuvonantajansa ja opettajansa? — —

Katso, kansakunnat ovat kuin pisara vesisangon uurteessa,

ovat kuin tomuhiukkanen vaa’assa.

Katso, merensaaret hän nostaa kuin hiekkajyvän.

Ei Libanon riittäisi polttopuiksi

eikä sen riista polttouhriksi.

Kaikki kansakunnat ovat niinkuin ei mitään hänen edessään,

ne ovat hänelle kuin olematon ja tyhjä.

”Keneenkä siis te vertaatte Jumalan,

ja minkä muotoiseksi te hänet teette? — —

Ettekö te tiedä, ettekö kuule,

eikö teille ole alusta asti ilmoitettu,

ettekö ole maan perustuksista vaaria ottaneet?

Hän istuu korkealla maan piirin päällä,

kuin heinäsirkkoja ovat sen asukkaat;

hän levittää taivaan niinkuin harson,

pingoittaa sen niinkuin teltan asuttavaksi. — —

’Keneenkä siis te vertaatte minut,

jonka kaltainen minä olisin’, sanoo Pyhä.

Nostakaa silmänne korkeuteen ja katsokaa:

kuka on nämä luonut?

Hän, joka johdattaa esiin niitten joukot täysilukuisina,

joka nimeltä kutsuu ne kaikki;

suuri on hänen voimansa ja valtainen hänen väkensä:

ei yksikään jää häneltä pois.

”Miksi sinä, Jaakob, sanot

ja sinä, Israel, puhut:

’Minun tieni on Herralta salassa,

minun oikeuteni on joutunut pois

minun Jumalani huomasta’?

Etkö tiedä, etkö ole kuullut:

Herra on iankaikkinen Jumala, {SLS 355.1}

joka on luonut maan ääret.

Ei hän väsy eikä näänny,

hänen ymmärryksensä on tutkimaton.”

Jes. 40: 12, 13, 15-18, 21, 22, 25-28 {SLS 356.1}

Oppikaamme tuntemaan Jumalamme suuruutta niistä kuvauksista, jotka Pyhän Hengen kautta annettiin hänen profeetoilleen. Profeetta Jesaja kirjoittaa: ”Kuningas Ussian kuolinvuotena minä näin Herran istuvan korkealla ja ylhäisellä istuimella, ja hänen vaatteensa liepeet täyttivät temppelin. Serafit seisoivat hänen ympärillään; kullakin oli kuusi siipeä: kahdella he peittivät kasvonsa, kahdella he peittivät jalkansa, ja kahdella he lensivät. Ja he huusivat toinen toisillensa ja sanoivat: ’Pyhä, pyhä, pyhä Herra Sebaot; kaikki maa on täynnä hänen kunniaansa’. Ja kynnysten perustukset vapisivat heidän huutonsa äänestä, ja huone täyttyi savulla. {SLS 356.2}

”Niin minä sanoin: ’Voi minua! Minä hukun, sillä minulla on saastaiset huulet, ja minä asun kansan keskellä, jolla on saastaiset huulet; sillä minun silmäni ovat nähneet kuninkaan, Herran Sebaotin.’ {SLS 356.3}

”Silloin lensi minun luokseni yksi serafeista, kädessään hehkuva kivi, jonka hän oli pihdeillä ottanut alttarilta, ja kosketti sillä minun suutani sanoen: ’Katso, tämä on koskettanut sinun huuliasi; niin on sinun velkasi poistettu ja syntisi sovitettu.’” Jes. 6: 1-7. {SLS 356.4}

”Ei ole ketään sinun vertaistasi, Herra;

sinä olet suuri,

ja suuri ja voimallinen on sinun nimesi.

Kuka ei sinua pelkäisi,

sinä kansojen kuningas?

”Herra, sinä tutkit minua ja tunnet minut.

Istunpa minä tahi nousen, sinä sen tiedät;

sinä ymmärrät minun ajatukseni kaukaa.

Käynpä tahi makaan, sinä sen havaitset,

ja kaikki minun tieni ovat sinulle tutut. {SLS 356.5}

Sillä katso, ei ole sanaa minun kielelläni,

jota sinä, Herra, et täysin tunne.

Sinä olet saartanut minut edestä ja takaa

ja laskenut kätesi minun päälleni.

Senkaltainen tieto on minulle ylen ihmeellinen,

ylen korkea käsittääkseni sen.”

Jer. 10: 6, 7; Ps. 139: 1-6 {SLS 357.1}

”Meidän Herramme on suuri, suuri voimassansa, hänen ymmärryksensä on mittaamaton.” Ps. 147: 5. {SLS 357.2}

”Sillä Herran silmien edessä ovat miehen tiet, ja hän tutkii kaikki hänen polkunsa.” Sanani. 5: 21. {SLS 357.3}

”Hän paljastaa syvät ja salatut asiat, hän tietää, mitä pimeydessä on, ja valkeus asuu hänen tykönänsä.” Dan. 2:22. {SLS 357.4}

”Jumala tuntee kaikki tekonsa maailman alusta asti.” ”Sillä kuka on tuntenut Herran mielen? Tai kuka on ollut hänen neuvonantajansa? Tai kuka on ensin antanut hänelle jotakin, joka olisi tälle korvattava? Sillä hänestä ja hänen kauttansa on kaikki; hänelle kunnia iankaikkisesti! Aamen.” Ap.t. 15: 18, engl. käänn.; Room. 11: 34-36. {SLS 357.5}

”Mutta iankaikkiselle kuninkaalle, katoamattomalle, näkymättömälle”, ”jolla ainoalla on kuolemattomuus; joka asuu valkeudessa, mihin ei kukaan taida tulla; jota yksikään ihminen ei ole nähnyt eikä voi nähdä — hänen olkoon kunnia ja iankaikkinen valta.” 1 Tim. 1: 17; 6: 16. {SLS 357.6}

”Eikö hänen korkeutensa peljästytä teitä

ja hänen kauhunsa teitä valtaa?”

Job 13: 11 {SLS 357.7}

”Eikö Jumala ole korkea kuin taivas?
Katso, kuinka korkealla on tähtien päälaki.”
Job 22: 12 {SLS 357.8}
”Onko määrää hänen joukoillansa,
ja kenelle ei hänen valonsa koita?”
Job 25: 3 {SLS 357.9}
”Hän tekee suuria tekoja, joita emme käsittää taida.
Sillä hän sanoo lumelle: ’Putoa maahan’,
samoin sadekuurolle, rankkasateittensa ryöpylle.
Niin hän kytkee jokaiselta kädet,
että kaikki ihmiset hänen tekonsa tietäisivät. — —
Hän myös kuormittaa pilvet kosteudella
ja hajottaa välähtelevät ukkosvaarunsa.
Ne vyöryvät sinne tänne hänen ohjauksestaan,
tehdäkseen maanpiirin päällä
kaiken, mitä hän niille määrää.
Hän antaa niiden osua milloin maalle vitsaukseksi,
milloin siunaukseksi.
”Ota tämä korviisi, — —
pysähdy ja tarkkaa Jumalan ihmetöitä.
Tiedätkö, kuinka Jumala niillä tekonsa teettää
ja kuinka hän antaa pilviensä leimausten loistaa?
Käsitätkö pilvien punnituksen,
hänen ihmeensä, joka on kaikkitietävä? — —
kaarrutatko sinä hänen kanssansa taivaan,
joka on vahva kuin valettu kuvastin?
Neuvo, mitä meidän on hänelle sanottava;

pimeydessämme emme voi tuoda esiin mitään. — —

Ja nyt: ei voida katsella valoa,

joka kirkkaana loistaa,

kun tuuli on puhaltanut puhdistaen taivaan.

Pohjoisesta tulee kultainen hohde;

Jumalan yllä on peljättävä valtasuuruus.

Kaikkivaltiasta emme saata käsittää,

häntä, joka on suuri voimassa,

joka ei oikeutta ja täydellistä vanhurskautta polje.

Sentähden peljätkööt häntä ihmiset.”

Job 37: 5-7, 11-16, 18, 19, 21-24 {SLS 358.1}

”Kuka on niinkuin Herra, meidän Jumalamme,

joka korkealla asuu

ja katsoo syvälle — {SLS 358.2}

taivaasa ja maassa?”

Ps. 113: 5,6 {SLS 359.1}

”Hänen tiensä käy tuulispäässä ja myrskyssä,

ja pilvi on hänen jalkojensa tomu.”

Naah. 1: 3 {SLS 359.2}

”Suuri on Herra ja sangen ylistettävä,

ja hänen suuruutensa on tutkimaton.

Sukupolvi ylistää sukupolvelle sinun tekojasi,

ja he julistavat sinun voimallisia töitäsi.

Sinun valtasuuruutesi kirkkautta ja kunniaa

ja sinun ihmeellisiä tekojasi

minä tahdon tutkistella.

Sinun peljättävien töittesi voimasta puhutaan,

sinun suurista teoistasi minä kerron.

Julistettakoon sinun suuren hyvyytesi muistoa

ja sinun vanhurskaudestasi riemuittakoon. — —

”Kaikki sinun tekosi ylistävät sinua, Herra,

ja sinun hurskaasi kiittävät sinua.

He puhuvat sinun valtakuntasi kunniasta

ja kertovat sinun voimastasi.

Niin he ilmoittavat ihmislapsille

hänen voimalliset työnsä

ja hänen valtakuntansa kirkkauden ja kunnian.

Sinun valtakuntasi on iankaikkinen valtakunta

ja sinun herrautesi pysyy polvesta polveen. — —

Minun suuni lausukoon Herran ylistystä

ja kaikki liha kiittäköön hänen pyhää nimeänsä

aina ja iankaikkisesti.”

Ps. 145: 3-7, 10-13, 21 {SLS 359.3}

Oppiessamme paremmin tuntemaan Jumalaa ja sitä mitä me itse olemme hänen silmissään, me pelkäämme ja vapisemme hänen edessään. Nykyajan ihmisten tulisi ottaa oppia niiden kohtalosta, jotka muinoin julkesivat suhtautua huolettomasti siihen, minkä Jumala oli julistanut pyhäksi. Kun israelilaiset rohkenivat avata arkin sen palatessa filistealaisten maasta, heidän epäkunnioittava uskaliaisuutensa sai hätkähdyttävän rangaistuksen. {SLS 359.4}

Ajattele myös tuomiota, joka kohtasi Ussaa. Kun arkkia tuotiin Daavidin hallituskaudella Jerusalemiin, Ussa ojensi kätensä tukeakseen sitä. Koska hän julkesi koskettaa Jumalan läsnäolon vertauskuvaa, häntä rangaistiin välittömästi kuolemalla. {SLS 360.1}

Kun Mooses ei palavan pensaan luona huomannut Jumalan läsnäoloa vaan kääntyi katsomaan ihmeellistä näkyä, hänelle annettiin käsky: {SLS 360.2}

”Älä tule tänne! Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä. — — Ja Mooses peitti kasvonsa, sillä hän pelkäsi katsoa Jumalaa.” 2 Moos. 3: 5, 6. {SLS 360.3}

”Niin Jaakob lähti Beersebasta mennäkseen Harraniin. Ja hän osui erääseen paikkaan, johon yöpyi, sillä aurinko oli laskenut; ja hän otti sen paikan kivistä yhden, pani sen päänsä alaiseksi ja asettui nukkumaan siihen paikkaan. {SLS 360.4}

”Niin hän näki unta, ja katso, maan päälle oli asetettu tikapuut, joiden pää ulottui taivaaseen, ja katso, Jumalan enkelit kulkivat niitä myöten ylös ja alas. Ja katso, Herra seisoi hänen edessään ja sanoi: {SLS 360.5}

”Minä olen Herra, sinun isäsi Aabrahamin Jumala ja Iisakin Jumala. Tämän maan, jonka päällä sinä makaat, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi. — Ja katso, minä olen sinun kanssasi ja varjelen sinua, missä ikinä kuljet, ja saatan sinut takaisin tähän maahan; sillä minä en jätä sinua, ennenkuin olen toteuttanut sen, minkä olen sinulle puhunut.’ {SLS 360.6}

”Silloin Jaakob heräsi unestansa ja sanoi: ’Herra on totisesti tässä paikassa, enkä minä sitä tiennyt’. Ja pelko valtasi hänet, ja hän sanoi: ’Kuinka peljättävä onkaan tämä paikka! Tässä on varmasti Jumalan huone ja taivaan portti.”’ 1 Moos. 28: 10-17. {SLS 360.7}

Erämaan telttamajassa ja temppelin pyhäkössä, jotka olivat Jumalan asuinpaikan maallisia vertauskuvia, oli yksi osasto pyhitetty hänen läsnäololleen. Sisäänkäynnin edessä olevaa esirippua, johon oli kudottu kerubeja, ei saanut kohottaa kuin yksi ainoa käsi. Tuon esiripun kohottaminen ja luvaton tunkeutuminen kaikkeinpyhimmän pyhään salaperäisyyteen merkitsi kuolemaa. Sillä armoistuimen yläpuolella asui Pyhimmän kirkkaus — kirkkaus, jota kukaan ihminen ei voinut katsoa ja jäädä eloon. Kaikkeinpyhimmässä suoritettavaa palvelusta varten määrättynä päivänä kerran vuodessa ylimmäinen pappi astui vapisten Jumalan eteen suitsukkeen savupilvien peittäessä kirkkauden hänen katseeltaan. Temppelin pihoilla kaikki äänet olivat vaienneet. Papit eivät toimittaneet palvelusta alttareilla. Hiljaisen kunnioituksen vallassa kumartunut palvojien joukko rukoili Jumalan armoa. {SLS 360.8}

”Tämä, mikä tapahtui heille, on esikuvallista ja on kirjoitettu varoitukseksi meille, joille maailmanaikojen loppukausi on tullut.” 1 Kor. 10: 11. {SLS 361.1}

”Mutta Herra on pyhässä temppelissänsä,

hänen edessään vaietkoon kaikki maa.”

Hab. 2: 20 {SLS 361.2}

”Herra on kuningas, vaviskoot kansat —

hän, jonka valtaistuinta kerubit kannattavat —

huojukoon maa.

Suuri on Herra Siionissa,

hän on korkea yli kaikkien kansojen.

He ylistävät sinun suurta ja peljättävää nimeäsi.

Hän on pyhä.”

Ps. 99: 1-3 {SLS 361.3}

”Herra, jonka istuin on taivaassa —

hänen silmänsä näkevät,

hänen katseensa tutkii ihmislapset.”

”Hän katseli pyhästä korkeudestaan.”

”Asumuksestaan, valtaistuimeltaan

hän katselee kaikkia maan asukkaita,

hän, joka on luonut kaikkien heidän sydämensä, {SLS 361.4}

joka tarkkaa kaikkia heidän tekojansa.”

”Peljätköön Herraa kaikki maa,

hänen edessään vaviskoot kaikki maanpiirin asukkaat.”

Ps. 11:4; 102: 20; 33: 14, 15,8 {SLS 362.1}

Ihminen ei voi tutkimalla löytää Jumalaa. Älköön kukaan yrittäkö julkein käsin kohottaa esirippua, joka kätkee hänen kirkkautensa. ”Kuinka tutkimattomat ovat hänen tuomionsa ja käsittämättömät hänen tiensä.” Room. 11:33. Kätkemällä voimansa Jumala todistaa armonsa, sillä jumalallisen läsnäolon peittävän esiripun kohottaminen merkitsee kuolemaa. Kukaan kuolevainen ei voi tunkeutua siihen salaisuuteen, jossa Kaikkivaltias asuu ja toimii. Me voimme ymmärtää hänestä vain sen, minkä hän näkee hyväksi ilmaista meille. Järjen on tunnustettava yläpuolellaan oleva arvovalta. Sydämen ja älyn on kumarruttava tuon suuren MINÄ OLEN edessä. {SLS 362.2}

Luku 37—Väärä Ja Oikea Kasvatus

Pahuuden salaliiton alkuunpanija toimii jatkuvasti Jumalan sanan syrjäyttämiseksi ja huomion suuntaamiseksi ihmisten mielipiteisiin. Hänen tarkoituksensa on, ettemme kuulisi Jumalan äänen sanovan: ”Tässä on tie, sitä käykää.” Jes. 30: 21. Kieroutuneiden kasvatusmenetelmien kautta hän tekee kaikkensa pimentääkseen taivaan valon. {SLS 363.1}

Filosofisten teorioiden rakentelu ja tieteellinen tutkimus, jossa ei tunnusteta Jumalan olemassaoloa, tekevät tuhansista epäilijöitä. Nykyajan kouluissa opetetaan ja selitetään yksityiskohtaisesti niitä johtopäätöksiä, joita oppineet ovat tieteellisen tutkimuksen perusteella tehneet, ja samalla annetaan selvästi ymmärtää, että jos nämä miehet ovat oikeassa, Raamattu ei voi sitä olla. Epäily kiehtoo ihmismieltä. Nuoriso pitää sitä itsenäisyytenä, joka vetoaa mielikuvitukseen, ja niin he tulevat petetyiksi. Saatana saavuttaa voiton. Hän ruokkii jokaista epäilyn siementä, joka nuoreen sydämeen kylvetään. Hän saa sen kasvamaan ja kantamaan hedelmää, ja pian korjataan epäuskon runsas sato. {SLS 363.2}

Epäilyn siementen kylväminen nuorten mieleen on niin vaarallista siksi, että ihmissydän on taipuvainen pahaan. Kaikki mikä heikentää uskoa Jumalaan, riistää sielulta voiman vastustaa kiusausta. Se poistaa ainoan todellisen suojan syntiä vastaan. Me tarvitsemme kouluja, joissa nuorille opetetaan suuruuden merkitsevän sitä, että kunnioitamme Jumalaa ilmaisemalla hänen luonnettaan arkielämässämme. Meidän on opittava tuntemaan Jumalaa hänen sanojensa ja {SLS 363.3}

Tekojensa kautta, jotta elämämme täyttäisi hänen tarkoituksensa. {SLS 364.1}

Epäuskoiset kirjailijat

Monen mielestä on kasvatuksellisesti välttämätöntä tutkia epäuskoisten kirjailijoiden teoksia, koska ne sisältävät monia ajattelun helmiä. Mutta kuka on näiden ajattelun helmien takana? — Jumala ja yksin Jumala. Hän on kaiken valon lähde. Miksi siis kahlaisimme epäuskoisten teoksiin sisältyvien erheiden paljoudessa joidenkin harvojen älyllisten totuuksien tähden, kun käytettävissämme on koko totuus? {SLS 364.2}

Miten Jumalan hallitusvaltaa vastaan taistelevat ihmiset voivat saada omakseen viisautta, jota he joskus osoittavat? Saatana itse koulutettiin taivaassa, ja hänellä on tieto sekä hyvästä että pahasta. Hän sekoittaa valheeseen totuutta, ja juuri tämä antaa hänelle kyvyn pettää. Mutta pitääkö meidän ottaa saatana vastaan valon enkelinä siksi, että hän on pukeutunut taivaalliseen kirkkauteen? Kiusaajalla on asiamiehensä, jotka hän on kasvattanut omien menetelmiensä mukaan ja innoittanut omalla hengellään sopiviksi työhönsä. Pitääkö meidän olla yhteistyössä heidän kanssaan? Onko meidän pidettävä hänen asiamiestensä teoksia kasvatuksen kannalta välttämättöminä? {SLS 364.3}

Jos se aika ja vaiva, joka tuhlataan epäuskoisten ihmisten loistavien ajatusten ymmärtämiseksi, käytettäisiin Jumalan sanan kalliiden asioiden tutkimiseen, tuhannet, jotka nyt istuvat pimeydessä ja kuoleman varjossa, voisivat iloita Elämän valon kirkkaudessa. {SLS 364.4}

Historiallinen ja jumaluusopillinen tieto

Monen mielestä kristilliseen työhön valmistauminen edellyttää historiallisten ja teologisten teosten laajaa tuntemusta. He olettavat, että tämä tieto auttaa heitä opettamaan evankeliumia. Mutta heidän vaivalla suorittamansa opinnot saattavat pikemminkin heikentää heidän työtään kuin tukea sitä. Kun näen kirjastoja, jotka ovat täynnä raskaita teologiaa ja historiaa käsitteleviä teoksia, ajattelen: Miksi antaa rahaa siitä, mikä ei ole leipää? Johanneksen evankeliumin kuudes luku kertoo meille enemmän kuin nämä teokset. Kristus sanoo: ”Minä olen elämän leipä; joka tulee minun tyköni, se ei koskaan isoa, ja joka uskoo minuun, se ei koskaan janoa.” ”Minä olen se elävä leipä, joka on tullut alas taivaasta. Jos joku syö tätä leipää, hän elää iankaikkisesti.” ”Joka uskoo, sillä on iankaikkinen elämä.” ”Ne sanat, jotka minä olen teille puhunut, ovat henki ja ovat elämä.” Joh. 6: 35, 51, 47, 63. {SLS 364.5}

Kaikkea historian tutkimusta ei kuitenkaan tule tuomita. Pyhä historia kuului profeettakoulujen opinto-ohjelmaan. Jehovan jalanjäljet olivat nähtävissä niissä muistiinmerkinnöissä, jotka kertoivat hänen vaikutuksestaan kansojen elämään. Siksi meidänkin on tutkittava Jumalan vaikutusta maailman kansojen vaiheisiin. Meidän on nähtävä ennustusten täyttyminen historiassa, tutkittava Kaitselmuksen vaikutusta suurissa uudistusliikkeissä ja käsitettävä tapahtumien kehitys kansojen valmistuessa suuren taistelun ratkaisevaan yhteenottoon. {SLS 365.1}

Tällainen opiskelu antaa avaran, monipuolisen näkemyksen elämästä. Se auttaa meitä ymmärtämään elämän vuorovaikutusja riippuvuussuhteita, miten ihmeellisellä tavalla me muodostamme yhteiskunnan ja kansakuntien suuren veljeskunnan ja miten suuressa määrin yhden jäsenen sortaminen ja halventaminen merkitsee tappiota kaikille. {SLS 365.2}

Mutta historia sellaisena kuin sitä yleensä opiskellaan on kiinnostunut vain ihmisen saavutuksista, hänen voitoistaan sodissa, hänen menestyksestään vallan ja suuruuden tavoittelussa. Jumalan vaikutusta ihmiskunnan asioihin ei nähdä. Harvat tutkivat hänen tarkoituksensa toteutumista kansojen nousussa ja tuhossa. {SLS 365.3}

Myös teologia sellaisena kuin sitä opiskellaan ja opetetaan on suurelta osin vain inhimillistä arvailua, joka ainoastaan ”pimentää järjen tyhjillä sanoilla”. Liian usein näiden kirjojen hankinnan vaikuttimena ei niinkään ole mielen ja sielun ravitseminen kuin kiihkeä pyrkimys tutustua filosofeihin ja teologeihin sekä halu esittää ihmisille kristinuskoa oppinein sanakääntein ja väittein. {SLS 365.4}

Kaikki kirjat eivät voi palvella pyhän elämän päämääriä. ”Oppikaa minusta”, sanoi suuri Opettaja, ”ottakaa minun ikeeni päällenne. Oppikaa minulta nöyryyttä ja vaatimattomuutta.” Älyllinen ylpeytesi ei auta sinua lähestymään sieluja, jotka ovat nääntymäisillään elämän leivän puutteeseen. Tutkiessasi näitä kirjoja sinä annat niiden korvata ne käytännölliset opetukset, jotka sinun tulisi saada Kristukselta. Tämän tutkimuksen tulokset eivät ravitse kansaa. Mieltä uuvuttavasta tutkimustyöstä jää käteen hyvin vähän sellaista, mikä auttaa ihmistä työskentelemään menestyksekkäästi sielujen hyväksi. {SLS 366.1}

Vapahtaja tuli ”julistamaan evankeliumia köyhille”. Luuk. 4:18. Opetuksessaan hän käytti mitä yksinkertaisimpia sanoja ja mitä selvimpiä vertauskuvia. Ja kerrotaan, että ”suuri kansanjoukko kuunteli häntä mielellään”. Mark. 12: 37. Ne, jotka pyrkivät tekemään hänen työtään tänä aikana, tarvitsevat syvempää näkemystä hänen antamistaan opetuksista. {SLS 366.2}

Elävän Jumalan sanat ovat parasta mahdollista kasvatusta. Niiden, jotka palvelevat kansaa, tulee syödä elämän leipää. Siitä he saavat hengellistä voimaa; sitten he ovat valmiit toimimaan kaikkien ihmisryhmien hyväksi. {SLS 366.3}

Klassiset kielet

Korkeakouluissa ja yliopistoissa tuhannet nuoret omistavat suuren osan parhaista vuosistaan kreikan ja latinan opiskeluun. Heidän syventyessään opintoihinsa pakanallinen kirjallisuus, jonka lukemista yleensä pidetään näiden kielten opiskelun olennaisena osana, muovaa turmiollisine käsityksineen heidän mieltään ja luonnettaan. {SLS 366.4}

Klassisiin kieliin perehtyneet toteavat, että ”kreikkalaiset murhenäytelmät ovat täynnä sukurutsausta, murhia ja intohimoisille ja kostonhaluisille jumalille tuotuja ihmisuhreja”. Maailmalle olisi paljon parempi, jos tällaisiin lähteisiin perustuvasta kasvatuksesta luovuttaisiin. ”Voiko kukaan kävellä hiilloksella, jalkain häneltä kärventymättä?” Sanani. 6:28. ”Syntyisikö saastaisesta puhdasta? Ei yhden yhtäkään.” Job 14: 4. Voimmeko me sitten odottaa nuorten kehittävän kristillisen luonteen, kun heidän koulutuksensa perustuu niiden opetukseen, jotka uhmaavat Jumalan lain periaatteita? {SLS 366.5}

Luopuessaan itsehillinnästä ja heittäytyessään kevytmielisiin huvituksiin, irstauteen ja paheisiin opiskelijat vain jäljittelevät asioita, joilla nämä opinnot ovat heidän mielensä täyttäneet. On ammatteja, joissa tarvitaan kreikan ja latinan tuntemusta. Joidenkin on opiskeltava näitä kieliä. Mutta käytännössä tarvittava taito voidaan hankkia ilman, että tutkitaan kirjallisuutta, joka vaikuttaa turmelevasti. {SLS 367.1}

Vain harvat tarvitsevat kreikan ja latinan tuntemusta. Kuolleiden kielten opiskelun tulisi olla toissijaisessa asemassa niihin aineisiin nähden, jotka opettavat kaikkien ruumiin ja sielun voimien oikeata käyttöä. On mieletöntä, että opiskelijat omistavat aikansa kuolleiden

kielten tai muun kirjatiedon opiskeluun, jos he samalla lyövät laimin valmistautumisen käytännön elämän velvollisuuksiin. {SLS 367.2}

Mitä opiskelijat vievät mukanaan, kun he lähtevät koulusta? Mihin he ovat menossa? Mitä heidän on tehtävä? Onko heillä taito auttaa muita? Onko heidät kasvatettu kunnon isiksi ja äideiksi? Osaavatko he johtaa perhettään viisaasti? Kasvatuksen nimeä ei ansaitse muu kuin se, mikä tekee nuorista miehistä ja naisista Kristuksen kaltaisia, kykeneviä suoriutumaan elämän velvollisuuksista ja toimimaan perheen päänä. Tällaista kasvatusta ei voida hankkia tutkimalla pakanallisia klassikoita. {SLS 367.3}

Mieltä kiihottava kiijallisuus

Monet aikamme suosituista julkaisuista ovat täynnä sensaatiojuttuja, jotka opettavat nuorille pahuutta ja johtavat heidät turmion tielle. Moni ikänsä puolesta lapsi on vanha rikoksien tuntemuksessa. Heidän lukemansa kertomukset viettelevät heidät pahuuteen. Mielikuvituksessaan he kertaavat samoja tekoja yhä uudelleen, kunnes heissä herää kiihkeä halu kokeilla, miten he itse onnistuvat tekemään rikoksen ja välttämään rangaistuksen. {SLS 367.4}

Lasten ja nuorten vilkkaalle mielelle kuvitteelliset tulevaisuuden tapahtumat ovat tosia. Kun ennustetaan vallankumouksia ja kuvataan kaikenlaisia asioita, jotka murtavat lain ja itsehillinnän pidäkkeet, moniin tarttuu näiden kuvausten henki. He ajautuvat tekemään jos mahdollista vielä pahempia rikoksia kuin mitä nämä sensaatiokirjailijat kuvailevat. Tällaisten tekijöiden vaikutuksesta yhteiskunta turmeltuu. Laittomuuden siemeniä kylvetään kaikkialla. Kenenkään ei tarvitse ihmetellä, että seurauksena on rikollisuuden sato. {SLS 368.1}

Romaanit, kevytmieliset ja jännittävät kertomukset, ovat lukijalle aivan yhtä suureksi kiroukseksi. Kirjailija voi väittää tarjoavansa moraalisen opetuksen, hän voi sirotella teokseensa uskonnollisia käsityksiä, mutta useimmiten ne vain kätkevät kirjan pohjimmaisen turhuuden ja arvottomuuden. {SLS 368.2}

Maailma on tulvillaan kirjoja, jotka ovat täynnä viettelevää eksytystä. Nuoriso ottaa totuutena vastaan sen, minkä Raamattu tuomitsee valheeksi, ja tarrautuu hurmaantuneena harhakuvaan, mikä merkitsee sielulle tuhoa. {SLS 368.3}

On kaunokirjallisia teoksia, jotka kirjoitettiin totuuden opettamiseksi tai jonkin suuren epäkohdan paljastamiseksi. Jotkut näistä teoksista ovat saaneet aikaan hyvää. Mutta lisäksi ne ovat saaneet aikaan mittaamatonta vahinkoa. Niissä on lausuntoja ja taiten sommiteltuja kuvauksia, jotka kiihottavat mielikuvitusta ja synnyttävät ajatuskulkuja, jotka ovat vaarallisia etenkin nuorisolle. Mielikuvituksessaan nuoret elävät kirjan tapahtumat läpi yhä uudelleen. Tällainen lukeminen tekee mielen kykenemättömäksi hyödylliseen työhön ja hengelliseen toimintaan. Se tappaa mielenkiinnon Raamattuun. Taivaalliset asiat saavat vain

vähän sijaa ajatuksissa. Kun mieli askartelee kuvatuissa siveettömyyksissä, intohimo herää ja lopputuloksena on synti. {SLS 368.4}

Sellainenkin kaunokirjallisuus on vahingollista, jossa ei ole merkkiäkään siveettömyydestä ja jonka tarkoituksena on opettaa jaloja periaatteita. Se yllyttää hätäiseen ja pinta-puoliseen lukutapaan, jossa huomio kohdistuu vain kertomuksen juoneen. Näin se helposti tuhoaa kyvyn johdonmukaiseen ja tarmokkaaseen ajatteluun ja tekee sielun kykenemättömäksi pohtimaan velvollisuuden ja kohtalon suuria kysymyksiä. {SLS 369.1}

Kaunokirjallisuuden lukeminen herättää mieltymystä huvitteluun ja synnyttää vastenmielisyyttä elämän käytännöllisiä velvollisuuksia kohtaan. Sillä on kiehtova ja päihdyttävä vaikutus, joka aiheuttaa usein sekä henkistä että ruumiillista sairautta. Moni kurja, laiminlyöty koti, moni parantumattomasti sairas, moni mielisairaalan hoidokki saa onnettomasta tilastaan syyttää tavaksi tullutta romaanien lukemista. {SLS 369.2}

Usein väitetään, että saadaksemme nuoret luopumaan arvottomasta sensaatiokirjallisuudesta meidän on tarjottava heille paremman luokan kaunokirjallisuutta. Tämä on kuin yrittäisi parantaa juopon antamalla hänelle viskin tai konjakin asemesta miedompia päihteitä kuten viiniä, olutta tai siideriä. Näiden käyttö pitäisi jatkuvasti yllä himoa voimakkaampiin kiihokkeisiin. Juomarin ja raittiin ainoa turva on ehdottomassa raittiudessa. Kaunokirjallisuuden harrastajaa koskee sama sääntö. Täydellinen pidättyvyys on hänen ainoa turvansa. {SLS 369.3}

Tarut ja sadut

Saduilla, taruilla ja keksityillä kertomuksilla on nykyään huomattava asema lasten ja nuorten kasvatuksessa. Tämän luonteisia kirjoja käytetään kouluissa ja niitä on myös monissa kodeissa. Miten kristityt vanhemmat saattavat antaa lastensa lukea kirjoja, jotka ovat täynnä valheita? Kun lapset kysyvät vanhempien opetuksen kanssa täydellisessä ristiriidassa olevien kertomusten merkitystä, vastaus kuuluu, että kertomukset eivät ole tosia. Näin ei kuitenkaan mitätöidä niiden pahoja vaikutuksia. Näissä kirjoissa esitetyt ajatukset johtavat lapset harhaan. Ne tarjoavat heille vääriä käsityksiä elämästä ja synnyttävät heissä kaipauksen epätodellisiin asioihin. {SLS 369.4}

Tällaisten kirjojen laajalle levinnyt käyttö on yksi saatanan ovelista juonista. Hän pyrkii suuntaamaan vanhojen ja nuorten mielen pois tärkeästä luonteenkehittämistyöstä. Hänen tarkoituksensa on, että ne sieluja tuhoavat petokset, joilla hän täyttää maailman, veisivät myös meidän lapsemme ja nuoremme mukanaan. Siksi hän yrittää suunnata heidän mielensä pois Jumalan sanasta ja siten estää heitä tutustumasta niihin totuuksiin, jotka tarjoaisivat heille turvan. {SLS 370.1}

Lasten ja nuorten käsiin ei milloinkaan tule antaa kirjoja, jotka sisältävät vääristeltyä totuutta. Älkäämme salliko lastemme koulunkäyntinsä aikana täyttää mieltään ajatuksilla,

jotka osoittautuvat synnin siemeniksi. Jos kypsän mielen omaavat eivät olisi missään tekemisissä tällaisten kirjojen kanssa, he itse olisivat paljon paremmassa turvassa ja heidän hyvä esimerkkinsä ja vaikutuksensa tekisivät nuorten varjelemisen kiusauksilta paljon helpommaksi. {SLS 370.2}

Meillä on runsaasti sitä, mikä on todellista ja jumalallista. Tietoa kaipaavien ei tarvitse mennä saastuneille lähteille. Herra sanoo: {SLS 370.3}

”Kallista korvasi ja kuuntele viisaitten sanoja

ja tarkkaa minun taitoani. — —

Että Herra olisi sinun turvanasi,

siksi olen minä nyt neuvonut juuri sinua.”

”Olenhan ennenkin sinulle kirjoittanut,

antanut neuvoja ja tietoa,

opettaakseni sinulle totuutta, vakaita sanoja,

että voisit vakain sanoin vastata lähettäjällesi.”

Sanani. 22: 17, 19-21 {SLS 370.4}

”Hän asetti todistuksen Jaakobiin,

hän sääti Israeliin lain

ja käski meidän isiemme julistaa ne lapsillensa.”

”Me kerromme tulevalle polvelle

Herran ylistettävistä teoista

hänen voimastansa ja ihmeistänsä, jotka hän on tehnyt.”

”Että jälkipolvi saisi ne tietää,

saisivat tietää vastedes syntyvät lapset,

ja nekin nousisivat ja kertoisivat niistä lapsillensa.

Niin nämä panisivat uskalluksensa Jumalaan.”

Ps. 78: 5, 4, 6, 7 {SLS 371.1}

”Herran siunaus rikkaaksi tekee,

ei oma vaiva siihen mitään lisää.”

Sanani. 10:22. {SLS 371.2}

Kristuksen opetustyö

Samalla tavalla Kristuskin esitti totuuden periaatteet evankeliumissa. Hänen opetuksensa tarjoaa juotavaksemme puhdasta vettä, joka virtaa Jumalan valtaistuimelta. Kristus olisi voinut antaa ihmisille tietoa, joka olisi ylittänyt kaiken aikaisemman ilmoituksen ja jättänyt varjoonsa kaikki aikaisemmat saavutukset. Hän olisi voinut paljastaa salaisuuden toisensa jälkeen ja keskittää näiden ihmeellisten ilmestysten ympärille myöhempien sukupolvien ajattelun ja tutkimuksen ajan loppuun saakka. Mutta hän käytti jokaisen hetken pelastustotuuden opettamiseen. Aikaansa, kykyjään ja elämäänsä hän piti työvälineinä ja käytti niitä ainoastaan ihmissielujen pelastamiseen. Hän oli tullut etsimään ja pelastamaan sitä, mikä kadonnut on, eikä hän aikonut luopua tavoitteestaan. Hän ei sallinut minkään suunnata huomiotaan muualle. {SLS 371.3}

Kristus jakoi vain sellaista tietoa, jota voitiin hyödyntää. Hänen ihmisille antamansa neuvot rajoittuivat heidän senhetkisen elämäntilanteensa synnyttämiin käytännön tarpeisiin. Sellaista uteliaisuutta, joka sai heidät esittämään hänelle urkkivia kysymyksiä, hän ei tyydyttänyt. Kaikki tällaiset kysymykset saivat hänet esittämään vakavia, hartaita ja voimakkaita vetoomuksia. Niille, jotka olivat innokkaita poimimaan tiedon puusta, hän tarjosi elämän puun hedelmää. He havaitsivat kaikki muut tiet suljetuiksi paitsi sen, joka vie Jumalan luo. Jokainen lähde oli tukittu, paitsi ikuisen elämän lähde. {SLS 371.4}

Vapahtajamme ei rohkaissut ihmisiä menemään oman aikansa rabbiinien kouluihin, koska siellä jatkuvasti toistetut: ”He sanovat” tai: ”On sanottu” olisivat turmelleet heidän mielensä. Miksi meidän sitten tulisi hyväksyä ihmisten epävarmat sanat ylevänä viisautena, kun käytettävissämme on suurempaa, varmempaa viisautta? {SLS 372.1}

Se mitä olen nähnyt ikuisista asioista ja ihmiskunnan heikkoudesta on painunut syvälle mieleeni ja vaikuttanut elämäntyöhöni. En näe mitään syytä, miksi ihmistä tulisi kehua tai ylistää. En ymmärrä, miksi ajallisissa asioissa viisaiden ihmisten ja niin kutsuttujen suurmiesten mielipiteisiin tulisi luottaa ja miksi niitä tulisi ylistää. Miten niillä, jotka ovat jumalallista valoa vailla, voisi olla oikeita näkemyksiä Jumalan suunnitelmista ja teistä? He joko kieltävät hänet kokonaan eivätkä välitä hänen olemassaolostaan tai rajoittavat hänen valtaansa omilla rajallisilla näkemyksillään. {SLS 372.2}

Valitkaamme opettajaksemme hänet, joka loi taivaan ja maan, hänet, joka asetti tähdet omille paikoilleen avaruuteen ja määräsi auringolle ja kuulle niiden tehtävät. {SLS 372.3}

On oikein, että nuoret haluavat kehittää henkiset kykynsä äärimmilleen. Me emme tahdo rajoittaa kasvatusta, jolle Jumala ei ole asettanut mitään rajoja. Mutta savutuksistamme ei ole mitään hyötyä, jos niitä ei käytetä Jumalan kunniaksi ja ihmiskunnan parhaaksi. {SLS 372.4}

Ei ole hyvä rasittaa mieltä opinnoilla, jotka vaativat suunnatonta uutteruutta mutta joita ei voi hyödyntää käytännön elämässä. Tällainen koulutus merkitsee opiskelijalle tappiota, sillä se vähentää hänen haluaan ja mieltymystään opintoihin, jotka tekisivät hänestä käytännöllisen ihmisen ja kykenevän suoriutumaan velvollisuuksistaan. Käytännön koulutus on paljon arvokkaampi asia kuin mikään määrä pelkästään teoreettista opetusta. Pelkät tiedot eivät riitä. Meidän on myös osattava käyttää niitä oikein. {SLS 372.5}

Se aika, ne varat ja se opiskelu, minkä niin monet tuhlaavat suhteellisen hyödyttömän koulutuksen hankkimiseen, tulisi käyttää koulutukseen, joka tekisi heistä käytännön miehiä ja naisia, kykeneviä suoriutumaan elämän velvollisuuksista. Tällainen koulutus on kaikkein arvokkainta. {SLS 373.1}

Me tarvitsemme tietoa, joka vahvistaa mieltä ja sielua ja tekee meistä parempia ihmisiä. Sydämen kasvattaminen on paljon tärkeämpää kuin pelkkä kirjasivistys. On hyvä ja suorastaan välttämätön asia, että meillä on tietoa maailmasta jossa elämme, mutta jos me jätämme ikuisuuden pois laskuistamme, teemme erehdyksen, jota emme milloinkaan voi korjata. {SLS 373.2}

Opiskelija voi käyttää kaikki voimansa tiedon hankintaan, mutta jos hän ei tunne Jumalaa, jos hän ei noudata lakeja, jotka hallitsevat hänen omaa olemustaan, hän tulee tuhoamaan itsensä. Väärien tottumusten vuoksi hän menettää kyvyn itsekritiikkiin ja menettää itsehillintänsä. Hän ei pysty ratkaisemaan oikein omaa olemustaan läheisesti koskevia asioita. Hän kohtelee mieltään ja ruumistaan vastuuntunnottomasti ja järjettömästi. Oikeiden periaatteiden laiminlyönti riistää häneltä sekä tämän että tulevan elämän ilon. {SLS 373.3}

Jos nuoret tajuaisivat oman heikkoutensa, he löytäisivät voimansa Jumalasta. Jos he antautuvat hänen opetettavikseen, he tulevat viisaiksi hänen viisaudestaan ja heidän elämänsä on maailmalle siunaukseksi. Mutta jos he omistautuvat pelkästään maallisiin ja teoreettisiin opintoihin ja näin irrottautuvat Jumalasta, he menettävät kaiken, mikä rikastuttaa elämää. {SLS 373.4}

Luku 38—Oikean Tiedon Merkitys

Meidän on saatava selvempi käsitys kysymyksistä, jotka ovat vaakalaudalla siinä suuressa taistelussa, jossa olemme mukana. Meidän on ymmärrettävä paremmin Jumalan sanan totuuksien arvo ja vaara, johon joudumme antaessamme suuren pettäjän suunnata mielemme pois niistä. {SLS 374.1}

Lunastuksemme vaatiman uhrin ääretön arvo osoittaa, että synti on suunnattoman paha asia. Synti saattaa epäjärjestykseen koko ihmiselimistön, turmelee mielen ja saastuttaa mielikuvituksen. Synti on pilannut sielun kyvyt. Ulkopuolelta tulevat kiusaukset herättävät vastakaikua sydämessä ja jalat kääntyvät huomaamatta pahaan. {SLS 374.2}

Kuten puolestamme annettu uhri oli täydellinen, niin on puhdistuksemme synnin saastutuksesta oltava täydellinen. Jumalan laki ei anna anteeksi ainoatakaan pahaa tekoa; mikään vääryys ei voi välttyä sen tuomiolta. Evankeliumin etiikka ei tunne muuta mittapuuta kuin jumalallisen luonteen täydellisyyden. Kristuksen elämässä täyttyi täydellisesti lain jokaisen käskyn vaatimus. Hän sanoi: ”Minä olen pitänyt Isäni käskyt.” Hänen elämänsä tarjoaa meille esimerkin kuuliaisuudesta ja palvelusta. Jumala yksin voi uudistaa sydämen. ”Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi.” Mutta meitä käsketään: ”Ahkeroikaa — — että pelastuisitte.” Joh. 15: 10; Fil. 2: 13, 12. {SLS 374.3}

Harkintaa vaativa tehtävä

Vääryyksiä ei voi oikaista eikä käytöstä korjata heikoilla, ajoittaisilla ponnistuksilla. Luonteen kehittäminen ei ole päivän eikä vuoden työ, vaan se kestää koko elinajan. Taistelu oman minän voittamiseksi, pyhyyden ja taivaan saavuttamiseksi, on elinikäistä taistelua. Ilman hellittämätöntä ponnistelua ja jatkuvaa toimintaa ei jumalallisessa elämässä edistytä eikä voittajan kruunua saavuteta. {SLS 375.1}

Voimakkain todistus ihmisen lankeemuksesta jostain korkeammasta tilasta on siinä, että paluu maksaa niin paljon. Tie takaisin voidaan raivata vain kovalla taistelulla, tuuma tuumalta, tunti tunnilta. Yhdessä hetkessä me voimme harkitsemattomalla, varomattomalla teolla jättää itsemme pahan valtaan, mutta kahleiden katkominen ja pyhemmän elämän saavuttaminen ei tapahdu yhtä nopeasti. Tavoite voidaan asettaa, työ aloittaa, mutta sen suorittaminen vaatii uurastusta, aikaa, kestävyyttä, kärsivällisyyttä ja uhrauksia. {SLS 375.2}

Meillä ei ole varaa toimia hetken mielijohteesta. Emme voi hetkeksikään luopua valppaudestamme. Lukemattomien kiusausten ahdistamina meidän on tehtävä päättävästi vastarintaa tai jäätävä häviölle. Jos elämämme sattuisi päättymään työn ollessa kesken, se merkitsisi ikuista tappiota. {SLS 375.3}

Apostoli Paavalin elämä oli jatkuvaa taistelua omaa minää vastaan. Hän sanoi: ”Joka päivä minä olen kuoleman kidassa.” 1 Kor. 15:31. Joka päivä hänen tahtonsa ja halunsa olivat ristiriidassa velvollisuuden ja Jumalan tahdon kanssa. Omien halujen seuraamisen sijaan hän noudatti Jumalan tahtoa, vaikka se merkitsikin oman luonnon ristiinnaulitsemista. Taisteluntäyteisen elämänsä päättyessä, muistellessaan sen kamppailuja ja voittoja, hän saattoi sanoa: ”Minä olen hyvän kilvoituksen kilvoitellut, juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt. Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden seppele, jonka Herra, vanhurskas tuomari, on antava minulle sinä päivänä.” 2 Tim. 4: 7, 8. {SLS 375.4}

Kristillinen elämä on taistelua ja edistymistä. Tässä sodankäynnissä ei ole taukoja; kamppailun on oltava jatkuvaa ja kestävää. Vain hellittämättömin ponnistuksin voimme voittaa saatanan kiusaukset. Kristillistä vilpittömyyttä on tavoiteltava lannistumatta ja pidettävä yllä tinkimättömän määrätietoisesti. {SLS 376.1}

Kukaan ei pääse ylöspäin tekemättä ankarasti ja kestävästi työtä omaksi hyväkseen. Jokaisen on itse osallistuttava taisteluun; kukaan muu ei voi taistella meidän taistelujamme. Me olemme henkilökohtaisesti vastuussa taisteluun liittyvistä kysymyksistä. Vaikka Nooa, Job ja Daniel olisivat täällä, he eivät voisi vanhurskaudellaan pelastaa poikaansa eikä tytärtänsä. {SLS 376.2}

Perehtymisen arvoinen tiede

On opittava tuntemaan kristinuskon tiede — tiede, joka on yhtä paljon inhimillisiä tieteitä syvempi, leveämpi ja korkeampi kuin taivas on maata korkeampi. Mieltä on harjoitettava, kasvatettava ja koulutettava, sillä meidän on palveltava Jumalaa tavalla, joka ei ole sopusoinnussa synnynnäisten taipumustemme kanssa. Perinnölliset ja hankitut taipumukset pahaan on voitettava. Usein joudutaan hylkäämään koko siihenastinen kasvatus ja koulutus, jotta ihminen voisi tulla oppilaaksi Kristuksen kouluun. Sydämemme on kasvatettava pysymään lujana Jumalassa. Meidän on opittava ajatustapoja, jotka tekevät meidät kykeneviksi vastustamaan kiusauksia. Meidän on opittava katsomaan ylöspäin. Meidän on ymmärrettävä Jumalan sanan periaatteiden vaikutus päivittäiseen elämäämme. Nämä periaatteet ovat korkeita kuin taivas ja niihin sisältyy ikuisuus. Jokaisen teon, jokaisen sanan, jokaisen ajatuksen on oltava sopusoinnussa näiden periaatteiden kanssa. Kaikki on saatettava sopusointuun Kristuksen kanssa ja alistettava hänen hallintaansa. {SLS 376.3}

Pyhän Hengen kalliit avut eivät kehity hetkessä. Rohkeutta, lujuutta, nöyryyttä, uskoa ja horjumatonta luottamusta Jumalan pelastavaan voimaan saadaan vuosien kokemusten perusteella. Jumalan lasten tulee sinetöidä kohtalonsa pyhillä ponnistuksilla ja pitämällä lujasti kiinni oikeasta. {SLS 376.4}

Aikaa ei ole hukattavissa

Meillä ei ole aikaa hukattavaksi. Me emme tiedä, miten pian armonaikamme päättyy. Pisimmilläänkin meidän elinaikamme on lyhyt emmekä tiedä, miten pian kuoleman nuoli osuu sydämeemme. Me emme tiedä, miten pian meidät kutsutaan luopumaan maailmasta ja kaikista sen riennoista. Ikuisuus on edessämme. Esirippu on nousemaisillaan. Muutaman lyhyen vuoden kuluttua julistetaan kaikille nyt elossa oleville käsky: {SLS 377.1}

”Vääryyden tekijä tehköön edelleen vääryyttä — ja joka on vanhurskas, tehköön edelleen vanhurskautta, ja joka on pyhä, pyhittyköön edelleen.” Ilm. 22: 11. {SLS 377.2}

Olemmeko valmiit? Tunnemmeko Jumalan, taivaan Hallitsijan ja Lainantajan sekä Jeesuksen Kristuksen, jonka hän lähetti maailmaan edustajakseen? Kun elämäntyömme on päättynyt, voimmeko Jeesuksen, esimerkkimme, tavoin sanoa: {SLS 377.3}

”Minä olen kirkastanut sinut maan päällä: minä olen täyttänyt sen työn, jonka sinä annoit minun tehtäväkseni. — — Minä olen ilmoittanut sinun nimesi.” Joh. 17: 4-6. {SLS 377.4}

Jumalan enkelit yrittävät suunnata huomiomme pois itsestämme ja maallisista asioista. Älkäämme antako heidän ponnistella turhaan. {SLS 377.5}

Kevytmielisiin ajatuksiin suuntautuneiden mielten on muututtava. ”Vyöttäkää sentähden mielenne kupeet ja olkaa raittiit; ja pankaa täysi toivonne siihen armoon, joka teille tarjotaan Jeesuksen Kristuksen ilmestymisessä. Niinkuin kuuliaisten lasten tulee, älkää mukautuko niiden himojen mukaan, joissa te ennen, tietämättömyytenne aikana, elitte, vaan sen Pyhän Hengen mukaan, joka on teidät kutsunut, tulkaa tekin kaikessa vaelluksessanne pyhiksi. Sillä kirjoitettu on: ’Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä’.” 1 Piet. 1: 13-16. {SLS 377.6}

Ajatukset on keskitettävä Jumalaan. Meidän on vilpittömästi pyrittävä voittamaan luonnollisen sydämen pahat taipumukset. Meidän ponnistustemme, itsekieltämyksemme ja kestävyytemme tulee olla oikeassa suhteessa siihen mittaamattoman arvokkaaseen tavoitteeseen, johon pyrimme. Vain voittamalla kuten Kristus voitti me voimme saada elämän kruunun. {SLS 378.1}

Itsekieltämyksen tarve

Ihmisen suurin vaara on itsepetoksessa ja omahyväisyydessä, joka johtaa eroon Jumalasta, ainoasta voimanlähteestä. Luonnollisiin taipumuksiimme sisältyy moraalisen kuoleman siemen, jos Jumalan Pyhä Henki ei niitä korjaa. Jos me emme pääse elävään yhteyteen Jumalan kanssa, emme pysty vastustamaan nautinnonhalun, itserakkauden ja syntiin viettelevien kiusausten epäpyhiä vaikutuksia. {SLS 378.2}

Saadaksemme apua Kristukselta meidän on tajuttava oma tarpeemme. Meidän on tunnettava tarkoin itsemme. Kristus voi pelastaa vain sen, joka tietää olevansa syntinen.

Vasta silloin kun näemme täydellisen avuttomuutemme ja luovumme kaikesta itseluottamuksesta, voimme tarttua jumalalliseen voimaan. {SLS 378.3}

Itsekieltämystä ei tarvita ainoastaan kristillisen elämän alussa. Sitä on harjoitettava jokaisella askeleella, joka vie kohti taivasta. Kaikki hyvät tekomme ovat riippuvaisia ulkopuolellamme olevasta voimasta. Siksi meidän on jatkuvasti käännettävä sydämemme Jumalan puoleen, tunnustettava vilpittömästi syntimme ja nöyrryttävä hänen edessään. Vaarat ympäröivät meitä ja turvassa olemme vain silloin, kun tunnemme heikkoutemme ja tartumme uskon otteella mahtavaan Vapauttajaamme. {SLS 378.4}

Kristus todellisen tiedon alkulähde

Meidän on käännettävä selkämme tuhansille asioille, jotka vetävät huomiomme puoleensa. On asioita, jotka vievät aikaa ja herättävät kysymyksiä mutta eivät johda minnekään. Jaloimmat harrastukset vaativat kaiken sen tarkkaavaisuuden ja energian, joka usein tuhlataan verrattain merkityksettömiin asioihin. {SLS 378.5}

Uusien teorioiden hyväksyminen ei itsessään tuo sieluun uutta elämää. Tärkeidenkin tosiasioiden ja teorioiden tuntemisesta on vain vähän hyötyä, jos niitä ei sovelleta käytäntöön. Meidän on tunnettava velvollisuudeksemme antaa sielullemme ruokaa, joka ravitsee ja virvoittaa hengellistä elämäämme. {SLS 379.1}

” — — niin että herkistät korvasi viisaudelle

ja taivutat sydämesi taitoon — —

jos haet sitä kuin hopeata

ja etsit sitä kuin aarretta,

silloin pääset ymmärtämään Herran pelon

ja löydät Jumalan tuntemisen. — —

Silloin ymmärrät vanhurskauden ja oikeuden

ja vilpittömyyden — hyvyyden tien kaiken;

sillä viisaus tulee sydämeesi,

ja tieto tulee sielullesi suloiseksi,

taidollisuus on sinua varjeleva

ja ymmärrys suojeleva sinut.”

”Elämän puu on se niille, jotka siihen tarttuvat;

onnelliset ne, jotka siitä pitävät kiinni.”

Sanani. 2: 2, 4, 5, 9-11; 3:18. {SLS 379.2}

Kysymys, jota meidän on mietittävä, kuuluu: ”Mikä on totuus, jota on vaalittava, rakastettava, kunnioitettava ja toteltava?” Tieteen innokkaat kannattajat ovat kärsineet tappion ja masentuneet yrityksissään löytää Jumalan. Tänä aikana heidän tuleekin kysyä: ”Mikä on se totuus, joka auttaa meitä saavuttamaan sielumme pelastuksen?” {SLS 379.3}

”Mitä arvelette Kristuksesta?” Tämä on kysymyksistä tärkein. Otatko hänet vastaan henkilökohtaisena Vapahtajana? Kaikille, jotka ottavat hänet vastaan, hän antaa voiman tulla Jumalan lapsiksi. {SLS 379.4}

Kristus ilmoitti Jumalan opetuslapsilleen tavalla, joka sai heidän sydämessään aikaan ihmeellisen muutoksen, ja sellaisen hän haluaa saada aikaan meissäkin. Pohtimalla liikaa teorioita monet ovat kadottaneet näkyvistään Vapahtajan esimerkin elävän voiman. He eivät enää näe häntä nöyränä, uhrautuvana työntekijänä. Heidän on katsottava Jeesukseen. Me tarvitsemme päivittäin tuoreen näkemyksen hänen läsnäolostaan. Meidän on tarkemmin seurattava hänen esimerkkiään itsensä kieltämisessä ja uhrautuvaisuudessa. {SLS 380.1}

Me tarvitsemme kokemuksen, joka Paavalilla oli, kun hän kirjoitti: ”Minä olen Kristuksen kanssa ristiinnaulittu, ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni.” Gal. 2: 19, 20. {SLS 380.2}

Luonteessa ilmenevä Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen tuntemus on arvokkainta maan päällä ja taivaassa. Se on kaikkein korkeinta sivistystä. Se on avain, joka aukaisee taivaallisen kaupungin portit. Jumalan tarkoitus on, että kaikilla, jotka pukeutuvat Kristukseen, on tämä tuntemus. {SLS 380.3}

Luku 39—Jumalan Sanasta Saatava Tieto

Koko Raamattu on ilmoitusta Jumalan kunniasta Kristuksessa. Kun se otetaan vastaan, kun siihen uskotaan ja kun sitä noudatetaan, siitä tulee ihmeellinen välikappale luonteen uudistamiseksi. Se on tehokas kannustin, hillitsevä voima, joka elvyttää ruumiin, sielun ja hengen kyvyt ja ohjaa elämän oikeisiin uomiin. {SLS 381.1}

Nuoret ja aikuiset joutuvat kiusaukseen ja lankeavat syntiin helposti siksi, että he eivät tutki Jumalan sanaa ja mietiskele sitä niin kuin heidän tulisi. Lujan, määrätietoisen tahdonvoiman puute, joka ilmenee elämässä ja luonteessa, johtuu Jumalan sanan pyhien neuvojen laiminlyönnistä. He eivät tosissaan pyri suuntaamaan mieltään pois kaikesta epäpuhtaasta ja valheesta asioihin, jotka synnyttäisivät pyhiä, puhtaita ajatuksia. Vain harvat valitsevat paremman osan ja istuvat Jeesuksen jalkojen juuressa kuten Maria saadakseen opetusta jumalalliselta Opettajalta. Harvat kätkevät hänen sanansa sydämeensä ja soveltavat niitä elämäänsä. {SLS 381.2}

Kun Raamatun totuudet otetaan vastaan, ne vaikuttavat mieleen ja sieluun kohottavasti. Jos Jumalan sanaa arvostettaisiin asiaankuuluvalla tavalla, sekä nuorilla että vanhoilla olisi sisäistä ryhtiä, periaatteen voimaa, joka tekisi heidät kykeneviksi vastustamaan kiusausta. {SLS 381.3}

Pyhän Raamatun kallisarvoisia totuuksia tulee opettaa puhumalla ja kirjoittamalla. Ajatukset, kyvyt ja lahjat tulisi käyttää tehokkaasti Jumalan ajatusten tutkimiseen. Älä tutki ihmisten olettamuksiin perustuvaa filosofiaa vaan hänen filosofiaansa, joka on totuus. Mikään muu kirjallisuus ei vedä arvossa vertoja Raamatulle. {SLS 381.4}

Maailmanmielistä ei Jumalan sanan tutkiminen huvita, mutta Pyhän Hengen uudistamalle mielelle sen pyhiltä sivuilta loistaa jumalallinen kauneus ja taivaallinen valo. Se mikä maailmalliselle mielelle on autiota erämaata, muuttuu hengelliselle mielelle elävien virtojen maaksi. {SLS 382.1}

Meidän on annettava lapsillemme tieto Jumalasta sellaisena kuin se ilmoitetaan hänen sanassaan. Ymmärryksen ensi valon sarastaessa heidät on tutustutettava Jeesuksen nimeen ja elämään. Ensimmäiseksi heidän on opittava, että Jumala on heidän Isänsä. Heidät on harjoitettava rakastavaan kuuliaisuuteen. Kunnioittavasti ja hellästi heille on luettava ja toistettava Jumalan sanaa tavalla, joka vastaa heidän käsityskykyään ja on omiaan herättämään heidän mielenkiintonsa. Ja ennen kaikkea heidän tulee kuulla Kristuksessa ilmoitetusta Jumalan rakkaudesta jasen tarjoamasta suuresta opetuksesta: {SLS 382.2}

”Jos Jumala on näin meitä rakastanut, niin mekin olemme velvolliset rakastamaan toinen toistamme.” 1 Joh. 4: 11. {SLS 382.3}

Nuorten tulee ravita mieltään ja sieluaan Jumalan sanalla. Kristuksen ristin tulee olla kaiken kasvatuksen ydinkohta, kaiken opetuksen ja opiskelun keskipiste. Sitä tulee soveltaa elämään. Näin Vapahtajasta tulee nuorten läheinen ystävä. Jokainen ajatus vangitaan kuuliaiseksi Kristukselle. Apostoli Paavalin kanssa he voivat sanoa: {SLS 382.4}

”Pois se minusta, että minä muusta kerskaisin kuin meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen rististä, jonka kautta maailma on ristiinnaulittu minulle, ja minä maailmalle.” Gal. 6: 14. {SLS 382.5}

Näin he uskon kautta saavat kokemusperäistä tietoa Jumalasta. He ovat vakuuttuneet hänen sanansa totuudellisuudesta, hänen lupaustensa luotettavuudesta. He ovat maistaneet ja tietävät, että Herra on hyvä. {SLS 382.6}

Rakastetun Johanneksen tieto perustui omaan kokemukseen. Hän saattoi todistaa: {SLS 382.7}

”Mikä on alusta ollut, minkä olemme kuulleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselimme ja käsin kosketimme, siitä me puhumme: elämän Sanasta — ja elämä ilmestyi, ja me olemme nähneet sen ja todistamme siitä ja julistamme teille sen iankaikkisen elämän, joka oli Isän tykönä ja ilmestyi meille — minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen me myös teille julistamme, että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme , ja meillä on yhteys Isän ja hänen Poikansa, Jeesuksen Kristuksen kanssa.” 1 Joh. 1: 1-3. {SLS 383.1}

Samalla tavalla voi jokainen oman kokemuksensa perusteella ”sinetillä vahvistaa, että Jumala on totinen”. Joh. 3:33. Jokainen voi kertoa, miten hän itse on nähnyt, kuullut ja tuntenut Kristuksen voiman. Hän voi todistaa: {SLS 383.2}

”Tarvitsin apua ja sain sen Jeesuksessa. Kaikki tarpeeni täytettiin, sieluni nälkä tyydytettiin. Raamattu on minulle Kristuksen ilmoitus. Uskon Jeesukseen, koska hän on minun jumalallinen Vapahtajani. Uskon Raamattuun, koska olen todennut sen Jumalan ääneksi sielulleni.” {SLS 383.3}

Apua luonnon tutkimiseen

Se, joka on oman kokemuksensa kautta oppinut tuntemaan Jumalan ja hänen sanansa, on valmis syventymään luonnontieteelliseen tutkimukseen. Kristuksesta on kirjoitettu: ”Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus.” Joh. 1:4. Ennen synnin ilmaantumista Aadamia ja Eevaa ympäröi kirkas ja kaunis valo, Jumalan valo. Tämä valo kirkasti kaiken, mitä he lähestyivät. Mikään ei himmentänyt heidän käsitystään Jumalan luonteesta tai teoista. Mutta kun he antoivat periksi kiusaajalle, valo jätti heidät. Menettäessään pyhyyden puvun he menettivät valon, joka oli valaissut luontoa. Enää he eivät pystyneet ymmärtämään sitä oikein. He eivät nähneet Jumalan luonnetta hänen teoissaan. Samoin ei nykyajan ihminenkään pysty itsestään ymmärtämään luonnon opetusta oikein. Ilman jumalallisen

viisauden ohjausta hän korottaa luonnon ja luonnonlait luonnon Jumalan yläpuolelle. Tämän vuoksi inhimilliset näkemykset tieteestä usein poikkeavat Jumalan sanan opetuksesta. Mutta niille, jotka ottavat vastaan Kristuksen elämän valon, vaikenee luontokin uudelleen. Ristiltä loistavassa valossa me voimme tulkita luonnon opetusta oikein. {SLS 383.4}

Se, joka henkilökohtaisen kokemuksen kautta tuntee Jumalan ja hänen sanansa, uskoo vakaasti pyhän Raamatun jumalallisuuteen. Hän on vakuuttunut Jumalan sanan totuudellisuudesta ja tietää, ettei totuus voi olla ristiriidassa itsensä kanssa. Hän ei koettele Raamattua inhimillisen tieteen normeilla vaan vertaa niitä erehtymättömään mittapuuhun. Hän tietää, ettei oikeassa tieteessä voi olla mitään, mikä olisi ristiriidassa Sanan opetuksen kanssa. Koska molemmilla on sama tekijä, niiden oikea ymmärtäminen osoittaa niiden olevan sopusoinnussa keskenään. Kaikki mikä niin kutsutussa tieteellisessä opetuksessa on ristiriidassa Jumalan sanan kanssa, on pelkkää inhimillistä arvailua. {SLS 384.1}

Tällaiselle opiskelijalle tieteellinen tutkimus avaa laajoja ajatuksen ja tiedon kenttiä. Kun hän tutkii luontoa, totuus selviää hänelle uudella tavalla. Luonnon kirja ja kirjoitettu Sana valaisevat toisiaan. Molemmat tutustuttavat hänet Jumalaan paremmin opettamalla häntä tuntemaan Jumalan luonnetta ja niitä lakeja, joiden kautta hän toimii. {SLS 384.2}

Psalmistan kokemuksesta voivat kaikki osallistua ottamalla vastaan Jumalan sanan luonnon ja ilmestyksen kautta. Hän sanoo: {SLS 384.3}

”Sinä ilahutat minua, Herra, töilläsi;

minä riemuitsen sinun kättesi teoista.”

”Herra, sinun armosi ulottuu taivaisiin,

sinun totuutesi pilviin asti.

Sinun vanhurskautesi on kuin Jumalan vuoret

sinun tuomiosi niinkuin suuri syvyys — — .

Ps. 92: 5; 36: 6, 7 {SLS 384.4}

”Kuinka kallis on sinun armosi, Jumala!

Ihmislapset etsivät sinun siipiesi suojaa. — — {SLS 384.5}

sinä annat heidän juoda suloisuutesi virrasta.

Sillä sinun tykönäsi on elämän lähde;

sinun valkeudessasi me näemme valkeuden.”

Ps. 36: 8-10 {SLS 385.1}

”Autuaat ne, joiden tie on nuhteeton,

jotka Herran laissa vaeltavat!

Autuaat ne, jotka ottavat vaarin

hänen todistuksistaan,

jotka etsivät häntä kaikesta sydämestänsä — —.”

Ps. 119: 1,2 {SLS 385.2}

”Kuinka voi nuorukainen pitää tiensä puhtaana?

Siten, että hän noudattaa sinun sanaasi.”

Ps. 119:9 {SLS 385.3}

”Minä olen valinnut totuuden tien,

olen asettanut eteeni sinun oikeutesi.”

”Minä kätken sinun sanasi sydämeeni,

etten tekisi syntiä sinua vastaan.”

”Silloin minä vaellan avaralla paikalla;

sillä sinun asetuksiasi minä kysyn.”

Ps. 119: 30, 11,45 {SLS 385.4}

”Avaa minun silmäni näkemään sinun lakisi ihmeitä.

”Sinun todistuksesi ovat minun iloni,

ne ovat minun neuvonantajani.”

”Sinun suusi laki on minulle kalliimpi

kuin tuhannet kappaleet kultaa ja hopeata.”

Ps. 119: 18, 24, 72 {SLS 385.5}

”Kuinka sinun lakisi onkaan minulle rakas!

Kaiken päivää minä sitä tutkistelen.”

”Ihmeelliset ovat sinun todistuksesi,

sentähden minun sieluni ottaa niistä vaarin.”

”Sinun käskysi ovat minun ylistysvirteni

minun muukalaisuuteni majassa.”

Ps. 119: 97, 129, 54 {SLS 385.6}

”Sinun sanasi on hyvin koeteltu,

ja sinun palvelijasi rakastaa sitä.”

”Sinun sanasi on kokonansa totuus,

ja kaikki sinun vanhurskautesi oikeudet

pysyvät iankaikkisesti.”

Ps. 119: 140, 160 {SLS 386.1}

”Saakoon minun sieluni elää ja ylistää sinua,

ja sinun oikeutesi minua auttakoot.”

”Suuri rauha on niillä,

jotka rakastavat sinun lakiasi,

eikä heille kompastusta tule.

Ps. 119: 175, 165 {SLS 386.2}

”Minä odotan sinulta pelastusta, Herra,

ja täytän sinun käskysi.

Minun sieluni noudattaa sinun todistuksiasi,

ja suuresti minä niitä rakastan.”

Ps. 119: 166, 167 {SLS 386.3}

”Kun sinun sanasi avautuvat,

niin ne valaisevat

ja antavat yksinkertaiselle ymmärrystä.”

”Sinun käskysi tekevät minut

vihollisiani viisaammaksi,

sillä ne ovat minun omani iankaikkisesti.

Minä olen kaikkia opettajiani taitavampi,

sillä minä tutkistelen sinun todistuksiasi.

Minä olen ymmärtäväisempi kuin vanhat,

sillä minä otan vaarin sinun asetuksistasi.”

”Sinun asetuksistasi minä saan ymmärrystä;

sentähden minä vihaan kaikkia valheen teitä.”

”Sinun todistuksesi

ovat minun ikuinen perintöosani,

sillä ne ovat minun sydämeni ilo.”

Ps. 130, 98-100, 104, 111 {SLS 386.4}

Selkeitä ilmoituksia Jumalasta

Meidän etuoikeutemme on päästä yhä korkeammalle ja saada yhä kirkkaampia ilmoituksia Jumalan luonteesta. Kun Mooses rukoili: ”Anna siis minun nähdä sinun kirkkautesi”, ei Herra nuhdellut häntä vaan suostui hänen pyyntöönsä. Jumala ilmoitti palvelijalleen: ”Minä annan kaiken ihanuuteni kulkea sinun ohitsesi ja huudan nimen ’Herra’ sinun edessäsi.” 2 Moos. 33: 18, 19. {SLS 387.1}

Synti pimentää mielemme ja sumentaa käsityskykymme. Kun sydän puhdistetaan synnistä, Jumalan kirkkauden tuntemisen valo Jeesuksessa Kristuksessa valaisee hänen sanansa, heijastuu takaisin luonnosta ja julistaa entistä vakuuttavammin, että ”Herra, Herra on laupias ja armahtavainen Jumala, pitkämielinen ja suuri armossa ja uskollisuudessa”. 2 Moos. 34: 6. {SLS 387.2}

Hänen valkeudessaan me katsomme valoa kunnes mieli, sydän ja sielu ovat muuttuneet hänen pyhyytensä kuvan kaltaisiksi. {SLS 387.3}

Niille, jotka näin tarttuvat Jumalan sanan jumalallisiin lupauksiin, tarjoutuu ihmeellisiä mahdollisuuksia. Edessään heillä on totuuden laajat kentät, ehtymättömät voimanlähteet. Heille paljastuu ihmeellisiä asioita. He oppivat tuntemaan sellaisia etuoikeuksia ja velvollisuuksia, joita he eivät edes aavistaneet Raamattuun sisältyvän. Kaikki, jotka vaeltavat nöyrän kuuliaisuuden tiellä toteuttaen Jumalan tarkoitusta, oppivat tuntemaan hänen sanaansa yhä paremmin. {SLS 387.4}

Ottakoon opiskelija Raamatun oppaakseen ja noudattakoon sen periaatteita, niin hän voi yltää miten korkeisiin saavutuksiin hyvänsä. Kaikki inhimilliset filosofiat ovat johtaneet sekaannukseen ja häpeään, kun Jumalaa ei ole tunnustettu kaikeksi kaikessa. Mutta Jumalan synnyttämä kallisarvoinen usko tuo mukanaan voimaa ja luonteen jaloutta. Kun mietimme hänen hyvyyttään, hänen armoaan ja hänen rakkauttaan, ymmärrämme totuutta yhä selvemmin ja kaipauksemme sydämen puhtauteen ja ajatusten kirkkauteen jalostuu ja

pyhittyy. Yhteys Jumalaan muuttaa pyhien ajatusten puhtaassa ilmapiirissä viihtyvän sielun Sanan tutkistelun kautta. Totuus on niin valtava, niin laajalle ulottuva, niin syvä, niin leveä, että oma minä häipyy näkyvistä. Sydän pehmenee ja muuttuu nöyräksi, ystävälliseksi ja rakastavaksi. {SLS 387.5}

Pyhä kuuliaisuus kehittää myös ihmisen luontaisia kykyjä. Elämän sanan tutkiminen avartaa, kohottaa ja jalostaa opiskelijoita. Jos he Danielin tavoin ovat Jumalan sanan kuulijoita ja tekijöitä, he voivat hänen laillaan edistyä kaikilla opinaloilla. Puhdasmielisyytensä ansiosta he muuttuvat lujamielisiksi. Kaikki älylliset kyvyt kehittyvät. Kasvatuksessaan ja koulutuksessaan he voivat edetä niin pitkälle, että kaikki heidän vaikutuspiirissään näkevät, mitä ihmisestä saattaa tulla ja mitä hän voi tehdä, kun hän on liittynyt viisauden ja voiman Jumalaan. {SLS 388.1}

Elämäntyömme täällä alhaalla on valmistautumista ikuiseen elämään. Täällä aloitettua kasvatusta ei saateta päätökseen tässä elämässä; se tulee jatkumaan halki ikuisuuden — jatkuvasti edistyen, milloinkaan päättymättä. Lunastussuunnitelmassa ilmennyt Jumalan viisaus ja rakkaus opitaan tuntemaan yhä paremmin. Viedessään lapsensa elävän veden lähteille Vapahtaja tulee jakamaan heille tiedon runsaita aarteita. Ja joka päivä Jumalan ihmeelliset teot, osoitukset hänen voimastaan maailmankaikkeuden luomisessa ja ylläpitämisessä, tulevat avautumaan meille uudessa kauneudessa. Valtaistuimelta loistavassa valossa arvoitukset ratkeavat ja sielun täyttää hämmästys sellaisten asioiden perimmäisestä yksinkertaisuudesta, joita ei aikaisemmin lainkaan ymmärretty. {SLS 388.2}

Nyt me näemme kuin kuvastimessa, arvoituksen tavoin, mutta silloin kasvoista kasvoihin; nyt me tunnemme vajavaisesti, mutta silloin me tulemme tuntemaan täydellisesti, niinkuin meidät itsemmekin täydellisesti tunnetaan. {SLS 388.3}

Osa 8—Työssä tarpeellista

”Nouse minum tyköni vuorelle.” {SLS 390.1}

Luku 40—Apua Jokapäiväiseen Elämään

Puhtaan tosi kristityn hiljainen, johdonmukainen elämä puhuu paljon kaunopuheisemmin kuin mitkään sanat. Ihmisen elämällä on suurempi vaikutus kuin hänen puheillaan. {SLS 391.1}

Palvelijat, jotka lähetettiin Jeesuksen luo, palasivat kertoen, ettei kukaan ihminen ollut koskaan puhunut niin kuin hän. Mutta syynä tähän oli se, ettei kukaan ihminen ollut koskaan elänyt niin kuin hän. Jos hänen elämänsä olisi ollut toisenlaista, hän ei olisi voinut puhua niin kuin hän nyt puhui. Hänen sanoihinsa sisältyi vakuuttava voima, koska ne tulivat puhtaasta ja pyhästä sydämestä, joka oli täynnä rakkautta ja myötätuntoa, hyvyyttä ja totuutta. {SLS 391.2}

Meidän oma luonteemme ja kokemuksemme määrää meidän vaikutuksemme muihin ihmisiin. Voidaksemme saada muut vakuuttuneiksi Kristuksen armon voimasta meidän on tunnettava se omassa sydämessämme ja elämässämme. Sielujen pelastukseksi julistamamme evankeliumin tulee olla samaa evankeliumia, jonka kautta oma sielumme pelastuu. Vain uskomalla elävästi Kristukseen henkilökohtaisena Vapahtajana voimme vaikuttaa epäuskoiseen maailmaan. Jos haluamme pelastaa syntisiä vuolaasta virrasta, meidän on seisottava vakaasti Kristus-kalliolla. {SLS 391.3}

Kristinuskon tunnuksena ei ole mikään ulkonainen merkki, ei kaulassa riippuva risti tai kruunu, vaan elämässä näkyvä yhteys Jumalaan. Luonteenmuutoksessa ilmenevän armon voimalla maailma on saatava vakuuttuneeksi siitä, ettäJumala on lähettänyt Poikansa sen Lunastajaksi. Mikään ei vaikuta ihmissieluun tehokkaammin kuin epäitsekäs elämä. Rakastava ja rakastettava kristitty on voimakkain todistus evankeliumin puolesta. {SLS 391.4}

Koettelemusten koulu

Tällainen elämä ja tällainen vaikutus vaatii joka askeleella ponnistuksia, uhrauksia ja itsekuria. Monet masentuvat kristillisessä elämässään helposti siksi, etteivät he ymmärrä tätä. Monet, jotka vilpittömästi pyhittävät elämänsä Jumalan palvelukseen, pettyvät huomatessaan, että heidän edessään on entistä enemmän esteitä, koettelemuksia ja vastoinkäymisiä. He rukoilevat Kristuksen kaltaista luonnetta, sopivuutta Herran työhön, ja joutuvatkin olosuhteisiin, jotka näyttävät herättävän kaiken heidän luonnossaan uinuvan pahan. Heistä paljastuu vikoja, joiden olemassaolosta heillä ei ollut aavistustakaan. Muinaisen Israelin tavoin he kysyvät: ”Jos Jumala kerran johtaa meitä, miksi meille käy näin?” {SLS 392.1}

Kaikki tämä kohtaa heitä siksi, että he ovat Jumalan johdossa. Koettelemukset ja vastoinkäymiset ovat Herran valitsemia kasvatusmenetelmiä ja hänen määräämiään menestyksen edellytyksiä. Hän, joka tutkii ihmisten sydämen, tuntee heidän luonteensa paremmin kuin he itse. Hän näkee, että joillakin on kykyjä ja taipumuksia, joita oikein ohjattuina voidaan käyttää hänen työnsä edistämiseksi. Kaitselmuksessaan hän johtaa nämä ihmiset erilaisiin asemiin ja vaihteleviin olosuhteisiin, jotta he voisivat oppia tuntemaan luonteessaan piilevät heikkoudet. Hän tarjoaa heille mahdollisuuden korjata nämä puutteet ja tehdä itsensä sopiviksi hänen palvelukseensa. Usein hän sallii vastoinkäymisten liekkien ahdistaa heitä, jotta he puhdistuisivat. {SLS 392.2}

Se, että joudumme kohtaamaan vaikeuksia, osoittaa, että Herra Jeesus näkee meissä jotain arvokasta, jota hän haluaa kehittää. Jos hän ei näkisi meissä mitään, minkä kautta hän voisi tuoda kunniaa omalle nimelleen, hän ei käyttäisi aikaa meidän puhdistamiseemme. Hän ei heitä sulatusuuniinsa arvottomia kiviä. Hän puhdistaa vain arvokasta malmia. Seppä asettaa raudan ja teräksen tuleen nähdäkseen, minkälaatuista metallia ne ovat. Herra sallii valittujensa joutua koetusten ahjoon selvittääkseen, millainen heidän luonteensa on ja voiko heistä tulla sopivia hänen työhönsä. {SLS 392.3}

Savenvalaja ottaa saven ja muovailee sen mielensä mukaan. Hän vaivaa ja muokkaa sitä. Hän repii sen osiin ja painelee sen kokoon. Hän kastelee sitä ja kuivaa sen sitten. Hän antaa sen olla rauhassa jonkin aikaa. Kun se on täysin notkeaa, hän jatkaa sen valmistamista astiaksi. Hän muotoilee sen sekä viimeistelee ja kiillottaa sen pyörällään. Hän kuivattaa sen auringossa ja polttaa sen uunissa. Näin siitä tulee käyttökelpoinen astia. Samalla tavalla haluaa Mestarivalaja muovailla ja muovata meitä. Ja kuten savi on valajansa käsissä, niin meidänkin tulee olla hänen käsissään. Meidän ei tule yrittää tehdä savenvalajan työtä. Meidän osamme on alistua Mestarivalajan muovattaviksi. {SLS 393.1}

”Rakkaani, älkää oudoksuko sitä hellettä, jossa olette ja joka on teille koetukseksi, ikäänkuin teille tapahtuisi jotakin outoa, vaan iloitkaa, sitä myöten kuin olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä, että te myös hänen kirkkautensa ilmestymisessä saisitte iloita ja riemuita.” 1 Piet. 4: 12, 13. {SLS 393.2}

Täydessä päivänvalossa ja muiden äänien kuuluessa ei häkkilintu opi laulamaan laulua, jonka isäntä tahtoo sille opettaa. Se oppii katkelman sieltä ja trillin täältä, mutta ei erillistä ja kokonaista sävelmää. Mutta isäntä peittää häkin ja asettaa sen paikkaan, jossa lintu kuulee vain hänen laulunsa. Pimeässä se yrittää yhä uudelleen kunnes se viimein oppii tuon laulun ja päästää ilmoille täydellisen sävelmän. Sitten lintu tuodaan esiin, ja siitä saakka se osaa laulaa tuon laulun päivänvalossakin. Näin Jumala käsittelee lapsiaan. Hän haluaa opettaa meille laulun, ja kun me olemme oppineet sen koettelemusten varjossa, osaamme laulaa sen myöhemminkin. {SLS 393.3}

Monet ovat tyytymättömiä elämäntehtäväänsä. Voi olla, että heidän ympäristönsä on vastenmielinen. Heidän aikansa kuluu ehkä mielenkiinnottomassa työssä, vaikka he itse uskovat sopivansa vastuunalaisiin tehtäviin. Usein heistä tuntuu, ettei heidän ponnistuksiaan arvosteta tai että ne ovat hyödyttömiä. Tulevaisuus näyttää epävarmalta. {SLS 393.4}

Muistakaamme, että vaikka emme itse olisi valinneet työtä, jota joudumme tekemään, meidän on hyväksyttävä se Jumalan valintana puolestamme. Meidän on suoritettava tehtävät, jotka ovat meitä lähinnä, tuntuivat ne sitten miellyttäviltä tai epämiellyttäviltä. ”Tee kaikki, mitä voimallasi tehdyksi saat, sillä ei ole tekoa, ei ajatusta, ei tietoa eikä viisautta tuonelassa, jonne olet menevä.” Saarn. 9: 10. {SLS 394.1}

Jos Herra haluaa meidän julistavan sanomaa Niinivessä, emme miellytä hän yhtä paljon menemällä Joppeen tai Kapernaumiin. Hänellä on syynsä lähettää meidät paikkaan, jota kohti jalkamme on suunnattu. Juuri siellä saattaa olla henkilö, joka tarvitsee sitä apua, jota me voimme hänelle antaa. Hän, joka lähetti Filippuksen etiopialaisen hoviherran luo, Pietarin roomalaisen sadanpäämiehen luo ja pienen israelilaistytön syyrialaisen sotapäällikön Naemanin avuksi, lähettää nykyäänkin miehiä, naisia ja nuoria edustajikseen niiden luo, jotka tarvitsevat jumalallista apua ja opastusta. {SLS 394.2}

Jumalan suunnitelmat ovat parhaat

Meidän suunnitelmamme eivät aina ole Jumalan suunnitelmia. Hän saattaa nähdä, että meille ja hänen työlleen on parasta, ettei hän hyväksy parhaita aikeitamme, kuten hän teki Daavidin tapauksessa. Mutta siitä me voimme olla varmoja, että hän tulee siunaamaan ja käyttämään asiansa edistämiseksi niitä, jotka vilpittömästi pyhittävät itsensä ja kaiken omansa hänen kunniakseen. Jos hän näkee parhaaksi olla suostumatta heidän toiveisiinsa, hän tulee vastapainoksi osoittamaan rakkauttaan muulla tavalla ja uskomaan heille jonkun toisen palvelutehtävän. {SLS 394.3}

Jumala pitää meistä hyvää huolta. Hän on kiinnostunut meistä ja ymmärtää meitä paremmin kuin me itse. Hän ei salli meidän tavoitella itsekkäästi omaa kunniaamme eikä lyödä laimin kotoisia mutta pyhiä velvollisuuksiamme, jotka ovat meitä lähinnä. Usein nämä velvollisuudet tarjoavat juuri sen kasvatuksen, jota me tarvitsemme valmistuaksemme korkeampiin tehtäviin. Usein meidän suunnitelmamme kariutuvat, jotta Jumalan suunnitelmat voisivat toteutua. {SLS 394.4}

Meitä ei milloinkaan vaadita tekemään todellista uhrausta Jumalalle. Hän pyytää meitä luopumaan monista asioista hänen tähtensä, mutta niin tehdessämme luovumme vain siitä, mikä on meille esteeksi taivaan tiellä. Silloinkin kun meitä kehotetaan luopumaan asioista, jotka itsessään ovat hyviä, voimme olla varmoja siitä, että Jumala näin valmistaa meille jotain vielä parempaa. {SLS 395.1}

Tulevassa elämässä selviävät arvoitukset, jotka täällä ovat meitä vaivanneet ja tuottaneet meille pettymyksiä. Saamme havaita, että näennäisesti vastaamatta jääneet rukoukset ja särkyneet toiveemme ovat olleet meille mitä suurimmaksi siunaukseksi. {SLS 395.2}

Meidän on pidettävä jokaista tehtävää, vaatimattomintakin, pyhänä, koska se on osa Jumalan palvelemista. Meidän on päivittäin rukoiltava: ”Herra, auta minua tekemään parhaani. Opeta minut työskentelemään paremmin. Anna minulle tarmoa ja iloista mieltä. Auta minua osoittamaan työssäni Vapahtajan rakkautta.” {SLS 395.3}

Opetus Mooseksen elämästä

Ajattele Mooseksen kokemusta. Kasvatus, jonka hän sai Egyptissä kuninkaan tyttärenpoikana ja tulevana kruununperijänä, oli erittäin perusteellinen. Mitään sellaista ei lyöty laimin, mikä egyptiläisen näkemyksen mukaan kuului viisaan miehen kasvatukseen. Hän sai korkeimman siviilija sotilaskoulutuksen. Hän tunsi itsensä täysin valmiiksi vapauttamaan Israelin orjuudesta. Mutta Jumala oli toista mieltä. Kaitselmuksessaan hän määräsi Mooseksen neljäksikymmeneksi vuodeksi lammaspaimenen oppiin erämaahan. {SLS 395.4}

Egyptissä saadusta kasvatuksesta oli Moosekselle hyötyä monissa asioissa, mutta arvokkaimman valmennuksen elämäntehtäväänsä hän sai toimiessaan paimenena. Mooses oli luonteeltaan kiivas. Menestyvänä sotapäällikkönä sekä kuninkaan ja kansan suosikkina Egyptissä hän oli tottunut ylistykseen ja imarteluun. Hän oli saanut kansan puolelleen. Hän toivoi voivansa omin voimin vapauttaa Israelin. Mutta Jumalan edustajana hänen oli opittava jotain aivan muuta. Johtaessaan laumojaan karujen vuoriseutujen läpi laaksojen vihreille laitumille hän oppi uskoa ja nöyryyttä, kärsivällisyyttä, vaatimattomuutta ja epäitsekkyyttä. Hän oppi huolehtimaan heikoista, hoitamaan sairaita, etsimään harhailevia, suhtautumaan kärsivällisesti vastahakoisiin, hoivaamaan karitsoja sekä auttamaan vanhoja ja heikkoja. {SLS 396.1}

Tässä työssä Mooses tuli vedetyksi lähelle Ylipaimenta. Hän pääsi läheiseen yhteyteen Israelin Pyhän kanssa. Enää hän ei suunnitellut tekevänsä mitään suurta. Hän pyrki tekemään hänelle annetun työn uskollisesti ikään kuin Jumalalle. Koko luonto puhui hänelle Näkymättömästä. Hän tajusi Jumalan persoonalliseksi Jumalaksi ja mietiskellessään hänen luonnettaan hän alkoi yhä selvemmin tuntea hänen läsnäolonsa. Hän löysi turvan iankaikkisilta käsivarsilta. {SLS 396.2}

Tämän kokemuksen jälkeen Mooses kuuli taivaasta kehotuksen vaihtaa paimensauvansa johtajan sauvaan, jättää lammaslaumansa ja astua Israelin johtoon. Jumalan käsky yllätti hänet, hän tunsi itsensä epävarmaksi, puheeltaan hitaaksi ja araksi. Hän piti itseään täysin kyvyttömänä toimimaan Jumalan puhetorvena. Mutta hän otti tehtävän vastaan luottaen kaikessa Herraan. Tehtävän valtavuus vaati häntä ponnistamaan sielunvoimansa

äärimmilleen. Jumala siunasi hänen alttiin kuuliaisuutensa, ja hänestä tuli kaunopuheinen, toiveikas ja tyyni mies, sopiva suurimpaan tehtävään, mikä milloinkaan on ihmiselle uskottu. Hänestä on kirjoitettu: ”Mutta Israelissa ei enää noussut yhtäkään sellaista profeettaa kuin Mooses, jonka kanssa Herra seurusteli kasvoista kasvoihin.” 5 Moos. 34:10. {SLS 396.3}

Miettiköötne, joista tuntuu ettei heidän työtään arvosteta ja jotka vaativat vastuullisempaa tehtävää, seuraavia sanoja: ”Ei tule apua idästä, ei lännestä, ei vuorisesta erämaasta, vaan Jumala on se, joka tuomitsee: yhden hän alentaa, toisen ylentää.” Ps. 75: 7, 8. Jokaisella ihmisellä on paikkansa taivaan ikuisessa suunnitelmassa. Täytämmekö tuon paikan riippuu siitä, miten uskollisesti toimimme yhteistyössä Jumalan kanssa. {SLS 397.1}

Meidän on varottava itsesääliä. Älä milloinkaan kuvittele, ettei sinua arvosteta niin kuin tulisi, ettei ponnistuksillesi anneta arvoa, että työsi on liian vaikea. Muistele, mitä Kristus on kestänyt puolestamme, ja anna sen vaientaa kaikki kapinalliset ajatukset. Meitä kohdellaan paremmin kuin Herraamme. ”Sinä pyydät itsellesi suuria! Älä pyydä.” Jer. 45: 5. Herralla ei ole työssään paikkaa niille, jotka ovat innokkaampia saamaan kruunun kuin kantamaan ristiä. Hän haluaa ihmisiä, jotka pitävät velvollisuuden suorittamista tärkeämpänä kuin palkan saamista ja joille periaatteet merkitsevät enemmän kuin ylennys. {SLS 397.2}

Ne, jotka ovat nöyriä ja tekevät työnsä ikään kuin Jumalalle, eivät kenties herätä yhtä paljon huomiota kuin ne, jotka ovat täynnä touhua ja omahyväisyyttä, mutta heidän työnsä on merkityksekkäämpää. Mahtailijat kohdistavat usein huomion itseensä asettuen Jumalan ja ihmisten väliin, ja heidän työnsä epäonnistuu. ”Viisauden alku on: hanki viisautta, ja kaikella muulla hankkimallasi hanki ymmärrystä. Anna sille korkea arvo, niin se sinut korottaa, se kunnioittaa sinua, jos sen syliisi suljet.” Sanani. 4: 7, 8. {SLS 397.3}

Koska monilla ei ole itsekurin ja parannuksen vaatimaa päättäväisyyttä, he kangistuvat vääriin toimintamalleihin. Mutta näin ei tarvitse käydä. He voivat opetella palvelemaan parhaalla mahdollisella tavalla, ja silloin heille löytyy aina käyttöä. Silloin he saavat myös kaiken ansaitsemansa tunnustuksen. {SLS 397.4}

Jos joillakin on edellytyksiä korkeampaan asemaan, Herra ilmaisee sen ei ainoastaan heille vaan myös niille, jotka tuntevat heidät ja tietävät heidän arvonsa ja osaavat ymmärtävästi kannustaa heitä eteenpäin. Juuri ne, jotka suorittavat uskollisesti heille määrätyt tehtävät päivästä toiseen, tulevat Jumalan valitsemalla hetkellä kuulemaan hänen kutsunsa: ”Astu korkeammalle.” {SLS 398.1}

Kun paimenet vartioivat laumojaan Beetlehemin kukkuloilla, heidän luonaan kävi taivaan enkeleitä. Samalla tavalla Jumalan enkelit nykyäänkin seisovat Jumalan vaatimattoman työntekijän rinnalla hänen suorittaessaan tehtäväänsä, kuuntelevat hänen

sanojaan ja panevat merkille, miten hän tekee työnsä, nähdäkseen, voiko hänelle uskoa vastuunalaisempia tehtäviä. {SLS 398.2}

Jumala ei arvioi ihmisiä heidän varallisuutensa, koulutuksensa tai asemansa perusteella. Hänen arvosteluperusteinaan ovat vaikuttimien puhtaus ja luonteen kauneus. Hän katsoo nähdäkseen, minkä verran heillä on hänen Henkeään ja miten he elämässään heijastavat hänen kuvaansa. Jos ihminen haluaa olla suuri Jumalan valtakunnassa, hänen on oltava pienen lapsen kaltainen nöyryydessä, uskon yksinkertaisuudessa ja rakkauden puhtaudessa. {SLS 398.3}

Kristus sanoi: ”Te tiedätte, että kansojen ruhtinaat herroina niitä hallitsevat, ja että mahtavat käyttävät valtaansa niitä kohtaan. Näin älköön olko teillä keskenänne, vaan joka teidän keskuudessanne tahtoo suureksi tulla, se olkoon teidän palvelijanne.” Matt. 20: 25, 26. {SLS 398.4}

Kaikista lahjoista, joita taivas voi ihmisille antaa, yhteys Kristukseen hänen kärsimyksissään osoittaa suurinta luottamusta ja korkeinta kunniaa. Ei Eenok, joka otettiin taivaaseen, eikä Elia, joka nousi taivaaseen tulisissa vaunuissa, ollut suurempi eikä kunnioitetumpi kuin Johannes Kastaja, joka menehtyi yksinään vankiluolassa. ”Sillä teidän on suotu, Kristuksen tähden, ei ainoastaan uskoa häneen, vaan myös kärsiä hänen tähtensä.” Fil. 1: 29. {SLS 398.5}

Tulevaisuudensuunnitelmat

Monet ovat kykenemättömiä laatimaan tarkkoja tulevaisuudensuunnitelmia. Heidän elämänsä on vakiintumatonta. He eivät pysty näkemään, mihin asiat tulevat johtamaan, ja tämä aiheuttaa heissä usein ahdistusta ja levottomuutta. Muistakaamme, että Jumalan lasten elämä tässä maailmassa on pyhiinvaeltajan elämää. Meillä ei ole viisautta suunnitella elämäämme. Tulevaisuus ei ole meidän hallinnassamme. ”Uskon kautta oli Aabraham kuuliainen, kun hänet kutsuttiin lähtemään siihen maahan, jonka hän oli saava perinnöksi, ja hän lähti tietämättä, minne oli saapuva.” Hebr. 11:8. {SLS 399.1}

Eläessään maan päällä Kristus ei tehnyt suunnitelmia itseään varten. Hän hyväksyi Jumalan laatimat suunnitelmat, ja Isä ilmaisi ne hänelle päivittäin. Niin meidänkin tulee olla riippuvaiset Jumalasta, jotta hänen tahtonsa saisi toteutua elämässämme. Kun jätämme tiemme hänen haltuunsa, hän tulee ohjaamaan askeleitamme. {SLS 399.2}

Loistavista tulevaisuudensuunnitelmistaan huolimatta aivan liian useat epäonnistuvat täydellisesti. Anna Jumalan hoitaa suunnittelu puolestasi. Luota kuin pieni lapsi häneen, joka ”varjelee hurskastensa jalat”. 1 Sam. 2: 9. Jumala ei milloinkaan johda lapsiaan toisin kuin he itse haluaisivat tulla johdetuiksi, jos he voisivat nähdä lopun alusta ja havaita sen tavoitteen ihanuuden, jonka toteutumista he yhdessä hänen kanssaan edistävät. {SLS 399.3}

Palkka

Kun Kristus kutsui opetuslapset seuraajikseen, hän ei tarjonnut heille mairittelevaa tulevaisuutta tässä elämässä. Hän ei luvannut heille taloudellista hyötyä tai maallista kunniaa, eivätkä he asettaneet mitään ehtoja sille, mitä heidän tulisi saada. Tulliasemalla istuvalle Matteukselle Vapahtaja sanoi: ”Seuraa minua.” Niin tämä jätti kaikki ja seurasi häntä. Luuk. 5: 27, 28. Ryhtyessään palvelukseen Matteus ei odottanut saavansa tietää, tulisiko hän saamaan saman palkan kuin aiemmassa ammatissaan. Kyselemättä ja epäröimättä hän seurasi Jeesusta. Hänelle riitti se, että hän sai olla Vapahtajan seurassa, kuulla hänen sanojaan ja työskennellä yhdessä hänen kanssaan. {SLS 399.4}

Samoin oli aiemmin kutsuttujen opetuslasten laita. Kun Jeesus pyysi Pietaria ja tämän tovereita seuraamaan häntä, he jättivät heti veneensä ja verkkonsa. Joillakin näistä opetuslapsista oli ystäviä, joiden toimeentulo riippui heistä, mutta kun he kuulivat Vapahtajan kutsun, he eivät epäröineet ja kyselleet: ”Miten voin elättää itseni ja perheeni?” He seurasivat kutsua, ja kun Jeesus heiltä myöhemmin kysyi: ”Kun minä lähetin teidät ilman rahakukkaroa ja laukkua ja kenkiä, puuttuiko teiltä mitään?”, he saattoivat vastata: ”Ei mitään.” Luuk. 22: 35. {SLS 400.1}

Tänään Vapahtaja kutsuu meitä työhönsä, kuten hän kutsui Matteuksen, Johanneksen ja Pietarin. Jos hänen rakkautensa on koskettanut sydäntämme, ei kysymys palkasta ole mielessämme päällimmäisenä. Työskentelemme mielellämme yhdessä Kristuksen kanssa emmekä pelkää luottaa hänen huolenpitoonsa. Jos teemme Jumalasta väkevyytemme, meillä tulee olemaan selvä näkemys velvollisuuksistamme ja epäitsekkäät tavoitteet. Elämäämme kannustaa silloin jalo päämäärä, joka kohottaa meidät alhaisten vaikuttimien yläpuolelle. {SLS 400.2}

Jumala pitää huolen

Monilla Kristuksen seuraajiksi tunnustautuvilla on ahdistunut, rauhaton mieli, koska he eivät uskalla luottaa Jumalan huolenpitoon. He eivät antaudu hänelle täydellisesti, sillä heitä pelottaa tällaisen antautumisen mahdolliset seuraukset. Mutta jos he eivät antaudu, he eivät myöskään saa rauhaa. {SLS 400.3}

On monia, joiden sydän huokaa huolten taakan alla, koska he pyrkivät täyttämään maailman vaatimukset. He ovat valinneet palvella sitä, hyväksyneet sen vaikeudet, omaksuneet sen tavat. Näin heidän luonteensa turmeltuu, ja elämä muuttuu rasittavaksi. Jatkuva huoli kuluttaa elinvoimia. Meidän Herramme haluaa heidän luopuvan tästä orjuuden ikeestä. Hän kehottaa heitä ottamaan hänen ikeensä. Hän sanoo: ”Minun ikeeni on sovelias, ja minun kuormani on keveä.” Huolet sokaisevat ja estävät näkemästä tulevaisuuteen, mutta Jeesus näkee lopun alusta. Kaikissa vaikeuksissa hänellä on keinonsa avun tuomiseksi. ”Ei hän kiellä hyvää niiltä, jotka nuhteettomasti vaeltavat.” Matt. 11:30; Ps. 84:12. {SLS 400.4}

Taivaallinen Isämme voi auttaa meitä tuhansilla keinoilla, joista me emme tiedä mitään. Ne, jotka periaatteesta asettavat Jumalan palvelemisen kaiken muun edelle, saavat havaita vaikeuksien häviävän ja edessään tasaisen polun. {SLS 401.1}

Tämän päivän tehtävien uskollinen suorittaminen on parasta valmistautumista huomisen koetuksiin. Älä kokoa yhteen kaikkia huomisen velvollisuuksia ja huolia ja lisää niitä tämän päivän taakkaan. ”Riittää kullekin päivälle oma vaivansa.” Matt. 6:34. {SLS 401.2}

Olkaamme toiveikkaita ja rohkeita. Alakuloisuus Jumalan palveluksessa on synnillistä ja järjetöntä. Hän tuntee kaikki tarpeemme. Kuningasten kuninkaan kaikkivaltiuteen meidän uskollinen Jumalamme yhdistää hellän paimenen lempeyden ja huolenpidon. Hänen valtansa on rajaton, ja se on takeena hänen lupaustensa varmasta toteutumisesta kaikille, jotka luottavat häneen. Hänellä on keinot kaikkien vaikeuksien poistamiseksi, niin että ne, jotka palvelevat häntä ja kunnioittavat hänen käyttämiään keinoja, saisivat kaiken tarvitsemansa. Hänen rakkautensa on yhtä paljon ylempänä kaikkea muuta rakkautta kuin taivas on maata korkeammalla. Hän huolehtii lapsistaan rakkaudella, joka on ääretön ja ikuinen. {SLS 401.3}

Säilytä usko Jumalaan synkimpinäkin päivinä, jolloin kaikki näyttää toivottomalta. Hän toteuttaa tahtonsa ja kääntää kaiken parhain päin kansalleen. Niiden voimat, jotka rakastavat ja palvelevat häntä, uudistuvat päivittäin. {SLS 401.4}

Hän on kykenevä ja halukas antamaan palvelijoilleen kaiken sen avun, jota he tarvitsevat. Hän antaa heille sen viisauden, jota he kulloinkin tarvitsevat. {SLS 402.1}

Kovia kokenut apostoli Paavali sanoi: ”Ja hän sanoi minulle: ’Minun armossani on sinulle kyllin; sillä minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa’. Sentähden minä mieluummin kerskaan heikkoudestani, että Kristuksen voima asettuisi minuun asumaan. Sentähden minä olen mielistynyt heikkouteen, pahoinpitelyihin, hätään, vainoihin, ahdistuksiin, Kristuksen tähden; sillä kun olen heikko, silloin minä olen väkevä.” 2 Kor. 12: 9, 10. {SLS 402.2}

Luku 41—Ihmissuhteet

Kaikki ihmissuhteet vaativat itsehillintää, kärsivällisyyttä ja myötätuntoa. Me eroamme toisistamme niin paljon luonteen, tapojen ja kasvatuksen suhteen, että se vaikuttaa näkemyksiimme asioista. Me arvostelemme eri tavalla. Näkemyksemme totuudesta ja käsityksemme elintavoista eivät ole joka suhteessa yhtäläiset. Ei ole kahta ihmistä, joiden kokemukset olisivat yksityiskohtiaan myöten samanlaiset. Yhden koettelemukset eivät ole toisen koettelemuksia. Tehtävät, joita joku pitää helppoina, ovat jonkun toisen mielestä erittäin vaikeita ja monimutkaisia. {SLS 403.1}

Ihmisluonto on niin heikko, niin tietämätön, niin taipuvainen väärinkäsityksiin, että jokaisen tulisi olla erittäin varovainen arvostellessaan muita. Me emme juurikaan tiedä, miten tekomme vaikuttavat muiden kokemukseen. Mitä me teemme tai sanomme, saattaa meistä itsestämme tuntua merkityksettömältä, mutta jos silmämme avautuisivat, näkisimme, että sillä on voimakas hyvä tai huono vaikutus. {SLS 403.2}

Huomaavaisuus vastuussa olevia kohtaan

Monet ovat kantaneet niin vähän taakkoja, tunteneet sydämessään niin vähän todellista hätää ja olleet niin harvoin neuvottomia ja huolissaan muiden vuoksi, etteivät he pysty ymmärtämään todellisen taakankantajan työtä. He eivät pysty arvostamaan hänen taakkojaan yhtään sen enempää kuin lapsi pystyy ymmärtämään rasittuneen isänsä huolia ja uurastusta. Lapsi saattaa ihmetellä isänsä pelkoja ja neuvottomuutta. Hänestä ne tuntuvat tarpeettomilta. Mutta kun elämänkokemus karttuu vuosien myötä, kun hän itse ryhtyy kantamaan elämän taakkoja, hän tulee muistelemaan isänsä elämää ja ymmärtämään sen, mikä kerran tuntui niin käsittämättömältä. Katkerat kokemukset ovat antaneet hänelle tietoa. {SLS 403.3}

Monen taakankantajan työtä ei ymmärretä eikä hänen uurastustaan arvosteta ennen kuin kuolema hänet korjaa. Kun muut tarttuvat taakkoihin, jotka hän laski maahan, ja kohtaavat vaikeuksia, joita hän kohtasi, he voivat ymmärtää, miten hänen uskoaan ja rohkeuttaan koeteltiin. Silloin he eivät enää huomaa virheitä, joista he niin kärkkäästi häntä arvostelivat. Kokemus tekee heidät myötätuntoisiksi. Jumala sallii ihmisten joutua vastuunalaisiin tehtäviin. Kun he erehtyvät, hänellä on valta ojentaa heitä tai siirtää muualle. Meidän on varottava ottamasta omiin käsiimme tuomiota, joka kuuluu Jumalalle. {SLS 404.1}

Daavidin käytös Saulia kohtaan tarjoaa opetuksen. Jumalan käskystä Saul oli voideltu Israelin kuninkaaksi. Hänen tottelemattomuutensa vuoksi Herra julisti, että valtakunta otettaisiin häneltä pois, mutta miten lempeästi, kohteliaasti ja kärsivällisesti Daavid siitä huolimatta häntä kohteli! Tavoitellessaan Daavidin henkeä Saul tuli erämaahan ja astui yksinään juuri siihen luolaan, missä Daavid sotilaineen piileskeli. ”Niin Daavidin miehet sanoivat hänelle: ’Katso, tämä on se päivä, josta Herra on sanonut sinulle: ”Minä annan

vihamiehesi sinun käsiisi, tehdäksesi hänelle, mitä hyväksi näet”’. — — Ja hän sanoi miehillensä: ’Pois se! Herra varjelkoon minua tekemästä sitä herralleni, Herran voidellulle, että satuttaisin käteni häneen; sillä hän on Herran voideltu’.” Vapahtaja kehottaa meitä: ”Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi; sillä millä tuomiolla te tuomitsette, sillä teidät tuomitaan; ja millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan.” Muista, että pian elämäsi tullaan käymään läpi Jumalan edessä. Muista myös, että hän on sanonut: ”Sentähden sinä, oi ihminen, et voi millään itseäsi puolustaa, olitpa kuka hyvänsä, joka tuomitset — koska sinä, joka tuomitset, teet samoja tekoja.” 1 Sam. 24: 5-7; Matt. 7: 1,2; Room. 2: 1. {SLS 404.2}

Kärsivällisyys pahaa kohtaan

Meillä ei ole varaa vaivata mieltämme millään todellisella tai kuvitellulla vääryydellä. Oma minä on se vihollinen, jota meidän on pelättävä eniten. Mikään pahe ei vaikuta luonteeseen yhtä turmiollisesti kuin viha, joka ei ole Pyhän Hengen valvonnassa. Mikään muu voitto, jonka voimme saavuttaa, ei ole yhtä arvokas kuin voitto omasta minästä. {SLS 405.1}

Me emme saa loukkaantua helposti. Meidän tulee elää, ei varjellaksemme omia tunteitamme tai mainettamme, vaan pelastaaksemme sieluja. Kun me kiinnostumme sielujen pelastuksesta, emme enää välitä pienistä erimielisyyksistä, joita niin helposti syntyy ihmissuhteissamme. Mitä tahansa muut meille tekevät tai meistä ajattelevat, sen ei tarvitse häiritä yhteyttämme Kristukseen ja Pyhään Henkeen. ”Sillä mitä kiitettävää siinä on, jos te olette kärsivällisiä silloin, kun teitä syntienne tähden piestään? Mutta jos olette kärsivällisiä, kun hyvien tekojenne tähden saatte kärsiä, niin se on Jumalan armoa.” 1 Piet. 2: 20. {SLS 405.2}

Älä maksa takaisin samalla mitalla. Poista mahdollisuuksiesi mukaan kaikki, mikä saattaisi aiheuttaa väärinkäsityksiä. Vältä kaikkea pahalta näyttävää. Pyri kaikin keinoin elämään sovinnossa muiden kanssa, mutta älä luovu periaatteistasi. ”Sentähden, jos tuot lahjaasi alttarille ja siellä muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan, niin jätä lahjasi siihen alttarin eteen, ja käy ensin sopimassa veljesi kanssa, ja tule sitten uhraamaan lahjasi.” Matt. 5: 23, 24. {SLS 405.3}

Jos sinulle puhutaan kärsimättömiä sanoja, älä koskaan vastaa samassa hengessä. Muista, että ”leppeä vastaus taltuttaa kiukun”. Sanani. 15:1. Vaikenemisessa on ihmeellinen voima. Vihaiselle ihmiselle lausutut sanat saattavat joskus vain ärsyttää. Mutta kun vihaan vastataan vaikenemalla, lempeässä ja kärsivällisessä hengessä, se haihtuu pian. {SLS 405.4}

Loukkaavan ja moittivan sanaryöpyn keskellä ankkuroi ajatuksesi Jumalan sanaan. Täytä mielesi ja sydämesi Jumalan lupauksilla. Jos sinua kohdellaan väärin tai syytetään epäoikeudenmukaisesti, älä vastaa vihaisesti vaan toista mielessäsi näitä kallisarvoisia lupauksia. {SLS 406.1}

”Älä anna pahan itseäsi voittaa, vaan voita sinä paha hyvällä.” Room. 12: 21. {SLS 406.2}

”Anna tiesi Herran haltuun ja turvaa häneen, kyllä hän sen tekee. Ja hän antaa sinun vanhurskautesi nousta niinkuin valkeuden ja sinun oikeutesi niinkuin keskipäivän.” Ps. 37: 5,6. {SLS 406.3}

”Ei ole mitään peitettyä, mikä ei tule paljastetuksi, eikä mitään salattua, mikä ei tule tunnetuksi.” Luuk. 12: 2. {SLS 406.4}

”Sinä annoit ihmisten ajaa päämme päällitse, me jouduimme tuleen ja veteen. Mutta sinä veit meidät yltäkylläisyyteen.” Ps. 66: 12. {SLS 406.5}

Me olemme taipuvaisia odottamaan myötätuntoa ja rohkaisua lähimmäisiltämme, sen sijaan että katsoisimme Jeesukseen. Armossaan ja uskollisuudessaan Jumala sallii usein niiden, joihin me luotamme, pettää meidät, jotta oppisimme miten mieletöntä on turvata ihmiseen ja tehdä liha käsivarreksemme. Luottakaamme täydellisesti, nöyrästi ja epäitsekkäästi Jumalaan. Hän on selvillä suruista, jotka kalvavat sydäntämme, mutta joita emme voi ilmaista. Kun kaikki näyttää synkältä ja käsittämättömältä, muista Kristuksen sanat: ”Mitä minä teen, sitä et nyt käsitä, mutta vastedes sinä sen ymmärrät.” Joh. 13: 7. {SLS 406.6}

Tutki Joosefin ja Danielin elämää. Herra ei estänyt heille vahinkoa haluavien miesten vehkeilyä, mutta hänen vaikutuksestaan kaikki nämä juonet koituivat hänen palvelijoidensa parhaaksi, kun he vaikeuksien ja koettelemusten keskellä säilyttivät uskonsa ja kuuliaisuutensa. {SLS 406.7}

Niin kauan kuin olemme maailmassa, tulemme kohtaamaan vastoinkäymisiä. Joudumme ärsyttäviin tilanteisiin, joissa luonnettamme koetellaan. Osoittamalla silloin oikeaa henkeä kehitämme kristillisiä hyveitä. Jos Kristus asuu meissä, olemme kärsivällisiä, ystävällisiä ja pitkämielisiä, iloisia suuttumuksen ja ärtymyksen keskellä. Päivästä toiseen ja vuodesta toiseen taistelemme voitokkaasti omaa minää vastaan ja kasvamme jaloon sankaruuteen. Tämä on meille määrätty tehtävä, mutta emme selviä siitä ilman Jeesuksen apua, lujaa päättäväisyyttä, horjumatonta päämäärätietoisuutta, jatkuvaa valppautta ja lakkaamatonta rukousta. Jokainen joutuu käymään oman taistelunsa. Ei edes Jumala voi tehdä luonnettamme jaloksi ja elämäämme hyödylliseksi, mikäli me emme toimi yhteistyössä hänen kanssaan. Ne, jotka kieltäytyvät taistelusta, menettävät sen voiton ja ilon, jonka voitto tuo mukanaan. {SLS 406.8}

Meidän ei tarvitse itse pitää kirjaa koettelemuksista ja vaikeuksista, murheista ja suruista. Kaikki nämä asiat on merkitty muistiin, ja taivas pitää niistä huolen. Hautoessamme epämiellyttäviä asioita unohtuvat monet miellyttävät seikat, kuten Jumalan armollinen laupeus, joka ympäröi meidät joka hetki, ja Jumalan ihmeellinen rakkaus siinä,

että hän antoi Poikansa kuolemaan puolestamme, mitä enkelitkin ihmettelevät. Jos teistä Kristuksen työntekijöinä tuntuu siltä, että osaksenne on tullut enemmän huolia ja koettelemuksia kuin muille, muistakaa, että teille on varattu rauha, jota ne eivät voi tuntea, jotka karttavat näitä taakkoja. Kristuksen palvelus tuo mukanaan lohdun ja ilon. Näyttäkää maailmalle, ettei elämä hänen yhteydessään merkitse epäonnistumista. {SLS 407.1}

Jos et tunne oloasi huolettomaksi ja iloiseksi, älä puhu tunteistasi. Älä luo ainoatakaan varjoa muiden elämään. Kylmä, auringoton uskonto ei milloinkaan vedä sieluja Kristuksen luo. Se ajaa heidät pois hänen luotaan verkkoihin, jotka saatana on levittänyt harhaileville jaloille. Älä ajattele vaikeuksiasi vaan voimaa, jonka voit saada Kristuksen nimessä. Tartu mielikuvituksellasi näkymättömiin asioihin. Suuntaa ajatuksesi todistuksiin Jumalan suuresta rakkaudesta sinua kohtaan. Usko pystyy kestämään koetuksia, vastustamaan kiusauksia, selviytymään pettymyksistä. Jeesus on meidän asianajajamme. Kaikki hänen välitystyönsä hedelmät kuuluvat meille. {SLS 407.2}

Etkö usko Kristuksen arvostavan niitä, jotka elävät kokonaan hänelle? Etkö usko hänen vierailevan niiden luona, jotka hänen tähtensä ovat kovissa ja vaikeissa paikoissa, kuten rakastettu Johannes maanpaossa? Jumala ei salli yhdenkään uskollisen työntekijänsä jäädä yksin taistelemaan suurta ylivoimaa vastaan ja kärsiä tappiota. Hän varjelee kuin kallisarvoista jalokiveä jokaista, jonka elämä on kätketty häneen Kristuksessa. Jokaisesta sellaisesta hän sanoo: ”Minä — panen sinut ikäänkuin sinettisormukseksi. Sillä sinut minä olen valinnut.” Hagg. 2: 23. {SLS 408.1}

Puhu siis lupauksista; puhu Jeesuksen halusta siunata. Hän ei unohda meitä silmänräpäykseksikään. Kun me epämiellyttävistä olosuhteista huolimatta lepäämme luottavaisesti hänen rakkaudessaan ja kätkeydymme häneen, tunto hänen läsnäolostaan synnyttää syvän ja tyynen ilon. Kristus sanoi itsestään: ”Minä [en] itsestäni tee mitään, vaan puhun tätä sen mukaan, kuin minun Isäni on minulle opettanut. Ja hän, joka on minut lähettänyt, on minun kanssani; hän ei ole jättänyt minua yksinäni, koska minä aina teen sitä, mikä hänelle on otollista.” Joh. 8: 28, 29. {SLS 408.2}

Isän läsnäolo ympäröi Kristuksen, ja kaikki mitä hänelle tapahtui, tapahtui Jumalan äärettömän rakkauden sallimuksesta maailmalle siunaukseksi. Tässä oli hänen lohdun lähteensä, ja se on avoinna myös meille. Kristuksen Hengellä täytetty ihminen pysyy Kristuksessa. Hänelle ei tapahdu mitään Herran sallimatta. Kaikki kärsimykset ja surut, kaikki kiusaukset ja koettelemukset, kaikki murheet, kaikki vaino ja ahdistus, lyhyesti sanoen kaikki yhdessä vaikuttaa meidän parhaaksemme. Kaikki kokemukset ja olosuhteet ovat Jumalan työmiehiä, jotka tekevät meille hyvää. {SLS 408.3}

Jos tunnemme Jumalan kärsivällisyyden meitä kohtaan, emme milloinkaan tuomitse tai syytä muita. Kun Kristus eli maan päällä, miten suuresti hänen ystävänsä olisivatkaan hämmästyneet, jos he häneen tutustuttuaan olisivat kuulleet yhdenkin syyttävän, moittivan

tai kärsimättömän sanan hänen suustaan. Älkäämme koskaan unohtako, että niiden, jotka rakastavat häntä, on luonteellaan edustettava häntä. {SLS 408.4}

”Olkaa veljellisessä rakkaudessa helläsydämiset toisianne kohtaan; toinen toisenne kunnioittamisessa kilpailkaa keskenänne.” ”Älkää kostako pahaa pahalla, älkää herjausta herjauksella, vaan päinvastoin siunatkaa; sillä siihen te olette kutsututkin, että siunauksen perisitte.” Room. 12: 10; 1 Piet. 3: 9. {SLS 409.1}

Kohteliaisuus

Herra Jeesus vaatii meitä tunnustamaan jokaisen ihmisen oikeudet. Ihmisten yhteiskunnalliset oikeudet ja heidän oikeutensa kristittyinä on otettava huomioon. Kaikkia on kohdeltava hienotunteisesti ja tahdikkaasti Jumalan poikina ja tyttärinä. {SLS 409.2}

Kristinusko tekee miehestä todellisen herrasmiehen. Kristus oli kohtelias vieläpä vainoojiaankin kohtaan, ja hänen todelliset seuraajansa tulevat osoittamaan samaa henkeä. Katso Paavalia, kun hänet vietiin hallitusmiesten eteen. Hänen puheensa Agrippalle on esimerkki sekä todellisesta kohteliaisuudesta että vakuuttavasta kaunopuheisuudesta. Evankeliumi ei kannusta maailmassa vallalla olevaan muodolliseen kohteliaisuuteen vaan todelliseen sydämestä lähtevään ystävällisyyteen. {SLS 409.3}

Ulkonaisten sopivuussääntöjen huolellisinkaan noudattaminen ei riitä estämään kaikkea ärtyisyyttä, terävää arvostelua ja sopimatonta puhetta. Todellinen hienostuneisuus ei pääse ilmenemään niin kauan kuin omaa minää pidetään kaikkea muuta tärkeämpänä. Rakkauden tulee asua sydämessä. Tunnollisen kristityn toiminnan vaikuttimet kumpuavat hänen syvällisestä rakkaudestaan Mestariinsa. Hänen rakkautensa Kristukseen synnyttää hänessä epäitsekkään mielenkiinnon veljiään kohtaan. Rakkaus antaa haltijalleen viehättävyyttä, säädyllisyyttä ja miellyttävyyttä käytökseen. Se valaisee kasvot ja pehmentää äänen; se jalostaa ja kohottaa koko olemuksen. {SLS 409.4}

Elämä ei niinkään muodostu suurista uhrauksista ja ihmeellisistä saavutuksista vaan pienistä asioista. Useimmiten juuri pienet asiat, jotka tuntuvat niin vähäpätöisiltä, tuovat elämäämme eniten hyvää tai pahaa. Epäonnistuminen pikkuasioista muodostuvissa koetuksissa kehittää huonoja tapoja ja turmelee luonteen, ja kun suuret koetukset tulevat, me emme ole niihin valmiit. Vain kohtaamalla arkielämän koetukset periaatteellisesti voimme saada voiman pysyä lujina ja uskollisina kaikkein vaarallisimmissa ja vaikeimmissakin tilanteissa. {SLS 410.1}

Itsekuri

Me emme ole milloinkaan yksin. Meillä on kumppani, valitsimillepa hänet tai emme. Muista, että missä tahansa olet ja mitä hyvänsä teet, Jumala on siellä. Yksikään sana, teko tai ajatus ei jää häneltä huomaamatta. Jokaisella sanallasi ja teollasi on todistaja: pyhä,

syntiä vihaava Jumala. Ajattele aina tätä, ennen kuin sanot tai teet mitään. Kristittynä olet kuninkaallisen perheen jäsen, taivaan Kuninkaan lapsi. Älä sano ainoatakaan sanaa äläkä tee yhtäkään tekoa, joka häpäisisi ”sitä jaloa nimeä, joka on lausuttu teidän ylitsenne”. Jaak. 2: 7. {SLS 410.2}

Tutki huolellisesti Kristuksen jumalallis-inhimillistä luonnetta ja kysy jatkuvasti: ”Mitä Jeesus tekisi minun asemassani?” Tämän tulee olla velvollisuutemme mittana. Älä liity tarpeettomasti niiden seuraan, jotka vaikutuksellaan heikentäisivät pyrkimystäsi tehdä oikein tai tahraisivat omantuntosi. Älä tee vieraiden parissa, kadulla, raitiovaunussa tai kotona mitään, mikä näyttää vähänkin pahalta. Tee joka päivä jotakin kehittääksesi, kaunistaaksesi ja jalostaaksesi elämää, jonka Kristus on ostanut omalla verellään. {SLS 410.3}

Toimi aina periaatteen mukaan, älä koskaan mielijohteesta. Hillitse luonteesi kiivaus nöyrästi ja lempeästi. Älä ole kevytmielinen ja pintapuolinen. Älä päästä huuliltasi alhaisia sutkauksia. Ajatustenkaan ei saa antaa villiintyä. Ne on pidettävä kurissa ja vangittava kuuliaisiksi Kristukselle. Suuntaa ne pyhiin asioihin. Silloin ne Kristuksen armosta muuttuvat puhtaiksi ja jaloiksi. {SLS 410.4}

Meidän on jatkuvasti tunnettava puhtaiden ajatusten jalostava voima. Jokaisen sielun ainoa turva on oikeassa ajattelussa. Niin kuin ihminen ”mielessään laskee, niin hän menettelee”. Sanani. 23:7. Harjoitus voimistaa itsehillintäkykyä. Mikä alussa tuntuu vaikealta, muuttuu jatkuvan toistamisen kautta helpoksi, kunnes oikeat ajatukset ja teot tulevat tavaksi. Jos tahdomme, voimme kääntyä pois kaikesta, mikä on halpaa ja ala-arvoista, ja nousta korkealle tasolle. Meistä voi tulla ihmisten kunnioittamia ja Jumalan rakastamia. {SLS 411.1}

Kiitos ja rohkaisu

Pyri puhumaan hyvää toisista. Seurustellessasi ihmisten kanssa ajattele heidän hyviä puoliaan ja kiinnitä mahdollisimman vähän huomiota heidän virheisiinsä ja puutteisiinsa. Kun tunnet kiusausta valittaa jonkun sanoja tai tekoja, kiitä jotakin piirrettä tämän henkilön elämässä tai luonteessa. Harrasta kiitollisuutta. Ylistä Jumalaa hänen ihmeellisestä rakkaudestaan, kun hän antoi Kristuksen kuolemaan puolestamme. Meidän ei kannata milloinkaan ajatella murheitamme. Jumala kehottaa meitä ajattelemaan hänen armoaan ja verratonta rakkauttaan, jotta kiitollisuus täyttäisi mielemme. {SLS 411.2}

Innokkailla työntekijöillä ei ole aikaa miettiä toisten vikoja. Meillä ei ole varaa märehtiä muiden virheitä tai puutteita. Pahan puhuminen on kaksinkertainen kirous, joka vahingoittaa enemmän puhujaa kuin kuulijaa. Se, joka kylvää eripuraisuuden ja riidan siementä, korjaa omassa sielussaan sen myrkylliset hedelmät. Pahan etsiminen muista kehittää pahuutta ihmisessä itsessään. Muiden virheiden ajatteleminen muuttaa meidät samanlaisiksi. Mutta

kun katsomme Jeesukseen ja puhumme hänen rakkaudestaan ja täydellisestä luonteestaan, muutumme hänen kuvansa kaltaisiksi. Miettimällä sitä korkeata ihannetta, jonka hän on meille antanut, kohoamme puhtaaseen ja pyhään ilmapiiriin, aivan Jumalan läheisyyteen. Kun pysymme siinä, meistä säteilee valoa, joka valaisee kaikki lähellämme olevat. {SLS 411.3}

Sen sijaan että arvostelisit ja tuomitsisit muita, sano: ”Minun on ahkeroitava, jotta pelastuisin. Jos olen yhteistyössä hänen kanssaan, joka haluaa pelastaa sieluni, minun on tarkasti pidettävä vaarin itsestäni. Minun on poistettava elämästäni kaikki paha. Minun on päästävä kaikista vioistani. Minusta on tultava uusi luomus Kristuksessa. Silloin en enää masenna niitä, jotka taistelevat pahaa vastaan, vaan voin vahvistaa heitä rohkaisevilla sanoilla.” Me suhtaudumme liian välinpitämättömästi toisiimme. Liian usein unohdamme, että työtoverimme tarvitsevat tukea ja rohkaisua. Pidä huoli siitä, että he vakuuttuvat mielenkiinnostasi ja myötätunnostasi. Auta heitä rukouksillasi ja anna heidän tietää, että teet niin. {SLS 412.1}

Kärsivällisyys erehtyviä kohtaan

Eivät kaikki, jotka tunnustautuvat Kristuksen työtovereiksi, ole todellisia opetuslapsia. Niiden joukossa, jotka kantavat hänen nimeään ja vieläpä lukeutuvat hänen työntekijöihinsä, on henkilöitä, jotka eivät luonteensa puolesta edusta häntä. Hänen periaatteensa eivät hallitse heitä. Tällaiset aiheuttavat usein hämmennystä ja masennusta niissä työtovereissa, jotka ovat kristilliseltä kokemukseltaan nuoria. Mutta kenenkään ei tarvitse joutua harhaan. Kristus on antanut meille täydellisen esimerkin. Hän kehottaa meitä seuraamaan itseään. {SLS 412.2}

Ajan loppuun saakka tulee nisun seassa olemaan lustetta. Kun perheenisännän palvelijat innossaan hänen kunniansa puolesta kysyivät, halusiko hän heidän kitkevän lusteen, isäntä vastasi: ”En, ettette lustetta kootessanne nyhtäisi sen mukana nisuakin. Antakaa molempain kasvaa yhdessä elonleikkuuseen asti.” Matt. 13: 29, 30. {SLS 412.3}

Armossaan ja pitkämielisyydessään Jumala suhtautuu kärsivällisesti niskoiteleviin ja vieläpä väärämielisiinkin. Kristuksen valitsemien apostolien joukossa oli kavaltaja Juudas. Onko meidän siis hämmästyttävä ja masennuttava siksi, että hänen työntekijöidensä parissa on väärämielisiä nykyäänkin? Jos hän, joka näkee sydämen, saattoi sietää miestä, jonka tiesi kavaltajakseen, miten kärsivällisesti tulisikaan meidän suhtautua erehtyviin! {SLS 413.1}

Eivät kuitenkaan kaikki, jotka vaikuttavat hyvin puutteellisilta, ole Juudaksen kaltaisia. Kiivas, harkitsematon ja itsevarma Pietari näyttäytyi usein paljon huonommassa valossa kuin Juudas. Häntä Vapahtaja moitti paljon useammin. Mutta miten palvelevan ja uhrautuvan elämän hän elikään! Miten se todistaakaan Jumalan armon voimasta! Meidän on

mahdollisuuksiemme mukaan oltava muille sitä, mitä Jeesus oli opetuslapsille, kun hän vaelsi heidän parissaan ja keskusteli heidän kanssaan täällä maan päällä. {SLS 413.2}

Pitäkää itseänne lähetyssaarnaajina etenkin työtoverienne parissa. Yhden ainoan sielun voittaminen Kristukselle vaatii usein suunnattoman määrän aikaa ja vaivaa. Ja kun sielu kääntyy synnistä vanhurskauteen, enkelit riemuitsevat. Luuletteko näitä sieluja vartioivien palvelevien henkien olevan tyytyväisiä nähdessään, miten välipitämättömästi eräät itseään kristityiksi väittävät kohtelevat heitä? Jos Jeesus kohtelisi meitä samalla tavalla kuin me aivan liian usein kohtelemme toisiamme, kuka meistä voisi pelastua? {SLS 413.3}

Muista, että sinä et pysty lukemaan sydämen ajatuksia. Sinä et tunne niiden tekojen vaikuttimia, joita pidät väärinä. Monilta puuttuu oikea kasvatus; heidän luonteensa on kieroutunut, he ovat kovia ja särmikkäitä ja vaikuttavat kaikin tavoin epärehellisiltä. Mutta Kristuksen armo pystyy muuttamaan heidät. Älä koskaan hylkää heitä, älä johda heitä masennukseen ja epätoivoon sanomalla: ”Olen pettynyt sinuun enkä aio enää auttaa sinua.” Muutamat harkitsemattomat, kiihdyksissä lausutut sanat — jotka he mielestämme ovat ansainneet — saattavat katkaista kaikki siteet väliltämme, niin ettemme enää pysty vaikuttamaan heihin. {SLS 413.4}

Johdonmukainen elämä, tyyni kärsivällisyys ja rauhallinen mieli ärsyttävissäkin olosuhteissa muodostavat aina vakuuttavimman todistuksen ja vakavimman vetoomuksen. Jos sinulle on tarjoutunut mahdollisuuksia ja etuoikeuksia, joita ilman muut ovat jääneet, ota se huomioon ja ole aina viisas, huolellinen ja lempeä opettaja. {SLS 414.1}

Kun haluamme sinetin jättävän lakkaan selvästi erottuvan jäljen, me emme paina sitä lakkaan hätäisesti ja rajusti; me asetamme sinetin huolellisesti pehmeälle lakalle ja painamme sitä rauhallisesti ja tasaisesti, kunnes lakka on kovettunut. Samoin meidän on meneteltävä ihmissielujen kanssa. Kristillisen voiman salaisuus on sen vaikutuksen jatkuvuudessa, joka riippuu siitä, miten vakaasti ilmennät Kristuksen luonnetta. Auta erehtyneitä kertomalla heille omista kokemuksistasi. Osoita, miten työtoveriesi kärsivällisyys, ystävällisyys ja avuliaisuus antoivat sinulle rohkeutta ja toivoa, kun olit tehnyt vakavia erehdyksiä. {SLS 414.2}

Vasta tuomiolla saamme tietää, miten ystävällinen, huomaavainen kohtelu vaikuttaa ailahteleviin, arvostelukyvyttömiin ja kelvottomiin ihmisiin. Kun kohtaamme kiittämättömyyttä ja pyhän luottamuksen pettämistä, ilmaisemme helposti halveksuntamme ja suuttumuksemme. Tätä syylliset odottavatkin, siihen he ovat valmistautuneet. Mutta lempeä kärsivällisyys yllättää heidät ja herättää usein heidän paremman minänsä sekä synnyttää kaipauksen jalompaan elämään. {SLS 414.3}

”Veljet, jos joku tavataan jostakin rikkomuksesta, niin ojentakaa te, hengelliset, häntä sävyisyyden hengessä; ja ole varuillasi, ettet sinäkin joutuisi kiusaukseen. Kantakaa toistenne kuormia, ja niin te täytätte Kristuksen lain.” Gal. 6:1,2. {SLS 414.4}

Kaikkien Jumalan lapsiksi tunnustautuvien on pidettävä mielessään, että lähetyssaarnaajina he tulevat kohtaamaan kaikenlaisia ihmisiä, hienostuneita ja karkeita, nöyriä ja ylpeitä, uskonnollisia ja epäilijöitä, oppineita ja oppimattomia, rikkaita ja köyhiä. Näin erilaisia luonteita ei voi kohdella samalla tavalla; kaikki kuitenkin tarvitsevat ystävällisyyttä ja myötätuntoa. Keskinäisen kanssakäymisen on määrä hioa ja jalostaa meitä. Me olemme riippuvaisia toisistamme, inhimillisen veljeyden siteet liittävät meidät yhteen. {SLS 414.5}

Kristinusko kohtaa maailman ihmissuhteiden kautta. Jokaisen, joka on ottanut vastaan jumalallisen valon, tulee levittää sitä niiden synkälle polulle, jotka eivät tunne parempaa tietä. Kristuksen Hengen pyhittämää seurustelutaitoa on käytettävä sielujen johtamiseen Vapahtajan luo. Kristusta ei saa kätkeä sydämeen kadehdittuna, pyhänä ja suloisena aarteena, josta vain omistaja saa nauttia. Kristuksen on oltava meissä kuin vesilähde, joka kumpuaa ikuiseen elämään virkistäen kaikkia, jotka joutuvat kosketuksiin kanssamme. {SLS 415.1}

Luku 42—Kasvu Palvelutyössä

Kristillinen elämä merkitsee enemmän kuin monet luulevat. Se ei ole ainoastaan lempeyttä, kärsivällisyyttä, nöyryyttä ja ystävällisyyttä. Nämä armolahjat ovat välttämättömiä, mutta lisäksi tarvitaan myös rohkeutta, voimaa, tarmoa ja kestävyyttä. Kristuksen viitoittama tie on kaita kieltäymyksen tie. Sille tielle astuminen ja vaikeuksien ja vastoinkäymisten voittaminen ei onnistu heikoilta nahjuksilta. {SLS 416.1}

Luonteenlujuus

Tarvitaan ihmisiä, jotka ovat sisukkaita, jotka eivät odota kunnes tie tasoitetaan ja kaikki esteet poistetaan, jotka tuovat masentuneiden työntekijöiden ponnettomiin yrityksiin uutta intoa, joiden sydän hehkuu kristillistä rakkautta ja joiden kädet ovat vahvat Mestarin työssä. {SLS 416.2}

Lähetystyössä on mukana heikkoja, velttoja, arkoja, helposti masentuvia henkilöitä. Heiltä puuttuu kestävyyttä. Heillä ei ole niitä myönteisiä luonteenpiirteitä, jotka antavat voiman tehdä jotain — rohkeutta ja tarmoa, joka sytyttää innostuksen. Menestystä haluavien on oltava rohkeita ja toiveikkaita. Heidän on harjoitettava ei ainoastaan passiivisia vaan myös aktiivisia hyveitä. Samalla kun heidän on annettava lempeä vastaus, joka lauhduttaa vihan, heidän on osoitettava sankarin rohkeutta pahan vastustamisessa. Kaikki kärsivän rakkauden ohella he tarvitsevat luonteenlujuutta, joka tekee heidän vaikutuksensa tinkimättömäksi. {SLS 416.3}

Muutamilla ei ole lainkaan luonteenlujuutta. Heidän suunnitelmansa ovat epämääräisiä ja vailla selvää päämäärää. Maailmassa heistä on vain vähän käytännön hyötyä. Tästä heikkoudesta, epäröinnistä ja tehottomuudesta on päästävä eroon. Todellisessa kristillisessä luonteessa on lannistumattomuutta, jota eivät epäsuotuisat olot pysty tukahduttamaan. Meillä on oltava moraalista selkärankaa, tinkimättömyyttä, johon imartelu, lahjukset tai pelottelu eivät tehoa. {SLS 417.1}

Henkinen kypsyys

Jumala haluaa meidän käyttävän jokaista tilaisuutta hyväksemme valmistuaksemme hänen työhönsä. Hän odottaa meidän panevan kaiken tarmomme sen suorittamiseen ja pitävän koko ajan mielessä tehtävän pyhyyden ja siihen sisältyvän pelottavan vastuun. {SLS 417.2}

Monet, jotka kykenevät erinomaiseen työhön, saavat aikaan vain vähän, koska he yrittävät vähän. Tuhannet kulkevat läpi elämän aivan kuin heillä ei olisi mitään todellista päämäärää, minkä vuoksi elää, ei mitään korkeata tavoitetta saavutettavana. Yhtenä syynä tähän on se, etteivät he arvosta itseään riittävästi. Kristus maksoi äärettömän hinnan

puolestamme, ja hän toivoo meidän arvostavan itseämme tuon hinnan mukaisesti. {SLS 417.3}

Älä tyydy alhaiseen tavoitteeseen. Me emme ole sellaisia kuin voisimme olla, sellaisia kuin Jumala haluaa meidän olevan. Jumala ei antanut meille ajattelukykyä siksi, että pysyisimme toimettomina tai käyttäisimme sitä maallisiin ja alhaisiin tarkoituksiin, vaan siksi, että kehittäisimme sen äärimmilleen, puhdistaisimme, pyhittäisimme ja jalostaisimme sen käytettäväksi hänen valtakuntansa asian edistämiseksi. {SLS 417.4}

Kukaan ei saa suostua olemaan pelkkä kone, joka käy toisen ihmisen mielen mukaan. Jumala on antanut meille kyvyn ajatella ja toimia, ja toimimalla varovasti ja häneltä viisautta etsien sinusta tulee kykenevä taakankantaja. Säilytä Jumalan sinulle antama persoonallisuus. Älä ole kenenkään varjo. Odota, että Herra vaikuttaa sinussa ja sinun kauttasi. {SLS 417.5}

Älä milloinkaan luule, että olet oppinut tarpeeksi ja voit nyt vähentää ponnistuksiasi. Mielen sivistys on ihmisen mitta. Kasvatuksen on jatkuttava elämän loppuun saakka. Sinun on opittava lisää joka päivä ja sovellettava oppimaasi käytäntöön. {SLS 418.1}

Muista, että toimitpa missä tehtävässä tahansa, vaikuttimesi näkyvät ja luonteesi kehittyy. Oli työsi mikä hyvänsä, tee se huolellisesti ja ahkerasti. Voita taipumuksesi etsiä helppoja tehtäviä. {SLS 418.2}

Sama henki ja periaatteet, jotka ilmenevät päivittäisessä työssä, ilmenevät myös koko elämässä. Jumala ei kutsu palvelukseensa niitä, jotka haluavat tarkasti määrätyn tehtävän ja kiinteän palkan ja toivovat kykenevänsä työhön rasittamatta itseään harjoittelulla ja koulutuksella. Hän ei voi vuodattaa runsaita siunauksia niille, jotka koettavat selviytyä työstään mahdollisimman vähin ruumiillisin, henkisin ja moraalisin ponnistuksin. Heidän esimerkkinsä on tarttuvaa. Itsekkyys on heidän hallitseva vaikuttimensa. Hyviksi ja uskollisiksi ei julisteta niitä, joita on valvottava ja joille jokainen tehtävä on yksityiskohtaisesti kuvattava. Tarvitaan työntekijöitä, jotka osoittavat tarmoa, rehellisyyttä ja ahkeruutta, työntekijöitä, jotka ovat halukkaita tekemään mitä vain tarvitaan. {SLS 418.3}

Monista tulee saamattomia, koska he karttavat vastuuta epäonnistumisen pelosta. Näin he jäävät ilman kokemuksen antamaa kasvatusta, jota lukeminen, opiskelu ja muut edut eivät voi korvata. {SLS 418.4}

Ihminen pystyy muovaamaan olosuhteita, mutta olosuhteiden ei tulisi antaa muovata ihmistä. Meidän tulee käyttää olosuhteita työvälineinä. Meidän on hallittava niitä, mutta emme saa antaa niiden hallita itseämme. {SLS 418.5}

Voimakkaita ihmisiä ovat ne, joita on vastustettu, häiritty ja estelty. Heidän kohtaamansa esteet osoittautuvat todelliseksi siunaukseksi, sillä ne pakottavat heidät käyttämään tarmoaan. He saavat itseluottamusta. Ristiriidat ja hankaluudet panevat heidät luottamaan Jumalaan ja osoittamaan lujuutta, joka kehittää voimaa. {SLS 418.6}

Palveluksen vaikutin

Kristus ei säästellyt voimiaan palvelustyössään. Hän ei laskenut työtunteja. Hän omisti aikansa, sydämensä, sielunsa ja voimansa ihmiskunnan hyväksi tehtävään työhön. Raskaat päivät hän uurasti ja pitkät yöt vietti rukoukseen kumartuneena anoen armoa ja kestävyyttä voidakseen työskennellä vielä tehokkaammin. Itkulla ja kyynelillä hän lähetti pyyntönsä taivaaseen, jotta hänen inhimillinen luontonsa vahvistuisi, jotta hän saisi voiman kohdata kieron vihollisen kaikki kavalat juonet ja suorittaa loppuun työnsä ihmiskunnan kohottamiseksi. Työntekijöilleen hän sanoo: ”Minä annoin teille esikuvan, että myös te niin tekisitte, kuin minä olen teille tehnyt.” Joh. 13: 15. {SLS 419.1}

”Kristuksen rakkaus vaatii meitä”, sanoi Paavali. Tämä oli hänen elämänsä liikkeelle paneva voima; se oli hänen vaikuttimensa. Jos hänen intonsa velvollisuuden tiellä hetkeksikin väsähti, yksi ainoa vilkaisu ristiin sai hänet vyöttämään mielensä kupeet uudestaan ja ponnistelemaan eteenpäin kieltäymyksen tiellä. Ahertaessaan veljiensä hyväksi hän oli riippuvainen Kristuksen uhrissa ilmenneestä rajattomasta rakkaudesta ja sen hillitsevästä, pakottavasta voimasta. {SLS 419.2}

Miten vakava ja liikuttava onkaan hänen vetoomuksensa: ”Sillä te tunnette meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armon, että hän, vaikka oli rikas, tuli teidän tähtenne köyhäksi, että te hänen köyhyydestään rikastuisitte.” 2 Kor. 8: 9. Sinä tiedät, miten korkeasta asemasta hän luopui, miten syvälle nöyryytykseen hän laskeutui. Hänen jalkansa astuivat uhripolulle kääntymättä siltä pois, ennen kuin hän oli antanut henkensä. Taivaan valtaistuimen ja ristin välillä hänelle ei tarjoutunut tilaisuutta lepoon. Rakkaus ihmiskuntaa kohtaan sai hänet toivottamaan tervetulleeksi jokaisen herjauksen ja alistumaan jokaiseen loukkaukseen. {SLS 419.3}

Paavali kehottaa meitä katsomaan ei vain omaa vaan ”toistenkin parasta”. Hän kehottaa meitä omistamaan saman mielen, ”joka myös Kristuksella Jeesuksella oli, joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen; hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti”. Fil. 2: 4-8. {SLS 420.1}

Paavali piti erittäin tärkeänä, että Kristuksen nöyrtyminen nähtäisiin ja ymmärrettäisiin. Hän oli varma siitä, että jos ihmiset saataisiin ajattelemaan taivaan Majesteetin antamaa hämmästyttävää uhria, itsekkyys häviäisi heidän sydämestään. Apostoli käsittelee aihetta

yksityiskohtaisesti, jotta me voisimme edes jossain määrin ymmärtää Vapahtajan ihmeteltävää alentumista syntisten vuoksi. Hän suuntaa ensin mielemme Kristuksen asemaan taivaassa Isänsä rinnalla, sitten hän ilmoittaa, että Kristus luopui kirkkaudestaan ja alistui vapaaehtoisesti ihmiselämän nöyryyttäviin oloihin, otti vastuulleen palvelijan tehtävät ja oli kuuliainen kuolemaan asti, häpeällisimpään, vastenmielisimpään, tuskallisimpaan kuolemaan — ristin kuolemaan — asti. Voimmeko miettiä tätä Jumalan rakkauden ihmeellistä ilmenemistä tuntematta kiitollisuutta ja rakkautta ja tajuamatta syvästi, että me emme ole itsemme omat? Tällaista Mestaria ei saa palvella vastahakoisesti eikä itsekkäistä syistä. {SLS 420.2}

Pietari sanoo, ettei meitä ole lunastettu ”millään katoavaisella”, ei ”hopealla” eikä ”kullalla”. 1 Piet. 1: 18. Jos ihmisen pelastus olisi voitu hankkia niillä, miten helposti se olisikaan käynyt häneltä, joka sanoo: ”Minun on hopea, ja minun on kulta.” Hagg. 2: 8. Mutta syntinen voitiin lunastaa vain Jumalan Pojan kallisarvoisella verellä. Ne, jotka eivät arvosta tätä ihmeellistä uhria ja kieltäytyvät palvelemasta Kristusta, hukkuvat itsekkyyteensä. {SLS 420.3}

Määrätietoisuus

Kristuksen elämässä kaikki muu oli toisarvoista hänen työnsä rinnalla, tuon suuren lunastustyön, jota hän tuli suorittamaan. Ja saman alttiuden, itsekieltämyksen ja uhrautuvaisuuden sekä kuuliaisuuden Jumalan sanan vaatimuksille on ilmettävä myös hänen opetuslapsissaan. {SLS 421.1}

Jokainen, joka ottaa Kristuksen vastaan henkilökohtaisena Vapahtajana, kaipaa etuoikeutta saada palvella Jumalaa. Kun hän mietiskelee, mitä taivas on tehnyt hänen puolestaan, rajaton rakkaus ja harras kiitollisuus täyttävät hänen mielensä. Hän on innokas osoittamaan kiitollisuutensa pyhittämällä kykynsä Jumalan palvelemiseen. Hän haluaa osoittaa rakkautensa Kristukselle ja hänen lunastetulle omaisuudelleen. Hän haluaa ahertaa, kärsiä ja uhrautua. {SLS 421.2}

Jumalan uskollinen työntekijä tekee parhaansa, koska hän voi niin kirkastaa Mestariaan. Hän tekee oikein, koska hän haluaa noudattaa Jumalan vaatimuksia. Hän pyrkii kehittämään kaikkia kykyjään. Hän suorittaa jokaisen tehtävän kuin Jumalalle. Hänen ainoa halunsa on, että Kristus saisi osakseen kunnian ja täydellisen palveluksen. {SLS 421.3}

Eräässä taulussa kuvataan härkä seisomassa auran ja alttarin välissä. Taulussa lukee: ”Valmis kumpaankin.” Valmis uurastamaan kyntötyössä, valmis uhrattavaksi alttarilla. Tällainen on todellisen Jumalan lapsen asenne. Hän on halukas seuraamaan velvollisuuttaan, kieltämään itsensä, uhrautumaan Lunastajan asian hyväksi. {SLS 421.4}

Me tarvitsemme jatkuvasti uutta Kristuksen ilmestystä, sellaista päivittäistä kokemusta, joka on sopusoinnussa hänen opetustensa kanssa. Pyhät ja korkeat tavoitteet ovat ulottuvillamme. Jumalan tarkoitus on, että edistyisimme jatkuvasti tiedossa ja hyveessä. Hänen lakinsa on hänen oman äänensä kaiku, ja se kutsuu kaikkia: ”Tulkaa korkeammalle. Olkaa pyhiä, aina vain pyhempiä.” Joka päivä me voimme edistyä kristillisen luonteen täydellisyydessä. {SLS 422.1}

Mestarin palveluksessa olevat tarvitsevat paljon ylevämmän, syvällisemmän ja avaramman kokemuksen kuin monet luulevatkaan. Monet, jotka jo kuuluvat Jumalan perheeseen, eivät juurikaan tiedä, mitä merkitsee katsella hänen kirkkauttaan ja muuttua ”kirkkaudesta kirkkauteen”. Monilla on vain hämärä aavistus Kristuksen erinomaisuudesta, ja silti heidän sydämensä sykkii ilosta. He kaipaavat Vapahtajan rakkauden täydellisempää, syvällisempää tuntemista. Kaivatkoot he koko sielullaan Jumalan puoleen. Pyhä Henki vaikuttaa niissä, jotka sitä tahtovat, muovaa niitä, jotka haluavat tulla muovatuiksi, muuttaa ne, jotka haluavat tulla muutetuiksi. Harrastakaa hengellisiä ajatuksia ja pyhiä keskusteluja. Te olette vasta nähneet Jumalan kirkkauden sarastuksen ensimmäiset säteet. Kun te jatkatte Herran tuntemisen tiellä, tulette havaitsemaan, että ”vanhurskasten polku on kuin aamurusko, joka kirkastuu kirkastumistaan sydänpäivään saakka”. Sanani. 4: 18. {SLS 422.2}

Ilo Herrassa

”Tämän minä olen teille puhunut,” sanoi Kristus, ”että minun iloni olisi teissä ja teidän ilonne tulisi täydelliseksi.” Joh. 15: 11. {SLS 423.1}

Kristus näki jatkuvasti edessään tehtävänsä seuraukset. Hänen maanpäällistä elämäänsä, joka oli niin täynnä aherrusta ja uhrauksia, kannusti ajatus siitä, ettei kaikki tämä vaiva ollut turhaa. Antamalla henkensä ihmisten puolesta hän uudistaisi Jumalan kuvan ihmiskunnassa. Hän kohottaisi meidät tomusta, muovaisi luonteemme uudestaan oman luonteensa kaltaiseksi ja kaunistaisi sen omalla kirkkaudellaan. {SLS 423.2}

Kristus näki sen sielunsa vaivan tähden ja tuli ravituksi. Hän katseli loputonta ikuisuutta ja näki niiden onnen, jotka hänen nöyryytyksensä ansiosta saisivat anteeksiannon ja ikuisen elämän. Hän oli haavoitettu heidän rikkomustensa tähden, runneltu heidän pahain tekojensa tähden. Rangaistus oli hänen päällänsä, että heillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta he olivat paratut. Hän kuuli lunastettujen riemuhuudon. Hän kuuli heidän laulavan Mooseksen ja Karitsan virttä. Vaikka verikaste oli vielä saamatta, vaikka maailman synnit tulisivat painamaan alas hänen viattoman sielunsa, vaikka sanomattoman murheen varjo lepäsi hänen yllään, hän näkemänsä ilon vuoksi kuitenkin valitsi kärsiä ristin, häpeästä välittämättä. {SLS 423.3}

Tästä ilosta pääsevät osallisiksi kaikki hänen seuraajansa. Niin suurenmoinen ja loistava kuin ikuisuus tuleekin olemaan, koko palkintoamme ei kuitenkaan säästetä lopulliseen vapautukseemme. Jo nyt voimme uskossa osallistua Vapahtajan ilosta. Mooseksen tavoin mekin tulemme kestämään katselemalla Näkymätöntä. {SLS 423.4}

Nyt seurakunta taistelee. Nyt me olemme vastakkain pimeän maailman kanssa, joka on miltei kokonaan antautunut epäjumalanpalvelukseen. Mutta tulee päivä, jolloin taistelu on käyty ja voitto saatu. Jumalan tahto tulee tapahtumaan maan päällä niin kuin se tapahtuu taivaassa. Pelastetut kansat eivät tule tuntemaan muuta lakia kuin taivaan lain. Kaikki muodostavat onnellisen, yhtenäisen perheen, vaatteinaan ylistys ja kiitos — Kristuksen vanhurskauden vaatteet. Koko luonto verrattomassa kauneudessaan tuo Jumalalle ylistyksen ja kunnian. Maailma kylpee taivaan valossa. Kuun valo on kuin auringon valo, ja aurinko on seitsemän kertaa kirkkaampi kuin nyt. Vuodet vierivät ilossa. Aamutähdet iloitsevat ja Jumalan pojat riemuitsevat, kun Jumala ja Kristus yhdessä julistavat: ”Syntiä ei enää ole, ei myöskään kuolemaa.” {SLS 423.5}

Näiden kirkkaiden tulevaisuudenkuvien, näiden Jumalan kädestä lähteneiden näkymien tulisi olla rakkaita hänen lapsilleen. {SLS 424.1}

Pysähdy ikuisuuden kynnykselle ja kuuntele sydämellistä tervetulotoivotusta niille, jotka ovat tässä elämässä työskennelleet yhdessä Kristuksen kanssa ja pitäneet etuoikeutena ja kunniana kärsiä hänen tähtensä. Enkelien kanssa he heittävät kruununsa Lunastajan jalkojen juureen ja huudahtavat: ”Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan voiman ja rikkauden ja viisauden ja väkevyyden ja kunnian ja kirkkauden ja ylistyksen. — Hänelle, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti.” Ilm. 5: 12, 13. {SLS 424.2}

Siellä lunastetut tervehtivät niitä, jotka johtivat heidät Vapahtajan luo. Yhdessä he ylistävät häntä joka kuoli, jotta ihmiset saisivat elämän, joka on pituudeltaan Jumalan elämän vertainen. Taistelu on päättynyt. Kaikki kärsimykset ja erimielisyydet ovat jääneet taakse. Koko taivas kaikuu voittolauluista, kun lunastetut seisovat Jumalan valtaistuimen ympärillä. Kaikki yhtyvät tähän riemulliseen lauluun: ”Arvollinen, arvollinen on Karitsa, joka on teurastettu ja joka on lunastanut meidät Jumalalle.” {SLS 424.3}

”Tämän jälkeen minä näin, ja katso, oli suuri joukko, jota ei kukaan voinut lukea, kaikista kansanheimoista ja sukukunnista ja kansoista ja kielistä, ja ne seisoivat valtaistuimen edessä ja Karitsan edessä puettuina pitkiin valkeihin vaatteisiin, ja heillä oli palmut käsissään. Ja he huusivat suurella äänellä sanoen: ’Pelastus tulee meidän Jumalaltamme, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalta’.” Ilm. 7: 9, 10. {SLS 424.4}

”Nämä ovat ne, jotka siitä suuresta ahdistuksesta tulevat, ja he ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä. Sentähden he ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja

palvelevat häntä päivät ja yöt hänen temppelissään, ja hän, joka valtaistuimella istuu, on levittävä telttamajansa heidän ylitsensä. Ei heidän enää tule nälkä eikä enää jano, eikä aurinko ole sattuva heihin, eikä mikään helle, sillä Karitsa, joka on valtaistuimen keskellä, on kaitseva heitä ja johdattava heidät elämän vetten lähteille, ja Jumala on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä.” ” — eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt.” Ilm. 7: 14-17; 21: 4. {SLS 425.1}

Meidän on jatkuvasti pidettävä mielessämme tämä näky tuonpuoleisesta. Näin me voimme asettaa ikuiset ja ajalliset asiat oikeaan arvoonsa. Se auttaa meitä herättämään muissa kaipausta jalompaan elämään. {SLS 425.2}

Vuorella Jumalan kanssa

”Nouse luokseni vuorelle”, Jumala kehottaa meitä. Ennen kuin Mooses saattoi toimia Jumalan välikappaleena Israelin vapauttamisessa, hänen oli vietettävä neljäkymmentä vuotta Jumalan lähellä vuorten yksinäisyydessä. Ennen kuin hän vei Jumalan sanoman faaraolle, hän puhui palavassa pensaassa olevalle enkelille. Ennen kuin hän Jumalan kansan edustajana otti vastaan Jumalan lain, hänet kutsuttiin vuorelle katsomaan Jumalan kirkkautta. Ennen kuin hän langetti tuomion epäjumalanpalvelijoille, hänet kätkettiin kallion rotkoon, ja Herra sanoi: ”Minä — huudan nimen ’Herra’ sinun edessäsi”, ”laupias ja armahtavainen Jumala, pitkämielinen ja suuri armossa ja uskollisuudessa, joka — — ei kuitenkaan jätä rankaisematta.” 2 Moos. 33: 19; 34: 6, 7. Ennen kuin hän jätti vastuullisen tehtävänsä Israelin johtajana ja antoi henkensä, Jumala kutsui hänet Pisgan huipulle ja näytti hänelle luvatun maan ihanuuden. {SLS 425.3}

Ennen kuin opetuslapset lähtivät lähetystyöhönsä, Jeesus kutsui heidät vuorelle kanssaan. Helluntain voimaa ja kirkkautta edelsi ehtoollinen Vapahtajan kanssa, tapaaminen vuorella Galileassa, jäähyväiset Öljymäellä ja enkelin lupaus, rukouksen ja yhdessäolon päivät yläsalissa. {SLS 426.1}

Kun Jeesus valmistautui johonkin suureen koetukseen tai tärkeään tehtävään, hänellä oli tapana vetäytyä vuorten yksinäisyyteen ja viettää yö rukoillen Isäänsä. Rukousyö edelsi apostolien asettamista ja vuorisaarnaa, kirkastusta, oikeussalissa ja ristillä koettuja kärsimyksiä sekä ylösnousemuksen kunniaa. {SLS 426.2}

Rukouksen etuoikeus

Meilläkin tulee olla määrätyt ajat mietiskelyä, rukousta ja hengellisten siunausten vastaanottamista varten. Me emme arvosta rukouksen voimaa ja vaikutusta niin kuin meidän tulisi. Rukous ja usko saavat aikaan asioita, joihin mikään muu mahti maailmassa ei kykene. Harvoin me joudumme joka suhteessa samanlaiseen tilanteeseen kahta kertaa. Kohtaamme

jatkuvasti uusia tilanteita ja uusia koetuksia, joista me emme selviä aikaisempien kokemusten varassa. Meidän on jatkuvasti saatava valoa Jumalalta. {SLS 426.3}

Kristus lähettää koko ajan sanomia niille, jotka kuuntelevat hänen ääntään. Getsemanen kärsimyksen yönä eivät nukkuvat opetuslapset kuulleet Jeesuksen ääntä. He aavistivat hämärästi enkelien läsnäolon mutta eivät kokeneet tapahtumaan liittyvää voimaa ja kirkkautta. Uneliaisuutensa ja tylsyytensä vuoksi he eivät nähneet todisteita, jotka olisivat vahvistaneet heidän sieluaan edessä olevia kauhistavia tapahtumia varten. Nykyäänkin jäävät ilman jumalallista opastusta useimmiten juuri ne, jotka sitä eniten tarvitsevat, koska he eivät asetu yhteyteen taivaan kanssa. {SLS 426.4}

Päivittäin kohtaamamme kiusaukset tekevät rukouksen välttämättömäksi. Vaarat vaanivat kaikkialla. Erityisen alttiita kiusauksille ovat ne, jotka pyrkivät pelastamaan muita paheista ja turmiosta. Koska he ovat jatkuvasti kosketuksissa pahaan, heillä on oltava pitävä ote Jumalasta, jotteivät he itse joutuisi turmioon. Lyhyet ja ratkaisevat ovat ne askeleet, jotka vievät ihmisen korkealta ja pyhältä perustalta alhaiselle tasolle. Yhdessä hetkessä hän voi tehdä päätöksiä, jotka ratkaisevat hänen tilansa ikuisiksi ajoiksi. Yksikin epäonnistuminen jättää sielun suojattomaksi. Yksikin paha tapa, jos sitä ei päättävästi vastusteta, vahvistuu teräskahleeksi, joka sitoo koko ihmisen. {SLS 426.5}

Syy siihen, että niin monet jäävät kiusausten kohdatessa yksin, on, että he eivät katso jatkuvasti Herraan. Kun me annamme yhteytemme Jumalaan katketa, jäämme ilman puolustusta. Ette pysty vastustamaan pahaa, vaikka teillä olisi miten hyviä suunnitelmia ja aikomuksia hyvänsä. Teidän on oltava rukouksen miehiä ja naisia. Rukouksenne eivät saa olla heikkoja, satunnaisia ja epävakaita, vaan niiden on oltava hartaita, kestäviä ja jatkuvia. Rukoileminen ei aina edellytä polvistumista. Ottakaa tavaksi puhua Vapahtajalle yksin ollessanne, kävellessänne tai suorittaessanne päivittäistä työtänne. Anokaa jatkuvasti hiljaa mielessänne apua, valoa, voimaa ja viisautta. Olkoon jokainen hengenvetokin rukous. {SLS 427.1}

Jumalan työntekijöinä meidän on tavoitettava ihmiset siellä, missä he ovat, keskellä pimeyttä, syvällä paheissa ja turmeluksessa. Mutta kun pidämme mielemme kiinnitettynä häneen, joka on meidän aurinkomme ja kilpemme, ei meitä ympäröivä pahuus aiheuta ainoatakaan tahraa vaatteisiimme. Työskennellessämme hukkumaisillaan olevien sielujen pelastamiseksi emme joudu häpeään, jos luotamme Jumalaan. Kristus sydämessä, Kristus elämässä, siinä meidän turvamme. Hänen läsnäolonsa täyttää sielun kammolla kaikkea pahaa kohtaan. Henkemme voi siinä määrin liittyä hänen Henkeensä, että ajatuksissa ja tavoitteissa olemme yhtä hänen kanssaan. {SLS 427.2}

Uskon ja rukouksen kautta Jaakobista, heikosta ja syntisestä ihmisestä, tuli Jumalan ruhtinas. Samalla tavalla voi teistäkin tulla miehiä ja naisia, jotka elävät pyhää elämää ja joilla on ylevät ja pyhät tavoitteet, miehiä ja naisia, joita mikään ei saa poikkeamaan

totuudesta, oikeudesta ja oikeudenmukaisuudesta. Kaikkia painavat ankarat huolet, taakat ja velvollisuudet, mutta mitä vaikeampi tilanteenne ja mitä raskaammat taakkanne, sitä enemmän tarvitsette Jeesusta. {SLS 428.1}

On vakava virhe lyödä laimin yhteiset jumalanpalvelukset. Jumalanpalveluksen tarjoamiin etuoikeuksiin ei tule suhtautua kevyesti. Ne, jotka huolehtivat sairaista, eivät useinkaan pysty käyttämään hyväkseen näitä etuoikeuksia, mutta heidänkään ei tulisi tarpeettomasti jäädä pois Herran huoneesta. {SLS 428.2}

Sairaanhoitotyössä enemmän kuin missään puhtaasti maallisessa tehtävässä menestys riippuu siitä, miten pyhittyneessä ja uhrautuvassa hengessä työ tehdään. Vastuullisissa asemissa olevien tulee olla avoimia Jumalan Hengen syvälliselle vaikutukselle. Mitä vastuullisemmassa luottamustehtävässä toimit, sitä enemmän sinun tulee kaivata Pyhän Hengen apua ja Jumalan tuntemista. {SLS 428.3}

Työssämme tulee ennen kaikkea näkyä läheisen jumalayhteyden seuraukset. Meidän tulee arkielämällämme ilmaista, että meillä on rauha ja lepo Vapahtajassa. Jos hänen rauhanpa vallitsee sydämessä, se kyllänäkyy kasvoista. Se antaa äänelle vakuuttavan voiman. Läheinen yhteys Jumalaan jalostaa luonteen ja elämän. Ihmiset näkevät meistä kuten ensimmäisistä opetuslapsista, että olemme olleet Jeesuksen seurassa. Tämä antaa työntekijälle sellaisen voiman, jota mikään muu ei voi antaa. Tätä voimaa hän ei saa antaa kenenkään riistää itseltään. {SLS 428.4}

Meidän on elettävä kaksinkertaista elämää: ajatuksen ja teon, hiljaisen rukouksen ja ahkeran työnteon elämää. Jumalalta saatu voima yhdistyneenä mielen syvälliseen, huolelliseen harjoittamiseen valmistaa ihmisen päivittäisten tehtävien suorittamiseen ja säilyttää mielenrauhan kaikissa oloissa, olivat ne miten koettelevia hyvänsä. {SLS 428.5}

Jumalallinen neuvonantaja

Vaikeuksien kohdatessa monet luulevat, että heidän on käännyttävä jonkun maallisen ystävän puoleen, kerrottava hänelle ongelmansa ja pyydettävä apua. Hankalissa oloissa epäusko täyttää heidän sydämensä ja tie näyttää synkältä. Ja kuitenkin heidän rinnallaan seisoo koko ajan mahtava Neuvonantaja kehottaen heitä luottamaan häneen. Jeesus, suuri Taakankantaja, sanoo: ”Tule minun luokseni, niin minä annan sinulle levon.” Käännymmekö hänen luotaan epäluotettavien ihmisten puoleen, jotka ovat yhtä riippuvaisia Jumalasta kuin mekin? {SLS 429.1}

Voit tuntea luonteesi puutteellisuuden ja kykyjesi pienuuden työn suuruuteen verrattuna. Mutta vaikka omaisit suurimman älyn, mitä ihmiselle on milloinkaan annettu, se ei riittäisi työhösi. ”Ilman minua te ette voi mitään tehdä”, sanoo Herramme ja Vapahtajamme. Kaikki työmme tulokset ovat Jumalan kädessä. Mitä ikinä tapahtuukin, luota järkähtämättä häneen. {SLS 429.2}

Solmi kaikki ihmissuhteesi hartaasti ja nöyrästi rukoillen. Tämä koskee niin työelämää, vapaa-aikaa kuin avioliittoakin. Näin osoitat kunnioittavasi Jumalaa, ja Jumala tulee kunnioittamaan sinua. Rukoile, kun sinua pelottaa. Kun olet epätoivoinen, älä ilmaise sitä ihmisille; älä luo varjoa muiden polulle, vaan kerro kaikki Jeesukselle. Ojenna kätesi apua saamaan. Heikkoudessasi tartu äärettömään voimaan. Pyydä nöyryyttä, viisautta, rohkeutta ja lisää uskoa, jotta näkisit valon Jumalan valossa ja voisit iloita hänen rakkaudessaan. {SLS 429.3}

Antaumuksellinen luottamus

Kun olemme nöyriä ja katuvia, Jumala voi ilmaista itsensä meille, ja sen hän tekeekin. Hän on erittäin tyytyväinen, kun me vetoamme aikaisempiin armonosoituksiin ja siunauksiin ja pyydämme niiden perusteella häneltä vielä suurempia siunauksia. Hän tulee moninkerroin täyttämään niiden odotukset, jotka täydellisesti luottavat häneen. Herra Jeesus tietää täsmälleen, mitä hänen lapsensa tarvitsevat, miten paljon jumalallista voimaa me käytämme siunaukseksi ihmiskunnalle. Häneltä me saamme kaiken, mitä tarvitsemme muiden siunaamiseksi ja oman sielumme jalostamiseksi. {SLS 429.4}

Meidän on luotettava vähemmän siihen, mitä itse voimme tehdä, ja enemmän siihen, mitä Herra voi tehdä meille ja meidän kauttamme. Sinä et tee omaa työtäsi vaan Jumalan työtä. Alista tahtosi ja elämäsi hänelle. Älä aseta ainuttakaan ehtoa, älä tee ainuttakaan myönnytystä omalle minälle. Opi tietämään, mitä vapaus Kristuksessa merkitsee. {SLS 430.1}

Pelkkä saarnojen kuunteleminen sapatista toiseen, Raamatun lukeminen läpi yhä uudelleen tai sen selittäminen jae jakeelta ei hyödytä meitä eikä kuulijoitamme, jos me emme sovella Raamatun totuuksia omaan elämäämme. Ymmärrys, tahto ja tunteet on alistettava Jumalan sanan valvontaan. Silloin Sanan ohjeet muuttuvat Pyhän Hengen vaikutuksesta elämän periaatteiksi. {SLS 430.2}

Pyytäessäsi Herralta apua kunnioita Vapahtajaasi uskomalla, että saat häneltä siunauksen. Kaikki voima, kaikki viisaus on meidän käytettävissämme. Meidän on vain pyydettävä sitä. {SLS 430.3}

Vaella koko ajan Jumalan valossa. Mietiskele päivin ja öin hänen luonnettaan. Silloin näet hänen kauneutensa ja riemuitset hänen hyvyydestään. Hänen rakkautensa saa sydämesi hehkumaan. Sinä kohoat ikään kuin iankaikkisten käsivarsien kannattamana. Sen voiman ja valon kautta, jonka Jumala antaa, sinä voit ymmärtää enemmän ja saada aikaan enemmän kuin aikaisemmin pidit mahdollisena. {SLS 430.4}

Kristus kehottaa meitä: ”Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Niinkuin oksa ei voi kantaa hedelmää itsestään, niin ette tekään, ellette pysy minussa. — — Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä.

— — Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen. Sillä siinä minun Isäni kirkastetaan, että te kannatte paljon hedelmää ja tulette minun opetuslapsikseni. {SLS 430.5}

”Niinkuin Isä on minua rakastanut, niin minäkin olen rakastanut teitä; pysykää minun rakkaudessani. — — {SLS 431.1}

”Te ette valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät, että te menisitte ja kantaisitte hedelmää ja että teidän hedelmänne pysyisi: että mitä ikinä te anotte Isältä minun nimessäni, hän sen teille antaisi.” Joh. 15: 4-16. {SLS 431.2}

”Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani.” Ilm. 3: 20. {SLS 431.3}

”Sille, joka voittaa, minä annan salattua mannaa ja annan hänelle valkoisen kiven ja siihen kiveen kirjoitetun uuden nimen, jota ei tiedä kukaan muu kuin sen saaja.” Ilm.2:17. {SLS 431.4}

”Ja joka voittaa, — — sille — — minä annan kointähden”, ”ja minä kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen — — ja oman uuden nimeni.” Ilm. 2: 26-28; 3:12. {SLS 431.5}

Joka luottaa Jumalaan, voi Paavalin tavoin sanoa: ”Kaikki minä voin hänessä, joka minua vahvistaa.” Fil. 4:13. Olivatpa menneisyyden virheet ja epäonnistumiset millaisia hyvänsä, me voimme Jumalan avulla nousta niiden yläpuolelle. Apostolin tavoin voimme sanoa: {SLS 431.6}

”Mutta yhden minä teen: unhottaen sen, mikä on takana, ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessäpäin, minä riennän kohti päämäärää, voittopalkintoa, johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella kutsunut Kristuksessa Jeesuksessa.” Fil. 3: 13, 14. {SLS 431.7}
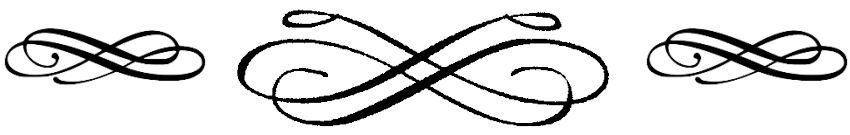
Odottaa Loppua